C. JULII CÆSARIS

OPERA OMNIA

EX EDITIONE OBERLINIANA

CUM NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIORUM

J. CELSI COMMENTARIIS

&c. &c.

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

ET

INDICE LOCUPLETISSIMO

ACCURATE RECENSITA.

VOLUMEN TERTIUM.

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M.

1819.

C. JULII CÆSARIS

OPERA OMNIA.

VOL. III.

College of Fort William

C. JULII CÆSARIS
OPERA OMNIA

EX EDITIONE OBERLINIANA

CUM NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIORUM

J. CELSI COMMENTARIIS

&c. &c.

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

ET

INDICE LOCUPLETISSIMO

ACCURATE RECENSITA.

VOLUMEN TERTIUM.

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M.

1819.

'Quis eo tempore *Persis* regnaverit.' Corn. Severus in Ætn. vs. 17. 'Ultima quis tacuit juvenum certamina Colchis?' Sic enim legendum, non *Colchos*, ut habent editi, unde commoda interpretatio extundi non potest. At in Cæsare nihil opus est ut quidquam mutemus. Ipse Hirtius hujusce libri c. 48. 'Nullas habet *Galliæ* magno opere res gestas.' Corn. Nepos Chabr. c. 3. 'Plurimum *Cypri* vixit.' Lucanus VIII. 428. 'Et si *Thessaliæ* bellum civile peractum est.' Sic membranæ, nec erat necesse ut H. Grotius emendaret *Thessalia*. Cicero Tusc. Quæst. II. 22. 'Cum *Cypri* in manus Nicocreontis Regis incidisset.' Vide et Sallustium Jugurth. c. 33. *Davis.* B. Civ. III. 106. 'Pompeium Cypri visum.' Similia plura vide apud Voss. de Constr. c. 25. et ad III. 7. 'In Illyricum profectus est.' Nec puto, offensum Vossium a Genitivis, ab utraque parte nomini junctis. Ejus enim locutionis exempla dedimus ad I. 30. 'Helvetiorum injuriis populi Romani.' Auctior est Oxon. edens 'suscepi, Cæsaris qui n. comm. contexui.' Nil muto.

Non comparandos superioribus, &c.] Fateor, me hæc non intelligere 'Cæsaris commentarios r. g. G. non comparandos sup. atque ins. ejus scriptis contexui.' Quod notare debet: Commentarios de Cæsaris rebus gestis composui, vel supplevi eos meis, qui non comparandi sunt ejus libris. Sed tum saltem debuit addi *ultimos* vel *ultimarum rerum:* at vel sic foret hæc locutio durissima. Sensus auctoris esse debet, *se ad Commentarios Cæsaris adtexuisse suos commentarios, qui non comparandi sunt superioribus,* (scil. VII. Libris de Bello Gallico,) *atque insequentibus* (de Bello Civili) *ejus scriptis, noviss. &c.* atque ita *se interposuisse mediis,* vel, ut alii habent minus eleganter ex interpretatione, *medium, Cæsaris scriptis.* At hic sensus e vulgata lectione exsculpi nequit. *Comparandos* etiam non comparet in Mss. nisi recentissimis. *Comparantibus* est in Bongars. sec. Petav. Voss. pr. Leid. pr. Cujac. Lovan. ac sex aliis et Edd. Beroaldina prioribus. *Comparentibus* Bong. prim. Sed Oxoniensis exhibet *Comparandis.* Sensu claro quidem *contexui commentarios Cæsaris non comparandis,* sc. commentariis, cum ipsius operibus; sed minus concinna casuum conjunctione. Latere tamen mendum videtur in hoc participio: alioqui levissima mutatione emendari posset locus, scribendo *commentariis. Contexui* i. e. addidi, adjunxi, et consui *Cæsaris commentariis non comparandos* sc. commentarios, &c. quare subdit, *quos utinam, &c.* Eleganter autem *contexere* adhibet, quod non modo *conjungere,* sed et *interrupta* continuare notat.

6 *Novissimeque, imperfecta*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, *Novissimumque imperfectum, &c. Clark.* *Novissimeque imperfectum* exaratur in Mss. Urs. And. et Oxon. in Bong. sec. est *novisque imperfectum.* Ceteri Mss. omnes et Edd. primæ, item Vascos. sec. Steph. aliæque *novissimumque imperfectum:* nisi quod in Duker. et Voss. sec. ac Ed. Beroaldi sit *ac in perfectum.* Sed tum elegantius legeretur *novissimum atque;* quod conjecit Ursinus. At non opus est illam copulam inserere. Si autem hæc sana sunt, ultimum librum intelligat necesse est Belli civilis, eumque *imperfectum* dicat, qui desinit in vocibus, 'Hæc initia belli Alexandrini fuerunt:' a quibus illum perfecit Hirtius, *usque ad exitum, &c.* Verum Sueton. in Cæs. c. 56. diserte hæc verba cepit de hoc Octavo libro sive Commentario Belli Gallici, dicens: 'Hirtium qui etiam Gallici belli novissimum imperfectumque librum suppleverit:' unde forsan legendum 'novissimumque imperfectum, ac de rebus gestis,' &c. Hinc forsan illud *ac imperf.* in nonnullis codicibus.

14 *Ne scientia tantarum r. scriptoribus deesset*] Mss. *desit*; quæ et verior lectio. *Clark.* Verum τὸ *deesset* servant And. Cujac. Scalig. Leid. pr. et Oxoniens. qui insuper cum Edd. post Beroaldum usque ad Scaliger. ingerunt vocem *gestarum*. Nec male, ut opinor. Quia Hirtius suum Cæsarem imitatus plenam orationem adhibuerit; licet *gestarum* et *gestis* præcedat. Raro etiam hi codices conspirantes imponunt, aut aliud quid latere significant.

19 *Confecerit*] Nonnulli libri *perfecerit*. Suetonius in Julio c. 56. *perscripserit*, et ita lego. *Davis.* cur. sec. Miror, cur Scaliger hic maluerit sequi Vascos. et R. Stephanum, quibuscum faciunt Strada et Ed. Gryphii posterior, cum tamen Mss. ad unum omnes, tam a Grutero, quam me et aliis inspecti, uti et reliquæ Edd. exhibeant *perfecerit*, sive absolverit. Sic 'poëma perficere' apud Ciceronem. Contra *imperfectus liber* supra. Vulgaribus libris deceptus est magnus Casaubonus in Suetonio, ex Hirtio præferens, *confecerit*: immò ex nostri Codd. lege *perfecerit*. Fefellissent me hoc loco et Gruteriana excerpta per Cl. Gudium et alios descripta, nisi eos Codd. partim ipse vidissem, partim ex ipsa Gruteri manu cognovissem, *perfecerit*, non *confecerit*, in membranis a se inspectis superesse. Idem mihi sæpius usu venit.

24 *Sunt nota*] Sic Mss. Scaliger et Recentiores, *sint nota*. Minus recte. *Clark.* Male reposuit Clarkius *sunt*. *Sint* exstat in Cujac. Scalig. Leid. pr. Bong. pr. sec. aliisque, uti, et Edd. omnibus, si primas excipias. Forsan credidit vir doctus, *quamquam* non cum subjunctivo construi. Sed tu vide, Lector, quæ laudavi ad Lucan. II. 351. 'Tempora quamquam Sint aliena toris:' uti edidi ex Mss. et adde § 473. 'Quamquam his sedeat castris.' Vide etiam Pearc. ad Cicer. de Orat. I. 6. Infra c. 55. 'Quamquam esset dubium' in Leid. pr. immo B. Afric. c. 31. 'quamquam adversarii essent magnis copiis freti.' Sic Mss. et Edd. Apulei. Met. l. VI. p. 115. 'Quamquam frustra filium dicam.'

Audimus] Ita exhibent Mss. Atque ita legendum postulat temporum ratio. Tum porro generalis est Propositio: cui minus convenit illud, quod ediderunt Scaliger aliique, *audivimus*. *Clark.* *Audivimus* typographicum est vitium, quod ex editione Scaligerana dimanavit; nam rescribendum *audimus*, quemadmodum (Edd. primæ) Beroaldus, aliique plures ediderunt. *Davis.* cur. sec. *Audivimus* nihilominus exstat in Leid. pr. Oxon. et Voss. tertio.

28 *Hoc ipsum crimen arrogantiæ subeo, quod, &c.*] Nihil invenustius dici potuit; at jacentem sententiam eriges, eamque Hirtio dignam reddes, si legas 'hoc *ipso* crimen arrogantiæ subeo.' Ac sic edidit Ant. Gryphius, ut postea deprehendi. Sic etiam Francofurtenses, A. D. 1575. et Lugdunenses, 1576. *Davis.* cur. sec. Immo *ipso* jam ediderunt Vascos. Strada, R. Stephanus A. 1544. Seb. Gryph. A. 1536, 1546. et perspicue exaratum superest in Msto Oxoniensi: de Cujac. et Andino dubito. c. 19. 'Hoc ipso fiunt superiores.'

CAP. I. 1 *Superiore æstate*] Sic ex Ms. Reg. rescripsi: sensumque efficit aptiorem. Al. *a superiore æstate*. *Clark.* Legendum, *quum superiore æstate*: quod ex Msto Regio Cl. Clarkius recte monuit. *Davis.* cur.

sec. Male ex unico eoque recentissimo codice delent præpositionem *a* viri docti contra Hirtii mentem. *Superior æstas* non intelligitur ejus anni æstas, sed præcedentis. Ab ea æstate nullum tempus bellandi intermiserat Cæsar, nam per hiemen maximi motus Gallorum erant facti. Consule initium libri septimi. Immo licet capiamus de inita ejusdem anni æstate, vel sic nihil innovari velim contra reliquos Mstos. Sed priorem sensum præfero.

7 *Resisti posse Romanis*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii habent, *resisti posse a Romanis.* Quæ si vera lectio sit, jam hoc dicet Hirtius; Romanos neque, in unum *coactis* copiis, resistere posse *tam multis in locis;* neque, *divisis* copiis, resistere posse *tantæ multitudini.* Sed neque vulgata lectio loco movenda. *Clark.* *A* addunt quoque Mss. Urs. Brantii, uti et Bong. pr. Petav. Leid. pr. Voss. pr. Egm. Lovan. et 1 alii et Ed. Inc. Præstat tamen reliquorum Codicum lectio. Didicerant Galli cum alias, tum præcedenti æstate ad Alesiam, se Romanis pares non esse, si omnes copiæ in unum locum essent coactæ, uti bene exposuit Hotomannus. In Bong. sec. legitur *et.* Forsan olim fuit *posse a se Romanis.* Illud *a* enim non videtur esse de nihilo.

8 *Intulissent c.*] Quanto elegantius Andinæ et Oxon. membranæ *inissent:* cujus glossa est *intulissent.* Ut *inire prælium,* sic *inire bellum,* passim adhibent Auctores. Livius XXXVI. 1. 'Vellent juberentne cum Antiocho rege bellum iniri:' et sæpissime. Vellei. II. 3. 'bellaque non caussis inita.' Frontin. I. 1. 8. 'majore bellum molitione inituros.' Justin. VIII. 2. 'tot bella victores illo duce inierant.' Adde XII. 11. 6. XVI. et alios. Ipse demum Hirt. B. Afric. c. 91. 'Inito bello.'

II. 2 *Præficit*] Ita reposui ex Ms. Reg. Meliusque convenit cum eo, quod sequitur, *proficiscitur,* quam illud, quod habent Editi, *præfecit. Clark.* Errat Clarkius. Passim Historici jungunt præteritum et præsens, ut aliquoties jam monendum habuimus. Vide præter alia ad V. 11. 'delegit et jubet.' Immo ordo temporum recte servatur. Prius enim præfecit eum; tum profectus est. Constanter etiam *præfecit* servant Mss. mei. Adde B. Civ. II. 26. 'se in castra recepit et Imp. appellatur.'

Equitatus præsidio] Sic Cuj. Scal. Leid. pr. cum And. et Oxon. Reliqui tam aliorum, quam mei, et Edd. Vett. *equitum.* Nil muta: adde potius e tribus prioribus Mss. *cum,* ut feci; sic enim solent loqui Cæsar et Hirtius. Vide exempla ad Frontin. III. 3. § 1. 'Cum præsidio Epirotarum urbem obtinebat.' Infra c. 46. 'Cum equitum præsidio:' ubi Leid. pr. etiam *equitatus:* et B. Afric. c. 79.

3 *Kal. Januarii*] In Pet. cod. erat *Kall.* scriptum imperitia librarii: credo, putavit *Kalendæ* quoque singularem habere numerum, ideoque imitatus veterem morem, quo *coss.* pro consules, *cos.* pro consul, scribebatur. *Vossius. Januarii* Mss. quidam et plerique Editi. alii *Januariis:* sed *Januarias* exhibui fide Bong. pr. Voss. pr. Egmund. Gott. et aliorum atque Edd. primarum, Stephani, &c. Vide Cl. Drak. ad Liv. IV. 37.

4 *Ad legionem* XII.] Legionem, quæ cum T. Sextio in Biturigibus hiemabat, hujusce libri c. 11. vocat XIII.: adeo ut vel hic vel illic error sit in numeris. *Davis.* Hoc loco error est in numeris, uti patet ex VII. 51. ubi mentio fit 'XIII legionis' et 'legati T. Sextii.' Monuit hæc jam Glareanus, et ad oram suæ Editionis *decimam tertiam* adscripsit Vascosanus. Immo e c. 24. patet Labienum præfuisse legioni XII.: si quidem sana est lectio: XIII. jam recepit Clarkius.

6 *Ad inped. tuenda relictis*] Docte et nervose membranæ Andinæ non

agnoscunt vocem *tuenda;* quod videtur intrusum ad sensum fulciendum. Sed *ad* notat *apud:* uti crebro 'ad Cæsarem esse,' 'ad exercitum manere.' Vide ad I. 31. III. 9. 38. Sic Mss. quidam libro VI. 8. 'turmis præsidio ad inpedimenta relictis:' vulgo *dimissis.* Ceterum Mss. omnes τελεῖον στίγμα ponunt non post *fuerat*, sed post *relictis.*

III. 1 *Imparatis disjectisque*] In primo et secundo Bong. et Petav. ac Palat. codd. erat *dejectisque* perperam. Nugatur Hotomannus, cum *defectis* veram lectionem putat: ipse sensus reclamat. *Vossius. Defectis* Mss. Stephan. Andin. et Oxon. confirmant, et Rhellican. jam legi voluit. Ceteri Codices, et Edd. Vett. habent *dejectis*, obvio errore pro *disjectis* seu *disjectis* i. e. dissipatis, dispersis; licet *dejectis*, notare posset, turbatis, quod consilio suo et spe deciderint. *Detritis* Lipsius libri sui oræ adleverat. Nil muta. Sic Capite 7. 'Pabulatione cum exigua, tum disjecta:' ubi itidem in quibusdam *dejecta.* c. 10. 'Raris disjectisque ædificiis.' Adde Ill. N. Heins. ad Ovid. Met. III. 726. 'Trunca sed ostendens *disjectis* corpora membris.'

2 *Accidere fuit necesse*] Vocem *accidere* nescio cujus audacia omissam repono, quando constanter omnes Mss. eam agnoscunt. Et Hirtius sæpe imitatur Cæsaris phrasin, qui de bello civil. c. 85. ait: 'Accidisse igitur his, quod plerumque hominibus nimia pertinacia atque arrogantia accidere soleat.' Quin infra ipse Hirtius: 'Accidebat autem quotidianis pabulationibus, id quod accidere erat necesse,' &c. itaque et hic scribe 'accidere fuit necesse.' *Vossius.* Vocem *accidere*, quam Scaliger aliique perperam omiserant, optime ex Mss. restituit Vossius. Atque infra ita loquitur Hirtius; de bello Gall. VIII. 10. 'Accidebat autem,—id quod *accidere* erat necesse.' *Clark.* Revocavi cum viris doctis verbum *accidere*, quod addunt tum Edd. Vett. tum Mss. omnes præter unicum Oxoniensem: ut V. 39. 'Huic quoque accidit, quod fuit necesse.' Nihilominus pleniorem locutionem præfero. Vide ad I. 44. et II. 9. 'Facerem, quod nostri majores fecerant.' I. 44. 'Quod exercitum in Gallia habeat, sui opprimendi caussa habere.' Simile infra c. 24. 'Ne simile incommodum accideret, ac Tergestinis accidisset.' B. C. I. 19. 'Idne fieret, fiebat.' Paullo aliter ac hic V. 33. 'Accidit, quod fieri necesse erat.'

4 *Illud vulgare incursionis signum hostium*] Trajecta verba ex primo Bongars. et Petav. codd. ita ordino, 'incursionis hostium signum;' pro *vulgare* in secundo est *fugare:* Ms. nostr. *futuræ. Vossius. Illud vulgare incursionis signum hostium*, quod *incendiis ædificiorum intelligi consuevit.* Lego *illud incursionis hostium signum*, quæ *incendiis, &c.* Ordo verborum est a Petav. Bongars. pr. Gottorp. Voss. Egmond. Sed *quæ* nobis debetur; nam pronomen ad *incursionem* videtur referendum. *Davis.* cur. sec. Ordo illa verborum *hostium signum* est etiam in plerisque meis et Edd. vetustis, sed non in Cujac. Leid. pr. et Oxon. At in Vossiano primo a manu prima est *incursionibus.* Opinor, Hirtium scripsisse *illud, vulgare incursioni, signum hostium, quod* scilicet, *adesse hostes.* Non temere enim contra Mss. *quod* in *quæ* mutem; ut facit Davisius. *Vulgare incursioni* notat id, quod in incursionibus plerumque adhiberi solet. *S* autem e seq. voce *signum* facile adhærere potuit.

6 *Cæsaris id erat*] Voculam *id* expungo, nixus auctoritate quinque Mss. prim. sec. tert. Bong. Pet. ac Palatini. *Vossius.* Deest quoque in Mss. Reg. et Eliens. *Clark.* Nimis obsequentem sibi Vossius habuit Clarkium, ejiciendo τὸ *id:* quamquam fate-

ar abesse quoque a Vossianis, Egmund. Lovan. et aliis, uti et Edd. primis, Beroaldi, Vascos. Steph. aliorumque. Verum tamen servant τὸ *id* Cujac. Scalig. Andin. Oxon. et Leid. prim. Quare eam particulam expungere mihi religio fuit, cum sciam, sæpissime pronomina *is, ille, hic,* πλεονάζειν. Vide citatos viros doctos in Miscell. Observ. Vol. III. T. II. p. 221. Manut. ad Vellei. II. 3. Arntzen. ad Aurel. Vict. de Vir. Ill. c. 27. et c. 43. et innumeris aliis locis. Immo ipse auctor c. 54. 'legionem, &c. eam dedit:' ubi male istam voculam ejecit Clarkius. Valer. Max. I. 7. § 5. 'M. Cicero, cum in villa quadam campi Atinatis deversaretur, is animo,' &c. Sic Mss. in quibus optimus Harlem. Vide soceri notas.

7 *Deficeretur*] Vulgg. *deficeret;* sed nos secuti sumus lectionem Codicis Norv. et locum ex aliis Mstis ita corrigendum esse vidit Marquardus Gudius ad Phædri Fab. I. 21. Sic B. C. III. 64. 'Quum gravi vulnere esset affectus Aquilifer, et viribus deficeretur.' De hac voce nos multis agemus ad illius libri c. 11. *Davis.* Optime, quomodo et in Vossii quoque Ms. scriptum est. Alii minus recte *deficeret. Clark. Deficeret* in paucissimis et recentioribus exstat Mss. sed et in Leid. primo: quod defendi posset, præsertim si *vellent* cum Egm. et Dorvill. legeremus; ut *copia foret* nominativus. Sic B. Civ. II. 37. 'Non frumentum deficere poterat.' Sed malim accedere Viris doctis, Grutero, Gudio, uti et Editoribus, Aldo, Vasc. Stephano, Gryphio aliisque, et Mss. meis XIV. atque Ed. Inc. 1473. Valer. Maxim. VII. 6. § 2. 'Alimentorum facultate defici.' Multis hoc de verbo egi ad Front. I. 7. 1. 'Ea, quibus deficimur.' Cellar. ad B. Civ. III. 64. Voss. ad Vell. II. 64. Cort. ad Plin. Ep. II. 16. 'Etiamsi jure deficerentur.'

14 *Fideles amicos ret.*] Ciacconius mallet legere *in fide am. retin.* vel *fideles ret.* ejecta voce *amicos.* Ego, si quid mutandum est, cum Grutero præferrem *facile amicos ret.* præsertim cum huic lectioni suffragentur Lovan. Cod. in quo *faciles;* uti et Palat. Dorvill. et Brant. cum Edd. Beroaldina antiquioribus, quæ dant *facile.* Nihilominus facile et bene explicari potest lectio vulgaris. 'Amicos retinebat fideles:' id est, faciebat, ut amici manerent sibi fideles, et in fide constarent.

16 *Tali conditione Bituriges proposita*] Sic Mss. Reg. et Vossii. Vulgg. minus eleganter, 'Tali conditione proposita, Bituriges,' &c. Vide supra ad v. 49. *Clark.* Contra plurimos Mstos tales verborum trajectiones non sunt inculcandæ, sed defendendæ, si in Mss. reperiantur. E meis nihil mutati ordinis in excerptis adnotatum video.

IV. 4 II *milia nummum*] Sic reperit Gruterus in solo recentissimo Bong. tert. Ceteri Mss. omnes et Edd. primæ dant *tot milia n.* Quod fidem excedit. An scripsit Hirtius *ad* II *milia?* Sæpe enim hanc præpositionem numeralibus addi, et multis in locis corruptam esse, dudum docuerunt celeberrimi instauratæ Latinitatis duum viri J. F. Gron. de Sestert. I. 7. et J. G. Grævius ad Suet. Jul. c. 20. 'ad XX milibus civium.' Cæs. B. Gall. I. 5. 'oppida sua numero ad XII.' B. Civ. I. 39. 'ad VI milia peditum.' III. 4. 'Ad eundem numerum Cotys dederat.' c. 53. 'ad II milium numero:' ubi etiam vide Ciaccon. Davis. Clarkium et alios. B. Afric. c. 1. 'equitum ad II milia.' Adde c. 21. 'ad ternas cohortes.'

5 *Condonanda pollicetur*] *Condonata* in IV. Codd. est prim. sec. Bong. Pet. ac Pal. Ciacconius expungendam

vocem putabat. Et integra sententia abesse profecto poterat. *Vossius.* Præter Bong. tert. constantissime Mss. cuncti et Ed. Inc. præbent *condonata.* Forsan fuit ab Hirtii manu *condonatæ:* id est, eo, quod prædam ipsis condonasset, nomine. Id si minus placeat, a Ciacconii sententia non alienus sum. Ut solent cuique suæ, mea tamen adridet magis conjectura. Male Cellarius etiam ea *prædæ nomine* suspecta habuisse videtur. Apul. l. vi. p. 114. 'accepturus indicinæ nomine vii savia.' Sic enim cum Elmenh. et Roaldo scribendum. Ms. noster *indicive;* vulgo *indicii.* Sic vii. 89. 'Exercitui capita singula, *prædæ nomine,* distribuit.' Suet. Jul. c. 48. 'Veteranis, *prædæ nomine* xx milia numum dedit.' 'nauli nomine' p. 121. 'stipendii nomine' Cicero, et Sueton. Cæs. c. 25. passim *eo nomine.*

6 *Recipit*] Ita ex Ms. Regio reposui, propter præcedentem *pollicetur.* Al. *recepit. Clark.* Ratio, quam adfert Clarkius minus valet, ut vidimus ad c. sec. Nihilominus hoc loco præsens prætuli ex Bongars. pr. Leid. pr. Oxon. Voss. tert. et Dorvill. quia tempus id amant Historici: quod vel ex hoc ipso patet capite.

10 *Ex hybernis ab Arare educit*] Emendo ex pr. Bong. Pet. et Pal. *ducit.* Nam si retineas *educit,* scribendum erat *ex hybernis ad Ararim educit.* Sed Bong. habebat, *ab Ara reducit,* quod corruptum ex *Arare ducit. Vossius.* Ex pr. Bong. Pet. et Pal. Dionys. Vossius emendat *ex hibernis ab Arare ducit.* Sane ita exhibeant editt. Rom. Ven. Beroald. Cum tamen sec. Bongars. repræsentet *ab Ara reducit,* rescribendum crediderim *ab Arare reducit:* frequenter enim fit, ut eadem syllaba repetita in causa sit, cur earum altera omittatur. *Davis.* Parvo admodum discrimine. *Clark.* Nihil varietatis e Scalig. Andino, Cujac. ac Bong. tert. enotatum est. Reliqui omnes cum Edd. primis habent *ducit. Ex hibernis educere* frequens est in his libris locutio. Malim tamen *reducit,* id est, revocat, retrahit. *Ducit* non inprobarem, si ipse adfuisset Cæsar, sed per nuncios ex hibernis evocavit. Dein *conlectas* vel *conjectas,* quod malebat Heinsius, est in Lovan. Vide ad B. G. ii. 28. 'Majores natu, quos in paludes conjectos dixeramus.' Contra ceteros Codices non muto vulgarem et propriam hac in re dictionem. Placet potius Gruteri conjectura, qui in seqq. volebat abjicere τὸ *caussa;* cum in Palat. Cod. invenerit *explicandæ caussa r. f.* Adi de hac ellipsi ad iv. 1. et alibi.

v. 2 *Ducti*] Ciacconius malebat *adducti.* Cur non potius litterarum ductu insistens tum prætulit *inducti?* Nil contra Mstos mutandum, cum Latinus sit et elegans simplicis verbi hoc in sensu usus, ut cuivis notum. V. ad vii. 37. Mox pro *desertis vicis* in Ms. Brant. Lovan. Dorv. aliisque et Edd. primis est *vicis desertis,* et in Andino ac Oxoniensi exaratur *ad nec. rep. exigua constituerant ædificia;* unde non inconcinne refingi posset, *Vicis desertis, quæque t. h. c. ad nec. exigua constituerant ædificia (nuper enim, &c.)* resectis τοῖς *oppidis* et *incolebant.*

4 *Complura oppida dimiserant*] Sic pr. sec. tert. Bong. Pet. Pal. sed Cuj. Ms. *amiserant.* Prima locutio rarior est: tamen non rejicio. *Vossius. Amiserant* exhibent quoque Scalig. et Leid. pr. ac Gryphii ora. Cave quid mutes; quamvis *dimittere* frequentius ea dicamur, pro *amittere, relinquere,* quæ quasi a nobis recedunt, ut *dimittere auctoritatem, occasionem, curam, animam,* et similia. Verum et alterum non sine exemplo est. Cæsar. v. 18. 'ut hostes inpetum legionum sustinere non possent, ripasque dimitterent.' 'Dimittere Siciliam et Sardiniam' Valer. Maxim.

vii. 6. §. 1. quamquam ibi priore sensu posset, et forsan melius, explicari.

8 *In tecta partim Gallorum, partim quæ conjectis celeriter stramentis tentoriorum integendorum gratia, erant inædificata, militem contegit*] Mira profecto constructio, *contegit militem in tecta Gallorum.* Profecto vel dicendum est sui oblitum Hirtium subjecisse postremam hanc vocem, vel librariorum errore pro *conlegit* scriptum esse *contegit.* Sane ego hoc prope certum habeo: miror vero nemini doctorum hæc verba suspecta fuisse. At illa *tentoriorum integendorum gratia* Ciacconius putat glossema esse. Ego non arbitror. Tabernacula seu tentoria præter pelles, sua quoque fulcra (sive asseres ii, seu pali fuerint) habuere: quis deinde corium insternebatur. Ita hic ait Hirtius, duplicis generis tecta fuisse, alia Gallorum, alia quæ Romani ipsi injectis celeriter stramentis exstruxerant, quo iis pelles insternerent. Vel dicere possimus propter truculentiam tempestatum extructas a Romanis casas fuisse, ac stramine contectas, et sub iis demum tensas pelles, quo tutiores adversus imbrium vim agitarent. Lib. de B. Afric. c. 47. locus est, qui huc pertineat: 'reliqui ex vestimentis tentoriolis factis, atque arundinibus scopisque contextis permanebant.' Sed vide, quæ ad illum locum notavimus. *Vossius.* Emendat Dionys. Vossius *conlegit.* Sed fortasse nihil opus. Neque enim absona prorsus est ista constructio, *Milites in tecta contegere. Clark.* Ciacconius legebat *ponit, quæ tectis p. G. partim conj. c. str. ædificaverat, iisque mil. cont.* At hoc pacto alios facillime accipiemus auctores. Videamus, num Mss. saniorem præbeant lectionem: nam in vulgatis scabiosi quid inesse, non dubito. Primo *partim* ante *Gall.* non agnoscunt Leid. pr. et sec. dein Mss. longe plurimi, non omnes tamen, dant uti et Edd. Rom. Med. Ven. Beroaldi, Basil. sed illæ non habent *quæ* vel *que* post *partim. Tentoriorumque* Palat. *tentorium* Leid. pr. Scal. *Centuriorum* Voss. pr. *Centor.* sec. *Teutonorum* Ed. Inc. dein *tegend.* L. sec. Carrar. *erat* Palat. *ædificata* Beroald. et Leid. sec. in quo etiam *contexit.* Non me expedio; sed proxime verum est, ni fallor, *atque in tecta partim Gallorum, partim quæ celeriter stramentis conjectis tent. int. gratia, erant inædificata, milites contegit.* Videtis, me transposuisse vocem *conjectis* tantum, sed aliter distinxisse. Sensus auctoris esse videtur; Cæsarem milites disposuisse partim in tecta Gallorum, partim in tecta, quæ ipsi inædificaverant stramentis, conjectis et collectis ad tentoria integenda, si sub divo mansissent: unde etiam minore mutatione scribi posset *p. in tecta G. partim conj. c. stramentis, quæ t. int. gratia erant, inædificata m.* B. Hisp. c. 16. 'casæ, quæ stramentis erant ædificatæ.' Quidquid sit, hoc firmum maneat, stramenta illa fuisse collecta ad tentoria integenda. Audacior quis ejiceret τὸ *inædificata,* legeretque *partem conj. c. stram. quæ tent. integ. gratia erant* vel etiam sine *gratia.* Immo et prius *partim* posset deleri, suffragante præsertim Leidensi prima: nam in his divisionibus, *pars, alii* et similia semel omitti solent. Vide ad i. 8. socerum ad Val. Max. ii. 5. § 3. 'pars capitali judicio damnatæ:' et omnino infra ad B. Alex. c. 29. 'dispersi vada fluminis quærentes, partim dem. ripis.' 'Contegit in tecta' dicitur, ut 'occultare in terram' vii. 85. Quamvis et hac constructione non indigeas, si legamus *partim conj. stramentis.* Tunc enim *contegit stramentis* jungenda, et ad priora *in tecta* subintelligendum aliud verbum adfine *disponit* vel simile quid. Hæc enim elliptica locutio frequentissima est, et nota, ac sexcenties adversa a Viris

et omnino ad III. 13. nec non ad Flor. IV. 12. 37. 'Aliis oculos, aliis manus amputabant:' et infra Davis. ad B. Civ. III. 28. 'tempestatis et sentinæ vitiis.' Hirt. B. Afric. c. 31. 'pabulandi, lignandi, aut muniendi gratia vallum petierant.' Apulei. Met. IV. p. 66. 'non fusti tantum, sed machæra perfossus morti succumbere:' ut legi e Mss. debet, non *percussus occumbere*.

11 *Mittit*] Clarius paullo et efficacius Leid. pr. *dimittit*. Vide exempla ad IV. 19. 'nuncios in omnes partes dimisisse:' ubi etiam variant libri recentiores. Mox c. 7. 'Equitum turmas dimittit in omnes partes.' c. 24. 'plures in partes dimittere exercitum.' Adde c. 25.

VI. 4 *Sub tempus æstivorum*] Ita omnes Codd. mallem *æstivum:* sed et alterum tolero: tempus æstivorum est æstas. *Vossius*. *Æstivorum* enim eleganter opponitur τῷ *hibernorum*. *Clark*. 'Superioribus æstivis' c. 46. et ibidem 'extremum tempus æstivorum.'

4 *Nullum summum bellum posse conflari*] Sic Mss. omnes. Summum bellum, est quod vulgo *generale* dicerent. *Vossius*. *Summum bellum* est, in quo summa rei verteretur, et a quo maximum dependeret discrimen. V. Gron. ad Liv. XXVI. 10. et XXXVIII. 50.

7 *Belli gloria Gallos omnes Belgasque præstabant*] Confirmant hanc lectionem omnes Msti Codd. *Præstare* quando *antecellere* notat, plerumque dativum regit. Construxit tamen cum accusandi casu quoque Livius l. V. 'Ut nuntiare domum possint, quantum Galli virtute cæteros mortales præstarent.' Nec alia mihi ratione locutus videtur Tacitus Annalium IV. quando *præsidere* cum accusandi casu dixit: 'Et haud spernenda illic civium sociorumque manus litora Oceani præsidebat.' *Vossius*. Observat Dionys. Vossius perrarum esse, ut hæc vox, quando notat *antecellere*, accusativum regat. Id re quis in posterum credat, exemplis, nisi fallor, efficiam. Quintilianus Instit. Orat. I. 1. '*Præstat* tamen ingenio alius *alium*.' Idem II. 20. 'Ea in quoque animalium est virtus, qua *præstat cetera* vel pleraque.' Corn. Nepos Epam. c. 6. 'Eloquentia *omnes* eo præstabat tempore.' Idem de Regibus c. 3. 'Animi magnitudine et calliditate *omnes* in Africa natos *præstitisse* constat.' Et vit. Hannib. c. 1. 'Non est inficiandum, Hannibalem *præstitisse ceteros Imperatores* prudentia.' Adi et vit. Attic. c. 3. et 18. *Davis*. Vide ad I. 2. 'Virtute omnes præstare:' uti est in Msto.

8 *Finitimasque in civitates*] Emenda *his civitates:* ut est in primo ac secundo Bongarsiano codice: aut cum Petaviano induce vocem *in*. Vulgata lectio absurda nec Latina est. *Vossius*. *Fin. civitates*. Sic Mss. Eliens. et Petav. Mss. autem Reg. et Voss. et Editt. Vett. *finitimasque* iis *civitates*. Quæ vera demum est lectio. Scaliger (errore, ut opinor, typographico) edidit *fin. in civitates*. Quem fideliter secuti sunt recentiores; nullo videlicet, neque sensus, neque Latinitatis vestigio. *Clark*. *His* reposui e Mss. omnibus: *in* sine dubio pro *iis* operarum vitio in Scal. Editionem irrepsit.

9 *Correo*] Mss. omnes *Corbeum* nuncupant: noster codex stat pro vulgatis. *Vossius*. Variant etiam Mss. Orosii. *Correo* retinent Leid. pr. Scalig. Oxon. constanter hic et in seqq. Immo c. 7. et c. 19. etiam Cujac. Bong. pr. sec. Petav. aliique *Correum* dant. Cum vulgaribus Mss. et Edd. Vett. *Corbeus* vocatur quoque in Celso.

Exercitum conparare] Melior videtur lectio illa, quam exhibent Mss. Reg. Eliens. et Vossii, *Exercitus comparare:* propter id quod sequitur, *atque in unum locum cogere*. Quanquam utrumque recte dicitur. *Clark*. *Ex-*

ercitus cum habeant Manuscripti mei omnes, uno alteroque recentiore excepto, uti et Edd. quædam, ut Steph. Gryphii, &c. eum numerum revocavi. c. 48. 'Quibus in locis Cæsar exercitusque fuissent.' Adde c. 54. 'exercitibus contineri.' B. G. I. 40. 'nostros exercitus capi posse:' et sexcenties.

11 *Erant adtributi*] Miror equidem Jul. Celsi verba, qui p. 161. sic loquitur: 'Rhemorum legatio querentium Bellovacos--exercitum comparare,' ut Suessionem suam urbem invaderent. Mira sane fuit hominis imperitia; quippe *Suessionem* pro urbis nomine habuit, nec intellexit *Suessiones* dici Rhemis attributos, quod eorum facti erant clientes. *Davis.*

17 *A T. Labieno*] Prænomen *Titi* agnoscunt duo recentissimi Voss. tert. et Dorvill. Omnes reliqui quod sciam *L. Lucio*, et Oxon. *Litio* dant. Cuncti etiam *ab*, ut reposui. Forsan ejiciendum est prænomen, nisi lateat aliud, quod subodorari nequeo. Non certe *legato:* tam enim Fabius erat legatus, quam Labienus. Notandum autem mox pro *injungebat*, in Codice Scaligeri scribi *inpingebat*. Vide ad c. 49.

VII. 5 *Agrorum incolendorum*] *Colendorum* Mss. quinque, quod non minus placet. Aliud Celsus p. 162. ait: 'Comperit nullum fere præter rusticos in ædificiis inveniri. Demigrasse omnes Bellovacos armis idoneos,' &c. Fortasse vitioso codice Hirtii usus erat, qualis Palatinus, qui hoc loco habet: 'atque hos qui agrorum colendorum caussa remansissent, sed speculandi gratia essent remissi.' Ubi si pro *sed* legas *et*, constabit sensus: verum vulgata lectio optima est in Hirtio, et verissima. *Vossius.* Mss. nonnulli *colendorum.* Quod idem est. *Clark.* *Incolendorum* inveni in solis Andino et Oxon. Ceteri scripti et Edd. primæ, item Vasc. Str. Steph. aliæque *colendorum*, quod multum præfero: qui, scilicet, remanserant ad agriculturam exercendam: unde vitam sustentare possent. c. 3. 'rura colentes:' *qui non* placet e v. c. Ursino.

13 *Impedita circumdatum palude*] *In silva circumdata palude*, Ms. Cuj., Bong. pr. sec. Pet. Pal. et v. c. noster: *in silva circumdatum palude*, Bong. tert. *in silva circumdata pelle* Ms. noster; quod damno. *Vossius.* In aliis Codd. omissa voce *impedita*, legitur *in silva, circumdatum palude*, quam lectionem Fr. Hotomannus recipiendam putavit, quia statim *Cæsar ulteriores silvas* memoret. Nos autem, utraque admissa, scribimus 'Locum castris excelsum in silva, impedita circumdatum palude.' Sic c. 14. 'paludem impeditam' dixit. Cum tamen plurimi Mss. et Editt. vett. Rom. Ven. Beroald. exhibeant *circumdata*, potius legendum existimarim *locum castris excelsum in silva impedita, circumdata palude, delegisse.* Certe c. 18. *silvas* vocavit *impeditissimas. Davis.* Ex Mss. plurimorum consensu, existimo legendum, *Locum castris excelsum* in silva, *impedita circumdata palude.* Codices nonnulli, *impedita* circumdatum *palude.* Davisius distinguit, *in silva impedita, circumdata palude.* Quod parum interest. Priorem tamen lectionem præfero. *Clark.* Uti vulgo editur, diserte exhibent optimi Codd. Andinus et Oxoniensis. Ceteri tum aliorum, tum mei et Edd. primæ *in silva, circumdata palude.* Unde legendum esse liquido adparet *in silva, inpedita circumdatum*, vel si mavis ob plurimorum Codicum consensum *circumdata palude.* Sed rursus nolo id mutare, quia potest facile ad *locum* referri. Solent enim palustria esse in ipsis silvis. Unde crebro junguntur *silvæ paludesque:* et VI. 34. in Mss. quibusdam; 'aut locis silvestribus palus inpedita.' Posset alioquin etiam scribi *inpeditum circumdata pa-*

lude. Certe *inpeditum* aiunt esse in Carrariensi, habetque Orosius. De *loco inpedito, palude inpedita* vide plura ad VI. 8. *Circumdari* tam dicitur id, quod ambit et cingit, quam quod ambitur et cingitur. Hirt. B. Afric. c. 34. 'Oppido munitiones circumdare:' c. 74. 'Multitudine circumdata.' Vide ad Livium I. 28. 'Armata circumdatur legio,' et ad Justin. IV. 4. 'Munitionibus circumdatis.' Ut et *circumfundi* sæpius. Minus bene Ciaccon. *silva inpeditum circumdatum palude.* Dein autem conjicit *inferiore ac duriore cond.* Frustra.

18 *Castris Comium*] *Castris Atrebatem Comium.* Bong. pr. sec. tert. Pet. Pal. et v. c. ac Ms. noster. *Vossius.* *Atrebatem* addunt Mss. omnes præter Oxon., uti et Edd. primæ ut supra; quare reposui.

22 *Si, ut diceretur, Cæsar*] Lege *dicebatur,* ut exhibet Bongars. tert. *Davis.* cur. sec. Accedit Leidens. sec. et Ms. Latinii, teste Ursino.

24 *Decertare cogerentur*] *Decertare,* si Bernartio (notis in Statium) credis, est *vehementer et pertinaciter certare.* Ut *deperire,* pro valde perire, &c. Sed multum fallitur. Neque aliud aut ἐμφατικώτερον est hoc *decertare,* quam *certare.* Bernartium miror non magis in Papinio versatum fuisse, quam ut hoc diceret; cum constet familiare illi ævo fuisse compositis vocabulis, pro simplicibus uti. Sic idem Statius Thebaid. I. *dequestus* pro *questus* dixit: et Suetonius *decœnare* pro *cœnare,* et alia id genus complura habet. Tale est quod in Julio ejus legimus c. 24. 'Sed rebus prospere decedentibus:' aliis auctoribus diceretur, 'prospere cedentibus,' ut 'male cedere' Horatius et Ovidius dixerunt. *Vossius.*

25 *Adduceret*] J. Fr. Gronovius ex optimis, ut ait, membranis legit, 'sin majores copias *ageret.*' Vide sis eum ad Livii VI. 28. Nostri vero codices vulgatam lectionem tuentur, eamque retineo, cum Cæsar hoc, non illo, modo loqui soleat. *Davis.* cur. sec. More solito Andinis membranis adstipulantur Oxonienses, quas hic contra reliquorum Codicum consensum et frequentem in his commentariis usum τοῦ *adducere* non quidem ausim sequi, ut in textum *agere* reponam. Verum eam lectionem egregie juvant integerrimi Codices Hirtii ipsius de B. Africo c. 18. 'cunctis copiis auxiliisque actis,' ubi vide: vulgo *coactis* vel *accitis.*

VIII. 4 *Hostes c. suorum p. prodirent*] Elegantius Bong. prim. *hostis prodiret:* quod ultimum etiam exaratur in Bong. sec. et Egmund. Retento *hostes;* quasi *hostis* in Nominativo etiam diceretur *hostes,* ut *vallis* et *valles* et alia, de quibus vide ad VII. 47. Præterea *suarum* est in Voss. primo: unde Librarii alii dederunt forsan *sua;* quod restat in Bongars. primo ac Leid. primo, et defendi posset.

6 *Veteranas legiones*] Mss. quinque *veterrimas.* *Vossius.* Mss. quinque Voss. et Brant. Norvic. cum editt. Rom. Ven. Beroald. habent *veterrimas legiones:* quæ quidem lectio videtur recipienda: *veterrimus* enim vox est proba, quam induxerunt Librarii, quia minus est proletaria. Vide J. G. Vossium de Anal. II. 24. *Davis.* *Veterrimas.* Sic Mss. plurimi. Hancque lectionem recipiendam existimat Davisius. Al. *veteranas.* *Clark.* Omnes omnino Mss. et Edd. ante Scalig. præter Vasc. Str. Steph. et Gryph. post. exhibent *Veterrimas,* quod mutari non debuit. *Veterrimas* vocat in collatione aliarum, ut patet ex seqq. Alibi *Veteres legiones* Cæsar dicit, ut B. Civ. III. 101. ut ipse Hirt. B. Alex. c. 58. quamquam ibi in Leid. pr. est *veteranas.* Contrarium amplectitur Hotom. ex I. 24. 'legionum 4 veteranarum:' ubi Mss. tamen mei omnes *veteranorum* dant. Sed aliter Mss. B. Civ. III. 29. ubi vide.

8 *Functa*] Deest in Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. Et deesse potest, integra sententia. Pro *Collatione* Mss. *in collatione*. *Clark.* Plerique Mss. et Edd. ante Beroaldum non agnoscunt *functa*. Sed non loqui tam concise solet Hirtius: quare hoc participium retinui auctoritate Cujac. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. ac Petav. a[illegible] sec. Seneca Epist. 93. 'functum omnibus vitæ humanæ stipendiis.' Iidem Codices, et alii non habent *in*, quod tanquam in omnibus Mss. exstaret, profert Clarkius, sed Edd. primæ exhibuerunt. Quomodo Auctor B. Hispan. c. 31. 'In collatu pari sunt conditione.' Nihilominus vulgarem lectionem præfero.

9 *Consilio advocato*] Proculdubio legendum *concilio*, cum omnes milites ad hunc cœtum cogerentur. *Davis.* *Concilio* est in Edd. Vascos. Str. Steph. Gryphii utraque, et forsan in uno alteroque Mss. At tamen non temere hic mutem. *Consilium* postquam dimiserat, Tribuni militum, et primi ordinis Centuriones potuerunt ea communicare, ut sæpius ante, cum militibus. *Omnibus* pertinet ad consilii participes, non ad *multitudinem*, a qua secernuntur. *Concilio* edidit quoque Clarkius, qui sine dubio etiam de *concione* intellexit. Contra idem cum vulgaribus edidit *in consilio* B. C. I. 19.: ubi eædem Edd. et Mss. plerique *concilio* habent, ubi vide: ibidem 'concilia conventusque hominum fugeret.'

14 *Irent*] Ita ex Ms. Reg. restitui. Quod habent Editi, *iret*, minus eleganter dictum est. *Clark.* Ita bene Clarkius, et jam ante eum Vascos. Strada, Stephan. Gryph. post. confirmaturque Mss. Scalig. Oxon. Leid. pr. Vossianis duobus et aliis cum Ed. Inc. 1473.

18 *In conspectum hostium*] Ms. Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. habent *in conspectu hostium*, nec hanc lectionem alia de ratione mutarunt editores nuperi, quam quod a Grammaticis decepti, accusativum plane necessarium esse perperam censuerunt. Phædrus Fab. v. 1. 'Quisnam cinædus ille *in conspectu meo* audet venire?' Sulpicius Severus Hist. Sacr. I. 8. 'Qua necessitate Isaac *in Geraris* ad Regem Abimelec cessit;' ubi etiam Car. Sigonius absque causa sontica reposuit *in Gerara*. Idem c. 29. 'Urgente nocte, compulsus *in oppido*.' Alia hanc in rem exempla videre est apud G. J. Vossium de Constr. c. 65. *Davis.* *In conspectu adducit.* Vide supra ad IV. 12. *Clark.* Ita agit Clarkius, ac si Mss. et Edd. omnes darent *conspectu*, uti etiam VII. 48. VIII. 23. 27. 29. Verum *conspectu* non comparet, nisi in Voss. pr. Lovan. Egmund. Voss. sec. et tertio ac primis Edd. solenmi confusione, ut sæpe dictum est; nec ubique temere recipiendum. Hoc enim pacto facile altera locutio *in conspectum* posset proscribi, et nullus invenietur locus, in quo non Mss. quidam, omissa lineola, Ablativum ostentent. Delendam autem notam suam in curis secundis monuit Davisius.

IX. 9 *Coronisque pro ratione ejus altitudinis*] *Loriculam pro hac rat.* Bong. tert. Pet. Pal. et similiter fere omnes reliqui codd. Sed nec illud *coronis* rejici velim: nam *coronæ* sunt fastigia et summitates turrium. Στεφάνους Euripides, στεφανώματα πύργων Sophocles nuncupat. Originem vocabulo dedit, quod ut corona dentata plerumque est, ita sæpe et veterum mœnia, intervalla exigua, aut rimas in summo habebant, quæ pro fenestellis erant propugnantibus. Quin deprehendas hodieque in vetustioribus muris indicia, aut potius ipsissimam formam. *Vossius.* De hoc loco multo Just. Lipsius Poliorc. II. Dial. 2. *Davis.* Mss. plurimi *Loriculam pro hac ratione*. *Clark.* *Coronisque* est in solo Faërni libro. In Andino *et coronis*. In Oxon. et Ursin. *Coronis*

inæd. elapsis *que* et seqq. 4 vocibus. Ceteri Mss. omnes et Edd. primæ aliæque *Loriculam* vel *loricam* vel *luricam pro hac ratione ej. alt.* quam lectionem propugnat Lipsius, et ex *inædificandi* verbo statuit fuisse ligneam. *Coronæ* optime dici possunt στεφάναι murorum. Vide Græv. ad Hesiod. θεογ. 916. et alios. Sed quid vetat utramque vocem admittere? Quo facit verbum *inædificari.* *Coronis loricam inædificari jussit:* i. e. in summo rotundi valli fastigio ædificari loriculam. B. Civ. II. 16. 'Inædificata in muris mœnia.' Nam et στεφάνους et στεφάνας pro ipsis muris seu eorum ambitu adhibuerunt Græci, ut in Epigramm. ὑπὸ στεφάνῃσι πόληος. lib. I. p. 90. Ed. Steph. Adde ejus Thesaurum. Immo hanc emendationem unice confirmat Curtius IV. 4. § 30. 'Angusta muri corona erat: Non pinnæ, sicut alibi, fastigium ejus distinxerant, sed perpetua lorica obducta transitum sepserat.' *Hac* addunt Edd. ante Scalig. et Mss. præter Faërn. et Andin. tamen, quare rursus intrudere nolui; sed alioquin abjici poterat *ejus,* si Mss. faverent. Si conjecturis indulgere licet, en aliam; quam forsan non nemo amplectatur; *et loriculam pro coronis ac ratione ej. alt.* *Loricam et pinnas* jungit VII. 72.

14 *Ut hostis a duplici propugnatorum ordine depelleretur*] Ab hac lectione multum abeunt Codd. nonnulli. Mss. Carrar. et Norvic. *Ut ab hostibus duplici propugnatorum ordine defenderentur.* Sic et editt. Rom. Ven. Beroald. nisi quod in iis *defenderetur.* Recte, ut opinor. Locus enim sic videtur legendus *ut hostis a duplici fossa, duplici propugnatorum ordine, defenderetur.* Ultima vox in causa fuit, cur loco *hostis a duplici fossa,* reposuerint Librarii *ab hostibus duplici fossa:* rariorem enim hic obtinet *arcendi* significationem. Quadrigarius Annal. XII. 'Milites Metelli sauciabantur multo minus, et, quod maxime opus erat, *a pinnis hostes defendebant* facillime.' Quis non videt, hinc conjecturam nostram quam maxime firmari? Quod multo fiet manifestius, si audiamus A. Gellium Noct. Attic. IX. 1.; ubi sic ille: 'Quod autem ait idem Q. Claudius *a pinnis hostis defendebant* facillime; animadvertendum est usum esse eum verbo *defendebant,* non ex vulgari consuetudine, sed admodum proprie et Latine, nam *defendere* et *offendere,* inter sese adversa sunt, quorum alterum significat ἐμποδὼν ἔχειν, alterum ἐκ ποδῶν ποιεῖσθαι, quod hoc in loco in Q. Claudio dicitur.' Silius Italicus V. 491. '*Defendere* nescia morti Dedecus.' Et VII. 170. 'Pura soliti *defendere* lympha.' Vide etiam not. ad B. G. I. 44. Vulgg. *depelleretur* ex hujusce verbi interpretatione, et *duplici fossa* omittunt ob primam vocem proxime repetitam. *Davis.* et *Clark.* Egregie hunc locum restituit Davisius, quod e meis Codicibus clarius patet. Nam Bongars. Voss. Petav. Lovan. Egmond. Gott. Dorv. Leid. sec. tert. et alii cum primis Edd. habent *ut ab hostibus duplici fossa d. p. o. defenderentur,* vel *defenderetur.* Oxon. et And. cum Scalig. adstipulantur vulgatis; sed hinc patet *hostis* esse in aliis Mss. at Leid. Sec. *hostis* et *duplici fossa* agnoscit; sed retinet *depelleretur,* quod sine dubio e Glossa intrusum. Sæpe in Cæsare et Hirtio usu venit, ut e duabus lectionibus tertiam elicere debuerimus, quæ ab auctore verosimillime videtur esse profecta. De verbo *defendere* adi Brant. ad II. 44. et Ill. Heins. ad Ovid. Epist. Her. V. 16. 'Defensa est humili cana pruina casa.' Dictys Cret. III. 7. 'Regis necem defenderent.' Infra B. Civ. I. 7. 'Imperatoris injurias defendere.' B. C. II. 2. 'ut ignis jactus et lapides defendi possent.' Adde c. 9. III. 110. 'vim suorum defendebant.'

Duplici propugnatorum ordine] Altero scilicet, *in* pontibus; altero, *sub*

pontibus, in ipso vallo. *Clark.*

17 *Permitteret*] Sic Mss. constanter, vel *permitteret tela.* In Leid. pr. *t. permitterentur.* Edd. tamen primæ, multæque aliæ dant *promittere;* idque placuit Heinsio ad Silium Ital. III. § 534. 'Quaecumque datur permittere visus.' Sed *permittere* efficacius est, quo notatur talis jactus, ut pertingant tela ad hostes. Vide notata ad Lucan. IV. 651. 'Non potuit nati Tellus permittere vires.' Male legi *promitti* scribit Gruterus se ostendisse in Seneca philosopho et Martiali non solum, sed et nuperrimo Taciti schediasmate: ubi quærant, quibus plus otii est.

Qui propior hostem in ipso vallo collocatus] *Quo* pro *qui* habent Mss. quinque: *propior hostium vallo coll.* tert. *propior hostem vallo coll.* Palat. *propior hostem vallo cum locatus* Petav. *cum locatus,* ex *conlocatus* factum. *Vossius.* Vulgata jam lectio est a Scaligero ex Faërni et Ursini Mss. ac emendatione, quicum faciunt And. Oxon. Stephan. Hotomanni Codd. Reliqui Mss. et Edd. *Quo.* At id ex præcedentibus videtur repetitum. Non enim, quo propior erat miles, tegebatur ponte, sed quia propior erat, ideo tegi ponte eum volebat.

X. 2 *Et operum magnitudinem et timorem suum*] Non revera timebat, sed metum modo simulavit; quapropter legendum crediderim *ex operum magnitudine et timorem suum.* Corrigendus etiam est Jul. Celsus p. 162. ubi hæc referens; 'id,' inquit, 'duplici fiebat ex causa, ut et hostibus fiducia *opinioque* Romanorum metus cresceret,' &c. Legendum *opinione. Davis.* I. e. simulationem suam timoris. Conjecit Davisius leg. *ex op. magnitudine:* sed *et op. magnitudinem* idem est. *Clark.* Favet Davisio nonnihil Petav. *magnitudine et timore suo.* Nil tamen muto. Ciacconius conjecit etiam *ex op. magnitudine timoris suspicionem,* vel quia Ms. habebat *ut tim.* hoc amplectebatur.

8 *Aut nostra auxilia Gallorum*] Sic recte e Ciacconii conjectura edidit Scaliger, et confirmat Cod. Oxon. Reliqui Mss. et Edd. priores *aut nostra a. aut G.* vel ut in Ms. Brant. et Lovan. *aut nostri, aut aux.* Verum tum bis idem dixerit auctor. Gallos et Germanos intelligit, qui erant in auxiliis, sive auxiliares Romanorum: de quibus alibi sæpius.

9 *Eamdem*] Mss. *eodem;* forte *eadem. Clark.* Ciacconius conjecit *eandem,* uti jam ante legerat Ursinus e suo et Faërni libro. Optima est conjectura Clarkii, cui adstipulantur Leid. prim. Scalig. et Oxon. In ceteris Mss. et Edd. prioribus invenias *eodem.* Sæpe *qua* ita corruptum in *quo;* et *ea* v. 51. Ceterum pro *submovebant* elegantius Lovan. *promovebant;* uti olim restituimus in Lucano VI. § 201. 'Hunc aries ferro ballistaque limine portæ Promoveat.'

14 *Etsi mediocre*] *Non mediocre* B. sec. *Vossius.*

15 *Tamen stultas cogitationes incitabat barbarorum*] Verba Jul. Celsi, ubi hoc narrat, sunt corruptissima. 'Æquo id animo,' inquit ille p. 163. 'ferebat Cæsar, Barbarorum spes *manes* parvisque successibus *inestandas* sperans.' Legit J. G. Grævius, 'Barbarorum spes *magnis* parvisque successibus *inescandas* sperans.' Sed multum abest, ut scopum attigerit. Repone 'barbarorum spes *inanes* parvis successibus *incitandas* sperans.' *Davis.* *Inescandas* malim.

18 *Tametsi*] Scalig. et Leid. prim. *tamenetsi.* Bene. Confer v. 34. 'Tamen etsi ab duce et a fortuna deserebantur, tamen,' &c.

19 *Non amplius erant quingentis*] Omnes Msti habent, *non amplius erant quingenti:* et sic rescribendum. *Vossius. Quingenti.* Sic Mss. Vulgg. *quingentis.* Quod minus est elegans. *Clark. Quingenti* rescripsi auctoritate Mss. præter Voss. sec. et Edd. Vete-

rum, uti et R. Stephani: per ellipsin *τοῦ quam:* uti cum reliquis sæpe amant Cæsar et Hirtius loqui. IV. 12. ' Amplius octingentos equites haberet.' Bis B. Civ. III. 99. B. Afric. c. 1. 5. ' equites minus XXX.' c. 38. ' minus passus CD.' Adde dicta ad IV. 37. sed tamen B. Civ. III. 28. ' paullo minus ducentis:' ubi etiam vide. In Scalig. et Leid. pr. exaratur *sed tamen.*

Inflabantur] *Nitebantur* B. pr. sec. tert. Petav. *Vossius.* Mss. innumeri habent cum Edd. primis, in quibus hæc est periodus, *nitebantur*, probante Grutero. Mihi secus videtur, et vulgarem lectionem retineo nixus auctoritate Cujac. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. c. 12. ' Inflantur atque incitantur hostium animi:' ubi tamen melius, quam hic, Codd. fere omnes *inflammantur:* quo loco dicemus plura. Alibi *inflatius;* atque ita sæpe alii. Posses legere *Barbari inflati nitebantur.* Dein reposui rursus fide Codd. Andin. et Oxon. *animum advertisset:* et c. seq. ' animum advertissent:' ac c. 16. ' Discessum h. animum advertit.' Vide ad I. 24. et mox c. 14.

XI. 8 *Magnis itineribus*] Eleganter, et, ut puto, vere Leidensis ille primus habet *quam magnis.* Adi notata ad VI. 26. ' Rami quam late diffunduntur.' B. Civ. I. 55. ' Quam magnum numerum intercipiunt.' Sic enim Mss. B. Hisp. c. 33. ' Cœnam quam opimam adparari.' Apulei. Met. IV. p. 65. ' loro quam valido,' V. 99. ' quam concolores fallacias.' 101. ' nisu quam valido:' et sæpissime: quare nollem, tentatum esse locum L. VIII. Init. ' fuit Charite quam misella' ab Ill. Heinsio ad Ovid. Ep. XVII. 192. legenti *inquam.* Præcedit *sic annunciabat:* nec magis valet Gruteri lectio susp. I. 14. *quoniam.*

10 *Præsidio pabulationibus*] Sic Manuscripti, et veteres editt. Primus Gab. Faërnus rescripsit *pabulatoribus*, quem perperam secutus est Jos. Scaliger. Et eodem modo dictum hoc, quo apud Spartianum in Pescennio Nigro legitur, ' cum videret provincias facili administrationum mutatione subverti:' pro *administrantium.* Sic Cæsar de Bello Civili III. 32. ' Erat plena lictorum et imperiorum provincia.' Sed talia plura occurrunt. *Vossius.* Consentiunt mei omnes. Sic *legationes* pro legatis, *ministeria* pro ministris, *matrimonia*, pro uxoribus, et quæ sunt id genus innumera, quæ supra jam aliquoties occurrerunt et a Viris doctis notata sunt. Vide et c. 16. et c. 19. ' inpetus insidiarum.'

XII. 6 *Nostros in insidias*] *Nostros insidiis*, Palat. et B. tert. *nostros insidiæ*, Ms. Cujacii. *Vossius.* Et Ms. Regius. *Clark. Nostros insidiis* exaratur in And. Oxon. Scalig. Dorvill. Bong. tert. Palat. Petav. a m. sec. (nam a manu prima, ut diximus, hæc non habet cum reliquis antiquioribus) Ed. Beroald. *In insidiis* Leid. sec. cum Edd. primis. *Insidiæ* etiam Leid. prim. Grutero suspectæ sunt duæ hæ voces *in insidias.* Sed quid ni exponere possumus *elicere insidiis* pro *ad insidias?* Vide omnino notas ad Lucan. VI. 85. ' discussere salo,' id est, in salum: et adde infra ad B. Civ. II. 19. B. Hisp. c. 13. et sæpissime. Nam *in insidiis* pro *in insidias* positum esse, non temere credo; licet sciam aliis hoc non displiciturum, qui *in vinculis conjicere, in castris venire* et similia propugnant apud aurei ævi scriptores: præterquam quod *in* hic loci a Mss. absit.

7 *Illa dies*] Ciacconius rescribit: *illo die obv.* scil. *sors.* Emendatione valde ineleganti. *Clark. Obvenerat.* Non damno: monendum tamen in Lovan. Dorvill. Palat. et Edd. Rom. Ven. ac Mediol. scribi *venerat.* Quæ mutatio non rara est. Vide Græv. ad Justin. XIII. 4. ' Pars Ptolemæo forte venit.' Burm. ad Phædr. Fab. 2. in fin. ' Majus ne veniat malum.' *Venit dies* apud auctores frequens est,

de statuto die. B. Gall. I. 8. ' Ubi ea dies, quam constituerat cum legatis, venit.' B. Civ. I. 87. ' cujus illi diem nondum venisse dicerent.' V. Cl. Burm. ad Phædr. I. 16.

12 *Vertisco*] *Verutio* Ms. Cujac. et vetus cod. *Vossius.* *Neruto* addit Leid. pr. *Verutio* Scalig. et Cujacii, non autem pro *Vertisco* habent *Verutio*, ut ait Vossius. *Verucio* est in Petav. margine. *Verisco* Pal. et Dorvill. *Vertisco duce* Leid. sec. *Vertistus* in Celso. *Vertico* nomine Gallus occurrit v. 46. 49.

16 *Inflantur atque incitantur*] *Inflammantur* est in Mss. quinque. *Vossius.* Mss. quinque Voss. et Norvic. cum editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. *inflammantur atque incitantur.* Sic noster de Bell. Afric. c. 19. ' Hac spe atque audacia *inflammatus* Labienus.' Cum igitur ea lectio Codicum auctoritate nitatur, idoneam ejus rejiciendæ causam non video. *Davis.* *Inflammantur.* Sic Mss. Al. *inflantur.* *Clark.* *Inflammantur* est etiam in Edd. Mediol. Inc. Vascos. Stradæ aliisque, et Mss. omnibus, exceptis tamen Andin. et Oxon. forsan etiam Cujac. et Scaliger. ac Brantii: nam de varietate nihil ille monet: quare mutare τὸ *inflantur* rursus nolui, licet et altera lectio *Inflammantur* non minus sit bona. Sed et cap. præc. *inflabantur* habuimus: quamquam auctor variare has locutiones, et *inflantur* ex compendio scripturæ facile nasci potuit: at dubitationem tollat consensus Codd. et Edd. B. Civ. III. 108. ' Hunc incitatum suis, et regis inflatum pollicitationibus.'

XIII. 1 *Intermittuntur*] Bong. pr. sec. Petav. Vossian. pr. sec. Leid. pr. Oxon. Egmund. habent *intermittit.* Quod non temere damnem. *Cæsaris* nomen sæpe in his Commentariis reticetur, ut quod satis per se subintelligatur. Vide ad II. 17.

6 *Resistentibus*] Mss. Reg. Eliens. *Clark.* *In resistendo* etiam Vascos. Steph. et alii cum Mss. fere omnibus. Sine dubio ex Glossa alicujus explicantis τὸ *resistentibus*, quod servant Ms. Hotom. Bong. prim. And. et Ox.

12 *Aut nonnulli pavore coacti longius profugerent*] Bongars. sec. *aut* nulli *pavore coacti.* Lego, *aut* inani *pavore coacti.* *Davis.* cur. sec. Sic non exstat in Bong. sec. sed *pudore*, quod exhibent reliqui omnes Mss. et Edd. ante Scaligerum, qui Ursiniani codicis lectionem recepit, et etiam amplexus est Gruterus, ac Lipsius, qui libri sui margini adscripsit *timore.* At *pudore*, quod sæpe in Mss. commutatur et confunditur cum *timore, pavore*, non ausim hic penitus damnare. Potuerunt longius profugisse, quia pudebat eos in castra reverti. Ceterum Davisii conjectura non est necessaria. Si quid mutandum, facile esset rescribi *nonnullo.* Quod plane legitur in Vossiano primo. *Nonnullis pudore coactis* Bong. tert. et Voss. sec. ac Carrar.

14 *Secundis nimiisque rebus*] Ita Scaliger edidit. Antea fuerat *secundis minimisque rebus:* quomodo et legitur in pr. ac. sec. Bongars. Pro quo Ursinus legebat *maximisque.* Ego neutrum recte cepisse locum aio: et rescribo *secundis minimis.* Hoc est paululum modo secundis. In Cujacii Ms. et v. c. pro *minimisque* erat *parvulis*, quod glossema est, postea et textui irrepsit, ac Hirtii ipsius vox extrusa est. Interea vel hæc vox satis ostendat, Hirtium scripsisse *minimis.* Ego sane commodissimam hic sententiam video. Nam auctor, ut inconstantiam Gallorum describat, ait dubium fuisse, utrum rebus parumper secundis inflatiores, an mediocriter tantum adversis timidiores fuerint. Sed pro eo, quod statim subditur, *an adversis mediocribusque*, constanter in quinque Mstis B. pr. sec. tert. Pet. ac Palat. est *adverso mediocri casu.*

rescribere hoc pacto totam hanc periodum: 'Ut vix judicari posset, utrum secundis minimis rebus insolentiores, an adverso mediocri casu timidiores essent.' *Vossius. Secundis minimis rebus insolentiores, an adversis mediocribus timidiores essent.* Scaliger edidit, *secundis nimiisque rebus.* Ursinus legit, *maximisque rebus.* Uterque sensu plane contrario, atque erat mens Auctoris. Mss. habent, *secundis minimisque rebus.* Quam esse veram lectionem, recte vidit Dionys. Vossius; deleta solummodo particula *que*, qua addita opus esse facile judicare potuit Librariorum inscitia. Porro, pro *adversis mediocribusque*, ut Scaliger minus recte edidit; in Mss. est, *adverso mediocri casu.* Quod æque probum est. *Clark.* Non Ursinus, sed Ciacconius legebat *maximisque.* Perperam omnino. *Minimisque* Mstorum turba habet cum Edd. Vetustis: unde recte Vossius *minimis*, male tamen ut Glossam proscribens *parvulis*, uti sine *que* liquide exstat in Andino, et Oxon. In Leid. pr. est quoque, uti in Cujac. ac Scalig. *parvulisque.* Vocula hæc Cæsari et Hirtio in deliciis fuisse videtur: adeo sæpe ea utuntur: 'parvulum detrimentum' v. 52. 'parvula prœlia' iv. 30. v. 50. 'parvula caussa' B. Civ. iii. 72. 'parvula navicula' c. 104. et alibi: ut et Hirt. in B. Afric. c. 37. 'parvula proclivitas.' c. 54. 'parvula caussula.' c. 63. 'parvulum navigiolum.' c. 87. 'parvula fossa:' unde puto, me recte in textum recepisse. Jungit auctor uni substantivo duo adjectiva, uti non raro ceteri scriptores, tam hic, quam c. 6. 'nullum summum bellum.' Vide etiam B. Alex. c. 29. Dein *adversis mediocribus* exhibui, auctoribus Mss. And. Oxon. et Leid. pr. atque Edd. Venet. 1517. Ald. Basil. *mediocribusque* male Manut. Gryph. Plant. Scalig. et reliquæ. At primæ cum Mss. reliquis, item Vascos. Str. Steph. Cellarius, &c. *Adverso mediocri casu:* quod tamen e Glossa sive explicatione ortum videtur: (nam in Leid. primo scribitur *adversis mediocribus casu*:) nisi lateat quid abstrusius.

xiv. 4 *Aut ætate aut viribus inferiores*] Loco vocis ultimæ *infirmiores* reponit Pet. Ciacconius; sed non est, cur quidquam mutemus: *inferior* enim tantundem valet ac *infirmior.* Justinus v. 11. 12. 'Exæquandasque vires partium, et *inferiores* auxilio levandos.' Idem viii. 1. 3. 'Auxilium *inferioribus* ferendo.' Sic et 'multitudine inferior' est Sulpicii Severi Hist. Sacr. i. 4. *Davis.* Bene hoc defendit Davisius. Adde Cæsarem B. G. iii. 25. 'sub sarcinis inferiores animo adoriri.' Geminus plane locus est Ovidii Met. iv. 652. *Viribus inferior (quis enim par esset Atlanti Viribus?)*

8 *Copias armatorum pro suis instruunt castris*] Ita e Msto Ciacconii primus edidit Scaliger, quem reliqui secuti sunt: cum vulgo ante ipsum excusum esset *copiis armatorum castrorum vias instruunt;* quæ lectio confirmatur Mss. And. et Oxon. Reliqui cum Edd. primis et R. Steph. *copias a. in* (deest præpos. Bong. tert. et Voss. sec.) *suis instruunt castris.* Sine dubio male, et Ciacconii lectio utrique præferenda. *Instruere copias pro castris*, id est, disponere eas ante castra: quomodo passim 'instruere legiones,' 'aciem,' et eodem fere modo statim 'instruere legiones pro vallo' c. 15. immo supra c. 9. *copias instruunt pro castris.* Nihilominus aliud quid ex Mstorum diversitate latere puto, et scribendum opinor *copiis armatorum vias pro suis instruunt castris. Instruunt vias copiis*, ne eas occupare possint Romani, et sic *prius persequi inciperent, &c.* ex quibus verbis *vias* videtur hic esse necessarium: quod facile excidisse potuit ob vicinitatem τοῦ *suis.*

11 *Neque resistentes tanto collis adscensu lacessendos judicabat*] Pr. et

sec. B. ac v. c. habent, *neque resistentes aggrediendos tanto collis adscensu judicabant.* Quod rectum videtur; nam illud *aggrediendos* majorem vim habet. *Vossius. Aggrediendos.* Sic Mss. plurimi. Al. *lacessendos. Clark. Aggrediendos* sive potius *adgrediundos* (nam ita est in Bong. pr. sec. Voss. pr. sec. Egmund. et aliis) ante *tanto* exhibent quoque Mss. aliorum et mei, Edd. primæ ac R. Stephani, delentque *lacessendos.* Verum tamen Andin. Cujac. Leid. prim. Oxon. ita legunt *neque resistentes, neque cedentes tanto collis adscensu lacess. jud.* Unde elicio hanc lectionem *neque resistentes aggrediundos, neque cedentes tanto c. ad. lacess. j. Aggredi* eos, dum resisterent, et loco opportuno manerent, noluit Cæsar: ut patet vel ex c. 9. *Cedentes* autem *lacessere* omnino studebat; at hoc non poterat fieri *tanto collis adscensu:* ideo celerrime copias admovit, et *jugum,* quod intercedebat, occupavit.

14 *Nostris militibus*] Ita Ms. Reg. In aliis deest *nostris. Clark.* Addunt eam voculam Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. posterior: sed in Mss. meis non comparet.

15 *Ita quum paludem inpeditam a castris c. dividere* (*quæ, &c.*] Intricatior locus est, nec, ut videtur, sine mendo. Videamus ergo, quid in Mss. sit ac Edd. primis. *Ita* non habent And. et Oxon. *Itaque* Ortel. *quum* deest Bong. pr. At *palude impedita* Mss. ad unum omnes, nisi quod in Bong. sec. a manu sec. sit *palus:* uti etiam in Ortel. et Edd. principibus: *a* carent Andin. et Oxon. *in castris* Ort. *Divideret* Leidenses, Vossiani, Cujac. Scalig. Oxon. Petav. Bong. sec. tert. Palat. Egmund. Gottorp. Dorvill. *dividerentur* Lovan. Carrar. et Brant. *dum videret* Bong. pr. *dimitterent* Andin. Ex his diversitatibus commode legi posse arbitror: *Itaque* vel *ita quum paludes inpeditæ a castris castra dividerent.* Vulgo jungere debent *cum animum adverteret.* Verum id Cæsar jam demum non animadvertit, sed quamdiu hic castra habuerat, hoc sciverat. *Paludes,* ut sæpe, dicuntur totus ille locus palustris. Pluralis autem hic numerus ansam corruptioni dedisse videtur. Mox *difficultate* legit Ciacconius, ut *quæ* ad *paludem* referatur. Sed hæc correctio sine Mstorum ope non est necessaria.

19 *Animum adverteret*] Elegantem hanc lectionem Manuscripto Norv. debemus: in editis enim est *animadverteret,* quæ sane scriptura pares Veneres non obtinet. Vide not. ad B. G. I. 24. et B. G. V. 18. *Davis.* Sic quoque Bong. pr. Voss. pr. And. Oxon. Lovan. Egmund. Gottorp. et duo alii cum Ed. Incerta. Vide ad c. 11.

XV. 5 *Cognita, Cæsar*] Leid. pr. et Oxon. *Cæsar, cognita.* Recte. Vide ad II. 49. 'Quibus litteris Cæsar adlatis.'

6 *Muniri jubet c.*] Non adsentior viro docto, hæc verba pro spuriis habenti, quasi satis subintellecta sub seqq. *Absolutis operibus.* Non ita solent Cæsar et Hirtius. Ceterum *munire* est in Bong. pr. et Oxon. sed Cujac. Petav. Scalig. et Leid. pr. *metatis, Menapios munire jubet castra:* quasi hoc onus injunxerit Germanis, qui ipsi erant in auxilio. Confer c. 13. Nihil temere tamen adfirmo. Dein pro *absolutis,* quod servant Mss. Cuj. Scal. Leid. pr. Oxon. et And. reliqui habent, *ac solutis.* Dorvill. Palat. Carr. et Edd. Rom. Ven. Med. aliæque *ac solitis.* Gruterus, Lipsiusque hinc conjecerunt leg. *castra solitis operibus.* At vulgaris lectio multo elegantior est, concinniorque.

10 *Sine cibariis*] *Sine periculo* est in Ms. Cujac. B. pr. sec. tert. Pal. Pet. et vet. cod. nostro. *Vossius.* Mss. *Sine periculo* et *ceperunt* pro *inierunt. Clark.* Utrumque est etiam in Mss. meis, et Edd. primis. Soli Codd. Andin. et

Oxon. pro vulgatis faciunt. Et certe *sine cibariis* verum arbitror. Inpedimenta enim præmiserant jam. Vide c. 14. Quidni scribere possumus *neq. pernoctare sine periculo, aut d. permanere sine cibariis?* Dein nemo non videt elegantius hic esse *inire consilium:* cujus glossa est *capere:* ut patet e Bong. pr. in quo *receperunt. Inire consilium* nostri cum aliis aliquoties adhibent. II. 13. 'Inito consilio;' et c. 16. infra, 'Consilium initum.'

11 *Fasces ubi consederant per manus stramentorum, &c.*] Ita omnes Msti habent et hæc et sequentia: verba tamen mire distorta et transposita sunt. Scio quidem subinde id fieri in Cæsare, atque Hirtio, sed una tantum vel altera vocula alieno ponitur loco. Itaque vereor, ut Hirtius ita scripserit. *Vossius.*

6 *Nam in acie sedere Gallos consuesse superioribus commentariis demonstratum est*] Putabat Hotomannus respicere Hirtium ad verba, quæ III. 18. leguntur: 'velut explorata victoria, sarmentis virgultisque collectis, quibus fossas Romanorum compleant, ad castra pergunt.' Ego prorsus id nego: nam quod Hirtius remittit lectorem ad commentarios Cæsaris, est propter morem Gallorum, quos ait in acie *sedere* consuevisse. At nihil illo loco Cæsar de *sedendi* more: quare siquid judico, vel periit hic locus ex commentariis Cæsaris, vel alicubi corruptus legitur. Porro pro *commentariis demonstratum est*, Mss. B. pr. sec. tert. Pal. Pet. habent *commentariis Cæsaris demonstratum est. Vossius.* Crediderim equidem additamentum e margine in textum irrepsisse. Vide Viri doctissimi Jos. Wasse notas ad Sallustium p. 294. *Clark.* De hoc loco sic Lipsius in Epistola ad Joan. Vivianum data: "Ad quæsitum tuum in Hirtio, seorsim hic habe: Consului librum, qui pervetus apud me a Torrentio: sed is totidem verbis hæc repræsentat: Fasces, ubi consederant (nam in acie sedere Gallos consuesse superioribus Commentariis declaratum est) per manus, stramentorum ac virgultorum traditos. At tu duo ambigis, et ubi hoc Cæsar? et quomodo credibile, majores nostros in acie et pugna sedisse? De loco Cæsaris, credo Hirtium adspicere istum e Comment. III. 18. 'Galli sarmentis virgultis collectis, quibus fossas Romanorum complerent, ad castra pergunt.' Non dicit in iis *sedisse* aperte, fateor; sed tangit fortasse, et assignificat. At quis id credat, inquies?' Mehercule nec ego tecum, nec capio, quomodo, ubi ordines disponendi, tela et manus movendæ, ignavi homines sederint. Ego vel a Celso, hoc verbum *aciei* esse, non pro ipso prœlio aut procinctu, sed pro bello arbitrer: id est, ut in castris, et tempore belli majores nostri sederint; aut pro *otii* voce permutandum. Ut velit scribatque, Gallos, cum otiosi, etiam in ipsis castris plurimum sedisse. Quid miri, inquies? Imo est, pro Romanorum moribus; nam sessio minus apud eos crebra: ambulabant magis aut jacebant. At barbari aliter, quod et Tacitus de Germanis notat; et Strabo de Hispanis, loco, qui valde huc facit, libro III. scribit 'Vettones venisse ad Romana castra, vidisse Centuriones, et Tribunos quosdam per spatia obambulantes, et se vertentes. Illos, arbitratos insanire homines, accurrisse, et manibus nutibusque ad tabernacula sua deduxisse; quasi necessum esset aut sedere in otio, aut in acie pugnare.' Verba ultima Græce sic habent 'Ὡς δέον ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἱδρυθέντας, ἢ μάχεσθαι. Vides Barbaricum sensum et morem; pro quo tamen etiam legi in Hirtio possit *ante aciem.* Hæc doctissimus ille vir Centur. ad Belgas Epist. I. 3. quæ tamen haud arrident. V. C. Jos. Wassius ad Salustii Jugurth. c. 21. additamenti loco ponit

hæc verba, 'nam in acie sedere Gallos consuesse superioribus Commentariis declaratum est;' eaque putat a calamo nugatoris adjecta fuisse; quod voces *ubi consederant* de sedendi actu ceperit, cum revera denotent *ubi castra posuerant*. Ingeniose quidem; hoc modo tamen ipsæ voces, *ubi consederant*, supervacaneæ videntur ac inutiles; sequitur enim 'quorum summa erat in castris copia.' Codices dant *fasces ut consueverant*. Lego 'Fasces, ut consueverant, stramentorum et virgultorum, quorum summa erat in castris copia, per manus inter se transditos,' &c. Ita recte procedit oratio, ne inani tautologia laborat. Nimirum cum nesciret ineptulus aliquis, quem usum in castris præbere possent stramentorum et virgultorum fasces, nisi forsan in iis sederetur; inaudita quadam Gallorum consuetudine Hirtium nostrum censuit adornandum. *Davis.* cur. sec. Non capio sensum τῶν *uti consueverant*, quod e Mss. reponi vult Davisius; an ergo fasces soliti erant per manus inter se tradere, vel ante aciem collocare? unde hoc didicit Davisius? Neque etiam Mss. omnes habent *ut consueverant:* nam Cujac. Faërn. Ursin. Scalig. Leid. pr. Andin. et Oxon. dant *ubi consederant*. *Consuerant* Dorv. *constituerant* Leid. sec. *ubi ut consuev.* Voss. tert. Ex una et vera Hirtii scriptura, duæ per Glossas confectæ sunt. Legendum enim *uti consederant*, i. sic uti in castris locati erant, vel sessione proprie sumenda, quod malim, vel uti dispositi erant in genere, quieti nempe, ne tumultuando et discursando res aperiretur Romanis, per manus fasces traditos ante aciem conlocaverunt; sensu claro et eleganti. Usus ille particulæ *uti* vel *ut*, a Librariis non perceptus, corruptionis caussa fuit. Sic sæpe in his commentariis; 'sic ut meridie conquieverat, uti pro castris collocaverat.' Et alia sæpe corrupta. Vide omnino ad v. 43. 'Ut se sub ipso vallo constipaverant.' In seqq. accedo omnino Cl. Wasseo. Mss. tamen omnes agnoscunt; ex quibus uti et Edd. pp. reposui etiam *namque* pro *nam*. De traditione instrumentorum *per manus* aliud habemus exemplum VII. 25. de B. Civ. I. 68.

14 *Signo pronunciato*] Rarus loquendi mos. Signum hic est σύνθημα, seu tessera, quæ Gallis omnibus data, ut siquando pronunciari eam audissent, incenderent sarmenta ac fugam facerent. Alioqui *signum dare* plerumque scriptores dicunt. *Vossius.*

16 *A conspectu texit*] Ursini codex *extulit*, quod placuit Faërno. Suffragatur ei Oxon. In Leid. tert. et Ed. Inc. est *exercitus Rom.* sine *texit* vel *extulit:* quod sumtum esset pro *sustulit, abstulit*. Nil muto: *tegere a conspectu;* ut apud Valer. Maxim. IV. 7. § 2. 'Gracchum ab irruentibus telis obpositu corporum texerunt.'

XVI. 3 *Et turmas mittit*] Abest copula eleganter a Leid. pr. Oxon. Bong. pr. tert. Male vero *turmas mittit* abest a Mss. omnibus, si excipias Cujac. Scal. Leid. pr. And. et Oxon. Admovit propius pedites Cæsar, sed equitum turmas inmisit ad insequendum, dum interim cum peditibus tardius procedit, insidias veritus.

5 *Subsisteret hostis*] Sic restitui ex Ms. Norvic. et edit. Beroald. sensu ipso suadante; et hanc sane lectionem, si Codd. nihil juvissent, secutus essem. Vulgg. *subsistere conaretur*, quasi *conatu* ullo opus erat ad locum tenendum, quem jam possedebant: eum enim non tentarunt Romani. *Davis.* Acquiescit in hac emendatione Clarkius, atque ita reposuit, suffragante forsan Oxoniensi. Reliqui Mss. ad unum omnes *subsistere*. Quod revocavi. Quia facile subintelligi potest aliquod verbum, ut *vellet, posset* vel simile: licet per unum verbum *conaretur* se explicet auctor. De his vide ad VII. 77. VIII.

5.: et alibi. Si tamen in pluribus idoneis Codd. *subsisteret* inveniatur, ad id magis inclinarem. Habet autem Gryphius quoque in Margine.

6 *Fumum et flammam*] Tametsi proba hæc lectio, dissimulare tamen non debui in B. pr. sec. tert. Pal. Pet. ac v. c. nostro pro *fumum* legi, *summum jugum*. *Vossius.* Carrar. quoque et Mss. mei omnes, si And. et Oxon. excipias, item Ed. Inc. habent *summum jugum* vitiose procul dubio: unde tamen facile vera, ut opinor, emendatio se sensibus nostris offert, scilicet *fumum jugem:* quomodo conjecit jam olim in ineditis Gruterus: quem laude sua defraudare nolui. *Jugis fumus* hic est *continens*, ut supra *flammam* vocat Hirtius, *non intermissus:* perpetuo *undans;* ut poëtæ loquuntur. Passim aqua fontana dicitur *Jugis*. Sallust. B. Jugurt. c. 89. 'jugi aqua utebantur.' Consule Cel. Bentl. ad Horat. Epist. I. 15. 15. 'Puteosne perennes Jugis aquæ.' Sic etiam duo Codices, a me visi, non *dulcis*. Lactantius Epit. c. 11. 'Et tunc etiam lacrimæ juges, et gemitus perpetes.' Sic lego ex antiquissimi Cod. Bonon. lectione *jugis*. Vulgo *luctus et gemitus p.* nisi malis cum Psaffio et aliis e Taurin. Ms. *lacrimæ juges, luctus, &c.* Nec tantum de liquidis, sed et de aliis rebus usurpatur. Plauto in Pseud. I. 1. 82. 'jugis thesaurus.' Avieno descr. Orb. v. 181. 'Jugis ubique Mugitus pelago est, gemitu loca cuncta resultant.' Veget. II. 23. 'Jugi perpetuoque exercitio.' Apulei. Flor. n. 13. 'Oratio tempore jugis.' *Intrare fumum* dicit, ut 'intrare insidias' B. C. III. 38.

8 *Partes animadverterent equorum*] Sic post R. Stephanum Scaliger, ceterique ediderunt. Olim edebatur *partes animadverterent; equorum ins.* Vulgo ante Scal. excusum est *adverterent; equorum ins.* sed recte Ciaccon. Hotom. et Brantius distinguentes legunt, *adverterent equorum:* quomodo jam exhibuerunt Vascos. Basil. Strada et Ed. Gryph. posterior. Confirmaturque Mss. Andinis et Oxoniensi. Ceteri minus bene *Animadverterent*. *Advertere* est perspicere et cognoscere equorum suorum priores partes. Quod non poterant præ denso fumo. De hoc istius verbi sensu vide Cl. Burm. ad Gratii Cyneg. 148. 'Advertitur annus:' et ad Nemes. Ecl. I. 41. 'Tu nostros adverte modos.' Hirt. B. Alex. c. 15. 'Ubi Cæsaris animum advertit Euphranor.' c. 30. 'Quum castra opere vallata adverteret:' ubi itidem Mss. plerique *animadv.* c. 44. 'Repente adversam ad se venientem navem advertit.' Sic Mss. optimi, alii *animadvertit:* atque ita legendum conjeci VII. 45. 'qui ex oppido non adverterentur.' De confusione horum verborum adi ad IV. 16. et B. Civ. I. 81. 'Adverso vitio castrorum.'

14 *In pabulat.*] Si vel unus idoneus addiceret Codex, amplecterer lectionem Scaligeri, quomodo et conjecit Gruterus, delendo τὸ *in:* ut *pabulationes* eodem sumantur sensu, quo c. 11. 'Præsidio pabulationibus mittit.' Sic certe seq. capite rursus Oxon. pro *pabulatoribus* exhibet *pabulationibus*.

XVII. 4 *Quos in insidiis eo loco collocaret*] Lege *collocarat*, ut habent Norvic. Voss. Egmond. hoc enim jam factum fuisse, constat. *Davis.* cum sec. Accedunt Voss. prim. Leid. pr. sec. tert. Egmund. Scalig. Lovan. Dorvill. et Edd. primæ aliæque multæ; quare reposui.

5 *Pabulatum missuros suspicaretur*] Si in eo loco *frumenti* simul ac *pabuli* fuit copia, par est, ut censeamus Romanos *frumentatum* æque ac pabulatum missuros. Quid igitur? Vocem *pabulatum* prorsus abundare puto, eaque deleta lego, *quem in locum propter copiam frumenti et pabuli Romanos missuros suspicaretur.* Ne vero soli

meæ conjecturæ fidem des, eam diserte firmant Bongars. tres, Petav. Norvic. Egman. Gottorp. *Davis.* cur. sec. Fateor sub verbo *pabulatum* facillime posse subintelligi *frumentationem*; utraque enim res uno *pabulationis* nomine venit; Immo video *pabulatum* agnosci a Cujac. Scalig. Leid. pr. Oxon. et Aldino. Nihilominus malim cum Grutero et Davisio hinc eam vocem expellere, auctoritate ceterorum, quotquot vidi Codicum, aliorumque, uti et Edd. antiquissimarum: item Beroaldi. *Mittere*, subintellecto accusativo ejus, de quo sermo est, sæpissime poni notum est; quamvis intrudatur sæpissime. Vide ad I. 34.

7 *Equitatumque qua consuetudine*] Ms. Norv. *Equitatumque sua consuetudine.* An legi possit *equitatum, quem sua consuetudine, &c.?* Certe clarior hoc modo et dilucidior erit sententia. In Aldino est *equitatumque, quem ipse pabulatoribus;* quam lectionem probat Fr. Hotomannus; et quidem recepta est facilior, nec tamen admitto, emendatorem enim redolet. *Davis. Quem præsidio pabulatoribus mittere semper consueverat:* ita exhibet Ms. Regius; nisi quod, pro *præsidio*, scriptum sit *ipse auxilio.* Scaliger aliique ediderunt, *qua consuetudine:* Ms. Eliens. habet, *sua consuetudine;* forte *QUEM sua consuetudine*, voce *quem* in præcedentem *equitatumque* absorpta, *pabulatoribus mittere præsidio consueverat. Clark.* Temere hæc interpolavit Clarkius. Nostri omnes vulgatis consentiunt; nisi quod *quem c.* habeat Leid. sec. sed Bongars. pr. *præsidia.* Vere: sic 'præsidia Cæsari adduci' Hirt. B. Alex. c. 25. quæ vox hinc excidit in versum sequentem; ubi *auxilia* esse scribendum recte docuit Vossius. Hic deest in Leid. pr. quod meam opinionem unice confirmat. Dicit Cæsarem consuetum esse pabulationibus (sic enim Oxon. vide c. 11.) mittere præsidia equitum præcuntium.

9 *Huic interponit præsidia levis armaturæ*] Ita quidem Scaliger edidit, aliique, sed potior mihi est autoritas sex Mss. Cujacii, B. pr. sec. tert. Pal. Pet. Ii habent *auxilia*, quæ genuina vox. Nam, ut Festus ait, 'auxiliares dicuntur in bello socii Romanorum exterarum nationum, dicti ex Græco vocabulo *αὔξησις*, quod nos dicimus rerum crescentium auctionem.' Atqui loquitur hic Hirtius de Germanicis auxiliis, quæ Cæsar ideo *transduxerat Rhenum*, (supra dixit auctor noster,) *ut equitibus interpositi præliarentur.* Et paullo ante de iisdem dixit: 'nostra auxilia Gallorum Germanorumque.' Item infra, 'Germanosque pedites summæ velocitatis.' At vocem *præsidia* pro *auxiliis* legere me nusquam memini: et merito. Tria enim diversa sunt *præsidium, auxilia*, et *subsidia.* 'Præsidium,' ait Festus, 'est quod pro utilitate ac salute alicujus, auxilii gratia præponitur. Subsidium, quod postpositum est ad subveniendum laborantibus.' Unde et in Glossis *præsidium* exponitur, *προστασία*, et *φρουρά*: itaque elephantos et similes belluas optime appellaveris præsidia. De subsidiis etiam manifestissima res, et satis declarant hæc verba Cæsaris de Bello Civili I. 'primam aciem quaternæ cohortes ex V. legione tenebant, has subsidiariæ ternæ, et rursus aliæ totidem suæ cujusque legionis subsequebantur.' Hic videmus *subsidia* quoque e Romanis fuisse. Eosdem tamen *auxiliares* cohortes confecisse, nullus, arbitror, mihi probaverit: saltem ubi proprie auctores loquuntur. Nam illud observandum, sæpe absolute has voces poni, et auxilium ferre, non minus de Romano, quam Gallo dici posse. Et tum *auxilium, præsidium*, et *subsidium*, idem fere notare ac promiscue usurpari omnes scimus: et Glossæ quoque

συμμαχίαν vel *βοήθειαν*, utrumque interpretantur. Sane ipse etiam Cæsar de Bello Civili III. *præsidium* posuit pro loco, cujus natura robur addit, uti colles sunt: ait enim; 'Cum legio Cæsaris nona præsidium quoddam occupavisset, et munire cœpisset, huic loco propinquum et contrarium collem Pompeius occupavit.' Quem locum frustra tentat Ciacconius: probus est et sanus. *Vossius.* *Auxilia* Mss. ad unum omnes: ut bene emendat Vossius. Sed Edd. primæ, præter Incertam, jam habent *præsidia*, ne quis credat Scaligeri esse inventum. Vide notam præcedentem. *Præsidium* autem sæpe de loco ipso dici, vide ad B. Gall. VI. 34.

XVIII. 3 *Inpeditissimis aut altissimo flumine*] Nihil in hisce temere delendum esse suadent Cujac. Scalig. And. Leid. pr. et Oxon. qui ita hunc locum exhibent: nisi quod ultimi scribant *flumine altissimo.* Reliqui Codices tum aliorum tum mei et Edd. primæ *silvis undique aut impeditissimo flumine:* in Bong. primo est *Inpetissimo* et rec. manu suprascriptum *inpetuosissimo;* uti diserte exstat in Gottorp. et Voss. tertio: *inpedimento* Leid. tert. et Ed. Inc. *Altissimo* videtur excidisse; et inde a *silvis* ad *flumen* adjectivam vocem esse translatam. Utrisque vox *inpeditus* optime convenit. Vide ad VI. 18.: et uti hic, sic B. Civ. III. 77. 'altissimis fluminibus, atque impeditissimis itineribus:' si quid mutandum, malim 's. u. inpeditissimis, aut impetuosissimo flumine.' Verum dubiæ nimis fidei est vox *impetuosus*, quæ in Vett. Edd. Plinii XXXV. 10. sub finem legitur, sed Mstorum auctoritate ejecit Harduinus. *Impetuose* occurrit apud Messallam Corvinum, auctorem suppositium, quare *ἐπέχω.* Quamvis vox *impetus* de rapacitate fluvii frequenter adhibeatur. Consule modo Cl. Burm. ad Phædri Prol. l. III.

4 *Flumine, velut indagine, munitum; hunc circumdederunt*] Sic Ms. Reg. Al. *hunc* insidiis *circumdederunt.* Quæ plenior et vera lectio est. Neque contemnendus est, quem exhibent nonnulli Codices horum verborum ordinem;—*flumine munitum, velut indagine hunc insidiis circumdederunt.* Ut illud, *velut indagine* scilicet, non ad *flumine*, sed ad *insidiis* referatur. *Clark.* *Flumine, velut indagine, munitum, hunc insidiis circumdederunt.* Aptius, ut opinor, insidiæ capiendis Romanis destinatæ, quam silva vel flumen *reti venatorio* (ea enim est *indaginis* potestas) comparentur. Vide Tacitum in Agricola c. 37. et Livium VII. 47. Igitur lego, 'Campum—silvis undique aut impeditissimo flumine munitum; velut indagine hunc insidiis circumdederunt. Explorato hostium consilio nostri,' &c. Sic enim dant Bongars. tres, Petav. Lovan. Voss. Pal. Egmond. et Norvic. vocabulo *altissimo* deleto. *Davis.* cur. sec. *Munitum, velut indagine hunc, &c.* Ita secure reposui auctoribus Mss. tantum non omnibus, et Edd. vetustis. *Insidias indagini* comparat, non *silvas* vel *flumen.*

Hunc insidiis circumdederunt nostri. Explorato] Locum pessime ab aliis interpunctum et a Scaligero retentum, ita distingue: *hunc insidiis circumdederunt. Nostri explorato, &c.* Nam præterquam quod ita reliqui omnes Mss. habent, in prim. et sec. Bongars. disertim hæc verba ita leguntur: *circumdederunt. Explorato hostium consilio nostri.* Nam illud *circumdederunt*, refertur ad hostes, hoc modo: hostes cum campum delegissent ad rem gerendam, hunc insidiis circumdederunt. Nostri explorato eorum consilio in eum campum venerunt. Mutandi primus auctor Ciacconius fuerat, cujus auctoritate decepti alii Hirtium depravarunt. *Vossius.* Ineptissima plane omnisque sensus experte interpunctione, (ut

recte annotavit Dionys. Vossius,) corrupit hunc locum Ciacconius: qui scribit, *hunc insidiis circumdederunt nostri. Explorato hostium consilio, &c.* Quam tamen absurdissimam emendationem secutus est Scaliger et recentiores. Clamat tum sententia ipsa, tum Mss. quamplurimi; qui habent *hunc insidiis circumdederunt. Explorato hostium consilio nostri, &c. Clark.* Recte vindicarunt veterem distinctionem Viri docti, quam confirmant cum Edd. pp. mei omnes, qui etiam, exceptis Scal. Cuj. Leid. pr. And. et Oxon. habent *Expl. hostium consilio nostri.*

8 *Quorum adventu*] Membranæ Andinæ et Oxon. dant *aditus*, uti illi aliique meliores libri exhibent IV. 4. 'Tantæ multitudinis aditu.' Dein *fecit* rescripsi e Mss. tantum non omnibus, vetustioribus saltem, et Ed. Inc.

11 *Incursum sustinent*] Sic Mss. et Edd. Vett. Al. *impetum. Clark.* Nostri decem *incursum:* quomodo legendum. *Davis.* cur. sec. Idem e suis monet Brantius, habentque *incursum* mei plurimi. B. Civ. I. 41. 'ne repentino hostium incursu exterrerentur.' c. 71. 'vix equitum incursus sustinerent.' Adde B. C. II. 8. 11. 'qui subitas hostium incursiones sustinerent.' Nihilominus *impetum* propugnant Andin. Oxon. Leid. prim. Verum *incursum* præfero: et vide notata ad Frontin. IV. 1. § 8. 'ad hostium incursum præpararentur.' *Impetum et incursum* sic jungit Lucanus IV. 762. 'Neque enim impetus ille, Incursusque fuit:' uti legendum e Mss. optimis, vel invito Cortio. Vide et Liv. II. 14. § 6. 'Impetu se intulerant, ut funderent ipso incursu.' Immo noster B. Civ. I. 82. 'ad incursum atque impetum militum:' et ipse Hirtius rursus B. Africo c. 51. 'Magno incursu impetum fecerunt.' 'Successus et incursus' B. G. II. 20.

13 *Quum p. aliquem timorem accidit, tum multitudine, &c.*] In Bong. pr. a m. sec. uti et in Bong. tert. ac Carrar. legas *tum. Timorem accidit* desunt in Leid. pr. *timorem* abest a Scaligerano: dein *cum* est in Scalig. Leid. pr. sec. ac Bong. tert. uti et *propter multitudinem* in ultimo, item in Carrar. Orta hæc variatio; quia sensum non perceperunt librarii: uti non percepit Hotomannus legens *timor.* Hirtius dicit, in equestribus prœliis tum detrimentum plerumque accipi multitudine, quum propter timorem aliquem (sive *aliquorum*, quod oræ libri adlevit Lipsius) plures in unum locum conveniunt.

XIX. 2 *Erumpunt ceteri Correo præliante*] Pet. Ciacconius *pronunciante* scribendum existimat. Sed antiquum obtinet, et nulla necessitate coactus, sanam lectionem sollicitat; nam, ut dixit noster c. 18. Correus in turmas impetum fecit, quem ut præliantem Galli videre, ex silvis erumpunt, ut duci auxilium ferant. Hic apertus est et facilis loci sensus. *Davis.* Qui nimirum, ut jam ante dixerat Hirtius, 'primum cum paucis se ostenderat, atque in proximas turmas impetum fecerat.' Ciacconius emendat; *pronunciante!* Verum, siquid esset mutandum; aut valde me fallit animus, aut conjectura longe feliciori rescriberem, *præeunte.* Sed mutatione nulla opus. *Clark.* Mala distinctione vulgo laborat Hirtius, quæ turbavit sensum. Nam *ceteri erumpunt ex silvis,* non conjungenda sunt. Sed *ceteri erumpunt,* scilicet equites nostri, dum primæ, quæ accesserant, turmæ impetum Correi sustinent, *præliantis ex silvis.* Hoc clare exigit totius loci contextus. Unde sequitur; postquam equites Romanorum et Correi pari marte contenderent, pedites Correi quoque surrexisse et *ex silvis processisse, &c.* Edd. Vasc. Stradæ *paterentur, erumpunt ceteri. Corbeo præliante ex silvis sit, &c. Præliari ex silvis* dicit Hirtius, ut idem B. Alex. c. 29.

'ex ripis prœlium inire.' Cæsar quoque B. Civ. III. 67. 'E loco propugnare.'

10 *Primos impetus insidiarum*] Insidiatorum. Sic supra c. 11. *pabulationes* dixit pro pabulatoribus, ac Bell. Afric. c. 59. *armaturas leves* pro militibus levis armaturæ, et c. 88. *servitia* pro servis. Pari modo loquuntur alii auctores. Silius Italicus II. 230. 'Spectacula tantum Este viri,' hoc est, spectatores; frustra enim est Casp. Barthius, qui Advers. VI. 25. emendat 'Spectacula tanta Ferte viri.' Sulpicius Severus Hist. Sacr. I. 21. Matrimonia *e victis assumere.* Præsto sunt hujusmodi multa. Vide not. ad B. G. VII. 77. *Davis.*

20 *Victi tamen propulsique*] Rescribit Pet. Ciacconius, *victi tandem propulsique.* Non opus est, nam *tamen*, teste Nonio, *significat tandem.* Sic Apuleius Metam. II. p. 21. 'Nullo quidem initio vel omnino vestigio cupidinis meæ reperto, cuncta circuibam. TAMEN dum lixæ,' &c. Propertius Eleg. II. 1. 76. 'Unde TAMEN veniant tot mala, cæca via est.' Ad eum locum consulendus J. Broukhusius; adi etiam Joan. Boschium ad Petronii Satir. c. 31. *Davis.*—*iis ipsi tenebantur. Victi* tamen—*confugiunt.* Cum illud *tamen* hæreret; rescribit Ciacconius *tandem.* Davisius retinet *tamen;* contenditque vocem istam idem significare quod *tandem.* Verum hujusmodi aliqua explicatio, simplicior est. Quamvis iniquo clausi loco, tanquam indagine, ut supra dictum est, tenebantur; *tamen* nonnulli ex victis propulsisque, etiam cum major pars amissa esset, effugerunt. Vide supra ad I. 32. et infra de Bello Civ. I. 84. *Clark.* Ab hoc edoctus Davisius vim vocis *tamen* jussit notam suam deleri in curis secundis. Infra c. 33. 'Quo defendente nullo, tamen adscendere esset difficile.' Hirt. B. Alex. c. 46. 'Depressa scapha, vulneratus tamen adnatat.'

21 *Propulsique*] Ita primus, quod sciam, edidit Scaliger e Msto Carrariensi; at Edd. priores cum Mss. Andino, Bongars. pr. sec. tert. Scalig. Petav. Palat. Voss. pr. tert. Egmund. Gottorp. Dorv. et Brant. aliorum exhibent *perculsique: periculisque* in Ed. Ven. *percussi* Leid. pr. et sec. cum Lovan. *proculsi* Voss. sec. Leid. tert. et Ed. Incerta. Quod alicui placere posset ex iis, quæ adferunt Gebhard. et Broukh. ad Propert. III. 6. 3. 'Dum furibunda mero mensam procellit.' Verum revocare malui, quod in optimis libris est *perculsi,* i. e. profligati, prostrati, dejecti, fusi. Decepit Scaligerum, ut puto, quod *perculsi* eo sensu sumserit, quo sequitur *consternati,* adeoque ad Tautologiam vitandam, mutavit. Sed passim et proprie id notat, quod diximus: ut vel e lexicis notum est. Cicero pro Marc. c. 6. 'Quos cives amisimus, eos Martis perculit vis:' infra c. 48. 'Magno inpetu perculsi.' B. Civ. III. 47. 'perculsos aut prœlio superatos adorti.' Licet alibi *victi pulsique* jungantur. Adi ad I. 44.

Quo sors tulerat] Desunt hæc verba in quinque Mstis, B. pr. sec. tert. Pet. Pal. Sed vet. cod. habet pro *sors, fors:* atque ita emendo. *Vossius.* Pulm. Schedæ, Cujac. Andin. Scalig. Leid. pr Oxon. *quo fors tulerat, consternati:* uti edidi, non *const. quo sors tul.* In Reliquis Mss. et Edd. primis *quo f. tul.* non comparet; quare Gruterus suspicabatur a mangone hæc esse profecta, præsertim cum tantum 2 effugia fuerint *silvæ et flumen.* Verum in silvis variæ sunt viæ, per quas evadere poterant fugientes, *quo fors tulerat.* De voce *fors* dictum est supra. Ceterum rescripsi itidem *profugiunt* cum Mss. cunctis, (si forsan excipias And. et Oxon.) atque Edd. priscis, item Steph. Gryphii aliisque. Vide ad Front. III. 3. in f.

21 *Nulla calamitate victus Correus*]

Penultima vox, sensu exigente, deleatur. Arbitror eam e nota marginali in textum irrepsisse. Si hæc emendandi ratio non placeat, paulo post legendum *non potuit adduci.* Utram malis, elige, nam vel hæc vel illa plane est necessaria; quod a nemine observatum miror. *Davis.* Aut delendam jubet Davisius vocem *victus;* aut legendum deinceps, *non potuit adduci:* Nam vel hanc vel illam emendationem plane esse necessariam, idque a nemine observatum, miratur. Verum neque hæc, neque illa demum necessaria est emendatio. Etenim, *nulla calamitate victus Correus—potuit adduci,* tale est, quale si dicas, *nulla calamitate adeo fractus erat, ut potuerit adduci, &c. Clark.* Dele notam, et ejus loco adde: *Quum interim nulla calamitate victus Correus excedere prœlio, silvasque petere,* aut *invitantibus nostris ad deditionem potuit adduci, quin, &c.* Omnino deesse videtur particula negans. Beroaldus et Ursinus ediderunt *haud invitantibus nostris;* ac ita legitur in veterrimo Lovan. Transposita vocula lego, *Quum interim nulla calamitate victus Correus excedere prœlio, silvasque petere; invitantibus nostris ad deditionem,* haud *potuit adduci, quin fortissime, &c. Davis.* cur. sec. *Haud* exstat quoque in Petav. Brant. Mss. uti et Edd. plerisque vetustiorum. Sed bene Ursin. Ciaccon. Hotom. et alii *aut* legerunt jam olim, et restituerunt *excedere* et *petere:* cum in Edd. primis *excederet* et *peteret* excuderetur. Constructio enim hæc est: Non potuit Correus calamitatibus ullis victus adduci, ut prœlio excederet, aut non potuit adduci, invitatione nostrorum ad deditionem, quin, &c. *Nullus* non raro in constructione dissolvi debet in *non ullus.* V. ad Lucan. v. 5. Infinitivus pro Gerundio uti apud alios, sic et alibi hisce in commentariis occurrit. V. Davis. ad VII. 26. 71. 'Consilium capit equitatum dimittere:' et infra ad c. 44. *Non ἀπὸ κοινοῦ* repetendum est, ut solet fieri sexcenties. Adi quoque ad Lucan. II. 373. Passim Hirtii stylus est intricatior, et diversus plane a Juliano.

27 *Elatos iracundia*] Exsulat Participium ab Andin. et Oxon. Quod tamen non probo. 'Elatus spe,' 'victoria,' *&c.* passim dicitur. Sed et *elatus iracundia* pro abrepto, et ablato, eleganter usurpatur. Sophocl. Electr. 629. ἐκφέρῃ πρὸς ὀργήν. Ita 'elati studio' B. Civ. I. 45. 'gloria' III. 79. Sic Apul. III. p. 49. Ed. Pric. 'ad justam indignationem arrecti:' ubi non opus est *erecti* vel *abrepti,* quod olim conjeceram. Hinc fors defendi posset Apuleius quoque l. VI. p. 117. 'truci rabie solent *efferri:*' ubi emendant *efferari* viri docti, et Barth. Advers. XXXV. 14. me non refragante.

XX. 4. *Plus minus* IIX. *milibus passuum*] Ultimam vocem non agnoscunt Mss. tum aliorum, tum mei, uno alteroque excepto, uti nec Edd. primæ. Bene omnino. Vide exempla congesta ad I. 15. Ceterum male pro *plus minus* Edd. Vascos. Str. Steph. Gryphii post. dant *quam.* Nec melius, hæc vel τὸ *longius* abundare, credebat Gruterus. Sed vide ad V. 47. 'III milia passuum longe ab suis castris consedisse.' *Plus minus* idem valet ac *circiter, ad.* Poëtis sæpe *plusve minusve.*

9 *Cognita calamitate*] Has voces expunxit Gabr. Faërnus; et in hoc quidem verborum situ omnino sunt supervacaneæ. Sed cum eas constanter exhibeant omnes Codices, videndum, an periodus, transposita una aut altera vocula, hoc modo legi possit: 'At Bellovaci reliquæque civitates, repente ex paucis atque his vulneratis, fuga receptis, qui silvarum beneficio casum evitaverant, cognita calamitate; omnibus adversis, interfecto Correo,' &c. Certe hæc potissima videtur Hirtii emendandi ratio, quam partim vidisse doctissimum virum Fr Hotomannum lubens fateor. *Davis.* Jungunt alii sine copula *omnibus ad-*

versis cognita calam. Grutero hæc omnia supposititia videntur. Noli autem cum Davisio transponere verba *ex fuga paucis receptis.* Ita enim passim et eleganter amant loqui Cæsar et Hirtius, *ex fuga, ex labore, &c.:* satisque intelligitur, eos cognovisse calamitatem ab illis, qui se ex fuga receperant. c. 30. ‘ qua ex fuga,’ &c. B. C. I. 31. ‘ Ex fuga in Africam pervenerat.’ Immo sæpe habuimus ‘ se ex fuga recipere.’ V. ad VII. 20. ‘ ex fuga paucos nactus’ B. Civ. III. 96.

12 *Conclamant, ut legati, &c.*] Mss. octodecim et Ed. Inc. non agnoscunt τὸ *ut.* Quare ablegavi hanc voculam. Consule notata ad IV. 16. et Frontin. II. 4. 1. ‘ Proclamat, occuparent ipsi præsentis prœlii gloriam.’ B. Civ. II. 4. ‘ excitati, extremo tempore civitati subvenirent:’ sic enim meliores Mss. adde c. 5. B. Civ. III. 82.: ‘ fidem implorarent, præstaret.’ Ita Mss. vulgo *ut pr.* B. Alex. c. 56. ‘ Edictum proposuerat, se adirent.’ Ita Mss. quidam, non *ut se ad.* Ceterum male in Leid. pr. Voss. pr. Lovan. et 5 aliis est *mittuntur.*

XXI. 6 *Adflictas opes*] Nil temere mutari velim: cum bene Latina sit locutio *adflictæ opes.* Adi ad VI. 10. Monendum tamen, in Leid. pr. et Oxon. scribi *adfectas opes:* quod non minus est elegans, ut ibidem patet. Tacit. Hist. II. 84. ‘ Adfectæ jam imperii opes.’ Apul. l. IV. in f. ‘ Adfectæ domus triste fatum.’ Alibi quoque hoc participium in *adflictus* abiit. Consule Ill. Heins. ad Ovid. Am. II. 2. 21. ‘ Ibit ad adfectam, quæ non languebit, amicam Visere.’

11 *Concitator multitudinis.*] Prima vox exsulat ab Dorvill. At in Andin. et Oxon. membranis reperias *conciliator.* An et hic olim fuit *concitor?* quæ vox ubique fere in Mss. abiit in *concitator.* Vide J. F. Gronov. ad Liv. XXIII. 41. Bongars. ad Just. II. 9. ‘ Auctor et concitor ejus belli:’ ubi in 2 Mss. a me visis quoque *concitator.* Supra Petav. VII. 77. ‘ Galliam concivimus.’ Contra Mstos tamen nil muto. Constanter omnes c. 38. ‘ Principem sceleris illius et concitatorem belli.’ c. seq. ‘ Bellum concitare.’

XXIII. 2 *Obsides conficiunt*] Mss. Lov. et Leid. tert. *constituunt.* Cave, quid mutes. *Conficiunt* est, comparant, colligunt obsides, quos se daturos Cæsari polliciti erant: uti hunc locum jam exposuit Gronov. ad Liv. XXIX. 35. ‘ ad XXX milia confecisset.’ Sæpe ‘ conficere exercitum,’ ‘ multitudinem.’ Terent. Eun. V. 4. 6. ‘ Virginem confeci sine molestia, Sine sumtu, sine dispendio:’ id est, comparavi. B. Civ. I. 24. ‘ Ex iis CCC equites conficit.’ V. et Hirt. B. Alex. c. 26. ‘ legiones’ B. C. I. 25. III. 107. et crebro: quibus locis in nonnullis Mss. est *efficere,* quod eodem redit, et a Cæsare sæpe adhibetur quoque, ut B. Civ. I. 15. 31. III. 1. alibi hoc sensu *rem, pecuniam conficere.*

3 *Eventum*] Leid. prim. et Oxon. *eventus.* Bene. Vide ad VI. 42. ‘ eventus belli non ignorans.’

4 *Quem timor cohibebat*] Lege *quem timor prohibebat,* ut jubent Bongars. tres, Petav. Norvic. aliique codices. *Davis.* cur. sec. *Prohibebat* exhibent quoque Vossiani, Leidenses, Lovan. Scalig. Egmund. et omnes tum aliorum tum mei; excepto Oxon., uti et Edd. vetustiores: quare reposui, licet alterum non damnem.

13 *Ad eam rem delectos transdidit centuriones*] Ms. Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. habent *ad eam rem delectos* idoneos ei *tradidit centuriones:* nec intelligo, cur bigam illam verborum repudiarint nuperi. Cæsar B. G. II. 17. ‘ Qui locum castris idoneum deligant.’ III. 18. ‘ Idoneum quendam hominem et callidum delegit Gallum.’ VII. 15. ‘ Defensores idonei oppido deliguntur.’ Et sic alibi sæpe. *Davis.* Ita junxit Eurip. Hec. 525. λεκτοὶ ἔκκριτοι νεανίαι. *Idoneos ei* in

noscunt Mss. mei præter Oxon. et Andin. sed et *idoneos* a m. pr. non exaratum fuit in Leid. pr. Contra *ei* abest a Bong. tert. Non autem a Scaligero ejecta sunt hæc verba, sed jam olim Basil. Veneti, Ald. Manut. Gryph. et Plant. ea non agnoverunt. Admisi tamen, sed paullo timidius. At item auctoritate omnium rescripsi *ei tradit* pro *transdidit*.

15 *Centurio velut insueta re permotus vellet hominem conficere, celeriter a familiaribus prohibitus Comii non potuit*] Editiones, omissa voce *et*, exhibent: *Quum—arripuisset; centurio, &c.* Qui cum sensus esset nullus, vocem istam *et* interposui. Verum cum particula illa in nullis reperiatur Mss. atque etiam vox *vellet* in omnibus Mss. desit, et voces istæ *velut insueta re permotus* non bene in eo, quo positæ sunt, loco conveniant; et tum in Mss. tum in Editt. Vett. transposita legatur pars sententiæ posterior, *celeriter a familiaribus prohibitus Comii, hominem conficere non potuit*, utique ne istam quidem, quam edidi, veram esse puto lectionem. Ms. Eliens. hoc modo exhibet: *Quum—manum Comii Volusenus arripuisset; centurio*, velut *insueta re permotus*, vel *celeriter a familiaribus prohibitus Comii, conficere hominem non potuit: graviter tamen, &c.* Unde, ne literula quidem mutata, sed *vel ut* solummodo pro *velut* posita, isto demum modo ipsum scripsisse Hirtium nullus dubito: *Quum—manum Comii Volusenus arripuisset; centurio*, VEL *ut insueta re permotus*, VEL *celeriter a familiaribus prohibitus Comii, conficere hominem non potuit: graviter tamen, &c.* Quanto tandem elegantius! *Clark.* Locus est perturbatus. Norvic. habet *Centurio velut insueta re permotus vel celeriter a familiaribus prohibitus Comii, conficere hominem non potuit:* et hanc lectionem probat Cl. Clarkius; si modo, divisa vocula, reponatur *vel ut insueta re.* Eundem ordinem præstant Beroald. et Gryph. In eo solo diversi abeunt, quod in iis *permotus celeriter* exhibeatur, omissa particula disjunctiva. Lego *Centurio* vel *insueta re permotus, vel celeriter a familiaribus prohibitus Comii hominem conficere non potuit.* Qua ratione deletur vox omnino supervacanea. *Davis.* cur. sec. Bene *et* ante *τὸ centurio* addidit Clarkius, nec enim aliter constat sensus, aut constructio; habentque *τὸ et* Codd. Cujac. Scalig. Leid. prim. And. Oxon. et Bong. pr. eamque conjunctionem, si Ursiniani libri lectio admittatur, addendam monuit jam Hotomanus: quod miror, non adversum esse a summo Scaligero, qui prius in textum Ursiniani Codicis lectionem admisit. Antea edebatur *Cent. velut ins. re p. celeriter a fam. pr. Comm. conficere hominem non potuit*, aut *permotus vel celeriter:* atque ita maxima Mstorum turba, unde etiam Lipsius, et P. Aicardus libri sui margini corrigendum adscripserunt *vel ins. re permotus, vel celeriter a f. &c.* sed *vellet* etiam est in Cujac. At Ursiniano plane consentiunt Andin. Oxon. hoc modo: *vellet Commium conficere, cel. a fam. prohibitus non potuit.* Sed Leid. prim. amplior est: habet enim *vellet Comm. conficere, c. a f. proh. Commii, conficere hominem non potuit.* Prope verum, quod unice nobis servavit Scaligeri Codex; uti rescripsi: *et centurio, velut insueta re permotus, vellet Commium interficere, celeriter a familiaribus* (Commii) *conficere hominem non potuit.* Excidisse illa *Commium interficere* quodammodo etiam docet Egmund. Codex, in quo *interficere* pro *conficere.* *Commii* tamen uncis inclusi, quia hæc videtur interpretatio sive elucidatio lectoris ad vocem *familiaribus.* Videtis sensum jam clarissimum, et luculentam ac concinnam orationem, totam e Mss. nulla syllaba de meo addita. Centurio erat quasi permotus nova re, quod alter alterius manum prehendisset, quasi inscius, quid hoc sibi vellet.—[Sententiam postea mu-

tari in ADDENDIS fatetur et Clarkianæ emendationi omnino assentitur Oudendorp.]

18 *Caput percussit*] *Caput* non comparet in Petav. Andino, Oxon. Lovan. Pal. Dorv. Brant. et Edd. Rom. Mediol. Ven. Tarvis Flor. et aliis. Pro *percussit* etiam *vulneravit* Pet. And. et Oxon. Si quid mutandum, delere malim τὸ *gladio*.

Destricti] Sic exaratur in Bong. pr. Vossiano pr. et Egmund. Bene non *districti*, ut vulgo. Vide ad I. 25. *discreti* sine τῷ *essent* Ed. Inc.

22 *Viderant*] Sic Ms. Reg. Al. *videbant*. *Clark.* At plusquam perfecto nullus meorum, aliive Codd. favent.

23 *Numquàm in conspectum cujusquam Romani venire*] Numquam, fide data, Romanis suam salutem committere. In Msto Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. legitur *numquam in* conspectu *cujusquam Romani venire;* de qua loquendi ratione vide not. ad hujusce lib. c. 8. *Davis.* *In conspectu—venire.* Sic Mss. Vide supra ad IV. 12. *Clark.* Deleri suam notam in curis secundis jussit Davisius. Ubique cum Clarkio accusativum hunc in ablativum mutare, quid aliud est, quam novandi pruriginem aperire? licet *conspectu* habeat Lovan. Scalig. et sex alii, sed recentissimi Codd. cum Edd. primis. Vetustiores quique, ut Bong. Voss. pr. Leid. pr. Cujac. And. Oxon. Petav. Egm. aliique dant *conspectum*.

XXIV. 2 *Quæ bellum pararet, quo sibi resisteret*] Ms. Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. *quæ bellum id pararet, quod sibi resisteret*. Reponendum arbitror *quæ bellum* adpararet, *quo sibi resisteret*. Cicero pro lege Manil. p. 1564. Ed. Lambin. 'Tantum bellum, tam diuturnum, tam longe lateque dispersum—Cn. Pompeius extrema hieme *appararit*' Velleius Paterculus II. 12. 'Tertius in *apparatu belli* consumtus.' Vide et c. 83. *Davis.* Probat Davisii conjecturam Clarkius. Nec male, confirmantque Mss. undecim et Edd. primæ, habentes *id*. 'Adparatus omnium rerum ad bellum' dicit B. Civ. II. 2. Cæsar. Verum Bong. pr. sec. Cujac. Scal. Petav. Leid. pr. And. Oxon. non agnoscunt. In Carrar. est *præpararet*. *Quod* solenni variatione præbent plurimi, non autem Bong. pr. sec. Cujac. And. et Oxon.

4 *Diffugere*] Sic Mss. Reg. et Eliens. et Vossii, multo elegantius. Vulgg. *effugere*. *Clark.* Ita etiam Mss. mei quatuordecim et Edd. Inc. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. Omnino bene: *defugere* Bong. pr. et Petav. quod placebat Grutero. Sed 'diffugiendi consilium' cap. præc. Cic. in Verr. III. 18. 'Diffugerant permulti,' &c. ex agris. Lucan. I. 572. 'Quique colunt junctos—mœnibus agros, Diffugiunt.' Plura vide ad B. Civ. I. 82. et h. lib. c. 35. 'diffugiunt ad præsidia.'

6 *Cum legione* XI.] Mss. tantum non omnes, et Edd. priscæ habent vel *duodecima* vel XII. quibus obsequendum vult Gruterus. Sed omnino perperam. Mox sequitur Labienum præfuisse legioni XII. si sana est lectio; sed et ex capite sec. clare patet, legionem XI. adtributam fuisse quæstori Antonio. Adi et infra ad B. C. III. 28. 'Qui Lissi præerat.'

9 *Illis regionibus præerat*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii *in illis regionibus erat*. *Clark.* Ita quoque Bong. pr. sec. Vossiani, Lovan. Egmund. et alii. Leid. pr. et Scalig. vulgatum servant. Verum Cujac. Petav. Pal. Bong. tert. Dorvill. immo Andin. Oxon. et Edd. primæ, ceteræque ad Ursinum et Scaligerum usque *in illis r. præerat*. Vere, ut reposui. *Erat* tamen e suo, Faërni et Urs. Cod. præfert Hotomannus. At Ursinus notavit in suo et Faërni Cod. esse *qui illis reg. præerat*. Crediderunt illi librarii, *præesse* junctum habere Dativum. Sed Hirt. B. Afric. c. 33. 'Adrumeti præerat.' Adde Cl. Drakenb. ad II.

6. 'Præerat Arnns.'

11 *Legionemque* XII, *quæ cum eo fuerat in hibernis, in Togatam Galliam mittit*] Mss. omnes constanter habent XII. Ciacconius et Ursinus legunt *legionem* IV. non hic modo, verum et in fine hujus libri, ubi dicitur: 'Cæsar tamen, quum de voluntate adversariorum nemini dubium esset, Cn. Pompeio legionem remisit, et ex suo numero XV. quam in Gallia citeriore habuerat, ex S. C. jubet transdi.' Sed hoc loco pro XV. in sec. Msto Bongarsiano est XIV.: vitiose, quando illam Pompeio transditam non fuisse, vel hinc manifeste constet, quod habuit eam Cæsar in Hispania, et primo de Bello Civili ait, occisum ex suis fuisse Q. Fulginium, 'ex primo hastato legionis XIV.' Sed caussa emendandi fuit Ciacconio et Ursino, quod hic dicitur legio XII. in citeriorem Galliam missa, infra ait Hirtius legionem XV. in citeriore Gallia fuisse, ac Pompeio a Cæsare transditam. At ipse Cæsar de Bello Civili III. 88. ait: 'Erant in sinistro cornu legiones duæ transditæ a Cæsare initio dissensionis, ex S. C. quarum una prima, altera tertia appellabatur:' contra Lucanus l. VII. 'cornus tibi cura sinistri Lentule, cum prima, quæ tum fuit optima bello, Et quarta legione datur.' Lentulus igitur primæ legioni et quartæ præpositus. Et sane arbitror corruptum in Cæsare numerum. Ut vix dubium relinquam mihi, quin vera observarint. *Vossius.* Nihil variant quoque mei codices; nisi quod cum aliis et Edd. priscis habeant *Legionem autem,* præter Petav. Cujac. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. in Leid. tert. et Ed. Inc. *legionem* XII. *undecimam* libro suo adlevit Lipsius, quod quid sibi velit, nescio.

14 *Decursione barbarorum*] Ita reposuit Scaliger. An recte, disquiri merito possit. Antea scriptum erat *de incursione.* In Petaviano cod. est, *de concursione,* in tertio Bongars. *discursione:* atque ita Lipsius edidit: secundo *diversione.* Primus tamen codex habet *decursione.* Veteribus *decursio* vocatur equestre certamen, quod manifestius, quam ut probari debeat. Unde Tacitus, de Germanico, 'princeps honori patris decucurrit.' Non tamen hanc decursionis vocem alio significatu apud autorum quemquam legere me memini. Sed *decursus* pro καταδρομῇ usurpatur, uti cum amnis de monte decurrere dicitur: itaque si barbari Alpibus decurrentes Tergestinos invaserunt, percommoda hic *decursus* vox. *Decursio* etsi hac notione non legerim, tamen improbare temerarii putem, et ejus qui nesciat, veteres tam *contemtus* quam *contemtio,* tam *auctus* quam *auctio,* et innumera id genus alia usurpasse. Sed *incursionis* vocem huic loco magis congruere arbitror. *Vossius.* Ms. Reg. *discursione.* Al. *de incursione. Clark. Decursione* habent cum Bong. primo et Voss. primo multi ex meis. *disc.* Voss. sec. *discussione* Carr. Sed id quod ante Scaligerum vulgo edebatur, servant Cujac. Scalig. Leid. prim. tert. Lovan. Gott. Voss. tert. Dorvill. et Edd. primæ. Neque caussam video, cur hoc mutari debuerit. *De* caussam notat, uti dicimus *ea de caussa* et *ea caussa; quo facto* et *quo de facto.* Eadem præpositio abest a plerisque Mss. c. 30. 'de detrimento aut timore provinciæ magna infamia caperetur.' Præterquam quod et aliquando abundet. Confer Cl. Burm. ad Nemes. Cyneg. v. 17 et Pric. ad Apulei. l. IV. p. 61. 'Solatium de refectione tribues.' Heum. ad Lactant. Sympos. v. 12. 'de versu.' Vox vero *incursio* hac in re propria et ubivis obvia est. Nolui tamen rursus inmutare, quia video hoc verbo *decursio* eodem sensu ab Hirtio usurpatum B. Alex. c. 42. 'Ad decursiones faciendas et bellum inferendum.'

15 *Tergestinis*] Nullus veterum, quod sciam, hujus cladis Tergestinorum meminit. *Vossius.*

Qui—impetu eorum] Codices plerique, *quia—impetu incolæ illorum, &c. Clark. Qui* servant veterrimi Bong. pr. sec. Cujac. Petav. Voss. pr. Leid. pr. Scal. And. Oxon. aliique. *Quod* Egmund. *quia* Edd. primæ cum aliis recentioribus. Si quis admittere velit, disjungat ille *qui a latr. Inpetu eorum* diserte exstat in Cuj. Petav. Scal. Leid. pr. Oxon. et And. *a* sed Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. *incolæ illorum:* primæ et aliæ cum Mss. ceteris *imp. in colle* vel *incole* vel *incolæ illorum.* Latere quid videtur. An *inpetu incauto*, id est, inproviso, inopinato? V. ad Lucan. IV. 17. 'incauto ex hoste.'

17 *Depopulandosque*] *Popul.* Dorvill. sed Petav. Leid. prim. Oxon. *oppugnandosque.* Cuj. vero *oppugnandosque occupandos.* Nihil eorum sequendum arbitror.

18 *Perterritum atque fug.*] Bongars. pr. *præterritum:* forsan fuit *proterritum.* Vide ad v. 58. 'proterritis hostibus atque in fugam conjectis:' sed c. 27. 'fugientes perterritosque:' dein *ac* pro *atque* reposui, fide Mstorum tantum non omnium et Edd. Vasc. Steph. aliorumque. *Posse* abest quoque a Lovan. Gottorp. Voss. tert. Leid. tert. Dorvill. et Edd. primis. Quod elegantius videtur. De hac ellipsi egimus ad II. 32. et alibi.

19 *Proximum suæ dignitati esse ducebat*] Codices plerique *dignitatis. Clark.* Faërnus voces *suæ dignitati* vellet delere, ut supervacuas, easque uncis inclusit Scaliger. At Mss. omnes servant, qui, exceptis Petav. Oxon. et Andino, dant *dignitatis;* item Edd. Inc. Vasc. Str. Steph. Gryphii aliæque. Omnino rectius. Dignitatis Cæsarianæ erat, vivum capere Ambiorigem. At cum hoc non posset fieri, proximum ducebat, suæ dignitatis esse, vastare fines ejus.

20 *Vastare civibus, ædificiis, pecore*] Pet. Ciacconius, et Fr. Hotomannus reponunt *vastare vicis, &c.* Sed frustra sunt, cum vulgatam lectionem sollicitent: fines enim æque possunt vastari *civibus* ac *pecore*, et c. 25. fatetur Cæsar se 'omnes partes finium Ambiorigis cædibus, incendiis, rapinis vastasse;' quod denotat eum cives trucidasse, ædificia incendisse, pecora rapuisse. *Davis.*

XXV. 1 *Omnes fines partium Ambiorigis*] 'Εναλλαγὴ pro *partes finium Ambiorigis,* quod poëtis quam historicis usitatius. Sic Papinius Thebaid. I. 'ignes Sopitum cinerem, et tepidi libamina sacri Servabant,' pro *Cinis ignem servabat.* Sed in sec. Cod. Bongarsii erat *omnes partes et fines.* Carrariensis et Florentinus, uti Ciacconius affirmat, habebant *partes finium.* Quæ lectio vera sit, dictu arduum. *Vossius. Partes finium.* Codices nonnulli *in omn. fines partium.* Quod idem est. *Clark. Partes finium* est in Bong. pr. Petav. Leid. pr. Cujac. Scalig. aliisque: at *fines partium* cum quibusdam Edd. dant And. et Oxon. in quo *omnis: partes finis* Voss. tert. Lovan. Egmund. Gott. Leid. tert. Dorvil. Ed. Inc. *partes fines* Voss. prim. Leid. sec. *finium* deest in Voss. sec. Putem, ab Hirtio profectum esse *quum in omnis partes per finis Amb. Per* enim facile excidisse potuit ob vocem *partes.* Genitivum pluralem fecerunt pro Genitivo singulari, ut credebant librarii, cum esset accusativus in *is.* De locutione *in omnes partes dimittere* adi ad IV. 19. et supra c. 5. 'In omnes partes dimittit.' Quamvis etiam lectio Bong. sec. *In omnis partes et finis* admitti potest. Consule notata ad VI. 11. 'In omnibus civitatibus atque in omnibus pagis partibusque.'

5 *Exercitata bellis*] Bongars. prim. Voss. prim. Lovan. Egmund. et 5 aliis cum Edd. Rom. Inc. Mediol. *exercita.* Quod sane non temere est

spernendum. Adi dicta ad Frontin. II. 1. § 9. Perpetuo autem hæc variantur: *Exercitationibus* inepte Voss. tert.

XXVI. 4 *Permanserat, quum pars quædam civitatis ejus defecisset*] Ita restituimus, ipsa sententia clamante. Scaliger et Recentiores omnes, pessima interpunctione, sententiam prorsus perturbarunt: *Permanserat; quum pars quædam civitatis ejus defecisset, &c.* *Clark.*

5 *Lemonum*] Testatur Ciaccon. in duobus Codd. scribi *Limonum:* cum Edd. Vett. haberent *Lemonem* vel *Lemovicum,* ut est in Oxon. *Limonum* vidi quoque in Leid. tert. Palat. et Voss. tert. ac Inc. Ed. Verum ceteri omnes vetustiores *Lemonum.* Petav. *Lemo unum.* Putem omnino in Ptolemæo quoque legi debere Λέμωνον. Adi omnino Valesium Not. Gall. p. 449. Hinc *e* deinceps in Mss. adhæsit *Lemonem obp.* et *Lemonem redit:* ubi vide etiam. Surita tamen et Wesseling. *i* præferunt ad Anton. Itin. p. 459. ubi eadem in Mss. confusio.

7 *Dumnaco duce Andium Duracium clausum, Limonum obpugnari*] Fœdissima est menda, quam miror a nemine animadversam. Ms. Norv. *Duracium clausum Limone oppugnari.* Sic et editt. vett. Rom. Ven. Beroald. nisi quod illæ *Lemone.* Recte est Msti Norv. lectio. Distingue *Duratium clausum Limone, oppugnari.* Tertiæ enim declinationis nomen esse statuimus, et ita omnes Msti præter eos, qui corrupte *Limovicum* exhibent; unde supra lege *ad oppidum Limonem,* et infra *ad obsidendum Limonem.* Hanc scripturam simul cum conjectura nostra tuetur Jul. Celsus p. 165. 'Duracius,' inquit ille, 'tum temporis ad *Limonem* obsidebatur ab Andio Dumnaco.' Erroris ansam præbuit Pet. Ciacconius, qui *Duracium* vicum fuisse contendit, cum luce meridiana sit clarius, inter primores fuisse Pictavorum, atque idem ab eo error ad reliquos editores manavit. Similiter erravit Raymundus Marlianus, dum ex hoc loco *Duracios* finxerit populum, qui perpetuo in amicitia permanserat Romanorum. *Davis.* *Dumnaco duce.* Ms. Reg. et Eliens. *a dumnaco duce;* quæ et melior lectio. *Duracium clausum Limone oppugnari.* Ita optime restituit Davisius ex Mss. et Edd. Vett. Nisi forte legi possit *clausum Limono, obpugnari.* Urbs enim ista (annotante Cellario,) Ptolemæo est λίμωνον. Scaliger et Recentiores ediderunt *D. c. Limonum opp.* Quam lectionem Ciacc. acceptam referunt, qui *Duracium,* hominem Romanis amicissimum, oppidum, esse scilicet existimavit. Multo autem etiam adhuc lautius erravit R. Marlianus (eodem observante Davisio,) qui ex hoc loco *Duracios* nescio quem *populum* finxit. *Clark.* Norvic. dat *adumnaco duce Andium.* Legendum *a Dumnaco d. A.* quod etiam Cl. Clarkius animadvertit. Ita diserte repræsentat Egmond. Gottorp. Bong. pr. sec. *Davis.* cur. sec. Primo *a* addidi ex Hotom. Cod. *Adimniaco,* qui nesciebat quid hoc vellet, uti et Voss. primo, et tribus aliis atque Incerta Ed. dein pro *Limonum* Mss. tantum non omnes *Lemonem* vel *Limone* aut *Lemone:* uti est in Oxon. Lovan. Gott. Leid. tert. Voss. tert. Dorv. et Edd. primis. *Libonæ* Egm. Errant sine dubio, qui ex scriptura Codd. faciunt hanc urbem tertiæ declinationis; maleque *Lemone* revocavit Clark. Cur non servatis iisdem litteris *Lemoni?* quamvis si addicerent Mss. non inprobarem *Lemono.* Vide ad VII. 32. 'Avarico commoratus.'

12 *Obpugnatione*] Ms. Scalig. et Edd. Manut. Gryph. *obpugnationem.* Quod ut adrideat, cave tamen, quid temere mutes. V. 11. 'In his rebus x. dies consumit.' B. C. I. 27. 'diebus in ea re consumtis.' c. 81. 'in ea re diem consumunt.' B. Afric. c. 78. 'tempus in otio consume-

XXVII. 4 *Ad auxilium Duratio ferendum*] Subesse mendosi quid, Mstorum varietas indicare videtur. *Auxilia* Scalig. *ad auxilii Durati* Bong. pr. *Durati* etiam Bong. sec. Scal. Leid. pr. Voss. pr. sec. item Petav. in quo *ferendum Durati.* Non male suspicatur Gruterus, *ferendum* esse subpostititium. Sed forsan majus ulcus latet, et restituendum *ad auxilia Duratio.* De plurali *auxilia* vide ad VI. 8. de Dativo ad V. 48. 'Communis salutis auxilium.'

6 *Et Romanum externum s. hostem*] Sic quidem reposuit Scaliger, ex Hotomanni sententia, et suffragantur And. Oxon. Palat. ac Dorvill. Edd.que Rom. Ven. aliæque primæ. Mss. reliqui et Edd. ceteræ addunt *et externum.* Leid. pr. ac Scal. *et R. hostem et ext. sust.* Beroaldus legebat *et R. et exercitum,* i. e. exercitatum: quod sane confirmatur a Bong. tert. *extremum* Gott. et Voss. tert. cum Ed. Inc. Ciacconio placebat deleri *et Romanum,* tamquam ex interpretatione natum: quod mihi non displicet quoque.

11 *Etsi nondum in conspectum venerat*] Hic etiam editt. antiquissimæ Rom. Ven. exhibent *in conspectu venerat,* et infra c. 29. 'In conspectu hostium veniunt;' quem probum quidem esse, sed paullo inusitatiorem loquendi modum ostendimus ad hujusce libri c. 8. Vide et Th. Munckerum ad Hygini Fab. L. *Davis. In conspectu.* Vide supra ad IV. 12. *Clark.* Temere hunc ablativum ubivis intrudit Clarkius, quem hic ostentant ex meis soli Lov. Scalig. Leid. sec. Dorvill. et Edd. Ven. Med. Adi etiam ad II. 17. et sæpius. Ceterum pro *hostibus* est *hostis* in Buslid. et Edd. Rom. Ven. Med. *hostium veniat.* Oxon. Leid. pr. Scalig. Edd. Vasc. Str. Steph. et aliæ. Magis placet alterum. Vide ad V. 44. 'Gladium educere conanti,' &c.

14 *Eum locum, quem petebant, petituros*] Sic Cujac. Scal. Petav. And. Oxon. Leid. pr. In reliquis *non eum locum,* vel *n̄* uti et Edd. primis, ac R. Steph. sine dubio corrupte. Pro *petebant* in Leid. tert. et Ed. Inc. est *credebant:* at Oxon. Leid. pr. Petav. et Vascos. margine *petebat.* Unde acute conjecit Gruterus *unum eum l., qui patebat, petit: petere* enim et *patere* frequenter confunduntur. Hinc emendandus auctor Moreti e Mss. Scal. et quem contulit Is. Vossius. 'Hinc sibi depromit, quantum mensura patebat;' vulgo *petebat: patet via* obvia est locutio. At huic emendationi obstat, quod tum non debuerit *potissimum credere,* hostes eum locum petituros; sed *certissime scire,* cum alia non pateret. Quare probo quidem *unum,* sed *petebat* præfero. Ipse enim in itinere quoque erat; credebatque hostes eodem, quo ipse tendebat, profecturos.

21 *Ita, re bene gesta*] Sic rescripsimus ex Msto Norvic. et editt. Rom. Beroald. Vulgg. *itaque:* haud pro Cæsaris et Hirtii more. *Davis. Ita.* Sic edidit Davisius ex Ms. Eliensi. Cui suffragantur et Ms. Reg. et Editt. Vett. Recentiores; *Itaque. Clark.* et Mss. mei omnes.

XXVIII. 3 *Q. Atius Varius*] Ita quidem e conjectura Fulvii Ursini edidit Scaliger, sive *Attius.* Quæ gens hoc tempore erat illustris, ut vel e bello civili liquet. Juvant hanc conjecturam Petav. et Egmund., in quibus *Q. Tatius Varus.* In Leid. pr. *Quintus Citatius Durus. Citatius* etiam Scalig. Reliqui cum Edd. vetustis habent *Q. Titatius Varus;* nisi quod in Oxon. non compareat *Q.* unde facere posses *Titus Atius Varus,* nisi ignotius lateat nomen.

7 *Consistit*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii et Editt. Vett. *confligit. Clark.* Vulgarem lectionem soli propugnant And. et Oxon. Reliqui Mss. omnes tam aliorum, quam mei, item Edd. primæ. Vascos. R. Steph. aliæque

confligit, præterquam Petav. in quo *constitit:* quod verum arbitror; et inde natum *confligit*, aut pro Glossa superscriptum. Hinc alii infra pro *conflixerant* ediderunt *constiterant.*

8 *Toto agmine subsistentes, equitibus suis*] Sic est in editt. Rom. Ven. Beroald. nec repudio. Haud male tamen Ms. Brant. et Steph. *Toto agmine, subsistentibus equitibus suis;* nisi forte cum Norvic. legere placeat *toto agmine, subsistentibus suis*, omissa voce *equitibus. Davis.* Item Mss. Reg. et Vossii *subsistentibus eq. suis, &c. Clark.* At *subsistentes* legas in Cujac. Scal. Petav. Leid. pr. And. et Oxon. Nequaquam tamen damno reliquorum Codicum lectionem *subsistentibus eq. suis* vel sine *equitibus*, quam vocem frustra etiam quæras in Gott. et Voss. text. *subsistere* enim idem est, quod *sustinere;* idque hoc loco melius equitibus, qui audacius *consistebant*, seu *confligebant*, convenire videtur. B. G. I. 15. 'Hostes audacius subsistere, nonnumquam etiam nostros prœlio lacessere cœperunt.' Adde ad v. 10. 'Ancoræ subsisterent.' Mutasse videntur, ne duo participia similia jungerentur.

12 *Et cupiditate celerius*] Ultima vox abest a Mss. Brant. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. nec ullam patitur jacturam sententia, equites enim Romani sine peditum auxilio prœlium conficere voluerunt. Ad hoc tamen præstandum celeritate fuit opus, quia sequebantur legiones; ideo salva maneat recepta lectio, per me licet. *Davis.* Neque ego damnarem *celerius:* si addicerent id mei Mss. aut Vett. Edd. At a cunctis tam aliorum, quam meis constanter ea vox abest, nec in Edd. ante Scalig. vel Lipsianam vidi, præter quam in Vascos. et Stradæ: quare ablegavi hanc voculam sine sensus dispendio. Aiunt tamen ita legi in Carrar.

14 *Credentes, &c.*] Hæc vox abest a Bong. pr. in quo mox pro *nacti* est *nati* a m. pr. *nacti* vero deest in And. et Petav. qui dat *occasione utebantur.* Unde non displicuit Grutero olim *occ. rati, &c. del. eq. nostri occasione uteb.* Nil ego temere moveo.

XXIX. 3 *In conspectu —— veniunt*] Vide supra ad IV. 12. *Clark. Conspectu* est quidem in Scal. et tribus aliis recentissimis. Temere tamen ubique hunc Ablativum intrusisse Clarkium, monui sæpius, uti et c. 27.

11 *Tantum eo prœlio interficiunt*] In Petaviano codice erat *perficiunt.* Constat veteribus *facere* signasse, quod *interficere.* Unde *conficere, interficere. Perficere* tamen eo significatu haud legi. Alioqui solet hæc particula sæpe præponi vocibus tali notione, ut cum *perimere* dicunt. *Vossius.* At Gruterus, e cujus excerptis varias lectiones habuit Vossius, memoriæ reliquit, in Petaviano esse *proficiunt:* quod idem probat: quia sequitur *interfectis.* At hæc ratio parum valet in Cæsare et Hirtio contra ceteros omnes Codd. V. tamen ad IV. 19. *tanto* erat in Leid. pr. a m. prima.

12 *Timore*] Sic optime And. Oxon. Cujac. Scalig. et Leid. pr. Reliqui omnes cum Edd. primis *eo tempore.* Potest admitti utrumque, *qui eo tempore timore arma proj.*

XXX. 1 *Drappeten*] Sic Mss. constanter, non *Drapetem*, et in Nominativo *Drappes, &c.* nisi quod Cujac. Petav. Scalig. et Leid. pr. *Draptes, Draptis* in Gen. et in Accus. *Drapten* perpetuo, item Andin. et Oxon. nisi quod in illis sit *Oraptes:* at illi c. 39. *Drapete*, servant. In Leid. pr. tamen aliquando *Diraptes. Draptes* non displicet. Mox *Lucterium*, ut VII. 5. &c. exhibui fide optimorum Codd. hic et infra. Sic enim Bongars. Vossiani, Petav. Cuj. Scal. Leid. pr. Oxon. et alii multi fere constanter; ut et Edd. Inc. Steph. Vascos. aliæque.

3 *Exsulibus o. civitatum*] Petav. et Leid. pr. *Exsulibus omnibus omnium c.*

At Andin. et Oxon. *Exs. omnium civitatum omnibus.* Placet *omnibus omnium:* uti sæpe hæ et similes voces repeti solent. Dein *civitatium* reposui ex Andinis membranis. Vide ad IV. 3.

4 *Accitis*] In primo Bong. est *ascitis;* quod perplacet. Nam facilius crediderim ad eum convenisse exules, quam ut ille dispersos ex omnibus partibus acciverit. In secundo deest hæc vox. *Vossius.* Vox *accitis* exsulat a Mss. Carrar. Bongars. sec. Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. Gryph.: et in iis locus sic legitur, *exulibus omnium civitatum receptis, latrociniis impedimenta, &c.* Forsan legendum *exulibus omnium civitatum ascitis, receptis latrociniis,* hoc est, latronibus, ut *matrimonia* pro uxoribus, pro servis autem *servitia* ponuntur. Vide not. ad B. G. VII. 78. et hujusce libri c. 19. Hoc cum non intelligerent Librarii, Syntaxeωs rationibus consuluisse sibi videbantur, cum verbum *ascitis* omitterent. *Davis.* Dele notam ibid. pro qua repone: Vocem *accitis* nesciunt Bongars. sec. tert. Norvic. Carrar. Pal. Gottorp. Voss. Egmond. dantque *exulibus omnium civitatum receptis,* latrociniis *impedimenta et commeatus, &c.* cum quibus facio; nam *latrones* sub nomine *perditorum hominum* comprehenduntur, et *perditorum hominum latrocinia* paulo post commemorat noster. Vide sic c. 32. *Idem,* cur. sec. *Latrociniis,* quod est etiam in meorum plerisque, deleta voce *accitis;* uti et in Edd. primis, si recipere placeat, malim nihilominus abjicere vocem *receptis,* et servare *adscitis;* cujus glossa potius videtur esse *receptis,* quam vice versa. *Adscitis* certe pro *accitis* est in Bong. pr. Petav. Cujac. Scalig. Steph. And. Oxon. Leid. pr. qui omnes integerrimi et fidissimi codices servant *rec. latronibus.* Ut verum tamen fatear, accedere malim primæ sententiæ Davisii, quæ et Clarkio adrisit, legendo *adscitis, receptis latrociniis.* De verbo *adsciscere* adi omnino Cl. Burm. ad Phædr. IV. 16, 17. et Grat. Cyneg. 16. quosque ibi laudat: 'ducem adsciscere' B. Alex. c. 59.

Latronibus] Mss. plerique, *latrociniis.* Quam et veram esse lectionem erudite existimat Davisius; *latrociniis* pro *latronibus* posito, quomodo alibi *matrimoniis* pro *uxoribus, servitiis* pro *servis, pabulationibus* pro *pabulatoribus, &c. Clark.*

5 *Commeatus*] Bene quidem. Vide ad II. 5. non contemnenda tamen Cujac. Cod. lectio, quam et inter versus habet Leid. pr. *comitatus:* quo nomine intelliguntur tam *commeatus,* quam *subplementa,* aliaque ad exercitum venientia. Vide omnino B. Civ. I. 48. 'Neque maximi comitatus, qui ex Italia venerant,' &c. c. 51. 'Magnos comitatus, qui iter habebant ad Cæsarem, ad flumen constitisse.' c. 54. 'Comitatus et qui frumenti caussa processerant.' Quibus locis eadem est confusio, ut et B. G. I. 34.

Hominum V. *mil. ex f. conl.*] Scal. Leid. pr. *hominibus. h. duobus* Steph. And. Oxon. et Edd. Ber. Bas. Ald. Man. Gryph. Plant. Recte: ut patet e Bong. pr. *In quo h. duobus m. ex f. quinque c.* Aut valde fallor, aut legi debet *hominum* II. *m. ex f. undique conl.* II. reposui; sed conjecturam, licet, ut opinor, verissimam, intrudere nolui.

7 *Quem in superiore Commentario —— cognitum est*] Norvic. Bongars. tres, Pet. Pal. Gottorp. Voss. Egmond. et Buslid. præpositionem nesciunt. Lege *quem e superiore Commentario —— cognitum est. Davis.* cur. sec. Abest præpositio a Mss. omnino omnibus et Edd. quibusdam. Quare delevi; neque enim opus est refingere aliam.

11 *Ne de timore aut detrimento Provinciæ*] Offendunt me paullum hæc verba: rescribo *ne detrimento aut timore provinciæ.* Quomodo habent VII.

Mss. B. pr. secund. tert. Pet. Pal. v. c. et Ms. noster. *Vossius.* Cum Vossii Mss. faciunt Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. *Davis.* *Ne de timore aut detrimento, &c.* Emendat Dionys. Vossius ex Mss. *ne detrimento aut timore, &c.* Quocum facere Ms. Eliens. et Editt. vett. annotat Davisius. Ms. Reg. habet; *ne timore aut detrimento, &c.* *Clark.* Cum Vossio cave ne deleas *de;* licet Mss. mei sine *de* habeant vel *timore* aut *detr.* vel *detrimento aut timore*, ut est in vetustissimis, item Edd. Vasc. Str. Steph. aliisque, adsentiente Grutero. Nam *de* servant And. et Oxon. quod excidit per seq. vocem *detrimento.* Vide ad c. 24. 'Incommodum accidit de incursione.'

XXXI. 3 *Copias esse accitas sciebat*] *Auctas* Petav. *occisas* B. sec. et Ms. noster: *accisas* pr. Sic et Norv. Quæ genuina lectio, et sic rescribo: nam subdit Hirtius, 'non dubitabat, quin recenti calamitate submissiores essent futuræ.' *Vossius.* Quis dubitare possit de hujus lectionis veritate? Merito ergo placuit jam Grutero, et in textum recepit Clarkius; immo jam olim R. Stephanus: *occisas* est quoque in Egm. Lovan. ac Leid. tert. et Ed. Inc. sed *ascitas* Leid. pr. *Accesas* in Voss. sec. immo *accisas* Scal. quoque, Voss. pr. tert. et Gottorp. Crebro *accidi, res, opes*, et similia dicuntur, quæ imminuta sunt. De *copiis* Livius VII. 29. 'robore juventutis acciso.' Plura vide ad Silium Ital. l. II. § 302. 'Accitis populis,' ubi alii *Attritis*, alii *Accisis* legunt. Sed *Accidi* populus ipse an dici possit, quæritur. Apud Statium Theb. XII. 52. 'Ardent excisæ viscera gentis.' Barthius quidem vellet *accisæ.* Sed sine Mss. *Excidere copias* eleganter etiam dici, vidimus ad Front. I. 1. § 9. eamque vocem Floro plus semel restituendam alibi docebo. Apulei. l. VII. p. 137. 'factione militarium v. indagatu confecto atque concisa.' Ceterum hinc patet *accidere arbores* rectum esse, non *abscidere*, supra VI. 27.

5 *Instante Dumnaco*] Scribo *instigante*, ex Mss. sex. Bong. primo, secundo, tertio, Petav. Palat. et nostro. *Vossius.* In Mss. Voss. sex, et Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. est *instigante Dumnaco*, et ita reponit Vossius. Parum refert, utrum hoc vel illo modo scribamus: eadem enim est utriusque vocis potestas; sed cum elegantior et rarioris usus sit lectio vulgata, illam teneamus. *Davis.* *Instante* servant Cujac. Scal. Petav. (ut diserte testatur Gruterus) Andin. Oxon. et Leid. pr. Reliqui cum Edd. vetustis *instigante;* sed bene judicat Davis. vulgatum quod deinceps est, esse retinendum: atque ita Terent. Cicero, Livius, aliique loquuntur. Heaut. IV. 4. 16. 'Num ego insto.' Plura vide ad Frontin. IV. 7. § 5. 'Cum deinde instaret,' ut scribendum docui. Liv. IV. 46. 'Institisse filio,' ubi V. Cl. Drak. Ceterum frustra Ciacconius *posse* conjicit contra Mstos, et Hirtii mentem.

8 *Carnutes, qui sæpe vexati numquam pacis fecerant mentionem*] Fallitur Hirtius: nam l. VI. ipse Cæsar dixit: 'Eodem Carnutes legatos obsidesque mittunt, usi deprecatoribus Rhemis, quorum erant in clientela.' Nisi velit auctor, ab eo tempore, quo novissima conjuratio facta. *Vossius.*

XXXII. 4 *Nec jam liberam vagandi latrocinandique facultatem*] In tert. Bongarsii codice, et Ms. nostro est, *nec tam libere vagandi latrociniorumque faciendorum facultatem:* etiam in primo et secundo Bongars. *liberam*, erat *libere*, et pro *latrocinandique* legebatur, *latrociniorumque faciendorum.* *Idem.* Codex Bong. tert. Ms. Voss. cum editt. Rom. Ven. Beroald. *Nec tam libere vagandi, latrociniorumque faciendorum facultatem.* Ita et Ms. Norvic. nisi quod ille *liberam* exhibeat. Alii *nec jam libere vagandi la-*

trociniorumque faciendorum facultatem. Sic *latrocinia facere* dixit etiam Florus II. 8. *Davis.* Perinde est. *Clark.* Lege igitur *nec jam* liberam *vagandi* latrociniorumque faciendorum *facultatem haberent.* Noster, B. C. II. 11. 'Non datur *libera* muri defendendi facultas.' Capitolinus in M. Antonio c. 26. '*Liberam* vagandi *potestatem* haberent.' Vide sis et Vulcatium Gallicanum in Avidio Cassio c. 9. *Davis.* cur. sec. Vulgatis accedunt And. et Oxon. In Petav. *libere vagandi latrocinandique.* In ceteris meis quoque, aliorumque *nec jam,* vel *tam libere vagandi, latrociniorumque faciendorum f.* exceptis tamen Scalig. et Leid. primo; qui unice vere, quod rescripsi, et conjecit Davisius, dant *nec jam liberam vagandi, latrociniorumque faciendorum fac.* nisi malis *liberam evagandi. Libere* placebat Hotomanno, atque ita B. Civ. I. 3. 'libere decernendi potestas:' ubi contra Davisius e Cod. rescribit *libera.*

5 *Haberent*] Ex Mss. Reg. Eliens. et Vossii, omnino legendum existimo *habere.* Ut cohæreat non cum *putarent,* sed cum *intrare posse.* Pro *agris* Codices plerique habent *finibus. Clark. Habere* inveni in solo Voss. sec. male. Non enim tantum putabant, se habere nullam vagandi facultatem, sed omnino jam non habebant. Dein *consistunt in agris* servarunt ex meis soli And. Oxon. at Scalig. et Leid. pr. *consistunt in finibus.* Alii cum Bong. pr. et Edd. quibusdam *in finibus consistunt: in fin. constituunt* Bong. sec. Voss. pr. Egm. et plerique: *in fin. se constituunt* Bong. tert. Carrar. Palat. Dorv. et Edd. Rom. Med. Ven. *construunt* Lovan. *consistere* Egmund. Videtur quid latere. An *consistere, se constituere, construere* hoc loco glossæ sunt verioris verbi *considunt,* vel *considerunt?* Vide ad Lucan. v. 461. 'Junctis vidit considere castris.' Supra VII. 58. 'Contra Labieni castra considunt.' c. 79. 'Non longius a munitionibus considunt.' Infra c. 36. 'Considunt non longius ab oppido:' ubi itidem turbant Mss. et B. Alex. c. 28. 'Considerat cum copiis rex loco,' ac B. Afric. c. 3. 'Ante portam considunt;' item c. 24. 65.' Flor. II. 8. 'Hic rex quibus auxiliis, quibus copiis considerat.' Sic Mss. 3 Vossiani: vulgo *sed.* Sic et *subsidere, residere:* de quo vide ad VII. 64. et Cort. ad Plin. Ep. III. 1. 'Iterum ambulat, iterum residit:' quod et restituendum Apuleio Met. I. 14. 'Juxta platanum residamus.' Sic enim Mss. et Edd. Vett. Perperam dedit Colvius cum seqq. *resideamus.*—[Postea in ADDENDIS subjicit:] Ne muta *consistunt.* Quietam sedem notat post *vaga* latrocinia. Consule Cl. Burm. ad Ovid. Met. XI. 407. *profugum consistere.*

XXXIII. 6 *Non modo equitatum*] Poscere res ipsa videtur, ut scribatur, *non modo non equitatum:* quæ particula librarii incuria, aut imperitia potius, omissa videtur. *Vossius.* Vossio res ipsa poscere videtur *non modo non equitatum,* quapropter ultimam particulam negantem librarii incuria, aut imperitia potius, omissam arbitratur. Nolim equidem virum eruditum incuriæ, multo minus imperitiæ, postulare, sed memoria certe lapsus est; hoc enim modo sæpe loquuntur optimi auctores. Cæsar B. G. III. 4. 'Non modo defesso ex pugna excedendi, sed ne saucio quidem ejus loci, ubi constiterat, relinquendi —— facultas dabatur.' Livius I. 40. 'Non modo civicæ, sed ne Italicæ quidem stirpis.' Sic etiam XXIII. 29. Justinus II. 1. 'Ita ut non modo primæ generare homines, sed ne advenas quidem recipere ac tueri possent.' Vide et J. Vossium de Construct. c. 63. p. 244. *Davis.* Vide plura ad B. G. II. 17. 'Non modo intrari, sed ne perspici quidem possit.' Cl. Drak. ad Liv. v. 38.

9 *In oppidi circuitu*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii *in circuitum*. *Clark.* *Circuitum* etiam Bongarsiani, Vossiani, Leidenses, Egmund. Petav. Scal. Gott. &c. et Edd. Inc. Vasc. R. Steph. Gryph. post. Recte. Vide tamen ad v. 42. 'In circuitu munitionem perfecerunt :' *circumitum* Oxon.

XXXIV. 9 *Paucos dies morati, ex finibus Cadurcorum*] Rescribo, *paucos dies morati in finibus Cadurcorum*, sublato commate, quod in Lipsiana, et Scaligeri editione est. Pro me stat Petavianus codex. *Vossius.* Sed melior est vulgata Lectio. *Clark.* Mei Codices nihil variant: jungenda *ex finibus C. frumentum comparant.*

15 *Moratur*] Editi quidam *conatur*. Inepte. *Clark.* Monuerunt hoc jam Glareanus, Ciacc. Hotom. et patet clarissime tum ex sensu, tum ex c. 37. *conatur* esse falsum. Nihilominus sic invenias in Andin. Oxon. Petav. Leid. pr. Palat. Dorvill. a m. pr. aliisque, et Edd. Rom. Ven. et plerisque ante Scalig. An fuit *commoratur* vel *cunctatur* potius? pro quo scripserunt librarii, et forsan melius, *contatur*. Omnino adridet mihi *cunctatur*, cujus Glossa mera est *moratur*. *In* etiam abjeci auctoribus And. Oxon. Leid. pr. aliisque ante τὸ *locis.*

XXXV. 2 X *M. passuum*] Vocem *passuum* ejeci rursus fide Mstorum octodecim et Edd. primarum. Vide ad B. G. I. 15.: et sæpe alibi. Statim 'a milibus non amplius XII.'

3 *Ipsi inter se provincias partiuntur*] Tantundem est ac si curas, vel munia dicas. More Romano locutus est, apud quos Prætores et Consules soliti provincias sortiri: hinc *provincia* pro quovis munere. Apud historicos tamen is mos loquendi oppido rarus est. *Vossius.*

6 *Adducit*] Sic quidem Lovan. Cujac. et Scalig. nisi excerpta fallunt. Mss. certe reliqui, et Edd. primæ exhibent modo *ducit*. Sed adi III. 22. Ceterum *in oppidum* habent And. Oxon. Leid. pr. Petav. ut actio ipsa pro voluntate ejus ponatur, quomodo passim loquuntur scriptores. Verum vulgata præstat: prius ad oppidum versus egit jumenta; dein in oppidum inportare per illa frumentum instituit.

8 *Vigiles castrorum*] Excubitores. Lucan. VIII. 24. 'Ne rumpite somnos, Castrorum vigiles, nullas tuba verberet aures.' Auctor de Bell. Hisp. c. 3. 'Vigiles non poterant diligentiam præstare.' Vide et c. 35. *Davis.*

10 *Cohortibus armatis*] Supervacua videri possit vox *armatis*: quia nemo tam fatuus foret, ut crederet, eum inermibus cum cohortibus inpetum fecisse. Sed jungi possunt *armatis ex castellis proximis;* quas inde scilicet secum sumserat, quo faciunt optimæ membranæ And. Oxon. Petav. Leid. pr. non agnoscentes τὸ *cum.* Vide tamen ad v. 49. 'Copiæ erant armatæ,' uti est in Mss. multis. Immo c. 36. 'legionem armatam instructamque adducit.'

15 *Effugit*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii et Edit. Rom. *Profugit. Clark.* Ursiniani Codicis lectionem recepit Scaliger, quæ confirmatur ab ipsius Codice, item Petaviano, And. et Oxon. in ceteris Mss. et Edd. *profugit*. Bene utrumque.

XXXVI. 2 X *millibus passuum*] Supra idem dixit: celare tamen non debui hoc loco in Mstis octo constanter legi XII. *Vossius.* *Millibus non amplius* X. Mss. Ciacc. et Norv. cum veteribus editt. habent *a millibus non longe amplius* XII. quod cur rejiciatur non video. Saltem scribendum *a millibus amplius* X. Vulgata enim lectio vix est Latina. *Davis.* *A millibus non amplius* X. Scaliger et recentiores, *millibus*. Sed Mss. omnes habent, *a millibus*. Quam et veram esse lectionem vidit Davisius.

Mss. Reg. et Eliens. et Editt. Vett. habent, *a millibus non longe amplius, &c.* Vide supra ad v. 47. *Clark. A milibus non amplius* XII. rescripsi e Mss. omnibus et Edd. Vett. nisi quod Vascos. Bas. Ven. Ald. Gryph. Plant. cum Oxon. codice non ineleganter reliquerint *intra milia non amplius* XII. quam veriorem etiam lectionem fere opinor. *Longe* addunt quoque Mss. aliorum et mei (præter Cuj. Scal. Leid. pr. And. et Oxon.) et Edd. primæ. Sed *longe* si admittas, præstaret abesse *a*: vel legi debet *a se milibus non longe amplius* XII. Vide ad v. 47. 'III milia passuum longe ab suis castris abesse:' *passuum* male inculcat Lipsianus codex.

5 *Magnæ felicitatis esse arbitrabatur*] Hanc lectionem omnes exhibent Codd. et eam sine nota transmisere viri eruditi. At, si ita scripsit Hirtius, plane dormitavit. Censebat Caninius, 'fugato duce altero, perterritos reliquos facile opprimi posse;' ejus igitur e re fuit, ut nuncius de Lucterii clade Drapeti perferretur; huic enim ob acceptam calamitatem alia ratione timor incuti non poterat. Ne minime quidem dubito, quin rescribendum sit *magnæ infelicitatis esse arbitrabatur.* Idem etiam, nisi fallor, iis, qui locum perpendent, videbitur. *Davis.* Optima conjectura legendum docet Davisius, *infelicitatis.* Id enim vult Hirtius; magnæ *infelicitatis* fuisse, neminem ex cæde refugisse in castra, qui de accepta calamitate nuncio allato Drapetem terreret. *Clark. Felicitatis* non muto. Gaudebat Caninius, neminem cladis nuncium adferre Drapeti potuisse, ne aufugeret, antequam ad eum de improviso venire posset; quo subito et inopinato adventu perterritus facilius obprimeretur. Unde non male forsan in Ursini, Petav. et Leid. pr. est *perterreri r. facile, et obp. posse.* Nisi et aliud quid lateat. Vide varias lectiones.

9 *Summæ velocitatis omnes*] In IV Mstis, et nostro, pro *omnes* reperio *homines;* nec damno; quia statim præcessit *omnem equitatum.* In Petaviano tamen, qui reliquis emendatior est codicibus, est *omnes. Vossius.* Codd. nonnulli *homines;* lege *summæ velocitatis* homines, quemadmodum recte dant quinque, Vossian. Norvic. Gottorp. Egmond. et Buslid. *Davis.* cur. sec. Accedunt Voss. pr. Leidenses, Scalig. et alii cum Edd. Incerta, Vascos. Strad. Steph. Gryph. post. verissime. De hac corruptione egi pluribus ad II. 30. VI. 16. et alibi.

10 *In trina castra*] Vulgg. *intra castra.* Sed ex Ursini Codice est, *in trina castra.* Quam veram esse lectionem recte vidit Ciacconius. Sic enim jam supra dixerat Hirtius; '*trina* excelsissimo loco castra fecit,' § 33. *Clark.* Confirmant *in trina* Mss. Petav. Andin. Oxon. recepitque jam Hotomannus, Scaliger, aliique.

11 *Propius hostem accessisset*] Codices *propius hostis,* vel *hostes,* ac ita reponendum. *Davis.* cur. sec. *Hostis* in Accusativo reposui, fide Mss. Bong. pr. sec. Egmund. Voss. pr. et aliorum. In reliquis et Edd. Vasc. Strad. Steph. est *hostes,* quod ut et *hostem* reposuerunt ad ambiguitatem vitandam.

13 *Fert consuetudo*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. *fere consuetudo est. Clark.* Ita optime restat in And. Oxon. et Petav. Male in reliquis, et Edd. pp. item Vasc. Steph. aliisque *fere est.* VI. 7. 'quam populi Rom. fert consuetudo.' B. Civ. I. 51. 'ut fert Gallica consuetudo,' et sæpius. Alia vide ad auctorem de B. Hispan. c. 26. 'Opinio fert.' Par. ad Ter. Heaut. II. 1. 3. 'fert adolescentia.'

14 *At Germanos equites*] Ita visum Scaligero edere, cum in omnibus Codd. legatur, *Germanos, equitesque:* et ipse Hirtius disertim supra dicat

equites, et cum his pedites Germanos ad oppugnanda castra missos. Tu veterem lectionem retine. Illud tamen dissimulare nolo, paucis ab hoc loco versibus, ubi legitur *Germani equitesque signis legionis visis*, in Msto Cujacii, primo, secundo, tertio Bong. ac Pet. legi *Germani equites:* sed noster Ms. et Palat. retinent *equitesque.* Excusari tamen Scaligeri lectio possit; nam non soli pedites, sed et equites Germani in exercitu Cæsaris fuere. Testatur ipse l. vii. de bello Gallico, et ait: 'Cæsar ex castris equitatum educi jubet, prœliumque equestre committit: laborantibus jam suis Germanos equites circiter CD submittit, quos ab initio habere secum instituerat.' Et aliquanto ante eodem libro: 'Cæsar, quod hostes equitatu superiores esse intelligebat, et, interclusis omnibus itineribus, nulla re ex Provincia atque Italia sublevari poterat, trans Rhenum in Germaniam mittit ad eas civitates, quas superioribus annis pacaverat; equitesque ab his accersit; et levis armaturæ pedites, qui inter eos prœliari constituerant.' Nihilominus vulgatam lectionem præfero. *Vossius.* *Germanos, equitesque—. Germani, equitesque.* Ita Codices plerique. Scaliger edidit, *Germanos equites—. Germani equites, &c.* Atque ita utroque in loco scriptum est in Ms. Reg. Neutra lectio mala: fuere enim in exercitu Cæsaris, et *pedites* et *equites* Germani. *Clark.* *Que* male Scaliger cum Ursino ex ipsius codice omisit hic et infra. Pedites Germanos intelligit, qui equitibus interpositi prœliari solebant, ut ait c. 13. et alibi sæpius. Locutio autem eadem est, ac *exercitus equitatusque, milites equitesque*, immo *homines equitesque* B. Civ. ii. 39. ubi vide etiam; et similia, quæ aliquoties supra habuimus et ubivis obvia sunt. Adde Cortium ad Sallust. B. Jug. c. 49. 'Equi Numi-

tesque primo loco cum plerisque retinent And. et Oxon. at posteriori omittunt. Utroque loco omittunt etiam Leid. pr. Bong. pr. sec. et alii. Sed omnino retinere præstat cum Vossianis, Lovan. Egmund. et plurimis. Ejecta est copula a librariis, non capientibus lectionis elegantiam.

19 *Confestim omnes cohortes*] Ut deleatur vox media, jubent Bongars. pr. sec. Petav. Lov. aliique Msti. *Davis.* cur. sec. Forsan exstat in solo Bong. tert. et Edd. quibusdam. At in ceteris et Edd. primis non comparet: quare ejeci.

xxxvii. 3 *Cujus timore augere præsidia et munitione oppidanos circumdare prohibitus erat*] In Mss. pr. sec. tert. Bong. Pal. et nostro scriptum invenio *cujus timore antea dividere præsidia.* Ita et Ms. Cujacii et Petavianus (ad oram) habet: multo sane aptius quam vulgatæ editt. Et miror Scaligerum ac Lipsium aliter edidisse. Nam timore externi hostis ausus non erat Caninius dividere præsidia, ne minus valida resistere nequirent. Unum occurrit, quo defendi vulgata lectio possit, ut hoc modo accipias verba Hirtii. Caninius veritus erat plures milites munitionibus imponere ob externum hostem, cujus metu manum semper in armis paratam habere cogebatur. Interea non dubito, quin præstet scriptura manuscriptorum. *Vossius.* *Antea dividere* etiam Ms. Norvic. et Edd. Rom. Ven. Beroaldi. *Davis.* Ad sensum parum interest. *Clark.* Bas. Ven. 1517. Ald. Gryph. Manut. et Plant. ante Scaligerum jam ediderunt *augere:* eamque lectionem confirmant Petav. And. et Oxon. Cujac. a m. sec. Reliqui, etiam Cellarius cum Mss. ceteris, *antea dividere:* nisi quod Ciacconii liber *sua tum div.* et Voss. sec. *annua div.* *Augere* non muto, sed *antea* suo loco restitui. Respicit ad c. 35. 'ne plurimis in locis infirma disponat præsi-

illa, et infirma reddidisset.

XXXVIII. 3 *Consiliorum capiendorum Belgis facultas d.*] Sic quidem Mss. plerique et Edd. primæ. Sed cur non repetit *Bellovacis?* quod videntur sensisse librarii quidam, qui pro *Bellovacis* dedere supra *Belgis*, in quibus sunt Bellovaci; qui præcipue susceperant bellum, sed et aliæ civitates Belgarum se iis junxerant. Vide præcedentia et Cluver. Germ. II. 11. qui infra c. 54. pro *Belgis* substituit frustra *Bellovacos*, qui satis intelliguntur inde. Quare nihil temere muto: sed eruditior videtur lectio, quam ut proficisci potuerit a librariis, quam servant Petav. Andin. et Oxon. *cons. ad capiendum bellum f. d.* quomodo exhibuerunt Ven. 1517. Basil. Ald. Gryph. Manut. Plant. aliique. *Capere bellum* est id capto tempore et occasione facere, suscipere, pro quo frequentius dixerunt *sumere bellum.* Vide Heins. et Burm. ad Ovid. Epist. 17. in f. Duker. ad Florum IV. 12. Cort. ad Sallust. B. Jugurt. cap. 83. Ita *capere* et *sumere arma* idem notant. Aliter legi posset quoque *faciendum:* quæ verba sexcenties confunduntur: sed non opus est.

6 *Quorum consilio in civitate*] Non soli rebellionis principes, sed tota gens Carnutum timebat; ideo Cæsar, ut *civitatem metu liberaret,* Guturvatum ad supplicium deposcit. Quod cum ita sit, omnino superflua videtur vox *consilio,* quam recte omittunt Ms. Norv. ac editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. et sane Carnutes ‘principes se ex omnibus bellum facturos’ pollicentur, ut dixit Cæsar B. G. VII. 2. quem locum Hirtius noster in animo habuit, cum hæc scriberet. *Davis. Quorum in civitate.* Ita recte edidit Davisius ex Ms. Eliensi et Edd. Vett. Quomodo et in Ms. Regio scriptum est. Scaliger aliique ediderunt *quorum consilio in civitate, &c.* perperam. Non enim recte dicas *Carnutum* consilio *esse ortum,* sed *Carnutum* in civitate *initium belli* (Gallici scilicet universi) *esse ortum. Clark.* Agnoscunt *consilio* Petav. Cujac. et Edd. quas modo nominavi. Ceteri scripti et Edd. non habent. Nihilominus dubito, an sit quidem Glossa. Non enim tantum in civitate Carnutum, sed et eorum consilio bellum ortum est, uti patet loco per Davisium citato. Quare rejicere nolui. Clarius locutus esset scribendo *quorum cons. et in c.* vel *quorum in civitate et consilio:* aut denique potius, *quod præcipue eos, quorum consilio in civ. &c.*

10 *Guturvatum*] Supra nominavit Cæsar *Cotuatum* et *Conetodunum* duces Carnutum: sed ille in Petaviano Cod. nominatur *Cotuatus:* et hoc loco in Msto Petaviano scribitur *Matruatus* pro *Guturvatus.* In Cujaci Msto et Palatino est *Gutruatum,* in pr. B. *Gutruatium,* in tertio *Gatriatrium.* In Msto nostro est *Gutruatrum.* In veteri codice *M. Gutirnatum.* Unde quis in tanta nominum diversitate non immerito suspicetur eundem designari, quem supra Cæsar *Cotuatum* appellavit. *Vossius.* Utrobique e suo Codice *Gutuatum* vel *Cotuatum* scribendum censet Ciacconius. Certe *Guturvatum* vel *Guturnatum* est in nullo Msto. Plerique meliores hic et statim *Gutruatum* exhibent: nisi quod hoc loco *Maturatum* Petav. And. et Oxon. dent, *M. Guttruatum,* Leid. pr. Alii *Gutriatum, Gutriatrum, Gutuatrum, Gatuatrum.* Sed statim *Gutruato* And. Pet. Cuj. Leid. pr. Oxon. Bong. pr. sec. Voss. pr. Lovan. et plures cum Edd. primis: quod interim reposui.

12 *Perducitur*] Leid. pr. tert. Scalig. Carrar. et Ed. Inc. *producitur* e latebris scilicet protractus. Vide ad VII. 13. ‘Ad Cæsarem perduxerunt:’ ubi eadem varietas, ut passim.

14 *Detrimenta belli a Guturvato accepta referebant*] Guturvatum detri-

Metaphora ducta est a re nummaria; proprie enim *acceptum referre* dicebantur, qui pecuniam iis numeratam in Codicem *accepti* referebant. Sed, quod præcipue notandum, huic locutioni Dativum apponunt alii Scriptores. Ovidius Trist. El. II. 1. 10. 'Acceptum refero versibus, esse nocens.' Horatius Epist. II. 1. 233. 'Incultis qui versibus, et male natis, Rettulit acceptos, regale numisma, Philippos.' Ad eum locum plura Dionys. Lambinus. Forte igitur apud Hirtium, omissa præpositione, scribendum *detrimenta belli Guturvato accepta referebant*. *Davis.* *Guturvato.* Ita legendum vidit Davisius. Alii omnes habent *a Guturvato:* quæ tamen et ipsa lectio forte ferri possit. *Clark.* *A* deleverunt jam Vascos. Strada, R. Steph. Gryph. Ed. post. Verum Mss. omnes servant præpositionem *a*. Recte quidem, si modo mecum legas *qui ei*, uti est in Petav. Bong. pr. et Leid pr.; quo facit etiam secundus, qui dat *quo*. Milites referebant sive narrabant ei, omnia detrimenta belli esse accepta a Gutruato. Non adfuerat enim ipse Cæsar. *Accipere detrimentum ab aliquo*, cum apud ceteros scriptores, tum crebro in hisce commentariis occurrit. Vide modo B. Civ. III. 72. Si tamen Davisii lectio a bonis codicibus confirmaretur, iis adsensum meum non denegarem. Forsan totum *Gutruati* nomen est e Glossa ortum, ut *ei* ad Gutruatum, non ad Cæsarem referatur.

XXXIX. 1 *De Drapete gesta*] Ms. Reg. *a Drapete, &c.* Et sane, *de aliquo geri* pro eo, quod est *de aliquo fieri*, inusitatior est loquendi modus. *Clark.* *De* abest a Voss. sec. male. *Gesta* idem, quod *acta, facta*. Quæ verba crebro inter se permutantur ab auctoribus. Virgil. G. IV. 305. 'Hoc geritur.' Adi Gron. Obs. IV. 14. Munker. ad Fulgent. p. 67. Sic *Agere* et *gerere Remp. Gerere* et *agere bellum;* et cetera hic et alibi.

XL. 3 *Neque ab oppugnatione videret ulla conditione recedi posse*] Petavianus codex: *neque oppugnatione posse recipi, aut conditione ulla videret. Vossius.* Petaviani Codicis lectionem probat omnino Gruterus: bene. Caussam enim non video, cur Cæsar ab oppugnatione recedere non posset, salva etiam existimatione: cum modo hanc illamve caussam prætexere voluisset; multo minus, ut id fieri non potuerit, *ulla conditione*.

6 *Quæ pene totum montem cingebat*] Quid hoc? vallis pene totum montem cingebat? cur non totum? Et mendo, *Flumen infimam vallem dividebat, quod pene totum montem cingebat.* Infra auctor ipse ait c. 12. 'Sub ipsius enim oppidi murum magnus fons prorumpebat ab ea parte, quæ fere pedum CCC intervallo fluminis circuitu vacabat.' Merito dicit *pene* oppidum flumine cinctum fuisse, cum trecentorum tantum, vel vix trecentorum pedum spatium esset, qua intermittebat amnis. Sane primus ac secundus Bongarsiani codd. non habent *quæ:* nec tamen quomodo haberent, recte legere potui. *Vossius.* Dionys. Vossius emendat, *quod pene totum, &c.* ut scilicet *flumen*, non *vallis*, dicatur pene totum montem cingere. Quomodo et infra ait Hirtius, 'fere pedum CCC intervallo, *fluminis* circuitu vacabat:' *vallis* enim, cur *pene totum*, non *totum* montem cingere dicatur? Sed recte respondet Cellarius, fieri etiam posse, ut *vallis* montem *pene totum*, non *totum* ipsum, cingat; depressior scilicet illa, per quam flumen labatur. Quæ demum si vera lectio sit, erit illud porro observandum, ex eo quod infra dicitur, 'pedum tantum CCC intervallum, *fluminis* circuitu vacare,' utique flumen vallem illam infimam non divisisse transversam, sed per mediam transisse tota ea sui parte, qua montem cingebat. *Clark.* *Quod* margini adlevit Vascosanus, et Lipsius. *Quis*

videtur esse in Bong. sec. Posset esse *qua;* ut sit nominativus verbi *cingebat* etiam *flumen*. De hac particula diximus supra aliquoties.

8 *Hoc avertere*] In Petav. And. et Oxon. legitur *flumen averti*. Scribe *hoc flumen averti, loci n. proh.* Id flagitare horum Commentariorum stylus videtur. Statim 'magnus fons,' &c. 'hoc fonte.' *Averti* certe recepi.

9 *Sic enim imis*] Ita Ms. Steph. Petav. et Oxon. In Andin. *sic enim in imis*. Carr. *infimis enim sic*. Reliqui et Edd. primæ aliæque *In infimis enim sic*. Quare addidi saltem *in*, elisum a syllaba vocis *enim*. Nisi altius ulcus et interius sedeat.

17 *Multitudo aquatum*] Ultimam vocem, utpote probam, retineo, sed aliud jubere videntur Msti. Est enim *aquarum* in duobus, *equitorum* in alio. Sed Cujac. Andin. Bong. sec. Pet. Leid. pr. Scalig. Egm. Vossian. pr. et 4 alii cum Carrar. et Ed. Inc. exhibent *aquatorum*. Nec male. Cæs. B. Civ. I. 73. 'Aquatores ab equitatu premi.' Auctor B. Hisp. c. 21. 'Ad aquatores nostros excurrerunt.' Et sic Livius, alii. Mutassent ii, qui Genitivis duobus utrimque uni substantivo junctis offendebantur; at vide notata ad I. 30. 'Helvetiorum injurias populi Romani.' Adridet tamen magis hic loci *aquatum*.

XLI. 1 *Sub ipsius oppidi murum magnus fons prorumpebat*] Ms. Norv. et Brant. cum editt. Rom. Ven. Beroald. *Sub ipsius oppidi murum* ubi *magnus fons prorumpebat*, unde scribendum, mutata distinctione, *Quorum omnis postea multitudo aquatum unum in locum conveniebat sub ipsius oppidi murum, ubi magnus fons prorumpebat, &c.* *Davis.* *Conveniebat sub ipsius oppidi murum*, ubi *magnus fons, &c.* Ita optime restituit Davisius ex Editt. Vett. et Mss. Eliens. et Brantii: quibuscum consentit Ms. Reg. Scaliger aliique ediderant, *conveniebant. Sub ipsius oppidi murum, magnus fons, &c.* Al. *conveniebat. Sub* ipsum enim *oppidi murum, magnus fons, &c.* *Clark.* Lectionem, quam in textum recepit Davisius, invenias quoque in Vossiano primo, Egmund. Lovan. et 5 recentioribus Mss. cum Edd. primis. At in iisdem, uti etiam in Bong. sec. tert. Pal. Voss. sec. Gott. additur *f. aquæ.* Verum longe elegantius est vulgata; sive potius *sub ipsum enim op. murum:* uti exhibent Petav. Andin. Oxon. *Enim* addunt quoque Cujac. Scalig. Leid. pr. *in quo muro,* et Edd. Bas. Ven. 1717. Vasc. Ald. Gryph. Manut. Steph. Plant. aliique; quod restitui. *Aquæ* tamen addidi ob ceterorum Codicum consensum, quem augent Vasc. Strada, Steph. aliique. Crebro has voces *fons aquæ* junctas reperies. Languet nimium istud *ubi*, et, ut vidimus, in vetustioribus scriptis non comparet.

3 *Fluminis c. vacabat*] Nonnihil clarius Petav. et Scalig. *a fl. circuitu vacabat.* Utrumque Latine dici, nemo nescit.

4 *Non sine magno periculo*] Sane non damnaverim Petavianum codicem, in quo hæc verba omittuntur, uti et secundo Bongarsiano. Itaque hoc pacto legenda hæc periodus: *Hoc fonte prohiberi posse oppidanos cum optarent reliqui, Cæsar unus videret; e regione ejus vineas agere, &c.* *Vossius.* Repetendum ἀπὸ τοῦ κοινοῦ *prohiberi posse:* quod cum haud caperent e Librariis nonnulli, has voces a quibusdam Codd. exulare jusserunt. Cave enim aures præbeas Vossio, qui eas recte abesse censuit: sequitur enim in Hirtio, quod ejus conjecturam prorsus evertit. *Continua* certe *dimicatio*, et loco quidem iniquo magnum affert periculum. *Davis.* *Cæsar unus videret; Non sine magno periculo — aggeres struere cœpit.* Ita distinxi; quoniam quod in Editis erat, *Cæsar unus videret eos non sine magno periculo prohiberi posse,* difficilis videbatur et

salebrosa constructio. Nec sane recte dicitur Cæsar id *unus* videre, sine magno periculo fieri non posse; quod utique et *reliqui omnes*, propter manifestam difficultatem, *optarent* potius quam sperarent. Ut tamen verum fatear; neque eo, quo edidi modo, caret difficultate hæc locutio. Cum enim proxime sequatur, *magno cum labore et continua dimicatione;* supervacuum judicare possit quis istud, *Non sine magno periculo*, in eadem parte sententiæ præmissum. Quamobrem notatu dignum videtur, quod observavit Dionys. Vossius; utique deesse istas voces, *Non sine magno periculo*, in Codicibus Petaviano et Bongarsiano: ut et in Mss. Eliens. et Is. Vossii desunt. Si conjecturæ indulgere liceat, fieri forte potest, ut ex eo, quod tribus post lineis *sine periculo* scriptum est, irrepserint. Nam in Ms. Reg. et hic quoque, omissa particula *non*, scriptum est *sine magno periculo;* sed judicet lector eruditus. *Clark.* Quod si durior videatur loquendi ratio, legi queat, *quanto cum periculo id fieret*, uti quidem dat Egmond. *Davis.* cur. sec. Non dubium mihi est quin Egmundani Codic. lectio sit e doctioris alicujus hominis interpolatione, qui videret, alteram minus sanam esse: verum tamen eadem manet difficultas. Nam cum id *optarent* modo reliqui, utique viderunt quoque sine magno periculo id fieri non posse. *Non* abest quoque a Palat. Bong. tert. Carrar. Dorv. Leid. sec. Immo omnia *non sine m. periculo* desunt quoque ab Oxon. Andin. Cujac. Scalig. Leid. pr. Vossianis omnibus, Lovan. Gott. et Edd. Inc. ac R. Stephani; quare omnino eas voces supposititias et alienas existimo, uncisque inclusas aliis litteris excudi curavi. Vel sic tamen ter hoc capite occurrunt *sine periculo.*

5 *Adversus m.*] Andin. et Oxon. *contra montem.* Quæ videtur verior lectio. Sic IV. 20. 'Regiones, quæ sunt contra Galliam.' V. 13. 'Tertium est contra Septentriones.' VII. 62. 'Contra castra Labieni.' B. Civ. I. 56. 'Insula, quæ est contra Massiliam;' et III. 22. 'Quæ contra portum Br. est.' Adde c. 40. et Davis. ad B. Hisp. c. 27. 'Contra Hispalin.' Adde notata ad Front. I. 4. 7. 'Contra Abydon.'

Aggeres struere] Sic quidem And. Oxon. Petav. Leid. pr. Scal. et Cujac. nisi excerpta fallunt. At Mss. reliqui et Edd. primæ *aggerem instruere.* Sed Edd. Vasc. Str. Steph. et Gryph. post. *Aggeres instruere.* Quod omnino verum credo. Saltem *instruere* revocavi; quod compositum eleganter pro simplici adhiberi solet. 'Contabulationem' vel 'parietes instruere' B. Civ. II. 9.: ubi v. B. Afric. c. 51. 'Opus instruebat.' Adi viros doctos ad Nepotis Them. c. 6. 'Audierunt muros instrui:' ubi eadem varietas. Front. III. 17. 4. 'Instructum duplici munitione castellum.' Restituendum et hoc Apuleio, si vere doceat Elmenhorst. in Mss. Flor. et Bertin. ita legi l. VI. p. 112. 'fanum sublimi fabrica instructum:' vulgo *structum:* ut l. X. p. 232. 'mons sublimi fabrica instructus.' Adde omnino Scriver. ad Veget. II. 11. *Instructores.* Hirt. B. Afric. c. 20. *officinas ferrarias instruere.*

7 *Decurrentes, sine periculo præliabantur;—vulnerabant: Ut tamen non deterrerentur, &c.*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. *decurrunt; eminus sine periculo præliantur; vulnerant: Non deterrentur tamen, &c. Clark. Ut tamen non deterrerentur.* Ms. Norvic. prima voce omissa, exhibet *non tamen deterrentur.* Editt. Rom. Ven. Beroald. *non deterrentur tamen.* Vulgatam autem lectionem retineo, a qua abiere Librarii, quod ejus elegantiam non intelligerent. *Davis.* Vulgarem jam lectionem e Mss. Ursini, et Faërni recepit primus Scaliger, eaque confirmatur Mss. Andin. Oxon. Leid.

pr. Cujac. Scalig. et Petav. nisi quod *eminus* etiam agnoscant Cujac. et Scalig. quare eam vocem addidi confirmatam a Mss. et Edd. reliquis: *Deterrentur* est quoque in Leid. sec. At exceptis ante nominatis Mss. omnes quoque habent mei, quod de suis monent alii. Sed male. Subintelligitur *sic, ita, tamen, ut nostri non deterr.* Vide omnino ad III. 14.

10 *Et labore*] Desunt hæ voces in Petav. Scalig. Leid. pr. And. et Oxon. Bene: supra enim jam dixerat *magno cum labore:* unde etiam e Mss. illis exciderat. Hic certe plane otiosæ sunt; quare uncis inclusi. *Vineis atque operibus v. loc. d.* tantum legas in Oxon. et And.

Eodem tempore tectos cuniculos, crates et vineas agunt ad caput fontis] Ita et Scaliger edidit, et in tertio Bongarsiano reperio. In secundo est *cuniculos tectos ad vineas agunt ad caput fontis.* Primus, *cunic. tect. ad aggeres ac vineas agunt ad caput fontis.* Palatinus, *cuniculo tectos ad vineas agunt, et ad caput fontis.* Nescio tamen, an probare ausim scripturam, quam Scaliger retinuit. Primo quia subdit auctor, illud genus operum sine suspicione hostium facere licuisse: nam crates et vineas conspicere poterant oppidani. Deinde quia nullus scriptorum dixit *crates agere. Vossius.* Manifeste vitiosa est hæc lectio; neque enim *sine ullo periculo et sine suspicione hostium* crates projici, et vineæ agi possunt, cum hujusmodi opera in omnium conspectu administrentur. Solis cuniculis hoc convenit, qui sub terram aguntur. Primus Bongars. *Cuniculos tectos ad aggeres et vineas agunt ad caput fontis;* sic etiam editt. Rom. Ven. Beroald. Ms. autem Palat. *Cuniculo tectos ad vineas agunt et ad caput fontis:* ita et Carrar. nisi quod ille *cuniculos.* Bongars. Secundus *Cuniculos tectos ad vineas agunt ad caput fontis,* pro quo Norvic. habet *et caput fontis.* Legendum crediderim, *Cuniculos tectos ab aggere et vineis agunt ad caput fontis;* vel prope ad vestigia aliorum Codicum, *cuniculos tectos a vineis agunt ad caput fontis,* ut dicat Hirtius, cuniculos a vineis initium cepisse, ad caput autem fontis pertinuisse; et sane c. 43. narrat 'cuniculis venas fontis intercisas esse atque aversas.' Confirmat hanc conjecturam Jul. Celsus p. 168. 'Cuniculis,' inquit ille, 'sub terram actis ad ipsius fontis venas penetrando pervenit.' *Davis. Cuniculos,* ab aggere et vineis *agunt ad caput fontis,—sine suspicione hostium.* Pulcherrima hæc est Davisii emendatio. Scaliger aliique ediderant; *cuniculos,* crates et vineas *agunt, &c.* Sed præterquam quod jam supra dixerat Hirtius, *vineas agere cœpit,* et, *non deterrentur vineas proferri;* quod proinde hic repetere supervacuum sit: illud quoque falsum, *crates et vineas agi* posse, *sine suspicione hostium.* Mss. variant: Al. *ad aggeres et vineas agunt.* Al. *ad vineas agunt ad caput fontis.* Al. *ad vineas agunt et ad caput fontis.* Emendatione Davisiana haud facile quicquam concinnius reperias. Nisi forte cum Cellario, ex Veteribus quibusdam Editis, sola ista, *cuniculos agunt ad caput fontis,* vel sine lacuna; vel cum lacuna, *cuniculos **** agunt ad caput fontis,* scribas. *Clark. Ad aggeres ac vineas ag.* est in solis Ortel. et Bong. pr. cujus manus hic est recentissima, atque Edd. Rom. Ven. Med. Flor. Cell. Inc. Mss.* Faërni, Urs. et Bong. tert. *cun. crates et vin. ag.* ineptissime: quam lectionem miror secutum esse Scaligerum. Mss. duodecim vel plures, uti et aliorum cum Ed. Inc. dant *ad vineas agunt et caput f.* nisi quod Pal. Ortel. Carr. et Dorvill. *et ad c. f.* quod ultimum edidit Cellarius. At vero Andin. Oxon. et Petav. a manu prima non agnoscunt omnia illa *crates et vineas:* uti nec Edd. Bas. Ven. 1517. Vasc. Strada, Ald. Gryph. Manut. Stephan.

Plant. Unde parum abest, quin statuam, illa esse repetita pro interpretatione e superioribus, inepte. Ejeci saltem *aggeres* vel *crates*, et *ab vineis* exhibui, cum soleant sæpe librarii *ad* mutare in *ab*. Hinc confusa *ab labore* et *ad laborem*. Vide ad v. 9. 'ad sententiam' et 'ab sententia.' V. ad VII. 78. B. C. I. 18. II. 1. 39. et similiter crebro pro *ab* in Mss. est *ad*. Orosius ait 'sub obtentu aggeris tuti cuniculos perfodiebant.'

11 *Ad caput fontis*] Originem atque initium, ut sæpe alias. Vide Lævin. Torrentium ad Horatii Od. I. 1. 22. At Cæsar B. G. IV. 10. de Rheno ait, 'multisque *capitibus* in Oceanum influit;' ubi liquet *capitibus* ostia denotari: negarunt autem interpretes, hoc vocabulum ea notione alibi usurpatum, nec quisquam dubitet illam vocis potestatem esse rarissimam. Cl. tamen Mamertinus Pan. II. 16. 4. eodem sensu adhibuit. 'Citra Mæotim,' inquit, 'sub extrema septentrionis plaga, qua fervidum *caput* Danubius evolvit.' Qui non sunt prorsus ἀγεωγράφητοι, probe norunt Mæotim non fonti, sed ostiis Danubii esse propinquam. *Davis.*

12 *Suspicione*] Voss. pr. et sec. *susceptione*. Forsan pro *suspectione*. Vide ad VI. 7.

13 *In altitudinem pedum* LX.] Sic ex Orosii l. VI. emendavit Pet. Ciacconius, quem in sua editione secutus est Jos. Scaliger, cum e Mss. et antiquis cusis alii habeant *pedum* IX. alii *pedum* VI. *Davis.* LX. Sic quidem in Petaviano Codice exstare monet Gruterus. Verum vix mihi credibile, aggerem fecisse pedum LX. et in eo insuper turrim collocatam esse. Andin. et Oxon. cum Edd. Vasc. Ven. Bas. Aldi, Gryph. Manut. et Plantini dant IX. In reliquis Mss. et Edd. VI. Rectum omnino est IX. Quod patet ex ipso Orosio VI. 11. 'Exstruitur agger et turris pedum sexaginta, cujus vertex adæquare fontis locum possit.' Non dicit Orosius, *aggerem* fuisse pedum LX. sed *aggerem et turrim*. Si ergo aggeri des IX pedes et turri L pedes, sive singulis tabulatis V, efficientur LX pedes; quod etiam bene advertit Hotomannus.

15 *Æquaretur*] Aldus Manutius, allatis exemplis, contendit, legendum, *æquaret*. Atque ita in Ms. Eliensi scriptum esse adnotavit Davisius. *Clark.* Placet Manutii conjectura *æquaret*: uti est quoque in Leid. tert. Voss. pr. tert. Lovan. Gottorp. Dorvill. Ed. Inc. aliisque. Sive potius *adæquaret*: quod servarunt nobis And. Leid. pr. et Scalig. *Adæquaretur* est in Petav. et Oxon. Præpositionem addendam vel Orosii locus e nostro desumtus docere potest. *Adæquare* autem cum Dativo vel simpliciter positum neutraliter solet adhiberi. Livius I. 56. 'Quibus operibus vix nova hæc magnificentia adæquare potuit.' Supra VI. 12. 'Adæquare apud Cæsarem gratia:' ubi etiam alii *adæquari* malebant. B. Civ. II. 16. 'Virtute se nostris adæquare non posse:' ubi Ms. unus *nostros*. Vide etiam ad B. Alex. c. 16. 'Virtuti nostrorum adæquare:' ut est in nonnullis.

16 *Superaret fontis fastigium*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. vett. *superare fontis fastigium posset*. *Clark.* Quod vulgo jam editur, Scaliger primus recepit ex Ursini Codice et confirmatur Mss. And. et Oxon. Reliqui Mss. et Edd. *superare f. posset*. Dein etiam habent *aditum* Mss. plerique et Edd. primæ, item R. Steph. aliæque. Sed rectius *aditus* legitur cum Petav. And. et Oxon. Nam credibile ad fontem plures uno fuisse aditus.

18 *Possent adaquari*] Ita Cujac. Leid. pr. Scal. In ceteris et Edd. primis aliisque est *aquari*; nisi quod in Ursin. And. et Oxon. aliisque sit *adaquarentur*, bene, si supra legas *superare posset*. Petav. et Bong. sec.

aquarentur. Sed *adaquari* occurrit quoque apud alios, uti et B. C. I. 66. 'adaquandi caussa.' Item in Lov. Cod. B. Afric. c. 24. 'adaquandi gratia' et in aliis c. 41.

XLII. 1 *Scandulis complent*] Primus Turnebus hoc loco *scindulis* emendavit. Orosius in multis exscriptor Cæsaris *scandulis* habet. Freculphus exscriptor Orosii *sindulis.* Sed in optimo et perantiquo Orosii codice, quem Ms. habemus, invenio *scindulis* (et sic apud Hirtium legitur in Mss. Norv. ac Brant.). Isidorus XIX. 19. 'Scindulæ,' inquit, 'eo quod scindantur, et dividantur.' Sunt *scandulæ* tabellæ e ligno, quibus tegi ædes solitas Romæ ex Plinio discimus. Hodieque pro iis lamellas e lapide usurpamus, quæ fortasse inde apud Italos *scaglia*, Gallis *escaille*, nobis *schalie* dicuntur, extrito *ndu:* quod in lingua nostra novum non est, cum pro *tanden*, i. e. dentes, etiam *ta'en* dicamus; pro *laeden*, onerare, *la'en*. Usus ea voce et Vitruvius II. I. et Columella VIII. 3. 'Sed ab cohorte forinsecus prædictis fenestellis scandulæ similiter injungant, quibus irrepant aves ad requiem nocturnam.' Mihi sane Turnebus audacter nimis ubique *scindulæ* reponere videtur, cum in cunctis scriptoribus fere *scandulæ* reperiatur: et Apuleius Metam. l. III. p. 54. 'scandulare tectum' dicat, et in ff. de jure immunit. l. ult. *scandulariorum* mentio fiat. Vide, quæ de hac voce notavit parens meus in Etymologico suo. *Vossius.* Vocis hujus incerta est scriptura præ codicum varietate. Apud Oros. VI. 11. Mss. fere omnes *scindulis* vel *sindulis.* Eamdem dant confusionem viri docti in Apulei. l. III. ubi consule eos p. 44. Ed. Colv. Hic etiam Oxon. Palm. Sched. Lovan. et Brantii ac alii 4 recentiores *scindulis.* Vide Turneb. Advers. XXII. 18. cui inter alios adsensum præbet Stewech. ad Apulei. et Veget. II. 23. 'De tegulis vel scandulis.' Ubi Mss. ejus 7. uti et Scriv. habent *i:* at Mss. 4. a me visi *a* servant. Ipse autem cum Wouwerio derivat a voce σκινδαλμός: de qua consule Schol. Aristoph. ad Nub. 130. Ranas 835. Hesych. et Suidam. Verum Mss. in Apuleio et Edd. Vett. propugnant τὸ *scandulare tectum.* Ego Patri Vossio accedo, et hic *scindulis* a scindendo, in Apuleio *scandulare* a *scandendo* lego.

5 *Flamma existit*] Carrar. Norvic. Gottorp. Voss. et Egmond. habent *flamma extitit:* et ut ita reponatur, jubent sequentia. *Davis.* cur. sec. *Exstitit* etiam Mss. mei et Edd. primæ. *Existit* tamen exstare videtur in And. et Oxon. Sed parum refert. De vi verbi adi ad VI. 5. 'Motus exsistat.'

6 *Ea vineis et aggere suppressa*] *Supprimere* hic non ἀποκρύπτειν est, sed reprimere, aut retinere, vel morari, ut ipse Hirtius explicat. Sic Cæsar de bello Civili dixit l. I. 'iter supprimere,' pro retrahere se ab itinere, et Livius libro septimo, 'impetum supprimere,' pro *reprimere.* *Vossius.* Ita 'supprimere classem' apud Nepot. Timoth. 3. 'Subprimere habenas' Ovidio Art. Am. III. 467. Eidem Met. XV. 282. 'Subpressi fontes.' Ita et 'subprimere hostem insequentem' B. Civ. I. 45. ubi vide Dav.

12 *Quam quisque poterat maxime insignis*] *Quam* non agnoscunt Lovan. Norvic. et Buslid. Ac *poterat* abest ab Egmond. Lege *ita quisque maxime insignis, &c.* *Davis.* cur. sec. Male omnino, nam *Quam quisque poterat* optime edidit Scaliger: cum in Ursin. esset *ita ut quam q.*; et antea exhiberetur *Ita ut quisque p.* uti est in Mss. multis. Particula autem hæc abest a Mss. sex, Ed. Inc. et in Voss. sec. *Ita quisquis ut p.* sed *quam* diserte exstat in Petav. And. Oxon. Leid. pr. Scalig. pro *quantum.*

Vide præter alia Ill. Heinsium ad Ovid. Rem. Am. 325. 'Quam potes in pejus dotes deflecte puellæ.' Restituendum hoc Apulei. l. I. p. 10. 'vulnus, quam maxime patebat, spongia offulciens,' non *qua*. In Bong. sec. est *que*. Posset etiam scribi *qua*, ut jungantur cum Edd. primis *qua quisque p. maxime insignis* sive quocumque modo et loco maxime poterat conspicuus, ut ipsius virtus magis pateret. Adi ad Ovid. Ep. XIII. 41. 'Qua possum, squalore tuos imitata labores.' De hac particula diximus plura superius aliquoties. Eadem variatio B. Civ. III. 67. Ceterum legitur *potuit* in Voss. tert. et *notiorque* sine *testatior* est in Lov. Gott. Voss. tert. Leid. tert. et Ed. Inc. Unde quis conjicere posset *notior notiorque*; sed vulgatum servare malo. Dein *ejus* locum variat in Mss. fere omnibus et Edd. primis: quare suspicor abundare. Denique *offerebant* eleganter legitur in Bong. pr. Gott. et Voss. tert. et Edd. Rom. Mediol. ac Veneta. *Conferebant* Leid. tert. et Ed. Inc. Vide ad I. 39. 'Quisque equitatu præerant,' et alibi: quare *insignis* junxi τῷ *poterat*: adposite Ovid. Trist. III. 4. 75. 'Et quam quisque potest, aliqua mala nostra levate.'

XLIII. 5 *Ignari*] Mss. Carrar. et Norvic. *essent suspensi*: quod tantundem valet ac dubii, incerti. Virgilius Æn. II. 114. 'Suspensi, Eurypylum scitatum oracula Phœbi Mittimus.' Noster Bell. Afric. c. 48. 'Exercitus ejus magis suspensiore animo ante adventum Jubæ commovebatur.' Editt. Rom. Ven. Beroald. utramque vocem exhibent, in iis enim est *essent ignari suspensi*. Alterum est Glossema: cum autem hæc *suspensi* potestas sit rarior, quin ea lectio ab auctore, *ignari* vero a Glossa profluxerit, nullus dubito. Repone igitur: 'cum quid ageretur in locis reliquis, essent suspensi.' *Davis*. Mss. Eliens. et Vossii, *essent* suspensi: Ms. Reg. *rescirent*, (leg. *nescirent*). *Clark*. *Ignari, suspensi* exaratur quoque in Lovan. Bong. tert. Dorv. Edd. Mediol. Florent. Sed *suspensi* tantum in Vossianis, Leidensibus, Cujac. Scalig. Bong. sec. tert. Egmund. Gottorp. Palat. Buslid. et Ed. Incerta. At *ignari* servant Petav. And. et Oxon. Placuit utrumque: cum ignari essent quid ageretur, ideo *suspensi* sollicìti et in dubio atque incerto exsistentes revocant armatos.

7 *Prælio*] Mss. et Edd. plerique *prælii*. Quod idem est. *Clark*. Non damnarem Dativum *prælio*: si inveniretur in Mss. Sed Mss. et Edd. omnes *prælii* ante Ed. Amst. 1697: in quam typothetarum vitio sine dubio irrepsit *sine prælio*, unde in seqq. *fine prælio*. Durior etiam foret ille casus hoc loco.

9 *Et jam, &c.*] Sic e Ms. Ursini rescripserunt Viri docti: cum antea legeretur: *Magna etiam parte s. s. a. in sent. permaneant*: atque ita Mss. mei omnes: nisi quod *permanerent* restet in And. Oxon. et Bong. pr. a m. prima vetusta, quæ hic rursus adparet. Plerique etiam et Edd. pp. *amissa siti suorum*. Singularis et bona est lectio Cod. Petaviani: *Quum pertinaciter oppidani magna parte suorum s. a. in sententia permanerent, cuniculis, &c.* Ceteris resectis. Legendum opinor, *Quum pertinaciter oppidani, magna etiam parte suorum amissa siti, in s. permanerent, ad post.* Otiosum est τὸ *resisterent*. *At postr.* Leid. pr.

12 *Fons perennis exhaustus*] Primus Bongarsii Cod. et Pal. *repente perennis exaruit fons*: eandemque vocem retinent secundus et tert. Quam lectionem præfero: nam fons non exhaustus, sed aruit, et rationem ex Orosio intelligere est: ait enim, 'repertos in abstruso aquarum meatus per multa dividendo tenuari in semetipsis consumique fecerunt.' *Vossius*. Bongarsii tres Codd. et Ms. Palat.

hic repræsentant *repente perennis exaruit fons,* nec aliter editt. Rom. Ven. Beroald. quam lectionem prætulit Dionys. Vossius, quod, ut ait, 'fons non exhaustus, sed aruit.' Nihili est ratio, cum *exhaustus siccati* vim obtineat. Sic apud Virgilium Georg. III. 432. 'Postquam exhausta palus, terræque ardore dehiscunt.' Vulgatam igitur scripturam plurium Mss. auctoritate suffultam retineo. *Davis.* Codices nonnulli; *exaruit, tantamque, &c.* Quam lectionem omnino recipiendam existimavit Vossius, quod fons non *exhaustus esset,* sed *exaruerit.* At vero merito virum doctissimum reprehendit Davisius, cum *exhaustum esse* idem sit plane, quod *exaruisse.* Adde, quod hic fons proprie etiam *exhaustus* fuerit, *venis intercisis* videlicet, atque *adversis. Clark. Repente perennis exaruit fons tantamque* exhibent quoque Mss. Voss. Leidd. Pal. Egm. Lov. Gott. Dorv. et Edd. primæ, nisi quod *que* in Leid. pr. sit tantum a. m. sec. *Repente* deest in Bong. tert. *Aquæ rep. perennis exar. fons* Bong. sec. quomodo fere edidit R. Stephan. *aquæ perennis exar. fons. Aquæ fons;* uti est in Mss. c. 41. At Petav. And. et Oxon. servant *fons perennis exh. tantam.* Quod participium nequaquam loco movendum est. Lucan. II. 410. 'Hesperiamque exhaurit aquis:' idem 'exhaustus Iber, exhaustum pelagus' IV. 315. V. 644. et alia. Sed nec *exaruit* damnare ausim. Quid vetat, quo minus ordinem sequentes Mstorum, legamus, *quo facto exhaustus repente perennis exaruit fons, tantamque?* Fons alioquin perennis, sed hoc facto exhaustus, repente *exaruit. Arescere venas, fontes, &c.* crebro occurrit. Et uti *repente* et *facto* (quod deest Egmundano) hic excidere potuit ex quibusdam Codd. sic facile ex aliis *exhaustus,* ex aliis *exaruit* elabi potuit: id quod sæpissime in his Commentariis usu venit. Paullo ante *ignari, suspensi.*

13 *Ut id non hominum consilio sed Deorum voluntate factum putarent*] Nimirum erat in talibus superstitiosa antiquitas: nec temere fontes aut amnes, quibus aliquid divinum inesse credebatur, quin et pro diis colebant, sistere cursum, aut solitum deserere alveum putabant. Hinc apud Tacitum Annalium I. cum in Senatu ageretur, de avertendis fluminibus, per quæ Tiberis augescit, quo obviam iretur crebris ejus inundationibus, dictitant Reatini, 'Optime rebus mortalium consuluisse naturam, quæ sua ora fluminibus, suos cursus, utque originem, ita fines dederit. Spectandas etiam religiones sociorum, qui sacra, et lucos, et aras patriis amnibus dicaverint. Quin ipsum Tiberim nolle prorsus accolis fluviis orbatum, minore gloria fluere. Seu preces coloniarum, seu difficultas operum, sive superstitio valuit, ut in sententiam Pisonis concederetur, qui nil mutandum censuerat.' *Vossius.* Similis Gallorum existimatio de turribus ambulatoriis II. 31.

XLIV. 4 *Plures rebellare cœpissent*] Ms. Carr. habet *plures consilia inissent.* Sic et Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. Etsi autem me non fugit, usum Livium verbo *rebellare,* et *rebellione* Cæsarem, ut tamen assentiar facile Carrariensi non solum ejus vetustas facit, sed locutionis vis; non enim magis apertæ defectioni, quam occultis Gallorum consiliis erat obviam eundum. Joan. Mich. Brutus. Mss. plerique et Editt. Vett. *consilia inissent.* Quod cur a recentioribus mutatum, equidem non video. *Clark.* Vulgarem lectionem servant soli Petav. et Oxon. et pro V. L. Scalig. Ceteri, etiam Andin., mei, et aliorum, atque Edd. primæ *consilia inissent,* Bong. sec. *inirent.* An dedit Hirtius *plures belli consilia inissent?* Certe addendum de *bello* aliquid videtur. Scilicet hic quoque utrumque admittendum fuerat, *Rebellare consilia inis-*

sent: a qua lectione non modo non alienus sum, sed veram adeo credo, ut in textum receperim. *Rebellare* pro ad *rebellandum* vel *rebellandi*. Nepos Lys. c. 3. 'Iniit consilia reges tollere.' Plura vide ad VII. 26. 'Consilium ceperunt profugere.' et 71. 'Consilium cepit omnem a se equitatum dimittere:' et Cort. ad Sall. B. Jug. c. 89. Drakenb. ad Liv. III. 4. 9. Amat autem hanc constructionem Hirtius. c. 19. 'Excedere prœlio non adduci potuit:' c. 49. 'propositum habebat continere civitates:' ubi non audiendi Mss. quidam *continendi*. B. Afr. c. 78. 'Haberent facultatem circumfundi:' et Cæsar aliis locis. B. Civ. I. 83. 'Uterque tenere propositum videbatur. Cæsar, nisi coactus, prœlium non committere.' Sic Mss. vulgo *ut committeret*.

9 *Indignatione et dolore vinculorum*] Lege *indignitate*, sicuti dant Bongars. tres, Petav. Gottorp. Voss. et Egmond. *Davis.* cur. sec. Mss. etiam Leidenses, Vossiani, Scalig. Palat. et Carrar. cum Ed. Inc. *indignitate*. Cæsar B. G. II. 14. 'Omnes indignitates contumeliasque perferre.' VII. 56. 'Infamia atque indignitas rei.' At *indignatione* ex meis servant And. Oxon. Lovan. Dorvill. et Cuj. de qua confusione vide Cl. Drakenb. ad Liv. II. 16. Dein *et dolore* non comparent in Cujac. Petav. Bong. pr. Scalig. And. Leid. pr. et Oxon. eaque verba nauci non æstumat Gruterus. Non ausim tamen proscribere, licet, si abessent, non magno opere desiderarem. At Velleio quoque junguntur II. 61. 'Indignatio et dolor omnibus aderat.' Immo Cæsar B. Civ. I. 84. 'neque corpore dolorem, neque animo ignominiam ferre posse.' Utrumque de animo B. Civ. III. 21. 'Ignominia et dolore permotus.'

10 *Sese cibo abstinuit*] Hoc verbum vulgo *intransitivum* censetur; ei tamen vim *activam* tribuunt boni auctores. Livius XXI. 49. 'Usque ad lucem portu *se abstinuerunt*.' Lactantius de ira Dei c. 10. 'Quo *se* homines imperiti a peccando *abstinerent*.' Augustinus cum alibi, tum de C. D. I. 9. 'Ab eorum reprehensione *sese abstinent*.' Vide et G. J. Vossium de Construct. c. 22. *Davis.* Male itaque *sese* abest ab Oxon. et Bong. sec. et Edd. Rom. Med. Ven. Reliqui Mss. et Edd. primæ aliæque *cibo se abst.* quomodo exhibui. Valer. Max. I. 4. in f. 'abstinuit se ab ejus tecti usu:' c. 6. § Ext. 1. 'se ab incepto proposito abstineret,' ubi vide soceri mei notas.

XLV. 4 *Redegit*] Mss. rectius *redigit*. *Clark.* Etiam Mss. mei præter Petav. Cujac. Pal. Leid. pr. Scal. Quare nil muto. Frequentissime præsens et præteritum jungi supra aliquoties monendum fuit. Ceterum plerique ordinem mutant *redigit in suam pot.*

5 *Et virtutis et generis summam nobilitatem habebat*] Mss. Carrar. et Norv. cum editt. vett. Rom. Ven. Beroald. *Et virtutem et generis summam nobilitatem habebat*, ut, transposita voce, legi possit *summam et virtutem et generis nobilitatem habebat*. Vulgatam scripturam non moveo. *Davis.* Mss. complures *virtutem*. Sed elegantior est vulgata lectio. *Clark.* *Virtutem* est in Vossianis, Leid. sec. tert. Gottorp. Lovan. Dorvill. et Edd. primis. Sed male B. G. I. 28. 'egregia virtute cogniti:' ubi vide Davisium. Alibi ita Cæsar ait 'Virtutis famam.'

XLVI. 6 *Ubi extremum tempus*] In Mss. pr. sec. tert. Bong. et Palat. recte legitur, *ut ubi*. *Voss.* Mss. plerique *ut ibi* recte. *Clark.* *Ubi* est in Pet. Oxon. At reliqui cum Edd. primis Steph. aliisque *ut ibi;* quod reposui: *et ubi* Leid. sec.

9 *Cum equitum præsidio*] Non bene Gruterus præferebat *eq. præsidio* sine *cum* e Mss. suis, quibuscum quidem consentiunt tum aliorum, tum mei

plerique et Ed. Inc. Sed *cum* rectius servant Petav. Scal. Cuj. Leid. pr. And. et Oxon. et in Leid. pr. est *equitatus.* Vide ad c. 2. 'Cum equitatus præsidio proficiscitur.' Ceterum *Narbonam* Bong. pr. Lov. Scalig. Leid. pr. sec. Dorvill. Forsan *Narbona.* Vide ad III. 20.

11 *In Belgio*] Ob usum Cæsaris Fr. Hotomannus reponit *in Belgis.* Sed nec ea consuetudo apud Cæsarem est perpetua; nam B. G. III. 9. dixit: 'Naves in Venetiam cogunt,' non *in Venetos;* et noster paullo post ait: 'ad Legiones in Belgium se recipit.' Vide et c. 54. Fieri etiam potest, ut hic loci Hirtius Belgium vocarit eam Galliæ Belgicæ partem, quam eodem nomine insignivit Cæsar, qua de re vide not. ad B. G. v. 24. *Davis. Belgis* est tantum in recentioribus Mss. Gott. Voss. tert. Leid. tert. et Ed. Inc. Vide etiam ad IV. 38. v. 12. statim c. 47. 'In Belgium se recepit:' ubi itidem Hotoman. vult: *Belgas* et c. 49. 'In Belgio hiemaret.' c. 54. 'In Belgio locat.'

13 *In Æduos misit*] Sic quidem Pet. And. et Oxon. non male. Et ita alibi Cæsar: ut v. 24. VII. 90. At Mss. Bong. Voss. Leid. sec. tert. Carr. Lovan. Palat. Gott. Dorv. et Edd. pp. *deduxit:* ut c. 55. 'Fabium cum totidem in Æduos deducet:' et sæpius Cæsar. Sed præcessit hic, *in hiberna deduxit.* Egmund. *dedit.* At Leid. pr. et Scalig. *In Æduis constituit:* quo facit Ed. R. Stephani *In Æduos constituit.* Placet maxime *in Æduis constituit.* B. G. III. in fine: 'In Belgis omnium legionum hiberna constituit.' Alibi *constituere aciem.* Vide ad II. 19. 'constituere castra' Mss. B. Hisp. c. 27.

14 *In Turonis posuit — II reliquas in Lem. fines*] Mire variant Mss. nam Ursin. Petav. Scal. Cuj. And. Oxon. Leid. pr. primo loco habent quidem *Turonis,* at altero exhibent *fines.* Contra reliqui Codices mei, et aliorum, *Turones* et *finibus* legunt; quibus cum faciunt Edd. Veterrimæ. At Edd. Vasc. Steph. Stradæ Gryph. posterior utrobique Accusativum exhibuerunt. Certe populus ille vulgo *Turones* vocantur, non *Turoni,* quamquam in Accusativo *Turonos* exaratur in Mss. multis VII. 4. ubi tamen videri possit a Cæsare scriptum *Turonas. In Treviris* perperam editur in Ed. Ald. Manutii. Clarkius tamen et Davisius in *Turonis* et *finibus* præferunt, alterumque ne quidem Latinum esse pronunciat Davisius: mihi secus videtur, et Ablativum in Mstos quosdam primitus inrepsisse credo ex Orthographia Accusativi *finis,* ut I. 44. et alibi *ponere in aliquid* apud alios quoque occurrit, præsertim quando τοῦ *contra* vel *intra,* uti hic, significationem aliquam obtinet. Consule notata ad Lucan. VI. 233. ubi in Mss. etiam optimæ notæ. 'In Magni viventem ponite castra.' Val. Max. II. 5. § 1. 'Statua poneretur in ædem pietatis.' Sic Harl. et alii Mss. apud eumdem VI. 3. § 5. plerique Codd. cum Harlem. 'hoc in finem severitatis et sævitiæ ponendum.' Vide etiam ad B. Afric. c. 51. et Varias LL. B. Civ. I. 65. ac Comm. ad Ter. And. I. 1. 102. 'In ignem inposita est.' Cæs. B. Civ. III. 14. 'legionibus in naves positis.' Sed illic tamen e Mss. malo *in positis:* uti videbimus. Jam vero quamvis *fines* seu *finis,* et retineam, nihilominus mutari nolim *Turonis,* in *Turones* vel *Turonas.* Variasse casum videtur Hirtius, et hinc nata esse confusio. Nec rarum, duos casus jungi uni verbo vel nomini. Vide Cl. Wasse et Cort. ad Sallust. B. Catil. c. 33. 'Plerique patriæ, sed omnes fama atque fortunis expertes.' Adde B. Civ. I. 74. et 77. et Apul. l. II. p. 23. Ed. Pric. 'Omnem istam lucem imis Tartari, et in vetustum chaos submergere novit:' ubi Beciehemius, Wouw-

erius et Scriverius male e Mss. quibusdam *in ima* reposuere. l. III. p. 41. 'Magistratibus eorumque ministris et turbæ miscellaneæ cuncta completa.' Sic Mss. et Edd. præter Scriver. *turba miscellanea* l. IV. p. 78. 'Onere vecturæ simul et asperæ viæ toti fatigati.' Male illic Scal. Elmenh. Scriv. et alii *asperitate*. l. II. p. 42. 'cædis fatigatum.'

15 *Omnem reg.*] Mss. Bong. pr. Vossiani, Lovan. Egmund. et 4 alii cum Edd. primis, item Vasc. Steph. aliisque *omnem illum reg.* quod ne sperans temere, adeasque ad VII. 21.

16 *Finibus*] Codices nonnulli *fines*. Quod idem est. *Clark.* *Fines.* Lege *finibus*, auctoritate Bongars. trium, Lovan. Pall. Gottorp. aliorumque codicum. Sed et Latinitas hanc flagitat lectionem. *Davis.* cur. sec.

19 *Omnes conventus percucurrisset*] *Conventus* vocat oppida quædam suæ provinciæ, juri dicendo selecta. De hac verbi notione videndus Joan. Frid. Gronovius Observ. III. 22. p. 638. *Davis.*

22 *In remp. f. totius G. def.*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et Edd. Vett. *animo fuisset, in totius G. defectione.* *Clark.* Aliorum quoque et mei codices plerique, cum Edd. primis, *fuisset animo in totius G. def.* Nec male. Verum tamen cum And. Oxon. Leid. pr. Cujac. Petav. Scalig. Palat. et Bong. tert. retineant, præfero vulgatum; nisi quod malim cum Oxon. et Leid. pr. *In Republica:* quæ caussa videtur, cur ejecerint *Republica.* Vide ad B. G. I. 6. 'Quod nondum bono animo in populo Romano viderentur.' *Defectione* ponitur quasi esset Ablativus temporis, ut *ludis, dissensione, &c.* Vide ad II. 1. 'Imperio populi Romani.'

23 *Provinciæ illius*] Scribe *Provinciæ*, et omnino dele *illius*. Ita enim semper loquitur Cæsar, cum Romanorum *Provinciam* κατ' ἐξοχὴν memorat. Deest vox *illius* in Ms. Regio; et in aliis Mss. editisque Veteribus, corrupte emersit ex sequente vocula *his;* quæ utique deest in iis Codicibus, in quibus legitur prior ista *illius.* *Clark.*

Illius. His rebus confectis] Initium capitis alieno loco ponitur, sententia enim quæ præcessit, manca fit et hiulca. Distinctione mutata, totam ῥῆσιν sic ordina: 'Quum celeriter omnes conventus percucurrisset; publicas controversias cognovisset; bene meritis præmia tribuisset; (cognoscendi enim maximam facultatem habebat, quali quisque animo in Remp. fuisset, totius Galliæ defectione, quam sustinuerat fidelitate et auxiliis provinciæ illius) his rebus confectis, ad legiones,' &c. Simili modo peccatum initio Tatiani orat. ad Græcos. Μαρσύου δὲ, inquit, καὶ Ὀλύμπου τὴν αὐλητικὴν ἀπηνέγκασθε. Dein orditur caput secundum his verbis: Φρύγες δὲ οἱ ἀμφότεροι, τὴν διὰ συρίγγος ἁρμονίαν ἄγροικοι συνεστήσαντο. Vitiose. Restituendum, Μαρσύου καὶ Ὀλύμπου τὴν αὐλητικὴν ἀπηνέγκασθε, Φρύγες δὲ οἱ ἀμφότεροι. Τὴν διὰ σύριγγος, &c. Phryges enim fuisse Marsyam et Olympum diserte testatus est Clemens Alexandrinus Strom. l. I. p. 225. ed. Lugd. Prava tamen hæc interpunctio Metaphrastem et omnes illius orationis editores fefellit. *Davis.* —*Provinciæ illius; his rebus confectis, &c.* Ita optime interpunxit Davisius, (excepto, quod vocem, *illius*, delendam non viderat;) cum alii fere Editores, distracta media sententia, novam Sectionem ab istis verbis, *His rebus confectis*, ineptissime nulloque sensus vestigio exordiantur. Suspensa enim est isto modo periodi præcedentis constructio, nullamque habet ἀπόδοσιν. *Clark.* Rectius tamen cum Clar. Clarkio deleatur *illius;* vel, quoniam Norvic. Bongars. sec. Gottorp. Voss. Egmond. dant *provinciæ* illius *rebus confectis*, legatur *provinciæ*) illis *rebus confectis, &c.* *Davis.* cur. sec. Recte monuerunt Viri Docti, prave Capitis initium poste-

riores Editores incepisse ab illis *His rebus conf.* Bene jam Stephanus, Scaliger, aliique junxerunt cum præcedentibus *tribuisset*, reliquis parenthesi inclusis, quod secutus sum. In Vossianis quoque, Leid. sec. tert. Dorvill. et Edd. primis non comparet *his.* et in plerisque distinguitur *auxiliis. Provinciæ illius rebus confectis, vel confectis rebus.* Sed probabilis maxime emendatio Davisii *provinciæ) Illis rebus confectis.* Nisi *illius* emphatice mecum capere malis sensu τοῦ *ipsius*, vel hoc pronomen substituere. Sexcenties enim *ipse* et *ille* confundi, sciunt, qui priscos auctores, eorumque membranaceos codices volverunt. Defectionem Galliæ sustinuerat, nec tantum ei par fuerat, sed et illam represserat fidelitate et auxiliis Provinciæ, cujus civitatibus et principibus bene meritis ideo præmia distribuit.

24 *Hibernatque Nemetocennæ*] Sic reposui ex editt. Rom. Ven. Beroald. ob verbum *præsentis temporis* quod antecessit. In vulgg. *hibernavitque. Davis. Hibernatque.* Ita optime restituit Davisius ex Editt. Vett. Quomodo et in Mss. Reg. Eliens. et Vossii, scriptum est. Al. *hibernavitque.* Quod cum præcedente, *recipit*, minus apte cohæret. *Clark.* Ni Codices plerique *hibernatque* propugnarent, parum valida esset virorum doctorum ratio. Passim enim præteritum præsenti jungunt historici, ut vidimus paullo supra etiam c. 48. Sed *hibernarit* est in solo Bong. pr. quod sciam; *hiemavit* in Leid. pr. et præsens jam exhibuerunt quoque Edd. Med. Inc. Vasc. Str. Steph. aliique. Contra *recepit* est in Leid. pr. sec. Voss. sec. tert. Dorv. et aliis; ut semper variantur.

XLVII. 7 *Parente Romanis civitate*] *Parente sibi omni civitate*, Pet. *Vossius. Sibi omni* est etiam in And. Oxon. Egmund. et Voss. tertio.

8 *Commeatus complures qui comporabantur in hiberna*] Petavianus, *commeatus complures comparatos in hiberna. Idem.*

XLVIII. 4 *Ad eam virtutem*] Petav. *ad eam partem virtutis.* At Scalig. et Leid. pr. *ad eam partis virtutem.* Codex vero Ursini, *ad eam partam virtutem.* Dein *qui* Leid. pr. et *in eo* deest in Petav. Plerique Mss. et Edd. primæ habent *erat in eo.* Videtur quid latere, quod eruere adhuc dum nequeo. An fuit *ad compertam virt., quæ singularis in eo erat!* An *ad famam partam virtutis singularis*, resectis ceteris? Vix puto.

11 *Repente omnium s. inv. f.*] Turbant hic rursum Mss. vehementer. Vulgarem lectionem, quæ bona est, retinent Petav. Oxon. And. Palat. Leid. sec. et Edd. Rom. Mediol. Ven. aliæque. Illæ tamen cum plerisque Mss. et Edd. antea dant *prod. longius.* Primo *tum rep.* est in Bong. tert. et Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. *tum* legas quoque in Voss. pr. et Leid. tert. *vicos* Voss. sec. Dein *Inimicus homini repente omnium* scribitur in Cujac. Scalig. Quæ duo prima verba invenias quoque in Bong. pr. sec. Leid. pr. tert. Voss. pr. tert. Egm. Gottorp. Lov. et Ed. Inc. ac margine aliquarum Edd. sed *repente* abest a Leid. pr. et Bong. sec. et *repente omnium* desunt in Vossianis, Leid. tert. Egm. Lov. Gott. et Ed. Inc. *omnium* exsulat a Bong. pr. Unde videant, quibus plus otii est, quid effingi queat certi. Mihi non liquet. *Producere* simpliciter solet poni pro *in insidias perducere.* Consule notata ad Nepot. Hann. c. 5. et quæ laudavi ad Luc. IX. 389. et ad Front. I. 1. § 11. atque alibi: *longius produci* occurrit quoque B. Civ. III. 100. B. Alex. c. 38.

12 *Ne sua vulnera, perfidia interposita, paterentur inulta*] In primo B. suprascriptum erat, *per fidem interpositam:* et sic habet sec. ac Palat. *per fidem interposita* Bong. tert. Mihi nulla lectio ex his placet, et emendo, *vulnera, perfidia imposita.* Nam Comius a Voluseno vulneratus erat sub

specie colloquii. Unde supra Hirtius de Labieno dixit, 'infidelitatem ejus sine ulla perfidia judicavit comprimi posse.' Et ne suspiceris non recte dici vulnera imponere, audi Tullium IV. de Finibus: 'Quæ hic Reip. vulnera imponebat, eadem ille sanabat.' *Vossius.* Voss. reposuit *perfidia imposita*, adduxitque locum Ciceronis de fin. l. IV. ubi ait, 'Quæ hic Reip. *vulnera imponebat*, eadem ille sanabat.' Mss. Bongars. sec. Palat. Norvic. Brant. et editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. Vascos. *per fidem interpositam.* Ms. Bongars. tert. *per fidem interposita.* Omnino lege *per fidem imposita.* Nam Volusenus *per simulationem colloquii* Comium vulneraverat, ut docuit Hirtius c. 23. Cic. de Juvent. l. I. fol. 57. B. ed. Lamb. 'Qui sæpenumero nos *per fidem* fefellerunt, eorum orationi fidem habere non debemus.' Cæsar B. G. I. 46. 'Dici posset eos a se *per fidem* in colloquio circumventos.' Ad quem locum nos hujusmodi plura collegimus. *Davis.* Davisii emendationem in textum recepit Clarkius, atque ita jam olim conjecit Gruterus, adducto Livii loco e libro I. c. 9. 'Cujus ad sollemne ludosque per fas atque fidem decepti venissent:' additque se eam formulam restituisse etiam Plauti Mostell. act. II. sc. 2. uti et adseruisse aliis auctoribus in Suspicionum libellis, quorum scilicet pars tantum lucem adspexit. Verum ad Livii locum in Cæsare Gruterus legit, *per fidem interpositam.* Et sic exstat etiam in Lovan. Voss. pr. et quinque recentioribus ac primis Edd. *perfidia inposita* Egm. et Voss. sec. sed *perfidia inposita* est in Andin. et Petaviano. *Per fidem fallere, decipere, circumvenire* bonæ sunt locutiones, sed *per fidem vulnus alicui inponere* pro *aliquem per fidem interpositam deceptum vulnerare*, nescio, an æque Latinum sit. Quare dubito, an non aliunde medela huic loco quærenda sit. Certe pro *inulta* in Bongars. Vossianis, Lovan. Egmund. Gott. Leid. sec. tert. Carr. Dorv. et aliis atque Edd. primis scribitur *inpunita*, et in Oxon. ac Leid. pr. *inulta pater:* et *perfidia interposita* servatur cum ab aliis, tum a Scalig. Cujac. Oxon. Leid. pr. Quare forsan erat scribendum *ne sua vulnera, per fidem interpositam inlata, paterentur inpunita.* *Interponere* est prætexere, inferre; quomodo sæpe in his commentariis *mora interposita.* Alibi Hirtius et Cæsar B. G. I. 42. 'interposita' i. e. *prætexta* 'senatus auctoritate' infra c. 52. Immo 'fidem interponere' idem B. Gall. V. 6. B. Civ. I. 86. Hirt. B. Alex. c. 63. atque ita sæpe alii quoque. Adde Cel. Gronov. Observ. IV. 1. Si quis tamen vel sic malit retinere *inulta*, cujus glossa videtur esse *inpunita*, per me licet.

17 *Medium femur ejus magnis virib. tr.*] Sic quidem est in And. Oxon. et Pet. Alii Codices et Edd. primæ aliæque *magnis viribus medium femur trajicit Voluseni*, nisi quod Bong. prim. habeat *ac m. v.* atque ita Ed. R. Steph. *a m. vir.* Leid. pr. Scalig. Bong. sec. Voss. prim. sec. Egmund. *Medium* etiam deest in Leid. pr. Grutero placebat legere, resectis ceteris, *lanceaque infesta femur trajicit.* Forsan *l. ingesta a magnis viribus med. femur transjicit.* Obvium est *ingerere tela.* V. ad Lucan. VI. 232. *Infesta lancea* tamen non ausim damnare. Non enim modo VI. 8. et alibi 'infestis signis ad se ire' occurrit; sed 'infestis pilis procurrere' B. Civ. III. 93. et B. Afric. c. 84. 'Infesto telo ad se venire:' plura vide apud Priceum ad Apul. Met. l. I. 'Infesto mucrone:' et Drakenb. ad Liv. II. 36. 'Infestis provolare hastis.'

18 *Conversi*] Mss. Reg. Eliens. et Voss. et Edd. Vett. *conversis equis.* *Clark.* Sic quoque unus Ursini, et omnes mei præter Petav. And. et Oxon. In Leid. tamen primo est

conversi equis: ut videatur natum *equis* e Glossa et ex præcedentibus. *Converso equo* Ursini Cod. antiquissimus. Nil muto, cum idem sit sensus.

20 *Pulsi*] Sic quidem Petav. Oxon. et And. Sed præcessit *pellere*, et Mss. reliqui omnes atque Edd. Primæ, Vasc. Steph. aliæque habent *perculsi*, i. equis dejecti, ut e seqq. patet: quare id revocavi. Vide ad c. 19. 'Victi tamen perculsique.'

21 *Quod ubi malum*] Mediam vocem omittit Ms. Norvic. Optime. Distingue et lege *partim in fuga proteruntur, partim intercipiuntur, quod malum dux* (Comius) *equi velocitate evitavit.* Ibi τελεία στιγμὴ pingatur. Qui locum perpendet, huic lectioni et distinctioni non refragabitur. *Davis.*

22 *Graviter vulneratus*] In primo B. hæc inter lineas adjiciuntur *evitavit, ac si prælio secundo graviter ab eo vulneratus.* Etiam in secundo est *ac sic prælio secundo graviter ab eo vulneratus. Vossius.* Duo Msti Bongars. et editt. Rom. Ven. *Ac si prælio secundo graviter ab eo vulneratus præfectus.* Ita et Ms. Norvic. et edit. Beroald. nisi quod hæc *ac si erat prælio secundo;* ille *ac sic prælio secundo, &c.* An legendum *facto prælio secundo, graviter adeo vulneratus præfectus, &c.?* Sensus certe congruit, nec nimia est mutatio. *Davis.* Vulgaris lectio restat solummodo in And. Oxon. et Bong. pr. a m. pr. In Reliquis et Edd. pp. *ac si prælio secundo graviter ab eo vuln. &c.* Addit Leid. *icto ab eo.* Carrar. Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. *Sic prælio sec. graviter ab eo.* Non dubium mihi est, quin scripserit Hirtius: *Quod malum* (*ubi* inrepsit ex præc. *quod ubi accidit,* et delevit etiam Faërnus) *d. c. v. evitavit: ac si prælio secundo facto graviter vuln. &c. facto* abiisse in *ab eo* patet ex *icto:* pro quo male *adeo* conjecit Davisius ob sequens *ut.* Sed solet ea conjunctio omi, subintellecto *adeo, ita:* ut dicendum jam habuimus ad III. 14. Eamque lectionem in textum recepissem; nisi vetuissent Mss. mordicus retinentes vitiose *ubi.*

27 *Unum illud orat*] Sic reposui ex Msto Norvic. et edit. Rob. Stephani A. D. 1544. In aliis tam veteribus, quam nuperis legebatur *unum erat illud* vel *unum illud erat,* ex quo qui bonam mentem extuderit, per me licet, retineat. *Davis.* Ita recte restituit Davisius ex Ms. Eliens. et Edit. Stephani; cum Scaliger (errore, ut opinor, typographico) aliique edidissent, *Unum illud erat.* Quod autem addit vir doctissimus, in aliis omnibus (præterquam Stephani) tam veteribus quam nuperis Editionibus legi *erat;* in eo demum fallitur. Nam et Hotomannus et Joannes Rosselus et Joannes Mich. Brutus et Anonymus apud Plantinum 1586. et Goduinus et Cellarius, in suis omnes Editionibus scripserunt, *orat. Clark. Orat* Mss. o. et Edd. plurimæ, in quibus Venetæ, Vasc. Stradæ, Ald. Gryph. Plant. 1574. &c.

28 *In conspectum*] Mss. Eliens. et Ed. Rom. *in conspectu.* Vide supra ad IV. 12. *Clark. conspectu* Lovan. Dorv. Ed. Med.

33 *L. Paullo, C. Marcello Coss.*] Pantagathus, Ursinus, et Manut. legunt *L. Lentulo:* atque ita exhibent Ms. Urs. Dorv. et Edd. Rom. Ven. ac Med. *P. Lentulo* Lov. sed bene Ciacconius et Hotomannus docuerunt errare Viros doctos, ao nono Cæsaris in Gallia anno Paullum cum C. Marcello, C. F. fuisse consules. Sequenti vero, de quo paullo post, L. Lentulum et C. Marcellum, M. Filium, hujus Caii patruelem, et germanum Marci Marcelli, qui duobus annis ante consul fuerat. Confer Fastos et Sueton. Jul. 29. Hinc patet quoque pro *L.* in Mss. fere omnibus perperam scribi *Tito* seu *T.* in Voss. sec. C. Vide plura huc pertinentia ad c. 55.

34 *Magnopere*] Bongars. pr. Vossian. pr. Oxon. Egmund. dant *magno opere*. Eleganter et vere. Adi ad I. 13. B. G. Ordo autem, quo verba locavi, est fide Mstorum omnium antiquorum. Vulgo *habet G. m. res g.* In aliis *magnopere Galliæ:* ut suspiceris *Galliæ* esse insititium, sicuti etiam non comparet in Leid. sec. tert. et Ed. Inc. At vide in Præf. hujus libri 'rerum gestarum Galliæ.'

XLIX. 2 *Nulli spem aut caussam dare armorum*] Repono *nulli speciem*, id est, prætextum. Sulpicius Severus Histor. Sacr. II. 3. 6. 'Dedentibus semper pacis specie traditum constat.' Ibi Car. Sigonius conjecit legendum *dedentibus se per pacis speciem:* quæ quidem emendatio satis est concinna, haud tamen necessaria. Suetonius Jul. cap. 82. 'Assidentem conspirati *specie* officii circumsteterunt.' Sic et alibi loquitur idem scriptor. Florus II. 2. 4. '*Specie* quidem socios juvandi, re autem sollicitante præda.' Mendum in Hirtio procreavit compendiaria scriptura; *spem* enim et *speciem* in Manuscriptis sola distinguit lineola, per litteram secundam ducta; hinc fit, ut sæpe confundantur. *Davis.* Errat vir doctus. Sperabat enim semper Gallia caussam novorum motuum. Quare iis omnem spem et prætextum vel caussam adimere volebat. Patet id satis e sequentibus. 'Bellum omnis Gallia libenter sine præsenti periculo susciperet.'

4 *Sub decessum suum*] Ita scribendum existimo. Sic enim jam infra. *Cæsaris decedentis;* alii, *discessum suum. Clark.* Recte Clarkius *dec.* emendavit, quod egregie confirmant Andin. Oxon. Voss. pr. Palat. Leid. sec. uti et Mss. Ursini ac Faërni, atque ita scribendum margini adlevit Lipsius. *Decedere* huic rei proprium esse verbum, ut et *decessoris*, jam tirones sciunt. Adi et Vossium ad cap. seq. *Cæsaris decedentis*, uti est in Mss. plurimis et intergerrimis. Ceterum minus bene Scaliger ex Urs. et Faërni libris reposuit Accusativum. Nam omnes ad unum Mss. et Edd. habent Ablativum, at puto Fulvium respexisse tantum ad præpositionem et indicare voluisse, in suis libris esse *decessu*, non *decessum:* quamvis hac variatione nihil sit frequentius, et utrumque exemplis defendi possit. Adi ad B. G. II. 11. B. C. I. 27. 'sub ipsa profectione.' Bos. Animadv. in Cæs. p. 24.

6 *Omnis Gallia susciperet*] Sic Cæsar dicit sæpius; cum de tribus Galliis loquitur. Confer Voss. ad VII. 4. Verum nec spernendum temere, quod est in And. et Oxon. *quod Galliæ susciperent.* Ut e Mss. plerisque restituimus B. G. IV. 20. 'Quæ sunt contra Gallias.'

9 *Inponendo*] Sic quidem Petav. Scalig. Cujac. And. Oxon. et Leid. pr. cum Bong. pr. a m. sec. ac Dorvill. et Celso: quare nil muto. Verum Bong. pr. a m. pr. et reliqui Codices mei, in quibus Bong. sec. Voss. pr. Lovan. Egmund. &c. uti et Carrar. et Edd. Inc. ac Flor. exhibent *injungendo.* Non minus eleganter. Vide quos laudat Cel. Burm. procem. Quinct. Inst. Orat. 'injungere laborem non injuste viderentur:' et sæpe his in commentariis adhibitum. B. Civ. II. 18. 'Iis graviora onera injungebat.' Ipse Hirtius c. 6. 'Expeditionum onus injungebat:' at ibi Scaligeri Codex *Inpingebat:* unde forsan hic rescribi placeret *inpengendo*, pro qua voce alii librarii scripserant *inpon.* alii *injung.* De hac voce adi, quos et quæ laudat Cl. Duker. ad Flor. III. 12. § 13. 'Hæc Catilinam patriæ suæ inpegit.' Sed tamen *inpingere alicui onus* num Latine dici possit, adhuc dubito, et *injungendo* præfero. Mox *defessam* non agnoscit Bongars. pr. *defectam* dicit Oros. VI. 12. Sic enim Mss. non *defætam.*

10 *Conditione parendi meliore facile in pace*] Tert. Bongarsianus habet *conditione parendi meliore facilem*: quod non male. Alterum tamen magis ex Hirtii more. *Vossius.*

L. 4 *Commendaret sacerdotii petitionem*] Lege *commendaverat*, ut habent Norvic. Buslid. et Egmond. Hoc enim tempore municipia petiit, ut eis gratias ob præstita Antonio officia referret. *Davis.* cur. sec. *Commendaverat* etiam Bong. pr. Vossiani, Gottorp. Lovan. Leid. sec. tert. et Dorv. cum Edd. primis, item Vascos. Steph. aliisque. Verum Cæsarem non habuisse in animo, eo proficisci, ut gratias pro officiis Antonio præstitis ageret, sed ut eum commendaret, patet luce clarius e sequentibus: ubi docet Hirtius, demum in via Cæsarem audivisse, Antonium creatum esse Augurem: at nihilominus Cæsarem non rediisse ad exercitum, sed vel sic colonias et municipia adiisse, ut gratias ageret; et se quoque et honorem suum commendaret in seq. anni petitione. Quare omnino *commendaret* cum ceteris retineo. Nisi altius hæreat vulnus. Nam Buslid. Egmund. et Petav. habent *M. Antonium quæstorem suum comm. sac. petitione*, ut loquitur mox Hirtius: *petitione* restat quoque in Gott. Voss. tert. et Ed. Inc. Forsan pro *commendaverat*, scribendum *commendaret ad S. petitionem* i. e. in, propter, ob. Vide ad B. G. v. 40. B. Civ. II. 32. in f. III. 101. Et ita alii. Nepos Dat. c. 8. 'exercitus contrahebat ad bellum.' Liv. I. 9. 'ad ingenium efficaces preces:' et sæpe. Immo c. 52. 'majore commendatione conciliaretur ad consulatus petitionem.' Verum cum sequatur modo *ad petitionem* et vulgata lectio, optimis Codicibus And. Oxon. Leid. pr. Cujac. aliisque confirmata, bene sese habere videatur, nil innovari suadeo.

5 *Gratia*] Hanc vocem abundare putavit Ciacconius, et Scaliger uncis inclusit. Frustra. *Gratia* est illud, quo multum Cæsar apud colonos et municipes valebat ob obtinendum votum. Sueton. Jul. cap. 19. 'Inferior gratia.' Sallust. B. Catil. c. 20. 'Vulgus fuimus sine gratia, sine auctoritate. Itaque omnis gratia, potentia, honos, divitiæ apud illos sunt:' ubi vide Cl. Cort. Statim 'Cæsaris convellere gratiam:' et 'gratia suffragiisque valere.' Neque enim phrasis obstitit, credo, viris doctis: quæ sæpe occurrit in his Commentariis. Vide ad I. 13. 'Dolo contendere.'

8 *Cæsaris decedentis convellere gratiam*] Sic recte etiam in Cujacii manuscripto legebatur. Cicero pro Muræna: 'multi obviam prodierunt de provincia decedenti.' Unde is, qui decessit, *decessor*: qua voce primus Tacitus usus, pro eo, qui legionis imperio abscedebat. Glossæ: *Decessor* προηγησάμενος, διακάτοχος. Postea et in jure usurpatum pro eo qui de provincia decedit. Barbari scriptores inde ineptam et nulli ignotam vocem *prædecessoris* formaverunt. *Vossius.*

16 *Qui omnem honorem et dignitatem Cæsaris exspoliarent*] Sic omnes Mss. et vett. impressi, præterquam quod nonnulli *spoliarent*. Conjecit Pet. Ciacconius legendum *omni honore et dignitate Cæsarem exspoliarent*, et ita eum secutus edidit J. Scaliger cum recentioribus. Dubitari quidem non potest, quin hæc loquendi ratio sit magis proletaria; proba tamen est et altera. Velleius Paterculus II. 80. 'Spoliata, quam tueri non poterat, dignitas.' Cicero pro M. Cœlio p. 2288. Ed. Lambin. *Detrahendæque dignitatis gratia, dixerunt.* Et iterum p. 304. 'Parcat juventus pudicitiæ suæ, ne spoliet alienam.' His exemplis inductus, Codicum scripturam revocavi. *Davis.* Cellarius etiam secutus est Ciacconii conjecturam, invitis Mss. omnibus, qui habent cum Edd. Vett. *spoliarent*. Bong.

sec. *spoliarentur.* Andinus tamen et Oxon. cum Petav. servant *exspoliarent.* Valer. Max. I. 1. § 20. 'Thesauro Proserpinæ spoliando:' ubi Harlem. Cod. et alii *exspoliando.* Vide ad VII. 77. 'Hos vestro auxilio exspoliare.' Ceterum *exceptus* et seqq. usque ad verba illa c. 53. *quo majores,* desunt in Bong. sec. Vossianis, Egmund. Gottorp. Leid. tert. et Ed. Inc. Verum ex parte leguntur ad finem hujus libri adtexta, nempe ad verba c. 52. 'cum Cæsaris caussam,' ita ut deficiant in syllaba *Cæs.*

17 *Ereptum Serg. Galbæ consulatum*] Contra Suetonius Galbæ c. 3. 'Hujus nepos (Serg. Galba) ob repulsam consulatus infensus Jul. Cæsari, cujus legatus in Gallia fuerat, conspiravit cum Cassio et Bruto;' adeo ut videantur noster et Suetonius frontibus adversis dimicare. Nodum solvit Ph. Rubenius, qui Elect. I. 27. duplicem fuisse repulsam contendit. Prima, quam memorat Hirtius, evenit, cum Cæsar esset in Galliis; alteram, cujus meminit Suetonius, Cæsare jam dictatore, contigisse censet. *Davis.*

18 *Sibi conjunctus*] *Pronomen* est *reciprocum* pro *demonstrativo,* qui quidem loquendi modus Fr. Hotomanno durus videtur, nec tamen eum refugerunt optimi scriptores. Noster Bell. Afric. c. 49. 'Longius sibi progrediendi eripuerunt facultatem.' Sulpicius Severus Hist. Sacr. II. 2. 4. 'Jam revelato *sibi* per Dominum mysterio.' Idem Vit. B. Martini XV. 4. 'Plerumque autem contradicentibus *sibi* rusticis.' Adi etiam Th. Munckerum ad Hygini Fab. IX. p. 108. *Davis.* Existimat Davisius, pronomen *reciprocum* hic positum pro *demonstrativo;* sed a Grammaticis deceptus. Nam proprie hoc in loco poni debuit pronomen *reciprocum,* propterea quod *continua* oratione dixerat Hirtius, 'Cæsarem justam *sibi* et honorem *suum* commendare:'—'et adversarios *suos* esse gloriatos,'—'et *sibi*' (eidem scilicet Cæsari) 'Galbam esse conjunctum familiaritate.' Cæterum, quoniam meræ fere tenebræ sunt, quicquid hac de re apud Grammaticos inter se litigantes reperias; breviter totam hujusmodi locutionum rationem apponere visum est. Primarius igitur sive maxime naturalis et præcipuus *Reciproci* usus, est in *sententia Simplici;* in qua oratio, unde fuerit transitiva, eo proxime et *immediate* (quod aiunt) reciprocatur. Ut, *Lucretia* se *interfecit: Cato pectus* suum *gladio transfixit.* Ubi, cum nullo modo ferri queat, ut *Demonstrativum* ponatur pro *Reciproco:* quis enim unquam tam barbarus fuit, ut diceret, *Lucretia* eam *interfecit,* pro eo quod est, *se interfecit?* vel, *Cato pectus* ejus *gladio transfixit,* pro eo quod est, *pectus* suum *transfixit?* Liquet utique, non posse promiscue usurpari *Demonstrativum* et *Reciprocum;* sed *Demonstrativum* semper *demonstrative* esse positum, *Reciprocum* semper *reciproce.* Secundo, usurpatur *Reciprocum* nihilo minus *proprie,* et revera *reciproce,* in *sententia Composita;* ubi, etsi non quidem *immediate* (quod aiunt,) at nihilo tamen minus *vere,* reciprocatur cum eo, quod præcessit: ut, *orat Petrus ne deseras* se. Nam, quemadmodum recte dicitur, *Petrus sollicitus est de* se; similiter recte itidem dicitur, *sollicitus est Petrus, nequid accidat* sibi; *sollicitus est, ne deseras* se; *rogat, ne deseras* se; *&c.* In quibus omnibus illud *Se,* æque vere reciprocatur cum præcedente *Petrus* ac in *sententia Simplici.* Quod si hujusmodi *sententiæ Compositæ* pars utraque in Persona tertia efferatur; ut, *rogat Petrus Paulum, ne deserat* se; jam illud *Se,* vel cum *priore* et remotiore, vel cum *posteriore* et propiore Antecedente, poterit æque proprie reciprocari; ut scilicet vel ad *Petrum* rogantem,

vel ad *Paulum* deserentem, referatur. Quo pacto cum ambigua demum sit facta constructio; jam aut ex reliquæ orationis contextu manifesta fiat oportebit sententia, aut vitari debebit ista constructio, utcunque purissima et maxime Latina. Atque hæc quidem hactenus satis manifesta. Verum in errorem jam hinc deinceps inducti sunt Grammaticorum plerique, ac si *promiscue* usurpari possent *Demonstrativum* et *Reciprocum*, propterea quod in hujusmodi quidem *sententia composita*, (aliter prorsus atque in *Simplici*, uti supra est ostensum,) possit interdum æque Latine usurpari vel *Demonstrativum* vel *Reciprocum*. Id quod ideo utique evenit, non quod *Reciproca* possint unquam aliter usurpari, quam ut sint *vere reciproca*; nedum quod aliud vocabulum pro alio possit unquam proprie et Latine poni; (id enim, nisi in plane Synonymis, semper est ineptissimum; neque certa ulla esset futura ratio aut norma loquendi;) sed quod, in *sententia composita*, possit eodem in loco, *diverso respectu*, poni vel *Reciprocum* vel *Demonstrativum*. Exempli gratia; *Redde Ciceroni librum suum*, vel *ejus*, ex æquo dici potest; nimirum reciproce *librum suum*, respectu *Ciceronis* cui reddatur; vel demonstrative *librum ejus*, respectu *Tui* qui reddas. *Rogat te Paulus, ne deseras se*, vel *ne deseras eum:* reciproce nimirum, *se* respectu *Pauli* qui roget; vel demonstrative, *eum*, respectu *Tui* qui deseras. Denique, *Reciprocum* nonnunquam apud bonos Auctores refertur ad Antecedens subintellectum; ut in isto Plinii, *Vinea si macruerit*, ei *sarmenta* sua *comburito*. Et in durissima ista constructione apud Senecam, *Puer ad tuum formetur arbitrium, multum* sibi *dabis*; hoc est, *multum ei dabis, sibi*; vel *multum* ei *dabis, quod sibi habeat*. Postremo, in isto Ovidii, *Respice Laërten, ut jam* ei *sua lumina condas:* siquidem ita scripsisset Ovidius: nam vera lectio longe aliam exhibet constructionem; *Respice Laërten: Ut jam sua lumina condas, Supremum fati sustinet ille diem.* Atque his demum modis facile explicari poterunt, quæcunque loca apud Sanctium aliosque Grammaticos eum in finem adducta reperias, ut ostendant Reciprocum et Demonstrativum *promiscue* pro se invicem usurpari posse. Id quod in universum omnibus in linguis, et in omnibus exemplis vocabulorum, quorum aliud scilicet pro alio positum dicatur, non utique prorsus Synonymorum; non potest non esse ineptissimum. *Clark.* Sic c. 54. 'Cæsar, cum de voluntate adversariorum se spoliari nemini dubium erat.' B. C. I. 24. 'atque ad se Brundisium sit venturus:' id est, ad Pompeium, ad quem scribit: quod male mutant. Vide etiam ad B Alex. c. 38. B. Afric. c. 49. 57.

LI. 4 *Itinerum*] Vult floribus et coronis conspersa esse: quod facere olim populus solebat cum gaudio aliquem excepturus. Unde legimus in Polybio T. Quintium, cum liberam Græciam pronunciari jussisset, coronarum conjectu honoratum. Οἱ δὲ, inquit, πολλοὶ στεφάνους ἐπιῤῥίπτοντες καὶ λημνίσκους. Et de Curione tr. pl. ait Plutarchus, eum superato in suffragiis Pompeio florum conjectu plausuque a plebe exceptum esse: κἀκεῖνος μὲν ὡς νενικηκὼς λαμπρὸς ὑπὸ χαρᾶς εἰς τὸν δῆμον ἐξήλατο, κρότῳ καὶ βολαῖς στεφάνων καὶ ἀνθῶν δεξάμενον αὐτόν. Addit autem ὡς νενικηκώς; ut ostendat solitos victores eo honore affici: nam nemo ignorat solitos in Græcia athletas, et olympionicas florum jactu coli, unde notæ illæ ἀνθοβολίας, et φυλλοβολίας voces. Non solis tamen athletis, sed et maxime cuique duci id honoris habitum; quod et Pompeio accidisse e Plutarcho discimus. *Vossius.* Pro *locorumque* exstat in Bong. pr. Scalig. Leid. pr.

tert. Vossianis, Gottorp. et Ed. Inc. *locorum*. Omnino rectius. Vide ad B. G. IV. 13. 'timore, lassitudine, vi fluminis.' Dein pro *qua* in Leid. sec. est *quo*, at Bong. pr. et Voss. pr. *quæ*. *Ire viam, portus, forum* frequens est poëtis, non item historicis. Recte se habet *qua*. Adi omnino ad I. 6. 'Vix qua singuli carri ducerentur.' Quatuor autem hæc verba *qua C. it. erat* desunt in And. et Oxon.

10 *Humiliores*] Petav. Scalig. Leid. pr. Voss. pr. et 4 alii cum Ed. Inc. *Meliores*. Quasi vellet innuere, opulentiores non æque bono animo magnificentiam ostentasse, quam alios, qui meliore in Cæsarem animo erant præditi. Videtur tamen potius hæc lectio nata e more scribendi per omissionem τοῦ *h*, *umiliores*. Unde supra docui *hominum* sæpe abiisse in *omnium*. Sic *Umerus, Omerus, Oratius*, et alia innumera.

LII. 2 *Celeritate*] Bong. pr. cujus hic rursus incipit manus recens, Leid. pr. Scal. Oxon. Buslid. Dorv. et Edd. Rom. Ven. Med. *cum celeritate*. Quod reposui. Sæpius hæc præpositio fuerat ejecta. Alibi *summa cum contumelia, diligentia, periculo, &c.* Vide Indicem notarum, et ad B. Hispan. c. 2.

5 *T. Labienum Galliæ Togatæ præfecit, quo majore commendatione conciliaretur ad consulatus petitionem*] *Gallia Togata* est Cisalpina. Vide Ald. Manutium Quæst. per Epist. l. II. Ep. II. Coloniæ et municipia populi Rom. suffragiorum jus habebant, quam ob causam *T. Labienum Galliæ Togatæ præfecit* Cæsar, *quo majore commendatione conciliaretur ad consulatus petitionem*. Noster c. 1. 'Municipia et colonias appellaret, quibus M. Antonii Quæstoris sui commendaret sacerdotii petitionem.' Et iterum, 'Justam sibi caussam municipia et colonias adeundi existimavit, ut iis gratias ageret, quod frequentiam atque officium suum Antonio præstitissent.' Cicero ad Attic. Ep. I. 1. p. 15. Ed. Græv. 'Quoniam videtur in Suffragiis multum posse Gallia (Cisalpina) cum Romæ a judiciis forum refrixerit, excurremus mense Septembri legati ad Pisonem, ut Januario revertamur.' Ad eum locum videndi sunt Paullus Manutius et Pet. Victorius. De tempore, quo jus suffragii omnibus municipiis et coloniis dabatur, consulas H. Norisium ad Cenot. Pis. Diss. I. c. 1. *Davisius*.

15 *Obtineri*] Vide supra ad VII. 36. 'prohiberi videantur.' *Clark.* Adi notas ad II. 32. 'facere dixerunt:' unde patet minus bene in And. et Oxoniensi scribi *caussam s. facilem. Nam.* Dorvill. etiam *facilem*. Bong. pr. *obtinere*. Frequens locutio est *obtinere rem, caussam*: et subintelligitur *posse*, vel futurum tempus innuitur, ut adlatis locis patet.

21 *Pacto*] Sic quidem placuit Faërno; e Ms. an e conjectura, non additur. Recepit tamen Hotom. et Scaliger, cum ante eum ederetur *facto*; atque ita exhibent excerpta Gruteri, meique quotquot hanc partem habent, codices, quare revocavi. Sæpe *facto* in *pacto* mutarunt librarii. Adi ad Front. p. 214. 'Quo facto' Hirt. B. Alex. c. 5. 7. 23. Dein *tantum* non male abest ab And. et Oxon. *solum* et *tantum* sequentibus *sed etiam* non raro subintelligi solet. Vide ad ejusdem II. 13. 5. 'Non armis, sed vulneribus.' Stewech. ad Apul. Met. III. p. m. 326. B. Civ. III. 57. 'Non solum, quæ probasset, exponere, sed etiam,' &c. In Lovan. deest *solum*.

22 *Discess.*] Ejeci vocem *senatus* intrusam a Faërno et Scaligero contra Mss. et Edd. omnes. Melius idem legebat *S. C. per disc. f. c.* Vide Urs. Quamvis absit vox *senatus*, facile intelligi potest de discessione senatus pedibus facta. c. 53. 'discessionem faciente Marcello.'

24 *Intercesserunt*] Sic reposuit Sca-

liger ex conjectura Pantagathi, sed invitis Mss. et Edd. omnibus, in quibus est *jusserunt*, uti sensus esset, Consules, qui amici in primis erant Pompeio, jusserunt, ne fieret discessio. Sed *jubeo, ne quid fiat*, vereor ut Latinum sit. Quare verisimilior videtur lectio Codicis Carr. Bong. tert. Leid. sec. Ed. Beroaldi et Vascos. Marg. *suaserunt:* quod et arridet Bruto. De tota re vide hic Ciacconium et Hotom. *Jusserunt* interim revocavi e Mss. plurimis et melioribus: quo usus verbo esset Hirtius, ad invidiam conflandam.

LIII. 9 *Majores pararent necessitudines*] Ms. Norvic. habet *necessitates*, quæ quidem varietas non de nihilo est; ut enim *necessitudo* eandem sæpe vim obtinet ac *necessitas*, sic interdum *necessitas* idem denotat ac *necessitudo*. Cæsar B. C. I. 8. 'Semper se Reip. commoda privatis *necessitatibus* habuisse potiora.' Sic et Cicero pro Sylla p. 1857. A. Gellius Noct. Attic. XIII. 3. 'Nihil rationis dici potest, qui *necessitudo* et *necessitas* separentur. Itaque in libris veterum vulgo reperias *necessitudinem*, dici pro eo quod necessum est; sed *necessitas* sane pro jure officioque observantiæ infrequens est; quamquam qui ob hoc ipsum jus affinitatis familiaritatisque conjuncti sunt, *necessarii* dicuntur. Repperi tamen in oratione C. Cæsaris, qua Plautiam rogationem suasit, *necessitatem* dictam pro *necessitudine*, id est, jure affinitatis. Verba hæc sunt: *Equidem mihi videtur pro nostra* necessitate, *non labore, non opera, non industria defuisse.*' Hactenus ille: ex quibus patet, lapsum esse Sosipatrum Charisium, qui ἀπότόμως negavit, *necessitatem* pro *necessitudine* unquam poni. *Davis. Necessitates* legitur in Vossianis omnibus, Bongars. sec. Egmund. Lovan. Gott. Buslid. Leid. tert. Bong. pr. pro var. lect. et Ed. Inc. ita variatur quoque B. Civ. I. 4. Contra pro *necessitate* in Mss. est *necessitudo* apud Valer. Max. I. 6. § 12. ubi consule doctos viros. B. C. I. 8. Mss. vetustiores *necessitudinibus* habent: plura vide apud Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 17. 33.

LIV. 2 *Mitteretur*] Sic Mss. Reg. et Vossii. Al. *mitterentur*. Minus eleganter. *Clark. Mitteretur* cum Ed. Inc. etiam mei omnes, si tamen Pal. et Bong. pr. recentissimæ quidem manus excipias, forsan et Cujac. Scalig. et Andin. Quare Clarkio non parui; licet alterum facile ferri possit. Sed cum agatur de duabus legionibus sub uno hoc verbo, elegantius adhibetur plurale: quem numerum e Mss. restituimus Cæsari VII. 39. 'Alter pro Convictolitaue, alter pro Coto pugnaverant.'

5 *Confectam ex delectu Provinciæ, Cæsari eam tanquam ex suo numero dedit*] Locus tam certo depravatus, quam luce meridiana diem esse constat. Non dubitavit tamen sic quoque Scaliger edere. Nam prima legio hæc confecta erat ex delectu Galliæ Cisalpinæ, quæ provincia Cæsaris erat. Hanc legionem Pompeius jam dedit Bibulo, tanquam suam; et Cæsar coactus est alteram ex suis addere legionibus. *Vossius.* Locum esse certo depravatum notavit Dionys. Vossius: qua tamen ratione sit emendandus, nec ille vidit, nec alius quispiam. F. Ursini liber *confectam ex delectu provinciæ Cæsaris, ei tanquam ex suo numero dedit.* Legendum crediderim *confectam ex delectu provinciæ Cæsaris, eam tanquam ex suo numero repetit.* Cæsar B. G. VI. 1. 'Simul ab Cn. Pompeio Procos. petit—quos ex Cisalpina Gallia Consulis sacramento rogavisset, ad signa convenire et ad se proficisci juberet:' quod Pompeius et Reip. et amicitiæ tribuit. Hanc legionem, tanquam ex suo numero repetit Pompeius: quam idcirco ei remisit Cæsar. Vide et Dionem l. XL. p. 151. Prima syllaba vocis *repetit* excidisse videtur ob similitudinem,

quæ ei fuit cum antecedente; dein *petit* et *dedit* facile a Librariis confusa. *Davis.* *Provinciæ Cæsaris, tanquam ex s. n. dedit.* Codex Ursini habet *Confectam ex delectu provinciæ* Cæsaris, ei *tanquam ex suo numero dedit.* Alii omnes Mss. et Editi *conf. ex del. provinciæ,* Cæsari eam *t. ex s. n. dedit.* Lectio manifesto depravata. Sed Davisii mutatione nihil opus. Sensus enim manifestus est, *t. ex s. n. dedit,* scilicet ad Parthicum bellum. Quare hoc modo edidi: *conf. ex d. provinciæ* Cæsaris, *tanq. ex s. n. dedit,* omissa solummodo voce *ei* vel *eam,* quæ sententiam turbat prorsus; et manifesto orta est, prior ex corruptione ultimæ syllabæ vocis præcedentis *Cæsaris,* posterior ex corruptione primæ syllabæ vocis sequentis *tanquam. Clark.* Bene defendit Cl. Clarkius verbum *dedit,* et *Cæsaris* reposuit, jungens id nomen τῷ *provinciæ;* atque ita ante ipsum scribendum docuerunt Glandorp. et Ciacconius, e lectione Urs. Cod. tantum delens *ei. Cæsaris* clare etiam exaratur in Leid. pr. et sec. Sed *eam* Mss. mei cuncti retinent. Et bene per Pleonasmum additur *eam,* optimorum quorumvis more, uti noster ipse locutus est supra quoque c. 3. 'illud signum, &c. Cæsaris *id* erat interdicto sublatum:' ubi plura adnotavimus. Hotomannus putabat delendam vocem *Cæsari.*

6 *Adversariorum se exspoliari nemini dub. esset*] Hæc est Cellarii et vulgaris lectio usque ad Scaligerum; nisi quod Vasc. Str. Steph. et alii dederint *spoliari.* Primus quod sciam Scaliger verba ista *se exspoliari,* secutus fidem Cod. Carrar. et Brutum, ejecit; unde etiam non agnoscunt Edd. Dav. et Clarkii, qui inseruerunt pro iis *suorum.* Sed et ea vox additur in Edd. Amstel. et Lugdun. Mss. plerique et Ed. Inc. *cum de v. minime dubium esset adversariorum suorum: dubius* Bong. sec. Verum Leid. pr. sec. And. hibent *de vol. adv. se spoliari nemini dubium esset.* In Leid. pr. *nulli.* Nec video, cur ea sperni lectio debuerit. *Cum nemini dubium esset,* se (i. e. ipsum Cæsarem, qui præcedit: vide ad c. 50.) spoliari seu exspoliari, prout placebat ipsius inimicis. Certe *suorum* glossam magis olet, quam alterum *se spoliari.* Retinui utrumque, cum Edd. Amst. a Grævio procurata, et Lugdun. Hotomannus malebat voce auctius *ea se exspol.*

8 *Et ex suo numero* XV] Malo cum Ms. nostro, et Cujacii sec. primo, tert. Bong. Pal. Pet. *ex suo nomine.* Ciacconius et Ursinus pro XV scribunt IV, ut supra dictum. *Vossius.* Cum iis facit Just. Lipsius Milit. Rom. l. IV. Dial. 8. p. 212. nec adsensum denegabit, quicunque rem perpendet. Miror autem, cur Vossius, ex nonnullis Manuscriptis legi velit *ex suo nomine;* cum saltem Latinitas postulat, ut omittatur præpositio. *Davis.* Ms. Reg. habet *et suo nomine.* Recteque adnotat Davisius, etiam Latinitatem postulare, ut ista in phrasi omittatur præpositio. Sed manifesto verior est vulgata lectio *et ex suo* numero *transdi,* scilicet ad Parthicum bellum. Quemadmodum jam supra *de Pompeio* dixerat, *tanquam ex suo* numero *dedit,* ad idem, nimirum bellum Parthicum. *Clark.* Atqui Mss. Bongars. Vossiani, Leidd. Lovan. Egmond. Gottorp. item Andin. Scalig. et Codices Ursini, Brantii cum Edd. vetustis, item Vascos. Str. Steph. et alii exhibent *et suo nomine,* quod non dubito, quin voluerit Vossius etiam: optime. Cæsar remisit legionem Pompeii (ut est in Voss. pr. et sec.) ipsi non suo nomine, sed Pompeii nomine, quia illa erat ea, quam ad bellum Parthicum ex SCto mitteret Pompeius; at *suo nomine* tradidit illam, quam in Gallia citeriore habuerat. Adsentior autem viris doctis pro XV reponentibus IV, at tum etiam

Vide ad c. 24. et Ursinum aliosque ad B. Civ. III. 88.: ubi *tertia* pro *quarta* ponitur. Mordicus tamen Mss. retinent XV vel *quintam decimam* præter Andinum, qui habet hic, non seq. loco, *undecimam*. Quare nil in his mutare ausus fui. Ceterum *ei* addunt Edd. Rom. Ven. Med. Vasc. Str. Steph. Gr. post. et Mss. plerique *tradi jubet*. Mox reposui *tueatur* e Mss. And. Oxon. Leid. pr. et Egmund. pro *tueretur*. In Gott. Leid. tert. Voss. tert. et Ed. Inc. legas *tuerentur*.

11 *Exercitum distr. per hiberna*] Grutero placuit magis lectio Bongars. sec. *Exercitui distribuit hiberna*. Verissime; nam et ita invenitur in membranis Andinis, Oxon. Voss. pr. Egmund. Buslid. Scalig. Gottorp. Brant. ac duobus aliis, et Ed. Incerta. Sed in Leid. pr. et Voss. sec. aliisque *Ex. dist. in hiberna*. Confusio forsan orta est, quod, ut Cæsar, ita et Hirtius *exercitu* pro *exercitui* scripserit.

14 *Si Belgæ quorum maxima virtus*] Quatuor has legiones in Belgio proprie dicto collocatas fuisse censet Phil. Cluverius Germ. II. 2. quam ob causam hic reponit *Bellovaci, &c.* Si rem ita se habere concedamus, nulla opus est mutatione: Lucanus enim I. 426. *Belgam* pro Belgii proprie dicti incola usurpavit. Vide notata ad B. G. v. 24. *Davis.* Vide et supra ad c. 38. 46.

15 *Et Ædui*] A Ms. Carrar. Brant. et 8 meis, atque Ed. Incerta abest *et*. Bene Beroaldus edidit *si Ædui*, quod firmatur a Cod. Bong. tertio; eleganti repetitione.

LV. 1 *C. Marcellum*] Sic recte Ms. Norv. cum antiquæ editt. perperam repræsentarent *M. Marcellum*, ut vidit H. Glareanus, cui temere adversatur Joan. Glandorpius; Caius enim Marcellus tunc temporis consulatum gerebat. Vide Dionem l. XL. p. 148. et 151. *Davis.* In solo Bong. pr. inveni *M.* perperam. Fuit enim *C. Marcellus*, atque ita Edd. plerique exhibuerunt e Mss. suis. Aliam lectionem præfert Hotomannus, cujus est mentio in margine Ed. Gryph. *a Paulo et Marcello Coss.* quam confirmant Andin. et Oxon. qui habet *a P. et a Marc.* Ego acquiescere malo vulgatæ, quia Marcellus præcipuus Cæsari fuit inimicus, eique, non item collegæ, a ceteris auctoribus adtribuuntur sententiæ gravissimæ in Cæsarem. Immo defensorem habuit Paullum. Vide omnino ad Sueton. Julium c. 29. De his consulibus etiam vide ad c. 48. Nam sequentis anni Consul C. Marcellus, M. Filius, non minus infensus Cæsari fuit, quam hic, Caii filius.

4 *Quamquam nulli erat, &c.*] In Bongars. sec. hic exaratur *nullo*, qui etiam non agnoscit vocem *quamquam*. Vide ad VI. 13. 'Nullo adhibetur consilio:' uti illic habent Mss. multi. Dein *esset* exstat in Leid. pr. uti loquitur ipse Hirtius, in Præfat. *Quamquam sint nota:* ubi male reposuit Clarkius *sunt*, ut ibi docui. Tandem exhibui *quidnam pararetur* fide Mstorum omnium Vossii, Cujac. Scalig. Leid. pr. tert. Bong. sec. Egmund. Petav. Lovan. Buslid. Gottorp. Edd. Inc. Vascos. Str. Steph. et Gryph. post. Idque politius etiam visum Grutero, quam vulgare *quin arma pararentur:* quod natum ex Glossa interlineari.

7 *Belli gerendi*] Optimi Codices, Petav. Cujac. Cuj. Scal. Leid. pr. Voss. prim. Lov. *belligerandi;* uti edunt quidam VI. 22. 'studium belligerandi agricultura commutent.' Sed ibi scribendum est *belli gerundi:* ut sæpius; atque ita diserte hic Egmund. quare id reposui. V. etiam B. Afric. c. 36. *Belligerare* tamen usus est Cicero, Plautus, Tacitus, ut lexica notant, item Sueton. Aug. c. 94. atque ita Mss. plerique apud Valer. Max. VI. 5. Ceterum rectius tum fore

videtur *belligerando*, sive potius cum Grutero *bello*. aut *bello*. *Gerendi*, *&c.* Disceptandi jure potius, quam bello; ut sequens verbum sit initium periodi, quæ cum reliquis perierit. Nam non dubium est mihi, quin desint hic nonnulla. Hoc clare patet e Mss. qui addunt verbum *contendit*, quod licet sine ullo sensu, ne quid e Codd. pereat, addidi. Sic enim exstat in Bong. sec. Voss. pr. Leid. pr. Lovan. Gottorp. et aliis cum Ed. Inc. Auctius insuper est in Egmund. 'Contendit quadam utraque die futurum.'

DE BELLO CIVILI.[1]

LIB. I.

1 *Bello Civili*] Hotomannus probat lectionem Msti *de Bello Civili Pompeiano*, quod inveni etiam in Leid. sec. et Vossiano, item Aicard. Forsan ex Suetonio c. 56. 'Reliquit et rerum suarum commentarios, Gallici, civilisque belli Pompeiani. Nam Alexandrini,' &c.

DIONYSII VOSSII SUPPLEMENTUM

IN

C. JUL. CÆSAR. LIB. I. DE BELLO CIVILI.

Nihil nunc dicam de absurda illorum opinione, qui hos de bello civili commentarios Cæsaris ipsius esse negant. Quod etsi ne Suetonius quidem affirmaret, tamen satis ipsa dictio Cæsarem nec quemquam alium esse autorem prodit. Illorum accedo sententiæ, qui ἀκεφάλους hos esse Commentarios arbitrantur. Etenim nequeo persuadere mihi abruptum adeo exordium hujus operis fuisse. Et præmittenda fuisse multa satis ipsa ostendit historia. Quare operæ pretium nobis fuit ex Plutarcho, Appiano, ac Dione contexere, quæ desiderari hoc loco existimamus. Sunt autem hæc: 'Subacta omni Gallia multis de caussis Cæsar cum in Cisalpinam promittit, qui consulatum illi, et provincias prorogari peterent. Ea in petitione Pompeius, qui alieno in Cæsarem animo, nondum tamen inimicitias palam gerebat, neque commendatione sua juvandum eum, neque contra dicendum existimavit. Sed Lentulus et Marcellus coss. qui jam ante inimico in Cæsarem fuerant animo, id prohibendum sibi omnibus modis putavere: Marcellus vero non dubitavit aliis quoque injuriis Cæsarem afficere. Nam nuper coloniam Novumcomum Cæsar in Galliam deduxerat; cui Marcellus jus civitatis ademisse non contentus, decurionem ejus coloniæ Romæ deprehensum, virgis cædi jusserat, et querelas suas Cæsari

minia nullus adhuc civis Romanus fuerat affectus. Quæ dum ita fiunt, venit ad Cæsarem in provinciam C. Curio tribunus plebis. Qui multum pro Republ. et caussa Cæsaris enixus, tandem ubi frustra omnia tentari intellexit, metu adversariorum profugiens, de omnibus, quæ acta essent, et quomodo opprimere eum inimici agitarent, edocuit. Cæsar virum amplissimum, optimeque de se ac de Rep. meritum comiter excepit: et gratias pro summis ejus in se beneficiis egit. At Curio, quia jam non obscure vis in Cæsarem pararetur, suasit ei, ut omnem exercitum quam maturrime contraheret, et oppressam paucorum audacia Rempublicam vindicaret. Cæsar, quamvis ea omnia ita esse haud ignorabat, censuit tamen Reip. imprimis habendam esse rationem: nequis armorum caussam eum esse judicaret. Itaque per amicos id solum contendit, ut duæ sibi legiones, et provincia Gallia Cisalpina, atque Illyricum relinqueretur. Quæ omnia ab illo acta, ut si forte conditionum æquitate adduci possent adversarii, in otio Resp. foret. His postulatis ne ipse quidem Pompeius refragari ausus est. Sed cum nihil a coss. impetraret Cæsar; literas ad senatum perscribit, quibus breviter gestis suis et meritis in Rempubl. percursis, orabat, ne populi sibi beneficium eripiatur, qui absentis rationem haberi proximis comitiis jussisset: non recusare se, si ita senatui populoque Rom. videatur, exercitum dimittere, modo idem a Pompeio fiat. Illo imperium et exercitus retinente, nullam caussam esse, cur inimicorum se injuriis ipse exponeret, et militem dimitteret. Has literas Curioni perferendas tradit: qui incredibili celeritate millia passuum CLX emensus, tridui spatio ad urbem venit, antequam Kal. Januariæ advenissent, aut coss. de Cæsaris imperio quidquam statuere potuissent. Confecto itinere Curio literas retinet, nec nisi in frequente Senatu, et præsentibus Tribb. plebis tradit: metuebat enim, id prius si fecisset, ne ab iis supprimerentur.' Hic deinde subjicienda illa, *Literis Cæsaris consulibus traditis:* nam verba illa *a Fabio C.* aliquis ineptus librarius inseruit, quod audacter affirmare non dubito, etsi eas in omnibus Mstis invenio. *Vossius.*

CAP. I. 1 *Litteris a Fabio C. Cæsaris, &c.*] Recte Viri docti observant, apertum in his verbis inesse errorem. Nam Cæsaris litteræ non traditæ sunt consulibus a Fabio, sed a Curione. Dein quæritur, an alibi Cæsar de se loquens addiderit prænomen *C.* et non semper scripserit simpliciter *Cæsar.* Hinc Vascos. jam, Strada, Steph. Manut. et alii dant *a C. Fabio Cæsaris.* Exstat tamen locus B. Civ. III. 1. 'Consules creantur Julius Cæsar et Servilius.' Sed Ursinus ibidem *Julius* adjectitium putat. At B. Civ. I. 13. 'C. Cæsarem Imperatorem;' ubi quidem aliorum refert verba. Confer Suet. c. 30. 'C. Cæsar condemnatus essem' et ibi Casauboni notam. Etiam apud Hirt. in B. Alex. c. 34. Mss. Petav. et Leid. pr. habent 'C. Cæsari victori.' Immo VIII. 54. 'a C. Cæsare,' et B. Afric. c. 35. Mss. et Edd. omnes habent 'C. Cæsarem.' Sic etiam omnes Mss. in c. 88. 'in C. Cæsaris clementia.' Itidem in B. Hispan. c. 2. si quidem sanus est locus, quod non credo. In Mss. plerisque est *C. Cæsaris a Fabio.* Hinc Ciacconius, Lipsius, alii legunt *a C. Curione;* nam turpiter peccat Hotomannus conjiciens *a C. Fabio Curione.* Cum Curio sit cognomen gentis *Scriboniæ,* non *Fabiæ;* quod jam monuit Ursinus. Scaliger et alii cum Vossio ejici malunt *a Fabio C.* Verum præpositio *a* omnino est retinenda: immo genuinam Cæsaris scripturam ex parte nobis servavit optimus ille Leidensis primus codex, qui habet *a Fabio Cæsare.* Hinc enim scribo *Litteris a*

Caio Cæsare, id est a Cæsare missis, quæ a Cæsare venerant. Quod non intelligentes librarii, auctorem tam turpiter interpolarunt. Terentius Phorm. I. 2. 99. 'Sed epistolam ab eo adlatam esse audivi modo:' id est, *ejus.* Liv. II. 3. 'His litteras ab Tarquiniis reddunt.' Cicero ad Fam. Epist. II. 17. 'Litteras a te mihi stator tuus reddidit Tarsi.' Immo ipse Cæsar B. Civ. III. 36. 'Scipionem litteræ sunt consecutæ a M. Favonio.' Hinc intelligimus vim locutionis, quam e Mss. restitui B. G. V. 54. 'Imperia a populo Romano.' VII. 17. 'Vox ab iis est audita:' id est, eorum: ubi adi Brant. Similia passim occurrunt innumera. Vide Grammaticos et Gifan. Ind. Lucr. V. *A.* Gronov. ad Liv. XXVII. 5. 'fides a Consule.' Cort. ad Sallust. Jug. c. 31. 1. 'Multa a vobis.' Si quis tamen mordicus retinere velit nomen *Fabii*, posset fingere litteras Cæsaris simul et Fabii Consulibus redditas esse, ac legere *L. a Fabio ac Cæsare*, minima sane vel nulla mutatione. Verum non video caussam, cur de Fabii litteris mentionem fecisset Cæsar. Quare nisi vetaret mos Cæsaris, reseribi facile foret *L. a Julio C. Cæsare.* Ut *Pupius M. Piso.* De quo vide ad I. 2. Quidquid sit, hoc saltem verissimum est *Litteris a Cæsare.*

3 *Ex litteris ad Senatum referretur*] Quo sententias rogati senatores, discessionem facerent. Referebat autem consul, qui priore loco creatus erat, si modo præsens adesset. Nec impedit, quod paullo post ait noster, *retulisse consules de Rep.* has enim partes unus sustinuit, alter collegæ relationem comprobavit. Vide Paullum Manutium de Sen. Rom. c. 7. *Davis.*

5 *In civitate*] *Civitatem* hic pro *Urbe*, aut Roma dixit Cæsar. Et sic infra: 'ut tribunos ea re ex civitate expulsos, in suam dignitatem restitueret.' Et ita accipiendum hunc locum satis ostendit, quod postea Cæsar ait, *senatus in urbe habebatur.* Quamvis durius illud Hotomanno videatur. Ne quis vero miretur Cæsarem dicere *senatum in civitate habitum*, scire oportet factum id, quia infra ait Cæsar, 'Proximis diebus habetur senatus extra urbem.' Nam ut ex Paullo Festi abbreviatore discimus, in Bellonæ templo senatus iis dabatur, quos in urbem admittere nolebant Romani. Unde liquet sine caussa Ciacconium pro *in civitate* reponere *indefinite:* nempe quia solebant Coss. ad Senatum referre aut infinite de Republica, aut de singulis rebus finite, uti ex Gellio constat. Sed nec valde adversum me habebit, qui hæc verba *in civitate* arbitretur a librario inserta. *Vossius.* Merito suspectas habent has voces Viri Eruditi, ut et supervacaneas, et Cæsari hanc in sententiam prorsus insolentes. *Clark. Infinite* non respuit quoque Hotomannus, si Mss. addicerent, ex Gellio XIV. 7. Cum Scaligero Faërnus, Ursinus, Gruterus ejicere malebant. Magis mihi adridet conjectura Petri Fabri *incitate* ad Cicer. Acad. II. 5. 'Exclamant quasi mente incitati:' quam vocem oræ libri sui quoque adlevit Lipsius, qui et adscripsit *in calamitate*, ut ad sequentia referantur.

13 *Sin cunctetur atque agat lenius*] *Lentius* malebat Ciacconius, quod non probo. *Cunctari* enim, et *lentius agere* idem sunt, quare nihil attinebat eandem vocem repetere. *Cunctari et lenius agere*, hic opponitur ei, quod supra dixit, 'si audacter ac fortiter sententias dicere velint.' Nam cunctatur qui timet; et qui lenius agit cum alio quam oportet, aliquem quoque timorem aut studium prodit. Itaque mens Scipionis est, Pompeio mentem esse Reip. non deesse, si exemplum sequatur Senatus; sin ille metu Cæsaris cunctaretur, et lenius de eo decerneret, frustra postea Pompeii auxilia imploraturum. *Vossius. Lenius* recte defendit Vossius. Liv.

III. 31. 'Tribuni lenius agere cum patribus.' Cl. Drak. ad c. 50. 'leniter agentibus responsum non redditur.' Vide et viros doctos ad Sallust. Jug. c. 60. 'consulto lenius agere,' ubi idem Ciacconius conjiciebat *lentius*. Plura diximus ad B. G. V. 17. 'Lenius nostros lacessere cœperunt:' uti e Mss. restituimus.

14 *Si postea velit, imploraturum*] Omnes Codd. exhibent, *si postea velit*, senatum *imploraturum;* nec sane editores nuperi ad Cæsaris ἀφέλειαν attendisse videntur, qui vocem penultimam expunxerunt. *Davis.* Agnoscunt Mss. et Edd. omnes usque ad Lips. et Scalig. quare vocem eam, quod et recte Cl. Clarkius fecit, revocavi.

II. 1 *Senatus in urbe habebatur, Pompeiusque aderat*] Sic Mss. omnes, et recte. Sed torquent se viri docti super hoc loco. Nam quomodo, aiunt, in urbe habito Senatu, adesse Pompeius potuit, qui pro consule ad urbem erat? neque enim talibus licet ingredi urbem, unde et senatus iis in templo Bellonæ extra urbem datur. Ob hæc P. Victorius legebat *aberat:* quod merito docti omnes damnant. Ciacconius ait in codice quodam se reperisse *auerat:* et arbitratur corruptum hoc scriptumque antea *a. u. erat*, hoc est *ad urbem erat*. Sed velim ostendat, quis hoc compendio *a. u.* designari dixerit *ad urbem*. Ego sane in veterum notis nihil tale invenio. Quare et hoc rejicio, et lectionem *aderat* veram esse statuo. Nam quod ait Cæsar in urbe habitum senatum, et Pompeium adfuisse: inde non sequitur eum in urbe fuisse. *Aderat* hic est haud longe aberat, nimirum sub urbis mœnibus. Sic infra Cæsar ait, 'Cn. Pompeius pridie ejus diei ex urbe profectus:' ubi illud *ex urbe*, est pro *ab urbe*. Constat autem sic sententia. Nam quod Victorio videbatur, ideo Scipionis verba accepta esse, quasi ex ore Pompeii missa fuissent: quia ille aberat: id contra se habet; videbantur enim ab ipso Pompeio prolata, quia in propinquo erat; unde credebatur haud dubie Scipio cum Pompeio locutus, et ejus instinctu hæc protulisse. *Vossius.* Cum Vossio faciunt recte Ursinus, Cellarius, Clarkius, et alii. Sed Muretus Var. Lect. x. 20. contendit e suo Msto *auerat* rescribendum *ad urbem erat;* immo Hotomanus scribit, se admonitum esse, a viro docto in codice plenis litteris repertum esse *ad urbem erat*. Sed nil mutandum. Eadem est vis in verbo *aderat;* id est, præsto erat, ad manum erat, ut succurrere posset. Hinc sæpe, *jam aderit*. Pessime autem *aberat* ediderunt Manut. Brutus, Plantin. alii.

4 *De rep.*] Sic quidem Ven. 1517. Ald. Bas. Manut. Gryph. Plantin. et seqq. Non male, si e Mss. sed Codices Brantii, Hotomanni, meique ad unum omnes, et primæ Edd., item Vasc. Strad. Steph. Gryph. post. dant *de ea re:* quod interim reposui.

10 *Abreptis ab eo legionibus*] Gifan. in Observ. Ling. Lat. p. 53. e Vet. Cod. emendat *correptis:* cum in editione, qua utebatur, invenisset *corruptis*. Et sane Mss. Hotom. Brant. et mei cum Edd. primis dant *correptis*. Solus recentissimus Leid. sec. habet *abreptis*. Quod rectius est, et retineo. Si quid mutandum, mallem *surreptis* sive *subreptis*, fraude scilicet et dolo. Adi ad Lucan. II. 475. 'Parthorum subducta metu.'

12 *Mutatis verbis*] Quia Ciacconius in aliis Mss. compererat esse *rebus*, utrumque pro glossa accipiebat, existimabatque scriptum fuise *Paucis mutatis*. Non probo. *Rebus* est in Carr. Petav. Scalig. Leid. pr. sec. Palat. et Vossiano. Bene. Ejus glossa est *verbis*. Passim *res* sumuntur pro argumentis, filo orationis, et simili. Vide præter alios Cl. Burm. ad Phædr. I. 27. Hinc sæpe *hac re, his rebus, quibus rebus:* cum de oratione vel sermone agatur, tam apud alios,

quam nostrum. Eumdem consule ibid. ad IV. 9. et Nos ad B. G. IV. 17. V. 36. 'Quæ de re communi dicere vellent, quibus rebus controversias minui sperarent.' Infra c. 8. 'Eadem fere atque eisdem *rebus* agit:' ubi alii *diebus*, alii *verbis* subponunt. Apulei. l. X. p. 215. Ed. Pric. 'Quibus verbis accusator urserit' (sic bene Ed. Elm.) 'quibus *rebus* diluerit reus;' ubi *rationibus* frustra substitui a Stewechio, jam monuit Sciopp. Veris. l. I. Ep. 4.

17 *Terrore præsentis exercitus*] Vocem *præsentis* recte prætermittit Lov. *Davis.* cur. sec.

21 *Intercedit*] Impedit, ne hac de re fiat Senatusconsultum; tanta enim fuit Tribunorum potestas. Liviana Epit. CIX. 'M. Antonio, Q. Cassio, Tribb. plebis, quoniam intercessionibus id Senatusconsultum impediebant, urbe pulsis.' Adi et Dionem l. XLI. p. 153. Hoc cum eveniret, sententia, quam tulerant Senatores, *auctoritas Senatus* proprie vocabatur. Vide Joan. Sarium Zamoscium de Sen. Rom. II. 11. et Barn. Brissonium de Form. l. II. p. 192. *Davis.* *Intercedunt.* Codices plerique, *Intercedit.* Quod tamen minus elegans videtur. *Clark.* In Plurali quidem ediderunt quoque Vascos. Strada, Steph. et Gryph. post. Sed contra Mstos omnino omnes, quod nequaquam mutari debet; licet aliud doceat Grammaticorum regula. Vide ad B. G. IV. 17. 'Principes ac senatus fecisset,' et passim. Adde Cort. ad Sallust. B. Catil. c. 47. in fine. Hinc patet, emendatione non opus esse apud Lucan. l. IV. init. 'Jure pari rector castris Afranius illis Ac Petreius erat:' ubi Markland. ad Stat. Silv. II. 2. 60. reponit: 'Et Petr. erant.' B. Civ. III. 7. 'Erat Orici Vespillo et Rufus cum navibus, quibus præerant:' ubi Clarkius mavult *Erant.* Contra ubi plures Codices servant pluralem, nolim inculcare singularem numerum. Adi Cl. Drak. ad Liv. I. 31.

III. 1 *Omnes qui sunt ejus ordinis*] Putat Hotomannus per ordinem hic non senatum notari, sed inimicos Cæsaris: ut, *omnes ejusdem ordinis* idem sit, ac si dixisset Cæsar, *omnes qui eandem sententiam habebant*, vel *qui earundem erant partium.* Sed nolim id ita accipere: puto intelligi per ordinem universum senatum, quem falsum est fuisse prope hominum mille, quod putabat Hotomannus; nam Cæsar dictator ita numerum auxit; antea plures aliquanto quadringentis erant, ut discere est ex epistola Ciceronis ad Atticum, quam scripsit coss. Messalla et Pisone, sive anno urbis DCXCII. ubi ait: 'Homines ad xv Curioni nullum s. c. facienti, assenserunt, facile ex altera parte CCCC affuerunt.' Etiam apud Appianum l. II. de bello Civili de fere quadringentis legimus p. 446. Ἐπανερομένου δὲ τοῦ Κουρίωνος, εἰ ἀμφοτέρους δοκεῖ τὰ ἐν χερσὶν ἀποθέσθαι, δύο μὲν καὶ εἴκοσιν ἀνδράσιν ἀπήρεσκε, τριακόσιοι δὲ καὶ ἑβδομήκοντα ἐς τὸ συμφέρον ἀπὸ τῆς ἔριδος ἐπὶ τὴν τοῦ Κουρίωνος γνώμην ἀπέκλιναν: id est, *Et cum denuo rogaret Curio, utrum juberent ambos potestatem deponere, duobus et* XX *hoc displicuit, trecenti* LXX, *ob utilitatem publicam omissis rixis, in Curionis sententiam transiverant.* Unde liquet Syllanum senatum plures aliquanto quam quadringentos homines habuisse. *Vossius.*

2 *Laudat promptos, atque in posterum confirmat*] Msti omnes et vett. eusi *Laudat Pompeius, atque in posterum confirmat*, unde lectionem vulgo receptam extudit Octav. Pantagathus, aliter enim deest vox, quæ *segnioribus* opponatur. Vide tamen, an scribi posset *Laudat Pompeius: acres in posterum confirmat, &c.* ut sententia sit, Pompeium initio universos laudasse, quia omnes erant inimico in Cæsarem animo; dein

maxime vehementes confirmasse, segniores autem incitasse; vel etiam *laudat Pompeius acres, in posterum confirmat: segniores, &c.* Ac hanc sane conjecturam prætulerim. *Davisius. Promptos.* Mss. et Editt. Vett. habent, *Pompeius.* Quod et ferri potest. Neque enim necesse est, ut sit, quod τῷ *segniores* opponatur. Laudat Pompeius omnes; siqui tamen paullo segniores videantur, hos castigat insuper, atque incitat. *Clark.* Post *opponatur* adde; Tacitus in vit. Agricolæ c. 21. *laudando* promptos, et *castigando* segnes. Nec ea sane conjectura melius quidquam possum comminisci, nisi forsan, *promptiores* a Cæsaris manu fuisse judices. Dele *vide tamen, &c.* ad finem notæ. *Davis.* cur. sec. *Pompeius* habent Mss. et Edd. omnes ad Scaligerum usque: quod reposui, donec Pantagathi aut Davisii conjectura certius aliunde confirmetur. Taciti locum jam laudaverat Ciacconius. Clarkio præivit Hotomannus.

6 *Completur urbs ad jus comitiorum. Tribunos pl. Curio evocat*] Ms. Cujacii et v. c. noster habent *et jus comitium.* Sic et Ms. Norv. Sed quia hæc comitia jam habebantur ineunte Januario, nec ulla alia brevi futura erant, dispiciendum, an non corruptus locus sit. Sane id putabat Ciacconius, legebatque *completur urbs. Ad jus comitiorum tribunos pl. C. Curio evocat.* Ut illud *completur* ad milites Pompeii referatur, quos Cæsar arcessitos dicit: altera verba denotent Curionem evocasse Tribb. plebis ad defendendum illud jus, quod Cæsari superioribus comitiis a populo concessum erat, uti absentis ejus ratio haberetur. Sed mihi insolens illa locutio videtur, evocare aliquem ad jus comitiorum; pro eo quod est, ut jus comitiorum defendat: deinde quo evocavit tribb. Curio? Ego scribo; *completur urbs: ad jus comitiorum tribunos pl. C. Curio provocat:* vel *completur urbs: ad jus comitiorum tribb. pl. et Curio provocant;* nam uti ex Dione discimus, Curio tunc pontifex non erat; nisi tribunum nuncupet Cæsar eum, qui illo in ordine aliquando fuit. *Vossius.* Nisi me animus fallit, scribendum *Completur urbs. Ad jus comitiorum Tribunos plebis C. Curio advocat;* hæc enim vox ad *patrocinium* κυρίως pertinet. *Davis.* Vide sis J. Fr. Gronovium ad Senecæ de Clem. I. 9. *Idem,* cur. sec. Rectius sine dubio distinguitur: *Completur urbs. Ad jus comitiorum, &c.* Quomodo jam Vascos. Str. Steph. aliique ediderunt, eosque secutus sum. Pro *evocat* Vir doctus conjecit et *sevocat.* Sed malim, si in eo quid mutandum, *advocat:* uti apud Tacitum Hist. l. II. quem citavit jam Ciaccon. 'Tribunos plebis in auxilium spretæ potestatis advocavit.' Nota sunt omnia de *advocatis.* Verum altius vulnus auctori insidet. Petav. Cujac. Scalig. Leid. pr. Lovan. Pulm. schedæ habent *Urbs* et *Jus comitium:* atque ita Var. LL. Plant. Ed. 1578. *Comitium* est quoque in Palat. et Voss. *Ejus* in Ed. Ven. 1494. Dein pro *C. Curio,* qui apud Celsum p. 143. corrupte vocatur *Cicero,* Mss. Pet. Scal. Cujac. Leid. pr. sec. Voss. Lovan. Bong. dant *Centurio,* cum schedis Pulm. et variis LL. Plant. Unde forsan non procul a vero refingere possemus. *Completur urbs et ejus Comitium tribunis mil. Centurionibus, evocatis.* Quomodo partim ad libri sui marginem adscripserat Lipsius. *Comitium* addiderit auctor, quia hoc in foro erat prope curiam: unde metu armatorum senatores, Cæsaris partibus dediti, libere sententiam dicere non ausi fuissent. Urbem militaribus viris plenam fuisse, alii quoque tradunt historici. Alias quoque in tumultu hoc factum. Cicero pro Sextio c. 35. 'forum, comitium, curiam armatis hominibus implevisset.' Immo ipse Cæsar metuebat, ne, si pri-

vatus redisset, Milonis exemplo, circumpositis* armatis, caussam apud judices diceret, teste Suetonio c. 30. Pro *tribunis mil.* posset etiam simpliciter scribi *tribunis*, ut crebro solet. *Plebis* addere potuit librarius, credens de *Tribunis plebis* agi.

11 *Libere potestas decernendi*] Lege cum Bongars. tertio *libera decernendi potestas.* Vide ad B. G. VIII. 32. *Davis.* cur. sec. Recentissimo isti Codici nullus meorum subscribit. Sed *dec. potest.* est in omnibus; quem idcirco ordinem reposui. Hirt de B. Alex. c. 8. ' Mare libere tenerent :' ubi potuisset dicere *liberum.*

IV. 2 *Catonem veteres inimicitiæ Cæsaris incitant, et dolor repulsæ*] Falsum utrumque : solus Catonem publici amor impulit, qui tantus, ut nec Pompeio quidem satis faveret, quia formidolosam Reip. potentiam ejus judicabat. Narrat Plutarchus in vita Pompeii, cum Pompeius senatusconsulto consul factus esset, comiter ab eo appellatum Catonem, et rogavisse Cneum, uti se consilio juvaret. Dein subdit, Κάτων δὲ χάριν μὲν ἔχειν αὐτῷ τὸν Πομπήϊον οὐκ ἠξίου (δι' ἐκεῖνον γὰρ, ὧν εἶπεν, οὐδὲν εἰπεῖν, διὰ δὲ τὴν πόλιν) ἔσεσθαι δὲ σύμβουλος ἰδίᾳ παρακαλούμενος· ἐὰν δὲ μὴ παρακαλῆται, δημοσίᾳ φράσειν τὸ φαινόμενον· τοιοῦτος οὖν Κάτων ἐν πᾶσι: *Cato vero gratias sibi agi a Pompeio passus non est, (neque enim quæ dixisset illius causa sed Reip. protulisse,) consiliumque suum affirmavit seorsum ei non defuturum, si peteret : si non peteret, publice se quod videretur dicturum. Atque talis Cato in omnibus fuit.* Huc respexit Velleius Paterc. cum ait II. 49. ' Consules senatusque caussæ, non Pompeio summam imperii detulerunt.' Quæ verba non intellexit magnus Lipsius, et nescivit, quid illud esset, *caussæ deferre summam imperii.* Nimirum hoc vult Paterculus : caussæ delatum imperium, et Pompeio propter caussam : nam non tam Pompeio, quam Reipub. consultum volebant Cato aliique. Ut frustra Lipsius sit, qui emendabat *caussa nominis Pompeio summam imperii detulerunt. Vossius.*

8 *Pro necessitudine*] Incuria lapsus est Fr. Hotomannus, qui ait Scipionem *Pompeii filiam in matrimonio habuisse*, cum e contrario Pompeii fuerit socer. Plutarchus in Cæs. p. 722. Σκιπίων μετὰ ὁ Πομπηΐου ΠΕΝΘΕΡΟΣ εἰσηγήσατο γνώμην. Vide et Dionem l. XL. p. 144. *Davis.* Ciacconius e conjectura mavult *quæ secum part. Pompeium.* Quia *partiri cum aliquo* notat *participem facere* B. Civ. III. 82. ' Pompeius suum um Scipione honorem partitur.' Sed ut hoc verum sit in omnibus exemplis, studiose Cæsar ita hic scripsisse videtur, quo exaggeret Scipionis spem, sibi promittentis quamdam electionem in partiendo, ut qui Pompeii esset socer.

9 *Adulatio atque ostentatio sui, potentium*] Potentes nimirum adulabantur sibi ipsi, seseque ostentabant, quantum in Republica judiciisque tum pollerent. Codd. Vett. habent *adulatio atque ostentatio sui* et *potentium.* Quod ab iis videtur insertum, qui nescirent, quid esset ; *potentium, adulatio et ostentatio sui. Clark.* Particulam *et* ejecit Scaliger e conjectura Octavii Pantagathi, sed invitis Mss. omnibus ac priscis Edd., et, ut mihi videtur, idoneo refragante sensu, quem non cepit Clarkius. Non enim auctor hic vult potentes sibi adulatos esse, seseque ostentasse, sed Scipionem, quem ad arma incitabat spes provinciarum, simul judiciorum metus, magnaque de se ipso opinio, qua sibi adulabatur et se ostentabat, jactans viros potentes, eorumque gratiam, dum et ipse simul iis adulabatur, qui, &c. ; quomodo hunc locum recte interpretatum fuisse Manutium, si bene ejus verba intelligo, opinor. Alioquin non ignotam mihi, et Cæsari aliquoties usurpatam esse

constructionem, qua duo Genitivi uni jungantur substantivo, ostendi ad B. Gall. I. 30. 'Helvetiorum injurias populi Romani.' Multo minus accedere possum Ciacconio legenti *jud. metus,* atque exponenti, quod Scipio speraverit, Cæsarem judiciorum sibi metu adulaturum, et se tunc illi maxime ostentaturum cum potentibus quibusdam, qui, &c.; quomodo Pisonem Cicero vocat 'judiciorum metu horrentem, adulantem omnibus.' Hotomannus vero, quorsum *ostentatio potentum* pertineat, nesciens, *adsentatio* conjiciebat. Sed quid tum differt *adulatio* ab *adsentatione.* Manutii expositio maxime, ut dixi, placet, et congruit cum Mss. quorum lectionem revocavi. Monendum tamen in Leid. pr. esse *obtestatio sui et potentum,* in Leid. vero sec. *cunctatio sui et p.* et in Voss. *obtent. s. et p.*

15 *Adjunxerat Cæsari*] Quidam libri veteres, *injunxerat;* quod placere videtur J. Fr. Gronovio ad Livii VIII. 32. Ipse quidem aliter censeo. *Davis.* cur. sec. *Conjunxerat* exstat in Bongars. et Leid. sec. vitiose, quod ortum est ex τῷ *injunxerat,* uti in Ursin. Florent. Lovan. non tantum, sed et in Scalig. Cujac. ac Leid. pr. exaratur; quo facit et Voss. qui habet *immiserat: adduxerat* alter Ursin. Elegantius omnino est *injunxerat,* quam quod a Librariis proficisci potuerit. Dicit Cæsar ad invidiam Pompeio augendam, sibi ab eo inimicos illo adfinitatis tempore *injunctos* fuisse, tanquam grave onus, quod tamen suscipere debebat, contractæ necessitudinis gratia. De verbo *injungere* plura diximus ad B. G. VIII. 49. 'Nulla onera nova injungendo.' Sic Cæsar VII. 77. dixit 'injungere servitutem.' Alii 'injungere detrimentum,' 'injuriam,' 'contumeliam.' Vide Ibid. ad Liv. Gron. sed et VIII. 3. Vorst. ad Justin. III. 5. Burmann. ad Ovid. Argum. Met. V. 1. 'Contumeliam sibi gravissimam injunctam.'

V. 1 *Ruptim atque turbate*] Hæc lectio Scaligero placuit. Et ita erat in V. C. ac Ms. Cujac. Petav. ac Palat. Nescio tamen, an probare ausim. Ait Hotomannus *ruptim* idem esse quod *sine ordine,* ergo tantundem quoque valet quam *turbate.* Sed cur idem bis dixerit Cæsar? Ego malim *raptim,* præsertim cum *ruptim,* quod sciam, apud auctores non reperiatur. Sic Livius de Carthaginensibus ait, 'aguntur omnia raptim, stimulante fortuna.' Raptim est celeriter; et ait Cæsar omnia sine ordine ac præpropere acta, ut minus spatii Cæsari, ejusque partibus esset ad consultandum: atque huc pertinet, quod subjicit: 'neque docendi ejus spatium propinquis datur.' Opponitur illud *raptim* ac *turbate* τῷ *recte atque ordine:* quod Græcis ὀρθῶς τε καὶ κατὰ λόγον. *Vossius.* Utra lectio verior parum constat. *Clark.* *Ruptim* est etiam in Leid. pr. Hotoman. et Edd. Rom. Mediol. *deruptim* Ven. placet tamen magis *raptim.* Millies *raptus* et *ruptus* confunduntur. Vide si res tanti videtur, quos laudat Arntz. ad Aur. Victor. Orig. c. 18. et ad Lucan. VI. 781.

3 *Extremi juris intercessione retinendi*] Ita Scaliger edidit ex V. C. et sic quoque in suo repererat Ursinus. In aliis exemplaribus erat *intercessionem.* Non displicet illa lectio, ut illud *quod* referatur ad vocem *juris:* itaque Cæsaris mens est: non datur tribunis plebis facultas retinendi per intercessionem extremi juris, quod jus Sylla reliquerat; sed nec alteram lectionem damno, quin pene præferam. *Vossius.* Codd. Nonnulli habent *intercessionem.* Quod eodem redit. *Clark.* Manut. et Hotoman. delent *intercessione.* Ciacconius interpolat *extremum jus intercessionis.* Sed male. *Intercessione,* sive per intercessionem, qua retinebant jus extremum, et in qua sola consistebat,

legas quoque in Leid. pr. sec. Petav. Palat. Bong. Lovan. et Edd. Rom. Med. Ven. aliisque, In Dorvill. est *extrema juris intercessione.*

5 *Sed de sua salute die septimo cogitare coguntur*] Recte hæc verba accipienda, nam fœde in iis lapsi sunt cum Ursinus, tum Ciacconius, qui aiunt VII diem hunc fuisse, ex quo magistratum inierunt Tribuni, qui spissus error est: nam Tribuni ut disertim testatur Dionys. Halicar. 4. Id. Decemb. dignitatem auspicabantur. Unde et Plutarchus in Quæstionibus Rom. p. 283. c. ait, Διὰ τί περιπόρφυρον ὁ δήμαρχος οὐ φορεῖ, τῶν ἄλλων ἀρχόντων φορούντων; ἢ τὸ παράπαν οὐδέ ἐστιν ἄρχων; οὐδὲ γὰρ ῥαβδούχους ἔχουσι, οὐδὲ ἐπὶ δίφρου καθήμενοι χρηματίζουσιν, οὐδὲ ἔτους ἀρχῇ, καθάπερ οἱ λοιποὶ πάντες, ἄρχοντές εἰσιν, &c. *Voss.*

6 *Quod illi turbulentissimi*] Sensus postulat, ut legatur, cum *illi turbulentissimi*, &c. Olim *quom*, at id in *quod* facile mutatur. Vide ad B. G. I. 18. *Davis.* cur. sec. Male mutare conatur Davisius. *Quod* scilicet *cogitare de sua salute.*

7 *Octavo denique mense*] Legebam *duodecimo mense*, et video nunc idem Ciacconium posuisse. Facile enim potuit XII in IIX mutari. Si XII legas, facile conjectu est, quid Cæsar velit. Si *octavo* retines, dicendum cum Hotomanno propter comitia consularia, quæ octavo post habebantur, dicere Cæsarem tribunos tum demum cœpisse metuere; quia quotidie videbant illos, apud quos rationem reddituri essent actionum suarum. An, quo tempore coss. designabantur, eodem et Tribuno denuntiabatur, ut se pararet ad rationem reddendam omnium quæ egisset, inquirendum censeo. *Vossius.* Mss. mei decem, et Edd. primitus cusæ exhibent constanter *octo ll. menses.* Pro *suarum* in Petav. Scalig. Leid. pr. Voss. exstat *variarum.* An *vanarum*, i. e. levium? quæ voces sæpissime permutantur. Quod certi hic dicam, nihil habeo. Quare aliis dispiciendum relinquo.

8 *Ad illud extremum atque ultimum S.C.*] De hoc fuse Barn. Brissonius Form. l. II. p. 211. seqq. Ed. Francos. *Davis.*

9 *In incendio atque desper.*] Mss. omnes item Edd. Vasc. Str. Steph. Gryphii addunt *in desp.* Uti debet, si exprimere volumus id, quod solet passim addere auctor, ut innumeris liquet exemplis. Vide ad B. G. II. 10. 'ut potius in suis, quam in alienis finibus decertarent.'

10 *Latorum audacia*] Has voces, apposita admirationis nota, Parenthesi includendas censuit J. Fr. Gronovius. Diatr. in Statium c. 3. p. 20. Ipse potius eas, tanquam Glossema, deleo. *Davis.* cur. sec. Manutius has voces abesse testatur a veteri Pinelli libro. Idem olim suspicatus est *latronum audacia*, quomodo Ciacconius scribit esse in scripto libro. *Virorum* inveni in Voss. alii legunt inepte *civium perditorum audacia.* Ciacconius delebat *salutis latorum audacia*, ultimamque vocem etiam a Viterbiensi libro exsulare monuit. Post *audacia* distinctionem sustuli. Ait Cæsar, ad id SC. numquam ante descensum esse audacia eorum, qui tulerunt, et tale SC. ut fieret, perpulerunt senatores, nisi in incendio atque desperatione salutis omnium civium.

11 *Discessum est*] Hoc quidem retinent mordicus Mss. cuncti: placet tamen magis conjectura Kohlii legentis *descensum est.* Non enim agitur de discessione in hanc vel illam sententiam, sed de totius senatus decreto. Adi omnino quæ congessi ad B. G. VII. 78. 'Ad Critolai sententiam descendant.'

12 *Quique procos. sunt ad urbem*] Ita primus restituit Aldus Manutius, sed nulla codicis veteris auctoritate motus. Certe in Bong. Petav. et Pal. erat non *procos.* sed *cos.* Unde te-

mere mutatum suspicor: et repono *consulares*. Nam consulares ad urbem manebant, quando in provincias ituri, vel ex iis remeabant. *Vossius*. *Procoss.* sive *proconsulibus* emendavit Pantagathus et Brisson. de Form. l. II. p. m. 212. *Proconsules* autem præter Manut. etiam legunt Glandorp. Hotom. Ciaccon. et alii; sed nullus Mstorum favet, nec Ed. Vetus. In iis est *Consules* vel *Cons.* id est, Consulares; uti bene ante Vossium jam conjecit Brutus. *Proconsulibus* est quidem apud Ciceron. ad Famil. XVI. Ep. 11. Sed cum fuerint illi *Consulares*, ut Pompeius, Scipio, Domitius, Cicero; non video, cur non ita potuerit scripsisse Cæsar. *Prætores* autem bene emendarunt Viri docti ex eodem loco aliisque, quæ videas apud Brissonium: atque ita Petav. Cujac. et plures. Ceterum *omnes* habet Vossianus, et *sunt* abest a Scalig. Leid. pr. atque Ed. R. Steph. qui cum Vascos. Str. Gryphio edidit *Consules*. Quomodo fôrsan vocaverit *Proconsules*, ut sæpius apud Florum. V. Duker. ad II. 20. Infra c. 12. *prætor*, proprætor vocatur: ubi plura: sed *Consulares* diserte inveni in Pulmanni schedis.

14 *A. D. VII Id. Januar.*] Recte Ursinus et Ciacconius putabant mendum latere, et pro VII scribendum esse VIII. Error ortus ex sequente vocula *id.* hoc est *idus*. Primo enim scriptum erat VIII *id.* librarius unam lineolam omisit. Nam Kal. Januariæ, et IV Nonas, ipsæque Nonæ fasti erant dies, III et Prid. Nonas comitiales: IIX idus iterum fastus: at VII idus comitialis, quo die senatus haberi nequivit. Itaque e quinque primis Januarii diebus, cum duo essent comitiales, per triduum tantum de Cæsare agere senatus potuit. Quod non cepisse videtur Manutius, cum pro IV emendat VI. Ille nimirum inclusit quoque VIII Id. Januarii. Sed perperam: nam si hoc Cæsar, voluisset; non addidisset verba illa *biduo excepto comitiali:* alioqui opus non erat hæc verba addi, quia senatum comitialibus diebus non haberi nulli ignarum erat. Sexto vero mensis Januarii die, qui VIII Id. est, senatusconsulta perscripta sunt. Idque verum esse ipsa etiam Cæsaris verba indicant, quibus ait, 'de sua salute die VII cogitare coguntur.' Nam VI Januarii die, qui IIX Idus erat, SCta perscripta sunt, postero die qui septimus mensis, de sua salute cogitare coguntur. Itaque eo, quo dixi modo, emendandus locus. Nisi forte, quod alioqui non solebat fieri, die comitiali senatus habitus est. Nam etsi lege, quam Cn. Pupius trib. plebis tulerat, et ab eo dicta est Pupia, interdicebatur, ne comitialibus diebus senatus haberetur, contigisse tamen illud aliquando scio. Nam epist. VIII. 8. Cœlius in epist. ad Ciceronem ubi SCta recenset, hæc verba habet: QVOD M. MARCELLVS COS. V. F. DE PROVINCIIS CONSVLARIBVS: D. E. R. I. C. VII L. PAVLLVS, C. MARCELLVS COSS. CVM MAGISTRATVM INISSENT, EX A. D. KAL. MART. QVÆ IN SVO MAGISTRATV FVTVRÆ ESSENT, DE CONSVLARIBVS PROVINCIIS AD SENATVM REFERRENT, NEQVE QVID PRIVS EX KAL. MART. NEVE QVID CONIVNCTIM DE EA RE REFERRETVR A CONSVLIBVS: VTIQVE EIVS REI CAVSSA PER DIES COMITIALES SENATVM HABERENT, S. Q. C. FACERENT. Et l. II. epist. 'Risi;' ad Q. fratrem ait Tullius: 'comitialibus diebus, qui Quirinalia sequuntur, Appius interpretatur non impediri se lege Pupia, quo minus habeat senatum.' Sed hoc sciendum extra ordinem factum fuisse. Et quid si etiam hoc tempore id actum? tum rectum sit illud VII Idus: nam Kal. Jan. et IV Non. habitus senatus. Sequitur biduum comitiale; Nonis ipsis et VIII Idus habitus senatus. Sunt quatuor dies: adjice quintum comitialem: plenus erit numerus.

Atque adeo pro hac sententia adducere quoque, liceat ea, quæ subjicit, 'die septimo de salute sua cogitare coguntur.' Nam VII Id. Januar. idem est septimus mensis dies. Priorem tamen opinionem non damno. *Vossius.* Quum in Carrar. Voss. et Leid. sec. sit VIII, eum numerum recepi cum Cellario. *Idus Januarias* plene scripsi e Petav. et Leid. sec. Ceterum haud ineleganter in Lovaniensi exaratur *iisque V primis diebus.* Vide ad B. G. V. 25. et Viros doctos ad Phædr. Fab. I. 1. 'Ante hos sex menses.'

16 *Excepto comitiali*] Vir eximius J. Fr. Gronovius ad Senecæ Nat. Quæst. l. III. Præf. reponit *biduo* exempto *comitiali;* nec dubium, quin ita loqui potuisset *Cæsar.* Cum tamen recepta lectio cunctis nitatur Mstis, non equidem video, cur sit repudianda. *Davis.* cur. sec. *Exemto* exemplaris sui margini adscripsit quoque Lipsius. Proprie quidem et eleganter. Sed vulgarem lectionem servant Mss. omnes: quamvis facilis lapsus ex *exēpto.*

21 *Res ad otium deduci posset*] Pacem et tranquillitatem. Sic B. G. VII. 66. 'Ad reliqui temporis pacem atque *otium* profici.' Ac B. C. II. 36. 'Erat in oppido multitudo insolens belli, diuturnitate *otii.*' Vide et scriptorem de Bell. Hisp. c. 42. *Davis.*

VI. 7 —— *De reliquis r.*] Multæ Edd. in quibus Steph. Aldi, Gryph. Plant. *statim de r.* in Vasc. *sequantur saltem. de.* quod displicuit Hotomanno, qui e Ms. expunxit. Verum optimi Petav. Cujac. Scal. Leid. pr. exhibent *saltem de rel. rebus:* in Voss. ridicule *senatusconsultum.* Quasi dicat, *Quidquid sit, saltem de.* Vel an, ut Grammatici quidam volunt, scribendum *saltim* i. saltuatim, *raptim?* Vide Vorst. de Latin. susp. c. 18. Auctoritate optimorum Mstorum motus addidi *saltem.* Ex iisdem Codi-

ut, ac *dilectus,* ut passim, reposui.

8 *Habeantur*] Recentiores ediderunt, *habeatur.* Sed ex Edit. Vet. Rom. restitui, *habeantur.* Sic enim alibi sæpe loquitur Cæsar. Supra c. 1. 'delectus tota Italia habiti.' Infra, hoc cap. 'Tota Italia delectus habentur.' c. 9. 'Tota Italia delectus haberi.' c. 10. 'Non intermissuros — delectus.' c. 11. 'delectus habere.' c. 14. 'Delectus —— intermittuntur.' c. 1. 'delectus habebat.' *Clark. Habeantur* revocavi e Mss. Lovan. Dorvill. et Edd. primis. *Habentur* marg. Plant. *habetur* Leid. pr. a m. pr. Sexcenties Cæsar *dilectus* in plurali usurpat.

9 *Sylla propræt. in Mauritaniam*] In v. c. Mstis Cujac. Bongars. Pal. erat *propere,* corrupte, ut aliis etiam locis *propere* scriptum erat, ubi esse oportuerat *propræt.* Apud Ciceronem epist. ad Attic IX. 1. legitur 'Faustus proquæst.' Sed in Bessarionis codice, ut Manutius ait, erat *prope,* eodem modo corruptum ex *propræt.* quare et ita scribe apud Ciceronem. Sed cum infra dicatur, *de Fausto impedit Philippus Trib. pl.* videndum quomodo nihilominus a Cicerone *propræt.* dicatur. Arbitror intercessisse tribunum, quod Cæsar ait, sed nihil interea effecisse. Alioqui non poterat eum Tullius eodem nomine appellare. Sed illud in Cæsare adversatur, quod subdit *de reliquis rebus SC. perscribuntur.* Nam cur non de Fausto quoque scriptum SC. scilicet quia irritum fuit intercessione Tribuni: aut diu Faustum obtinuisse Mauritaniam, sed SC. non perscriptum esse, quia Tribunus intercesserat: certe non invenio quenquam in Pigio, qui pro prætore administrarit Mauritaniam: unde de Sylla verum esse suspicor. Sed tertium jam succurrit. Nimirum potuit Sylla pro quæstore missus fuisse in Mauritaniam, quæ dignitas minor

fuisse nullus dubito, quia in epistol. Pompeii ad coss. invenio militem ab eo lectum. Extat ea l. VIII. epist. 17. apud Ciceronem ad Atticum: ait enim: 'cum iis militibus, quos Faustus legit.' Sed ait Cæsar, 'de reliquis rebus SC. perscribuntur:' itaque ostendunt hæc verba, hoc de Fausto ratum non fuisse, atque ita et Cæsar, et Cicero recte habeat: nimirum volebant Syllam Patres pro prætore mittere in Mauritaniam, sed obstitit Tribunus: quare pro quæstore abiit. *Vossius.* *Proprat.* est emendatio Aldi Manutii. In Mss. omnibus et Edd. pp. *propere*: nisi quod exsulet a Vaticano et Voss. sollemnis hæc est corruptio. Vide ad B. G. I. 21. *Proprætore* exstat in Pulmanni schedis.

13 *Provinciæ privatis decernuntur*] More Romano locutus est: nam moris erat, priusquam consules novi designarentur, ut illis, qui tunc regebant, consulibus decernerentur provinciæ consulares, in quas statim exspirante magistratu proficiscebantur. Sed accidebat sæpe, ut non mitterentur coss. ii, et sæpe demum tertio, aut quarto post anno in provincias irent: unde illi, qui interea temporis in provincias missi, privati appellabantur. Sed hæc nota. *Vossius.*

14 *Duæ cons. vel. præt.*] Has voces non male Octavius Pantagathus suspectas habebat, ut supposititias: quia illæ satis intelliguntur ex seqq. 'in reliquas prov. prætores mittuntur.'

15 *Philippus et Marcellus privato consilio prætereuntur*] Locus haud dubie corruptus. Pantagathus pro *Philippo* rescripsit *Paullum*. Nam superioris anni DCCIII coss. fuere, L. Æmilius Paullus, C. Claudius Marcellus. De Paullo rationem capio, cur illum præterierint Pompeiani: nimirum quia corruptus erat a Cæsare, ut satis ex Dione et Appiano et Plutarcho constat. Sed quare Marcellum, hominem Cæsari infestissi- C. Marcellus inimico in Cæsarem animo erant: unde Cicero epist. ad Atticum IX. 1. 'Marcelli quidem,' inquit, 'nisi gladium Cæsaris timuissent, manerent.' Quare displicet Pantagathi conjectura. In Mstis tribus, nostro, Cujacii, et Petaviano reperiebam pro *Marcellus*, *Cotta*, mendose; nam Cotta, ut hoc libro dicitur, Sardiniam obtinuit. Ego censeo *Philippi* nomen hic rectum esse, sed illud *Marcelli* suspectum habeo: et lego *Marcellinus*. Nam anno urbis DCXCVII. consules fuerunt L. Cornelius Lentulus Marcellinus, et L. Martius Philippus. Eos sequente anno profectos in consulares provincias oportuerat: sed domi manserunt, quia provincias eas Gabinius et Cæsar obtinebant. Itaque quia adhuc illi in provincias profecti non erant, poscebat æquitas, eorum nunc rationem haberi. Sed non placuit id Pompeianis, nec obscura est ratio: nam Philippus quidem affinitate Cæsari junctus erat; Marcellinus ei infensus, nam bello civili stetit a partibus Cæsaris. Ob hanc caussam Cæsar subjicit mentionem Marcellini et Philippi, quia non Marcello, et Paullo superioris anni consulibus, sed Marcellino et Philippo, qui quinquennium et eo amplius post consulatum privati vixerant, tanquam Senioribus offerri provincias par erat. Nunc video idem quoque Pigio placuisse: quare sententiam hanc retineo. *Vossius.* *Philippo et Cotta* Ms. Brant. Carr. Cujac. Petav. Scalig. Lov. Leid. pr. Voss. Edd. Flor. Beroaldi, &c.

16 *Privato consilio*] Privatum consilium vocat Cæsar id, quod paucorum voluntate actum: seque ipse explicat sub finem hujus libri, cum ait: 'in se jura magistratuum commutari, ne ex prætura et consulatu, ut semper, sed per paucos probati et electi, in provincias mittantur.' *Voss.*

17 *Prætores mittuntur*] Pigius legit

qui ad urbem erant prætores, viderent, nequid Resp. caperet detrimenti. *Idem.*

19 *Ad populum referatur*] Notat Manutius dici Latine *ad populum ferri, ad senatum referri.* Et hoc quoque loco in Mstis, nostro, Pal. Pet. erat *feratur.* Sed, nisi fallor, legi apud probatos quoque autores *referre ad populum.* Sane in SC. quod legitur epist. Cœlii ad Ciceronem VIII. 8. hæc verba reperio: *Senatui placere, auctoritatem perscribi, et de ea re ad senatum populumque referri.* Nisi hic illud referri ad senatum dicamus, tanquam dignius membrum. *Vossius.* Nonnulli Msti *feratur*, et hanc quidem lectionem Ald. Manutio Latini sermonis consuetudo videtur postulare, cui præivit Paullus Manutius in Ciceronis Epist. ad Fam. I. 1. Dubium quidem non est, quin illa loquendi ratio sit longe frequentissima, nec tamen alteram non usurparunt probati auctores. Florus III. 21. 9. 'Quum de revocandis, quos Senatus hostes judicaverat, ad populum referretur.' Eandem locutionem Livio restituendam arbitror, apud quem XXIII. 31. sic legitur ex Car. Sigonii conjectura: *De trecentis equitibus Campanis, qui in Sicilia cum fide stipendiis emeritis Romam venerant,* dein latum ad populum, *ut cives Romani essent.* At omnes Codd. exhibent *delatum ad populum,* unde rescripserim *relatum ad populum.* Idem sane XXI. 6. in impressis ait, 'cum *delata* ex integro res ad Senatum,' sed in Manuscriptis est *relata*, probante J. F. Gronovio. *Davis. Ad populum feratur.* Audenter ego simplex verbum reposui. Nam ita exstat quoque in Mss. Ursini, Ciacconii, item Scalig. Leid. prim. Lovan. Dorvill. Voss. et jam monuit Cl. Dukerus, Florum parum idoneum esse auctorem probandæ Latinitatis, ceteraque exempla, quæ Davisius et Vossius adtulerunt, huc non pertinere.

21 *Consules, quod ante in tempus acciderat nunquam*] Explodo Passeratium, qui non dubitavit hoc loco rescribere *censores*, pro *consules:* nam, inquit, et vere profecto, sæpissime consules ab urbe profectos. Sed quid hic Censores? aut quomodo verba de lictoribus cohærent, quos nunquam illi habuerunt? Inepta hæc sunt. Quod ad Cæsaris verba attinet, si recte accipiantur, et vera, et recte vulgo scripta sunt. Nam quod ait Consules ex urbe profectos, idque nunquam accidisse, id eatenus verum, quatenus nunquam privati in Capitolio lictores habuerunt. Itaque hæc verba interpretare, ac si scriptum esset, Consules ex urbe proficiscuntur, et quod ante hoc tempus nunquam accidisset, lictores in Capitolio a privatis habitos. At quid, inquies, illa tum verba, *contra omnia vetustatis exempla?* Recte sane. Pertinent ea ad ἔμφασιν, ut fœditatem rei tanto magis exprimeret Cæsar. Atque hoc quidem ego arbitror: quod si cui hæc opinio non satisfaciat, fortassis magis placebit dicere hæc verba, *quod ante id tempus acciderat numquam,* a librario primo margini adscripta, ad explicationem eorum quæ nunc sequuntur, *contra omnia vetustatis exempla,* indeque in textum irrepsisse. Sane non absimili modo corrupta est Epitome Liviana l. LXXXIX. in qua legitur: 'Sulla dictator factus, quod nemo quidem unquam fecerat, cum fascibus XXIV processit.' Nam falsissimum est id a nemine factum; omnes dictatores habuerunt tot fasces; nam duplicatum illis imperium, ideo et fasces, quot uterque consul habebat. Ut videamus ab inepto homine inserta esse verba illa, *quod nemo quidem unquam fecerat.. Vossius.* Durissima videtur Dionys. Vossii explicatio, nec minus audax conjectura; videamus igitur, an leniorem medicinam huic loco possimus adhibere. Voce

una transposita, rescribendum crediderim *paludatique votis nuncupatis exeant, quod ante id tempus acciderat numquam. Consules ex urbe proficiscuntur, &c.* hoc sensu: Prætores non expectant, ut de eorum imperio ad populum referatur, quod superioribus annis acciderat; nec etiam vota nuncupant, paludative exeunt, quod ante id tempus nunquam evenerat. Attamen, ut nihil dissimulem, testatur Livius XXI. 63. '*Flaminium consulem fugisse* ne auspicato, profectus in Capitolium ad vota nuncupanda, paludatus inde cum lictoribus ad provinciam iret.' Sed præterquam quod de prætoribus agatur hoc in loco, non de Consulibus, tanta in Flaminium hac de causa fuit invidia, ut illi *justum imperium* non fuisse crederetur, quod observat idem scriptor XXII. 1. *Davis.* Conjectura Vossii, e margine in textum inrepsisse ista *quod ante id tempus acciderat numquam,* non temere rejicienda videtur; quia in illis non constant sibi Codd. *ante ultis* est in Voss. *accidit* habent Petav. Palat. Leid. pr. sec. Lovan. Voss. Nihilominus præfero transpositionem, quam fecit Davisius, sive eam, quam proposuit Petavius, sex ista verba removens post *lictoresque,* ad Themistium p. 595. Ceterum *exeant* est a Glandorpio et e solo Ursini libro; nam reliqui et Edd. Vett. exhibent *exeunt.* Forsan altius vulnus latet, et rescribendum *paludatique, votis non nuncupatis, Consules, &c.* Ut dicat, Consules cum paludamento quidem et imperio, sed votis non nuncupatis, quod ante acciderat numquam, ex urbe profectos esse. Glandorpius interjicit *similiter Consules, &c.*

22 *Et Capitolio privati*] Sic quidem Lipsius et Scaliger aliique ediderunt e Cod. Urs. vel *ac privati* ex ejusdem Urs. et Ciacconii Codd. Reliqui Mss., etiam mei, et Edd. Vett. legunt *ex Capitolio:* quasi fuisset olim *ex SCto;* item *privatim;* nisi quod Bong. et Voss. dant *privatum.* In Lovan. distinguitur *privatim contra o. v. exempla tota It. dil. habentur.* Sed aliorum lectione acquiesco: *privati* et *privatim* aliquoties apud nostrum confunduntur. Adi ad I. 17. 'Qui privatim plus possint, quam ipsi magistratus.' Ceterum *dil.* est e Palm. Schedis, Pet. Lov. Leid. pr. Voss. *Habentur* ex omnibus Mss. et Edd. ante Scaliger. in quam librarii culpa forsan inrepsit singularis. V. supra.

23 *Habentur*] Sic Mss. Reg. Eliens. et Vossii et Edd. Vett. Scaliger et Recentiores minus recte *habetur. Clark.*

24 *Et e fanis t.*] Nemo non videt, languere hic copulam *et.* Quare delevi auctoritate Mstorum Palm. Petav. Cujac. Scalig. Leid. pr. A Lovan. et Vossiano abest *e.* In Palat. Bong. Leid. sec. Dorv. Edd. Rom. Ven. Med. *et a f. t.* Dein *humanaque* rescribi jusserunt iidem Petav. Scalig. Leid. pr. sec. Lovan. Dorv. Voss. et Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. Abest autem vox *jura* a Leid. sec. nec male, uti è conjectura placebat Grutero. Sallust. Catil. c. 12. 'Divina atque humana promiscua, nihil pensi, atque moderati habere.' Nihil temere tamen reseces.

VII. 3 *A quibus diductum et depr.*] Sic quidem Edd. primæ et Ms. Hotomanni, cui placuit bene, prætulitque τῷ *et inductum:* quod est in Edd. Ven. 1517. Aldi, Gryphii aliisque, vel τῷ *deductum,* quod Vascos. Steph. et alii ediderunt, estque in Mss. tantum non omnibus. Horat. Od. III. 9, 17. 'Quod si prisca redit Venus, Diductosque jugo cogit aheneo:' et sæpe. Verum quia Mss. longe plurimi habent *deductum,* quod etiam Ursinus de suis et Brutus de Carr. testatur codice, vide, lector, num mecum hic præoptes scribere *seductum,* quod servarunt egregiæ membranæ Leidenses pr. cujus glossa est *diductum:* in quod abiit crebro. Vide omnino summum Gronovium ad Senecæ Cons. Helv. c. 16.

et ad ludum de Morte Claudii. *Diducere* tamen qui velit retinere, ei exempla plura suppeditabit Celeb. Burm. ad Ovid. Metam. IV. 372. 'Nec me seducat ab isto.' De verbo *seducere* vide etiam ad Lucan. II. 474. et Heins. ad Ovid. Fast. IV. 384. 'Plura locuturi subito seducimur imbre.' Dein *ac* pro *et* rescripsi, auctoritate Mss. omnium et Edd. primarum.

6 *Ut tribunitia intercessio armis notaretur, atque opprimeretur, quæ superioribus annis esset restituta*] Ciacconius legit: *ut tribunitia potestas ab iis notaretur, atque opprimeretur, a quibus superioribus annis esset restituta.* Nam, inquit, si tribunitia intercessio amissa non est, quomodo restitui potuit? Sed non distinguit Ciacconius inter intercessionem, quam sub Sulla habuerunt Tribuni, ab ea quam ante et post illum habuerunt. Nam sub Sulla tribunis ademta est nocendi potestas. Pompeius eam reddidit. Alioqui non mala ejus conjectura: sed vix dubito Cæsarem scripsisse ut in vulgatis est. In tribus tamen Mstis, corrupto legitur, *ut tribunitia intercessio armis notaretur, atque opprimeretur, quæ superioribus annis armis esset restituta. Vossius.* Conjecit etiam Ciaccon. *quæ s. annis armis esset constituta:* quomodo Sallust. in Oratione Lepidi dicit 'Tribuniciam potestatem per arma conditam a majoribus.' Et sane vox *armis* additur in Mss. omnibus et Edd. ad Scaligerum usque: *et armis* Bong. Leid. sec. et Ciaccon. Primus ejici τὸ *armis* suasit Ant. Augustinus, et dein Hotomannus, qui etiam conjiciebat *sine armis:* quia non armis, sed lege, eam restituit: at *armis* Rempublicam quasi subjectam tum habebant Crassus et Pompeius Coss. quare potuit ita ad invidiam Pompeio majorem conflandam scripsisse Cæsar. Propugnasse se hanc vocem in suspicionum libellis in notis suis hic etiam scribit Gruterus: at quo argumento, non addit. Mstorum lectionem ego revocavi. Ceterum male vir doctus *nudaretur* conjecit. *Notari* hac in re adhibuit etiam Cicero ad Att. Ep. VII. 8. 'Tribunus plebis notatus:' quem locum adposite citavit jam idem Ciacconius.

10 *Qui amissam restituisse videatur*] Ita ediderat Scaliger: in aliis editis est, *qui amissa:* utrumque recte, et ambigo utrum præferam: si hoc mavis, refertur vox *amissa* ad illa *omnibus rebus;* si *amissam,* refer ad *tribunitia potestate. Vossius.* Mss. Eliens. et Vossii aliique habent, *qui* amissa *restituisse videatur bona, etiam quæ, &c.* Ms. Reg. *nedum amissa restituisse, &c. Clark. Amissa* Mss. Victorii, Brantii, item Petav. Pal. Scalig. Leid. pr. sec. Lovan. Dorv. Bongars. et alii cum Edd. Aldi, Plantini, pluribusque: *amissa* recte sive ad *dona* referas, sive ad *omnibus rebus.* Sæpe enim illis subjungi solet genus neutrum. Adeas modo Cl. Cortium ad Sallust. B. Jug. c. 41. 'abundantia earum rerum, quæ prima mortales ducunt,' et Cl. Burm. ad Phæd. IV. 1. 5. ac Suet. Claud. c. 38. supra ad II. 21. et III. 1. Adde IV. 17. Drakenb. et Duker. ad Liv. I. 31. IV. 54. Hinc junguntur passim *vilia rerum, minima rerum, ultima rerum,* et similia. Ceterum *nedum amissa r. videbatur* est etiam in Leid. sec. et Bong. male. Pro *dona* Leid. sec. habet *verum.* Dein rescripsi *habuerit* cum Edd. Vasc. Str. Steph. Victorii et aliis cum Cod. Petav. et Lovan. pro vulgato *habuerat,* quod e suo Codice obtrusit Hotom. quamquam malo *habuerint,* scilicet *tribuni.* Sic enim exaratur in Scalig. Leid. pr. sec. Bong. Voss.

11 *Dona etiam quæ ante habuerat*] Victorius legebat *bona,* multum probante Ursino et Ciacconio: ego exulare eam vocem jubeo. Donum est, quod largimur alicui. Sylla cæteris ademtis, intercessionem tamen largitus erat Tribunis: quid commodius

dici poterat? *Vossius.* Pet. Victorius, quem secuti sunt Fulv. Ursinus, P. Ciacconius, et Fr. Hotomannus, reponendum censuit Var. Lect. x. 24.: *bona etiam, &c.* Ego sane vulgatam lectionem suo loco movendam non censeo; *dona* etiam sunt privilegia seu prærogativæ, Tribuniciæ potestati concessæ. In Msto autem Norv. et aliis vetustis Codicibus locus hoc modo legitur et interpungitur: *Pompeium qui amissa restituisse videatur dona, etiam quæ ante, &c.* ac erunt fortasse, quibus hæc ratio non displicebit. *Davis.*

17 *Expiata Saturnini et Gracchorum casibus*] Hi cum essent Tribuni plebis, ob seditiones reducendis legibus agrariis concitatas, interfecti sunt. Vide, inter alios, Epit. Livian. l. LVIII. LIX. et LXIX. *Davis.*

23 *Omnem Galliam, Germaniamque*] Elate dictum ab eo, qui primas Germaniæ oras tantum ingressus est. *Vossius.* Nam licet primas Germaniæ oras tantum ingressus est, tamen complurium civitatum legationes eum adiere, quæ pacem et amicitiam petierunt, ut testatus est Cæsar B. G. IV. 18. Hoc tamen adeo non crediderunt posteri, ut Cæsarem, aliosve ante Maximianum Imperatores, Rhenum transiisse prorsus negaverint. Auctor Paneg. v. 8. 2. 'Hic (Maximianus) quod jam falso traditum de antiquis Imperatoribus putabatur, Romana trans Rhenum signa primus Barbaris gentibus intulit.' Quam vero ob causam historias habuere suspectas, ratio reddi non potest. *Davis.*

VIII. 9 *Privatis necessitatibus*] Alii *necessitudinibus*, quæ quidem lectio, ex recepta interpretatione est nata. Vide quæ notavimus ad B. G. VIII. 51. *Davis.* *Necessitatibus* est quidem in Faërni, et Hotom. Mss. item Pal. Bong. Dorv. et aliis, atque Edd. primis. Sed vetustissimi mei Petav. Cuj. Scal. Lovan. Leid. pr. sec. Voss. dant [illegible] cum plerisque Edd.

quod non ausim præ altero damnare. Perpetuo autem hæ voces commutantur.

13 *Ne cum illis nocere se speret*] Petav. et Palat. habent, *ut cum illis n. s. sp.* quod probo. Palatinus pronomen *se* expungit. *Vossius.* His in locis perinde est. *Clark.* *Ut* habent quoque Cujac. et Leidens. pr. qui item cum Carr. caret *τῷ se.* *Ne* abest a Lovan.

15 *Eadem fere atque eisdem de rebus*] Ταυτότης; quare Philippus Rubenius (Elect. I. 8.) legebat *eisdem diebus.* Quod perplacet. Veritatem ipsa arguit historia. *Vossius.* Manifesta ταυτολογία. Ita tamen edidit Scaliger, et Recentiores. Rubenius emendat, *eisdem diebus:* quod Vossio perplacet. Verum cum in Mss. Reg. Eliens. et Vossii, omissa præpositione, scriptum sit, *eisdem rebus;* crediderim potius legendum, *eadem fere, atque eisdem verbis. Clark.* Numquam credam, librarios *verbis* hic mutasse in *rebus.* Abest præpositio *de* etiam a Leid. pr. sec. Lovan. Dorvill. et Edd. Rom. Med. Optime: quod non dubito, ab aliorum etiam Codicibus abesse. *Rebus* est *argumentis*, ratiocinationibus: quomodo et Græci suum χρῆμα adhibent. Vide ad cap. sec. 'Qui sententiam Calidii paucis fere mutatis rebus sequebatur;' ubi itidem inculcarunt *verbis.* *Eisdem de rebus* Hotom. post *Pompeium* locare nitebatur; frustra.

IX. 7 *Sibi semper Reip.*] Ultimam vocem omittit Faërni Codex, applaudente Fr. Hotomanno, sed, ut videtur, temere prorsus et inconsulte; respondet enim Cæsar Pompeianæ orationi, qua testatus est 'semper se Reip. commoda privatis necessitatibus habuisse potiora; Cæsarem quoque pro sua dignitate debere et studium et iracundiam suam Reip. dimittere.' Res est manifesta; nec minus certum, operam lusisse Fulv. Ursinum; qui cum Gabr. Faërno reposuit 'sibi semper Remp. primam fuisse

dignitate.' Hirtius Bell. Alex. c. 8. 'Fugæ vero nullum esse consilium, non solum iis, qui *primam dignitatem* haberent.' Idem c. 33. 'Imperii dignitatem,' et c. 36. 'dignitatem populi Rom.' memorat. *Davis.* Hotomannus non probat lectionem Cod. Faërni *remp. primam fuisse dignitate*, quomodo etiam exaratur in Leid. sec. Sed sequitur Codicem Ursini, in quo deest *Remp.* quia non agi putat a Cæsare de *dignitate reip.*, sed *sua.* Exsulat etiam vox *reip.* a Vossiano, et Carrar. quam non male defendit Davisius; et contra Brutus et Gruterus non alieni sunt ab Hotomanni sententia; quia statim subdit, se honoris jacturam *reip. caussa* æquo animo tulisse. Magis locum Glossæ suspectum reddit, quod in Cujac. Petav. Scalig. et Leid. pr. scribatur *primam P. R.* i. e. populi Romani.

20 *Ipsi exercitus dimittant: discedant in Italia omnes ab armis*] Ita optime edidit Scaliger. *Ipsi* (Cæsar et Pompeius) *exercitus* suos *dimittant; discedant in Italia* reliqui *omnes ab armis.* Davisius aliique ediderunt; *ipsi exercitus dimittantur:* ubi vox *ipsi* prorsus languida est et inepta. *Clark.* *Dimittant* scribendum esse e suis Mss. jam viderunt Ursinus, Brutus, Hotomannus; quin et *ipsi dimittantur* non posse jungi perceperat Augustin. quare ille delebat *ipsi.* Sed *dimittant* etiam est in Petav. Palat. Leid. pr. et Voss. atque Edd. Rom. Mediol. Flor.

x. 3 *Re deliberata*] Hotomannus monet, in antiquis omnibus non comparere τὸ *re:* quod retinet tamen. Lipsius margini adposuit *deliberato:* uti alibi *exposito* et simile. Profecto non male. Nam *re* abest etiam a Mss. meis, si Dorvill. forsan excipias, et Edd. non modo primis, sed et aliis plerisque. Optime Gruterus conjicit *re* post *deliberata* esse ponendum, unde exciderit propter seq. *respondent.* Ei obsecutus sum. B. G. IV. 9. 'Re deliberata post diem tertium reversuros.'

4 *Per eos remittunt*] Gruterus malebat e Petav. *permittunt*, i. e. curant, ut ad eum perferantur: de qua vi præpositionis in hoc verbo egimus supra. Accedunt Scalig. et Leid. pr. Verum mihi hic loci durius videtur. Malim cum Hotom. et Lipsio *per eosdem rem.*

XI. 6 *Cæsaris consulatu, Pompeius pr. non esset*] Turbant hic Mss. In plerisque *consulatu Cæsaris*, pro quo Glandorpius malebat *proconsulatu*, atque eo sensu capit Rhellicanus: sed id non opus est. Dicit Cæsar, si post annum exactum nondum profectus esset. *Cæsar* est in Voss. pro *Pompeius* in Petav. Leid. pr. Cujac. Voss. *Cons.* deest in Lovan. *non* exsulat quoque a Cuj. Petav. Lovan. Vox *Pompeii* videtur intrusa, ut suboluit quoque Grutero.

7 *Obstrictus*] Mallet Ill. Heins. *adstrictus.* Non male, si Mss. addicerent: nunc nihil muto. B. G. I. 31. 'Jurejurando civitatem obstringere:' ubi Ed. Rom. adst. 'obstringere beneficio' noster et alii sæpius; 'scelere' infra II. 32. 'parricidio' Cicero et alii. V. Zinzerling. Prom. Crit. cap. 1. Immo idem apud Cicer. Phil. II. 33. 'Obstrinxisti religione populum,' sic 'religione,' 'scelere obligare,' &c. alibi. Vide ad Front. IV. 39.

9 *Itaque ab Arimino*] Ait ad hunc locum Ciacconius, 'Non solet Cæsar urbium nominibus præpositiones addere;' itaque pro *ab*, *Cæsar* reponit, ut sit, *Itaque Cæsar Arimino.* Nugæ sunt: diligentius Cæsarem legisse oportuerat, qui et de bello Gallico l. I. ait, 'ad Genevam pervenit:' et l. VII. 'ad Lutetiam iter facere cœpit.' Sed id commentatoribus Cæsaris familiare esse invenio, dictionem ejus ignorare. *Vossius.* Mire dormitavit Pet. Ciacconius, cum scripserit non solere Cæsarem urbium nomini-

bus præpositiones addere: nihil enim apud nostrum est frequentius. Exemplis ex hoc solum libro depromptis utamur. Sic c. 18. 'Quod oppidum *a Corfinio* VII millium intervallo abest.' Et c. 25. 'Domitianas enim cohortes protinus *a Corfinio* in Siciliam miserat.' Ac iterum c. 78. 'Dierum XXII *ab Ilerda* frumentum jussi erant efferre.' Sed, si ita res se haberet, non opus erat, ut reponeret *Itaque* Cæsar *Arimino:* hoc enim nomen facile subintelligitur. *Davis.* Plura vide ad B. G. III. 6. 'in Lutetiam,' et mox ad c. 15.

11 *Cum* II *legionibus subsistit*] Manifestum mendum *cum reliquis substitit.* Scriptum prius erat *cum reliq. substitit.* Librarius ex *re* fecit II: *liq.* putavit esse *leg.* et scripsit II *legionibus.* Nam Cæsar unam tantum XIII legionem tunc habebat, ut ipsa historia evincit. *Vossius.* Hanc lectionem vitiosam esse omnes vident: Cæsar enim tum temporis solam XIII. legionem secum habebat; vide c. 7. nec alia eum nisi postea consequebatur, ut docet hujusce libri c. 15. Rescripserunt igitur Nicasius Ellebodius et Pet. Ciacconius, *cum* V *cohortibus subsistit;* Dionys. autem Vossius eodem sensu *cum reliquis substitit.* Vereor, ut scopum attigerint. Vel deleta voce *legionibus,* utpote ab imperito intrusa, emendo *cum* II *substitit,* vel lego *cum* II *cohortibus substitit.* Ratio est manifesta. Præsto erat Cæsari una tantum legio; in singulis autem legionibus X erant cohortes; harum V Arretium misit Cæsar, II Arimini substitit; tribus reliquis Pisaurum, Fanum, Anconam occupavit. *Davis. Cum reliquis* incidit quoque Ciacconio: *legionibus* post Davisium e textu penitus ejecit Clarkius. Malim ego pro ea substituere *cohortibus,* ut conjicit quoque Davisius. Sic cap. seq. *cum* III. *cohortibus,* in Leid. pr. est *cum* III *legionibus.* Mordicus *legionibus,* sed inepte Mss. omnes retinent. An retrahendum est ad superius et scribendum *legionis?* Vide etiam c. 18.

12 *Anconam*] Si Mss. addicerent, malim *Ancona,* ab *Ancon* Nomin. uti aliis vocatur urbs: licet et *Anconam* in Accus. reperias II. 4. 35. ubi tamen in Nomin. subdit *Ancon. Ancona* in Nomin. apud Plin. III. 13. et in Ablat. c. 14. Idem tamen II. 72. 'In Ancone.' Quare ubique terminationem Græcam malo. Vide ad B. G. III. 20. 'Narbone.'

XII. 1 *Iguvium Thermum prætorem*] Sic optime emendarunt Stenchus Eugubinus, et Manutius, quem vide cum Hotomanno, ac Scholiaste, aliisque ad Lucanum II. 274. 'Jusque sui pulso jam perdidit Umbria Thermo.' Vulgo *Tignium.* Sed Ms. Brant. *Inguium,* Lovan. *Itiguum, Itigunorum,* et Petav. Cuj. Scal. Leid. pr. *Tiguium, Tiguinorum,* et statim *Tigium,* Lovan. *Igium.* Ceterum notandum, *prætorem* hic vocari Minucium Thermum, loco *Proprætoris,* quod substituere volebat Freinsh. in Ind. ad Florum. Sed male. *Prætor* sæpe vocatur is, qui cum imperio urbi vel provinciæ præest, licet vere non sit *Prætor;* quomodo et *proconsul* sumitur. Vide omnino Nepot. Hannib. c. 4. 'C. Centenium prætorem' cum nota Doctiss. V. Staveren. Cl. Duker. ad Florum II. 30. § 5. et nos ad Frontin. Strateg. I. 5. 22. et infra ad B. Afric. c. 80.

5 *Municipii voluntati*] Bong. et Palat. Msti habent *civium voluntate. Vossius.* Quod Glossema est. Nam et jam infra ait Cæsar, *municipiorum voluntatibus. Clark. Civium* etiam in Leid. sec. Rectius in Cujac. Petav. et Scalig. *municipum:* quod ob suaviorem sonum placebat Grutero. Sed aliud latet. Vox *voluntati* corrupta est, quæ non comparet in Lovan. At in Leid. pr. et Voss. cum Edd. Ber. Manut. *voluntatis.* Scripsi confidenter *voluntate,* uti præter Palat. habent

Mss. Urs. Carrar. Dorv. Leid. sec. Palm. et Edd. Rom. Ven. Mediol. Florent. Adi ad Front. I. 8. 5. 'paucitate suorum diffidens.' Adde Cl. Burmann. ad Sueton. Jul. c. 3. 'Diffidens occasione.' Apud Tacitum quoque Hist. II. 23. 'Diffidens paucitati cohortium,' Cel. J. Gronovius testatur in Oxon. Mss. esse *paucitate;* item Leidenses Mss. B. Civ. III. 96. 'diffisi eo loco.'

XIII. 2 *Docent sui judicii rem non esse*] Tantundem est ac si dicas, suum non esse judicare, an justis de caussis Cæsar Pompeium, ille Cæsarem persequeretur. Videtur formula aliqua esse in jure prisco usurpata: sic infra ait de Massiliensibus: 'neque sui judicii, neque suarum esse virium, discernere, utra pars justiorem habeat caussam.' Quæ verba optime explicat Velleius II. 1. cum ait: 'Massilia fide melior, quam consilio prudentior, intempestive principalium armorum arbitria captans, quibus ii se debent interponere, qui non parentem coërcere possunt.' Itaque *non est judicii mei res,* idem valet, ac si dicas, Non mihi id arrogantiæ, ut me huic rei interponam: non arrogo mihi arbitrium ejus rei. Et de Bello civili III. 12. 'Illi vero daturos se negare, neque portas consuli præclusuros; neque sibi judicium sumturos, contra atque omnis Italia populusque Rom. judicavisset.' *Vossius.*

6 *Habeat rationem posteritatis et periculi*] Rubenius more suo infelix, ubi Cæsarem corrigit, Elect. I. 8. rescribit *potestatis:* nam, inquit, periculum non in posterum, sed præsens imminebat. Non intellexit mentem Cæsaris. Tu per *posteritatem,* intellige *famam.* Quomodo et Julius Celsus, de hac re loquens, ait p. 183. de hac re loquens; 'orant ut famæ, ut suo suorumque discrimini, dum tempus est, consulat:' posteritas pro fama, quia hæc sola ad posteros transmittitur. Unde et Cicero in Tusculan. l. I. p. 20. Ed. Fabr. 'Quum optimus quisque maxime posteritati serviat.' *Idem. Majestatis* frustra oræ libri sui Lipsius adscripsit.

8 *Ex primo ordine pauci*] Quomodo X aut XX milites prœlium committant? An hic per primum ordinem non notantur soli illi, qui in principe linea, ut vulgo loquuntur, stabant? an dicemus ordinem hic pro caterva aut manu aliqua poni. Sane ego maluissem hic scriptum esse *agmine.* Sed temere non muto: potuerunt Cæsariani impedito itinere Varum premere: isque deinde a suis desertus. *Vossius.*

12 *L. Pupius*] Male Paf. et Edd. Vett. hic et infra *Puppius.* Bong. *Pupilus.* Cujac. Petav. Leid. pr. Voss. *SL' Pupius.* Latere videtur aliud prænomen.

XIV. 4 *Protinus aperto sanctiore ærario*] Nimirum aliter scribere Cæsari non permittebat posteritatis studium, ut ærarium, quod ab eo effractum nullum est dubium, et omnes autores testantur, diceret se apertum a Lentulo invenisse. Si non alium volumus, Florum audiamus, qui ait, 'Ærarium quoque sanctum, quia tardius aperiebant Tribuni, jussit effringi.' Miror sane Philippi Rubenii simplicitatem, qui Elector. I. 24. emendat, 'protinus non aperto.' *Vossius.*

5 *Adesse*] Inserui copulam *et* pro *etiam* auctoritate Mstorum Petav. Cujac. Leid. pr. Bong. Lovan. Si cui *jam jamque* delere placeret, quia non comparet in Carrar. non valde repugnarem. *Adventare* enim notat, eum jamjam adfuturum. Vide ad Front. I. 5. 8. Vel sic tamen ego retinere malo ob solitam Cæsari copiam et perspicuitatem.

7 *Pridie ejus diei ex urbe profectus iter ad legiones habebat*] Fulvius et Ciacconius legunt *Pridie eidus.* Nam Pompeius, ut ex verbis Ciceronis colligitur, omnino circa illud tempus ex urbe profectus. Et putant illi

librarium ex *pr. eid.* fecisse *pridie ejus diei.* Sane mihi verissima conjectasse videntur. Perpende loca Ciceronis, et quæ de Numa, atque anno a Cæsare ordinato aiunt. *Vossius.* Cum Pompeius ex Urbe proficisceretur, non pridie ejus diei, quo sanctius ærarium esset apertum; uti ex Cicerone ostendit Ciacconius: quærunt Viri Docti, an non emendandum sit, *pridie* Idus *ex Urbe, &c.* Sed nihil opus. Nam si, ut plerique existimant, non Pompeii, sed Cæsaris jussu effractum fuit ærarium; nihil mirum, si Cæsar, quo die id factum fuerit, non vere demonstret. *Clark.* Si *pridie Idus* recipias, rectius foret *habuerat*; ut addidit Ciacconius: quare nil mutare contra Mstos, satius est.

14 *Lentulus libertati confirmat*] Sic vv. cc. nonnulli, at Petavianus habet *ad forum deductos Lentulus libertatis confirmat;* et sic Cujacianus quoque, nisi quod pro *deductos* retinet vocem *productos*, quæ in vulgatis est. Lipsius Sat. I. 11. emendabat *Libertate confirmat.* Quod non probo. Sane mihi optima videtur lectio quæ in Petav. et Cujac. Ms. est: itaque legerim *libertatis confirmat:* ut subintelligatur *munere:* etsi non ignorem, quam insolens Cæsari hæc phrasis. Quin ipsa vulgata lectio mihi Lipsiana emendatione magis placet: an non similis mos est loquendi? quando ait Cic. epist. VII. 13. ad Attic. 'gladiatores Pompeius distribuit binos singulis patribus familiarum.' Ubi similiter dativum et accusativum videmus. *Vossius.* In Leid. primo scribitur *in libertatem conf.:* quomodo passim occurrit *vindicare in libertatem:* pro quo Mss. nonnulli *libertati* infra c. 22. ubi vide. Verum hic loci profectum ab interpretatione videtur, et verissima esse lectio sane docta et elegans *libertatis*, quæ restat etiam in Scalig. et Lovaniensi. *Confirmare libertatis* id est, certos, firmos, securos libertatis esse jussit; nec tantum eos libertatis admonuit, sed plene promisit. Similia vide ad VII. 77. 80. Grammaticorum filii nodum secant, non solvunt; qui Hypallagen esse fingerent, pro *quibus libertatem confirmat.*

17 *Circum familiares conventus Campaniæ custodiæ caussa distribuit*] Ursinus et Ciacconius legunt, *circum familiæ patres conventus Campani, e. c. d.* moti verbis Tullii, quæ paullo ante citavimus. Ego legerim *circum familias:* et postea vidi item Rubenio placuisse, pro *Campaniæ* ut *Campani* rescribamus: ipsa ratio dictare videtur; nam Campania et conventus Campanus idem sunt. *Vossius.* Implexe et morose dictum videtur *familiares conventus Campaniæ.* Qui enim isti sunt? Cicero, qui in locis vicinis et tantum non in re præsenti fuit, liquido ita narrat, ut gladiatores distributi modo sint in urbe ipsa. Verba ejus Epist. ad Attic. VII. 14. 'Gladiatores Cæsaris, qui Capuæ sunt, sane commode Pompeius distribuit, binos singulis patribus familiarum.' Non ergo temere credimus per alios conventus Campaniæ distributos. Mihi stat legere *circum familias conventus Campani.* Conventum Campanum accipio ipsos incolas et corpus Capuæ urbis. Sic 'conventum Uticensem' infra nominat; sic 'conventum Cordubensem' II. 19.: sic de hac ipsa urbe III. 21. 'Periculum veritus, quod conventus arma ceperat.' Vide Festum de hac significatione vocis *conventus* et Asconium atque alios. Jam *Campanus* a Capua formatur, non *Capuanus*, quod Varro indicavit l. IX. LL. Virgilius etiam 'Et Capys, hinc nomen Campanæ ducitur urbi.' Hæc Ph. Rubenius Elect. I. 8. Vide et J. Fr. Gronovium Observ. III. 22. *Davis.* Virorum doctorum emendationem in textum recepit Cellarius, *familias conv. Campani.* Non rejicio temere

familiarum patres, licet sciam frequentius dici, inverso ordine. Mss. in corrupta lectione conspirant.

xv. 1 *Auximo Cæsar progressus*] In Ms. Norvic. legitur *maximo Cæsar progressu*, ut scribendum conjecit Pet. Victorius Var. Lect. iv. 15. cui tamen non accedo, nam, cum Cæsar itinerum suorum seriem contexat, lectionem receptam optime convenire manifestum, ac proinde nemo dubitet, quin alteri sit præferenda; solenne enim fuit Librariis, nomina appellativa, utpote notiora, si aliquo modo congruerent, pro propriis infercire. *Davis. Maximo C. progressu* Petav. Cujac. Scalig. Leid. pr. Voss. Nihilominus male. Et merito hæc lectio jamdiu explosa est a Manutio, Bruto, Ciacconio, Hotom. Brantio, uti et Lamb. ad Cicer. l. viii. ad Att. 18.

4 *Cingulo*] Ms. Reg. et Editt. Rom. *Ex Cingulo.* Quæ dictio Cæsari familiaris. *Clark.* Primus, quod sciam, Scaliger omisit præpositionem. Nam in Editis, quotquot inspexi, additur *ex.* Sed jam Ciacconius et Brant. monuerunt a suis Mss. eam abesse, uti exsulat quoque a meis antiquioribus Scalig. Cujac. Petav. Leid. pr. Voss. Sic item statim in recentioribus *ex Alba.* Aliquoties addi a Cæsare præpositionem scio; immo dictum de ea est paullo ante ad c. 11. sed temere contra vetustiores Mss. inculcare eam ubivis nolim: alioquin supra pro *maximo* conjecissem *Auximo*, id est, *ab Auximo:* 'a Corfinio' c. 25.: vide et c. 78.

8 *Asculum Picenum*] Sic et Strabo et alii. Male Codd. Petav. Scalig. *Picenumque:* erratque Hotomannus, credens nullum aliud esse *Asculum;* cum etiam sit oppidum ita dictum in Apulia, de quo vide ad Front. ii. 3. 21.

18 *Ulcillem Hirum*] Faërnus et Manutius malunt *Lucejum Hirrum.* Quia gentis Luceiæ cognomen est *Hirrus:* atque ita inveni in schedis Pulmanni, quasi esset Msti lectio. Pantagathus legebat *Ædilem Hirrum;* at Ursinus *Ædilem C. Hirrium;* atque ita apud Ciceronem ubique pro *Hirro* reponebat: quia nota fuit hoc jam tempore gens *Hirria*, ut ex Varrone, Plinio, et Macrobio probat: quamquam ibi quoque in Mss. plerumque fit *Hirrus.* In Inscriptionibus Gruteri *Hirrii* multi occurrunt. *L. Hirrii* legit quoque Ursin. B. Civ. iii. 82.: uti ibi est in Mss. quibusdam. In aliis *Hirtii.* Ego *Hirrum* rescripsi auctoritate Mss. Carr. Urs. Cujac. Petav. Voss. et aliorum. *Hircum* Leid. pr. *Actica* sec. *Artica* Samb. similia monstra adparent in Mss. pro *Ulcillem*, inepto sane vocabulo. *In vallem* Samb. et Leid. sec. *Valum* Voss. *Vallum* Carr. *Ulcilem* Bong. a m. sec. Sed *Ucillum* Ursin. Cuj. Petav. Scalig. et Leid. pr. Lipsius adscripserat *Ocillum* vel *Ocellum.* Non displicet mihi *C. Luceium Hirrum.* Hotomannus simpliciter legebat *Caium Hirrum*, observabatque, ei a Pompeio in Epistolis Cic. ad Att. viii. 11. 'tantum tribui v cohortes:' ubi Corradus monet, in Ms. legi 'Camerinum f. in valle fortica cum,' &c.

23 *Cohortes ex Alba*] Sic Ms. Reg. et Edit. Rom. Alii omittunt præpositionem. *Clark. Alba*, ex *Marsis et Pelignis, et finitimis* ab *regionibus coëgerat.* Beroaldus edidit *ex Alba et Marsis.* Bongars. tert. et Steph. habent *finitimis regionibus.* Lege igitur, *cohortes* ex *Alba et Marsis et Pelignis et finitimis regionibus* coëgerat, ut olim Gryphius repræsentavit. *Davis.* cur. sec. Uti Gryphius, ita ediderunt, quod sciam, omnes, nisi quod in Edd. antiquioribus plerisque additum sit *ab reg.* probante e suo Cod. etiam Hotomanno. *Ex Alba et Marsis* inveni in solis recentissimis Bong. et Leid. sec. Vide supra. *ex Pel.* Pal. Leid. sec. Dorvill. Ceteri dant *coh. Alba, ex M. et Pelignis*, uti bene edi-

dit Scaliger: dein *et* ante *fin.* non est in Petav. Cujac. Lovan. Leid. pr. Dorv. Voss. sed *ab* retinent omnes præter Lovan. Bong. et Leid. sec. Vasc. Steph. Gryph. *Cogere* cum præpositione *a* aliquoties invenias apud nostrum et alios. c. 33. 'naves a privatis coactas.'

XVI. 1 *Recepto Asculo*] Ursinus in v. c. reperit *recepto oppido*, et vocem *Asculo* σχολαστικῶς adjectam putat. Ego pro *Asculo* in Ms. Cujac. Petav. Palatin. et v. c. inveni *Firmo*, quod vicinum est Asculo oppidum. *Vossius.* *Firmo* exstat quoque in Leid. pr. Voss. Lovan. Dorv. et Edd. Rom. Ven. Mediol. aliisque. Quid ni legimus *Recepto Firmo, Asculoque expulso Lentulo?* Hinc circa hoc tempus *Cæsar Firmo progressus*, in Epist. Pompeii apud Cicer. Epist. ad Att. VIII. 12. quod male mutare conatus est Victorius. *Firmum* restitui quoque Frontino IV. 1. 24. Nisi statuamus utrumque et *Asculo* et *Firmo* natum e scholio τοῦ *oppido*, quod est in Ursini Codice.

XVII. 8 *In muris*] Bongars. Leid. sec. *in muros:* sed male. Aliud est *tormenta in muris disponere*, aliud *in muros.* Quod clare patet ex B. G. II. 29. 30. 'magni ponderis saxa in muro conlocarunt,' et 'turrim in muros conlocare.'

XVIII. 2. VII *millium intervallo*] Sic omnes Mss. et recte quidem. Jul. autem Celsus p. 185. ait 'Corfinium progreditur oppidum Pelignorum XII millia passuum distans a Sulmone:' reponendum VII *millia passuum.* *Davis.*

4 *Cum legionis* VIII *cohortibus* V] Corruptum putabat Ursinus: idem ego arbitror, nam infra demum ait VIII legionem ad Cæsarem venisse. Ursinus ait in vet. c. legi VII *legionis* et rescribit XII: quam conjecturam non improbo, etsi possit quoque legere XIII, ut codicum plurium nume-

neamus. Illud certum, non posse retineri hoc loco *octavæ legionis.* *Vossius.* VII edidit Clarkius. Mihi quis numerus reponi debeat, non liquet.

7 *Universique et oppidani et milites*] Veriorem putat Hotomannus Msti sui lectionem *Universique oppidani*, rejectis ceteris: quia Sulmonenses antea dixerint, se a cohortibus coërceri. Fateor *et* atque *et milites* abesse etiam a Bong. Palat. Lov. Leid. sec. Dorvill. Pulm. Sch. Edd. Rom. Med. Ven. Nihilominus male. Sulmonenses dixerant modo, se prohiberi a Lucretio et Attio, non ab eorum *militibus*, qui jam simul ac signa Cæsaris viderunt, una cum oppidanis aperte Cæsari se favere declararunt.

10 *Petit*] Grutero videbatur legendum *petiit*, sine dubio, quia sequitur *mitteretur.* At tamen vide, quæ congessi ad B. G. I. 8. et alibi. B. Civ. III. 69. 'Ne in angustias inciderent, sese præcipitant:' ut est in Mss. Hirt. B. Alex. c. 51. 'dat negotium, ut naves præparentur.'

20 *Circummunire*] Statim *circummunitione.* B. G. II. 30. 'crebrisque castellis circummuniti,' et alibi. Verum Mss. Urs. Hotom. Brant. Petav. Pal. Bong. Lovan. Scalig. Leid. pr. sec. Voss. Dorv. Pulm. Sch. et Edd. Rom. Ven. Med. Ald. Plant. *circumvenire:* atque ita vulgo legitur c. 81. 'Conatur tamen eos vallo fossaque circumvenire:' ut et unus e Mss. meis. Nam reliqui *circummunire.* c. 84. 'pæne ut feras circumventos' in nonnullis: at plurimis *circummunitos.* Vide etiam ad B. C. II. 16. et B. Civ. III. 97. 'montem opere circumvenire instituit:' at illic Mss. tantum non omnes *circummunire:* uti rursus II. 36. 'vallo circummunire instituit:' quo loco Edd. primæ quoque *circumvenire.* Quod, utpote rarius, perperam in *circummunire* mutaverunt. Nec enim Scaligero accedere possum, qui hoc solo loco edidit *cir-*

ἀρχαΐζοντας: quomodo *pœnire, pœniceus, &c.* Sed *circumvenire* bene et Latine dicitur. Sall. Jug. c. 76. 'Vallo fossaque mœnia circumvenit.' Plura vide apud Cl. Wasse in Ind. et Cort. ad Jug. c. 52. 'cuncta mœnia exercitu circumvenit.' Restitui igitur Mstorum lectionem, quidquid obnitatur Brantius.

XIX. 1 *Dissimulans in Consilio*] Hotom. e suo Codice malebat *simulans:* quia Domitius ista pronuncians non dissimulabat; sed simulabat et fingebat. Certe *simulans* extat quoque in Palat. Dorvill. et Edd. Rom. ac Med. Sed male. Domitius dissimulabat ea, quæ vere in litteris erant perscripta, et pronunciabat contrarium; ut patet ex seqq. In Ms. per Lipsium collato, puto esse Buslidianum, et Ed. Veneta erat *simulatus,* forsan pro *dissimulatus.* Hoc enim deponenti forma aliquoties occurrit. Vide Cl. Burm. ad Vellei. Paterc. II. 109. 'ex male dissimulato agebat æmulum.' Ceterum in Mss. plerisque legitur *concilio,* uti et Edd. Vasc. Steph. Gryphii utrique. Quod si admittimus, intelligendum esset, eum ad omnes milites habuisse concionem. Quare malim retinere *consilio:* uti habent Edd. primæ et Mss. Dorv. Voss. aliique, sub quo tribuni militum, centuriones, primive ordines comprehenduntur. Vide etiam ad VIII. 8.

5 *Instituit*] Sic Ms. Reg. Al. *constituit. Clark. Instituit* etiam Pulm. Schedæ, solita variatione. Reliqui omnes *constituit* servant, quod hic loci retineo. De Verbo *instituere* vide Ind. in notas. De re aperta solet id verbum adhibere auctor.

8 *Consiliandi caussa*] In aliis *consultandi;* sed receptam lectionem exhibent Mss. Faërn. Ciaccon. Carrar. Norvic. et editt. Rom. Beroald. nec mihi dubium videtur, quin sit genuina. Noster hujusce libri c. 73. 'Hæc consiliantibus iis, nunciatur.' Apuleius Metam. l. I. p. 9. 'Bonus consiliator Aristomenes.' Glossarium vetus: Γνωμοδότης, *suasor, consiliator.* Plura hanc in rem congessere Chr. Cellarius Cur. Poster. p. 57. ac intt. ad Phædri Fab. II. 6. *Davis.* Hotom. quoque, et cuncti mei cum Edd. primis. Recte pro *consultandi.* Adde Vorst. de Latin. Mer. Susp. p. 21. Gifan. Observ. Ling. Lat. h. V. et hic Cellarium, et infra Brant.

11 *Rem in summum periculum deducturum*] Reponit Pet. Ciacconius, 'rem summam in periculum;' sed ejus conjecturam evertit ipse Cæsar, qui B. G. V. 31. ait, 'Orant, ne sua dissensione et pertinacia *rem in summum periculum deducant.*' Miror equidem, unde factum, ut Joan. Brantius, cum hunc locum memoria teneret, Ciacconio adsentiri, quam veram lectionem servare, maluerit. *Davis.* Vide ad dict. l.

14 *Proinde si qua facultas fuisset, ad se cum omnibus copiis veniret*] Petav. eodem modo habet, nisi quod *fuisset facultas* in eo, transpositis vocibus, legatur. Mihi hæc verba corrupta videntur, nam cur Pompeius scriberet, *siqua fuisset facultas,* et non *siqua esset.* Legendum puto, *siqua fugæ sit facultas.* Sane sensum præstare nullus ambiget. *Vossius.* In nonnullis Codd. vocibus transpositis scriptum est, *siqua* fuisset *facultas.* Vossio corrupta videntur hæc verba. Cur enim Pompeius scriberet, *siqua fuisset,* et non, *siqua esset?* Proinde legendum putat, *siqua* fugæ sit *facultas.* Nec quenquam dubitaturum existimat, quin sensus isto modo præstantior sit. At vero et in vulgata Lectione, rem attentius perpendenti, optime constabit *Temporum ratio;* et Viri Doctissimi emendatio ne Latina quidem videbitur. Non enim Latine dicitur, *siqua sit facultas, —— veniret;* sed, *siqua fugæ sit facultas, —— veniat;* quod enim Tempora nonnunquam permutentur, cum res præte-

rita tanquam præsens narretur; id hic locum non habet. Fortasse igitur scribendum voluit Vir Doctissimus, *siqua fugæ* esset *facultas*. Sed, ut dixi, nihil opus. Optime enim constat Temporum ratio: *Postquam* (vel *siquando*) facta *fuisset facultas*, —— *veniret*. *Clark*. *Esset* adscripsit Lipsius: *fuisset fac*. etiam Leid. pr. et Voss.

xx. 2 *Prima vespera*] Mss. Carr. Ciacc. Hotom. Brant. *vesperi;* quod rejecerunt nihilominus viri docti. At tamen etiam Petav. Cujac. Scal. Lovan. Leid. pr. immo omnes mei et Pulm. Schedæ cum Edd. Rom. Mediol. Ven. Beroaldi, Basil. aliisque, dant *Vesperi*, quem consensum veneratus ita edidi. *Vesperum* dicere amat Cæsar. Vide ad B. G. I. 26. Subauditur *hora*. Hinc ibidem c. 27. *primæ noctis* scribendum e Ms. videtur.

10 *Dissensio exstitit, ut —— armis dimicare conarentur*] Non dubito quin cum Ms. Norvic. legendum sit *Dissensio existit, ut armis dimicare conentur:* verba enim tam quæ antecedunt, quam quæ sequuntur, præsentis sunt temporis. *Davis*. Mss. Reg. Eliens. et Vossii *existit*, *ut conentur*. Quam lectionem amplectitur Davisius, propter ea, quæ antecedunt et sequuntur, præsentis temporis. Sed cum tanquam præsens narretur res præterita, perinde est. *Clark*. Perinde si sit, sequi debemus, quod in optimis remanet Codicibus. Jam vero *exsistat* legitur in Petav. Palat. Lovan. Bong. Leid. sec. Dorv. et *conentur* in Petav. Lovan. Leid. pr. sec. Voss. et Bong. quare id prætuli. Sic B. G. v. 98. 'Magnaque inter eos exsistit controversia:' ibi Clarkius etiam *extitit*.

xxi. 6 *Et nocturni temporis licentia*] Offendit me prima vocula; tamen eam repræsentant omnes Mss. præter Norvic. qui et hanc et sequentem prorsus omittit. Conjecit Pet. Ciacconius legendum *in nocturni temporis licentia;* mihi, minore mutatione, scribendum placet *ex nocturni temporis licentia*. Hæ certe voces non raro confunduntur: ex ipso Cæsare aliud exemplum videre est not. ad B. C. III. 49. *Davis*. Nihil hic opus conjunctione ista *et*. Non enim *duo* veretur Cæsar, sed *unum:* ne militum introitu propter nocturni temporis licentiam oppidum diripiatur. Davisius, quoniam omnes Mss. conjunctionem istam retinere existimavit, scribendum conjecit *ex nocturni, &c.* Sed non omnes eam exhibent Mss. Omittit enim Ms. Reg. E quo proinde sic restituendus hic locus, *ne militum introitu, nocturni temporis licentia*. *Clark*.

8 *Murosque adservari*] Pet. Fab. Sem. I. 20. e Ms. suo, uti et Gruter. e Bong. præfert *observari:* quomodo idem legebat in Floro III. 6. 11. 'fauces sic obditis navibus quasi portam obseravit.' Sed ut *observare* probum sit, in Floro tamen *obseravit* præfero cum aliis, et hic *adservari*. At mox *exitus observent* mallem, si quid contra Mss. plerosque et optimos mutari necesse sit. Ibi vide B. Civ. III. 28. 'Qui eam partem oræ maritimæ adservabant:' ubi eadem est varietas: et pro *observabant* stat Davisius.

15 *Adservent*] Petr. Faber. ibid. item Beroald. Vascos. Str. Steph. et alii *observent*, uti est in Bong. et Leid. sec. ac Pulm. Sched. Non male, sed nec *adservent* temere loco movendum est. Ejusdem enim significationis est. Utrumque occurrit apud Terentium, et alios.

16 *Vero*] Sic Faërnus e Vet. libro, et Manut. ut B. Alex. c. 15. 'Neque vero Alexandriæ fuit quisquam:' at Mss. aliorum et mei omnes cum Edd. Vett. *eo*. Vasc. Steph. et alii *eorum*. In aliis *eum*. Fors *enim:* i. e. enimvero. Adi ad v. 7. et infra. c. 81. § 3. 'Illa enim adverso vitio,' &c.

17 *Tanta erat summa rerum expectatio*] Species est Pleonasmi; fere enim dicitur *tanta erat rerum exspectatio*, omissa voce *summa*. Sed eadem

ratione defendi potest hæc locutio, ac *quantum maximum;* nec enim illam loquendi rationem refugerunt optimi scriptores. Vide notata ad B. G. v. 28. *Davis.* Lactantius sane de Mort. Persec. c. 48. 11. habet, si recte Cellarius edidit, 'quem in *tantis summis* rebus experti;' ut eodem loquendi modo, quo noster, usus videatur. Non tamen dubito, quin ibi legendum *quem in tantis* sumus *rebus experti.* Quin et Cæsar, ut probabile videtur, reliquit *tanta erat summarum rerum exspectatio, &c. Davis.* cur. sec. Apud Lactant. in Ed. Ultraj. recte jam editur *sumus experti.* Si sana hic est vulgata lectio, non jungendæ sunt *tanta summa:* sed *summa rerum exspectatio erat tanta.* In Voss. legitur *summa atque rerum.* Malim accedere Lipsio, et Aicardo, qui margini adscripserunt *summæ;* uti et in Marg. Plant. 1578. et Schedis Pulmanni. *Summa rerum,* trita est locutio, ut *summa belli, imperii, reip., &c.* Apud nostrum quoque B. C. II. 30. 'De summa rerum deliberare incipit.' B. C. III. 51. 'Alter omnia agere ad præscriptum, alter libere ad summam rerum consulere debet.' c. 67. 'summa exercitus salva,' B. Alex. c. 10. 'De summa rerum ac salute omnium:' vel potest scribi *summæ rei. Res summa* passim. Vide ad VIII. 6. et crebro.

20 *Exciperet*] Ita Scaliger et plerique. Ego ex Mss. Eliens. et Vossii præferendum existimo *exciperent. Clark.* Recte judicat Clarkius: atque ita jam ediderunt Beroald. Manut. Gryph. aliique, et exaratur in Petav. Scalig. Leid. pr. ac Lovan. *acciperent* in Pal. Bong. Leid. sec. Dorvill. Livius XXXIII. 48. 'Sæpius patriæ quam suorum eventus miseratus.' Plura vide ad B. G. VI. 42. 'Eventus belli non ignorans.'

XXII. 5 *In conspectum*] Ms. Eliens. *in conspectu.* Vide supra ad IV. 12. *Clark.* Accedunt Lov. Leid. pr. Scalig. et Edd. Rom. Med.

Cum eo de salute sua agit, atque obsecrat] Mss. Ciaccon. Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. repræsentant *cum eo de salute sua* orat *atque obsecrat.* Sic Plautus Asin. Act. III. Sc. 3. 71. 'Hanc, cui daturus hanc, jube petere atque *orare mecum.*' Et Curcul. Act. III. 62. '*Tecum oro* et quæso, qui has tabellas afferet Tibi, ut ei detur,' &c. Vide etiam Terentium Hec. Act. IV. Sc. 4. 64. Mihi certum videtur, hanc esse Cæsaris ipsius manum, quam ideo mutarunt Librarii, quod phrasin paullo rariorem non intelligerent. *Davis.* Merito hoc verbum revocavit Clarkius. Agnoscunt enim Mss. mei decem, et Edd. Rom. Mediol. Ven. Flor. Vasc. Str. Steph. Gryph. et plures. Vide Parei Ind. Plaut. sub V. *mecum, tecum,* et similia ad B. G. VII. 47. Alioquin *agere de aliqua re* pro loqui, esset rectissimum. Vide Cl. Burm. ad Phædr. Fab. 52. infra c. 26. 'de compositione agi:' et passim.

10 *Ab eo*] Voces hæ non comparent in Carrar. Lovan. Leid. pr. sec. Voss. Dorv. Edd. Rom. Med. Ven. Abesse etiam puto a Mss. aliis. Nec desiderantur: ἀπὸ κοινοῦ repetendum *per eum.* Dein in Leid. primo est *sublimatus,* id est, evectus: sed male. Posterioris ævi est vox. Vide Arntz. ad Aur. Vict. Epist. c. 4. 'Pallas prætoriis ornamentis sublimatus.'

13 *Ea re*] Eam ob causam. Vitruvius I. 1. 'Ea re facilius omnia cognoscunt.' Causa autem, quam hic dicit noster, non erat Cæsaris in Italiam adventus, ut perperam existimavit Fr. Hotomanus: non enim ob eam rationem tribuni sunt ex urbe expulsi, sed quod Cæsarem a contumeliis inimicorum defenderent. Porro operam lusit Gabr. Faërnus, cui hic placet *injuria,* ut animadverterunt viri eruditi, licet forsan ejus conjecturam nonnihil adjuverint Ms. Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. habent enim *in ea re. Davis. In ea re* exaratur quoque in Ms. Hotom. Ciacc. Lovan. Scalig. Leid. pr. sec. Voss.

Dorv. et Edd. Med. Ven. *Injuria* adscripsit quoque Lipsius. At nihil muto. Sic sæpe *qua re* et *tali re* aliaque. Forsan *in* per pleonasmum in significatione τοῦ *per* defendi posset ex notatis ad B. G. III. 3. 'præstare in arte.' Huc facit etiam Terent. And. I. 1. 67. 'Neque commovetur animus in ea re tamen.' *Consumere in ea re tempus* sæpe noster. Atque ita rescribendum in Nepot. Them. c. 7. 'eumque in ea re conari fallere.' Sic Mss. vulgo deest *in*. Vide et c. 84. 'qua in re.' B. Civ. III. 106. 'In hoc majestatem regiam minui prædicabat.' B. Afric. c. 51. 'In hac ratione opus instruebat,' habet Leid. pr.

16 *In libertatem vindicaret*] Notissima et obvia hæc est locutio. Nepos in Thras. c. 1. 'patriam a tyrannis oppressam e servitute in libertatem vindicaret.' Adde Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 20. 'nisi nosmetipsi vindicamus in libertatem.' Immo noster ipse II. 21. 'seseque in libertatem vindicassent.' Meretur tamen adtentionem, quod reperitur in Bong. Leid. sec. et Voss. *libertati vindicaret*. Quod egregium esse videbatur Grutero. Certe bonum sensum admittit. *Vindicare libertati* est restituere in libertatem, cujus propria erat respublica, ejusque cives. Vellei. I. 13. 'Mummio cognomen virtute partum vindicavit :' Adposite Cicero pro Marc. c. 2. 'Maximam vero partem, quasi suo jure Fortuna sibi vindicat, et pæne omne ducit suum.' Vide etiam Cl. Burm. ad Vellei. II. 100. 'Quidquid liberet, pro licito vindicans.' Supra c. 14. 'productos libertati confirmat,' unus contra, *in libertatem* ; sed ibi *libertatis* legendum.

18 *Ad suampse solatio*] Sic edidit Jos. Scaliger, cum in omnibus Mss. et antiquitus cusis legatur *ad suam spem*, unde Pet. Ciacconius rescripsit *ad suam spei et solatio*. Conjecerim potius *ad suæ spem solatio*. *Davis*. *Ad* suæ spem *solatio*. Ita ingeniose emendavit Davisius. Mss. et Editt. Vett. *ad* suam spem *solatio*. Quod fere idem est. Scaliger et Recentiores ; *ad* suampse *solatio*. Quæ vox valde inconcinna est, et a Cæsaris dictione aliena. *Clark*. *Suam spem* (i. quo ipsi sperent, scilicet de salute) revocavi, auctoribus Mss. omnibus et Edd. ante Scalig. quod mutari non debuit. Alioqhin arrideret mihi magis Ciacconii conjectura.

19 *Ut suæ vitæ durius consulere cogantur*] Ciacconius reposuerat *consulere cogitent*. Ego vulgatam lectionem præfero, quæ ἐμφατικωτέρη est. Nam quod ait Cæsar *cogantur*, respicit ad ea verba, *adeo esse perterritos nonnullos*. Itaque metus eos adigebat. *Vossius*. *Conentur* conjecit Gruterus ; sed frustra. Vide ad B. G. VI. 5. 'Ne desperata salute cum Transrhenanis congredi cogeretur.'

XXIII. 1 *Ubi inluxit*] Sæpe adhiberi videas hoc compositum, quum notat triste vel lætum quid, quod is dies advehit. Vide Ciofan. ad Ovid. Met. VII. 430. 'Nullus Erechthidis fertur celebratior illo Inluxisse dies.' Cicero pro Milone c. 26. 'Illud profecto tempus et inlucescet aliquando ille dies,' &c. Sueton. Cæs. c. 81. 'Ea vero nocte, cui inluxit dies cædis ;' sed etiam in simplici naturalis lucis adventu adhibuisse auctores pro *prima luce* certum est. Immo Livius sæpissime ait *ubi inluxit*. Adi Cl. Drakenb. ad II. 7. 'postquam inluxit.' Nihilominus præfero, quod est in vetustissimis Mstis Petav. Leid. pr. Lovan. *ubi luxit :* quod cum rarius esset, mutarunt librarii. Plaut. Mil. Glor. III. 1. 115. 'Priusquam lucet, adsunt, rogitant, noctu ut somnum ceperim.' Cicero pro Rosc. Amer. c. 34. 'Occisus est a cœna rediens : nondum lucebat, cum Ameriæ scitum est.'

3 *Erant Senatorii ordinis*] In omnibus Mss.is reperio, *erant quinquaginta ordines*. Nescio, quid sibi ea verba velint, aut unde irrepserint. *Vossius*.

Sic est in editt. Rom. Ven. Beroald.: at in omnibus Dionys. Vossii Mss. et Norvic. scribitur *quinquaginta ordines*, nec vir eruditus conjicere potuit, quid sibi ea verba velint, aut unde irrepserint. Fulv. Ursinus testatur vett. Codd. habuisse *primi ordinis*; unde forsan orti sunt *quinquaginta ordines*; nam, cum antiquitus numeri figuris notarentur, I in L facile potuit mutari. Si hac via tantæ varietatis rationem reddi non putaveris, augurarer, compendiarie scriptum fuisse *erant quinque senat. ordinis*, (nam homines ordinis senatorii quinque postea numerat,) ex quo aberrantes Librarii *quinquaginta ordines* exsculpserunt. *Davis.* Mss. mei omnes, *Erant quinquaginta*, vel *L ordines*: unde patet fictitiam esse lectionem vulgarem. Grutero *I*, id est *primi ordinis*, cum Ursino unice placebat. Clarkio ingeniosa Davisii conjectura videtur verisimilior. Quibus accedo, et numerum quinarium revocandum censeo. Alibi enim quoque hi numeri confunduntur. Vide ad B. G. I. 53. An ergo scripsit auctor *quinque primi ordinis* vel *e primo* aut *principe ordine*? Dein ante *P. Lentulum* copulam *et*, quæ vulgo additur, non agnoscunt etiam Petav. Cujac. Lovan. Scalig. Leid. pr. Pal. Bong. Voss. Dorv. aliique, uti nec Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. ut pateat bene eam deletam esse a Clarkio.

L. Domitius, P. Lentulus Spinther] Ita ex Mss. Reg. et Eliens. restitui. In editis est, *L. Domitius*, et *P. Lentulus Spinther*. Quæ conjunctio *et* sententiam turbat, ac si fuisset aliquis *L. Domitius Spinther*; cum Cæsar dicat *L. Domitium Ahenobarbum*. *Clark.*

9 *Loquitur*] Ciacconius et Hotom. præferunt *locutus*, ut minor distinctio ponatur ante *dimittit*: atque ita ediderunt Vasc. Strada, Steph. Gryph. post. Non male profecto, sed contra omnes Mstos. Paullo ante Manutius legendum putabat *filius Domitius*, mera novandi prurigine. Ergo c. 74. 84. pro *filius Afranii*, scribendum *filius Afranius*: et ubi non? Mss. in talibus sequendi: uti B. C. III. 40. 'Cn. Pompeius filius:' B. Afric. c. 22. ubi variant, uti et c. 89. 'Considio filio.' Recte jam vulgatum defendit Ciacconius.

11 *Sestertium sexagies, quod aurum adduxerat Domitius*] Editt. Rom. Ven. Beroald. omissis duabus primis vocibus, exhibent *aurum, quod adduxerat Domitius*; sed *aurum* abest a Ms. Norvic. At Codd. Brant. Steph. Gryph. Vascos. repræsentant *sestertium sexagies, quod advexerat Domitius*, quam lectionem probat Joan. Frid. Gronovius de Pec. Vet. l. II. c. 3. p. 149. *Davis.* Perperam duæ priores voces, transpositis *aurum quod* omittuntur etiam a Palat. Bong. Pulm. Busl. Dorv. Leid. sec. et Edd. Med. Flor. *Sestertium* etiam deest in Scalig. *peculium* suprasc. *stipendium* Leid. pr. Bene Lovan. Cujac. Pet. Voss. *HS. LX.* vel *H. LX.* sive *Sestertium Sexagies*, non *Sestertia Sexaginta*. *Aurum* autem abest quoque a Mss. Petav. Cujac. Lov. Scalig. Leid. pr. Voss. et sine dubio a Glossatore intrusum est.

12 *Adduxerat*] Summus Gronovius quam merito præferebat lectionem, confirmat etiam Lovan. Petav. Cujac. Scalig. Leid. pr. Voss. et alii forsan, nisi fallunt excerpta. Quæ voces sæpe confunduntur, uti apud Lucan. VI. 442. 'Legit in Hæmoniis, quas non advexerat herbas.'

In publicum deposuerat] Petav. Lovan. Leid. prim. sec. Voss. Bong. et Dorv. *in publico*. Male, si quid video. Aliud est *deponere in publico*, quod est exponere, publice proponere; aliud *in publicum* sive in fidem publicam, seu publicæ rei et ærario publico cedere. Ita *in medium*, *in commune* sæpissime; licet aliquoties abierint quoque in Ablativum. Vide

ad Lucan. I. 89. et Frontin. III. 2. 6. Quibus addere potes Liv. XXIV. 22. XXVI. 22. Curt. IX. 1. Comment. ad Terent. And. III. 3. 16. Virg. Æn. XI. 335. Infra c. 36. et II. 22. 'frumentum in publicum conferunt:' II. 21. 'pecunias in publicum polliciti.'

13 *Ab Duumviris Corfiniensibus*] Ea vera lectio, quam depravate codices veteres exhibent. Nam in Pal. et Pet. erat *his viris:* ut et in Norvic. item Lov. Leid. pr. sec. Voss. Dorv. Ortus ex numero error: primo enim scriptum erat II *viris*, unde alius fecit *bis viris*, et sic in Cujacii quoque Ms. est: librarius ignorans, nec recte legens, ex *bis* fecit *his*. Quod notare visum, ut constet, unde sæpe errores codicibus inrepant. *Vossius.*

19 *Frentanorum, Larinatium*] Sic quoque Cujacii codex habebat, Bongarsianus *Ferentanorum*, corrupte: nam populi hujus nomen est trisyllabum. Erravit eadem in re summus Geographus Abrahamus Ortelius, et putasse videtur a Ferentino dictos Ferentanos. Sed Ferentinum est oppidum Latii, cui nihil commune cum Frentanis. Retinet rectam appellationem Strabo, qui Φρεντανοὺς nuncupat. Et nequid dubites, ait Silius VIII. 520. 'Marrucina simul Frentanis æmula pubes.' Sed cum *Frentanos Larinates* eundem populum faciat Plinius Hist. Nat. III. 11. videndum, an non et hic rectius tollatur comma, quod hæc vocabula disjungit. Certe non raro in Cæsare tali interpunctione corrupta populorum nomina, ut libris de bello Gallico 'Aulerci Eburovices,' quos duos populos librarii fecerat error, cum idem sit. *Vossius. Ferentinorum* male est in Lovan. Palat. Dorvill. et Edd. primis, et plerisque. *Ferentanorum* Bong. et Leid. sec. Reliqui bene cum Mss. Ursini, item Vascos. Str. Steph. et Gryph. post. *Frentanorum.* Vide etiam Cellar. et omnino Cluver. in Italia Antiqua. Apud Græcos Φρεντανοὶ vel etiam Φριντανοὶ corrupte dicuntur.

XXIV. 4 *Servos, pastores armat*] Deleta virgula, legendum credo *servos pastores armat:* hi enim pastores erant servi, ut ex seqq. liquet. Lactant. Div. Instit. II. 4. 'Immissis *latronibus servis* impune sublata est.' Sic Plautus Epid. act. I. sc. 58. 'Servom hominem.' Dictys Cretensis V. 7. 'avem aquilam,' et c. 10. 'legatos viros' dixerunt. *Davis. Pastores* fuisse servos, certum est. Solent tamen a servis domesticis passim disjungi. Sic III. 4. 'Ex servis, pastorumque numero:' ubi male ex hoc loco ibi CCC vel hic DCCC scribendum putat Ciacconius. Agitur illic de Pompeio filio.

8 *Bivius Curius*] Corrupte. Sic tamen Mss. nisi quod Leid. pr. *Buvius Curius prætor.* Glandorpius *Vibius*, putatque eumdem esse, cujus meminit Quinctil. Inst. Orat. VI. 3. Vide ibi Cl. Burm. Et quamvis idem non sit, malim etiam *Vibius*, uti et Lipsius libri sui margini adlevit. *Curium* vero non mutarem in *Curtium*, ut habent libri quidam apud Cicer. ad Att. Ep. IX. 6.

12 *Cn. Magius Cremona*] Cremonensis. Sic B. C. III. 71. 'C. Felginatem Placentia; A. Gravium Puteolis; M. Sacrativirum Capua.' Vitruvius I. 1. 'Archimedes et Scopinas ab Syracusis.' Terentius Eunuch. act. I. sc. 11. 85. 'Dixti cupere te ex Æthiopia ancillulam.' A. Gellius N. Attic. II. 29. 'Æsopus ille e Phrygia fabulator.' Vide et Thom. Munckerum ad Hygini Fab. XCVII. p. 152. *Davis.* Pro *Cn.* in Leid. sec. est *C.* Abest prænomen a Pulm. Schedis. At Cel. Perizon. in Diss. Triade p. 257. legi jubebat *N.* sive, ut puto, *Numatius.* Certe Celsus in Epistola Cæsaris, quam ex Cicerone Ep. ad Att. IX. 1. inserit, habet 'N. Magni' (pro Magium) 'Pompeii præfectum deprehendi.' Apud Ciceronem etiam *Cn.* Verum Ibid. Ep. 15.

et 16. scribitur *N. Magius.* De eodem autem esse sermonem patet ex hoc loco et c. 26. Ceterum *Cremonæ* habent Petav. Scalig. et Leid. pr. Nil muta. Vide etiam ad B. G. III. 7. et Voss. de Constr. c. 14.

17 *Perfici*] Codices nonnulli *profici.* Ms. Eliens. *proficisci,* corrupte pro *profici.* *Clark.* *Proficisci* etiam Lovan. et *profici* Ms. Ursini et Leid. prim. : quod multum præfero, immo unice verum puto. Adi me ad IV. 19. 'Satis ad laudem profectum.'

XXV. 1 *Cum legionibus sex pervenit, veteranis quatuor*] Emendo *veteranis tribus*, quomodo in Petaviano optimæ notæ codice, et Bongarsiano legitur; ipsaque id ratio evincit. Nam Cæsaris tres, ut supra ipse ostendit, legiones erant, nimirum XIII. XII. et VIII. hæ sunt veteranæ, quas intelligit. Reliquæ, quas ait ex novis delectibus confectas, et in itinere completas, sunt primum cohortes XXII, ex Gallia missæ: præterea septenæ, quæ sub Attio Peligno fuerant, de quibus ipse ait: 'Cæsar eas cohortes cum exercitu suo conjunxit.' Denique tres cohortes a Rutilo Lupo ad Curium signa transtulisse ait. Hic numerus efficit cohortes XXXII, hoc est paullo plus quam legiones tres. Ut de lectionis hujus veritate ambigendum ultra non sit. Nam Domitianas cohortes, quæ XXX et eo amplius erant, non junxit Cæsar exercitui suo, sed, ut ipse testatur, in Siciliam misit. *Vossius.* III jam rescribi curarunt Ciaccon. e Carrar. Codice, et Cellarius ac Clarkius: neque aliter exstat in Leid. primo et Vossiano: ac Flor. Ed. et Beroaldi. In Petav. III. *et reliquis.* In Leid. pr. III *ut r.*: in Bong. III *ac rel.*: in Lovan. IV *cum reliquis*: in Voss. III, *at reliquis*: quod placet. *Reliquisque,* Ed. Gryph. in qua etiam *Is datis m.*

9 *In potestatem haberet*] Ita quoque Scaligero placuit. Mss. tres habent *in potestate,* quod præferam. Nec occurrit locus ullus probati auctoris, qui illa phrasi usus sit. *Vossius.* Nonnulli Codd. *In potestate*; et ita reponendum censuit Dionys. Vossius, quia nullus ei occurrit locus probati auctoris, qui illa phrasi usus sit. At eam locutionem adhibet Sallustius Jugurth. c. 112. 'Cum talem virum in potestatem habuisset.' Sic et apud Auctorem de Bell. Hispan. c. 36. ubi in vulgg. legitur 'quod Pompeium *in potestate* haberent,' Mss. recte habent *in potestatem.* Plura similium locutionum exempla congessit A. Gellius Noct. Attic. I. 7. *Davis.* Adde Glandorp. Ciaccon. Brant. Cellar. Vorst. ad Valer. Max. I. 6. 3. 'In potestatem futuros.' Gronov. et Cl. Drak. ad Liv. II. 14. item Cort. et quos laudat, ad Sallust. Catil. 19. 3. 'in clientelam habere' Valer. Max. IV. 3. § 6. et ita alibi in hoc vel illo Ms. apud nostrum. Nihilominus hic Mss. omnes, quantum scio, cum Vasc. Steph. Gryph. post. *potestate* retinent, ut c. 85. et II. 21. III. 109. 111.

15 *Molem atque aggerem*] Pet. et Pal. habent *moles,* et cum duæ fuerint, malo credere Cæsarem ita scripsisse. Confirmat id Cæsaris epistola ad Q. Pedium, in qua ait de eadem re, 'ab utroque portus cornu moles jacimus.' Sic et c. 28. 'Ad moles Cæsaris adhærescunt.' Sed utrum retineas haud multum interest; neque monuissem, nisi duo codices ita haberent; præsertim cum infra ipse Cæsar dicat *e regione molis collocabat.* *Vossius.* Verum si *moles* scripsisset Cæsar, scribendum erat deinceps et *aggeres;* quod in Mss. non reperitur: quin et hoc ipsum *molem ab utraque parte* æque duas ostendit, ac si *moles* dixisset. Et quod mox subjungit *e regione molis,* intelligendum est *e regione molis utriusque.* *Clark.* *Moles* tamen est etiam in Lovan. Carrar. Bong. Leid. sec. Voss. Dorvill. et aliis. Recte atque ita edidit jam

Lipsius. Lucan. de hac re II. 660. ' Sed molibus undas Obstruit,' quamvis sequatur ' tunc aggere multo surgit opus.' Immo noster ipse B. Gall. III. 12. ' Extruso mari aggere ac molibus :' et de hac ipsa re ad Q. Pedium Cæsar apud Cicer. Ep. ad Att. IX. 14. ' ab utroque portus cornu moles jacimus :' et hic c. 28. ' ad moles Cæsaris hæserant.' Amant auctores hac voce in plurali uti.

19 *Destinabat*] Placet Grutero *distinebat*, quod a m. sec. restat in Bong. et Edd. primis, item Vascos. Steph. aliisque omnibus ad Lipsianam usque. *Distinabat* est in Petav. Cujac. Scal. Dorvill. ac Leid. pr. Vide ad B. G. III. 14. ' Qui antennas ad malos destinabant.'

21 *Atque aggere contegebat*] In Petav. significantius est *integebat*. *Vossius*. *Integebat*. Sic Mss. Eliens. et Vossii. Al. *Contegebat*. *Clark*. Bene reposuit Clarkius *integebat*: quod confirmant Leid. pr. et Lovan. Vide ad VII. 73. ' Viminibus ac virgultis integebatur :' B. Civ. II. 2. ' lignis porticus integebantur.' Plura vide ad B. Civ. III. 19.

XXVI. 11 *Impetus ejus*] Mss. et Edit. habent *etsi impetus ejus:* quæ vox *etsi* prorsus supervacanea est, et e margine videtur irrepsisse. *Clark*. Vocem *etsi* temere sustulit Clarkius, ut tollendam eam arbitrabatur Hotomannus contra omnes Mss. Cur non potius censemus, repetendum voluisse auctor *tametsi*: ut Syllaba *ta* elapsa sit per præcedens *tentata?*

12 *Rebus*] Hæc vox idem significat, quod *rationibus;* non, ut existimavit Ursinus, ex ea corrupte nata est. *Clark*. Vide ad B. G. IV. 17. Ciacconius quoque *rationibus* subponere frustra tentavit.

18 *Ab armis discedatur*] Mire hic nugatur Hotomannus, qui voces istas *ab armis* delendas existimat; quia jam, inquit, non de discessione *ab armis*, sed *a colloquio* agitur. Quasi vero non id ipsum scilicet *in colloquio* esset agendum, quibus conditionibus foret *ab armis* discedendum. *Clark*.

20 *Illo autore atque agente*] Minus usitatus loquendi mos: alius dixisset, *illius suasu atque opera*. *Vossius*. *Auctorem, actoremque* rei jungunt Cicero et Nepos: quod jam in Lexicis notatum.

22 *Sine illis de compositione*] Duas primas voces expungendas censet Pet. Ciacconius; hoc autem non aliunde factum, quam quod σύνταξιν haud recte perciperet: eodem enim redit, ac si dixisset noster *paullo post renunciat, consules abesse, et sine illis de compositione agi non posse;* quare malim, ut cum quibusdam codd. legatur *nec sine illis de compositione agi posse*. Huic constructioni non est impedimento, quod et subjunctivum et infinitivum verbo adjiciatur. Sic enim Livius XLII. 33. ' Publ. Licinius consul S. C. recitari jussit; primum quod bellum Senatus Perseo jussisset; deinde quod veteres centuriones quamplurimum ad id bellum scribi censuisset, nec ulli, qui non major annis L esset, *militiæ vacationem esse*.' Scio quidem Fr. Sanctium Min. III. 14. hasce locutiones parum Latinas existimasse: sed toto cœlo erravit, ut post alios ostendit vir doctissimus Jac. Perizonius in Addit. p. 502. seqq. *Davis*. Nequeo hic satis mirari doctissimum Davisium, qui legendum existimat, *Renunciat* quod *consules absint*, nec *sine illis—agi posse*. Nam primo valde suspectæ Latinitatis est illud, *renunciat quod*. Quæ enim affert Perizonius istiusmodi locutionis exempla, pleraque omnia sunt ab eo male intellecta. Et, si phrasis ista suspecta non esset, at a Cæsaris certe loquendi ratione longissime abest; cum in his omnibus libris ne semel quidem occurrat. Secundo, utcunque hoc sit, at illa inconcinna demum et hiulca constructionis mutatio, *quod absint, nec—agi posse*, ferri

omnino non potest. Quam enim ex Livio adducunt similem constructionem, ‘P. Licinius consul S. C. recitari jussit; primum, quod bellum Senatus Perseo jussisset; deinde quod veteres centuriones quamplurimum ad id bellum scribi censuisset; *nec* ulli, qui non major annis quinquaginta esset, militiæ vacationem *esse*;’ ea prorsus est dissimillima. Etenim voces istæ *militiæ vacationem esse*, non cum præcedente subjunctivo *censuisset*, ut existimarunt Perizonius et Davisius, sed cum præcedente infinitivo *scribi*, manifesto sunt conjunctæ. Et quæ apud bonos Authores revera occurrunt constructionis mutationes, (vide infra III. 19.) eis cum hac nulla prorsus est similitudo. Quam itaque Mss. plerique exhibent lectionem, omnino retineo; *renunciat, quod consules absint, sine illis de compositione agi non posse*. Neque opus est, ut cum Ciacconio voces *sine illis* deleamus. Sunt enim Pleonasmus, optimis Auctoribus non inusitatus. *Clark.* Davisius Cl. Clarkii argumentis motus notam suam in curis secundis deleri jussit. Ante Ursinum vulgo legebatur *nihil sine illis agi posse*. Sed ejus Codici accedunt Petav. Cujac. Leid. pr. Scalig. Voss. et alii, in quibus *sine illis non posse agi de compositione*. *Nec sine illis posse agi* est in Faërni, Brant. Hotom. Lovan. Dorvill. Palat. et Edd. Rom. Mediol. Ven. *non* abest quoque a Bong. et Leid. sec. Davisio accedebat Hotomannus. Sed male. Sciebat enim Cæsar, consules abesse, uti patet e cap. præced. ille vero renunciabat, de compositione sine consulibus agi non posse, quia illi abessent. Fors *ne* fuit scriptum pro *ne quidem*, ut alibi. *Quod* sic male ceperunt quoque apud Ciceronem ad Fam. III. 5. ‘dixit, quod classe tu velles decedere, perfore adcommodatum sibi:’ ubi vide Grævium. Pro infinitivo tamen occurrit apud Auctorem de B. Hisp. c. 36. ‘Renunciarunt, quod Pompeium in potestatem haberent.’ *Quod* cum subjunct. hoc sensu adhibuit etiam Apul. l. x. p. 228. Ed. Pric. ‘qui puellæ nunciaret, *quod* eam juvenis vocaret ad sese.

24 *Et de bello agendum*] Scaliger vocem *de* suspectam habet: et Ciacconius legendum censet, aut *et bello agendum*, aut *et de bello cogitandum*. Sed nihil opus. *De bello* enim *agere*, idem est ac *de bello cogitare*. *Clark.* Recte vulgatum defendit Clarkius. Alioquin maluisset Cæsar *et bellum agendum*: de quo vide ad B. Gall. III. 28.

XXVII. 14 *Expeditos autem ex evocatis sagittariis*] Evocati, ut notum, erant milites, qui perfuncti jam omnibus stipendiis evocabantur plerumque non imperio, sed rogatione magis. Hinc *beneficiarii* a Cæsare de B. Civ. III. 83. dicuntur evocati; ait enim: ‘evocatorum circiter duo millia, quæ ex beneficiariis superiorum exercituum ad eum convenerant.’ Erant ii sæpe centuriones, hoc est, qui centurionatu functi, vel primores ordines duxerant: sed non semper; nam et gregarios milites evocatos docent hæc verba, quibus *sagittarios evocatos* nuncupat. In Glossis vett. *Evocatus* ταξίαρχος exponitur. Quod non semper verum; nam non omnes ordinum ductores fuerunt evocati. Unde Cæsar initio hujus libri ait: ‘multi undique ex veteribus Pompeii exercitibus spe præmiorum atque ordinum evocantur.’ Attende ad verba *spe præmiorum atque ordinum*. Duplices nimirum evocatos facit, alios spe ordinum vocatos, hi ταξίαρχοι: alios præmiorum spe, hi gregarii milites, sagittarii, funditores aliique majora habituri stipendia. Credo duplicia fuisse; nam ait Cæsar de Domitio: ‘militibus in concione agros ex suis possessionibus pollicetur, quaterna in singulos jugera, et pro rata parte centurionibus evocatisque.’ Conjungit centuriones

evocatosque, unde tantundem iis promissum videtur. Centuriones autem duplum habuere. Livius: 'Sæpe dedit militibus denarios, &c. duplex centurioni, triplex equiti.' Sed quod in glossis evocati exponuntur ταξίαρχοι, accipere possis, ut *evocati* sint, quos *ordinarios* vocat Vegetius, sive qui in primis ordinibus pugnavere. Re ipsa enim diversi sunt, sed idem utrisque honor, ut in primo ordine starent. Tales designat Capitol. in Maximino: 'Hic diu sub Caracalla ordines duxit, centurionatus egit.' En tibi! ordines ducere minus est centurionatu; quem honorem evocatis tributum arbitror. Alioqui istos, quos *ordinarios* vocat Vegetius, non male exponas id genus homines, qui minores ordines ducunt: hoc est, decani manipulorum; nam cum evocatis eosdem esse non arbitror. Prohibet Vopiscus quando ait: 'militavit primum inter ordinarios, deinde inter equites: ordines duxit, tribunatus egit.' Ordinarii sunt primo in ordine pugnantes, quales decani manipulorum: et en hic gradus, quos observat Vopiscus; primo ordinarios, dein equites ponit; postea ordinum ductores, id est centuriones, nam illi κατ' ἐξοχὴν etiam a Cæsare *primores ordines*, et *primorum ordinum centuriones* vocantur. Nisi malimus per ordinarios hic designari gregarios, ut prisca militia locuti; quod non improbem. Et *ordinarios* ἁπλῶς dicit non addita voce pedites, eodem modo, quo miles pro pedite dicitur, ut alibi ostendimus. Evocati denique iidem fuere, quos hodie *adelborsten* nuncupamus: nam et hi duplicia faciunt stipendia, et immunes sunt a vigiliis, aliisque id genus laboribus. Eadem olim apud veteres evocatorum conditio. Illud modo discrimi nis, quod hi nostri interesse exercitui teneutur; evocati olim, ut diximus, non tenebantur, veteribus non *milites* appellati, sed *pro militibus*, uti autor Servius ad I. Æneid. Maronis, ubi ait: 'Militiæ tria sunt genera. Plerumque enim evocati dicuntur: et non sunt milites, sed pro milite. Unde Sallustius: Neque miles, neve pro milite.' Itaque vere nostros illos *duplarios* appellare possis. *Vossius.*

XXVIII. 11 *Ut vallum cæcum*] Festus: 'Cæcum vallum dicitur, in quo præacuti pali terræ adfixi, herbis vel frondibus occuluntur.' Vallum est murus e cespite aut terra adgestus, proinde eminens aliquid. Atqui eminentia latere non possunt: itaque merito quæri possit, quid per cæcum vallum sibi Cæsar velit. Ego aio nihil aliud esse, quam ripam ipsam fossæ, sed citeriorem, in qua defixæ sudes. Foderat Pompeius fossas: has pone vallum fuit, non e terra adgestum, alioqui enim facile Cæsariani illud vidissent: sed vallum erat respectu fundi fossæ: hanc fossam Pompeius cratibus, dein terra intexerat, ita ut nec sudium, nec fossæ ulla apparerent vestigia. Quod verum esse probatur ex Cæsaris verbis, qui supra dixit, 'fossas transversas viis præducit, atque ibi sudès stipitesque præacutos defigit: hæc levibus cratibus terraque inæquat.' Hic vero, de iisdem operibus loquens ait: 'moniti a Brundisinis ut vallum cæcum, fossasque caveant.' Igitur cum ait ibi *sudes defigit*, et postea *vallum cæcum*, idem vult. Vallum sudes habet infixas, ita et ripa. Illud editum est, ita et hæc ripa, si conferas cum fossæ fundo, edita. Idque etiam innuit Plutarchus, cum ita in Pompeio: pag. 1191. et 1192. ἀνέσκαψε τὴν πόλιν καὶ διετάφρευσε, καὶ σκολόπων ἐνέπλησε τοὺς στενωπούς: *effodit urbem et fossas duxit, stipitibusque implevit semitas.* Ubi nihil de vallo excitato ait, sed tantum de stipitibus. Eadem forte ratione *aras* vocavere saxa, quæ in mari sunt, et tamen supra fluctus non eminent. Unde et saxa illa cæca nuncupantur. Sed ego mallem hoc loco Cæsaris scriptum esse, ut *vallos cæcos*: et clara erit sententia; nam exacte hoc

respondebit superioribus illis, *ibi sudes stipitesque præacutos defigit.* Sed nec priora displicent, quæ retineo, donec melius quid occurrerit. *Voss.*

XXIX. 7 *Et a freto*] Intelligit Gaditanum sive Herculeum, quod ita κατ' ἐξοχὴν vocabatur. Pomponius Mela I. 3. 'Extra fretum ad Occidentem inæqualis admodum.' Et II. 7. 'Gades insula, quæ egressis fretum obvia est.' Sic etiam alii loquuntur. *Davis.* Alii tamen malunt *Fretum Siculum* intelligere, et magis placet. Vide Cl. Duker. ad Flor. I. 26. 'Totam inter Alpes fretumque Italiam.' Infra III. 101. 'Vibone ad fretum.' 'Fretense mare' de Siculo freto Cicero ad Attic. X. 7; ubi vide, ut et ad Ep. II. 1. 'venisse a freto.'

XXX. 5 *In Siciliam Curionem propræt.*] Si nonnullis credimus, prior eo missus est Asinius Pollio, cujus adventu Cato ex Sicilia profugit. Plutarchus in Caton. p. 785. Πυθόμενος δὲ (Κάτων) Ἀσίνιον Πολλίωνα παρὰ τῶν πολεμίων ἀφῖχθαι μετὰ δυνάμεως εἰς Μεσσήνην, &c. ἐξέπλευσεν. Appianus Civil. II. 452. ed. Steph. Ἀσίνιός τε Πολλίων εἰς Σικελίαν πεμφθεὶς, ἧς ἡγεῖτο Κάτων, πυθανομένῳ τῷ Κάτωνι, πότερα τῆς βουλῆς ἢ τοῦ δήμου δόγμα φέρων, εἰς ἀλλοτρίαν ἐμβάλλοι, ὧδε ἀπεκρίνατο, Ὁ τῆς Ἰταλίας κρατῶν ἐπὶ ταῦτα ἔπεμψε· καὶ Κάτων μὲν τοσόνδε ἀποκρινάμενος, ὅτι φειδοῖ τῶν ὑπηκόων, οὐκ ἐνταῦθα αὐτὸν ἀμυνεῖται, διέπλευσεν ἐκ Κερκύρας (Male: an supplendum ἐς Κερκύραν, καὶ ἐκ Κερκύρας? ut mendum procrearit vocum similitudo) ἐς Πομπήϊον. Et p. 453. Κουρίωνα μὲν ἀντὶ Κάτωνος ἡρεῖτο ἀγεῖσθαι Σικελίας. Si ita se res habet, falsus est noster, qui Catonem non nisi post adventum Curionis e provincia excessisse narrat. *Davis.*

6 *Cum leg.* III.] Legendum *quatuor*, ut patet infra ex l. II. de Bello Civili, c. 23. et 37. inter se collatis. *Clark.* Lege *cum legionibus* IV. Vide quæ diximus ad B. C. II. 23. *Davis.* cur. sec.

18 *Queritur in concione sese projectum et proditum a Cn. Pompeio*] Fictum hoc videtur; nam Cato, si ita tulerat animus, 'Siciliam tenere nullo negotio poterat,' ut testatus est Cicero ad Attic. epist. X. 16: quod et ipse sensit, si Plutarcho fides. Adi vit. Catonis pag. 785. *Davis.*

XXXI. 9 *Ex prætura*] Post præturam. Vide J. Fr. Gronovium Observ. IV. 20. At Ms. Norvic. habet *paucis ante annis* prætor *eam provinciam obtinuerat.* Et sic Cicero pro Ligario p. 2471. 'Interim P. Attius Varus, qui *prætor* Africam obtinuerat, Uticam venit.' Veteres autem editi vulgatam scripturam retinent. *Davis.* Mei omnes elegantius vulgatum servant, trita locutione, quæ passim occurrit apud omnes historicos. V. ad c. 46. 'ex primo hastato:' 'ex prædonum bello:' id est, post: B. Civ. II. 23.

10 *Cum navibus*] Mss. Urs. Petav. Cujac. Pal. Scal. Lov. Leid. pr. Voss. Dorvil. non agnoscunt τὸ *cum.* Nihilo minus non ausus fere essem proscribere hanc particulam, gnarus, Cæsarem sæpissime eam solere addere. Sed tamen motus Codicum auctoritate et aliis exemplis eam cum Grutero ejicere malim, licet contra Leid. sec. auctius habeat *cum duabus* navibus. c. 36. 'Domitius navibus Massiliam pervenit.' Adde II. 23. et 24. eadem confusio, 'Marcum Uticam navibus præmittit.' Ibi *cum nav.* uti est in Mss. 2. præfert Davis.

11 *Exponere in terra*] Sic Mss. Reg. Eliens. et Vossii. Vide supra ad IV. 12. Al. 'in terram.' *Clark. In terra* est etiam in Lovan. et Leid. pr. mutatione sollemni. Frontin. II. 5. 44. 'Expositis in terram militibus:' unus 'in terra.' Hirt. de Bello Alex. c. 10. 'Remiges in terram exposuisset,' ut Mss. constanter habent, et ipse edidit Clarkius. Apud Justin. XVIII. 1. 'exponere in portu.' XXII. 5. et Sueton. Cæs. 4. 'in litore.' Sed ibi magis lo-

cus, quo expositus in terram est, designatur, quam ipsa actio. Apud Vellei. tamen II. 79. editur 'legiones expositæ in terra:' et sic etiam optimi libri Mss. B. Civ. III. 23. 'sagittariis in terra (vulgo *terram*) expositis.'

XXXII. 9 *Dicendi mora*] Hoc factum a Senatoribus, quibus non arrisit res, de qua agebatur. Ateius Capito de Offic. Senat. apud A. Gellium Noct. Attic. IV. 10. 'Cato rem, quam consulebatur, quoniam non e Republica videbatur, perfici nolebat. Ejus rei gratia ducendæ, longa oratione utebatur, eximebatque dicendo diem; erat enim jus Senatori, ut sententiam rogatus, diceret ante quicquid vellet alii rei, et quoad vellet.' Et 'Senatusconsultum, ante exortum aut post occasum solem factum, ratum non fuisse' ex Varrone notavit idem scriptor N. A. XIV. 7.' *Davis.*

Dies extrahente] Sic exhibent omnes Cod. quorum auctoritatem sum secutus; Jos. enim Scaliger ex conjectura reposuerat *diem extrahente.* Perperam; nam veri est simile ea de re sæpius actum fuisse: quare Cato, ne fieret SC. dicendo plures dies exemit, ut etiam vidit Joan. Frid. Gronovius ad Livii XXII. 18. *Davis. Dies* etiam Mss. mei omnes.

16 *Permisceri*] Lego *permiscere. Davis.* cur. sec. Frustra. Adi Cl. Cort. ad Sallust. B. Catil. 51. § 40. Jug. 12. 5: 97. 4. T. Wopkens Tull. Lect. III. 13. Drak. ad Liv. III. 51. et alibi: ubi ad satietatem videbis exempla junctarum Activæ et Passivæ formarum. Vide etiam ad VII. 60. 'progredi et se exspectari jussit.' Item ad B. Civ. I. 61. et adFrontin. II. 1. 18. Infra B. Civ. II. 31. 'Hæc dissimulare et occultare, quam per nos confirmari præstat:' ubi rursus Clark. et Davis. passivum inculcant. Contra B. Afric. c. 51. 'instituit brachia duci et ita erigere,' Davisius vult *ducere*, perperam. Apulei. Met. l. VII. p. 137. 'illum adscisci et alios vestigare statuunt:' ubi etiam male ex Oxon. Cod. Pricæus præfert *vestigari.*

23 *Illis se oneri non futurum*] Sic editt. Rom. et Beroald. at Ven. *Illis se honori non futurum.* Mss. autem Carrar. et Ciacc. *Illi se oneri non defuturum*, cui lectioni fere accedunt editt. Paris. et Gryph. in quibus est *illi se honori non defuturum*, nec abhorret Ms. Norvic. habet enim *illis se oneri non defuturum.* Sic supra locutus est Cæsar hujusce libri c. 1. 'L. Lentulus Consul *Senatu Reique publ. se non defuturum* pollicetur.' Vide et B. C. III. 93. *Davis.* Utraque lectio æque bona videtur. *Clark. Defuturum* etiam Voss. et Busl. Unde si quid contra ceteros Mstos, quod non puto, mutandum foret, legerem *defugiant illi, se oneri non defuturum.* Glareanus malebat *def. illi, se suo honori non defuturum.* Tutius retinebitur vulgata ab optimis et plerisque Mss. confirmata. Confer tamen VII. 66. 'Terrori hostibus futurum:' ubi in Mss. etiam *non defuturum.*

29 *Ut operibus anteire studuerit*] Sic edidi fidem secutus Mss. Norvic. et Ursin. quam lectionem et ipse Fulvius probavit. Alludunt editt. Rom. Ven. Beroald. in quibus legitur *operibus ante studuerit.* Opera sunt res gestæ. Sic Justinus II. 6. 1. 'Operaque Atheniensium effectu majora quam vota fuere.' Velleius Paterculus II. 106. 'Pro Dii boni, quanti voluminis *opera* insequenti æstate, sub duce Tiberio Cæsare, gessimus!' Jos. Scaliger ex nonnullis Codd. edidit *ut opibus anteire studuerit*, nimirum Pompeius; inficete prorsus: ab hac tamen lectione ne latum quidem unguem recesserunt editores nuperi. *Davis. Ut* operibus *anteire studuerit*, Ita optime, ex Mss. Eliensi et Ursini, edidit Davisius. Cur autem Scaligerum, qui *ut* opibus *anteire* edidit, hoc de *Pompeio* dictum intellexisse existimaret, (quod ne Latinitas quidem ullo modo pati-

tur,) equidem non video. *Clark.* *Operibus* etiam exhibent mei omnes præter Scal. Lovan. Pal. et Bong. in quibus *opibus*, omissa lineola, qua solent librarii designare *per*. Ex Hotomanni conjectura in Scalig. Ed. inrepsisse videtur *opibus*, quod hic sensum habet nullum, certe absurdum: nec enim *opes virium* aut *ingenii*, sed *opera* et res præclare gestæ Cæsari faciebant gloriam, et ad Pompeium referri non potest, nisi ulterius interpoles cum Hotomanno, *ille* pro *ante* reponente. Verum amat idem tamen potius retinere *operibus;* sed et *anteire* omnino legitur in Cujac. Petav. Scalig. aliisque, *aut* Pal. *ante* Lovan. Dorv. et Edd. primis, item Ald. Gryph. Plant. aliisque. At Vascos. Steph. et alii jam habent *anteire*, pro quo *anteiri* est in Leid. pr. et Vossiano.

XXXIII. 3 *Legationis*] Vocem *legationis* expungendam censeo. Nam mihi videtur Glossema. *Davis.* cur. sec.

XXXIV. 3 *Captum dimiserat*] Mss. et Editt. Vett. *captum* ipse *dimiserat:* quam lectionem meliorem et perspicuam, magis ambigua male commutarunt Scaliger et recentiores. *Clark.* Addita vocula, lege, *captum* ipse *dim.* ut diserte Norvic. et ita Beroald. Gryph. Ursin. aliique bene multi repræsentarunt. *Davis.* cur. sec. Ex Ms. Ursini, cui etiam videbatur adjecta, vocem *ipse* delevit Scaliger. Sed et Mss. omnes mei eam agnoscunt; quare restitui.

5 *Igili et in Cosano*] Ita, sive *Igili*, quod idem est, et forsan verius, ut alibi dixi, optime restituit Ciacconius, cum *Igilium* sit insula Cosano litori obposita. Vide ad Rutilii Itin. I. 325. Inepte olim edebatur *Sicilia et Sardinia;* sed pro iis Victorius emendaverat jam *in Sicilia et in Cosano:* quia Cicero ad Atticum scribit, se audisse, *Domitium in Cosano degere. Sigili* habent præter Urs. Cod. etiam Petav. Lovan. et Brant. dein *in Cosano* Urs. *Casano* Petav. Leid. pr. *Casono* Brânt. Lovan. Voss. *Siciliæ et Sardiniæ pr.* Bong. et Leid. sec. Præpositio abest perperam etiam ab Edd. Ber. Vasc. Steph. aliisque, in quibus et Edd. pp. *coactis*, uti et in Bong. sed bene hæc restituit Victorius l. I. Var. Lect. c. 2. uti et *libertis*, pro quo olim *liberis*, vel *liberisque;* ut restat et in recentioribus Mss. sed Cujac. Scal. Petav. Leid. pr. *libertis* exhibent.

7 *Domi nobiles adolescentes*] Ita legendum conjecit Pet. Ciacconius, quem secuti sunt Jos. Scaliger et recentiores. Mss. et Vett. cusi *domum* exhibent. Sic c. 35. 'Cujus orationem *domum* legati referunt.' Distingue igitur *præmissos etiam legatos Massilienses domum, nobiles adolescentes. Davis. Domum.* Ita ex Mss. et Edd. Vett. optime restituit Davisius. Pro qua lectione Scaliger et Recentiores nulla de causa supposuerunt *domi. Clark. Domi nobilis* frequens est locutio de iis, qui vel municipes vel peregrini erant nobiles. Vide ad Sallust. B. Catil. 17. 'Ad hoc multi ex coloniis et municipiis domi nobiles,' et infra B. Alex. c. 26. 'magnæ nobilitatis domi:' quare si Mss. addicerent, conjecturam Ciacconii nequaquam damnarem; sed omnes mei etiam habent *domum.* Scilicet legati Massilienses, nobiles adolescentes, erant Romæ. Hos præmisit domum cum mandatis Pompeius. Male idem quoque expungere tentabat *legatos.*

9 *Veterum suorum beneficiorum*] Sic reposui ex omnibus Mss. et antiquitus impressis: nihil enim est causæ, cur, repugnantibus Codicibus, *veterem* cum Jos. Scaligero legamus. *Vossius.* Sic optime iterum ex Mss. et Edit. Vett. restituit Davisius. Scaliger errore forsan typographico, edidit *veterem;* longe minus eleganter. Quem tamen fideliter secuti sunt Recentiores. *Clark.* Non vero Cellarius.

G. I. 14. 'Veteris contumeliæ memoriam deponere.'

15 *Classem portasque refecerunt*] Sic e Ms. Carrar. reposuit Scaliger: cum antea editum esset *classem et portas reficiebant*. Atque ita exhibent Mss. mei, nisi quod ponant cum Carr. *portas* ante *classem*. In Lovan. *portas et clausim*: fors *classim*, ut alibi et B. Afric. c. 9. hinc *classi* in Ablat. V. Drak. ad Liv. IV. 34. Leid. pr. *portus claustris ref.* Voss. *clause*, Leid. sec. *ac portas ref.* sine *classe*: sed optime Petav. et Scalig. *muros, classem, portas* vel *port. cl., reficiebant*. Quod exhibui. Nam credibile est, eos tunc adhuc in illo opere fuisse occupatos. Certe Carr. Cod. tanti non est, ut ceterorum, qui habent *reficiebant*, lectionem ideo e textu ejiciamus. Passim cum meis recentissimis libris solet conspirare.

XXXV. 1 *Massiliensium* XV *primos*] Πεντεκαίδεκα προεστῶτας. Nam ut ex Strabone discimus l. IV. διοικοῦνται ἀριστοκρατικῶς οἱ Μασσαλιῶται πάντων εὐνομώτατα· ἀνδρων χ' καταστήσαντες συνέδριον, διὰ βίου ταύτην ἐχόντων τὴν τιμὴν, οὓς Τιμούχους καλοῦσι· πεντεκαίδεκα δ' εἰσὶ τοῦ συνεδρίου προεστῶτες, τούτοις δὲ τὰ πρόχειρα διοικεῖν δίδοται· πάλιν δὲ τῶν ιέ προκάθηνται τρεῖς οἱ πλεῖστον ἰσχύοντες. Igitur sexcenti Senatores Massiliensibus, in his XV viri, quos Τιμούσχους vocant, præcellebant; et inter τιμούχους tres præsidebant. Etiam meminit Lucianus, qui Massiliæ rhetorem egit, in Toxari p. 71. ubi loquitur de Menecrate Massiliensi, et ejusdem urbis judicibus: χρόνῳ δὲ ὁ Μενεκράτης ἀφῃρέθη τὴν οὐσίαν ἐκ καταδίκης, ὅτε περ καὶ ἄτιμος ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἑξακοσίων, ὡς ἀπεφηνάμενος γνώμην παράνομον: *Aliquando vero suis facultatibus est multatus Menecrates, et eodem quoque tempore infamis pronunciatus a sexcentis viris, tanquam iniquæ sententiæ autor.* Etiam Valerius Maxim. II. 6. ait: 'Venenum datur ei, qui caussas Sexcentis, (id enim Senatus ejus nomen est,) exhibuit,' &c. *Vossius.*

7 *Ex auctoritate hæc Cæsari renunciant*] Scilicet *publica*. Noli cum Ciacconio dicere hic deesse vocem aliquam. Elegantius subticetur. *Vossius.*

9 *Suarum esse virium decernere*] Judicare, vel certum statuere. Editt. *discernere*; sed nos secuti sumus certissimam emendationem summi viri J. Fr. Gronovii, qui de harum vocum discrimine videndus est Observ. III. 13. p. 547. *Davis.* Mss. tamen omnes mordicus retinent *discernere*. Sed a Gronovio stant Cellarius, Clarkius aliique. Vide ad B. G. VI. 13. 'Iidem decernunt:' et Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 25. ubi contra Mss. quoque exhibet 'Pecuniæ, an famæ minus parceret, haud facile decerneres.'

14 *Victas Gallias*] Non contemnenda videtur Glandorpii conjectura, qui legit *victos Salyas*. Erant enim hi, populus Massiliensibus vicinus; quos Strabo (citante Cellario) una cum Albicis memorat: Μετὰ τοὺς Σάλυας, Ἀλβιεῖς καὶ Ἀλβίοικοι καὶ Οὐοκόντιοι. Quanquam et *victas Gallias* intelligi possit *partem Galliæ ipsis vicinam. Clark.* Vehementer placet mihi conjectura Glandorpii *Salyas*, sive potius, ut eo magis accedat, *Sallyas* vel *Sallies*: quo facit Leid. pr. *Gallie*. De iis vide Comment. ad Flor. II. 3. III. 2. Holsten. ad Steph. et Salmas. Plin. Exercit. p. 66. ac nos denique ad Obseq. c. 90. 'Ligures Sallyes, trucidati.' Hotom. conjiciebat *victa Gallia*, ut quos agros Pompeius simpliciter fruendos concesserit, eos Cæsar absolute dono dederit; vel *attriverit*, licet id beneficium tum nihilo magis ad Massilienses, quam ad universam provinciam pertineret. *Attriverit* margini adlevit etiam Lipsius, immo ita inveni in Leid. sec. At verisimilior et elegantior multo est Glandorpii conjectura.

XXXVI. 6 *Earum clavis, aut materia, atque armamentis instructis*] Aliter ut

vett. editt. et Mss. Cujac. Pet. Pal. Bong. et noster: in quibus constanter legitur: *parum clavis materia atque armamentis instructis.* Nisi quod vett. edition. habent, *parum clausis.* Expendamus. Ait Cæsar, Massilienses naves onerarias, quas deprehendissent, in portum suum deduxisse: subditur, *earum clavis aut materia atque armamentis instructis ad reliquas armandas reficiendasque utuntur:* hoc est, navium onerariarum clavis, materia, deinde et armamentis, quæ super instructa iis erant, usos Massilienses ad veteres reficiendas. Ergo si ita sumas, necessario vox *instructis* refertur ad armamenta, quæ navibus instruuntur: qualia sunt tormenta, scorpiones, atque id genus alia. Jam vero si cum Mstis legere placet, *parum clavis aut materia atque armamentis instructis, ad reliquas armandas,* &c. hoc modo mens sit, Massilienses naves in portum deducunt: sed illis, quæ parum instructæ clavis, materia, aut armamentis, usi sunt ad cæteras reparandas. Ut τὸ *instructis* referatur ad *parum.* Sed unum hic obstat, quod navis semper est instructa clavis. Jam vero quid de materie dicemus? Nam Cæsari *materies* est lignum toto fere opere suo: et quomodo possit navis ligno parum instructa esse, nisi parum instructas illas vocemus, quæ ex tenuioribus lignis sunt? Priorem tamen lectionem, quia Scaligero et aliis placuit, rejicere nolo: sed amplius deliberandum; nam, ut verum dicam, non satis auribus meis placet illud *armamentis instructis,* et mallem abesse posterius vocabulum. Ciacconius ait vocem juris esse, quod non nego: verum si ita eam hic accipiamus, quomodo accipitur ff. de instruct. et instrum. legato, necessario vox *instructis* refertur ad *earum,* ut dicat Cæsar naves armamentis instructas: atque tunc omnino mihi videtur non rejiciendum esse illud *parum;* imo præferendum. *Vossius.* Multum hic loci sudat Vossius: haud tamen se expedit. Mss. Cujac. Pet. Pal. Bongars. et Voss. *parum clavis, materia, atque armamentis instructis.* Ms. Norvic. *parum clavis aut materia, &c.* Editt. Rom. Ven. *parum clavis aut materia aut armamentis instructis.* Sic et Beroald. nisi quod illa *clausis* pro *clavis* perperam exhibeat. Omnino legendum *parum clavis, materia, atque armamentis instructi,* vel prope ad veteres editos *parum clavis, aut materia aut armamentis instructi.* Armamenta sunt vela, funes, reliquusque navium apparatus. Noster B. G. III. 14. 'Quum omnis Gallicis navibus spes in velis *armamentisque* consisteret.' Vide et IV. 29. *Davis.* Parum *clavis aut materia atque armamentis* instructis, *ad reliquas armandas —utuntur.* Ita ex Mss. consentientibus restitui. Sensusque perspicuus est: Quæ naves clavis aut materia atque armamentis minus essent instructæ, eis Massilienses ad reliquas armandas reficiendasque utebantur. Quod edidit Scaliger et Recentiores, *earum clavis—atque armamentis instructis—utuntur:* id valde durum est, ut *Clavi* aut *Materia atque Armamenta* dicantur *instructa,* quod erat scilicet de *Navibus* ipsis dicendum. Ingeniosior est Davisii conjectura *Parum clavis – instructi, Massilienses* scilicet. Sed et id quoque aliquanto durius, ut *Ipsi* dicantur *clavis—atque armamentis instructi;* et vox illa *utuntur,* casum nullum post se habeat. Sensus, ut dixi, ex Mss. satis est perspicuus: neque ulla omnino opus erat emendatio. *Clark.* Dele notam meam, pro qua repone: *Earum clavis aut materia atque armamentis instructis ad reliquas.* Codices *parum clavis.* Lego *harum clavis et materia atque armamentis instructi, iis ad reliquas armandas—utuntur. Davis.* cur. sec. *Parum* cum sit in Mss. meis omnibus, numero decem, et Edd. primis, quæ habent *clausis,* id reposui, jubente etiam Gru-

tero: Ut verum tamen fatear, parum placet mihi *instructis:* licet sciam proprie dici de navibus *instrui*. Vide ad v. 2. Sed quomodo naves parum *instructæ* dici possunt *materia*, ex qua sive ex ligno totæ constant? ut bene vidit Vossius. Quare Davisii fere conjecturam amplecterer *instructi, iis*. *Instructas* a m. pr. est in Leid. pr. Massilienses parum instructi clavis, materia, &c. utebantur iis onerariis navibus ad reliquas armandas. Nunc *materiam* intelligo non satis firmam, nec idoneam bellicis operibus.

XXXVIII. 4 *Alter a saltu Castulonensi*] *Castulo* oppidum, et *Castulonenses* populi. Quorum meminit præter alios Plin. H. N. III. 3. 'Ex colonia Salariensi oppidani Latii veteris Castulonenses, qui Cæsari venales appellantur.' Nescio, quid sibi velit per illa verba, *qui Cæsari venales appellantur*. Sed Castulonis nomen passim in Strabone corruptum, et Κασταῶνα sæpius ibi legas: pro quo magnus Casaubonus emendabat Κασταλῶνα: malo Καστλῶνα, ut *Tusculum* Græci Τοῦσκλον, sic *Castulonem*, dixere Καστλῶνα. Ita enim potius arbitror scripsisse Strabonem, et dico facilius potuisse Λ in Α abire, quam ut ubique totum Α omitteretur. Librarii omisere illud Λ in Καστλῶνα, quia rarum in lingua Græca talis vox. Plutarchus quoque Καστλῶνα, ni fallor, vocat, more eodem quo UL mutatur in Λ. Stephanus, libro περὶ πόλεων, Κασταλῶνα vocat ex Artemidoro, ut utrumque scribere liceat. Vide Casaub. ad Strab. notas, et scr. Cluv. Sed Castulonensis saltus nullam apud autores mentionem legi. *Vossius.*

Ad Anam] Fluvium, *Bæticam* finientem. Editi, in indicibus suis, cum lepide *oppidum* appellant. *Clark.*

XXXIX. 2 *Scutati citerioris provinciæ*] In omnibus Codd. est *scutatæ*, nec audiendus est Jos. Scaliger, qui contra eorum fidem mutavit. *Scutatæ* autem et *cetratæ* dicuntur non provinciæ, ut perperam arbitratus est Fr. Hotomannus, sed cohortes, ab armis quæ gerebant. *Davis.* *Scutatæ* restitui cum Davisio, uti et fecit Clarkius, ex Mss. omnibus et Edd. Vett. At *Scutati* non ortum habet a Scaligero, sed Edd. Plantini, in quibus hoc jam reperi.

6 *Quæ*] Non comparet hæc vocula in Mss. meis præter Cujac. uti nec in Edd. primis. An fuit *milia: Ea?*

7 *Quem ipse paraverat*] Alii *petiverat*. Faërnus, *quam ipse pacaverat*. Et sic Ms. Norvic. *Davis.* *Petiverat*, præterquam in Editis nonnullis, est quoque in Ms. Brant. *pacaverat* Scalig. Immo *quam pacaverat* Cujac. Petav. et Leid. pr. Nihilominus malim cum Hotomanno vulgatum retinere; nam id sequentia declarant. Nec sane opus erat lectorem admoneri a Cæsare se Galliam pacasse.

9 *Hinc optimi generis hominum ex Aquitanis montanisque, qui Galliam provinciam attingunt. Audierat*] Locus est vitiatus. Ms. Norvic. *huic optimi:* liber Ach. Statii, *huc optimi*. Codices Carrar. et Ursin. *postquam audierat;* quam lectionem probat Ciacconius. Lego et distinguo *fortissimo quoque evocato;* adhuc *optimi generis* homines (ut habet ed. Vascos. vel potius *hominum M.*) *ex Aquitanis montanisque qui Galliam provinciam attingunt, postquam audierat, &c.* Nescio qua Librariorum incuria sæpe factum, ut una aut altera littera omittatur. Apud Cl. Mamertinum Pan. II. 6. 6. 'Uterque, qualem accipit et reddit, Oceanus.' Sic libri, nullo sensu: Janus Gruterus legit *qua lucem*, malim *qua solem*. Ita fere Latinus Pacatus Pan. XII. 2. 1. 'Qua littus Oceani cadentem excipit solem,' et hoc modo passim Poëtæ. Si quæratur, unde sit, ut postquam Galliæ meminerit, Aquitaniæ, quæ ejus pars est, mentionem faciat, facile respondemus, in superioribus verbis Galliam proprie dictam seu

Celticam intelligi. Quin et nonnulli, qui hanc distinctionem in animo non habuerunt, Aquitaniam a Gallia separant. Vitruvius II. 1. 'Ex his rebus ædificia constituuntur, ut in Gallia, Hispania, Lusitania, Aquitania, scandulis robusteis aut stramentis.' Hanc etiam rationem observant inferioris ætatis scriptores, ut notavit Chr. Cellarius ad Sexti Rufi Breviar. c. 6. p. 14. *Davis.* *Hinc o. g. homines.* Sed Ed. Vascosana. Scaliger, aliique fere omnes, *Hinc optimi generis hominum:* nulla neque syntaxi, neque sensu. Ceterum cum omnes Mss. habeant *hominum*, non *homines*, et pro *hinc* nonnulli *huic* vel *huc*, omnino cum Doctissimo Davisio reponendum existimo *adhuc optimi generis hominum* M, scilicet *mille*. Facile enim excidere potuit litera M post vocem *hominum*. Dein optime vocem *postquam* ex Codd. Carrar. et Ursini (repetitur etiam in Ms. Regio) restituendam vidit Davisius; quam magno cum sententiæ detrimento omiserant alii. *Clark.* Primo pro *hinc* in Carr. legas *ad se hinc*, in Leid. sec. *ad se huic*. *Huic* est quoque in Scalig. et Lovan. Nil muto: nam sensus eodem redit. *Homines* autem ediderunt quoque Strada, R. Steph. Gryph. post. Quod si in Mstis reperiretur, facile admitterem. Alioquin *genus hominum* et alibi dicit auctor. Vide ad B. G. IV. 3. *Omnium* Voss. Non displicet Davisii conjectura ut c. 51. *Cujusque generis hominum millia* VI; nisi malis ἀπὸ κοινοῦ rursus subintelligere *fortissimo quoque optimi generis hominum evocato.* Quidquid sit, in textu nihil interpolare ausus sum; ne quidem adjicere cum Clarkio istud *postquam;* licet ego quoque invenerim in Bong. et Leid. sec., sed recentissimis Codicibus, et Edd. Florent. ac Beroaldi. Nam de Ursini Codice quod aiunt, falluntur viri docti. Ex variis Bruti lectioni- indigitetur Ed. Florentina. Potius credendum Grutero conjectanti olim fuisse *Audito.* Vide ad VII. 52. 'Exposito,' &c. Curtius V. 13. 'Audito, Darium movisse.' Cortium ad Sallust. Histor. l. V. 'Audito, Q. Marcium Regem cum III legionibus in Ciciliam tendere:' et sæpissime. Potest et excidisse *simul* pro *simul ac* ob repetitionem sequentis *simul.*

15 *Pignore*] Lovan. et Dorvill. *pignere.* Ut malunt fere ubique scribere quidam viri docti, quia hinc verbum *pignero* et *pigneror*. Vide Gifan. Ind. Lucret. V. *Porgere.* Munker. ad Fulgent. p. 62. Priscian. l. VI. p. 721. ubi e Juvenali citat *pignera*, e Lucano *pignora*, ut ostendat utrumque dici. Nihilominus Cl. Cortius *pignera* edidit ibi l. II. vs. 370. et ita scribitur in Voss. secundo. Eadem varietas III. 473. &c. Alibi tamen ut I. 110. VIII. 405. &c. idem retinet *pignora*. Sed et *pignera* contra optimum Medic. et alios Codd. edidit in Plin. Ep. I. 12. § 3. *pignera* etiam exhibet Cl. Drakenb. ex aliquot Mss. in Liv. III. 38.

XL. 7 *Huc cum quotidiana consuetudine congressæ pabulatoribus præsidio proprio legiones*] Sic in tribus Mstis legitur. Certum tamen mihi ita Cæsarem non scripsisse. Vocem *congressæ* Scaliger, velut inducendam, uncis incluserat. Si *digressæ* vel *progressæ* legas, tolero eam. Quamquam nec *congressæ* male, pro simul egressæ: illud *proprio*, a quo, et quamobrem adjectum sit, divinare nequeo. Emendo *propere.* Et videtur id innuere Cæsar, cum ait subsecutos postea equites. Sane sensus percommodus est, si legas: *cum quotidiana consuetudine congressæ pabulatoribus, propere legiones Fabianæ* II *flumen transissent: impedimentaque et omnis equitatus sequeretur. Vossius.* Duabus vocibus expunctis legit Jos. Scaliger, *huc quum quotidiana consuetudine*

autem, deleto *præsidio*, reponit *huc quum quotidiana consuetudine congressæ pabulatoribus, propere legiones, &c.* Hotomannus autem *progressæ* loco *congressæ* ponit. Mihi sana videtur lectio vulgata, si legas *hinc quum quotidiana, &c. Proprium*, quod fefellit interpretes, hic perpetuum denotat. Sic apud Terentium Andr. act. IV. sc. 3. 1. 'Nihilne esse proprium cuiquam?' Ubi Donatus, 'proprium,' inquit, 'perpetuum, ut Virgilius, Propria hæc si dona fuissent.' Vide et act. V. sc. 5. 4. Quod Cæsar 'præsidium proprium,' Livius XXXVI. 18. 'præsidium assuetum' vocavit. *Davis.* Omnino cum Davisio existimo, præsidium *proprium* esse præsidium *adsuetum*, item vocem *congressæ* sanam esse. Verum cur illud *Huc* in *Hinc* mutatum velit, equidem non video. Nam, *huc quum—congressæ—transissent*, idem est ac, *huc quum coissent, et—transissent.* Neque sine voce *Huc*, consistere potest illud *congressæ;* quemadmodum e contrario neque sine voce *congressæ*, consistere potest istud *Huc*. Quocirca ferri non potest Scaligerana emendatio, qui omissa *congressæ* scribit; *Huc quum — transissent.* Vox enim *huc* non denotat hoc in loco ulteriorem fluminis partem, *quo* transissent; sed locum *ubi* transirent, sive *quo* coissent ad transeundum. *Clark.* Recte Clarkius vulgatum defendit. Lipsius malebat *hac*, quod non opus est: deest hæc vocula in Leid. pr. *transgressæ* Gruter. male. *Congressæ erant huc legiones in præsidium pabulatoribus adsignatum, et perpetuum:* uti bene explicat Davisius et confirmant Mss. omnes. Non esse tamen *congressæ* in aliquibus codicibus, scribit Ursinus, et *proprio* exsulare a veteri Pinelli libro testatur Manutius.

11 *Subito vi jumentorum et aquæ magnitudine*] Falsum est pontem jumentorum vi ruptum: ipse Cæsar ait infra: 'Pons qui fuerat tempestate interruptus.' Præterea ratio ipsa ostendit vel illud *vi jumentorum*, vel hæc, *aquæ magnitudine*, absurda esse. Nam, si aqua pontem disjecit, non potuere jumenta, quia quanto gravius pondus incumberet ponti, tanto minus aquæ eum disjicere poterant. Rursum si fractus est pondere jumentorum, nihil hic opus addi de aquis: nisi quis dicere velit de aquis addi, ut ostenderetur abrepta flumine esse, quæ pontem perfregerant. Sed hoc extra rem et mentem Cæsaris. Unde mirari subit, magnum Scaligerum ita edidisse. Nec dubito, quin moverint illum verba *reliqua multitudo equitum interclusa.* Sed illud *reliqua* dicitur respectu legionum, quæ jam transierant: quin et demus, transiisse partem equitum, nullus tamen inde collegerit, pondere cæterorum fractum pontem fuisse. In Mstis tribus non legitur illud *vi* sed ἁπλῶς *subito jumentorum:* quis dubitat, quin emendemus, *vi ventorum.* Hæc cogitaveram: nunc video idem placuisse Pantagatho. Nec ultra de veritate dubito: præsertim cum in Orosio quoque legatur *subita vi ventorum. Vossius.* Editt. nuperæ *vi jumentorum;* sed, ut nos reposuimus, diserte exhibet Ms. Norvic. et ita rescribendum conjecere Oct. Pantagathus, Pet. Ciacconius, Fr. Hotomannus, et Dionys. Vossius; non enim jumentorum pondere, sed *tempestate pons erat interruptus*, quemadmodum testatur Cæsar c. 41. Sic etiam legit Orosius, ut dubium esse nequeat, quin proba sit Ms. Norvic. scriptura, ad quam prope accedunt tres Mss. Voss. et editt. Rom. Ven. Beroald. quæ, omissa voce *vi, jumentorum* solummodo repræsentant. *Davis.* Merito etiam Clarkius hanc emendationem recepit. Nihil enim frequentius, quam voculam *vi* a librariis corrumpi in similes litteras. Vide præter alios Gudium ad Phædr. F. XI. Hinc in Frontino III. 17. 6.

omnino lega *vi vallum detrahere*. Vide etiam ad B. G. I. 46. 'vi dirimere:' et infra c. 48. et B. Afric. c. 47. Mss. omnes, et Edd. Ven. Mediol. Vascos. Steph. aliæque *subito jumentorum*.

12 *A Petreio et Afranio*] Has voces Glossematis suspectas habuit Pet. Ciacconius, cujus calculo suum adjecit Jos. Scaliger. Sed nimis erant delicati, ac hoc additamentum fuit necessarium, quia, quamvis uterque pontem fuisse interruptum senserit, solus in expeditionem venit Afranius. *Davis.*

14 *Ponte Afranius*] Mss. Reg. Eliens. et Edit. Rom. suo *ponte Afranius*. Quam vocem cur omiserint Scaliger et Recentiores, causæ nihil est. *Clark.* *Suo* abest jam ab Edd. Ven. 1517. Aldi, Manut. et Plantini, sed contra Mstos omnes, qui bene addunt ad differentiam *Fabiani pontis*, quare restitui: *suos* Petav.

19 *In duas partes*] Bong. dat *partis*. Ciacconius has voces censet esse supposititias, invitis Mstis, et reclamante Cæsaris σαφηνείᾳ. Consule notata ad B. G. II. 21. Dein Mss. et Edd. Vett. omnes, etiam Scaligeri *posset*. Quod non mutari debuit. Vide ad B. G. I. 8. Immo *constituit* potest esse præteritum. Adi ad v. 10. et ad Cap. sequens.

XLI. 1 *Sibi præsidio reliquerat*] Mss. Petav. Cujac. Leid. pr. sec. Lovan. Bong. Voss. et Edd. primæ cum Elzev. Ed. *ibi*. Nihilo minus male. Ubi enim reliquerat? Fabium præmiserat cum legionibus tribus, reliquis subsequi jussis, ut ait c. 37. Hos equites sibi ergo præsidio *retinuerat* Cæsar, quod verbum adscripsit codicis sui oræ Lipsius. Error natus ex non intellecto verbo *reliquerat*, i. e. reliquos sibi esse siverat. Vide cum alibi, tum v. 19. 'Dimissis amplioribus copiis, milibus circiter IV essedariorum relictis:' ubi aliqui legunt *retentis*. Et *relinquere præsidio* cum alio Dativo sexcenties, ut ita dicam, utitur noster. Confer dicta ad B. Gall. I. 51. 'Præsidio utrisque castris, quod satis visum est, reliquit.' Immo hic paulo post 'ponti castrisque cohortes relinquit.'

2 *Pons, qui fuerat tempestate interruptus, neque erat refectus: hunc nocte perfici jussit*] Est ἀνακόλουθον, leges enim Grammaticæ postulant, ut vel *pontem* initio poneret, vel in fine orationis diceretur *noctu perfici jussus est*. Hujusmodi tamen phraseων συγχύσεις non refugiunt boni auctores. Terentius Hecyr. act. III. sc. 1. 6. 'Nam *nos omnes*, quibus est alicunde aliquis objectus labos, Omne quod est interea tempus; priusquam id rescitum est, *lucro est*.' Ubi Donatus, 'hac,' inquit, 'figura usus est etiam Tullius pro Muræna.' Prætor quoque, ne se pulcrum ac beatum putaret, ei quoque carmen compositum est. Nam ille Dativum casum subjecit, cum præposuisset nominativum. Unde patet frustra esse, ut passim, morosum illum Criticum Fr. Guietum, qui reposuit *omnibus nam, quibus est aliunde, &c.* Similis etiam est loquendi modus apud Lucam, Act. Apost. VII. 40. Ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος—οὐκ οἴδαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. Sic et Julius Obsequens de Prodig. c. 56. 'Didius Lælius legatus Pompeii—proxime Pompeio in castris sedenti, accipiter supra caput accesserat.' Sæpe ita loquuntur Ælianus, aliique scriptores Græci. *Davis.* Davisius constructionem hanc ἀνακόλουθον appellat; Grammaticæ enim leges postulare, ut scripsisset Cæsar, *Pontem qui, &c.* Atque orationis quidem, quam memorat, ἀνακολούθου, occurrunt sane apud bonos Auctores, atque etiam apud ipsum Cæsarem, exempla nonnulla. Verum ista observatio locum hic ut habeat, nihil opus est. Vox enim *Pons* non necessario refertur ad *hunc perfici jussit*, sed conjungi potest cum

sequente *qui*. Illudque, *Pons qui*, idem plane erit, ac si dixisset *Qui Pons*. Quemadmodum infra § 69. 'Cæsar, qui milites — venerant, summa diligentia conquiri et remitti jubet.' Grammatici priorem illam constructionem, *Pons qui*—— ; *hunc, &c.* ineptissime appellant *Antiptosin*, hoc est, *Solœcismum*. Quid enim aliud est *Solœcismus*, nisi Casus pro Casu, Numerus pro Numero, Tempus pro Tempore positum? Quæ si ferri posset *Antiptosis*, licuisset utique Cæsari tam dixisse, *Pontis qui* vel *Ponti qui* quam *Pons qui*. Virgilioque, 'Urbis quam statuo, vestra est,' æque ac *Urbem quam*. Terentioque, 'quas fecisset fabulis,' æque ac *fabulas*: quo fingi quid potest ineptius? Revera, *Urbem quam* nihil est aliud nisi *Quam Urbem*. Nec *Pons qui* aliud quidquam quam *Qui Pons*: Nec *quas fecisset fabulas* quam *quas fabulas fecisset*: Quod demum adeo non *Antiptosis* est, ut e contrario simplicior sit magisque naturalis verborum ordo, quam si dixisset Poëta *quas fecisset, fabulæ*. Similiter in ista locutione, *Idne estis Autores mihi?* non ponitur *id* pro *ejus*; quod absurde sibi fingunt Grammatici; sed hoc dicitur, *Idne* ut agam, *estis autores* (hoc est, suadetis) *mihi?* Quod longe aliud est ac *Ejusne* vos ipsi *estis Autores?* Cujusmodi errorem aliquem et in aliis latere omnibus, quæ afferri solent, *Antiptoseos* exemplis, paullo attentius rem perpendenti facile apparebit. *Clark.*

3 *Neque erat refectus*] Hæc lectio ortum habuit a conjectura Pet. Ciacconii, quem secutus est Jos. Scaliger. Omnes Codices exhibent *pæne erat refectus*; nec video, cur illa scriptura rejiciatur. Interpunge igitur, *pons, qui fuerat tempestate interruptus, pæne erat refectus. Hunc noctu, &c.* Si hunc legendi modum probes, nulla erit figura. *Davis.* Neque *erat refectus.* Ita ediderunt Scaliger et Recentiores. Mss. et Editt. habent, *pene erat refectus*. Quam lectionem, cum Davisio, restituendam existimo. Quid enim est, quamobrem *Fabium*, quo minus pontem suum reficere inciperet, moræ sibi quidquam interposuisse fingamus? *Clark.* Rescripsi, jussu Mstorum et Edd. ante Scalig. *pæne*, distinctione pleniore posita post *refectus*. Oratione placide fluente, et sensu perspicuo ac vero.

8 *Consistit*] Vulgg. *constitit*. Ego ex Edit. Rom. restitui, *consistit*: propter præcedentem, *proficiscitur*; et sequentem, *facit. Clark.* Lege *consistit*, ut postulat temporum ratio, quod etiam Clarkius animadvertit, et veram quidem lectionem Rom. Beroald. ac Florent. repræsentant. *Davis.* cur. sec. *Consistit* etiam Edd. Mediol. Ven. Flor. Beroaldi, &c. Sed contra Mss. omnes. Pudet me toties monere, Historicos et Cæsarem solum sexcenties in narratione Tempora conjungere Præs. et Præter. Quod ubique Davisius et Clarkius inmutare conati sunt vel jam inmutarunt: ut statim et etiam Cap. præc. item c. 44. et c. 65. *Consistit* hic magis etiam probabat Hotom.

10 *In medio colle sub castris constitit*] Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. habent *sub castris constituit*, hoc est, collocavit. Velleius Paterculus II. 32. 'Reliquias eorum contractas—in certa sede constituit.' Vide et hujusce libri c. 42. Hanc sane lectionem præfero; verbum enim quod antecessit, præsentis est temporis. *Davis. Consistit.* Vulgg. iterum, *constitit*. Davisius, ex Ms. Eliensi et Editt. Vett. scribendum censet, *constituit*; propter præcedentem, præsentis temporis, *educit*. Ego, ut jam ante, Annot. præc. repono, *consistit. Clark.* Rectius Davisius scribendum censuit *constituit*; non ut ratio temporis constet, sed quia ista Cæsari familiaris locutio, eamque hic repræsentant Mss. Cujac. Petav.

Scal. Leid. pr. sec. Palat. Voss. Dorvill. et Edd. primæ, item Vasc. Stephani, &c. Cap. præc. 'diversamque aciem in duas partis constituit.' Plura vide ad B. G. II. 19. 'Intra silvas aciem ordinesque constituerant.' B. Hisp. c. 30. 'Acies XIII aquilis constituta.'

19 *Acies tertia faciebat*] Ms. Reg. Eliens. et Vossii *a tertia acie fiebat.* Quod idem est. *Clark. A tertia acie fiebat* etiam Ursin. Cujac. Petav. Scalig. Carrar. et Bongars. a m. pr. *a III fiebat* Leid. sec. XIII *acie* Leid. pr. et Voss. quare non potui non *a* III. *acie fiebat* reponere, tanto codicum consensu motus.

XLII. 1 *Intra hanc fossam legiones reducit*] Editt. Rom. Ven. Beroald. *legiones deducit.* Sic noster cum alibi, tum hujusce libri c. 32. 'Milites in proxima municipia deducit.' Ac hæc quidem lectio mihi videtur revocanda; neque enim Cæsar legiones in fossam prius duxerat. *Davis. Deducit* quidem ferri potest; suffragaturque Ms. Reg. At ratio, quam adfert vir Doctissimus, quamobrem istud, *reducit* rejiciat, nihili est. Nam quamvis Cæsar legiones non quidem intra *istam fossam prius* deduxerat, at eas *istum eundem in locum*, hoc est, in eadem castra, quibus jam fossa illa præducta erat, *antea* collocaverat. *Clark. Deducit* e meis solus Leid. sec. recentissimus et Ed. Mediol. male. Cæsar duxerat antea legiones ultra eum locum, quo fossa fiebat: illa facta, rursus reducit legiones intra illum locum, sive fossam.

XLIII. 2 *Planities*] Scaliger et post eum Jungermannus, Goduin. Montan. Davis. &c. ediderunt hic (et B. Alex. c. 28. ut et B. Afric. c. 51. Hisp. c. 7. 24.) *planicies* vel *planicia* ex Ursini Codice et marmore, quod est inter Gruteriana p. 151. N. 7. in quo tamen *in planitiam:* uti et apud Vitruvium. Sæpius apud Hygin. et Frontinum de Limit. V. Laurenb. Antiquar. hac Voce. Sic et *mollitia:* de qua vide ad VII. 77. Sed aliorum meique omnes *planities* servant, sive *planicies:* ut B. G. II. 8. VIII. 14. B. Afric. c. 37. B. Hisp. c. 28, 29.

8 *Instructa*] Prætuli olim, quod est in Lovan. Palat. Bong. Dorvill. et Rom. Ven. ac Mediol. *constructa.* Sed Petav. et Voss. *structa.* Bene utrumque. Vide ad Frontin. Strat. II. 31. 'cornu validissimis militibus extruxerat.' Malo jam tamen hic *structa:* quod non probantes librarii, alius *con*, alius *in* addidisse videntur. Virgil. Æn. IX. 42. 'Neu struere auderent aciem.' Livius XLII. 51. 'Omnesque armatos in campo struxit.' Tacit. Hist. IV. 24. 'Civilem stare contra, struere aciem.' X. 11. 'Judæi sub ipsos muros struxere aciem:' immo noster III. 37. 'Copias ante frontem castrorum struit.' Sic enim Mss. et Edd. Vett. *Construere* magis videtur notare continuam et junctam legionum vel cohortum instructuram: cum hic agatur de simplici aciei constitutione.

Antesignanos præcurrere] Nihil novaturum movent IV Mss. Cujac. Petav. Palat. Bong. quorum auctoritate scribo *procurrere. Vossius.* Cum iis facit Ms. Norvic. *Davis.* Mss. Reg. Eliens. et Vossii *procurrere.* Quæ vox Cæsari usitata. Ut jam infra c. 44. *Clark.* B. Civ. II. 34. § 5. 'præcurrit ante omnes.' Sed hic *procurrere* etiam Mss. mei ad unum omnes et Edd. Vascos. Str. R. Steph. et Gryp. post. Quare id revocavi. Est enim proprium in hac re verbum, et millies ab historicis adhibitum; et præcipue in prœlio, ut mox c. 44. II. 34. 'Qui una procurrerant.' Restitui id etiam e Mss. Lucano VII. 385. 'Ergo utrimque pari procurrunt agmina motu Irarum:' ubi vide. Idem restituendum Valer. Max. III. 2. § 20. 'Vel solus igitur procurrere paratus sum:' nam et ibi vulgo *præc.* Adde Bell. Civ. III. 91. 93. 94. Adstipulatur huic

lectioni Ill. Schelius, qui super his Cæsaris *antesignanis* omnino consulendus, p. 38. in Hygin. *progredi* ita in Mss. alibi. Vide ad v. 35.

14 *Submissis*] Mss. et Editi habent *submissis subsidiis.* Quod posterius vocabulum in Editione Davisiana, errore, ut opinor, typographico, erat omissum. *Clark.* In erratis quoque monuit Davisius: *summis* Leid. et Voss. *præsidiis* Leid. sec. Pal. Bong. et Edd. omnes ante Scaligerum: ut pateat minus accurate evolvisse Editiones Clarkium. Glossam de more putabat Gruterus. Sed male. *Submittere subsidia* frequens est nostro, ut docui ad B. G. II. 6. 'Nisi subsidium submittatur:' atque ita scio, ex meis habere Petav. Scalig. Cujac. Leid. pr. sec. et Dorv.

XLIV. 4 *Loco exc.*] Edd. Romana, Ven. et Mediol. *locum:* ut sæpe hoc verbum construitur. V. quæ laudat Cl. Drak. ad Liv. II. 37. 'urbem excederent.' Sed aliter Mss. in Cæsare: ut B. G. II. 35. IV. 19. &c.

8 *Nostros perturbat*] Ms. Norvic. habet *nostros perturbavit;* quod melius convenit cum eo, quod sequitur *circumiri enim se aperto latere arbitrabantur. Davis.* Editi omnes *perturbat.* Quod non fert temporum ratio propter sequentem *arbitrabantur.* Davisio concinit Ms. Reg. *perturbavit.* Ego propius a Vulgatis *perturbabat. Clark.* Perperam passim hoc præsens mutare conantur Angli docti. Vide ad c. 41. Hoc tamen loco *perturbavit* est in Ms. Urs. meisque, Petav. Cujac. Scal. Leid. pr. sec. Lov. Voss. et Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. Vulgare, quod et in Brantii est Cod. elegantius videtur. *Perturbabat* alioquin est in Palat. et conjecit etiam Ciacconius.

XLV. 4 *Supprimit*] Reprimit, moratur. Cæsar hujusce libri c. 66. 'Ne ab equitatu Cæsaris in angustiis tenerentur, iter supprimunt.' Sic et Hirtius B. G. VIII. 42. 'Ea vineis et aggere suppressa' dixit, quæ ab iis erant retenta, ubi v. *Davis.*

15 *Declivis locus tenui fastigio v.*] Sic recte Scaliger ex Ursini codice recepit: cum vulgo exhiberetur *declivi fastigio,* ceteris omissis. Ursiniano codici consentiunt Cujac. Petav. Scal. Leid. pr. a m. pr. At idem a m. sec. uti et Palat. Bong. Buslid. Leid. sec. Dorvill. Hotom. et Carrar. cum Edd. primis *editus locus tenui f. v.* in Voss. *deditus;* adeo, ut hic quoque videatur scribendum *declivus.* Vide ad VII. 88. Hotomannus, cui sui codicis lectio displicebat, conjecit *leni fastigio:* quod certe crebro occurrit apud nostrum. Adi modo ad B. G. II. 8. 'frontem leniter fastigatus paullatim ad planitiem redibat.' Verum tum *declivi fastigio* non opus erat mutare. Sic enim plane Hirtius VIII. 14. sed *tenui* hic est *arto,* non extenso in latitudinem, ut ex tota loci descriptione patet. Ovid. Heroid. Ep. IV. 106. 'Et tenuis tellus audit utrumque mare.' l. I. Trist. 10. 16. 'Et tenui longum limite fecit iter.' Lucan. II. 614. 'Hinc latus angustum jam se cogentis in artum Hesperiæ tenuem producit in æquora linguam.' Ita 'tenue fretum' Floro II. 8. § 9. 'Tenuis trames' Vellei. II. 3. et sic alii crebro.

21 *Augebantur illis copiæ*] Ms. Norvic. exhibet *augebatur illis copia,* quam lectionem mutarunt Librarii, quia nescivere *copiam* pro *copiis* interdum poni. Auctor de Bell. Hispan. c. 6. 'Ut pedestris copia in statione et in excubitu castris præsidio esse possent.' Ita enim leg. ex Ms. Norvic. cum in vulgg. 'pedestres copiæ.' Cæsar B. G. I. 48. 'Quos ex omni copia singuli singulos—delegerant,' ubi vide quæ notavimus. Hirtius Bell. Afric. c. 10. 'Classem sub vesperum cum ea copia conscendit.' Et iterum, 'Parva enim cum copia, et ea Tironum—se expositos videbant.' Adi etiam ejusdem libri c. 80. *Davis.* Ac-

cedunt integerrimi Codices Scalig. et Leid. prim. *augebatur copia*. Adi Victor. ad Cic. Att. VIII. 12. 'Quamprimum huc cum omni copia venias.' Cort. ad Sallust. Catil. c. 56. 'ex omni copia legiones instituit,' et Ind. Wass. ac Fabri Thes. Hoc sensu in Epist. Ovid. XVI. Her. 353. 'Nec minor est Asiæ, quam vestræ copia terræ: Illa viris dives, dives abundat equis.' Adde Cell. ad B. Afric. c. 10. et Davis. ad c. 38.

XLVI. 8 *Dejectis aut inf.*] Ms. Reg. et Eliens. *atque*. *Clark*. Repone *dej. atque inf.* ut recte Norv. et Ursin. *Davis*. cur. sec. *Atque* est in Mss. meis omnibus, et Edd. primis, Vascos. Str. Steph. Gryph., &c. ut debet, salvo sensu, pro more Cæsaris per Synonymiam se explicantis.

13 *Ex primo hastato legionis* XIV.] Lipsius Dial. II. 8. de militia Romana legendum putat *Centurio primi hastati*, et errorem ortum putat ex nota, qua designantur Centuriones, quæ flexa ad formam flagelli, quia vitem centuriones gestabant. Exempla in vett. lapp. innumera occurrunt: quale hoc

I. O. M.
IVL. PRIMVS.
7 LEG. XIII. GEM.
V. S. L. L. M.

Ubi 7 *Leg.* XIII. *Gem.* denotat, *Centurio legionis* XIII *Gemellæ*. Ex hac nota 7 putat Lipsius inscitia librarii ortam voculam *ex*. Equidem acutam conjecturam esse non negaverim: illud ambigo, an, ut in lapidibus, ita in libris quoque ea nota usurpata reperiatur. Sane nondum eam inveni. In editis libris nonnullis est *primus hastatus*: quod si autoritate manuscriptorum impressum est, retineo. Nam *primus hastatus*, et *centurio primi hastati*, idem est, ut Vegetius docet. At si nulli ita codices habent, relinquendam censeo vulgatam lectionem: nam potuit Fulginius esse in ordine eorum, qui primi hastati nuncupabantur, ut Centurio non fuerit. Atque ita recta sit lectio. Malim tamen centurionem fuisse, quia subdit Cæsar, *propter eximiam virtutem*. *Vossius*. In nonnullis editt. (Vasc. Str. Steph. Gryph. post.) contra Mss. fidem est *primus hastatus*. Justus autem Lipsius Mil. Rom. Dial. II. 8. hic loci reponit *Centurio primi hastati*, putatque causam corruptioni dedisse notam in modum vitei flagelli curvatam, qua designabantur Centuriones. Hanc sane conjecturam probat Joan. Brantius, ut solet omnes viri maximi divinationes. At, præterquam quod ea nota in solis lapidibus, non in Mss. compareat, non vult Cæsar, primum hastatum tunc fuisse, sed superioribus temporibus, nunc autem inter evocatos esse illum, qui olim primum hastatum duxerat, ut recte notavit J. F. Gronovius Observ. IV. 20. p. 323. 'Fulginius *enim* ex primo hastato *denotat eum, qui primus hastatus fuerit*.' Cicero pro Muræna, p. 1781. 'Cum amplissime atque honestissime *ex prætura* triumphasset,' hoc est, post præturam gestam. Noster hujusce libri c. 23. *Provinciam Hispaniam ex prætura habuerat*. Sic et iterum c. 31. et 85. *Davis*. De significatione hac τοῦ *ex* vide me ad Lucan. IV. 719. 'Incauto ex hoste timeri.'

XLVII. 3 *Tamen diu*] Mss. Ursini, Petav. Scalig. et Leid. pr. cum Edd. Scaligeri *Tam*. Optime. Particula enim hæc inservit comparationi, licet non sequatur *quam*. Scilicet intelligitur *quam* ante narratum. Adi Ill. Heins. ad Ovidii Epist. III. 67. Burm. et Voss. ad Vellei. Paterc. II. 88. et 89. 'Tam constanter repulit.' Ita et *tantum*, de quo vide ad VII. 77.

XLVIII. 4 *Nives proluit*] In editt. Rom. Ven. Beroald. *nix proluit*, in aliis *nix profluit*, unde Gab. Faërnus rescribendum censuit *nix profluxit*. Lectionem, quam in sua editione secutus est Jos. Scaliger, repræsentavit Codex Fulv. Ursini, qui tamen

perperam arbitratus est *nives* in *nominativo singulari* hic antique dici, est enim *accusativi pluralis;* nam in altero casu non *nives*, sed *nivis* usurpant veteres. Vide G. J. Vossium in Etymol. et Art. Grammat. I. 21. *Davis.* Legendum puto *tum autem ex omnibus montibus* nive proluta, *summas ripas* flumen *superavit.* Vide c. 40. *Idem*, cur. sec. *Nix proluit* etiam videas in Edd. Mediol. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. et Mss. Palat. Bong. Leid. sec. Hot. Dorv. et aliis. *Nix profluit* Ald. Plant. Cellar. et alii: *profluxit*, quod cum Faërno Manut. et Hot. malebant, edidit Gryphius A. 1536. Verum etiam optimi Mss. Cujac. Petav. et Lovan. *Nives proluit*, et Scalig. *nives proluitur.* In Leid. pr. *Nivis pluit:* at *nivis proluit* bene in Vossiano. Quod in accusativo sumendum est, æque ac *nives*, quæ terminatio non potest esse nominativus. Vide Cl. Burm. ad Quinctil. Decl. VI. 17. Videntur autem librarii, *proluit* neutraliter sumsisse; atque hinc *nix* scripsisse. Perperam; licet apud Fulgent. Mythol. c. 1. sit *unda proluens* pro *profluens*, et aliis sic *præterluere, interluere.* Subaudiendum est præcedens *tempestas*, quæ *proluit nives;* plane ut apud Virgil. Æn. XII. 685. 'Saxum turbidus imber Proluit.' De verbo *proluere* plura vide ad B. G. VI. 21. Fateor tamen tum durius dici *tempestas superarit ripas fluminis:* unde jam Hotomannus ibi refingere tentavit *flumen.* Sed plura verba uni substantivo jungere frequens est optimis scriptoribus; et sæpius in ipso Cæsare usu venit, ut alibi pluribus docui. Quod si hic non placeat, posset magna cum verisimilitudine conjici *fluminis vis superarit.* Adi notata ad c. 40. et B. G. I. 46. Leid. Codicis lectio itidem non mala est *nivis pluit* pro defluxit. Passim enim *pluere* pro *fluere*, quocum confundi solet, usurpari docuerunt aliquoties viri docti. Sed prius malo: præsertim cum passim Cæsar cum ceteris in plurali adhibeat *nives.*

5 *Pontesque ambos*] Rescripsi e membranis primis Leidensibus *pontisque ambo.* De accusativo in *is* dictum jam sæpissime, et de altero *ambo, duo*, consule notata ad VII. 33. Hoc e Mss. restituit jam etiam Cl. Drak. Liv. III. 62. 'Inter ambo exercitus:' ubi vide.

15 *Frumenta neque in herbis erant*] Sic ex Nicasii Hellebodii conjectura, adstipulantibus Manutio et Ciacconio, ediderunt Scaliger et recentiores: cum Mss. omnes et Edd. ostentent *in hibernis.* Quod non video, cur mutari debuerit. Nam eo non dicit Cæsar, tempus hibernum fuisse, sed frumenta non amplius *in hibernis* superfuisse, quæ consumta erant, et jam instabat messis; nam *altæ jam in segetibus herbæ*, et *frumenta non multum a maturitate aberant;* quæ verba debuerant viros doctos admonuisse, lectionem *in herbis* huc non convenire. Etenim *non multum a maturitate abesse;* et *in herbis nondum esse*, plane contrária sunt. Nam et quando jam *in herbis* sunt, multum *a maturitate absunt. In herbis est* seges, cujus virescit germen, sed nondum surgit ac turget in aristas. Hoc docent omnia loca a viris doctis adlata. Ea, quæso, lector, perpende, uti et quæ citantur ab Heinsio ad Ovid. Epist. V. 263. 'Sed nimium properas, et adhuc tua messis in herba est:' et Viris doctis ad Livium XXV. 15. 'Non ad frumenta modo, quæ jam in hibernis erant, corrumpenda:' ubi rectius *in herbis. Hiberna* autem hic intelligi debent vel horrea, in quibus frumentum provisum in hiemem condebatur, vel ea loca, ubi hiemaverant hæ legiones, et unde advehebatur frumentum, quamdiu quid supererat. Vide c. 37.

23 *Cetrati citerioris Hispaniæ*] Ergo et quidam Hispaniæ citerioris gerebant cetras, cum vulgo illi scuta ha-

bebant; at populi ulterioris Hispaniæ vulgo cetris se muniebant. Vide ipsum Cæsarem supra c. 39. Non enim ideo hic legendum est *ulterioris;* aut alio ab aspectu *citerioris* sensum capiendum; ut placebat Lipsio Anal. ad Mil. l. III. D. 1.

25 *Sine utribus ad exercitum non eant*] Quibus incubantes flumina transnarent. De iis vide quæ collegit vir summus Is. Casaubonus ad Suetonii Jul. c. 57. *Davis.*

LI. 6 *Cum servis libertisque*] Ita omnino legendum: ut recte vidit Hotomannus. Sic enim et alibi loquitur Cæsar. Supra c. 34. 'servis, libertis,' &c. Mss. et Editi habent, minus recte, *liberisque*. Dein pro *usi* Codd. nonnulli *usu*: Sed elegantior est vulgata lectio; ut recte notavit Davisius. *Clark.* *Libertisque* præfert quoque Gruterus: sed Mss. *liberisque* constanter retinent, satisque habet ea lectio, quo se defendat.

8 *Usi superiorum temporum atque itinerum licentia*] Non male; rescribo tamen ex Cujac. et Pet. Msto *usu superiorum temporum, atque itinerum licentia. Vossius.* Sic recte Ms. Norvic. et ed. Beroald. atque ita edidit Jos. Scaliger. Impressi Rom. Ven. habent *usi superiore temporum, &c.* Mss. vero Carrar. Cujac. et Petav. *usu superiorum temporum,* probante Dionys. Vossio; quod equidem miror, quum ea lectio sensum idoneum vix fundat, recepta autem sit elegantissima. *Davis.* *Usu* est etiam in Carrar. Leid. pr. Voss. Ed. Florent. et Cellarii: ut sit more, consuetudine: quomodo fere *usus provinciæ* c. 31. 85. *Britanniæ* c. 54. Alibi *usus rei.* Belgice, *na 't gebruik van voorgaende tyden. Superiore* est in Dorvill. et Edd. primis.

LII. 1 *His tamen omnibus*] Nicasius Ellebodius, et Fr. Hotomannus reponunt *his tum omnibus.* Sed nihil mutandum; nam *tamen* hic idem denotat ac *tandem,* cujus significationis exempla dedimus not. ad B. G. VIII. 19. *Davis.* Sunt qui reponant, *His tum omnibus.* Quos merito arguit Davisius. Errat tamen et ipse, cum ait *tamen* hic idem denotare ac *tandem.* Sensus enim est perspicuus: *Quamvis* ex comitatu memorato non magnus numerus perierit, *tamen* et isto et reliquis simul incommodis annona crevit. Vide supra ad B. G. I. 31. et ad VIII. 19. *Clark.* In curis secundis notam suam deleri jussit Davisius. Potes subintelligere etiam, *quamvis hoc tempus magnum adtulerit momentum ad salutem, tamen, &c. Tum* placebat quoque Grutero, minus bene. Porro *res* ejici velit Hotomannus, contra Julianum stylum: de quo diximus quædam ad B. G. IV. 17. Contra post *omnibus* addunt τὸ *incommodis* Vasc. Str. Steph. Gryph. post. Sed contra Mstos: nisi quod in Carr. *Hæc t. omnia incommoda a. creavit.*

Inopia non solum præsentis] Hærent Interpretes. Pet. Ciacconius primam vocem delet, utpote Glossematis suspectam. Nos leniorem multo medicinam invenimus: expuncta enim litterula, scribendum videtur *inopia non solum præsenti.* Sic paullo post *præsentem inopiam* dixit noster, ac Justinus I. 6. 'præsentes epulas' vocavit eas, quæ tum erant institutæ. *Davis.* Cum locutio hæc durior videretur, expunxerunt nonnulli vocem, *inopia.* Davisius leniorem multo medicinam se invenisse existimat, scribitque, 'inopia non solum præsenti, sed etiam futuri temporis timore.' Sed adhuc leniorem, multoque etiam elegantiorem medicinam suppeditant Mss. Reg. et Eliens. qui, transposita tantum vocula, habent, *non solum inopia præsentis, sed etiam futuri temporis timore. Clark.* Attamen cum Norvic. Lovan. aliique nonnulli Codices ordinem verborum mutent, et exhibeant *non solum præsentis inopia, sed etiam futuri temporis timore;* hanc

lectionem cum Cl. Clarkio optimam reor, eamque Gryphius repræsentavit. *Davis.* cur. sec. Vulgaris verborum collocatio est e conjectura Nicasii Ellebodii. Mss. omnes et Edd. Vett. *non solum inopia præsentis.*

3 *Ad denarios* L.] Ita bene ediderunt Aldus, Ven. 1517. Manut. Gryph. Plantin. et seqq. Edd. In Mss. meis omnibus, item Brantii, Ciaccon. et Edd. primis, ut et Beroaldi, tantum exstat *ad* XL vel *ad quadraginta.* Vascos. qui in margine monet vocem *denarios* non esse in Mss. edidit quoque *quadraginta*, cum Strada et Gryph. poster. Hinc R. Stephanus exhibuit ad *HS quadraginta.* Sed parvum est pretium, si *sestertios* intelligas, nimium vero si *sestertia*, id est, quadraginta millia sestertium. Recte *denarios* L. exhibuisse viros doctos puto. *Denarii* enim nota est X, unde ea est in nummis ipsis Consularibus. XL. ergo sunt *denarii quinquaginta*, quod non capiebant alii librarii.

LIII. 2 *Multa rumor fingebat*] Nil temere muto. Sed Mss. nonnihil variant: in Leid. pr *multarum rumore orat fingebat.* In Scalig. *m. rumores fingebant:* non male. Passim enim *rumores* in plurali effert noster. Vide ad B. G. IV. 5. Infra c. 61. ‘exstinctis rumoribus.’ Hoc facit et Lovan. *Multorum ora fingebant.* Placet tamen magis R. Stephani lectio *multa rumor affingebat*, scilicet iis quæ scribebant Afranius Petreiusque, &c. VII. 1. ‘Addunt ipsi et affingunt rumoribus Galli.’ Cicero Phil. I. 3. ‘Affingant aliquid, quo faciunt, quod nunciant lætius.’

4 *Magni domum concursus ad Afranium*] Ita et Ms. Petavii habet: Faërnus legebat *demum.* Non placet. Hotomannus legit, *magni ad domum Afranii concursus, magnæ gratulationes fiebant.* Subdit, ‘nam Romæ videntur hæ gratulationes factæ.’ Ne hoc quidem probaverim. An præstet legere *domo*, vel *omnium*, aut *hominum? Domum* etiam in accusativo supra, hoc libro usurpavit, ubi ait: ‘præmissos etiam legatos Massilienses domum nobiles adolescentes.’ Sed hic illud *domum* referri potest ad *præmissos.* Quod puto, quia ait paullo post: ‘cujus orationem domum legatis referunt.’ Ut nolim cum Scaligero mutare *domi*, quomodo nullus codex habet. Sed hoc loco alia ratio est: itaque puto, non affirmo, aliquam ex nostris conjecturis probam esse. *Vossius.* Turpiter hoc in loco se dederunt viri eruditi. Gabr. Faërnus et Ald. Manutius reponunt *magni demum concursus, &c.* ac ita habent editt. Rom. Ven. Beroald. Dionysio Vossio placet *magni* vel *domo*, vel *omnium*, vel *hominum concursus ad Afranium.* Fr. autem Hotomannus emendat *magni ad domum Afranii concursus*, absque causa sontica; recte tamen vidit vir doctissimus, has gratulationes Romæ factas esse. Sana prorsus et elegans est lectio recepta. Cicero Fam. Epist. III. 8. ‘Neque *domum* unquam *ad me* litteras mittam, quin adjungam eas, quas tibi reddi velim.’ Terentius Eun. Act. I. Sc. 2. 125. ‘Et is hodie venturum *ad me* constituit *domum.*’ Idem Adelph. Act. IV. Sc. 4. 19. ‘*Ad me* abducta est *domum.*’ Ubi Donatus ait, ad me domum moraliter dixit, pro ad domum meam. Pari itaque ratione *domum ad Afranium* idem valet ac *ad domum Afranii. Davis. Demum* male Dorv. Pal. Bong. et Ed. Med. *Domum concursus* dicuntur, ut *domum reditio*, et alia. Vide Davis. ad B. C. I. 5. *Ad Afranium* confirmatur unice e B. Civ. II. 20. ‘Domum ad se quisque reciperet.’ Terent. sæpe *domi apud me.*

LIV. 3 *Ut naves faciant cujus generis cum superioribus annis usus Britanniæ docuerat*] *Carabos* intelligit. de quibus Isidor. XIX. 1. ‘Carabus parva scapha ex vimine facta, quæ contexta

crudo corio genus navigii præbet.' Papias, 'Carabus navicula discurrens in Pado, id est linter. Est autem ex vimine et corio.' Non dubito, quin *Carabus* vox sit Britannica, aut Belgica; quibus hodieque *Caravelen* genus navis est, et quidem fluviatilis. (Anglis *Coricle.*) Nisi malis a κόραβος deducere *carabus:* quod alii faciunt. Mihi id non placet. Sane non nisi in sequioris ævi scriptoribus eam reperias, ut in Moschi Prato Spirituali, qui ait c. 76. 'Ecce ego ascendo in carabum.' *Vossius.*

5 *Carinæ primum ac statumina ex levi m.*] Sic ediderunt Ven. 1517. Aldus, Vascos. ceterique; quæ non male propugnant Rhellic. et Hotom. et confirmant τὰ *statumina* Mss. Brant. Cujac. Scalig. Petav. Leid. pr. Lovan. Voss. Verum habent eo ordine *Carinæ ac primum statumina levi; et levi* Lov. et Voss. In Carr. et Edd. primis, item Beroaldi *Carinæ primum stramine et levi m.* Quæ vox *straminis* etiam comparet in Bong. Palat. Busl. Leid. sec. et Dorv. sed ii habent quoque *C. ac primum stramine et l.* At *stramine* quomodo carinæ, milites quæ tolerare possint, factæ fuerint, non intelligo. Quare *statumina* sive *costas* omnino retineo. Latere tamen quid videtur in illis *ac primum:* quod jam subodorari nequeo, indigitasse satis habens.

11 *Transducit*] Ita inveni primum in Ed. Plantiniana 1574. Priores omnes *trajecit* vel *transjecit*, aut *trajicit*, ut Vascos. Steph. et alii. Nec secus Carrar. et Mss. mei omnes, quare reposui secure *transjicit.*

LV. 3 *Quam maximum*] Non hoc damnarem, si in Mss. reperiretur. Vide B. G. I. 7. 42. Sed primum hanc lectionem reperi in Ed. Aldina. Priores, item Steph. Gryphii et Mss. mei omnes *Magnum:* rectissime. Vide ad VI. 26. VIII. 11. 'Quam magnis itineribus.' In Petav. Scalig. Leid. pr. et Lovan. est *jam magnum.* Contra Ald. et post eum Scalig. recte ediderunt *cetratis*, licet in Mss. omnibus, reliquisque Edd. invenerim *centuriatis*, quasi *centuriatim divisis.* Sed id contra mentem Cæsaris esse satis declarant seqq. Alibi etiam sic peccarunt in his Commentariis librarii. Adi modo c. 48. 'Cetrati citerioris Hispaniæ,' uti et c. 70.

6 *Præsidio*] Ita ex Mss. Reg. Eliens. et Vossii et Edd. Vett. restitui. Scaliger et Recentiores omnes *subsidio.* Quod hoc loco minus convenit. *Clark.* Recte *præsidio* restituit Clarkius, atque ita etiam Mss. mei, et Edd. primæ aliæque: *subsidio* jam est in Ald. Ven. 1517. Manut. Gryph. pr. Plantin. et aliis.

LVI. 1 *Massilienses usi L. Domitii consilio*] Non est in *Petaviano* vox *usi*, et abesse potest. *Vossius.* Eandem voculam omittit Ms. Norvic. *Davis.* Sapit enim Cæsaris perspicuitatem. *Clark.* Gruterus suo more abjicit. Sed vide, quæ notamus ad B. G. I. 5. 'Uti eodem usi consilio.'

3 *Quarum erant* XI *tectæ*] Alibi Cæsar *constratas naves* appellat. His opponuntur *apertæ*, quæ scilicet catastromata non habebant, quibus tecti milites pugnarent. Livius l. XXVI. 'Biduum in apparatu morati, tertio die centum navibus, quarum LXX tectæ erant, ceteræ apertæ, Phocæam petiverunt.' Et Hirtius de bello Alex. c. 11. 'Magnoque impetu quatuor ad eam constratæ naves, et complures apertæ contenderunt.' Græce κατάφρακτοι, ut a Polybio, et ἄφρακτα dicuntur. Infra l. II. in principio, 'Naves piscatorias contexerant; ut essent ab ictu telorum remiges tuti.' Ciaccon. Vide Joan. Schefferum Mil. Naval. II. 5. *Davis.* Vide etiam ad B. Civ. II. 15.

11 *Hæ—obtinebant*] Mss. Reg. et Vossii, *Hic obtinebat.* Quod perinde est. *Clark.* Etiam Leid. sec. sed Lovan. et Voss. *Hec*, ut alibi: quod antique hic quoque posset dictum

esse pro *hæ*. Adi etiam Colv. ad Apulei. l. IV. p. 57.

LVIII. 3 *Et, quoad licebat latiore spatio*] In Cujacii et Petav. cod. erat, *latiore ut spatio*. Ms. Norv. *Et coallicicbat latiore ut spatio*. Unde conjecto legendum, *latiore uti spatio*: proba sententia; et puto Cæsarem sic scripsisse. At mire hoc loco corruptus Bongars. codex, qui habet *ex quo allicere latiore spatio:* nimirum *et* in *ex* mutatum: *quo ad liceret* factum *quo alliceret*. Quod frequens *d* in *l* mutare, putavit librarius, *adliceret* unam vocem esse. *Vossius.* In Ms. Urs. et Edd. Vett. *quod l.* sed uti nunc editur, exhibent quoque Cujac. Petav. Scalig. Leid. pr. Lovan. Dorvill. et alii: nisi quod quatuor priores addant *latiore ut*, et Voss. habeat *latiore aut sp. Ex quo allicere* perperam etiam Leid. sec. Ceterum ante τὸ *producta* additur *aut* in Ms. Ursin. et Palat. unde forsan non male emendabimus *latiore aut spatio, aut prod.* i. e. vel in latum vel in longum acie extensa. Illa certe *ut* et *aut* non videntur esse de nihilo.

5 *Remos transcurrentes detergere*] Diodoro Siculo l. XI. τοὺς τάρσους παρασύρειν, est *remos detergere:* sed Græca hic phrasis, ut in multis aliis, plus efficaciæ habet, nam παρασύρειν est distorquere, seu trahere in partem contrariam, aut aliam, quam fieri oportet, quod remis fit, cum impetu transcurrentes naves confringuntur. Alioqui illud *detergere* ad notandum impetum navis satis appositum est, et notat, quasi uno ictu confractos remos. Sic de vento Horatius ait, 'Albus ut obscuro deterget nubila cœlo Sæpe notus.' Unde *tersi dies:* quomodo serenos appellasse antiquitatem ex Verrio Festus ait. Putabat Scaliger *tergo* esse a *tero*, quia id, quod detergetur, atteritur. Ego cogitabam, an a *tergum* esset, quatenus ea vox usurpatur pro extremo, seu superficie, uti dixit Prudentius? 'Ut terga calcans æquoris.' Hinc *tergere* est sordes extrinsecus adhærentes auferre. Unde translatum ad remos, similiaque. Sed aliorum esto judicium. *Vossius.* Cave mutes hoc in *deterere:* propria est in hac re locutio. Adi Gland. Hotom. et Scheffer de Mil. Nav. III. 6.

7 *Atque artificiis*] Editt. Rom. Ven. Beroald. habent *artificii;* Ms. Norvic. *Artificium*, ut fortasse remiges sint intelligendi: illa enim vox interdum denotat eos, qui singularem aliquam artem exercent. Curtius V. 1. 22. 'Post hos Chaldæi, Babyloniorumque non vates modo, sed etiam *artifices* cum fidibus sui generis ibant,' ubi Musicos designari manifestum. Idem VI. 2. 5. *artifices* pro cantoribus posuit. Mihi tamen, ob usum Cæsaris, magis arridet vulgata lectio. Sic B. G. VII. 29. 'Non virtute neque acie vicisse Romanos, sed *artificio* quodam et scientia oppugnationis.' Et B. C. II. 6. 'artificium gubernatorum' dixit. *Davis.* *Artificis* Mss. Ursini et mei plerique pro *artificiis*. Recte omnino ita edidit Scaliger, cum vulgo exhiberent *artificii*. *Artificio* Cod. Hotom. et Ald. Lucan. III. 500. 'Artibus et certas pelagi.' Et ita sæpe de peritia gubernandi navem. Vide Drakenb. ad Silium IV. 715. 'pontum tractare per artem.' *Artificium* ita *viribus* obponit Hirtius B. Afric. c. 14.

21 *Intereunt novem*] Rarius ut interire hoc modo usurpetur: sic infra l. II. hujus belli: 'Ita multorum mensium labor, hostium perfidia, et vi tempestatis, puncto temporis interiit.' *Vossius.* Deprimuntur. Proprie autem *interire* dicuntur animalia; hinc ad res inanimas facta est translatio. Sic B. G. III. 27. 'Naves Rhodias afflixit, ita ut ad unam constratæ omnes numero XVI. eliderentur, et naufragio *interirent*.' Hirtius Bell. Alex. c. 21. 'Navigium quidem eius multitudine depressum mi-

litum, una cum hominibus *interiit.*' *Davis.* Ita ' usus tormentorum interit spatio propinquo' B. Civ. II. 16.

LIX. 1 *Hoc Cæsari ad Ilerdam nunciato*] Ita Scaliger edidit. In prioribus editionibus erat, *Hoc primum Cæsari ad Ilerdam nuntiatur.* Palatinus habet, *Hoc primum cum Cæsari ad Ilerdam nuntiatur.* Corrupte quidem, sed veram eruere lectionem arduum non est: non dubito rescribere, *Hoc quamprimum Cæsari ad Ilerdam nuntiatur.* Scaliger certe audacter nimis vocem illam *primum* ejecerat. *Vossius.* Ms. Brant. *Hoc primum cum Cæsari ad Ilerdam nunciatur.* In aliis Codd. est *hoc prœlium.* Rescribendum puto *hoc prœlium cum Cæsari ad Ilerdam nunciatur.* Mutandi primus auctor fuit Pet. Ciacconius, qui et *primum* et *prœlium* pro Glossemate habuit. *Davis.* Restitui priorem lectionem, quam etiam agnoscunt Mss. mei, nisi quod *primum cum* habeat quoque Dorvil. *prœlium* etiam adscripsit Lipsius: an *opportune?* sed conjecturis non indulgeo: *simul hoc C. nunciato* conjecit quoque Ciaccon. de qua repetitione τοῦ *simul* vide ad IV. 13. Idem in aliis codicibus esse ait *prœlium.* *Quum primum* stare satis potest. Vide ad B. G. III. 19.

LX. 2 *Cum Oscensibus contributi*] Ciacconius illud *cum* putabat delendum. Arbitror retineri posse, ut *cum Oscensibus contributi* dicatur ea ratione, qua dicimus, *cum aliquo conjunctus.* Usus Plinius eadem voce III. 3. ' Præter civitates contributas aliis:' ut arbitrer illud *contributas* esse, quod supra sæpius dixit Cæsar *attributas:* uti cum ait Suessiones Rhemis attributos esse, hoc est, in eorum ditione positos. Plinius eodem libro et cap. inquit: ' Colonia immunis Illici, unde Illicitanus sinus. In eam contribuuntur Icositani.' *Vossius.*

3 *Et Jacetani*] Uti Ursinus e suo codice rescribit, exstat quoque in

Scalig. Lovan. Dorv. Palat. et aliis, uti et Edd. primis; quare id retinui. Cellarius tamen revocavit aliorum *Lacetani*, et vide quid adferat Harduinus ad Plin. l. III. Nota 20. de his et *Illurgavonensibus:* pro quibus *Lurg.* Ms. Urs. Mei retinent *Illurg.* nisi quod Voss. det *Barginon.* et idem dein cum Leid. pr. et Dorvill. *Lurgavonensis* præbeat. *Ilergavon.* legit hic etiam Surita. ad Anton. Itiner. p. 393.

8 *Illurgavonenses, qui flumen Iberum attingunt*] Nonnulli Codd. *Lurgavonenses.* Hos Livius XXII. 21. *Ilercaonenses* vocat, ut falsus sit Fulv. Ursinus, eosdem ac Ilergetas arbitratus. Hujus tamen errorem sequitur Jac. Dalechampius, qui ex ipso Plinio refelli potest: hic enim Hist. Nat. III. 3. Ilergaonum (sic vocat Illurgavonenses) regionem memorat, a qua Ilergetum regionem manifeste distinguit. *Davis.*

9 *Celeriter fit*] Lovan. *celeritate et commutatione rerum.* Leid. sec. *celeritate fit.* Sed *fit* abest a Petav. Palat. Scalig. Leid. pr. Voss. Dorv. et Edd. primis. Eleganter quasi per admirationem quodammodo Cæsar loquitur, licet simplicissime procedat oratio.

LXI. 4 *Altitudinem*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. *latitudinem.* Quæ fortasse et verior lectio. *Clark.* *Altitudinem* primus reponi curavit Ursinus: id quod exstat etiam in Leid. pr. Forsan et in aliis, nam hæ voces perpetuo confunduntur. Alioquin, quod sciam, Mss. mei et Edd. priores *latitudinem,* quod et Hotomannus e suo probat. Non tam, quod major latitudinis ratio habenda fuerit, quam altitudinis, quia fluvius avertendus erat. Nam fossæ quo altiores, eo etiam majores recipere poterant aquas; sed quod non credibile, Cæsarem imperasse militibus tam arduum laborem, fossas XXX pedum in altitudinem effodiendi; quare veterem lectionem restitui.

teret] Sic Pet. quoque et Bong. Non male Palat. et editt. Rom. Ven. Beroald., probante Fr. Hotomanno, *quibus parte aliqua Sicorem averteret. Vossius.* Cum alii omnes Mss. retineant, *partem aliquam;* legerem potius, *partem aliquam Sicorim.* Quæ est constructio Cæsari familiaris. *Clark.* Lovan. quoque et Dorvill. *parte aliqua Sicorem* cum Ed. Mediol. *Sicoros* Leid. pr. Non male conjicit Clarkius. Vide ad I. 12. B. G. et IV. 1. Sed et *parte* in Ablativo usurpat Cæsar. Adi ad VII. 68. Tutius est nihil mutare, et quod plurimi et optimi Codices dant, retinere.

9 *Ipsis locis excedere*] In aliis *ipsi*. Ms. Norv. *his locis excedere*, quam scripturam utraque lectione meliorem arbitror. Ciacconio ex conjectura placuit *iis locis*, quod eodem redit. *Davis. Iis locis.* Ita optime Ciacconius ex conjectura restituendum vidit. Quam lectionem in Ms. deinceps Eliensi repperit Davisius. Scaliger aliique omnes, *ipsis locis*, vel, *ipsi locis.* Quorum utrumque languidum prorsus et ineptum. *Clark.* Cum tamen Mss. omnes et Edd. vett. exhibeant *ipsi*, id omnino retinendum judico. Quare rescripsi *ipsi iis l.* Facillimus lapsus ex *ipsius* seu *is in ipsis. Ipsi* jam, cum antea visus esset Cæsar excedere debere illis locis ob incommoda, quæ retulit. Sic c. 9. 'Ipsi exercitus dimittant' et sæpissime. B. Civ. II. 31. 'Ipse deficiam.' *Ipsis locis* alioqui explicari posset pro *iis ipsis l.* V. Gronov. ad Liv. V. 43. Uti etiam aliquoties *ipse* pro *ego ipse* occurrit.

12 *Imperium absentis timebant*] Historiarum periti satis intelligunt Pompeium denotari, qui cum Metello bellum Sertorianum confecit. Vide inter alios Florum III. 22. Durum tamen est, ut nomen illud hoc in loco subaudiatur, cum de Pompeio proxime non agatur. An, voce transposita, legendum *Imperium absentis Pompeii timebant; cuæ in amicitia manserant, magnis affectæ beneficiis, &c.?* Certe clarior multo et apertior sit sententia. *Davis.* Ingeniose quidem. Verum non insolens est etiam optimis Autoribus, in sententia bimembri, Antecedens, quod ad utramque partem pertineat, in posteriorem partem sententiæ rejicere. *Clark.*

15 *Hinc magnos equitatus*] Rarum hoc, ut *equitatus* vox in plurali usurpetur. *Vossius.* Rarum asserit Vossius, ut *equitatus* vox in plurali usurpetur. Scriptor tamen de Bell. Hispan. c. 36. 'Peditatibus et equitatibus ad persequendum celeriter iter faciens.' Florus III. 11. 8. 'Tum sine mora circumfusi undique equitatus.' Item alii. *Davis.* Vide ad VI. 7.

18 *Conquirere et O. adduci*] Placet Hotomanno *conquiri*, quod et oræ sui codicis adlevit Ill. Heinsius, atque ita ediderunt Vascos. Str. Steph. et Gryph. post. Sed invitis omnibus, quod sciam, Mss. Sæpius tum alibi, tum supra habuimus, *jubeo* construi cum infinitivo Activo, subintellecto *milites.* V. Indicem. Sed et cum Activo et passivo construi simul vidimus ad Lucan. X. 347. 'ut colla ferire Cæsaris, et socerum jungi tibi, Magne, juberet.' Quomodo idem I. 589. 'Monstra jubet primum, quæ nullo semine discors Protulerat natura, rapi, sterilique nefandos Ex utero fetus infaustis urere flammis.'

LXII. 3 *Rem deduxerat*] Ita Manutius, Ciaccon. Brant. conjecerunt, uti aliquoties scribit cum aliis noster; cum in vulgatis esset *duxerat:* atque ita Dorv. Verum eorum Mss. et mei ceteri habent cum Achillis Statii libro, item Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. *huc jam reduxerat rem.* Quod forsan non spernendum est. *Re* sæpe abundat fere in Compositis, ut apud nostrum *resarcire, renunciare, retinere*, et alia; de quibus suo loco. Sed et verum est, passim *educere, deduc. reduc.* et *ducere* in Mss. confundi;

Grutero non displicebat *Rem duxerat.* Sed *ducere rem* cum aliis Cæsari est *differre;* ut VII. 11. et passim *ducere bellum.* Saltem e Codd. ordinem mutavi et *ded. rem* reposui. Eadem fere confusio c. 70. 12. *Res huc deducitur.*

5 *Summo pectore exstare*] Syntaxeωs ratio videtur postulare, ut legatur *exstarent,* quemadmodum repræsentant editt. Rom. Ven. Beroald. *Davis. Ut equites, etsi difficulter ——, possent tamen atque auderent flumen transire. Pedites vero tantummodo humeris ac summo pectore* exstabant; ut, *quum altitudine aquæ, tum etiam rapiditate fluminis, ad transeundum* impedirentur. Mire hoc in loco cæcutierunt omnes Cæsaris Editores. Scaliger et Recentiores ediderunt, *pectore* exstare; et —— *ad transeundum non* impedirentur. Davisius, ex veteribus Editionibus, postulante Syntaxi, restituendum censet, *pectore* exstarent, et —— *ad transeundum* non impedirentur. Omnes autem, cum contra Manuscriptorum fidem; tum etiam contra plane, ac erat mens Autoris. Non enim id vult Cæsar, pedites *non fuisse impeditos,* sed plane *fuisse impeditos.* Patet ex Syntaxi. *Huc jam,* inquit, *rem deduxerat, ut equites, etsi difficulter ——, possent tamen atque auderent flumen transire. Pedites vero, tantummodo humeris ac summo pectore exstabant; ut, quum altitudine aquæ, tum etiam rapiditate fluminis, ad transeundum impedirentur.* Si dixisset, (ut volunt Editores) *non impedirentur;* quid (obsecro) est illud, *tantummodo humeris ac summo pectore exstabant?* Quod enim quis *Tantummodo humeris,* nec majori corporis parte, ex aqua exstet; ea profecto caussa esse poterit, quamobrem ad transeundum *impediatur;* nequaquam autem, quamobrem *non impediatur.* Si rationem hanc attulisset Cæsar, quamobrem *non impedirentur;* dixisset utique eos *Totis* humeris, *Totoque* pectore, nec minori corporis parte, extifuisse Cæsari ut diceret, Pedites *fuisse* ad transeundum *impeditos,* patet ex eo, quod sequitur, c. 63. 'Relinquebatur,' inquit, 'Cæsari nihil, nisi uti *Equitatu* agmen adversariorum male haberet et carperet.' Qui postquam transissent, tum demum *Pedites* Cæsarem adire atque obsecrare, c. 64: 'ne labori suo neu periculo parceret; paratos esse sese; posse et audere ea transire flumen, qua transductus esset equitatus.' Atque hoc demum in errorem inductos puto Editores; qui ideo in priore loco scripserant, *non impedirentur,* quia in hoc posteriore loco dictum est eos *posse* tandem et *audere flumen transire:* cum eo contrario ideo in priore loco narrat Cæsar pedites *fuisse impeditos,* ut in hoc posteriore loco eorum audaciam et fortitudinem ostendat, qui, postquam equitatus transisset, clamarent tandem, *posse se quoque et audere ea transire,* qua transiri non posse visum fuisset. Pro eo igitur, quod in editis est *ad transeundum* non *impedirentur,* rescribo ex Mss. Reg. et Vossii *ad transeundum impedirentur.* Deinde pro eo, quod in Editis est, *exstarent* vel *exstare et, &c.* repono ex Ms. Reg. *exstabant, ut, &c.* Etenim si attentius perpendes, liquebit vocem præcedentem *tantummodo* intercedere necessarie, quo minus locum habere hic possit illud *extarent.* Non enim *in flumine avertendo rem huc deduxerat* Cæsar; ut pedites *tantummodo* humeris *exstarent.* Absurdum hoc, (dicendum enim potius fuisset *totis humeris* exstarent.) Sed postquam rem eo deduxerat, ut *equites possent* transire, pedites tamen adhuc *tantummodo humeris,* nec majoris corporis parte, *exstabant,* ut, adeo altitudine et rapiditate fluminis *etiam adhuc* ad transeundum impedirentur.

* *Pons* intelligitur ab Afranio constitutus et *rutum* a Cæsare effectum. *Clark.* Dele notam; et hanc adde; *et quum altitudine aquæ tum etiam rapiditate*

tur: Gryphius et Ursinus exhibent *Ut cum altitudine aquæ, tum etiam rapiditate fluminis ad transeundum impedirentur.* Ac sensui quidem officit particula negans. Ad eos igitur codices refingendus est locus; nec aliter ex aliis libris faciendum judicavit Cl. *Clarkius.* Is tamen in eo falsus est, quod fide Msti Regii dederit *summo pectore* extabant, cum *extare* sit in aliis omnibus præter unum infimæ ætatis: apud Historicos enim hæc *infinitiva* imperfectorum locum sexcenties obtinent. *Davis.* cur. sec. Uti Gryph. et Ursin. sic etiam Vascos. Stephan. aliique exhibuerunt, nisi quod pro *quum* habeant *tum:* quomodo pro *quum* est etiam in Lovan. Palat. Leid. sec. Dorv. et Edd. primis. *Exstare* bene ostendit Davisius cum Grutero non esse mutandum in *exstabant,* licet ita etiam sit in Bong. et Leid. sec. *Exstare et* est in Msto Ursini, Petav. Palat. Scalig. et Dorvill. sed *exstarent* cum Edd. ante Scalig. Lovan. Carrar. et Leid. pr. qui caret *et. Ut* etiam Lovan. Leid. sec. Palat. Dorv. et Edd. pp. *Non* sine dubio male inculcant Urs. Hotom. et plerique mei codices. Carent eo tamen Voss. Leid. sec. Ill. Heinsius legebat *exstarent, sed tum, &c. ad tr. impedirentur.* Nihil ego muto, nisi quod uncis incluserim *non.* Dicit Cæsar rem eo deductam esse, ut equites possent et auderent transire, pedites vero *possent* scilicet tantummodo humeris exstare, et impedirentur adeoque altitudine et rapiditate aquæ transire. Nam ad enallagen Modi hic recurrere non opus est, quæ rarior est in Cæsare, et hic foret in medio sic posita sane durissima. Si quis pro *et* vel *ut* malit *at,* per me licet. Verum non necesse est. Quærendum igitur restat, unde illud *non* irrepserit in plerosque et vetustissimos Codices. Arridet *Vado.* VII. 55. 'ex navibus creverat, ut transiri vado non posse videretur.' B. Civ. III. 30. 'Ut vado transire posset.' c. 37. 'vado transducit.' Adde ad Front. I. 4. 10.

LXIII. 6 *Agmen adversariorum male haberet, et carperet*] Vexaret vel attenuaret, ut explicat Nonius. Sic hujusce libri c. 88. 'Equitatu præmisso qui novissimum agmen carperet.' Hirtius Bell. Afric. c. 75. 'Agmen ejus extremum carpere.' Apuleius Metam. l. VIII. p. 157. 'Carpebat animum.' Silius Italicus II. 458. 'Carpebatque dies urbem.' Vide et Ovidium Art. Amand. II. 114. Editt. vett. corrupte exhibent *male haberet, et caperet. Davis.*

LXIV. 2 *Cernebatur premi*] Ms. Reg. item Pal. Lovan. Dorv. Bong. et Leid. sec. cum Edd. Rom. Med. Ven. *cernebantur,* et *premere* Ms. Reg. cum Leid. sec. ut *equitatus* rursus in plurali dicat. At tamen siquid mutandum, præfero, quod est in Petav. et Eliensi, *Cernebant.* Quod videtur elegantius.

6 *Conversos*] Non damno hoc; sed nec temere rejicienda lectio Codicum Petav. Palat. Scalig. Lovan. Dorv. *converso* scilicet *impetu.*

Totis vero castris milites circulari] Sic recte reposuerunt jam pridem viri docti, et habet Ms. Cujac. Pet. Palat. Dicuntur enim homines *circulari,* cum re nova audita conveniunt, et quasi in orbem consistunt. Unde *circulatores,* homines infames, nomen adepti a circulis, quos convenire faciunt; qualem denotat Tacitus cum Annal. I. ait, 'miscere cœtus histrionali studio doctus.' Ἀγύρτας Græci vocavere: ab eadem origine, quia ἀγείρουσι καὶ συνάγουσι τὸν ὄχλον. H. Stephanus putabat appellatos ἀπὸ τοῦ περιάγειν, quia circumducunt secum homines per urbes: sed prius simplicius est, et congruit illis circulatoribus. *Vossius.* Circulos facere, colloquendi causa. Circulus est orbis fabulantium, unde qui in hujusmodi cœtus conveniunt, *circulari* dicuntur. Seneca epist. 11. 'Istam vim dicendi

— aptiorem esse *circulanti* judices, quam agenti rem magnam ac seriam, docentique.' Sic et Epist. 90. si Codici Lipsiano fides. In editt. Rom. Ven. Beroald. est *milites conturbari*, quam lectionem adversantibus Mss. intruserunt editores, quod vocem paullo rariorem non intelligerent, ut recte vidit P. Victorius Var. Lect. VIII. 13. *Davis.* *Circulari* etiam mei, quod recte cum Ursino ex ejus Codice restituit Scaliger. *Conturbari* est in solo Leid. sec. Vide etiam Brantium et alios.

7 *Bellum necessario longius duci*] Sic plerique codices: nec male, si *necessario* in auferendi casu positum dicas. Non male interea Palatin. *bellum non necessario longius duci.* Et tum *necessario* adverbium erit. *Vossius.* Non addidit Cellarius e Palatino, quo cum faciunt Brant. Lovan. et Dorv. *bellumque* Ciaccon. Ms. et Leid. sec. cum Bong. Vasc. Mihi etiam magis placet *non necessario.*

10 *Neu periculo parceret*] Sic Mss. Reg. et Eliensis elegantius paullo. Vulgg. *nec. Clark.* Typographico errore *neu* abiisse puto in *nec* in Edit. Scaligerana. Mss. et Edd. omnes ante illam *neu.* Leid. sec. *nere.* Dein *ea* abest a Mss. aliquot et Edd. primis, in quibus etiam *quo*, ut et Mss. duobus. Contra *eo*, *qua* Leid. pr. sed vide ad v. 51.

13 *Tantæ magnitudinis flumini*] In Petav. et Leidensi primo *t. magnitudini fluminis.* At id simplicitatem Cæsaris excedit. Si quid mutandum, malim *tanta magnitudine flumini.* Vide ad B. G. IV. 1. 'inmani corporum magnitudine homines.'

14 *Judicat*] Norvic. *judicavit.* Quod rectius. *Davis.* cur. sec. Errat vir doctus, ut sæpius diximus, licet et *judicabat* sit in Leid. pr.

20 *Pauci*] Mss. Ursini, Norvic. item Petav. Scalig. Leid. pr. Lovan. Voss. *Paucis ex his militibus arma in flumine ab eo, &c.* *In flumine* habent quoque Pal. Bong. Leid. sec. Dorv. et Edd. primæ. Unde an quid melius vulgato elici possit, videat otiosus lector. Quod tamen non puto. *Vi fluminis* abiit quoque in τὰ *in flumine* B. G. IV. 15. 'Timore, lassitudine, vi fluminis obpressi perierunt.' *Abripi* etiam hac in re frequenter adhibetur.

21 *Interiit tamen nemo*] Media vox huc non convenit; rescribo itaque *interiit autem nemo.* Fr. Hotomannus legit *interiit tamen non nemo:* sed hanc conjecturam rejicio, quia de numero mortuorum haud ita loquuntur Historici. *Davis.* Vox *tamen*, inquit Davisius, huc non convenit. Rescribit itaque, *interiit* autem *nemo.* Sed nihil mutandum. Vox enim *tamen* optime convenit. *Licet* nonnulli ex militibus vi fluminis abrepti essent, *tamen* nemo interiit, quippe ab equitatu excepti. Vide supra ad II. 32. et ad VIII. 19. *Clark.*

23 *Tantum studium*] Petav. Lovan. Scalig. Leid. pr. sec. Voss. Bong. Edd. Vascos. Str. Steph. et Gryph. post. *Studii.* Quam elegantiam idcirco restitui. Vide Periz. et socerum ad Valer. Max. II. 9. 'Tantum amplitudinis:' B. G. VI. 35. 'præsidii tantum:' Drak. ad Liv. IV. 4. 56. 'tantum belli:' B. Civ. II. 7. 'tantum luctus:' III. 1. 'tantum navium.'

Millium vi addito circuitu, magnaque ad vadum fluminis mora interposita] Hæc lectio non est e Mss. sed ab ingenio Jos. Scaligeri provenit. Omnes exhibent *millium* VI *ad iter addito ad vadum circuitu, magnaque fluminis mora interposita;* unde lego *millium* VI *ad iter addito circuitu, magnaque ad vadum fluminis mora interposita;* nam vir summus duas voces transpositas suo loco videtur donasse; totidem vero perperam omisit. *Davis.* *Ad iter* Ciacconius deleri primus jussit: *ad vadum fluminis* ut transposuit Scaliger. exstat in ipsius codice. Reliqui

cum Edd. prioribus *ad iter addito ad vadum circuitu*. Davisii correctionem merito probat Clarkius.

LXV. 1 *Procul visos*] Ultima vox abundat, ut Pet. Ciacconio et Jos. Scaligero observatum. Rescribo *procul ipsos*. Justinus I. 9. ‘*Quibus* ne *ipsis* quidem animus — defuit.’ Vide et Lactantium Div. Inst. v. 11. extr. *Davis.* Scaliger vocem *visos* delendam existimat. Davisius emendat, *procul* ipsos. Sed vocem *ipsos* hoc modo non usurpant boni Autores, nisi ἐμφατικῶς; quod hic locum non habet. Neque vero abundat illud *visos*: etenim *procul visos*, est *subito e longinquo apparentes*; *conspicere* autem, hoc in loco est *attentius intueri*. *Clark.* Dele *rescribo procul ipsos* ad finem notæ: sed eorum loco hæc pone: eam tamen repræsentant omnes Mstt. Forsan legendum *prope suos*, vel *non procul suis*. *Davis.* cur. sec. Nihilominus, si a Codice idoneo abesset, ejicere malim. Nunc in explicatione Clarkii acquiesco: in Leid. pr. *quos ubi vidit Afr. &c.*

2 *Consistit, aciemque instruit*] Sic rursus e Ciacconii conjectura edidit Scaliger, et post eum ceteri; contra Vascos. Str. Steph. Gryph. post. *constitit, aciemque instruxit*. At Mss. et Edd. Vett. constanter *constitit aciemque instruit*: creberrima conjunctione Præteriti et Præsentis; quam perperam ubique tollunt editores. Vide præter alia ad c. 41. ‘Sub castris constitit et facit pugnandi potestatem.’

LXVI. 4 *Signum dari jubet, et vasa militari more conclamari*] Accuratius hæc Frontinus I. 12. ‘C. Cæsar,’ inquit, ‘per exceptum quendam aquatorem, cum comperisset Afranium Petreiumque castra noctu moturos, ut, citra vexationem suorum, hostilia impediret consilia, in initio statim noctis vasa conclamare milites, et præter adversariorum castra agi mulos cum fremitu, et sonum jussit continuare, quos retentos volebat arbitrari castra Cæsarem movere.’ Putabam ἀνιστορησίαν esse: nam strategemate mulorum ad Gergoviam usus Cæsar, ut supra legimus l. VII. Dicat forsan quis et hic simile aliquid contigisse: idque colligo ex verbis, quæ infra occurrunt: nam erant in castris Afranianis, qui dicerent: ‘non posse clam exiri, circumfundi noctu equitatum Cæsaris, atque omnia loca atque itinera obsideri:’ sed facile occurritur, cum ipse Cæsar dicat, non aliunde eam opinionem profectam, quam quia anteacta nocte conclamari vasa in castris Cæsaris audiissent. De Frontini loco obiter moneo, suspectum mendi videri, et vocem illam *milites* a librario imperito insertam; nam nullus dixit *vasa conclamare milites*. Neque id arbitror ab militibus factum: sed puto delectos fuisse præcones, qui id facerent, quomodo *Tesserarii* fuere, qui tesseram militibus annunciarent. Nec miretur quis, totam me vocem audacter adeo ejicere ex Frontino, qui corruptissimus hodie circumfertur. Sane in Vegetio complura id genus occurrunt: quale hoc quod II. 5. ‘Jurant autem milites, omnia se strenue facturos quæ jusserit Imperator, nunquam deserturos militiam, nec mortem recusaturos pro Romana Republica.’ Ubi certe multum vereor ne vox *militiam* a sciolo aliquo adjecta sit, qui cum nesciret *deserere*, et *desertores* dici ἁπλῶς, putavit addendam vocem *militiæ*. Certe si id displicet, contra morem Vetustatis scripsit Vegetius. Prius tamen malo dicere. In Frontino, quin idem usu venerit, non ambigo: imperitus quispiam cum putaret vasa ab aliquo conclamari, inseruit vocem *milites*. Tu eam expunge, et lege mecum *vasa conclamari*. *Vossius.* Grutero suspectæ sunt de Glossa voces *militari more*. Certe id a Cæsare addi non opus erat, ut III. 37. ‘Ne conclama-

tis quidem vasis.' Immo hanc suspicionem non esse vanam, docet variatio, quæ est in Mss.; nam in Leid. pr. Scalig. Petav. Voss. ac Palat. *militaria more conclamari:* imo *more* suprascriptum est in Leid. pr. At in Lovan. et Dorvill. *militaria, more conclamandi proferre:* quod ultimum verbum exstat etiam in Leid. sec. Ex *militaria more*, si retinemus has voces, commode facere posses *militari de more.* Formula enim est frequens *de more.* Nequaquam enim voces has proscriberem; et ad formulam illam pertinuisse videntur. Sic enim et III. 38. 'Vasis militari more conclamatis:' ubi eadem variatio.

7 *Tenerentur*] Ne promoverent iter. Quomodo in Mss. constanter. In Ed. quadam *tuerentur*. Freinsh. Ind. Curt. V. *obterere*, conjecit *tererentur*. Frustra, ut jam monuit Cellarius. Infra *Montosa* ediderunt Rom. Vascos. Str. et Gryph. post. cum Cellario. Sed contra Mss. omnes, et B. C. III. 42. 49. V. ad Front. I. 8. 12. Eadem confusio in *monstrosus* et *monstruosus*, et aliis. Ceterum dein rescripsi *occupaverit* e Mss. præter Dorv. et Edd. omnibus, etiam Scal. Clark. Cellarii, ut debet. Vulgo *occupaverat*, perperam. Vide ad V. 27.

LXVII. 1 *Disputatur in concilio*] Legendum *in consilio*, et postea 'hæc vicit in consilio sententia:' non enim coram tota militum turba hæc agitabantur. *Davis.* *Consilio* rescripsi hic et infra h. cap. autoribus Mss. tantum non omnibus, et Edd. Rom. Mediol. Ven. R. Steph. Vide ad V. 28. et alibi. Dein *ab Petreio* Leid. pr. item *atque Af.* uti etiam Voss. et Edd. Vasc. Str. Steph. Gr. post. *et ab Af.* Dorv. Leid. sec. Edd. primæ. Nec hoc male. Adi ad V. 34. 'ab Duce et a fortuna.'

4 *Pridie noctu*] Vocem *noctu* non agnoscit Petavianus. *Vossius.*

In castris] Deest præpositio in Petav. Leid. pr. Voss. At Lovan. Pal. Bong. Leid. sec. Dorv. et Edd. primæ *a castris.* Clamor inde ortus esset. Vide ad Front. IV. 133. 'expostulare a terra.' Gruterus *a castris* pro hominibus in castris capiebat, vel præpositionem delebat.

5 *Argumenti sumebant loco*] Pro argumento habebant. Elegans hic vocis *loci* usus apud nostrum et alios scriptores obtinet. Sic hujusce libri c. 84. 'Datur obsidis loco Cæsari filius Afranii.' Jul. Obsequens de Prodig. c. 63. 'Incendium —— prodigii loco habebant.' Vide et c. 68. Hoc cum non intelligerent Librarii, in nonnullis Mss. et antiquitus cusis legitur *argumentum sumebant loco. Davis.*

8 *Timori magis, quam religioni consulere consueverit*] Egregie *religionem* pro *sacramento* dixit, cujus apud Romanos maxima reverentia. Hinc Seneca epist. 96. 'Primum militiæ vinculum est religio, et signorum amor, deserendi nefas.' Nam jurabat miles, se signa non deserturum; unde Veget. II. 5. 'Jurant autem milites, omnia se strenue facturos, quæ jusserit Imperator, nunquam deserturos militiam, nec mortem recusaturos pro Romana Republica.' Unde nunc tanto manifestius quod statim dixi, vocem hanc *militiam* supposititiam esse: nam miles solitus jurare se signa nequaquam deserturum, non militiam. Porro quod hic *religionem* Cæsar, idem mox *officium* appellat, cum ait: 'quibus rebus coërceri milites et in officio contineri soleant.' Hoc est in officio, quod signis debebant, ut nunquam ea desererent. Et eodem fere modo *religionem* pro *debito officio* posuit Cicero VII. Verrina: 'Nam qui,' inquit, 'sibi hoc sumsit, ut corrigat mores aliorum, ac peccata reprehendat: qui huic ignoscat, siqua in re ab religione officii declinarit?' Hoc est a debito officio. *Vossius.*

10 *At lucem multum per se pudorem*

omnium oculis] Legit Pet. Ciacconius contra omnia exemplaria *at luce multum per se pudorem omnium oculos*, non mala quidem, sed haud necessaria conjectura. Pudoris enim sedes in oculis interdum collocatur; ut apud Euripidem, Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον. Quemadmodum autem lux pudorem, ita tenebræ impudentiam dicuntur afferre. Noster B. C. II. 31. 'Hujusmodi res aut pudore aut metu continentur, quibus rebus nox maxime adversaria est.' Hinc est quod *tenebras impudentes* vocarit Minutius Felix in Oct. p. 29. *Davis.* Exstat apud Stobæum Serm. 31. Sappho apud Aristotelem Rhetor. I. 9. 23. Αἰδώς κέν σε οὐκ εἶχεν ὄμματα. Idem II. 8. 23. Ἡ παροιμία, τὸ ἐν Ὀφθαλμοῖς εἶναι αἰδῶ: hinc ὄμματα αἰδοῖ κεκοσμημένα memorat Xenophon, Ἀπομν. II. 1. 22. Theognis v. 85. Οἷσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν Αἰδώς. Si plura vis, adi sis Apollonium Rhodium III. 93. 1067. Longinum περὶ ὕψους, § 4. et Athenæum l. XIII. p. 564. B. *Davis.* cur. sec.

14 *Aliquo detrimento*] Non puto a librariis profectam esse vocem *aliquanto*, quam inveni in Leid. pr. Cæsaris ipsius videtur. Vide Wasse in Ind. Sallust. *Aliquanto tempore* Front. III. 6. 4. *Aliquantus numerus* Hirtio B. Afric. c. 21. ubi vide tamen. Ceterum non male Cel. J. F. Gronovius reponit *summo exercitu salvo* ad Livium, ni fallor. Verum cum Mss. retineant vulgatum, nil temere mutari velim. *Summa exercitus*, ut *summa reip.*, *rerum*, *&c.* dici posse videtur: quod æque adhibetur ac *summa respubl.* sic *summa belli* et *summum bellum.* Vide etiam ad c. 21. Immo eodem modo, uti hic, B. G. VI. 34. 'Non in summa exercitus tuenda:' 'summa victoriæ' II. 82.

15 *Hæc vicit in concilio sententia*] Lovan. *vincit*. Carrar. habet *hæc evicit in consilio sententia.* Lege *hæc evincit in consilio sententia*, ut optime Norvic. et Ursini Codex. *Davis.* cur. sec. *Evicit* etiam Scal. et Leid. sec. *evincit* Leid. pr. et Voss., *Consilio* Mss. omnes et Edd. Vett. Quæ itaque reposui. *Evincere* elegans verbum et efficax, et a poëtis adamatum; sed et ab aliis. Vide notas ad Ovid. Fast. III. 681. 'Evicta precibus.' Horat. 'evincit ratio.' Adde et ad Propert. IV. 7. 2. et sæpius alibi.

LXVIII. 3 *Namque itinera, quæ*] Mss. Eliens. et Voss. 'Nam quæ itinera ad,' &c. Quod idem. *Clark.* Sic etiam Cod. Ciaccon. et ex meis Petav. Scalig. Leid. pr. et Edd. Vascos. Str. Stephani et Ed. Gryph. post. Idque vulgato non nihil est elegantius. Quare reposui, c. 77. 'Qui milites,' &c.

5 *Ipsi erant transcendendæ valles maximæ ac difficillimæ: saxa*] Ita Edd. omnes et meliores manu exarati Codices. Nihilominus in Dorvill. scribitur. *Ipsa erant transcendenda valles maxima et difficillima saxa, &c.* Nec abeunt Leid. sec. Lovan. Pal. et Bong. nisi quod in Leid. sec. sit *valle e maxima:* in ceteris *vallis*, et in Lovan. *erant* non compareat, et etiam, si excerptis meis fides sit, pro *saxa* sit *loca*. In singulari *valles* occurrere vidimus ad VII. 47. sed hic locum non habere arbitror. Per valles *difficillimas* intelligere potuit Cæsar *altissimas*, ut ait B. Civ. II. 1. seu profundas. At hinc quæri potest, quid sit *transcendere valles*, quod verbum adhiberi solet in superandis montibus, muris, navibus, et hinc omnibus rebus arduis. *Valles* et *colles* in Mss. solent confundi. Ultima vox si hic exstaret, nihil difficultatis superesset. Sed nunc legendum potius alicui videatur *ipsi erant transcendenda valle e maxima difficillima loca:* id est, post vallem maximam, quam V. M. passuum longam excipiebant loca aspera et montuosa, ut ait auctor c. 66. contra c. 70. 'ex magnis rupibus nactus pla-

nitiem:' ubi omnino vide Davisium: atque ita ipsas Mstorum litteras, et notissimam τοῦ *vallis* significationem retinuerimus. Verum nihil temere mutare satius est: nam per *valles* intelligenda sunt loca inæqualia, ubi nunc descendere in devexa ac profunda, nunc adscendere in alta necesse est. Sic enim clare occurrit B. Civ. II. 33. 'Erat vallis non ita magno, at difficili et arduo adscensu:' et ibidem 'adeoque erat inpedita vallis, ut in adscensu, nisi sublevati a suis, primi non eniterentur.' In eadem re 'Vallem transgressi' Hirt. B. Alex. c. 76. 'convallem transgredi' B. Afric. c. 50.

7 *Inermes*] Leid. pr. *inermis*. Sed Petav. et Voss. *inermi*. Verissime. Vide ad B. G. I. 40. 'Quos inermos sine caussa timuissent.' Dein *frumento* solus e meis exhibet Voss. Ceteri cum Edd. primis *frumentum*. At nusquam, quantum scio, ita loquitur noster. Vulgo quidem ita editur B. Civ. II. 35. 'aditum prohibebant;' sed vide ibi Mss. Quare hic quoque latere quid videtur. An *frumentis* abiit in *frumentu*, et inde factum *frumentum?* Passim adhibet auctor in plurali *frumenta*.

LXIX. 3 *Necessarii victus inopia*] Ante vocem primam in Ms. Norvic. est *nec non;* in edit. Ven. *hos*. Codex autem Ursin. et impressi Rom. Beroald. *nos* repræsentant, ut legendum arbitrer: *nos necessarii victus inopia;* non enim est, cur eam voculam a mala manu adjectam putemus. *Davis.* Suffragantur Mss. Reg. Hotom. Voss. Leid. sec. Bong. Dorv. Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. In Ed. etiam Mediol. *hos:* verum in Cujac. et Leid. pr. scribitur *nec necess.* et in Petaviano *nec non nec.:* unde sese non extricare ait Gruterus. Petav. Codicis lectio mihi unice placet; quæ non intellecta a librariis eas variantes peperit. Afraniani prosequebantur eos contumeliosis vocibus, *nec non* scilicet *dicebant* inter alia. Crebra verbi *dico* est Ellipsis. Vide modo ad B. C. II. 3. B. G. I. 31. 'flentes se projecerunt. Non minus,' &c. supple *dicentes*. c. 74. 'agunt gratias, quod,' &c. 'Eorum se beneficio vivere' scilicet *aiunt*. B. Civ. III. 19. in f. c. 22. Adde etiam notata ad B. Alex. c. 59. 'concurrerunt, ut sibi confligendi potestas daretur.' B. Hisp. c. 22. 'ei manus intentare cœperunt, illius opera se perisse,' sc. *dicentes*. Adde Cel. Burm. ad Petron. c. 33. p. 132. Drakenb. ad Liv. IV. 20. § 7. et Cort. ad Sallust. Catil. 21. § 3. 36. 3. Jug. 70. 5. 71. 5. 109. 3. 'Post diem decimum redire jubet, ac nihil etiam nunc decrevisse' sc. *dicit*; et ita sæpissime.

11 *Animadverterunt*] In Leid. sec. et Bong. *omnium advert.* unde bene subodoratus est Gruterus in antiquis codicibus fuisse *animum advert.;* nam sic diserte exhibent Lovan. et Leid. primus cum Vossiano. Paullo post idem Leid. pr. eleganter *putarent*. Vide ad VI. 11. Apul. Met. l. III. p. 44. 'populus conseptum complevit, aditus etiam stipaverant.'

LXX. 9 *Ex magnis rupibus nactus planiciem*] Postquam aliquid spatii rupes occuparunt, proxima fuit planicies, ut recte explicat Joan. Fr. Gronovius Obs. IV. 20. Sic Justinus XII. 10. 1. 'Itaque ex magna desperatione tandem saluti redditus.' Velleius Paterculus I. 12. 'Ex provocatione, ipse modicus virium, immanis magnitudinis hostem interemit.' Vide etiam notat. ad hujusce libri c. 46. *Davis.*

LXXI. 13 *Aliquo loco*] Prior vox Pet. Ciacconium offendit, qua de causa legendam conjecit *æquo loco*. Sed Ms. Norvic. exhibet *alio loco*, et hanc sane scripturam, ni fallor, omnes mecum probabunt. *Davis.* Sed et *aliquo loco* idem plane est quod *alio loco* vel *alio aliquo loco;* atque etiam elegantius. *Clark.* Bene. Hinc

etiam non mutandum in Ovid. Met. XIII. 323. 'Aut aliqua producet callidus arte;' id est, quædam alia. Ubivis hæ voces permutantur.

LXXII. 8 *Quos interficiendos videbat*] Rarum est, ut apud melioris ævi scriptores hujusmodi participia futurum tempus adsignificent, unde Fam. Stradam ob hunc eorum usum notavit Casp. Scioppius Inf. Famiani p. 95. Ita tamen persæpe loquitur Sulpicius Severus. Sic Hist. Sac. I. 4. 'Se in unum, *dispergenda* per totum orbem, multitudo contraxit.' Et c. 6. '*Multiplicandumque* semen ejus, sicut arenas maris stellasque cœli, spopondit.' Ac iterum c. 8. *Majorem minori* subdendum *esse*. Vide etiam II. 18. *Davis.* Id est, debere interfici, si pugna fieret. Consule Cel. Perizon. ad Sanctii Min. I. 15. p. 145.

10 *A plerisque*] Mss. Petav. Leid. pr. Lovan. Voss. Brant. non agnoscunt præpositionem, elegantiusque abesse censet Manut. sed et alibi præpositionem addidit Cæsar, ut observavit Ciacconius, quare nil temere novandum. c. 74. 'consilium a cunctis probabatur.' Adde ad c. 76. Alioquin Dativum hunc amari ab optimis quibusque scriptoribus, non sum nescius.

16 *In montibus*] Sic Ms. Reg. In aliis deest *in*. *Clark.* Suffragatur Lovan. Quare etiam recepi, postulante id Cæsaris perspicuitate.

LXXIII. 2 *Spem amiserant*] Mss. mei omnes et Edd. primæ *spem dimiserant*. Quod perperam mutarunt pro *omiserant*. Sic *dimittere curam, occasionem, &c.* V. Ciaccon. et Brant. ad B. G. III. 17. N. Heins. et Burm. ad Ovid. Metam. I. 209. Gebhard. ad Nepot. Milt. c. 3. et passim. *Omnino* pro *omnem* male Brutus reponere tentat.

5 *Nunciatur*] Leid. pr. Lovan. Voss. *nunciantur aq.* Quod non temere spernas. c. 11. 'falso eius equi-

c. I. 'Quum nunciarentur adversariorum copiæ, &c. classesque esse complures.' c. 5. 'nunciabantur auxilia magna suppetias venire.' Adde c. 20. et Miscell. Obs. Vol. III. T. 1. p. 138.

LXXIV. 2 *Quem plerisque in castris notum atque municipem habebat, conquirit atque vocat*] Lego omnino: *quem quisque in castris notum atque municipem habebat conquirit atque evocat.* Sic in Mstis Bongars. Petav. et v. c. legitur. *Evocat* etiam alii legendum putaverant. Sed Ciacconius opponit iis autoritatem Lucani, qui super his ipsis colloquiis ait: 'Hospitis ille ciet nomen, vocat ille propinquum.' Mirum certe poëtam, quia *evocat* non licebat, posuisse *vocat*. Sed omitto hæc. *Vossius. Quem quisque.* Sic Mss. Bong. Pet. Voss. Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. At J. Lipsius et Jos. Scaliger in suis editionibus repræsentarunt *quem plerisque in castris, &c.* quæ quidem lectio tam sensui, quam Grammaticæ repugnat. Nos igitur veterum scripturam, probante Vossio, reque ipsa clamante, restituimus. *Davis. Quisque* et *evocat* recte etiam servant Mss. mei præter unum Palat. qui cum Edd. pp. et Ald. Plant. Gryph. Scalig. aliisque *vocat* exhibet.

5 *Deinde Imperatoris fidem quærunt*] Conjecit Pet. Ciacconius, *Dein de Imperatoris fide quærunt*, quem secutus Jos. Scaliger ita edidit. At alteram lectionem exhibent Codices, eaque omnino est retinenda. Ovidius Met. XIII. 89. 'Si quæritis hujus Fortunam pugnæ, non sum superatus ab illo.' Noster B. G. I. 18. 'Eadem secreto ab aliis quærit.' In Ms. Brantiano absurde legitur, *Imperatoris fidem queruntur*. *Davis.*

7 *Armaque cum*] Petav. *Arma quod cum* et ita Voss. pro var. lect. *Arma*

quod cum Lovan. Scilicet legendum e Codice Ursini *Armaque quod cum*, repetito τῷ *quod*, Cæsaris more: dein *queruntur* exhibui fide Mss. meorum omnium, et Ursini. Ingrata repetitio τοῦ *con* tertio loco.

14 *Invitandi caussa*] Ut eos benigne amiceque exciperent; hoc enim in loco illa est vocis *invitandi* potestas. Vide quæ collegit Joan. Georg. Grævius ad Justini I. 6. *Davis*.

24 *Gratulatione*] In Bongars. et Leid. sec. *gratulationum:* quasi Cæsar etiam duo varios casus junxerit uni adjectivo *plenus:* de qua re vide ad VIII. 46. Sed non multum hisce codicibus credo.

26 *Pristinæ lenitatis*] Pridianæ, quam die proximo exercuerat; ut ex eo patet, quod paullo ante milites Afraniani gratias agant omnes omnibus, 'quod sibi perterritis pridie pepercissent.' Sic B. G. IV. 14. 'Milites nostri, pristini diei perfidia incitati:' (ubi plura.) A. Gellius Noct. Attic. X. 24. *Die pristino*, id est, priore, quod vulgo pridie dicitur. *Davis*.

LXXV. 4 *Petreius vero non deserit sese; armat familiam*] Inquit ad hunc locum Hotomannus: 'Familiæ nomine intelligit, opinor, quos Proconsules ex domesticis convictionibus, aut domesticis apparitionibus secum habere consueverant; qui quasi ex cohorte prætoria appellari solent, ut ait Cicero Epist. ad Q. Fr. In qua nullum aliud genus animadverto, quod ex familia dici possit: nam servos certe ad arma non vocaret. Colonos quidem, de quibus superius diximus, potest etiam hoc verbo significare.' Sed, quod pace summi viri dixerim, plurimum fallitur. *Familia* hic Cæsari sunt famuli, liberti, coloni: et ne dubites, audi Lucanum de eadem re loquentem, IV. 205. 'nam postquam fœdera pacis Cognita Petreio, seque et sua tradita venum Castra videt, famulas scelerata ad prœlia dextras Excitat.' Neque id hoc bello novum; ait de Domitio supra ipse Cæsar: Profectum item Domitium ad occupandam Massiliam navibus actuariis VII, quas Igili et in Cosano a privatis coactas, servis, libertis, colonis suis compleverat.' Hinc toties infra memorantur, *colonicæ cohortes, et vernacula legio*, ex colonis nimirum, et servis scripta. Illud quæri possit, an et gladiatores intelligantur: quod non temere dixerim. Scio fuisse postea solutiores sæculi mores. Legimus apud Tacitum I. Annalium Vibulenum quendam militem gregarium, de interfecto fratre falso querentem, ita Blæsum Legatum compellasse. 'Quis fratri meo vitam, quis fratrem mihi reddit? (lege *reddet*.) quem missum ad vos a Germanico exercitu de communibus commodis, nocte proxima jugulavit per gladiatores suos, quos in exitium militum habet atque armat.' Itaque gladiatores illi solebant comitari Imperatores in provincias, et erant in illorum familia, ut disertim testantur Taciti verba, qui paullo post subdit: 'ut pars militum gladiatores, qui e servitio Blæsi erant, pars cæteram ejusdem familiam vincirent.' Disertim ait, gladiatores *e servitio* Blæsi fuisse. Sed non arbitror illud tempore Cæsaris obtinuisse. Quamvis enim non ignorem hoc ipso libro memorari de gladiatoribus, quos Capuæ Cæsar habebat in ludo, eos a Lentulo productos et armatos esse; tamen puto hinc colligi posse, nondum tunc temporis id in usu fuisse: nam gladiatores illi Capuæ erant in ludo, ibique manebant; neque rarum id, ut Romani privati gladiatores in urbibus aut municipiis haberent, ad conciliandа eorum studia: itaque hic per familiam intellige servos, libertos, colonos,

atque id genus homines. *Vossius.*

LXXVI. 5 *Postulat, ut jurent omnes*] Ita conjecit Pet. Ciacconius, et ita edidit Jos. Scaliger, cum in Codd. quos viderant, legeretur *postulant, ut jurent omnes.* Antiquissimæ tamen editt. Rom. Ven. Beroald. repræsentant *postulat ut jurent omnes;* quod manifesto verum; hæc enim verba ad Petreium solum referuntur. *Davis.* Manutius etiam conjecit *postulat,* quod est in Bong. a m. sec. et Ed. Mediol. aliisque vetustissimis.

7 *Jurat. Ipse idem jusjurandum*] Elegantius, ut arbitror, hoc modo distinguetur oratio: *Princeps in hæc verba jurat ipse. Idem jusjurandum adigit Afranium.* Et hanc sane Interpunctionem in editt. Rom. Beroald. Steph. postea deprehendi. *Davis. Jurat ipse: idem, &c.* Ita eleganter admodum ex Editt. Vett. distinxit Davisius. Scaliger et Recentiores, sensu admodum languido et abjecto, *jurat; Ipse idem, &c. Clark.* Monuit de ea distinctione in ineditis Gruterus; quam ego e Mss. admisi.

8 *Jusjurandum*] Sic bene restituerunt Ciacc. Hotom. Brantius, et Scaliger, cum vulgo adderetur Præpositio; ut VII. 67. 'Ad jusjurandum adactis.' Verum Edd. primæ, et Mss. omnes præter unicum Palat. non agnoscunt *ad.* Quare etiam remota maneat.

11 *Ut producatur*] Elegantius multo a Petaviani Cod. manu prima, et Palat. uti et Dorvill. abest istud *ut.* Vide ad B. G. IV. 16. Ceterum *producant* est in Palat. Voss. Hotom. qui non male probat, et Edd. primis, item Beroaldin. *producat* Petav. Leid. sec. Brant. Lov. Bong.

12 *Sed plerosque ii quos receperant*] Illud *ii* non satis placet. In Palat. erat *plerosque quos receperant.* Petav. *plerosque hi quos receperant celant.* Unde eruo veram lectionem, et sine dubitatione lego, *plerisque hi, qui receperant, celant. Vossius.* Sic diserte Ms. Norvic. eandemque lectionem in suo Codice invenit, et inventam probavit Fulv. Ursinus. Miror igitur, unde factum, ut Dionys. Vossius ita primus emendasse sibi videretur. In vulgg. erat *plerosque ii, quos receperant.* Ms. Palat. *Plerosque quos receperant.* Editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. *Plerique quos ceperant, celant;* unde non male legi possit *plerique, quos receperant, celant. Davis.* Variant Codices. Mss. Eliens. et Ursini exhibent, *plerosque hi, qui receperant, celant.* Quæ Lectio omnium optima videtur. Ms. Reg. et Editt. aliquot Vett. *plerique, quos ceperant,* (lege, *receperant*) *celant.* Quæ Lectio priore non multo inferior. Ms. unus Vossii, *plerosque, quos receperant, celant.* Quæ Lectio ferri quoque posset. Pessima autem omnium, et vix Latina, quam secutus est Scaliger, quamque exhibet alius Ms. Vossii; *plerosque ii, quos receperant, celant. Clark. Plerosque ii* vel *hi, qui rec.* est etiam in Mss. Scalig. et Leid. primo. *Plerosque quos cep.* Dorv. et Leid. sec. *plerique quos c.* Bong. aliique. Non male, si *receperant* cum aliis et Hotom. ac Brant. Codice legas. *Plerique celant eos, quos receperant.* Vulgata hodie, ab vetustissimis scriptis confirmata, non rursus movenda tamen est.

13 *Sic terror oblatus ducibus*] In prioribus editt. erat *sic terror oblatus a ducibus.* Quod nescio, cur Scaliger rejecerit; ego firmam lectionem esse non dubito. In Petav. erat, *terrore oblato a ducibus:* eodem modo in nostro v. c. (sic et in Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald.) Palat. *terror ablatus a ducibus.* Omnes tamen præpositionem agnoscunt. *Vossius. Oblatus a ducibus:* ita ex Mss. omnibus et Editt. Vett. præeunte Vossio, sensuque ipso manifesto postulante, restitui. Recentiores nonnulli ediderant, *oblatus ducibus.* Quod Vossius Scaligero attribuit. Sed in Scaligeri

editione est, *a ducibus. Clark.* Grutero placebat omnino *terrore oblato a d.* quod invenerat in Petav. Accedunt Scalig. Voss. et Edd. primæ. Leid. pr. etiam *terrore abluto.* Bong. et Leid. sec. *terrore sublato.* Putem, a Cæsaris manu esse *terrores oblati a ducibus.* Qui rarior pluralis, quem tamen in innumeris vocibus amavit Cæsar, fraudi videtur fuisse librariis, præsertim seq. verbo in singulari. Sed vide ad B. G. IV. 11. 'Si principes ac senatus fidem fecisset.' *Terrores* passim apud poëtas, et Nep. in Att. cap. 9. 'Magnis terroribus vexari.' *Ablatus* etiam Dorv. debuisset saltem *adlatus.* Nam *adferre terrorem* est et apud Front. II. 7. 1. Sed *oblatus* hic præfero.

LXXVII. 5 *In honore habuit*] Sic, quantum scio, Mss. omnes, et Edd. Vett. In Scal. tamen et Montani Edd. forsan et in aliis non comparet τὸ *in;* uti B. G. V. 54. 'Quos præcipuo semper honore Cæsar habuit.' Amant tamen Livius, Cicero, alii addere præpositionem. Sed et ita variatur in illa locutione, *Habere in numero* et *numero.* Vide ad VI. 6. et 'esse honore' et 'numero' et 'in numero et hon.' Ibid. c. 13.

Centuriones in ampliores ordines, equites Romanos in tribunitium restituit honorem] Prius editum erat *centuriones ampliorisque ordinis:* in Bongars. *centurionesque ampliorisque ordinis:* in Vet. Cod. *centuriones ampliores ordines;* et sic Petavianus. Sed haud male Scaliger edidit ista sequentia: *equites Romanos in tribunitium restituit honorem,* haud dubie corrupta. Tribuni militum legebantur (ut Lipsius jam pridem observavit) ex equitibus, et plebeiis. Unde et apud Cæsarem III. de bello Gallico legitur, *retentio equitum Romanorum,* ubi per Equites Romanos designantur Tribuni, nimirum Silius et Velanius, quos antea a Venetis retentos docuerat. Sed cum hic dicatur tribunos militum nonnullos apud Cæsarem remansisse, quis affirmare ausit omnes equites fuisse? si non omnes erant, an ergo qui Tribuni erant ex plebeiis lecti, nullo in honore apud Cæsarem? Aliud ipse dicere videtur, cum ait, *quos ille postea magno in honore habuit,* quibus verbis universos designat. Quare locum hunc (Lipsius tanquam integrum citat) corruptum esse statuo. Palat. codex plurimum juvat, in quo lego *et tr. in tribunitium restituit honorem.* Optime sane. Et nota originem erroris; scriptum fuerat *tr.* tribunus. Librarius putavit principem literam esse *e.* et ex *e. r.* fecit *eq. Roman.* Interea ita erravit, ut ex parte verum diceret. Lege igitur hanc periodon hoc pacto, *centuriones in primores ordines, tribb. in tribunitium restituit honorem:* nam illud *ampliores ordines* puto depravatum ex *in priores,* vel *primores.* Quæ postquam conjectaveram, vidi et Ciacconio placuisse. *Vossius.* Faërnus jam emendarat *et Trib. in trib.* Cum Palatino consentit omnino Dorvill. *et Tr.:* de qua emendatione non est dubitandum. Accedit Leid. pr. in quo *equitum in Trib.* Fors *equidem* vel *et quidem Trib.* aut simile. Pro in *ampliores* proclive est reponere *in priores:* nam *in* non est in Scalig. Leid. pr. Voss. Dorv. qui habet cum Lovan. *amplioris ordinis.* Bong. et Leid. sec. *Centurionesque ampliorisque ordinis.* Nil tamen hic mutem. *Ampliores* sunt honoratiores: unde *Ampli honores* passim. 'Amplum et gloriosum,' vide Gron. ad Liv. XXVIII. 42. 'Amplius nomen' Suet. Aug. c. 7. Adscripsit Lipsius 'Ulterioris ordinis' et 'ampliori quoque ordini:' at in Dial. de Mil. Rom. II. 9. jam legit *Cent. ampliori ordini:* ut et hic Cæsar duos casus uni verbo junxerit.

LXXVIII. 3 *Dierum XXII ab Ilerda frumentum jussi erant efferre*] Ergo falsus Dio, qui ait l. XLI. p. 164. καὶ προσέτι οὔτε τροφὴν εἶχον (αὐθημερὸν

γὰρ τὸν σταθμὸν διατελέσειν προσδοκήσαντες, οὐδὲν ὑπενέγκαντο) οὔτε ὕδατος εὐπόρουν, &c. *adhæc neque cibum habuere (neque enim secum quicquam tulerant, quia unicis castris se quo statuerant perventuros speraverant) et ab aqua laborabant, &c.* *Vossius.*

4 *Ad parandum*] Sine dubio hoc rectum est. Nihilominus ob Mss. consensum notandum duxi, in omnibus meis numero decem scribi *ad prandium.* Debuisset saltem addi *parandum.*

8 *Ilerdam*] Ms. Reg. *ad Ilerdam:* quæ locutio Cæsari familiaris. *Clark.* *Ad* habet quoque Bong. L. sec. et Edd. Bas. Ven. Ald. Vasc. Str. Steph. Gryph. Plant. ut aliquoties supra: sed a reliquis Mss. et Edd. primis abest.

10 *Explicaturos*] Sic bene conjicit legendum esse Ciacconius ex Ms. Achillis Statii et Gryph. Ed. post. nam in prima est *expleturos*, uti Edd. primi, item Aldus, Basil. Ven. Man. et Plant. aliique ediderant, et in Ms. Brantii aliisque reperitur. Sed constanter mei omnes cum Vascos. et Steph. *explicaturos.* Vide exempla apud eum. Sic Hirt. VIII. 4. 'explicare opus,' 'rem frumentariam,' 'sumtus' B. Alex. c. 34. 'fidem,' 'pecuniam,' &c. alii. V. Cel. Burm. ad Calpurnii Fl. Declam. XIV. Cort. ad Cicer. l. IX. Fam. 25. Socer. ad Valer. Max. II. 9. § 7. et Miscell. Obs. V. III. T. I. p. 131. ad ista Apuleii 'Officiis ferialibus explicatis:' ubi in nonnullis Mss. etiam *expletis.*

LXXIX. 2 *Pluriesque*] Sic edidit Jos. Scaliger ex Pet. Ciacconii conjectura; in libris enim est *pluresque*, ex qua lectione sensus rei congruus exsculpi non potest. Quamvis autem hæc vox apud melioris ævi scriptores alibi non occurrat, ei tamen patrocinatur *compluries*, quo usi sunt Plautus et Cato, ut ostendit A. Gellius Noct. Attic. v. 21. *Davis.* *Pluries* contra Vossium, id apud optimos scriptores occurrere negantem, hoc loco defendit etiam Vorst. p. 24. de Lat. merito susp. Occurrit apud Trebell. Poll. in Gallienis, *cum pluries convenissent*, ut notarunt viri docti. Mss. tamen omnes habent *pluresque* et in Edd. primis et Hotoman. est *sustinebant.* Unde num alius sensus idoneus elici possit, videant docti: *subsistere* et *sustinere* sæpissime in nostro confunduntur: uti etiam c. 64.

5 *Suos adscendentes protegebant*] Bongars. *suos desuper adscendentes protegebant.* Sic et Palatinus, nisi quod desideratur in eo τὸ *suos.* *Vossius.* *desuper suos* habet quoque Lovan. et Edd. Vasc. St. Steph. Gryph. post. at in Ms. Brantii et Leid. sec. pro *suos* est *desuper.* Bene. B. G. I. 52. *et desuper vulnerarent.* Et sic alii. Quare eam vocem restitui, malens τὸ *suos* ejici. Jungenda autem *desuper protegebant.*

7 *Morantibus opem ferre*] Pone sequentibus; *morantes* enim hic opponuntur iis, qui antecesserant, quæ nova est verbi notio. Pet. Ciacconius hic *laborantibus* importune reponit. *Davis.*

7 *Ex loco superiore in adversos*] Editt. Rom. Ven. Beroald. habent *adversarios;* sed legendum *aversos.* Equitatus enim Cæsaris milites Afranianos sequutus, in eos progredientes tela conjiciebat, ac proinde in aversos. Eandem lectionem Fulv. Ursino et Fr. Hotomanno placuisse video, licet rationem non addiderint, ob quam illis ita videretur. *Davis.* Merito *aversos*, refragantibus licet Mss. omnibus, ut solent in hac voce, in textum recepit Clarkius. Ante Scalig. edebatur *adversarios:* sed Mss. omnes *adversos:* B. G. II. 26. 'aversi ab hoste circumvenirentur.' Infra II. 4. 'aversos proterere incipit.' Nullus est locus, in quo pro *aversus* non scribatur in Mss. multis *adversus.* Vidit id etiam Manutius, Faërnus et alii cum Ill. Schelio ad Hygin. p. 289.

9 *Tum inquirebant*] Locus corruptissimus, nec a quoquam hactenus tentatus præter Hotomannum, qui pro *inquirebant* emendavit *requirebant*: male fateor, sed melius quam vulgata. Lego ope codicis Petaviani: *tum magno erat in periculo res. Requirebatur, ut cum ejusmodi esset locis appropinquatum, legionum signa consistere juberent.* (Cum Petaviano Codice facit Ms. Norvic.) Hæc genuina loci lectio, quam non facile quis ingenio adsecutus fuisset, nisi opem tulissent codices. Sane Ciacconius depravatum agnovit; cæterum quomodo restitueretur, nihil addidit. Error ortus ex præmissa particula *tum*, quam librarius imperitus repetendam putavit. *Vossius. Requirebatur* in textum recepit Clarkius. Mihi tamen aliud quid latere videtur, quod magis sapit stylum Julianum: pro *tum* in Carrar. est *tamen*. In Cod. Scalig. est *rei tum inquirebatur*. In Voss. *res rei inquirebatur*: at in Leid. primo *res relinquirebantur*. Scribe, *res. Relinquebatur, ut, &c.* Quod verbum sæpissime adhibet auctor simili in negotio, et angustiis B. G. v. 19. 'Relinquebatur, ut neque longius ab agmine legionum discedi pateretur.' B. Civ. I. 29. 'Relinquebatur, ut ex longinquioribus regionibus naves essent exspectandæ.' II. 44. 'Relinquebatur, ut extremam rationem belli sequens colles occuparet.' c. 109. 'Relinquebatur, ut se suis locis *teneret*.' Si quis mavult *Tamen rel.* per me licet. Ill. Schelius conjiciebat, loco modo citato, *in per. erant; res tum requirebat*.

11 *Incitato cursu*] Sic ediderunt primi Plantinus, Scaliger et dein reliqui. Priores cum Mss. omnibus *incitati*: quomodo Hotom. reponebat etiam B. G. II. 26. 'Cursu incitato:' alibi 'incitato equo.' B. Civ. II. 14. 'incitant se.' Vide etiam ad B. G. III. 12. Et certe *incitati* mutari non debuit. Sic enim rursus auctor B. C. III. 46. 'adversus clivum incitati cursu.' &c.: ut est in Mss. omnibus; ac Hirt. B. Alex. c. 20. 'magno cursu incitati ad naves contenderunt.' Similiter rursus B. Civ. III. 78. 'celeritate et studio incitatus ferebatur.' c. 93. 'Incitati fuga montes peterent.' V. etiam ad B. G. III. 10.

12 *Demitterent —— consisterent*] Sic ex Mss. Reg. Eliens. et Voss. et Edit. Rom. restitui, postulante et ipsa Latinitate. Editi Recentiores omnes exhibent *demittere —— consistere*. Quod ferri non potest. *Clark.* Rescribe *sese in valles universi* demitterent, *atque ita* —— consisterent; quam rationem Clarkius in suis codicibus, ipse in Norvic. ac tribus aliis Mstis et in Beroald. Gryph. et Ursin. repertam probamus. *Davis.* cur. sec. Temere Ursini Cod. lectionem adripuit Scaliger, contra Mss. ceteros et Edd. Nam omnino dependent a præcedente *Relinquebatur, ut.* Infinitivum si adhibet ita Cæsar, facit ab initio periodi, rarius tamen. Adi ad VII. 81. Post *exciperercetur* est in Leid. sec. Sed optime rursus membranæ primæ *exciperentur*. Vide ad VI. 11.

LXXX. 4 *Una a fronte*] Ita ex conjectura Ciacconii exhibuit Scaliger: ut *una* sit adverbium. Præcedentes Edd. et Cellar. ac Mss. omnes habent *Una fronte*: quod mutari non debuit. Intelligit Cæsar, castra non, ut alias, a quatuor partibus esse munita, sed tantum ab una, quæ ad hostem vergebat; ut dum subsisterent, tuti essent; in animo habentes tamen, quam primum procedere. *Frons castrorum* sæpius occurrit, ut B. C. III. 37. Front. III. 17. 5. 'fossa in fronte percussa.' Quæ præpositio hic etiam possit subintelligi: πρόσωπον etiam Græcis dicitur.

7 *Dimissos equites, pabulandi caussa, animadvertere*] Editt. Rom. Ven. Beroald. *animadvertunt*, quod melius est ob verba præsentis temporis,

quæ sequuntur. At Ms. Norvic. habet *animum advertunt*, et hæc vera prorsus est lectio. Vide not. ad B. G. I. 24. et B. G. V. 18. *Davis.* Sed nihil opus. Nam et illud *animadvertere* est *præsens.* Tempus rei jam *perfectæ.* Quemadmodum in periodo proxime sequente. *Qua re animadversa,* Cæsar *subsequitur. Clark. Animum adverterunt* reposui e Leid. pr. et Voss. In reliquis et Edd. pp. item Steph. *animadverterunt.* Statim dedi *Re animum adversa* e Petav. et eodem Leidensi; uti et c. 83. e Petaviano. Consule congesta ad B. G. I. 24.

8 *Sese subito proripiunt*] In Cod. Lovan. exaratur *prorumpunt:* quod placuit Ill. Heinsio ad Sil. Ital. XII. 437. atque ita 'erumpere se portis' B. Civ. II. 14. et sic forsan emendandus Nepos in Attico c. 21. 'fistula pus se eruperit,' pro *putris* vel *puris.* Verum vulgata plurimis et vetustioribus Mss. confirmata non minus elegans est, et celerem abitum seu fugam denotat. Vide Cerdam ad Virgil. Ecl. 3. 19. 'Quo nunc se proripit ille.' Wasse et Cort. In Ind. et ad c. 32. Cat. B. 'Dein se curia domum proripuit,' ubi itidem in Ms. uno est *prorupit.* Et præsertim Drakenb. ad Liv. II. 23. 'se undique in publicum proripiunt:' ubi etiam Ms. *prorumpunt:* ut et III. 18. Apul. Met. l. v. in f. 'foras sese proripit infesta:' ubi sola Ed. Florent. *prorupit.* Sed l. VI. 'Meque quadrupedi cursu proripio:' et alibi sæpius 'cursu se proripere.' Quin ipse Cæsar B. C. II. 12. 'Se porta foras proripiunt:' ubi consule Brantium: ibidem tamen, quod vim denotat, *se in urbem irrumperent.*

10 *Eductis legionibus*] Ita ex Faerni conjectura, quam et Hotomannus probavit, ediderunt Scaliger et seqq. Gryph. *relictis his leg.* cum Ven. 1517. et aliis. Manut. edidit *Relictis iis munitionibus.* Verum Mss. constanter et Edd. priores exhibent *Relictis legionibus* i. e. reliquis sibi, ut passim Cæsar loqui amat. Vide omnino notata ad V. 19. 'Dimissis amplioribus copiis, milibus circiter IV essedariorum RELICTIS itinera nostra servabat:' et ad c. 41. hujus libri, 'quos sibi præsidio RELIQUERAT:' quibus locis *retentis* et *retinuerat* substituerant. *Eductis* locum habere nequit. Non enim castra vallo erant munita, adeoque non erant *portæ,* quibus *eduxisset.* Temere etiam Nicasius Ellebodius ex Ms. habente *ora* X, ut passim in Codd. exarari, solet effingit *omnia auxilia.*

LXXXI. 5 *Prælio non lacessit*] Addidi vocem *amplius* fide Mstorum quinque et Edd. Rom. Mediol. Ven. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. aliarumque, quæ vox non est supervacua: *prælio* exsulat a Voss. sed *lacessere prælio* frequens nostro est locutio.

8 *Illi animadverso*] Leidens. prim. Scalig. *Illi enim adverso;* quo facit Ursini Codex *Illi enim animadverso.* Posset conjici fuisse *Illi animum adverso,* ut cap. præc. sed non opus. *Enim* valet *at vero, autem.* Vide ad V. 7. 'Ille enim revocatus resistere:' et supra c. 21. § 5. de verbo *advertere* adi VIII. 16.

9 *Castraque castris convertunt*] Sic codd. plerique omnes et Mss. Pet. ac Bong. sed hic a manu secunda: a prima manu erat (quantum videtur) *convenerunt,* et idem quoque in Palatino legitur. Ciacconius legendum putabat *conferunt.* Quæ phrasis usitata Cæsari, at hoc loco damnanda. Nam conferri dicuntur castra, quando proxime hostem ponuntur. Quis hoc ab Afranio Petreioque factum ait? imo ratio ipsa repugnat, et, siquid judico, castra Afranius aversa parte, quæ longissime a Cæsare aberat, protulit. Quare retineo illud *convertunt,* quod hic exponendum *commutant.* Nam ut *vertere solum,* est mutare solum, vel excedere eo, ut *fortuna conversa,* et commutata, idem

sunt: sic *castra convertere castris*, hic Cæsar posuit, pro castris prioribus relictis nova habere castra. *Vossius.* Ms. Pal. *convenerunt*, Norvic. *conjungunt*, Pet. autem Ciacconius conjecit *castraque castris conferunt*, et sane ita loqui amat Cæsar; mihi tamen videtur nihil esse prorsus in vulgata lectione, quod jure merito offendat. Locum mire interpretatur Vossius; putat enim phrasin hanc denotare, Afranianos pro prioribus castris relictis nova habere castra, et quidem a Cæsare magis dissita; cum illos castra sua Cæsaris castris propinquiora fecisse necessario significet: nam hosti ad progrediendum non dari facultatem, hujusce capitis initio testatus est Cæsar, et ex c. 83. constat, breve spacium inter utraque castra fuisse positum; unde etiam patet eos versus Cæsarem movisse, ut, *si prælium committeretur, propinquitas castrorum celerem superatis ex fuga receptum daret.* Apparet etiam ex Hirtii B. G. VIII. 9. et 10. Cæsarem castra castris hostium contulisse, etiam cum timorem simularet. *Davis.* *Convenerunt* etiam Lovan. et Dorv. sed male. *Convertunt* castra aliis castris; castris factis, rursus castra faciunt, et sic proferunt munitiones, non ad Cæsarem versus, ut cum Davisio putat Clarkius, sed a Cæsare longius: tam prope enim ante fuerat eorum castris Cæsaris exercitus, ut tota nocte et toto postero die non potuerint in ea re laborare. Et quæso, cui bono, ad castra Cæsaris munitiones protulissent, cum aquam quærebant? Vossio accedit quoque Cellarius.

14 *Proximo die, præsidio in castris relicto*] Verba Cæsaris invasit Glossa: nam legendum *postero die*, quemadmodum dant Petavian. Norvic. et Beroald. sexcenties ita locutus est noster, ut et alii. *Davis.* cur. sec. Non adsentior Davisio, c. 2 Mss. legenti *postero*. Nam *proximus dies*, est *de naestvolgende dag.* Sic B. Civ. III. 10. 'triduo proximo:' immo jungit, ut hic, *nocte* et *proximo die* Sueton. Aug. c. 94. Adde Calig. c. 25.

16 *His eos supplices male haberi Cæsar et necessariam*] Ita edidit Jos. Scaliger, et sic Ms. Norvic. nisi quod in ea perperam scribatur *malle haberi.* Sed vitiosa est lectio recepta, non enim Afraniani jam erant supplices. Rescribo *his eos* suppliciis *male haberi*, aquæ videlicet ac pabuli inopia. Editt. tamen Rom. Ven. Beroald. Steph. non male exhibent *His eos supplices malis Cæsar necessariam subire deditionem;* aut etiam, quoniam *supplices male haberi* in aliis Codd. legatur, reponi potest *his eos supplices malis habere Cæsar et necessariam, &c.* Harum lectionum utramvis eligas: omnes enim vulgatæ præstant. *Davis.* *His eos supplices* malis *haberi.* Scaliger edidit, *His eos supplices* male *haberi.* Quod sine dubio vitiosum. Ex Ms. Reg. et Editt. Vett. omnino restituendum, *supplices* malis *haberi.* Non autem; quomodo Davisius reponit, *supplices malis* habere. Illud enim *habere*, respiciet Cæsarem, minusque conveniet cum eo quod sequitur, *subire.* Porro, Davisius aliter conjecit legendum. *His eos* suppliciis *male haberi.* Quæ emendatio, ut non mala, ita nec necessaria est. *Clark.* Nec mihi placet lectio, quam Scaliger reposuit, licet ei suffragetur, plane Petav. et alii. Ante ipsum edebatur, *His eos supplices malis Cæsar nec. &c.* pro quo jam Ciacconius conjecit *suppliciis.* Vulgaris lectio confirmatur Mss. Lov. Pal. Bong. Leid. sec. Voss. Dorvill. et aliis, nisi quod in plerisque sit *enim* pro *eos.* At in Cujac. et Scalig. *His eos supplices male habere, et n.* Verum in Leid. primo, optimo illo codice exstat plane, ut conjecit Davisius *His eos suppliciis male haberi Cæsar et n.* ut c. 63. 'agmen hostium male haberet.' At *supplicii* vox hic minus convenit. Quare arbitror, cum

ortam ex antiquo Accusativo *supplicis*, et partim ex Cujac. ac Scalig. partim ex ceteris Codd. lego cum Davisio *His eos supplices malis habere Cæsar et, &c.* Cæsar maluit habere eos supplices, quo eos redigerent hæc mala, et scilicet *eos* subire necessariam deditionem, quam, &c. *Habere supplices* eodem dicitur modo, quo apud Ciceron. pro Ligar. in Init. *Habere confitentem reum.*

18 *Circummunire*] Ita ex Mss. Reg. et Vossii restitui. Quæ locutio Cæsari valde familiaris. Al. *circumvenire. Clark.* *Circumvenire* cum Carrar. et Norvic. habet ex meis Bongars. sed recentissimus. At reliqui omnes cum Edd. primis, Vascos. Steph. Str. Gryph. post. *Circummunire.* Nihilominus adi notas ad c. 18. ‘Reliquis diebus oppidum vallo castellisque circumvenire instituit.’ Sic enim ibi Msti edunt.

20 *Ibi et inopia pabuli adducti —— omnia sarcinaria jumenta interfici jubent*] Multo melius in Ms. Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. legitur *illi et inopia, &c.* Hoc autem eorum facinus memorat Jul. Frontinus Strateg. I. 1. *Davis.* *Illi.* Sic restituendum optime vidit Davisius, ex Ms. Eliens. et Editt. quibusdam Vett. Quibuscum faciunt Mss. Reg. et Vossii. Scaliger aliique ediderunt, *Ubi. Clark.* Videtur Typothetarum erratum esse in Ed. Scalig. Mss. cuncti et Edd. priores *illi.*

21 *Ad iter exped.*] Hoc e conjectura Manutii, et Faërni libro in textum recepit Scaliger. Cum in Mss. tum aliorum, tum meis omnibus et Edd. scribatur *ad id*, scilicet, quo descensuros existimabat Cæsar, nempe eruptionem faciendam. Et ita diserte Frontin. ‘Isque exasperatus, interfectis omnibus inpedimentis ad pugnam descendisset.’ Mirum etiam, si *ad iter expeditiores* forent, jumentis sarcinariis, quæ onera poterant portare, interfectis. Crederem ego, inpeditiores futuros fuisse. Quare veterem lectionem revocavi.

LXXXII. 3 *Impediendæ rei caussa*] Ms. Norvic. *Impediendæ munitionis, quæ fiebat, caussa.* Codex vet. Pinelli, *Impediendæ munitionis caussa, quæ fiebat;* sic et Faërni liber, unde ille rescribendum putavit *impediendæ rei caussa*, nam reliqua *rei* glossema esse videbantur. Acute quidem, nec tamen locum perpurgavit; legendum, omissa voce *caussa*, *impediendæ rei, horæ circiter* VIII. ut liquet ex vett. impressis, qui veram lectionem et Glossema integrum servarunt; repræsentant enim Editt. Rom. Ven. Beroald. Steph. Raphel eng. *Impediendæ rei, quæ munitionis caussa fiebat.* Sic Hirtius Bell. Alex. c. 55. ‘Quæ dissolvendæ disciplinæ severitatisque essent.’ Sallustius Jugurth. c. 88. ‘Quæ postquam gloriosa modo, neque belli patrandi cognovit.’ Vide et Catil. c. 6. *Davis.* Edd. omnes ante Scalig. *quæ munitionis caussa fiebat* e glossa in textu habent receptum, estque in Mss. meis cunctis, nisi quod Leid. pr. det *inpedimenti rei quæ munitiones fiebat caussa.* Palat. et Dorvill. *inpediendæ rei munitionis caussa*, aperto indicio *munitionis* esse e Glossa, adeoque etiam *caussa*, ut bene hic loci vidit Davisius: suffragante Clarkio. Quam ellipsin habuimus jam supra sæpius. Vide ad IV. 1.

7 *Videri prælium diffugisse*] Sic edidit Jos. Scaliger, cum omnes Codd. repræsentent *prælio diffugisse.* Mihi legendum videtur *prælium defugisse*, quod et Fr. Hotomanno placuit. *Defugere* enim est recusare, vitare. Cæsar B. G. VI. 12. ‘Aditum eorum sermonemque defugiunt.’ Et B. C. I. 32. ‘Sin timore defugiant, illis se oneri non futurum.’ Contra *diffugere* idem denotat, ac *partes diversas cursu petere, dilabi.* Hirtius B. G. VIII. 35. ‘Ii repentino malo perterriti, diffugiunt in sua præsidia.’ Cicero Offic. III. 32. ‘Non quos in acie cepisset,

aut qui periculo mortis *diffugissent.*' Vide et de Bell. Afric. c. 3. *Davis.* E Davisii sententia edidit Clarkius *prœlium defugisse;* quod et ego recepi: nam *def.* clare inveni in Vossiano: *prœlio* forsan natum est ex antiquo *prœliom;* nisi *prœlia* malis. Certe *prœlium diffugere* nihil est. Defendi potius posset *diffugisse* seu *defugisse prœlio;* quasi ab eo fugisse, vitasse prœlium, et sic detrectasse. Quare non omnino Mss. lectio a me damnatur. Certe Grat. in Cyneg. 456. ait 'Defugit ab sacris:' ubi *fugere* et *effugere* ita quoque construi docet Cel. Burm. Prætuli interim tamen *defugisse prœlium.* Sic *defugere auctoritatem.* De quo Muret. ad Ter. Eun. II. 3. 98. Apud Varron. de R. Rust. II. 4. 'Nec tamen defugio, quin dicam quæ scio.' Hinc cum eodem Burm. malo apud Ovid. Am. III. 9. 28. 'Defugiunt avidos carmina sola rogos.' Adde Cl. Drak. ad Liv. v. 38.

13 *Occupabant*] Mss. Eliens. et Voss. exhibent *occupabant duæ.* Quæ lectio nequaquam mala. *Clark.* *Duæ* additur quoque in Carrar. Scalig. Lovan. Dorvill. et aliis, uti et Edd. Florent. ac Gryph. pr. quæ habent *occupant duæ.* Nihilo minus adjectitium videtur.

LXXXIII. 1 *Acies erat Afraniana duplex: legio* v. *et* III. *in subsidiis locum alariæ cohortes obtinebant*] Ita Scaliger edidit, non arbitror, veram hanc lectionem ratus, sed quia codices non juvabant, nihil temere mutans. Certissimum est corrupta verba esse. Faërnus legebat *ex legione prima et tertia:* et *leg.* I. *et tertia* quoque habet Palatin. codex. Sed perperam; nam ut recte Ciacconius ooservat, prima legio non fuit in Hispania, eratque ea, quam Cæsar Pompeio in Italia transdidit. Idem ait tertiam quoque legionem fuisse apud Pompeium, quia l. III. de B. Civ. ait Cæsar: 'legiones duæ transditæ a Cæsare initio dissensionis ex S. C. quarum una prima, altera tertia appellabatur.' Sed oblitus est Ciacconius ipsum se hoc loco pro *tertia* ex Lucano rescripsisse *quarta.* Verum mitto hoc. Emendat itaque Ciacconius hoc modo: 'Acies erat Afraniana duplex legionum quinque. Tertium in subsidiis locum alariæ cohortes obtinebant.' Ne hoc quidem usquequaque rectum. Noli dubitare, quin rescribas: *Acies erat Afraniana duplex legionum quinque: in subsidiis l. a. c. obtinebant.* Sane in Pet. codice invenio *leg.* v. *tertia* ubi cuncta sana, nisi quod *tertia* factum ex III; hoc depravatum ex *in.* Atque ita egregie quoque magnus Lipsius l. IV. Mil. Rom. Dial. 8. emendabat. Nam constat v legiones Afranio et Petreio fuisse; et indicant hoc verba Cæsaris, quæ supra leguntur: 'erant legiones Afranii tres, Petreii duæ.' *Vossius.* Legionum v, *et tertium in subsidiis locum, &c.* Variant Mss. Scaliger edidit, *legio* v. *et* III. *in subsidiis, &c.* Quod manifesto corruptum. Quod edidimus, ex emendatione Ciacconii est; cui suffragatur Vossius, nisi quod vocem *tertium* delendam existimet. Immerito. Nam illud *tertium—locum* optime respondet præcedenti *acies—duplex.* *Clark.* Pro *legio* v. est quoque in Ciacconii Cod. *leg.* v. in Palat. et Dorv. *Leg.* I. Desunt in Bong. et Leid. sec. Dein in nullo Cod. est illud *et.* Optime, si legamus, uti feci, *erat duplex legionum quinque, tertium in S. locum, &c.* Edd. ante Scalig. *duplex Legio quinta et tertia in S. loc. aliar. cohortes obtinebat,* uti etiam in Voss. ac Petavian. ex parte, in quo *aliæ* cum Lov. et Dorvill. Pro *tertia acie,* quam ex legionum parte Cæsar instruxit, Afranius alarias cohortes ibi locavit. Lipsius in Analectis ad Milit. suspicabatur etiam scribi posse *legionum* II. *et* III. duarum scilicet Petreii cum ipso et *trium* Afranii cum ipso.

3 *Sed primam aciem quaternæ cohortes ex legione tenebant*] Res ipsa clamat mendum latere. Quid enim! quatuor cohortes solum in prima acie fuere? certe exiguus is numerus, nec Afraniano par futurus. Lego ex codice Pet. Pal. Bong. et nostro, *quaternæ cohortes ex quinque legionibus.* Nam quinque tunc Cæsari legiones fuere. Itaque ex quinque legionibus quatuor cohortes in prima acie erant, hoc est, in universum cohortes XX: has pone sequebantur cohortes ternæ, et illas iterum ternæ, ex sua quæque legione; itaque forma agminis Cæsariani talis erat, uti quoque Lipsius observavit, l. IV. Mil. Rom. Dial. 8.

♦♦♦♦ ♦♦♦♦ ♦♦♦♦ ♦♦♦♦ ♦♦♦♦

♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦

♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦

Ubi quinque, quas vides, altitudines totidem sunt legiones; primo quaternæ cohortes, deinde ternæ, et iterum ternæ. Clara res est. Interea non displicet emendatio Nicasii Ellebodii, qui legebat, *quaternæ cohortes ex quaque legione.* Sensus idem erit. *Vossius.* *Ex* V *legionibus.* Ita optime restituit Vossius ex Mss. suis. Quibuscum faciunt Mss. Reg. Eliens. et Is. Vossii. Scaliger ediderat, *ex* V. legione: quod manifesto vitiosum. Nic. Ellebodius emendaverat; *ex quaque legione.* Sed præstat lectio, quam secuti sumus. *Clark.* *Legionibus* exhibent etiam Scalig. Dorvill. Leid. sec. atque ita restituit loco cit. Lipsius. Adi etiam super hoc loco Salmas. de Re Milit. c. 13.

7 *Cingebat*] Leidens. pr. *cingebant.* Recte. Vide Davis. ad c. 61. 'magnos equitatus,' et nos ad B. G. VI. 7. 'Gallorum equitatuum.' Paullo ante e J. F. Gronovii sententia scribendum esset *Quæque* pro *cujusque;* sed adi eum et Cl. Duker. ac Drak. ad Liv. III. 22. 'suæ cuique parti:' immo ex vestigiis Mss. (V. varias Lect.) forsan scribi posset *suis quæque legionibus.*

8 *Cæsar ut nisi coactus p. non committeret*] Sic vulgo edunt omnes, nemine interpretum de varietate aliqua monente. Cum tamen id in nullo codice meo, si Leid. sec. excipias, compareat: *ut* primo deest in Petav. Pal. Lovan. Leid. pr. Voss. Dorv. *non* abest a Pal. Lov. Bong. Leid. pr. Dorv. *committeretur* Bong. Ceteri *committere.* Optime. *Cæsar tenebat propositum non committere prælium, nisi coactus,* pro *committendi.* Uti sæpissime loquitur Cæsar. Consule notata ad VIII. 44. 'Plures rebellare consilia inissent.' Nec obstat, quod non sequatur *inpediendi,* sed *inpediret* (sic enim Mss. mei omnes, non in plurali). Nam et hoc est ex Julianis elegantiis, ut variet modos: de ea re dixi ad B. G. II. 10. 'Constituerunt reverti, et convenirent.'

9 *Illi—impedirent*] Sic Mss. Reg. Ut intelligantur Afranius et Petreius. Al. *ille—impediret;* scilicet Afranius Quod perinde est. *Clark.*

LXXXIV. 2 *Aquæ, lignorum, frumenti*] Sic e Ms. Ursini bene restituit Scaliger: cum vulgo legeretur *aquæ ligni et fr.* et pejus in Edd. pp. *atque ligni et fr.* Consentiunt Ursini Cod. Petav. Cuj. Scalig. Leid. pr. *aquæ ligno fr.* Palat. Dorvill. *atque aquæ* Leid. sec. *atque ligni* Voss. et alii. In nullo est *et.* Tria jungere solet Cæsar sine copula. Vide exempla plena manu collecta ad IV. 15. 'Timore, lassitudine, vi fluminis obpressi:' et sæpius cum aliis, ac Valer. Max. III. 2. § 7. Ext. ubi vide.

4 *Si conloqui*] Leid. pr. *si quid loqui.* Eleganter sane.

6 *Delegit*] Sic Mss. Reg. Eliens. et Vossii. Rectius, quam quod habent editi, *deligit.* Venitur enim in locum, non quem quis *deligit* tum cum venitur, sed quem prius *delegit.* *Clark.* Consentiunt mei meliores septem et Edd. primæ, item Vascos. Steph. et alii.

7 *Non esse aut ipsi aut militibus*]

Legendum ex Ms. Norvic. *aut ipsis aut militibus;* dux enim erat cum Afranio Petreius, cui etiam venia erat precanda. Julius etiam Celsus p. 191. ubi hanc Afranii orationem refert, ait 'nec *nobis;* Cæsar, nec militibus his irasci debeas.' *Davis. Afranio:* Sed in Mss. Reg. Elieus. et Vossii est, *ipsis:* scil. *Afranio* et *Petreio.* Quod probat Davisius. Nec immerito. Sic enim jam supra, quod in editis est *ille—impediret;* in Ms. Reg. est *illi impedirent. Clark. Ipsis* habent Mss. omnes et Edd. Ven. Ald. Manut. Gryph. pr. Plantin. Male Brutus e Vascos. Steph. cum quibus consentiunt Edd. pp. *ipsi* præfert. Omnia quæ sequuntur, in plurali efferuntur; et loquitur verbis quoque Petreii; ut minorem invidiam sibi contrahat. Rescribendum ergo omnino *ipsis.*

11 *Pene ut feminas circummunitos*] Ita Mss. omnes; nec præter Ciacconium fuit quisquam, cui hic locus suspicionem moverit. Suspicionem dico, nam corrigere non tentavit. Ego emendo, *pene ut feras circummunitos.* Ait Afranius, se suosque Cæsaris exercitu ita conclusos, ut quasi indagine capti teneantur: hæc vera lectio; et qui de ea dubitat, aurem non habet. *Vossius.* Non dubitandum de emendatione Vossiana, quam cum Cellario et Clarkio recepi. Nam vulgata lectione excogitari potest nihil ineptius. Scriptum erat *feias.* Hinc *feminas* fecerunt nugaces librarii. *Circumventos* autem est in Hotom. libro, uti et in Busl. et Edd. Rom. Mediol. Ven. Vide ad c. 18. 81.

12 *Prohiberi aqua, prohiberi ingressu*] Eodem respicit, quo priora: sed locus item male sanus. Lego *egressu:* nimirum quia clausi erant. Sed videor melius quid reperisse, et sensus aptior erit, si scribamus *congressu.* Et huc vere spectant, quæ paullo post Cæsar ait, 'neque corpore dolorem, neque animo ignominiam ferre posse.' Dolorem, quia fame et siti vexabantur: ignominiam, quod ignava morte perituri essent, quippe quibus negaretur prœlium, ad honeste occumbendum. Hæc emendatio non ambigo, quin aliis quoque se probatura sit. *Vossius.* Quem locum *ingressus* hic obtinere posset, nequeo equidem divinare, nec, ut opinor, alius quispiam. Ulcus est in verbis, cui sanando solus operam dedit Vossius. Reponit ille *prohibere egressu,* non prorsus quidem male; sed hanc conjecturam postea deserit, ut *prohibere congressu* substituat. At pugna eos non prohibuit Cæsar; constituit autem 'signa inferentibus resistere, prior prœlio non lacessere.' Vide c. 82. Omnino scribendum videtur *prohibere digressu,* id est, discessu; eam lectionem sensui convenire nemo non videt. *Davis.* Ego, cum Cellario, priorem Vossii conjecturam probo; *prohiberi egressu,* tanquam feras indagine clausas. *Digressus,* quod voluit Davisius, est Discessus in diversas partes: quod hic non convenit. *Clark. Ingressu* pro incessu, progressu, ego non mutem: progredi enim eos vetuerat multos per dies Cæsar. *Ingressum præbere* Front. III. 7. 4.

Neque corpore dolorem, neque animo ignominiam ferre posse] *Dolorem* vocat molestiam ex aquæ, lignorum et frumenti inopia ortam: iis autem maxima erat *ignominia,* quod circummuniti tenebantur. Pet. quidem Ciacconius pro *dolore* rescribit *laborem,* quia dolorem soli animo competere putavit, ut equidem arbitror: aliam enim rationem comminisci non possum. Utcunque sit, huic certe loco *dolor* melius congruit. Cicero Tusc. Quæst. II. 15. 'Interest aliquid inter laborem, et dolorem: sunt finitima omnino, sed tamen differt aliquid. Labor est functio quædam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris: dolor autem motus asper in corpore, alienus e sensibus.' Vide et

Offic. III. 5. *Davis.* Unice hic locus confirmatur ab Hirtio VIII. 44. 'sive indignatione et dolore vinculorum sive timore:' ubi vide. Paullo post edidi *siqui* auctoribus Mss. Lovan. Scalig. Vossian. Dorvill. Vide ad B. G. I. 48. 'si qui equo deciderat.'

LXXXV. 7. *Quos in sua potestate habuit*] Lege *habuerit*, sic omnes Mss. sic L. Latina poscit. *Vossius.* Vulgg. *habuit.* Sed lectionem, quam recepimus, in plurimis Mss. inventam probarunt viri eruditi, eamque exhibent editt. Rom. Ven. Beroald. et linguæ Latinæ ratio postulat. *Davis.* Vulgg. *habuit.* Vossius autem et Davisius ex plurimis Mss. reposuerunt, *habuerit:* quod et Linguæ Latinæ rationem postulare existimarunt. Sed utrumque recte dicitur. Et illud *habuit* emphasi sua non caret. Est enim affirmatio Cæsaris, se hostium nonnullos in potestate sua habuisse. *Clark.* Sic jam Ursinus, Hotom. Brutus e suis legerunt, et ita etiam in meis omnibus præter Voss. qui cum Carr. et Beroaldo, *habuerat*, solemni errore, exhibet. Sic et dein rescripsi *putarint* fide Petav. Lovan. Leid. pr. Dorvill. pro *putarunt*. Palat. *putari.*

12 *Imperitos et per colloquium deceptos*] Malim *homines imparatos* cum Lipsio Bentleioque; vel *homines immeritos.* Serenus Sammonicus cap. 14. 6. 'Sed dolor *immeritum* lumen si forte lacessit.' Juvenalis Satyr. x. 60. —'*immeritis* franguntur crura caballis.' Josephus Iscanus de bell. Troj. I. 145. 'Lædimur *immeriti*, patimurque indigna priores.' Vide Ovidium Trist. II. 274. Amm. Marcellinum XXIX. 2. p. 613. et Saxonem Grammaticum Præfat. pag. 2. *Davis.* cur. sec. Conjecit etiam Lipsius *inpeditos:* quæ vox cum *inperito* supra sæpius confunditur. Certe hoc convenientius, quam *inparatos:* siquid innovandum, malim etiam *inmeritos.* Sed nihil est mutandum. *Inperiti* Cæsari sunt simplices, εὐαπάτητοι, inprudentes, nec satis muniti ad inlecebras: quare suo more ad inlustrationem subjungit, 'et per colloquium deceptos.' B. G. I. 40. 'contra homines barbaros atque *inperitos*, &c. hac ne ipsum quidem sperare, nostros exercitus capi posse.' VI. 20. 'barbaros et *inperitos* homines ad iniquam p. conditionem deduci posse.' c. 20. 'Homines temerarios atque *inperitos* falsis rumoribus terreri:' ubi Codd. quidam dant *inpeditos.* Adde Val. Max. III. 8. 6. Liv. I. 19. Plura aliorum exempla videre lector potest apud J. F. Gronov. l. IV. Observ. c. 3. Hinc *peritus* non tantum gnaro rerum, sed et *stulto, inperitus prudenti* opponitur. Phædr. l. I. Fab. 23. 'Repente liberalis, stultis gratus est; Verum peritis inritos tendit dolos:' unde patet, non opus esse Cel. Bentleii conjectura *rerum.* Nam *rerum periti* satis stulti animo esse possunt, et quamquam multarum rerum habeant experientiam, non recte tamen sapere. Sallust. B. Jugurth. c. 49. 'prudentes cum inperitis, rudes cum bello melioribus.' Male *inperitos* exponit Cl. Cortius *ignaros;* et ideo *prudentes* per *gnaros* explicat: plura vide ad Hirt. B. Afric. c. 31.

14 *Plerumque hominibus nimia, &c.*] Recte quidem; sic enim B. G. II. 30. 'Plerumque hominibus Gallis brevitas nostra contemtui est.' Verum Ursin. Cujac. Pet. Scal. Leid. pr. Voss. habent *hominum:* unde suspicatur Gruterus legendum *plerisque hominum.* Mihi vero similius videtur *plerumque homini in n.* licet sequatur pluralis. Is enim numerus ansam corrumpendo loco potius præbuisse videtur. Quamvis ea numeri mutatio sit creberrima, ut alibi plus semel vidimus. Sed et *hominum pertinacia* jungi potest; et sic manere optimorum Codicum ipsissima lectio.

23 *Nihil horum*] Bene; sed vide, num præferas, quod servarunt Leid. pr. Lovan. et Dorvill. *Nihil quorum:*

quod a librariorum cerebro alienum videtur.

27 *Idem ad portas urbanis præsideat rebus, et duas bellicosissimas provincias absens tot annos obtineat*] Pompeium intelligit, qui Africam et Hispaniam obtinebat. Vide Plutarchum in Dat. p. 779. In Ms. autem Norwic. corrupte legitur *idem ad portas urbanis præsidia rebus:* corruptius in editt. Rom. Ven. Beroald. *idem apportans urbanis præsidia rebus,* licet antiqua manus Venetæ sanam lectionem restituerit. *Ad portas* vero dicit, quoniam iis, qui cum imperio erant, in urbem ingredi non liceret. Vide Paullum Manutium de Sen. Rom. cap. 4. *Davis.* Non damno hanc lectionem: siquidem ex Mss. sit recepta. Interim testari possum, ita esse in nullo meorum, qui constanter legunt *ut idem ad portas urbanis præsidia rebus et,* &c. *obtineat.* Nisi quod in Dorvill. Leid. sec. Voss. et Ed. Med. sit *adportans,* quod ex non perspecto usu Dativi ortum est. *Præsidia obtinere urbanis rebus* idem est, quod *in præsidio esse urbi,* ne novi motus fiant, et Resp. quid detrimenti capiat. Sic 'in præsidio urbi esse' apud Frontin. l. 1. 8. 3. 'Præsidia urbanis rebus' dictum est, ut 'communi saluti auxilium,' et similia multa; de quibus vide ad v. 48. Ovid. Met. II. 349. 'inania morti Munera.' Jam autem *obtinere præsidia, obtinere urbem cum præsidiis, &c.* locutiones sunt frequentissimæ: quare non dubitavi, quin *præsidia* revocari debeat. Ad urbem enim Pompeius erat cum exercitu.

LXXXVI. 2 *Aliquid victi incomm. &c.*] *Victos* enim se profitebantur duces ut c. 84. dixit. Non placet tamen admodum ea vox hoc loco, et in vetustissimis libris, ut Petav. Scalig. et Leid. pr. legitur *Justi.* Incommodum, quod lege belli a victore juste iis inponeretur: vel *jussi,* ut τῷ *ultro* obponatur. Dein τὸ *inde* delevi; nam non exstat ea vox in Ms. Ursin. nec Petav. Scalig. Lovan. Leid. pr. sec. Voss. Bong. Dorv. Palat. nec Edd. Flor. Scal. neque habere locum videtur. Forsan *ultroneæ* i. non rogatæ scripserit auctor.

6 *Neque omni*] Ms. Reg. et Edit. Rom. *neque enim;* sed præstat vulgata lectio. *Clark. Enim* etiam Carrar. Leid. sec. Bong. et Edd. Mediol. Ven. sed vulgata lectio multo majorem emphasin habet.

7 *Firmum esse posse*] Rarum id quod de missione ageretur; eam enim respici manifestum est: plane autem dormitavit Fr. Hotomannus, qui hæc verba de fide ducibus data intelligit. Vide c. 76. *Davis.*

11 *Ne quid iis noceretur*] Bong. codex habet, *ne quoi de his noceatur.* Editt. Rom. Ven. Beroald. *ne cui de his noceatur.* Quod probo: hæc autem si vera lectio, ex Mss. Cujac. et Petav. *cogatur* paullo post legendum. *Vossius. Ne cui de eis* noceatur, *neve quis—sacramento dicere* cogatur—, *cavetur:* ediderunt Scaliger et Recentiores, *Ne quid eis* noceretur, *neve quis*—cogeretur—, *cavetur.* Sed Vossius ex Mss. restituit eam, quam secutus sum, lectionem; quam et ipsa Temporum ratio postulat. Firmant Mss. Reg. Is. Vossii, et Eliensis; quorum posterior habet, in præsenti tempore, *noceatur* et *cogatur;* priores autem integram eam exhibent, quam reposui, lectionem. *Clark. Ne cui de his* est etiam in Leidens. sec. et Ed. Medic. Sed ceteri Mss. et Edd. *Ne quid.* Quod movendum non videtur: at *noceatur* et *cogatur* est quoque in Leidd. Petavian. Palat. Bongars. Dorv. Scalig. Carr. et Edd. Veteribus, item Steph. Gryph. Plant. *Neu* pro *neve* etiam reposui auctoritate Mss. omnium et Edd. pp. item Vascos. Steph., &c. ut sæpe.

4 *Neve quis invitus sacramento dicere cogeretur*] Lego ex Ms. Cujacii et Petavii, *neve quis invitus sacramentum dicere cogatur. Vossius.* Ex Mss. Pe-

tav. et Cujac. rescribit Vossius *sacramentum dicere*, ac ita sane Ms. Norvic. Sed alii Mss. et veteres cusi vulgatam lectionem retinent, ac proba est locutio ; dixit enim Livius IV. 53. ' auxilioque Tribuni nemo invitus sacramento diceret.' Nihil igitur movendum. *Davisius.* Ibid. *metu ceteri sacramento dixerunt.* Adde Tennul. ad Frontin. IV. 1. 4. et J. F. Gron. ad Livium XXIV. 8. ' Quibus sacramento liberi vestri dicant :' ubi vulgo erat *sacramenta*, uti hic inveni in Vossiano et Leid. sec. Turbant quoque II. 24. ' ut sacramento dicerent.' Verum tamen præter Cujac. et Petav. etiam Scalig. et Leid. pr. cum Ed. R. Steph. habent *Sacramentum :* quorum auctoritas certe præponderare debet. Horat. od. II. 17. ' Non ego perfidum Dixi sacramentum.' Tacit. Ann. I. 28. ' Percennione et Vibuleno sacramentum dicturi sumus ?' Hist. IV. 31. ' Adigente Flacco, instantibus, tribunis, dixi sacramentum.' Sic enim Mss. illis locis constanter. Immo apud ipsum Cæsarem, c. 23. hujus libri, ' Milites Domitianos sacramentum apud se dicere jubet.' Veget. II. 5. ' Militiæ sacramenta dicuntur.'

LXXXVII. 7 *Ad Cæsarem intus adierunt*] Alii *introduxerunt*. Laudo et ambabus manibus amplector conjecturam Jani Guilielmii, qui c. 11. Quæst. in Aulularium legit *in jus adierunt.* Observo sic locutum Cicer. in Verrem, Orat. IV. 11. ' Cum ad prætorem in jus adissemus, excogitat sane diligenter, et caute quid decernat. Nam antequam verbum facerem, de sella surrexit atque abiit.' Idem Orat. VII. 11. in eundem Verrem : ' Nam Heraclius tum adfuerat, cum primum dati sunt judices : de hac, qui antequam in jus aditum esset, antequam denique mentio controversiæ facta esset, discessisset, putabant nihil agi posse.' Sed abunde hæc ad firmandam Guilielmii emendationem. *Vossius. Intus adierunt* ex Ursini codice recepit Scaliger, cum vulgo legeretur inepte *introduxerunt*, quod tamen est quoque in Palat. Bong. Dorvill. et Leid. sec. Reliqui mei quoque *intus adierunt* præter Leid. pr. qui dat *Justius adierunt.* Corrupte sine dubio ex *in jus*, uti bene in textum jam receperunt Cellarius, et Clarkius, et Cort. ad Sall. B. Bat. c. 42. Terent. Phorm. 5. 8. 41. ' In jus ambula.' Vide ad Aurel. Victor. de Vir. Illust. c. 72. ' Ne quis ad eum in jus iret :' et passim, quamquam non nego *intus* aliquando pro *intro* sumi : ut III. 26. ' Quo simul atque intus est itum :' si sana est lectio. Vide Fabri Thes. et notas ad Vellei. II. 25. Sed tamen plerisque locis etiam cum Accusativo notat in loco : ut et ibi patet etiam addita præpositione *in.* Liv. XXVII. 11. ut est in Mss. a me visis ' Romæ intus in cellam ædis,' &c. Vide et ad Obseq. c. 106. Non possum, quin hac occasione emaculem Virgil. in Cul. 76. ' vallibus imis Semper opaca novis manantia fontibus antra.' Nam Mss. Voss. et Petav. elegantius *v. intus.*

9 *Flagitarentur*] Cellarius et Amstælodamenses ediderunt, *flagitaretur.* Sed longe elegantior lectio est, *flagitarentur ;* ut *Stipendium* sit casus Accusativi. *Clark.* In Lexicis jam notatur hujus locutionis testimonio producto, etiam *flagitari*, ut plura ejus generis verba, retinere accusativum rei. Vereor tamen, ne infirmo tibicine sit fultum hoc testimonium : nam Mss. mei omnes habent *flagitaretur* cum Edd. primis, uti et Gryphii aliisque. Retinui tamen *flagitarentur.*

14 *Q. Fufium Kalenum*] Sic ex Ms. Ursin. et Schedis Pulm. cum Cellario, Davisio, et Clarkio edidi hic et B. Civ. III. 8. 26. 55. 106. e Mss. plurimis, &c. cum olim scriberetur *Fusium.* Male, ut e nummis patet : quare Ill. Heinsius quoque *Fufium*

scribendum esse libri sui oræ adleverat. Mei habent meliores *Fuscium* vel *Fuseium, Fusenum* Leid. pr. *Suffenum* Voss. at omnes *Kalenum* per C. exarant perperam. *Fusius* et *Fufius* confunduntur etiam B. G. VII. 3. ubi vide. Dein *præficit* exhibui auctoritate Petav. Leid. pr. Palat. Bong. Dorv. Voss. mutatione temporum crebra, et singulis, ut ita dicam, paginis occurrente. Item ultimam voculam *est* delevi, exigente id sermonis elegantia, uti et Leid. pr. a m. pr. et Palatino Codd.

DE BELLO CIVILI.

LIB. II.

CAP. I. 4 *Ad partem qua est aditus* (*ex Gallia atque Hispania ad id mare, quod adigit*) *ad ostium Rhodani*] Ita Scaliger edidit, parenthesi inclusis illis quæ hic vides verbis: quod quando in editione ejus fit, denotat suspecta vel ejicienda esse. Palatinus et Bongarsianus codex habent: *aditus ad Galliam atque Hispaniam.* Et sic emendabat Faërnus. Alii legunt: *Qua est aditus ab eo mari quod vergit ad ostium Rhodani.* Sed hoc Fulvius nimium recedere putat a vulgata scriptura. Et ut verum fateamur, parum id ex mente Cæsaris. Quomodo tamen emendandus locus sit, prorsus nescire me confiteor. Œdipo hic opus est. Illud certum arbitror, quædam a librario inserta esse. *Vossius.* Variæ sunt hunc in locum hariolationes. Gabr. Faërnus scribit, *qua est aditus ad Galliam atque Hispaniam, &c.* nec male divinavit, ita enim exhibent Mss. Carrar. Palat. et Bongars. ac editt. Rom. Ven. Beroald. Petro Ciacconio placuit *qua est aditus ab eo mari, quod vergit ad ostium Rhodani;* quam conjecturam, ut nimis audacem, merito rejicit Fulv. Ursinus. Scaliger reponit *qua est aditus ad ostium Rhodani,* cetera ex interpretatione nata temere arbitratus. Ingenue autem fatetur Vossius, se prorsus nescire, quomodo emendandus sit locus; cui tamen felicem medicinam tantum non invenit frater ejus Isaacus; legit enim not. ad Pomponii Melæ II. 5. 'altera ad partem, qua est aditus ex Gallia atque Hispania, ad id mare quod attingit ostium Rhodani;' *aditus* enim *ex Gallia atque Hispania* concise dicitur, pro eo quod est, aditus ad Massiliam, venientibus ex Gallia Hispaniaque. Firmatur ejus sententia ex editt. Steph. et Vascos. in quibus est *attingit ad ostium,* sic et Ms. Norvic. nisi quod ille *attigit;* nec forsan male, *attigo* enim dixerunt veteres. Propertius Eleg. I. 17. 27. 'Si quando vestras labens Amor attigit undas.' Eadem etiam forma usi sunt Pacuvius, Lucilius et Plautus, ut ostendit Joan. Meursius Exercit. Crit. Part. I. in Epid. Plaut. c. 7. p. 119. Sed, ut hic ἀρχαϊσμὸς Cæsari reddatur, non multum contendo. Illud certum, præpositionem ab Is. Vossio rejectam debere retineri; eam quippe exhibent Mss. et veteres cusi. Rescribe igitur *attigit,* sive *attingit, ad ostium Rhodani.* Auctor ad Herennium l. IV. fol. 38. B. editt. Lamb. 'Ad hanc rem, quod satis est, attingemus.' Ipse Mela I. 4. 'Et

qua ad fluvium attingit, latissima.' Sic etiam loquitur Sulpicius Severus Dial. III. c. 14. p. 484. *Davis.* Scaligero fere consentit Gruterus, at cum Is. Vossio facit Clarkius, et quasi ex optimis Mss. ita edidit: nisi quod *ad ostium* retinuerit. Certe *ex G. atque Hispania* servant Leid. pr. Voss. Scalig. et Petav. Cujac. Reliqui cum Edd. pp. *ad Galliam atque Hisp.* Non autem cum Vossio et Clarkio distinguerem post *Hispania.* Jungenda videntur *aditus ad id mare.* B. G. IV. 2. 'Mercatoribus est ad eos aditus.' Dubito tamen. Dein in nullo codice est *attingit*, sed ita exhibet quoque Ed. Gryph. posterior, et libri sui margini adlevit Lipsius. *Agit* Carrar. *ad* non agnoscit Bong. Hotomannus retinet *adigit*, subintelligens *naves.* Est vir doctus, cui placet *adtinet*, i. e. adtiguum est, pertinet. Cum plerisque viris Doctis adridet mihi maxime *adtingit*, sive, ut alii censent, ἀρχαϊκῶς, *adtigit ad ostium.* De verbo *adtigere* adi etiam Gifan. in Ind. Lucret. et Fabr. ad Terent. And. IV. 5. 50. In Melæ loco a Davisio adlato habet Ms. amici mei *Et qua fluvium attigit*, ut alibi sæpe, librariorum, puto, errore. Contra eodem capite, *quæ in mare attingunt*, uti ex Codd. edidit Gronovius. *Adtingere* cum Præpositione jungunt etiam alii. Vide Heins. ad Ovid. Art. II. 701. 'Ad Venerem quicumque voles adtingere seram.' Ceterum illa *ad partem* vehementer offendunt, nisi velis sub *una* et *altera* non subaudire *partem*, sed *obpugnationem*.

7 *Reliqua quarta est, quæ aditum habet a terra*] 'Massilia solis mille quingentis passibus terræ cohæret, qua firmissimus et turribus frequens murus opponitur,' ut auctor est Eumenius Paneg. VI. 19. 1. *Davis.* Faërno, Ursino et Ciacconio suspecta est vox *Reliqua:* leguntque duo posteriores *qua ad. habet* vel *habeat*, ut est in Ursini Codice: Mss. mei omnes constanter servant *reliqua q. est, quæ.* Præfero tamen *qua*, uti et *habeat*, quod exhibui auctoritate consentientium Codicum Pet. Leidd. Lovan. et 6 aliorum.

II. 4 *Asseres enim pedum duodecim cuspidibus præfixi*] Inter remedia adversus turres fuere olim trabes, quas incutere solebant, ad infringendas eas. Unde hic per asseres putabat Hotomannus trabes denotari. Sane parum refert, asseres an trabes fuerint: interea temere unum pro altero non accipiendum, docet me autorum gravissimus, qui Histor. IV. ait: 'Eduxerant Batavi turrim duplici tabulato, quam Prætoriæ portæ (is æquissimus locus erat) propinquantem, promoti contra validi asseres et incussæ trabes perfregere.' Neque hic dicat quispiam per asseres et trabes eandem rem denotari: contra morem Taciti hoc, qui supervacuis verbis non utitur. Sed sufficit: neque enim tanti res est, quando loca reperiuntur, quibus *asser* pro trabe ponatur. *Vossius.*

5 *Per quatuor ordines cratium in terram defigebantur*] Voces eas *in terram*, ut furcillandas, unco Scaliger inclusit, repugnante tamen re ipsa. Ait enim Cæsar, tanta vi a Massiliensibus adactos asseres, ut quatuor cratium ordinibus perruptis, in ipsam humum penetrarent; quare nullus ambigo genuina hæc verba esse. *Vossius. In terra defigebantur.* Ferri quidem potest hæc constructio. Sic Livius VIII. 8. 'hastas subrecta cuspide in *terra* fixas' dixit. Cum tamen Petav. Pal. Norvic. et Gryph. habeant, 'in *terram* difigebantur,' ea potius videtur recipienda. *Davis.* cur. sec. Bene hæc verba *in terra* defendit Vossius, eaque agnoscunt Mss. omnes; nisi quod in Petavian. Palatin. Dorvill. Edd. Vascos. Steph. aliisque sit *in terram.* Nil muto tamen. Vide ad Frontin. II. 3. § 17. 'Palos in terram defigerent:' ubi docui, apud Livium, Vegetium,

&c. *in terra defigere* vulgo in Mss. legi. Adde l. hujus c. 10. 'in trabibus columellæ defiguntur.'

7 *Inter se porticus integebatur*] Nota *porticum* pro *vineis* poni: nec aliud hodie nostrum *galeries*. Idque vinearum proprium nomen est. Sed quia olim porticus (hodieque passim videmus) in hortis solent contegi vineis, inde nomen ad militiam transiit. Unde Festus Pompeius; 'Vineæ,' inquit, 'quod vini feraces sint. Etiam militares quædam machinationes a similitudine appellantur.' *A similitudine*, non vitis ipsius, quæ nulla profecto est, sed quia vineis contegi solent porticus ad amœnitatem. In Gloss. Mss. invenio, 'Vineas, machinamentorum genera, quæ fiunt in modum turrium, ac rotis quibus descendunt (lege *adscendunt*) milites ac muros expugnant.' Nimirum confudit bonus Glossographus pluteos, ac vineas, ac turres. Nam pluteis rotæ; turres adscensum dant. Vegetius IV. 15. 'Vineas dixerunt veteres, quas nunc militari barbaricoque usu causias vocamus.' Sed mira codicum varietas est, in quibus reperias *causias, cautias, caucias, cautibus, cantibus*. Sed Vincentius Bellovacensis, qui Vegetium et hic, et passim exscribit, habet: *Vineas dixerunt veteres quas nunc cautibulos, alias chartos* (lego *chattos*) *vocant*. Nec dubito quin *chattos* illud rectum sit; nam et vinea Græcis quoque appellata nomine testudinis: et hinc in Poliorceticis Apollodorus χελῶναι inquit ἐλαφραὶ αἱ καλοῦνται ἀμπέλοι. Sic posterioribus quoque *cattos*, i. e. feles appellatas esse crediderim. Sed priusquam finio: in Mss. omnibus est *integebantur*, non, ut Scaliger edidit, *integebatur*. Quare prius retineo, et aio vocem *porticus* plurali numero hic positam: ut *vineæ* quoque veteres dixere, non vinea: nam etsi Lucanus dixit, 'Procedit vinea terra;' et Silius, eodem modo, in singulari usurpavit; pueri videant metri caussa factum: qui soluta oratione scripserunt, semper *vineas* habent. *Vossius*. Non quidem Scaliger primus edidit *integebatur*, sed jam ante Beroaldus, aliique. Mss. tamen omnes, si Vossianum excipias, et Edd. primæ, item Vascos. Steph. Gryph. et plures habent pluralem numerum, qui corruptus esse videtur ob præcedens *hac*, sub qua *porticum* intellexerunt; sed *hac* adverbialiter ponitur, ut millies: et pro eo in 4 Codd. scribitur *huc*.

8 *Testudo pedum* LX, *æquandi loci caussa facta; item ex fortissimis lignis*] Noli, quod Scaliger putabat, verba hæc *facta item* suspecta habere: proba et firma sunt, et respiciunt ad illa, *pedalibus lignis inter se conjunctis*. Ait Cæsar, Massiliensibus tantam machinarum copiam fuisse, ut crates, aut id genus opera disturbarent: itaque ex validis tignis constructas vineas fuisse: antecessisse autem testudinem item ex fortissimis lignis factam. *Vossius*. Erravit Pet. Ciacconius, qui hanc machinam ea re factam arbitratur, ut opera Cæsaris loco æquari possent; mihi enim cum Just. Lipsio Pol. l. I. Dial. 8. intelligi videtur testudo ad congestionem fossarum parata, quam describit Vitruvius X. 20. *Davis*.

9 *Ex fortissimis lignis*] Fortitudo ad animum proprie refertur; viribus tamen corporeis et rebus inanimis interdum tribuitur. Plinius XVI. 11. 'Rigorem *fortissime* servat ulmus.' Non multo aliter Corn. Severus in Ætna vs. 404. lapidi molari *animos* attribuit. Vegetius de re mil. I. 15. 'Ut arcum scienter teneant, ut *fortiter* impleant.' Idem c. 20. '*ferrum* scienter ac *fortiter* directum' dixit. *Davis*. 'fortior pons' B. Alex. c. 19. Veget. I. 24. 'Sudes lignis fortissimis.'

10 *Involuta*] Sic vulgo nec male legitur ex emendatione Ciacconii; quum in prioribus Edd. et Mss. ex-

staret *evoluta:* quod tamen contrarium, nec huic loco aptum sensum exhibet. Unde forsan rectius foret *convoluta*, ut scribæ pro c i. e. *con* exararint *e*. Immo *convoluta* restat plane in Cod. Scalig. et Ed. R. Stephani; atque ita Lipsius et Aicardus sui libri margini adscripserunt. Nec enim puto, *evolvi* sumi posse pro *omnino induci:* ut *evinci* pro omnino vinci, et similia.

III. 5 *Provehitur*] Hoc compositum frequens esse in re navali vidimus jam ad B. Gall. v. 8. 'Leni Africo provectus.' Verum præpositionem *pro* reperi in solo Vossiano. Nam Petav. Scalig. Leidd. Lovan. Bong. Dorvill. exhibent *pervehitur*. Quod altero non minus in usu est; ut jam Lexica docent. Vide et Vellei. Paterc. II. 55. et 75. Melius autem hic convenit, quam *pro*. Indicat enim Cæsar, eum navibus per fretum vectum esse. Passim autem, ut in ceteris verbis, ita etiam in hoc præpositiones illæ confunduntur: Mela III. 9. 'Per hoc pelagus, ut Nepos adfirmat, Gades usque pervectus est:' ubi Ms. a me visus *provectus*. Valer. Max. I. 5. § 4. 'Navicula in Africam pervectus:' et ibi Mss. quidam *prov.* sed Nep. in Alcib. c. 4. 'Hac (navi) Thunos in Italiam pervectus.' Restituendum hoc etiam Apuleio l. I. p. 15. 'me usque ad portam non dorso illius, sed meis auribus pervecto.' Sic enim Ms. Bertin. non *prov.* p. 17. 'equo, qui me strenue pervexit.' Ibid. Scriverius male edidit *prov.* Hic vero in Palat. est *prævehitur:* quod cave, cum Grutero admittas. Id enim notat *prætervehitur*. Vide ad III. 26. 'Dyrrhachium prætervehitur,' vel *prævehitur;* amatque potius casum Accusativum. Nasidius autem 'freto *est* pervectus,' non *prætervectus fretum*.

7 *Ex navalibus eorum unam deducit*] Editt. Rom. Ven. Beroald. 'Ex navi-

hæc, quæ nunc obtinet, lectio; nam cum Msto Norvic. rescribendum crediderim 'ex navalibus eorum deducit navem.' Sic c. 4. 'Ex navalibus productas naves refecerant.' Hanc sane scripturam Cæsaris ἀφελότης videtur postulare. *Davis.* *Ex* navalibus *eorum*, navem *deducit*. Hanc lectionem ex Ms. Eliensi intulit Davisius. Eandem exhibet et Ms. Reg. Editt. Vett. habent, *Ex* navibus *eorum*, unam *deducit*. Quæ lectio tolerari posset. Scaliger et recentiores ediderunt, *Ex* navalibus *eorum*, unam *deducit*. Quod admodum est durum, et vix Latinum. *Clark.* Ante Scaligerum vulgatam lectionem jam exhibuerunt Ven. 1517. Ald. Vascos. Steph. Gryph. et alii. Cum Ed. Mediol. etiam Ms. Carr. habet *ex navibus e. unam d.* Ms. Scalig. *Navem ex navalibus e. deducit.* Petav. *ex navalibus e. unam deducit navem.* At Leidenses et Voss. Palat. Bong. *ex navalibus eorum deducit*. Vulgatis adstipulantur Lovan. et Dorvill. suspicer potius *navem* e Glossa intrusam esse, ob incertam ejus sedem, malimque sequi Carrar. Msti et Veterum Edd. lectionem. *Unam* excidisse videtur; quia scriptum fuerit per notam *I.* Forsan dedit Cæsar, *ex navibus eorum navem unam deducit.* Interim quia nihil certi extricare potui, vulgatum obtinere sedem suam passus sum. *Unam* tamen non delerem. III. 23. 'Naves, &c. et unam frumento onustam abducit.'

IV. 3 *Remigum gubernatorumque magna copia suppetebat*] Ultimam vocem omnes exhibent Codices; eam tamen expungendam censuit Jos. Scaliger. Perperam. Sic B. C. I. 49. 'Magna copia pabuli suppetebat.' Ita et B. G. I. 16. Nec etiam dici potest, pro more Cæsaris, naves fuisse *armatas* remigum gubernatorumque magna copia; eas enim *armatas* semper vocat, cum velis, funibus, reliquoque apparatu instruuntur. Vide B. C. I.

hæc verba cum eo, quod antecedit, aut sequitur, non recte cohæreant, parenthesi sunt includenda. *Davis.* B. G. I. 3. 'Ut in itinere copia frumenti subpeteret.'

8 *Ut ext. tempore c. subvenirent*] Vocula *ut* non comparet in Petav. Leid. pr. Palat. Voss. Dorvill. Et sane elegantius videtur abesse. Vide præter alia, quæ notavi ad B. G. VIII. 20.

11 *Invisis latitantibus atque incognitis*] Verba mihi suspecta; et vereor, nequid a librario irrepserit. *Vossius.* Editt. Vett. *invisis latitantibusque atque incognitis rebus*; Ms. Norvic. *latitatis.* Ineptit Joan. Mich. Brutus, qui, loco primæ vocis, ex Codice Carrar. reponit *immissis*, quod interpretatur *invito atque nolenti ultro oblatis et obtrusis*: nemo enim non videt hanc significationem parum huc convenire; vulgata autem lectio optime congruit. *Invisæ res* sunt antea non visæ; ut apud Florum IV. 12. 27. 'Invisum atque inaccessum in id tempus Hercynium saltum patefecit.' Etiam Vossius suspecta habuit verba, et veritus est, ne quid a Librario irrepserit: quod miror; cum, optimos scriptores plura fere συνώνυμα conjunxisse, nemini lateat. Cicero offic. III. 13. 'Certe (*hominis est*) non aperti, non simplicis, non ingenui, &c. versuti potius, obscuri, astuti, fallacis, malitiosi, callidi, veteratoris, vafri.' Minucius Felix Octav. p. 22. 'Magis sunt angusta (*templa*) numinibus incolis, præsentibus, inquilinis.' Vide et G. J. Vossium Inst. Orat. V. 11. 4. *Davis.* Synonymia frequens præsertim nostro est, ut aliquoties jam monendum habuimus. Vide ad B. Gall. II. 20. Forsan tamen hic *latitantibus* e Glossa vocis *invisis* inrepserit, vel aliud quid lateat. Nam in Petav. Leid. pr. et Lovan. etiam *latitatis* sine sensu.

15 *Tauroënta*] Accusativus; a *Tauroïs*, Ταυρόεις. Editores, in Indicibus suis, inepte *Tauroënta* in Nominativo usurpant. *Clark.* Videndus hic omnino Cellarius.

V. 10 *Omnesque superioris ætatis*] Ætatis provectioris, Seniores. Rarissima est locutio; tamen simili fere modo Apuleius Metam. l. I. pag. 9. ed. Pricæan. 'Video,' inquit, 'mulieres duas *altioris* ætatis.' Eodem sensu *majorem ætatem* dixit Tertullianus in Apolog. c. 9. *Davis.* Lipsius adleverat libri margini *serioris.*

14 *Qui non in ejus diei casu*] Hoc est, eventu, fortuna; et explicat, cum ait: 'quibus urbe capta eadem esset belli fortuna patienda.' Sic infra *fortunam* dixit pro *casu.* 'Nostri repentina fortuna permoti, arma, quæ possunt, arripiunt.' Unde miror Ciacconium tamen emendare hoc loco conatum, *in ejus diei eventu. Vossius.* B. Civ. II. 14. 'proximi diei casu.'

19 *Si superavissent*] Lege *sin superavissent.* Sic enim loqui solet Cæsar, aliique scriptores optimi. *Davis.* cur. sec. Apud nostrum tamen in Mss. optimis utroque loco passim *si* repetitur, rarissime *sin.* Vide quum alibi, tum in variis lectionibus ad B. G. VII. 32: et ita alii. Adi Cort. ad Plin. Ep. I. 3. p. 11. Drakenb. ad Liv. IV. 5. § 6. Bentlei. ad Horat. Ep. I. 1. 5.

VI. 7 *Deductis paullatim navibus*] Sic vulgo hic locus legitur, nullo vel inepto sensu. Brutus enim tum naves adhuc *subductas* non habebat, quas paullatim *deduceret* in mare. Nam jam *commissum* fuisse ait auctor *prælium.* Rescripsi igitur fide Mstorum Petav. Lovan. Leid. pr. aliorumque et Edd. Veterum, item Steph. Gryph. Aldi, Plant. *diductisque*, id est, explicatis, diversis. Adi ad Frontin. II. 5. § 8. 'Diductis in latera viribus.' Cort. ad Sallust. Jug. c. 25. 'Diducta manu hostium.' III. 40. 'Ut adversariorum manus diduceret.' c. 3. 'Diductis copiis.'

14 *Magna vis eminus missâ telorum—inferebant*] Hac locutione offensus

Fr. Hotomannus, ex antiquo Codice reposuit *magna vi eminus missa telorum — inferebant*, quam vocem ad Massilienses Albicis conjunctos retulit. Sed, si ut solet, *antiquum suum Codicem* appellavit editionem Romanam A. D. 1472. mala fide rem gessit; illa quippe cum aliis omnibus vulgatam lectionem exhibet, quæ sana est et integra; nam *vis* hic numerum significat: nec rarum est, ut nomini multitudinis singulari plurale verbum adjungatur. Sic B. Civ. III. 81. 'Nulla Thessaliæ fuit civitas, quin Cæsari parerent atque imperata facerent:' ita legendum ex Mss. Voss. et Norvic. in vulgatis enim est *pareret atque imperata faceret.* Auctor de B. Hisp. c. 6. 'Partim ut pedestris copia' (sic Norvic. Vide not. ad B. C. I. 45.)– 'castris præsidio esse possent.' Pomp. Melæ III. 4. 'Gens—non se urbibus tenent--res opesque secum trahens, semper castra habitant.' Ita ex Mss. legendum, non *tenet* et *habitat*, ut in editis. Sæpe hanc σύνθεσιν in Livio vitiarunt Librarii, ut ostendit Joan. Frid. Gronovius ad XXXVI. 16. *Davis.* Vide ad B. Gall. III. 17. et alibi. Immo Liv. II. 5. 3. 'Magna vis hominum simul inmissa corbibus segetem fudere in Tiberim.'

17 *Ex insigni*] Sic restituit Gabr. Faërnus, et Norvic. in quibus legitur *ex igni.* Editi vett. *ex signo.* Nolim autem cum Joan. Brantio et fido illo errorum exscriptore Joan. Goduino παράσημον intelligere; denotari puto signum prætoriæ navi proprium, quale fuit vexillum purpureum, aut turris, alia item, de quibus vide doctissimum et diligentissimum virum Joannem Schefferum Milit. Nav. III. 1. p. 175. seq. *Davis.* Etiam Codd. Brant. Petav. Scalig. Lovan. Voss. *ex igni.* Cujac. *ex igne.* Bene, si noctu res gesta esset. Adi Scheffer. ibid. pag. 177. Quo adludit Virg. Æn. II. 256. 'Flammas quum regia puppis Extulerat.' Sed pugna hæc claro accidit die. *Signo* Leid. sec. Bong. cum. Edd. pp. et Cellarii: *ex signis* Leid. pr. Sanam lectionem servarunt Palat. et Dorvill. *ex insigni.*

18 *Tantum, re provisa, enisus, ut, &c.*] Tolerari satis hæc potest lectio, fulta auctoritate Petav. Leid. pr. Scalig. aliorumque. Notandum tamen in Mss. Carr. Lovan. et 4 aliis, atque Edd. primis, Vascos. Steph. scribi *tanta re*, i. e. tanti momenti, ut subintelligamus *ita*, vel *adeo* ante sequens *ut:* quomodo cum reliquis auctoribus sæpe loqui amat Cæsar. Vide loca ad B. G. III. 14.

22 *Perfracto rostro*] Voss. *prærupto:* at Petav. Leid. pr. Palat. Dorv. et Ed. Elzev. A. 1675. *præfracto.* Ne dubita, quin vere. Vide, quæ laudo ad VI. 35. Mox *animum adversa* rescripsi e Petavianis membranis: et confer conlectanea ad B. G. I. 24.

VII. 1 *Sed Nasidianæ naves*] Miror incogitantiam Ciacconii, qui illud *sed* alieno hic loco positum putat, et *sedecim* emendat. Male. *Sed* hic gratiam habet; et, si tollas, amittit periodus venustatem suam. *Vossius.*

2 *Aut conspectus patriæ*] Ms. Carrar. editt. Rom. Ven. Beroald. Vascos. Steph. habent *respectus patriæ*, quæ vox a nonnullis, velut minus Latina, perperam rejicitur. De illa egerunt Interpretes ad Phædri l. v. Fab. 4. *Davis. Respectus* etiam in recentissimis Bongars. et Leid. sec. atque Ed. Mediol. forsan pro *aspectus.* Nam ut *respectus* satis Latinum sit, hoc loco efficacius est verbum *conspectus patriæ*, ut nemo non videt. Errat vero Cl. Clarkius, notans Mss. plerosque habere *respectus.* Si enim jam nominatos, uti et Hotomani librum, excipias, reliqui noti Codd. *conspectus* servant.

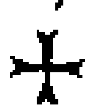
10 *Ad cognoscendum effudit*] Cum voces *ad cognoscendum* non exhibeat Ms. Norvic. eas mihi suspectas esse fateor, et Glossam videri redolere. *Davis.* cur. sec. Non agnoscunt etiam τὰ *ad cognoscendum* Scalig. et Leid. pr.

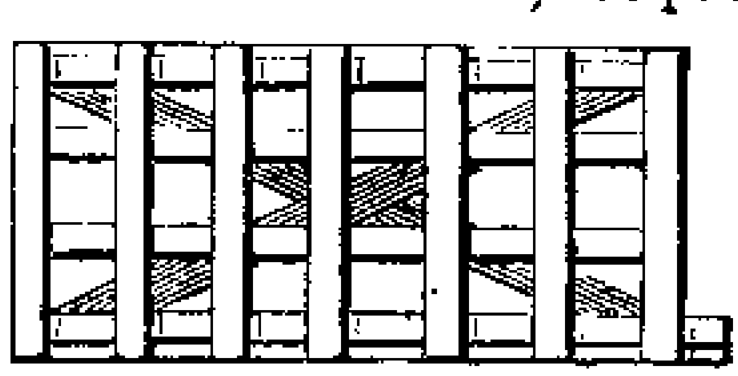
at solet Cæsar ubique copiosus esse, ut singulis liquet paginis.

12 *Nihilo sequius*] Editt. Rom. Ven. Beroald. habent *nihilo segnius*, quod etiam probum est. Sallustius Jugurth. c. 75. 'Nihilo segnius bellum parare.' Corn. Nepos Datam. c. 11. 'Nihilo segnius perseveravit;' ut falsus sit Nic. Heinsius, qui ad Ovidii Metam. II. 809. hanc loquendi rationem e bonis auctoribus eliminandam censuit. *Davis.* Cum Davisio facit Doctiss. V. Staveren ad Nepotis locum, Arntzen. ad Aurel. Vict. de Cæsare c. 40. 'Nihilo segnius solita curaret;' ubi multa hujus locutionis adducit exempla cum Gebhard. ad Nepot. Dat. c. 1. Putatque etiam Brantius, *segnius* hoc loco esse congruentius: at contra judicat Gruterus, qui centenis aliquot locis ait *segnius* migrasse in sedem genuinæ vocis *sequius* seu *secius*. Sed *segnius* hic etiam R. Stephanus et Gryphius dedere contra Mss. tum aliorum, tum meos plerosque. Nam Ursin. Petav. Cujac. Palat. Boug. Lovan. Dorv. Voss. habent *secius* vel *setius*. Verum quia tamen Scalig. Leid. pr. et secundus servant *segnius*, id hoc loco nequaquam damnem, ceterisque locis, ubi de alacritate et studio res est. Nam judicio hæc discernenda, nec a Mss. standum, qui variant ubique. Lucan. VI. 286. 'Qui Cæsaris arma Segnius haud vidit,' &c. Sed male *segnius* in nonnullis est B. G. I. 49. 'Nihilo secius Cæsar,' &c. et B. Civ. III. 27. 'Nihilo secius sequebantur.'

IX. 1 *Altitudo perducta est ad contabulationem, eam instruxerunt ita*] Quid velit his verbis Cæsar, satis liquidum est ex sequentibus: quare miror, Ciacconium e mera conjectura scribere voluisse *eamque* (sic enim quædam Edd. et Lips. Poliorc. II. 4.) *intra parietes incluserunt. Instruere contabulationem in parietes* significat, ejus tigna parietibus subponere, ut

tremis lateribus instruebant.' Rarior tamen est locutio *in parietes*: et, ut verum fatear, Mss. et Edd. Vett. vulgatæ lectioni non suffragantur. In Editionibus enim priscis, etiam Beroaldina, legas *est, id contabulationis caussa in par. inst. Contabulationis caussa* habent quoque Mss. omnes; et pro *ad*, in Petav. Lovan. et Voss. est *ut*, in Leid. pr. *et*. In reliquis *ad*. *In* non agnoscit Leid. pr. Quare aliud quid latere videtur. Forsan simpliciter reliquerat auctor *perd. est ad contabulationem, ejus caussa parietes instruxerunt, &c.* De verbo *instruere* adi notata ad VIII. 41. 'Aggeres instruere cœpit.' Ceterum pro *inhæresceret*, quod nescio unde, in Scaligeri Editionem inrepsit, et in seqq. retentum est, reposui *adhæresceret*, jubentibus Mss. omnibus et Edd. prioribus.

9 *Directo transversas trabes*] Distinguit inter transversa ἁπλῶς et directo transversa: nam *transversæ trabes* crucis formam habent, quam Burgundicam hodie appellamus, sive literæ X, at *directo transversa* sunt tali specie . Quod notandum ad intellectum turris, in qua primo duo tigna fuerunt transversa, dein his instratæ trabes directo transversæ, hoc pacto:

Vossius.

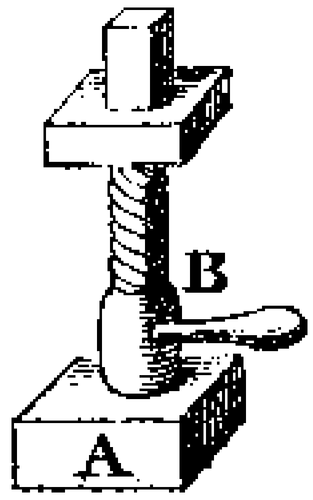
10 *Easque axibus religaverunt*] Ita Ms. Cujac. et Petav. ac v. c. noster, sic et Scaliger edidit: in Palatino etiam est *asses*. Recte sane: etsi in editt. prioribus et nonnullis vv. cc. est *asseribus*. Nam ut Vitruvius l. IV. ait, 'in contignationibus tigna et axes.' Et asseres minus hic usui; quippe nequaquam asseribus, sed assibus, tabulata insterni solent. *Religandi* autem verbo Cæsar infra est usus, cum ait;

eaque laminis clavisque religant.' Nam necessario tectum hoc constratum axibus fuit; alioqui nullius esset usus, neque contabulationis nomine (ut fit infra) a Cæsare nuncupari posset. Denique nec lateres eidem insterni possent, quod factum infra Cæsar ait. *Vossius.* *Axibus* habent quoque Mss. Brant. Leidensis pr. Scalig. et alii; *assibus* Dorvill. Vide ad Lucan. III. 456. 'Stellatis axibus agger Erigitur.' Male *asseribus* revocavit Cellarius. Pro *easque* in Mss. Carr. Petav. Leid. pr. sec. Voss. Palat. Bong. Dorv. scribitur *eaque.* Nec male. Tam enim tigna, quam trabes, axibus religata fuisse, credibile est.

19 *Storeas autem*] Sic vulgo scribunt, at in IV manuscr. constanter et hic et infra est *storias:* sed sic quoque in vet. cod. nostro reperio *nausia,* ut sunt obnoxiæ mutationi *i* et *e.* *Storea* teges est vilior texi e juncis aut talibus solitus; habetque nomen ἀπὸ τοῦ στορεῖν. Hic tamen Cæsar e funibus anchorariis texit storeas. In Glossis Cyrilli reperio ψίαθος, *Teges, Terratoria, Macta.* Quid illud *Terratoria?* An ψίαθος notat thorum terræ insterni solitum, quomodo, hodieque stramini miles incubat? Depravatum locum nullus ambigo. Quare rescribo ψίαθος, *Teges terræ, storia, matta.* Nam ψίαθος, ut exponit Hesychius, est ἡ χαμεύνη: sive lectus humi stratus. Cui accurate respondet illud *teges terræ,* et *storia,* et *matta,* quæ vox nobis hodieque patrio sermone storias denotat. *Vossius.* *Storia* per *i* hic et infra etiam Mss. nostri omnes, et Edd. pp. in quibus et male *scorias.* Per *i* jam ante Vossium ediderant Vascos. Steph. Gryph. aliique, quod temere ex Hotomanni placito in *storeas* mutatum est. De storia vide etiam ad Frontin. IV. 3. 6. 'præter æreum et minutum vera;' ut illi legendum docui p. 506.

20 *Latus pedes* IV] Id est, crassas, inquit Hotomannus: 'nam,' ait, 'latitudo cujusque erat pedum XXX, quantum erat turris spatium quoquo versus.' Sed fœde labitur. Quales enim storiæ illæ, quæ crassæ pedes IV? quis unquam simile quid audivit? Latitudo storiarum erat pedum IV. nimirum, ut paullum modo inclinatum protegere virum posset: longitudo pedum XXX. quantum erat turris spatium. *Vossius.* Eodem modo recte jam vocem *latus* explicuit Lipsius Poliorc. II. 4.

27 *Prehensionibus*] V. c. *pressionibus.* Petav. et Bong. *presionibus:* et sic infra quoque Bong. sed Pet. illic habet *prensione.* Palatinus, ut in vulgatis est. Sed altera lectio vera est; quamvis et Scaliger et Martinius, doctorumque alii *prehensiones* genuinum esse vocabulum putaverint. *Pressiones* sunt ὑπομόχλια, sive ligna illa, quæ vectibus subjiciuntur, ne vectes deprimant terram. Unde Vitruv. X. 8. 'Supposita uti centro, cito porrecta pressione, quod Græci ὑπομόχλιον appellant.' Et videmus hodieque in sublevandis ædificiis talibus uti fabros. Forma hujusmodi est.

A. Ὑπομόχλιον, sive pressio.
B. Vectis.

Ab ea origine *exprimere* est sublevare: unde supra de turribus Cæsar, 'quantum has quotidianus agger expresserat.' Hinc in Glossis quoque *Pressorium* πιεστήριον, sive torcular, exponitur. Et *pressorium vas* dixit Columella XII. 18. Hinc etiam *pressura,* hoc est πιεσμός. At Digest. de serv. præd. urb. l. XVI. aliter ea vox usurpatur. 'Interdum dici potest eum quoque, qui tollit ædificium vel deprimit, luminibus officere; si forte κατὰ ἀντανάκλασιν' (Alciatus ἀνάκλασιν emendat) 'vel pressura quadam lumen in eas ædes devolvatur.' Ubi per pres-

suram intelligitur, id quod hodieque fieri videmus, ut lumen compressum inter muros aut tecta illabatur desuper, nos vocamus *vallende lichten*. In glossis Cyrilli invenio *premo*, et *prendo*, seu *prehendo*, pro eodem poni: Πιέζω, *prendo*, *presso*. Et idem voluisse videtur Philoxenus, cum ait, *Prensatio* ἀγγάρεια. Nisi forte vult prensationem fuisse ἀγγάρειαν, quia sæpissime prensatores illi importuni et molesti erant, ac invitis quibusdam extorquerent favorem. Sane in eodem est *Prendit*, Ἀράσσεται, συλλαμβάνει. Alioqui proprie ἀράσσεται est collidere, aut tundere. Sed manifestius id videmus alio loco, ubi est, *deprehensum* κατηρεφές. Nam κατηρεφὲς, quod opacum et tectum est, notat, qualia sunt humilia loca, ac depressa. Nam quod Vulcanius ait, melius hic dici potuisse *prehensum*, et adstruere veritatem rei conatur hoc loco Cæsaris, frustra est. *Deprehensum* in Philoxeno, ponitur pro *depressum*: ut solent talia confundi. Sic sane de bello Civili III. 101. ubi sermo de classe Cassiana: 'Flamma ab utroque cornu comprehensa.' Legitur in Petaviano codice *compressa*. Vitione ævi, an librariorum indiligentia, non facile dixerim: illud video, in Mstis quoque Cæsaris codicibus hoc loco legi *prensionibus*, *pressionibus*, *prehensionibus*, promiscue. Et in Mstis codd. aliorum quoque autorum sæpe videas temere *n* vocibus insertam. Sic *thensauri*, *totiens*, *quotiens*. *Vossius*. *Prensionibus* quoque et *prensione* Lovan. Dorvill. Leid. sec. Vossian. item *prensione* Palat. habent cum Edd. Rob. Steph. *pressionibus* Scalig. et Leid. pr. quorum primus mox *prensione*, alter *pensione* exhibet. *Pressionibus* prætulit iisdem argumentis quoque Lipsius loco indicato. Adde Vossium ad VII. 27. 'turres agger expresserat:' i. e. elevarat. Belgice vocatur *opryzelen*: *pressura liquidorum* alia paullo res est. Vide Gujet. ad Lucan. IX. 809. 'Corycii pressura croci,' et 'aquam rotis exprimere' Hirt. B. Alex. c. 6. Ceterum nihil tritius esse commutatione ista τῶν *prensus* et *pressus*, *pansus* et *passus*, &c. norunt omnes; et *n* a librariis crebro inculcari clarissime vidimus ad B. G. II. 9.

29 *Demissio patiebatur*] Hoc est, quanta erat storearum præpendentium longitudo, ad homines inter operandum protegendos. *Clark.* V. Turneb. Advers. XI. 24.

37 *Ad tormenta mittenda in struendo*] i. e. grandia missilia e tormentis excutienda. De qua significatione vocis *tormenti* adi ad III. 51. 'telum tormentumve missum:' alioquin locus in mendo cubare videri posset: nam in Leid. pr. et Voss. est *instruenda*, unica voce, quasi ad tormenta esset referenda. An vero scribendum *inmittenda*, scilicet fenestris illis, ut inde missilia excutiantur? Non puto.

X. 5 *In solo æque longæ*] Interposita virgula, scribendum *in solo*, *æque longæ*, ut recte habet ed. Beroald. In Rom. et Ven. perperam legitur *æque longe distantes*, &c. *Davis.* In Lovan. et Dorv. invenias *æqua lege*. *Pedum* etiam pro *pedes* est in Lovan. et Leid. pr. qui cum Edd. multis jungit *æque longe distantes*. Alia ratio est VII. 23. 'Trabes directæ perpetuæ, paribus intervallis distantes inter se binos pedes, in solo conlocantur.'

6 *Inque eis columnellæ*] Malo *columellæ*, ut in optimo codice Petaviano est. Nam dicimus *columna*, *columnula*, *columella*. *Vossius.* Jos. Scaliger edidit *inque eis columnellæ*, quam scripturam firmant editt. Ven. Beroald. at rectius Mss. Petav. et Norvic. cum Rom. exhibent *inque eis columellæ*, ut ostendit G. J. Vossius in Etymol. voce *columna*. Ac sane, quod non observat vir doctissimus, huic voci fidem non dubiam facit *Columel-*

læ, celebris de re Rustica scriptoris, nomen. *Davis.* *Columellæ* est etiam in Cod. Voss. et Edd. Mediol. Vascos. R. Steph. Gryph. poster. atque id quoque prætulit Gruterus.

7 *Has inter se capreolis molli fastigio conjungunt*] *Capreoli* sunt συγκύπται, sive ligna in imo divaricata, quorum fastigia committuntur, et canterios sustinent. Nomen sortiti videntur a capreolis, qui adversis cornibus concurrunt: nam tignorum species ita procumbens refert quasi cornibus certantes capros. Nam illorum fœdus error, qui huic loco applicant capreolos illos, qui vitium cincinni sunt, ne audiendus quidem; nihil enim hic commune cum illis capreolis. *Vossius.* Adde Ciaccon.

11 *Quadratas regulas*] Regulæ sunt directa ligna, quæ hodie *latas* dicimus, notante J. Lipsio Poliorc. l. I. Dial. 9. ubi totum hunc locum enarrat. Rom. Ven. Beroald. *tegulas* corrupte repræsentant. *Davis.* *Tegulas* etiam Carr. et Ed. Scalig. male. Adi et Bruti notas.

13 *Ita fastigato*] Sic recte editt. Rom. A. D. 1472. cum in aliis legatur *fastigiato*, quod verbum non est Latinum. Vide not. ad B. G. II. 8. *Davis.* Confirmant hanc scripturam Mss. Petav. Lovan. Dorvill. subaudiendum autem videtur esse *tecto;* nisi similitudine litterarum τοῦ *structo* exciderit.

16 *Supra lateres*] Ita editum prius invenio in Ed. Plantiniana 1574. Antea edebatur *Super:* cui lectioni suffragantur libri Mss. omnes: quocirca novari nihil oportuit. In solo Palatino est *Super lateribus.* Sed *Super* tam Accusativo, quam Ablativo jungi, docuerunt satis Viri docti. Adi Cl. Burm. ad Nemes. Ecl. III. 5. ‘Quem super ex tereti pendebat fistula ramo.’ Ovid. Ep. v. 15. ‘Sæpe super gramen, fœnoque jacentibus alto.’ Front. IV. 3. 8. ‘Super nudam humum’ III. 9. 9. ‘Super fossam pontibus injectis:’ et sic passim.

19 *Hoc opus omne tectum vineis ad ipsam turrim perficiunt*] Ait musculum structum intra vineas: quod fieri potuit: nam vineæ, ut ex Vegetio discimus, altæ erant pedes octo: musculi vero columnæ erant altæ pedes quinque: his deinde impositi capreoli, qui necessum est valde inclinati fuerint, alioqui contineri vineis musculus nequisset: nam infra columnas illas trabes jacebant bipedales. Itaque columnæ et trabes fere VII pedes altæ erant, unus superest ad tectum imponendum musculo. Sed credo ego illa verba Vegetii non usquequaque vera esse, et exstructas sæpe ab Romanis vineas, quæ octavi pedis altitudinem excederent. Sed dicere possis, musculum pone vineas exstructum fuisse, et ideo tectum vineis dici. Sane ego non multum pugnare velim. Nihilominus sequitur supra vineas musculum non eminuisse, hoc est, pedum VIII altitudinem, aut nihil, aut non multum excessisse; alioqui conspecturi eum Massilienses fuerant. *Vossius.* Lipsius loco laudato ait, posse et legi *tecti.* Vulgatum defendunt cuncti codices. Malim autem ego exponere *latens post vineas.* Sic VII. 27. ‘legiones intra vineas in occulto expeditæ.’

21 *Machinatione navali, phalangis subjectis*] Julius Pollux: τὰ τῶν νεῶν ξύλα, οἷς ὑποβληθεῖσιν ἐφέλκονται αἱ νῆες, φάλαγγες, καὶ φάλαγγαι. Varro de vita Pop. Rom. ‘Cum Pœnus in fretum obviam venisset nostris, et quosdam cepisset, crudelissime, pro phalangis, carinis subjecerat, quo metu debilitaret nostros.’ Nonius: ‘Palangæ dicuntur fustes teretes, qui navibus subjiciuntur, cum attrahuntur ad pelagus, vel cum ad littora subducuntur. Unde etiam nunc Palangarios dicimus, qui aliquid oneris fustibus transvehunt.’ *Ciaccon.* Vide Joan. Schefferum Mil. Nav. III. 3. *Davis.*

XI. 8 *Ab opere removentur*] Illa *ab opere* in v. c. nostro et Pet. (ac Norv.) desiderantur; proba tamen sunt. Ait Cæsar cupas e muro devolutas in musculum cecidisse: inde fastigato tecto delapsas in terram: ibi ne flamma opus adureretur, longuriis remotas esse. *Vossius.*

12 *Libera muri defendendi facultas*] Pet. Ciacconius vocem *muri* delendam censet, quia non murus, sed turris oppugnabatur. Lenior est medicina, si reponamus *non datur libera* muro *defendendi facultas,* ob telà videlicet tormentaque a Romanis missa. *Davis.* Ineptus est hic Ciacconius, qui vocem *muri* delendam censet; quia *turris* scilicet, non *murus,* oppugnabatur. Quasi vero non jam antea dixisset Cæsar, hostes in *muro* æque ac in *turri*, telis tormentisque ex turri lateritia ictos. *Murum* itaque *defendi non potuisse,* idem est ac si dixisset, *eos, qui in muro essent, se defendere non potuisse.* Quare nec Davisii audienda est emendatio, qui reponit; *non datur libera* muro *defendendi facultas.* Quod vix Latinum est. *Clark.* De more Gruterus hæc omnia *non datur l. m. d. fac.* habet suspecta.

XII. 1 *Hostes turris repentina ruina commoti, inopinato malo turbati, Deorum ira perculsi, urbis*] In Manuscripto Cujac. et Petav. decem hæ voces desiderantur, et solum est, *hostes urbis direptione permoti.* (Sic et in Norvic. legitur.) Cæterum quod hic Cæsar ait *urbis direptione permoti*, id ad metum Massiliensium referendum: nam urbs direpta non erat, sed verebantur Massilienses, ne id contingeret. *Vossius.* Hæc cuncta desunt etiam in Mss. Leid. pr. Voss. et Lovan. meritoque supposita eorum pars major videtur Grutero, qui retinere mallet solum *Deorum ira perculsi.* Sed et illa Monachorum commentum esse hoc loco opinor, omniaque si quis inducat, non renitentem me habebit: in Leid. sec. scribitur *ut urbis d. p.*

3 *Inermes cum infulis*] Nimirum sic antiquitus solebant ad placandos victores, quemadmodum sacerdotes et hostiæ ad propitiandos Deos erant infulis circumdatæ. Unde et *infulat* in Glossis Isidori exponitur *propitiat.* De infulis Glossæ Ms. nostræ: 'Infolæ, velamenta de lana in modum vittarum facta.' Festus: 'Infulæ sunt filamenta lanea, quibus sacerdotes, et hostiæ, templaque velabantur.' De sacerdotibus et hostiis nota res: nam illuc respexit Maro, cum ait Æn. x. 538. 'Infula cui sacra redimibat tempora vitta.' De hostia idem Æn. II. 156. 'vittæque Deum quas hostia gessi.' Nam *vittæ* et *infulæ*, etsi idem non sunt, ponuntur pro eodem, quia vittæ annexæ erant infulis. De hostiis quoque Varro de L. L. VI. ait: 'Infulas dictas apparet in hostiis, quod velamenta e lana, quæ adduntur infulæ, intra hostiarum cornua velamenta erant.' 'Locus mire depravatus: quid illud *velamenta* prius sibi vult? deinde an vittæ intra cornua hostiarum? Emendo totum locum: *Infulas dictas apparet quod filamenta e lana, quæ adduntur infulæ, infra hostiarum cornua velamenta erant.* Ut putaverit Varro infulas quasi inferulas dictas ab *infra*, quod credidit quoque Perottus, nimirum quia vittæ infra cornua pendebant. Scaliger infulas deducit ab *infilando*, quod putat significare amicire, aut velare. Sed probatum id velim. In Festo legitur: 'Effafilatum, exertum, quod scilicet exerto brachio sunt exfilati, id est, extra vestimentum filo contextum.' Lego *Effilatum: x* in *f* abiit, ut *exfari, effari.* Ergo *exfilare* est exerere, *infilare* sit velare: non tamen infulam inde deduci patiar, quippe filum primam habet productam: infula brevem mediam. Scio subinde composita primitivi naturam amittere: sed huc non temere recurrendum. Ego ab Hetruscis petendam vocabuli originem arbitrer, a

quibus pleraque sacra Romani accepere. Interea deducere non male possis a φαλὰ, quomodo vocant *κόσμος τῆς περικεφάλαιας*. Aut a φαλιὸς quod *album* notat: nam 'infula,' inquit Isidorus, 'est fasciola sacerdotalis capitis alba in modum diadematis.' Verum ad Festum ut redeamus, de sacerdotibus et hostiis notum eos infulis velari solitos. At templa velari vittis quis prodidit? Profecto nihil unquam tale legi, et sanum locum esse ne ipsa quidem Ὑγεία mihi persuaserit: emendo confidenter hoc modo: *Infulæ sunt filamenta lanea, quibus sacerdotes et hostiæ tempora velabantur.* Conferat qui volet verba Festi et Varronis, non dubito quin veritatem conjecturæ facile animadversurus sit: nam *tempora vittis velare* est familiarissima, et propria veterum phrasis: unde Maro: 'redimibat tempora vitta.' Et sic innumeri autores. In glossis, quæ Isidoro vulgo tribuuntur, lego 'Infula sacerdotalis vitta, et administratio judicialis.' Quod miror: hic infulam dici vittam, cum ipse Isidorus XIX. 30. Orig. ait, 'ab infula vittæ ab utraque parte dependent.' Sed excusari potest, si vittam hic generatim dicamus pro diademate aut redimiculo poni. Etiam in Glossis nostris Mss. 'Infola vittæ sacerdotum,' et 'Infola amministratio sacerdotalis.' Quantum ad illa verba *judicialis administratio*, innuit quoque magistratus et præsides provinciarum infulis solitos ornari. Unde in Novell. Theodos. et Valent. T. de metatis p. 667. 'tam Consularium virorum, quam præfecturæ infulis ornatorum.' Spartianus in vita Hadriani p. 4. 'Post Mauritaniæ præfecturam infulis ornatum Pannoniæ Daciæque præfecit.' Ursinus ad hunc locum Cæsaris ait infulas Græcis vocari *ἱκετηρίους κλάδους*. Sed næ ille Paraphrastem, imo prorsus oblitum interpretis egerit, qui ubi in Græco scriptore occurrat *ἱκετηρίων κλάδων* mentio, vertere velit *infulas*. Multo præstitisset dicere *στέμματα* Græcis vocata: nam eæ vere infulæ; et hinc in Glossis Philox. *Infulæ, στέμματα.* Itaque eodem modo quo hic Massilienses infulis usi dicuntur, ita apud Homerum α Iliad. Chryses sacerdos, Agamemnoni supplicatum venit, Στεμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος. Ubi Eustathius ait cum corona accessisse, ut majestate et reverentia Apollinis moveretur, cujus coronam habebat Chryses. Quales lædere nefas erat: unde Æn. II. 429. 'nec te tua plurima Panthu Labentem pietas, nec Apollinis infula texit.' *Vossius.*

10 *A defensione*] Petav. et Lov. cum Voss. *ab def.* sed Leid. pr. *ad defensionem.* Solita scilicet confusione τῶν *ab* et *ad*: nisi velis exponere *quod ad defensionem.* Vide ad B. G. V. 9. 'Ne nocturnis quidem temporibus ad laborem militum intermissis.'

14 *Spe prædæ inrumperent*] Lov. Leid. pr. sec. Voss. Dorv. Palat. Boug. *Se prædæ.* Unde merito Cl. Drakenburgio videtur excidisse τὸ *se* tum ob locutionis insolentiam, tum ob vicinitatem τοῦ *spe.* Ill. etiam Heinsius margini adleverat leg. *se spe prædæ.* 'Se inrumpere,' ut c. 14. 'Portis sese foras erumpunt:' ubi vide Comm. Ciacconii, Cellarii, et aliorum, ac laudatos viros ad Silium XII. 437. Quid, si ne quidem necesse est *spe* retineri? ut *prædæ* in Genitivo sumatur per ellipsin τοῦ *caussa*, ἕνεκα: uti jam sæpe in Cæsare habuimus. Dispiciat lector, adeatque conlecta B. Gall. IV. 1. Ego tamen malim *se spe prædæ.*

16 *Ut ab hominibus doctis magna cum misericordia fletuque pronunciantur*] Negat Hotomannus per *doctos* hic Cæsarem aliud velle, quam edoctos a suis, quid dicerent. Sed luce clarius est, eum per *doctos* intelligere facundos, nam facundia ad misericordiam movendam nihil utilius. Simile

illud Taciti de Germanico, primo Annal. 'Planci gravem et immeritum casum, simul quantum dedecoris adierit legio, facunde miseratur.' Neque in Massiliensibus id mirum, quo ad declamandum ipsi Romani confluebant. *Vossius.*

XIV. 5 *Arma vero omnia reposita contectaque essent*] In Pal. et Bongars. est *conjectaque*, sed male. (Editt. Rom. Ven. Beroald. corrupte etiam repræsentant *comtemptaque.*) Nam militum arma, siquando otium esset, reponi et contegi solita adversus pulverem, imbres, aliaque id genus. Imo in Tacito legas I. Histor. 'Aperire deinde armamentarium jussit, capta statim arma sine more et ordine militiæ,' &c. Cæterum id semper non factum videtur: nam haud dubie repentino casu noxium, quando celeriter arma capienda. Itaque credo sua quemque sede militem arma recondidisse. Tegi vero etiam in itinere solent: unde ipse Cæsar ait B. G. II. 21. 'Temporis tanta fuit exiguitas, hostiumque tam paratus ad dimicandum animus, ut non modo ad insignia accommodanda, sed etiam ad galeas induendas, scutisque tegmenta detrahenda tempus defuerit.' Sed supersedeo claram rem probare: alii exempla collegerunt. *Voss.* Hinc contra apud Front. IV. 1. § 43. 'detectis armis velut in acie.'

9 *Flammam conciperent*] Ita Editi omnes recentiores. Edit. Rom. et Ms. Reg. habent, *acciperent.* Unde legendum existimabam, *arriperent.* Sed in Ms. Eliensi plane scriptum est, *corriperent.* Quam demum veram esse arbitror lectionem. Sic apud Ovidium, '*Corripitur* flammis tellus,' &c. *Clark.* Carrar. aliique nonnulli, *Flammam acciperent.* Norvic. autem *flammam corriperent:* quam veram esse lectionem Cl. Clarkius arbitratur. Mihi vero parum Latina videtur illa loquendi ratio; nam Romani dicerent *flamma corriperentur.* Notum est illud Ovidii Metam. II. 210. '*Corripitur flammis*, ut quæque altissima *tellus.*' Receptam sane scripturam omnino retinendam putarim. Lucretius VI. 880. 'stupa jacit flammas *concepto* protinus *igni.*' Plinius H. N. II. § 50. '*Ignem* habuit, non postea *concepit.*' Sic iterum loquitur XXIV. § 101. sic etiam Curtius cum alibi, tum IV. 3. 4. et V. 7. 5. *Davis.* cur. sec. *Acciperent* legas quoque in Edd. Ven. Mediol. et Leid. sec. qui cum Dorvill. habet *flammæ.* Bene autem Davisius *conciperent* defendit. Ignis *corripere* dicitur *materiam*, quæ contra *concipit* flammam. Ovid. Met. I. 255. 'ne forte sacer tot ab ignibus æther Conciperet flammas.' Adde VII. 17. 108. IX. 520. X. 582. &c. Livius XXXVII. 11. 'Conceptum ignem præ se portabant.' Seneca Herc. Œt. 1483. 'Cædatur omnis silva, et Œtæum nemus Concipiat ignes,' sive *ignis* in Accusativo; ut non opus et ibi sit scribi *corripiat.* Ceterum delevi copulam post *tormenta* auctoribus Mss. meis omnibus, et e Petaviano rescripsi *animum adverti posset:* in Leid. pr. tantum erat *adverti.* Adi conlecta ad B. Gall. I. 24.

17 *Tentaverunt hoc idem Massilienses postero die, eandem nacti tempestatem; majorique cum fiducia, &c.*] Pro *majori*, quod est in Editis omnibus, restitui ex Editt. Vascosani, *majorique.* Cum tamen illud *que* in Mss. non reperiatur; quid si, mutata tantum distinctione, ita scribamus? *Tentaverunt hoc idem — postero die: eandem nacti tempestatem, majori cum fiducia, &c.* Neque vero reticendum, in Ms. Eliensi, omissis quatuor prioribus vocabulis, scriptum esse: *Postero die eandem nacti tempestatem, majori cum fiducia, &c. Clark.* *Majorique* ediderunt quoque R. Steph. et Gryph. Ed. post. Ciacconius maluit *majorique fiducia.* Sed amat magis Cæsar addere præ-

positionem, ut aliquoties supra notatum. Quare post *die* majorem posui distinctionem.

20 *Sed ut superioris temporis contentionem nostri omnem remiserant, ita proximi diei casu*] Locus videtur in mendo cubare. Legit Fr. Hotomannus, *sed ut superiori die contentionem, &c.* Propius ad vestigia receptæ lectionis reponendum arbitror *sed ut superiori tempore contentionem. Superius tempus* vocat id, quod a ficta Massiliensium deditione fluxerat, qua facta, omnem contentionem remiserant Cæsariani. At hanc sane conjecturam a Pet. Ciacconio præoccupatam esse jam video. Hic autem minus feliciter rem gerit, cum paullo post reponat *pristini diei casu;* locus enim medicina non indiget. *Proximum* est, quod proxime præteriit. Terentius Eun. act. II. sc. 3. 39. 'His mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis.' Ubi Donatus, 'quia,' inquit, 'non vidisse dixit *proximis,* præteritis intelligimus: proxima enim nobis aut præterita, aut futura sunt.' Cicero init. Orat. I. in Catilin. p. 1726. 'Quid *proxima,* quid superiore nocte egeris, ubi fueris.' Noster quidem B. G. IV. 14. dixit 'pristini diei perfidia;' sed haud necesse est, ut scriptores eodem modo semper loquantur, quod cum in animum non revocarent Critici, sæpe, contra quam monet parœmia, ἐκίνησαν τὰ ἀκίνητα. *Davis.* Quanquam ferri posse videtur vulgata Lectio; non tamen dissimulanda est Davisii emendatio, qui reponit, *superiori tempore. Clark.* Nil muta. Sic c. 40. 'ad superiorem spem addita præsentis temporis opinione.'

22 *Omnia ad defensionem*] Si conjecturis indulgere liceret, facile fingi posset, in vocem præcedentem *omnia* (quæ in Mss. scripta est, oia) absorptam esse voculam *jam;* adeoque legendum, *omnia* jam *ad defensionem, &c.* Quod respondeat scilicet τῷ (*superioris temporis*) in præcedenti commate: sed sine Codicibus nihil audendum. *Clark.*

XV. 10 *Æqua fere latitudine*] Ita edidit Jos. Scaliger, et sic habent editt. Rom. Ven. Beroald. Sed cum Stephanica legendum *altitudine: latitudinem* enim sive *crassitudinem* supra definivit. Fr. quidem Hotomannus reponit *æqua fere latitudine atque altitudine,* quæ sane conjectura minus placet ob causam jam ante dictam, neque enim ταυτολόγος est Cæsar. *Davis.* Mire hic errat doctissimus Davisius, qui legendum existimat, *altitudine. Latitudinem* enim sive *crassitudinem* supra esse definitam; nec ταυτολόγον esse Cæsarem. At enim nullo modo supra est definita contignationis *latitudo.* Aliud enim longe est *crassitudo murorum,* aliud *latitudo contignationis* sive spatii muris interjecti. 'Agger,' inquit Cæsar, '*erat* ex lateritiis duobus muris senum pedum (non *sex pedum*) crassitudine.' Hoc est: Non totus agger sex erat pedum in *latitudinem; quomodo* enim is *novi generis atque inauditus?* sed murorum uterque sex erat pedum *crassitudine,* præter spatium id omne interjectum, quæ erat contignatio. Atque his tandem rite intellectis, jam *latitudo* contignationis istius intra muros (vel *altitudo* ejus, ut est in Stephani Editione, vel *magnitudo,* ut est in Ms. Regio) æqua erat, ac totus agger ante usitatus. *Clark.* Recte Clarkius Davisii rationem inpugnat: cur ille præferebat *altitudine,* quod et habet Vascosanus, et Strada, qui et in margine reliquerunt *magnitudine,* quod exstat etiam in Leid. sec. Nihilominus *altitudine* rescribendum judico, nam ut bene observavit Lipsius Polyorc. II. Dial. 3. supra non memorat *latitudinem* illius aggeris; sed *altitudinem* LXXX *pedum* c. 1. quamvis ibi *latitudinem*

vir doctus præferre videatur. Perperam; maximum momentum non consistebat in *latitudine*, sed *altitudine:* qua mœnium hostilium altitudinem possent æquare. Hinc infra c. 16. dicit Auctor, 'quum pene inædificata in muris ab exercitu nostro mœnia viderent.' Unde liquido patet *altitudinem*, non *latitudinem*, esse scribendam. Ubivis autem in Mss. hæc variare, notissimum est.

Congestus] Mss. Reg. et Eliens. *Congestitius: Clark. Congestitius* etiam Mss. Ursini Cujac. Scalig. Petav. et Leid. pr. *congestius* Voss. Nullus dubito, quin rectum sit *congestitius;* qua voce usi etiam sunt Vitruvius et Columella, ut docent Lexica. Sic 'inportatitia jumenta' restituimus B. Gall. IV. 2.

11 *Ubi autem*] Mss. Reg. Eliens. *Ubi* aut *spatium, &c. Clark.* Nec secus Mss. mei omnes, et Edd. pp. nec non Vasc. Str. Steph. aliæque. Recte.

19 *Virtute militum brevi reconcinnatur*] In v. c. nostro et Cujac. Petav. Pal. ac Bong. est *reconciliatur:* (sic et Ms. Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald.) quod ob tot codicum consensum dissimulare non debui. Forsan quis meliorem vulgata lectionem inde conjectabit. *Vossius. Reconcinnare* occurrit apud Plaut. et Cicer. pro reficere, resarcire. Quare nihil rursus innovo. Sed Mss. omnes et Edd. primæ dant *reconciliatur*, metaphora desumta ab amicitia, quæ in tempus dirupta instauratur ac reconciliatur, et reparatur. Quod tamen de *detrimento* rite non posse dici videtur.

XVI. 6 *Qua sit aditus, ab terra*] Sic in editt. Scalig. et seqq. At, deleta virgula, scribendum *qua sit aditus ab terra*, ut bene Rom. Ven. Beroald. Sic autem loquitur noster, quia Massilia *tribus partibus mari alluebatur*, ut testatus est hujusce libri c. 1. *Davis.* Ibidem 'quæ aditum habet a terra.' c. 25. 'Aditu a theatro.'

7 *Circumveniri*] Codices plerique *circumiri. Clark.* Quod Cl. Clarkius edidit, et Hotomannus quoque præfert, hic inveni in nullo Codice scripto nec edito præter Edd. Rom. Venet. et Mediolanensem. Aicardus vero, e Ms. ut puto, adlevit libri sui margini *circummuniri.* Utrumque adhibuit Cæsar. Adi notas ad B. Civ. I. 18. 'Oppidum vallo castellisque circumvenire *vel* circummunire instituit.' Hic vero contra Mss. nil mutandum. *Circumiri* vel *circuiri* (ut est in Mss. nonnullis, de quo alibi dictum) idem est, quod *circumcingi:* quo sensu sexcenties apud Historicos occurrit.

XVII. 7 *Qui fiduciariam operam obtineret*] Mira inscitia est Hotomanni et Ciacconii, qui ignari, quæ esset opera fiduciaria, corrigunt *fiduciarum provinciam.* Quasi non ut *fiduciaria hæreditas*, ita et *fiduciaria opera* dicere liceat. Idem ait Cæsar sub finem hujus libri: 'amisso exercitu, quem a Cæsare fidei suæ commissum acceperit.' Sed tædet nugarum. *Vossius. Procinciam* legit Ciacconius, non vero Hotomannus, qui hic adeatur quoque.

9 *Ferebat*] Sic quidem ex Ursini Msto repositum est: cui accedunt Petav. Scalig. Leid. pr. et Vossian. in plerisque et Edd. Vett. est *referebat*, quod magis placebat Hotomanno. Freinshemius vero in Ind. Curtii conjiciebat rescribendum *serebat:* ut 'serere rumores' VIII. 9. Vide Zinserling. Prom. Crit. c. 20. At vero id huic loco minus convenire videtur, retineoque *ferebat*, id est, dictitabat, præ se ferebat, et ubique in ore hæc habebat: quo sensu hoc verbum apud Tacitum frequens est. Sic 'ferre laudibus:' de quo vide Doct. Van Staveren ad Nepot. Lys. c. 4. 'eum fert laudibus.' Si quid mutandum, arrideret magis Dorvilliani Codicis lectio *inferebat*, id est, inmiscebat, proferebat. 'Inferre sermonem,' 'caussam' et alia sæpe occurrunt, tam

apud nostrum, quam alios. Vide Comment. ad Phædr. Fab. I. 1.

10 *Distineri*] Codices plerique *detineri*. Sed parum interest. *Clark*. Rectius censet Hotomannus, retinendam veterum omnium Codicum scripturam. *Distineri* enim profluxit ab Ed. Vascos. In prioribus et Mss. aliorum ac meis scribitur *detineri*. Bene. *Distineri* non habet locum, nisi ubi de distractione in diversas partes, vel diversarum rerum occupatione agatur. Vide quæ notantur ad B. G. II. 5. 'Manus hostium distineri.' Vulgatæ quidem favet lectio Juntina Justin. VI. 6. 'exercitus sui in Græcia distinerentur:' sed Mss. *detin.*, et duo a me visi *in Græciam detin.* Idem XXIX. 2. 'Ne eodem tempore multis bellis distineretur:' ubi etiam Ms. a me consultus *graveretur:* vulgo *detin.*, ut ubique variatur. Rectissime ibi magnus Grævius. *Detinemur* longo bello aut obsidione, quæ remoratur nos; *distinemur* duobus pluribusve bellis. Quare *detineri* e Mss. reposui. III. 75. 'Novissimos prœlio detinebat:' ubi itidem nonnulli *dist.* ut et B. Hispan. c. 34. 'dum hic detinetur.'

12 *Magna auxilia, convenisse; magna, esse in spe atque exspectatione*] In editis omnibus, propter minus accuratam interpunctionem, mira hic illata est sententiæ ambiguitas. *Clark*. *Magna* scilicet est Accusativus, et referendus ad *auxilia:* verum in Mss. non legitur *exspectatione:* sed *exspectari*. Optime, ait *magna auxilia convenisse*, jam; sed *et magna esse in spe atque exspectari* brevi. Ita sane exhibent Petav. Palat. Bong. Leidenses, Lovan. Voss. Dorv. quo faciunt Edd. primæ; in quibus *exspectare* habetur. Neque jungendum *magna in spe*, ut alibi quidem loquitur Cæsar. Ciacconius dubitat, an sit melius *magnam esse spem atque exspectationem.*

15 *Latius*] Codd. nonnulli, *elatius*. *Clark*. Quinam illi Codices sunt, qui *elatius* habeant, velim edoceri. Ego nullos scio; at Ciacconium malle *elatius* hic et III. 76. 'latius inflatiusque fama percrebuerat' ex Cicerone in Rullum II. 'Quibus rebus elati et inflati.' Vulgata non est sollicitanda: et male l. III. loco *elatius* vulgo editur; ut patet ex I. 53. 'Hæc Afranius Petreiusque pleniora etiam atque uberiora Romam ad suos perscribebant:' ex quibus verbis simul liquet non audiendum esse P. Fabrum in Semest. I. 22. præferentem *præscribebat*, id est, ante; ut est in Ms. Brantii, Leid. sec. et Edd. pp.

XVIII. 5 *Complures præterea Hispali faciendas curavit*] In tribus Mstis est *in Hispali*, quam voculam Scal. et Lips. expunxerunt: an recte, ambigo; nam sæpe solet Cæsar urbium nominibus addere præpositiones. Sed tamen tale exemplum nondum legi. *Vossius*. Mss. omnes et vett. editt. *in Hispali*, præter Norvic. qui corrupte exhibet *in Hispania*. Præpositionem delevere J. Lipsius et Jos. Scaliger, et sane raræ sunt hujusmodi locutiones. Terentius tamen Eun. act. III. sc. 4. 1. 'Heri aliquot adolescentuli coimus in Piræeo, in hunc diem ut de Symbolis essemus.' Ubi Donatus ait 'consensimus ac pepigimus, ne sit Solœcismus *in Piræo* pro in Piræum.' Non me quidem fugit, Ciceronem ad Attic. Epist. VII. 3. ex Terentio laudare 'heri aliquot adolescentuli coimus in Piræeum,' sed memoria lapsus videtur; alteram enim lectionem omnes Codd. repræsentant, eamque necessario retinendam censuit eruditissima fæminarum Anna Daceria. Cum igitur Cæsar soleat urbium nominibus præpositiones addere, vetus lectio non est rejicienda. *Davis*. Mss. et Editt. vett. in *Hispali;* quæ locutio a Cæsaris consuetudine non abhorret. *Clark*. *In Hispali* etiam agnoscunt mei Codices ad unum. Quo consensu

motus præpositionem revocavi. Adi ad B. G. VI. 3. et G. J. Voss. de Constr. c. 46.

15 *Se certis*] Ursinus monet esse Virum doctum, qui probet *secretis n.*; quod est in ipsius Cod., uti et in Vossiano. Mihi non placet.

16 *Quibus rebus perterritis civibus Romanis*] Lego ex Palatino et Bong. *perterritos cives Romanos.* Et sic quoque in duobus libris repererat Ciaccon. *Vossius. Perterritis civibus R.* ut Aldus, Gryph. Plantin. et alii dant, defendi posset ex iis, quæ notavimus ad VII. 4. 'Convocatis clientibus, facile incendit,' scilicet *eos:* ubi vidimus, eam constructionem non raro in Cæsare reperiri. Et certe suffragatur Petav. in Leid. pr. *perterritus civis Rom. Perterritus* habet quoque Lovan: *cives* abest a Bong. Malim tamen credere, varietatem ortam ex Accusativo *civis.* Ut Vossius correxit, exhibitum jam olim a primis Editoribus, item Vascos. Steph. Scalig. aliisque. Atque ita e suis Mss. scribendum monuerunt Ciaccon. Hotom. et Brantius.

17 *Ad Remp. administrandam HS. CXC*] In Petaviano est CLXXX, etiam Pal. numerum LXXX retinet, quamvis corrupte in eo legatur *cohortes* LXXX. Et Bongars. *cohortes* CLXXX. Ortus error ex notis HS. pro quibus in Petav. quoque scriptum est CH. Unde illi *cohortes* fecerunt: nam et *cohors* in veteribus lapidibus scribitur COH. et CHOHORS. et CHORS. *Vossius.* Numerum CLXXX reposui auctoritate etiam Mss. Leidd. Lovan. Dorv. Scalig. aliorumque. In quorum multis male *cohortes* LXXX, vel *cohortes* CLXXX scribitur. Edd. pp. *adm. cohortes* CLXXXX. *Nonagies* tantum Var. Lect. Vascos. uti et conjecerat Glareanus, vulgatum tamen retinens. In nonnullis inepte additur *millia.*

19 *Coëgit*] Sic Mss. et Editt. Vett. Quod et temporum ratio postulat; sequentem, *injungebat.* Recentiores habent *cogit. Clark.* Ex Mss. et Editis Ber. Gryph. aliisque multis rescribendum *coëgit,* ut etiam Clarkius adnotavit. *Davis.* cur. sec. Magis Mss. auctoritate et consensu, quam temporum ratione, (quæ sexcenties ita variantur, ut sæpe monitum,) permotus *coëgit* reposui. Sic enim reperitur in meis omnibus et Edd. primis: in nullo *cogit.*

21 *Verba atque orationem adversus Remp. habuissent—judicia in privatos reddebat*] Judicia in privatorum rebus constituere, non modo iniquum non est, sed etiam prætorium. Quare nihilo probabilior Ursini aut Octavii Pantagathi emendatio est, qui legunt *edebat:* demirorque hoc ab illis non observatum. Locus enim sic emendandus est, ut sine interpunctione continenter legatur, quasi scriptum ita esset: *Et judicia in privatos, qui verba atque orationem adversus Rempub. habuissent, reddebat: eorumque bona in publicum addicebat.* Edictum scilicet proposuerat: 'Si quis adversus Rempub.' (id est, adversus Pompeium) 'verba fecisset, se judicium eo nomine daturum: damnatique bona in publicum addicturum.' Quare, qui particulam *vero* interjecerunt ante *verba,* stultissime illos fecisse apparet. Et similis judicii formula extat apud Livium l. XXIV. 'Pronuntiarunt, verba orationemque eos adversus Remp. habuisse, quo conjuratio deserendæ Italiæ caussa fieret.' Totus autem locus, qui varie conturbatus est, ita restituendus est: *Quas Cæsari esse amicas civitates arbitrabatur, iis graviora onera injungebat, præsidiaque eo deducebat, et judicia in privatos reddebat, qui verba atque orationem adversus Remp. habuissent, eorumque bona in publicum addicebat.* (Hæc conjectura mire firmatur ex eo, quod eundem verborum ordinem exhibeat Ms. Norvic. nisi quod in eo.

Davis.) Cum hæc jampridem scripsissem, animadverti Manutium ex Nicasii doctissimi viri conjectura reponere *adversus Pompeium.* Quam conjecturam primum Livii locus refellit: deinde quis nescit eos, qui rerum potiuntur, semper *Reip.* nomine abuti? *Hotoman.* Optime hunc locum restituit Hotomannus, cui miror a Scaligero et sequentibus non obtemperatum esse: cum tamen Brantius testetur ita legi in suis membranis; quod et liquido confirmatur vetustissimis meorum Petav. Scal. Cujac. Leid. pr. Lovan. et Ed. Gryphii; nisi quod *eorum,* non *eorumque* retineant. Neque etiam pro Cæsaris more conjunctione illa est opus. Immo verba illa quæ desunt in Voss. *præsidiaque eo d. et jud. in priv. redd.* jam in Edd. Vasc. et R. Steph. exhibentur ante illa *qui verba.* In illis tamen male additur *vero,* uti et in Mss. Dorvill. et Leidens. sec. Ratio ipsa verba hoc pacto esse transponenda docet, uti quoque vidit Gruterus. Ursinus e suis Codicibus etiam monuit *præsidiaque eo deducebat* post *injungebat* esse ponenda. Recte etiam Hotom. defendit *adversus Remp.* quæ formula est frequens. Varro enim aiebat eos qui in Pompeium loquebantur, *adversus Remp.* id agere. Vide notas ad Lucan. v. 14. 'Non Magni partes, sed Magnum in partibus esse.'

XIX. 7 *Cordubam mitteret*] Petav. Leid. prim. Lovan. Palat. Dorvill. *Cordubæ m.* Quæ lectio si vera est, (ut tam bonorum Codicum auctoritate credere cogor) patebit, jam optimi ævi scriptores hunc casum Dativum, (non enim Genitivum esse inducere in animum possum) de motu ad locum passim cum nominibus propriis admisisse, ac *mitti Romæ, reverti Romæ, &c.* bene Latinum esse. B. Civ. III. 108. Mss. fere omnes *tabulæ Romæ erant adlatæ.* Vide, quæ olim notavi ad Lucan. VIII. 845. 'Manes transferre revulsos Ausoniæ:' uti ibi exhibet quoque Cod. Taurin. et 4. Mss. a Cortio consulti. Vide et Cap. seq. In Petav. B. C. III. 100. est 'Brundisio venit.' Quæ si genuina esset lectio, confirmaret vehementer opinionem meam de Dativo.

8 *Quin ad diem conveniret*] Pal. et Bong. habent *quin ad diem statutum conveniret.* Quod notare visum, quia etsi abesse poterat vox *statutum,* tamen Cæsaris simplicitas facit, ut credam ita eum scripsisse: quippe qui alibi dixerit: *orientem solem,* et *terram Galliam,* et similia duobus extulerit verbis, quorum alterum sine sensus detrimento commode poterat omitti. *Vossius.* Mss. Bongars. Palat. ac editt. Rom. Ven. Beroald. habent *ad diem statutum.* Sic fere Justinus I. 10. 'Equum pridie constitutam diem ad eundem locum ducit.' Et iterum; 'cum ad statutam horam omnes convenissent.' Illorum quidem Codd. lectionem veram arbitrer, quippe quæ Cæsaris ἀφελότητι maxime conveniat: tantum abest, ut plane repudiandam cum Fr. Hotomanno censeam. *Davis.* Mss. plerique et Edd. Vett. *ad diem statutum;* quæ locutio Cæsaris perspicuitatem sapit. *Clark.* Idem censet Cellarius, qui ideo *statutum* in textum revocavit. Estque etiam in Ms. Carr. Brant. Leid. sec. Dorv. et Edd. pp., fateorque Cæsarem frequentius solere locutiones plene efferre. Id tamen adeo perpetuum non est, ut interdum non recedat ab ea consuetudine, præsertim in illis locutionibus, quæ quasi ex formula Romanorum sollemni adhibentur. Ut in *movere* pro castra movere, *solvere* pro naves solvere, &c. Vide omnino ad VII. 85. Quare etiam hic, licet *statutus dies* probæ notæ sit locutio, malim adsensum præbere vetustissimis Codd. Cujac. Scalig. Leid.

pr. Lovan. et aliis, et simpliciter retinere *ad diem.* Pari enim modo B. G. v. 20. 'Obsides ad numerum miserunt:' ubi potuisset addere *dictum, definitum*, vel simile. Notæ autem sunt phrases *ad diem adesse, ad diem solvere, ad diem decedere, &c.*

12 *Iisdem diebus Carmonenses*] Notanda constructio : *Carmonenses, quæ est firmissima civitas, portas præclusit.* Ait Servius, ad Æn. I. 21. *hic illius arma, Hic currus fuit:* 'Quotiescumque nomina singularis et pluralis numeri connectuntur, viciniori respondemus.' Non absimiliter infra de bello Civil. l. III. 'Nulla Thessaliæ fuit civitas, quin Cæsari parerent, atque imperata facerent.' Nam ita in v. c. nostro legitur: pro quo in vulgatis est *pareret*, et *imperata faceret.* Contrarius loquendi mos est l. v. de bello Gall. c. 20. cum ait Cæsar, 'Interim Trinobantes, prope firmissima earum regionum civitas, legatos ad Cæsarem mittunt:' nimirum quia civitas est collectivum. *Vossius.*

14 *Deductis* III *in arcem oppidi cohortibus a Varrone præsidio, per se cohortes ejecit*] Notat Ciaccon. *deductis* hic idem valere, quod *introductis* et *inpositis;* quum alias significet *detractis* aut *eductis.* Et sane plerumque ultimo sensu cum aliis Cæsar adhibere solet. Vide, quæ notamus ad B. Gall. II. 33. 'Præsidia deducturos,' et alibi. Nihilominus nonnullis in locis *deducere* pro simplici *ducere*, si Mstis fides est adhibenda, apud nostrum occurrit. Ut IV. 22. 'Exercitum in eos pagos deducendum dedit.' VII. 68. 'Impedimentis in proximum collem deductis:' quamvis et in illis locis alia quædam ratio inest, ut ibi notavi. Proxime accedit B. Civ. III. 31. 'deductis in locupletissimas urbes in hiberna legionibus.' Sed et lib. huj. c. 18. 'præsidiaque eo (sc. in urbes) *deducebat*.' Vide tamen, num et hic velit, Carmonenses ejecisse cohortes ex urbe præter 3 eas, quas in arcem, quasi tutum in locum abduxerat Varro, ut apud Auct. B. Hisp. c. 18. 'noctu ex adversariorum conspectu se deducerent ad mare versus.' Certe ita cepisse Editores primos patet ex Ed. Rom. Mediol. et Ven. quæ dant *Deductis tribus cohortibus, positis in arce oppidi a V. præs.* Ut *deductis* sit *detractis, exceptis, minus tribus coh.* quas in arce præsidio posuerat Varro. Quomodo passim *deducere de summa partem* in rationibus dicitur. Vide Liv. VI. 35. Suet. Cæs. c. 42. 50. 'tertia deducta est,' ibique notas. *Diductis* est in Leid. pr. At pro *ejecit* dant *injecit.* Petav. Lovan. Leid. pr. Voss. Scalig. ut pateat, mendosi quid latere.

XX. 3 *Tanta ac tam secunda in Cæsarem voluntate Provinciæ progresso et, &c.*] Restituo ex Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. *Intercluderetur; tanta ac tam secunda in Cæsarem voluntas provinciæ reperiebatur. Progresso ei, &c.* Eodem etiam modo alii omnes Codices, nisi quod Ursin. *voluntate provinciæ reperiebatur*, unde Pet. Ciacconius, ultima voce deleta lectionem extudit, quam recipit Jos. Scaliger, merito eam ob causam temeritatis insimulandus. *Davis.* Merito veterem lectionem jam revocavit in textum Clarkius, quam agnoscunt Mss. mei omnes. Ed. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. *voluntate pr. reperiebantur.* Quo fiat ἐπιφώνημα generalius vel ad Hispanias utrasque, vel ad alias etiam.

6 *Cum Tribunis cohortium*] Constat duplices Tribunos fuisse legionum et cohortium; unde sæpe invenias in lapidibus antiquis TRIBUNUS COHORTIS IV. et similia. Nam sex in quaque legione tribunos fuisse jam suo tempore Polybius docet. Tribunos legionum majores, cohortium minores vocat Vegetius II. 7. 'Tribunus major per epistolam sacram Imperatoris judicio destinatur. Minor tribunus

provenit ex labore.' Ergo illa dignitas beneficii, hæc virtutis præmium. Nec male Tribunum Græci χιλιάρχην vocant, si posterius ævum respicias: primæ cohortis tribunus milites aliquanto plures millenis habuit: unde teste eodem Vegetio prima cohors *miliaria* vocata. Itaque vere ille χιλιάρχης. *Vossius.* Vide Lips. de Milit. Rom. l. II. d. 9.

11 *Sibi cons. capt.*] Faërn. et Ciaccon. volunt addi *se*. Verum non opus esse vidimus ad B. Gall. II. 31. *ibi* Leid pr.

15 *Hispalim*] Ms. Reg. *in Hispalim.* Quomodo et alibi nonnunquam locutus est Cæsar. *Clark.* *In Hispalim* etiam Leid. sec. Voss. et Bong. at Leid. pr. cum Ursin. Palat. aliisque et Edd. Ven. Ald. Gryph. *Hispali:* ut supra 'Cordubæ mittere.' *In Hispali* Voss. Ego nil mutandum censeo.

19 *Pronunciasset*] Ita legendum censuit Faërnus. Al. *Promisisset.* *Clark.* Verum Mss. omnes constant in τῷ *promisisset*. Bene, scilicet ut illos animo confirmaret. Est Vir Doctus, qui libri sui margini adlevit *præmisisset.*

XXI. 3 *Hispanis, quod præsidia expulissent*] Perperam in vet. cod. nostro legitur *Hispalis.* (nec non in Mss. Ciacc. Lov. Scal. Dorv. Leid. sec. Edd. Rom. Ven. et Mediol. *Hispaniis* Leid. pr.) Nam Cæsar Cordubæ concionem habebat, quo civitatium omnium legati convenerant. Et Hispalenses præsidium non expulerant, sed Carmonenses. Itaque per Hispanos hic intelligit Carmonenses. *Vossius.*

7 *Quas erant in publicum Varroni cives Romani polliciti*] Lipsii Codex B. Beroald. et Florent. repræsentant *quæ* (pecuniæ) *erant in publicum Varroni?a civibus Romanis pollicitæ.* Nec sane *pollicitus* significationem passivam respuit. Ovidius in Epistol. Cydippes v. 140. 'Exige *polliciti* debita jura tori:' et Fast. III. 366. '*Pollicitam* dictis, Juppiter, adde *fidem.*' Igitur vel hanc vel illam lectionem admittit Latinitas; quæ vero fuerit a Cæsaris manu, non nisi vetustissimorum exemplarium fide resciamus. Librarii tamen minus proletarios loquendi modos in magis usitatos solent mutare; quod facit, ut ab ea, cujus exempla posui, scriptura non abhorream. *Davis.* cur. sec. Adi Ill. Heins. ad Ovid. Ep. VI. 110. 'Cur tua pollicito pondere verba carent.' Atque ita, ut profert Davisius, scribitur in Leid. sec. et Edd. Mediol. Veneta ac Romana, quæ designatur a viro docto, per notam *Lb.* in Editione, qua ex Celeb. Fabricii humanitate ad curas secundas usus est Davisius. In Voss. legitur *quæ er. in p. V. civium R. pollicita.* In Lovan. vero et Dorvill. *quæ er. in p. V. a civibus R. pollicitus.* Sed vetustissimi Mss. retinent vulgatum. Quid si conjicias, post *pecunias* subjunxisse Cæsarem in Accusativo *quæ* neutrius generis? Certe post *res* aliquoties id fit; ut vidimus ad B. Civ. I. 7. At talia sine Mstorum consensu mihi non facile probantur.

9 *Hanc pœnam*] Quam? quod pecuniam essent polliciti? Nequaquam: sed quod eorum bona in publicum essent addicta, ut patet c. 18. At hoc videtur addi hic debuisse. Quare non sperno lectionem Codd. Lovan. Dorv. et Leid. sec. *ac pœnam.*

10 *Cognoverat: Tributis quibusdam publicis privatisque præmiis, reliquos in posterum bona spe complet*] Ita restitui, sensu ipso postulante. Editi habent: *cognoverat, tributis quibusdam publicis privatisque præmiis: Reliquos, &c.* Qua interpunctione cum pessime turbetur sententia, mentem Auctoris minus recte videntur accepisse Editores. *Clark.* Bene distinctionem mutavit Clarkius. Quam restituit, jam invenio in Edd. Vasc. Gryph. Steph.

Stradæ. Idem advertit quoque Gruterus.

12 *Monumentaque quæ ex fano Herculis*] Supra *ornamenta* vocat: 'omniaque ornamenta ex Fano Herculis in oppidum Gades contulit.' Per ornamenta autem haud dubie intelligit simulachra et dona, quæ pretiosa in templo Herculis reposita erant. Græci vocant ἀναθήματα. *Monumentum* μνημεῖον est, ut recte in Glossis Philox. exponitur: origo tamen ab sepulchris, unde Festus ait: 'Monumentum est, quod mortui caussa ædificatum est.' Quia nimirum admonebant eæ inscriptiones mortalitatis, ut Varro ait. *Vossius.*

19 *Quibusdam civitatibus*] V. c. noster et Petavianus habent *quibusque. Vossius. Quibusque* Grutero mihique magis placet. *Quibusquedam* est in Voss. *quibusque* in Scalig.

20 *Pedibusque*] Hoc est, non *navibus*, sed *terrestri itinere;* sive id *pedes*, sive *in equo*. Ut recte adnotavit Hotomannus. Vide infra, de bello Alexandrino, ad c. 26. et c. 33. *Clark.*

XXII. 4 *Panico enim vetere*] Quod non multum nutrimenti præbet: eoque durior sors Massiliensium. Panicum Græcis ἔλυμος, et μελίνη ac μέλινος aliis. Usos eo Gallos, et imprimis Aquitanos, ex Plinio discimus. Idem prodit XXII. 24. Dioclem medicum panicum appellavisse mel frugum: quod miror, cum ex Galeno tradant herbarum curiosi, siccum esse, nec multi alimenti. Sed credere malim corruptum locum, et fortassis rectius emendabat Dalecampius μέλιαν *frugem*, a nigro colore. *Panicum*, ut vult Isidorus, dictum, quia multi homines eo panis loco utuntur quasi *panicicium*. Barbarum vocabulum ex duobus integris more sæculi sui fecit. Sic in glossis ejus legas *Togipurium*, pro *toga pura*. Sed veram *panici* originem deducit Plinius a *paniculis:* de quibus vide, quæ omnium diligentiam supergressus notavit in Solinum magnus Salmasius p. 125. *Vossius.*

14 *Jussu Bruti*] Optimi Petav. Leid. pr. et alii, cum Edd. Ald. Ven. Gryph. Basil. *Missu*. Id quod magis adridet Grutero. Verum ipse Brutus cum tota classe non longe aberat, ac 2 hæ naves ad ejus classem pertinebant; sed jussæ erant propius portum excubare. Passim hæ voces permutantur. Alibi 'missu Cæsaris venire.' Vide ad B. Gall. v. 27.

21 *Educunt*] Brantius conjicit legendum *deducunt* quia passim occurrit *deducere naves*. At vero ea est formula perpetua detrahendo naves e sicco vel navalibus in aquam; ut notum est. Hic vero *educunt* est proferunt, ut Cæsarianis tradant eas, tam in portu jacentes, quam in navalibus stantes; sed et c. 23. 'Naves præsidio onerariis navibus ex Sicilia eduxerat:' et c. 26. 'Naves ex portu educit.' Dein *pro nomine et vetustate* patet esse ἓν διὰ δυοῖν. Qua figura utitur noster frequenter. Non audiendi ergo, qui *pro nominis vetustate*, aut *pro nomine vetustatis* cum Edd. Rom. Ven. Mediol. ac Cod. Carr. restituere conentur.

XXIII. 3 *Duas legiones ex* IV] Hæc vera est lectio, ut ex eo patet, quod, ut narrat Cæsar hujusce libri c. 37. 'Curio in Siciliam miserit, ut duæ legiones reliquusque equitatus ad se mitteretur.' Cum igitur B. C. I. 30. dicatur Cæsarem misisse 'in Siciliam Curionem Propræt. cum legionibus III,' reponendum *legionibus* IV. *Davisius.*

4 *Biduoque et noctibus tribus*] Nimium profecto argutatur Ciacconius, cum ait corruptum hunc locum, quia dies noctem etiam includit. Sed scire debebat, diem quidem, etsi noctem includat, et notet spatium illud XXIV horarum, constringi etiam intra crepusculum et diluculum. Quando ais, *jam dies est*, nihil aliud vis, quam lucere. Itaque *dies* pro

luce. Sed tædet talia monere. Solum adscribam locum Plinii XIV. 12. quem ne ipse quidem Ciacconius ignoravit. 'Biduo duabusque noctibus perpotationem continuasset.' *Vossius.*

6 *Aquilaria*] Leid. pr. *Aquillaria.* Scalig. Petav. Voss. *Anquillaria.* Lovan. Palat. Bongars. Dorv. Leid. sec. *Anguillaria:* atque ita Scholiastes Mss. Lucani IV. 585. 'Inter semirutas magnæ Carthaginis arces, Et Clypeam tenuit stationis litora notæ.' Forsan intelligit Δρακόντιον νῆσον, quæ est apud Ptolemæum IV. 3. Olim putavi ita dictum locum a caduceo Mercurii, cujus illic est promontorium.

6 *Hic locus abest a Clupeis passuum* XXII *millia*] Sic editt. Rom. Ven. Beroald. at Ms. Norvic. *hic locus est a Clupeis*, quæ rara quidem, sed proba est locutio. Supra B. C. I. 16. 'Qui erat ab oppido millia passuum circiter III:' ubi vide notat. *Davis.* Quod autem Ciacconio pro *Clupeis* placet *Clupea;* in eo lapsus est vir eruditus. Vide J. Fr. Gronovium ad Livii IX. 19. *Idem,* cur. sec. *Est* scribitur in solo Petav. *a Clupeis* legitur etiam in Auct. de Afric. Bello c. 3. ubi tamen variant recentiores Codd. at statim Petav. Codex *ad Clupea.*

7 *Habetque non incommodam æstate stationem*] Miror eorum arrogantiam, qui contra omnium codicum autoritatem, vocem *æstate* expungere audent, quia, eam enim caussam esse puto, sequitur vox *stationem.* Quasi vero non possit eadem statio æstate commoda, hyeme incommoda esse, prout alii aliique flant venti. *Vossius.* Primam vocem expungendam censuere Pet. Ciacconius et Jos. Scaliger, quorum arrogantiam miratur D. Vossius, quippe statio esse potest æstate commoda, hieme incommoda, prout alii aliique flant venti; eaque sane ratio valeret, si stati in iis locis essent venti; quia autem res aliter se habeat, illud vocabulum, per me licet, in spongiam incumbat, præsertim cum a Ms. Norvic. exulare videam. *Davis.* Vocem *æstate* supposititiam esse judicavit etiam Gruterus; qui legi voluit *milia, non incommoda statione, duobus, &c.* Certe *incommoda* exaratur in Mss. Petav. Leid. pr. Palat. Dorvill. in quorum duobus postremis pro *stationem* est *navigationem.* *Æstate* potest esse commoda statio, cum leniores flant venti, hieme vero incommoda, cum venti fortiores sunt, et maris *æstus* sævit vehementius. Pro *et* prætulit Ciaccon. *quæ.*

14 *Profugerat*] Præferrem hic lectionem Leid. pr. et Dorvill. ac Lovan. *perfugerat* sive Adrumetum usque, tamquam in tutum locum et quasi asylum fugerat. Verum præ perpetua variatione hæc incerta adeo sunt, ut nescias, quid certi sit statuendum. Vide supra aliquoties et ad Frontin. III. 3. in f. Cl. Drakenborg. ad Livium IX. 10. Paullo post 'navibus XII longis' vult scribi Ciacconius, quibus obponantur *onerariæ.* Sed contra Mss. omnes. *Longas,* ut supra, intelligi debere, satis liquet.

XXIV. 1 *Uticam navibus præmittit*] Adjecta vocula, legendum *cum navibus,* ut Petav. et Norvic. exhibent. *Davis.* cur. sec. At vide tamen ad B. Civ. I. 31. 'Venientem Uticam navibus.'

5 *Corneliana*] Ciaccon. Ms. habet *Cornelia,* cui adstipulatur Vossian. uti aliis auctoribus vocantur; at c. 25. Mss. omnes retinent *Corneliana.* Contra c. 37. *In castra Cornelia* exaratur in Petav. Scalig. Leid. pr. Palat. Voss. et Dorv. Quare ubique etiam malim *Cornelia.* Adi ad Lucan. IV. 656. In Scal. hic est *Canidiana,* in Leid. pr. *Candiana.*

9 *Directo itinere*] Alibi *recta regione:* quod Tacito *cominus,* ut: 'non Armeniam cominus, sed flexu Mesopotamiam petunt.' *Vossius.*

10 *Hoc itinere est fons, quo mare succedit*] Rubenius in Electis I. 35. emendabat, *est pons, quod mare succedit*. Sed quis autor de ponte? præsertim cum longe lateque locus restagnet, necessum est ingentem pontem fuisse: nec veterum ullus meminit. Sequentia etiam, 'quem siquis vitare voluerit, VI milium circuitu in oppidum perveniet,' multo commodius ad fontem, vel ad locum referas: si reponas *pons*, vix sensus erit ullus. Quare probent conjecturam ejus alii, non ego. *Vossius*. Mss. Ciacconii, et mei omnes præter Voss. habent etiam *quod*, i. e. quia, si Rubenii correctionem admittas. An potius *quod* referendum est ad *iter*, ut *succedere* hic rursus jungat quarto casui: de quo egimus ad B. Gall. II. 6. 'portas succedunt.' *Quod* edidit etiam tacite Cellarius. Ceterum Rubenius ibid. vult *et longe*. Verum *longe lateque*, quod vulgo nunc editur, ab interpolatione est Scaligeri; nec damnarem, si in Mss. inveniretur, nam ita sæpe cum reliquis Cæsar. At Codd. omnes, et Edd. Vett. dant *q. mare succedit longius; lateque*, quod idcirco revocavi. *Late* solum satis notat *longe lateque*. Vide me ad Obseq. c. 105. 'Fax late visa;' ubi male vir doctus in Act. Lips. A. 1721. M. Maii reponit *alte*. Consule etiam Misc. Obs. Vol. 2. p. 64. &c. B. C. III. 24. 'tam late tueri parva manu non poterat.' Dein reposui *si qui* auctoritate Pet. et Lov. Vide ad B. G. I. 48. *qui* vel *quis* deest Leid. pr. et Voss.

XXV. 3 *Bellica*] Non *Bellicam*, sed *Beli* portam hanc fuisse dictam putat Freinshem. ad Curt. III. 3. § 16.

4 *Theatro*] In Mss. meis omnibus est *a theatro*. Recte. *Aditus a theatro*: ut supra 'aditus a terra.' Vide ad c. 16. 'Qua sit aditus ab terra.'

19 *Pronunciari*] Non male. Sed Petavian. Leid. pr. Lovan. Voss. Dorvill. habent *pronunciare*, rectius e Cæsaris stylo. Vide ad B. G. II. 5. 'Castra munire jubet.'

XXVI. 2 *Recepit*] Repone *recipit*: sic enim est in Petav. Pal. ac Norvic. et ita legendum postulant sequentia. Ex iisdem paulo post lege *posteroque die*. *Davis*. cur. sec. Quum ceteri Codices retineant præteritum *recepit*, nil innovandum est. Imperator adpellatur, postquam se receperat. Præteritum autem cum præsenti tempore jungi, sæpissime in his Commentariis vidimus. Adi ad V. 11. VIII. I. &c. V. et c. 28. et c. 35. Adde Clark. ad B. Civ. III. 55. 'misit et adjungit.' Quamquam nec *recipit* damnarem. *Posteroque* vero reposui, jubentibus iisdem, ac Lovan. Leid. Bong. et Dorv. Mss.

7 *E vestigio*] Sic quidem omnium primæ Edd. et nuperrimæ Vossii, Cellarii, Davisii, ac Clarkii exhibent, et trita est locutio; ut paullo ante *ex vestigio*. At vero Mss. mei X. et Edd. reliquæ non agnoscunt hoc loco præpositionem, quam et alibi non adparere docui ad B. Gall. IV. 5. 'E vestigio pœnitere.' Quare parum abfuit; quin rursus ejecissem.

XXVII. 4 *Perferunt*] Mss. et Edd. Vett. *ad eum perferunt*. *Clark*. *Ad eum* inserunt mei tantum non omnes, et Edd. primæ item Vasc. Steph. Gryph. post. aliæque. Recte, pro Cæsaris pleno scribendi modo.

8 *In conspectu*] Sic Mss. optimi. Vide supra ad B. G. IV. 12. Al. *in conspectum*. *Clark*. Adde Cort. ad Sall. B. Jug. c. 5. Certe *conspectu* hic scribitur in Petav. Scalig. Lovan. Leid. pr. sec. Voss. et Dorvill. immo vulgo quoque c. 32. editur *quibus in conspectu venerit*, et plerique Mss. III. 109. 'In conspectu venissent.' Hæc semper variari supra aliquoties monuimus.

XXVIII. 3 *Legionesque eas transduxerat Curio*] Vox *Curionis* in Pal. et Bong. non reperitur: et a suis quoque codicibus abfuisse testatur Ci-

acconius, unde mendum esse hoc loco putat. Sed constat sensus, si recte perpendas. Ait Cæsar in castris Attii Vari fuisse Quinctilium Varum, quem ipse Corfinii dimiserat. Hunc Varum in Africam profectum: at legiones Corfinienses in Africam a Curione transductas fuisse; indeque occasionem Quinctilio eas appellandi. Omnia clara erunt, si interpungas, *in Africam venerat: legionesque eas, &c.* Petavianus vero codex manifeste corruptus: quippe in eo est: *legionesque eas traduxerat: quas Curio. Vossius.* Deest vox *Curio* in quibusdam Codd. sed omnino retinenda est, ut recte vidit D. Vossius. Hoc enim dicit Cæsar: milites utriusque exercitus, inde inter se colloquendi caussam nactos, quod, a Pompeii partibus legiones Corfinio in Africam transduxerat S. Q. Varus, a Cæsaris autem partibus legiones Corfinio item receptas transduxerat *Curio:* adeo ut milites utriusque exercitus jam olim inter se noti essent. *Clark. Curio* exsulat etiam a Carr. Brant. Leid. sec. Voss. et Dorvill. ut et Edd. Vascos. Steph. aliisque. In Leid. pr. transponuntur quoque *quas Curio* pessime. Sed et errat Cl. Clarkius. S. Q. Varus non transduxit ullas legiones in Africam. Sed Curio transduxit eas legiones in Africam, in quibus sub Domitio Corfinii fuerat Quæstor S. Quinctilius Varus: hinc adpellationis caussam habuit Quinctilius. Adi I. 22. et c. 25. et hujus c. 23. Has enim legiones Curioni traditas is primum in Siciliam, et inde in Africam transduxit.

8 *Sacramenti, quod apud Domitium, atque apud se Quæstorem dixissent*] Si soli, ut ex Polybio discimus, Tribuni militum sacramentum exigebant; dicere oportet factum illud præsentibus aut consulibus, aut prætoriis, aut denique quæstoribus: nam hoc manifeste indicare hæc verba videntur. Nisi dicamus alium turbis illis et diversum a prisco morem inductum; quod non arbitror. Forsan et ex his verbis colligas ab ipso Domitio, et Varo legiones sacramentum adactas. Sane parum abest, quin hoc sentiam. *Vossius.* Non dixerant sacramentum in verba solius Domitii, sed Pompeii, verum apud Domitium et Varum. Sic c. 18. 'Varro omnem provinciam in sua et Pompeii verba jusjurandum adegit.'

9 *Memoriam deponerent*] Ita legitur in omnibus exemplaribus, et recte quidem. Sic supra B. G. I. 14. 'Quod Æduos, quod Ambarros, quod Allobroges vexassent, memoriam deponere posset,' ubi frustra est Joan. Brantius, qui *memoria deponere* longe rectius et venustius dici contendit. *Davis.* Vide nos eo loci. Apulei. Met. l. v. p. 100. 'Monitionum et promissionum memoriam effudit.'

12 *In contumelia*] Sic Ms. Reg. Edit. Rom. *in contumeliam.* Utrumque recte. Scaliger et Recentiores præpositionem omiserunt: minus recte. *Clark.* Id Scaliger fecit e Ms. Ursini, quocum faciunt Petav. Scalig. Leid. pr. Voss. i. e. *per* vel *e contumelia:* sic 'consuetudine' VIII. 17. 'silentio' B. Civ. III. 19. 'Amicitia' III. 55. 'fiducia' Apul. Met. l. II. p. 22. Ed. Pric. et similia sæpe. *In contumelia* est tantum in Leid. sec. et Palat. Reliqui *in contumeliam* cum Edd. Vett. nisi quod *ad contumeliam* habeat Lovan. uti c. 32. in f.

13 *Addit*] Ex Petav. Pal. Lovan. Norv. Beroald. et Ursin. reponendum *addidit*, ut jubet Latini sermonis ratio. *Davis.* cur. sec. Latini sermonis ratio facile permitteret τὸ *addit*, ut dixi ad c. 26. Sed Msta lectio *addidit* flagitat. Consentiunt enim Leid. pr. Scalig. Dorvill. et Edd. primæ.

XXIX. 1 *At*] Mss. aliorum et mei omnes cum Edd. Vetustis *atque:* unde Brutus male rursus fecit *atqui*, et Recentiores, Lips. Scal. et ceteri *at:* quia præcesserat scilicet *atque.*

Sed *atque* pro *at*, *vero* nostro frequens est. Adi ad B. G. IV. 25.

Magnus omnium incessit timor; nam is variis hominum sermonibus augetur] Locus mihi perquam suspectus: offendit tum illud *incessit timor omnium*: tum imprimis τὸ *nam*, alieno loco positum. Absterserone mendum si scribam? *Magnus omnium incessit timor animis. Is variis, &c.* Negligentia librarii illud *is* omissum erat, ut sæpe in syllabis repetitis accidit. Ita remansit *animis*: hinc primo *nimis*, postea *nam is* factum. *Vossius.* Cellarius interpretatur; *omnium rerum*, vel *casuum, timor*: sed id ratio linguæ Latinæ vix patitur. D. Vossius, ex conjectura emendat; *magnus omnium incessit timor* animis; *is, &c.* Sed minus elegans videtur ea verborum dispositio. Ego vulgatam lectionem, licet locutio sit paullo inusitatior, retinendam existimo: *Magnus* (militum) *omnium timor, incessit* in castris Curionis. *Clark.* D. Vossius ex conjectura rescribit, *magnus omnium incessit timor* animis: *is variis, &c.* Clarkius autem vulgatam lectionem retinendam existimat, ita etiam Cellarius, et hic *rerum* vel *casuum*, ille *militum* subaudiendum censet. At vero neutrum patitur Latinitas. Quid igitur? pro vetere dicto, ‘Quod est ante pedes, nemo spectat, cæli scrutantur plagas.’ Nihil enim facilius quam Cæsaris manum adsequi; quod tamen haud fecerunt editores. Lege *magnus* omnes *incessit timor; nam is variis, &c.* Justinus XXII. 6. ‘stupor itaque *omnes*, et admiratio incessit.’ Livius XXV. 1. ‘Tanta religio —— *civitatem* incessit:’ et XXVIII. 3. ‘Timor inde *oppidanos* incessit.’ Absolute quidem dicas licet, *magnus incessit timor*, ut ex Curtio aliisque constat; sed nemo dixit, *magnus* omnium incessit timor. *Davis.* cur. sec. Hotomannus jam olim conjecit *omnes*, vel *omnium mentes.* Posses et refingere *omnino*, vel simile quid. Absolute adhibuit auctor B. Civ. III. 44. ‘Magnusque incesserat timor sagittarum:’ cap. 101. ‘tantusque eo facto timor incessit:’ et Hirt. B. Alex. cap. 7. ‘tantus incessit timor.’ Cum Dativo vero B. C. III. 74. ‘Exercitui omni incessit dolor.’ Sic hic posset scribi *omni militi.* Sed nil temere innovandum censeo. III. 13. ‘Tantus terror incidit ejus exercitui,’ in Mss. optimis *exercitus.*

5 *Alius alii transdiderat*] In Carr. Leid. sec. Edd. Rom. et Mediol. scribitur *illi aliis ediderant*, in Ven. *illis ediderant.* In Voss. *illis alii tradiderant.* Forsan scripsit auctor *alius alii tradiderant.* Vide ad B. G. II. 24. ‘Alius alii ferrent auxilium.’

6 *Civile bellum*] ‘Ῥῆσις est corruptissima, quam J. F. Gronovius in notulis Tacito editt. Blavian. præmissis, hoc modo restituere conatus est: ‘Civile bellum: genus hominum, cui liceret libere facere et sequi, quod vellent, legiones eæ, quæ paullo ante apud adversarios fuerant; nam etiam Cæsaris beneficium mutaverat consuetudo: quæ offerrentur municipia diversis partibus conjuncta (utrique enim ex Marsis Pelignisque) videbat; et qui superiore nocte in contuberniis papilionibusque (*secum fuissent,*) nonnulli graviores sermones militum vulgi durius accipiebantur.’ In locis tam mendosis latissima, ut conjiciendi, ita et aberrandi patet area; nos autem quæ verisimillima videntur, paucis proponemus. *Davis.* *Civile bellum; — fingebantur.* Hæc, quæ uncis inclusi, corruptissima sunt; et, si conjecturis emendata possint fortasse *aliquam* in sententiam accipi, at vix in *eam* (credo) quam voluit Cæsar, nisi codicum meliorum ope prius in integrum aliquando restituta. *Clark.*

7 *Genus nominum, quod liceret libere facere, et sequi quod vellet*] Mendum latet: in prioribus erat editt. *quod vellent.* Malc. Ego rescribo: *Genus*

hominum, cui id liceret l. f. et s. quod vellet. More antiquo prius exaratum erat *quoi id*, hinc inscitia librarii factum *quod.* Non dubito de veritate hujus conjecturæ. Et confirmant hæc, *legiones ex. Vossius. Vellet* etiam Ms. Urs. Petav. Leid. pr. Voss. et alii cum Scalig. et seqq. Edd. Ciacconius emendat *Civili bello illi generi hominum, quod liberet: licere facere et sequi, quod vellet: quod liberet, licere* voluit quoque Ursinus. Ill. etiam Heinsio videbatur legi debere *quod liberet licere facere, et sequi, quod vellent legiones hæ:* sic enim ille jungit: pro *liberet* certe *licere* est in Lovan. Palat. et Dorvil. *vellent* habent reliqui Mss. cum Edd. Vett. *Hæ* est in multis Mss. de more, et Edd. Vett. abest a Palat. Verum nil mutandum videtur, nisi *quod* in *cui id* vel *cui.* Reddit rationes Cæsar confusionis, quæ erat in castris Curionis, et enumerat caussas; primo, *Civile bellum*, dein *quod sit genus hominum, quibus licet, quodcumque libet:* i. e. milites, præsertim in civili bello; tertio, *quod sint illæ legiones, quæ* paullo ante *sub Pompeio militaverant.* Sententiam meam unice firmat Lucanus IV. 694. 'Hac igitur regis trepidat jam Curio fama, Et quod Cæsareis numquam devota juventus Illa nimis castris, nec Rheni miles in undis Exploratus erat; Corfini captus in arce, Infidusque novis ducibus, dubiusque priori Fas utrumque putat. Sed postquam languida segni Sensit cuncta metu,' &c.

9 *Mutaverat consuetudo quæ offerrentur. Municipia etiam adversis partibus conjuncta*] Alii Codices *qua efferrent municipia*, omnes vero *etiam diversis partibus*, quam lectionem temere mutavit Pet. Ciacconius, eumque secutus Jos. Scaliger. Sensus erit aliquis, si, verbis parenthesi inclusis, scribamus *nam etiam Cæsaris beneficium mutaverat consuetudo, qua efferrent municipia etiam diversis partibus conjuncta.* Suetonius August. c. 2. 'Ne enumerem quot et quos *diversarum partium* venia et incolumitate donatos.' Sulpicius Severus vit. B. Martini c. 9. 'Quo lecto, clamor populi tollitur, *pars diversa* confunditur.' Vide et J. F. Gronovium ad Senecæ de ira II. 23. *Davis.* Male e Carr. reposuit Scaliger *adversis*, quæ est glossa τοῦ *diversis*, quod exstat constanter in Mss. meis omnibus, et Edd. Vett. Suetonius sæpissime et c. 1. Jul. 'Diversarum partium habebatur.' Front. III. 6. 1. 'Diversæ partis præsidio obtineri:' ubi vide Tennul. et sexcenties. Ceterum *minuerat* rescribere tentavit Ciacconius. Illa vero *qua* (Edd. qdd. *quæ*) *offerrentur, &c.* me non capere fateor: *efferrent* Carrar. unde Brutus *efferrentur:* quomodo habet Leid. sec. *offerentur* Edd. pp. et Davis. Ill. Heinsius legit *Quo se ferrent. Munic. etiam div. p. conj.* Ciaccon. *ex adversis p.*

10 *Qua offerrentur*] Sic Petavian. Pal. et Bong. ac vet. noster codex. Alii *qua efferrent.* Utra vera lectio sit, non ante dixero, quam rem ipsam intellexero. Tota enim hæc periodus corruptissima est. Et felicis eum ingenii judicabo, qui absque libris, non dico sensum bonum reponere possit, sed illum, quo Cæsar scripsit. Nam si mutare et transponere libuisset, non difficile alterum id futurum erat. *Vossius.*

11 *Neque enim ex Marsis*] Alii codd. *Namque enim:* si *enim* tollas, hoc prætulerim: nam quas Curio habebat legiones ex Marsis venerant. Sed obscura res est. *Vossius.* Intelligit legiones, quas Corfinii captas Curioni tradiderat Cæsar. Cum igitur Codex Carrar. cum aliis nonnullis exhibeat *namque enim ex Marsis*, ita reponendum arbitror. Sic Plautus Trinum. Act. I. Sc. II. 23. 'Namque enim tu, credo, mihi imprudenti obrepseris,' unde patet Pet. Ciacconium et D. Vossium particulam se-

cundam male sustulisse. In Ms. quidem Norvic. omissa prima voce, legitur *enim ex Marsis;* ac sane ea conjunctio interdum præponitur, ut ostendit inter alios G. J. Vossius Anal. IV. 26. *Davis.* *Namque enim* probavit Heinsius, pro *ut* commode subponens *ii:* pro *veniebant* in Lovan. et Dorv. est *veniebat.* Ciacconius porro legit *omnes erant, qui superiore* (*superiori* Lov.) *nocte centuriones commilitesque, quin et nonnulli, &c.* Rhellicanus post *commilitesque* tantum subintelligit *fuissent.* Brutus autem conjicit *atque s. n. commode commilites n. g. s. m. accipiebant* e Carr.

12 *Commilitonesque*] *Commilitesque* v. cod. Quæ vox apud Plinium invenitur. Et millena id genus in veteribus lapidibus invenias: ut, *conveteranus, contribunus, commanipularis, &c.* In Palatino est *cum militisque:* in Carrariensi *cum milites:* et pro eo quod statim sequitur *graviores,* in v. cod. nostro et Pet. est *graviora.* *Vossius.* V. c. *Commilitesque:* Norv. *cum militesque:* Palat. *cum militisque:* Carrar. *cum milites.* In sequentibus Petav. et Norvic. habent *nonnulli graviora sermones militum dubii durius accipiebantur.* An legendum? *comminitantesque nonnulli graviora; sermones militum dubii durius accipiebantur.* Parva sane est mutatio, qua recepta, mens erit aliqua, cum in vulgg. sit nulla. *Davis.* *Commilitesque* exhibent Mss. omnes et Edd. Vett. quam vocem Ill. Heinsius glossam putat ex verbis *in contubernio erant.* Sic enim legit. *Graviora* est etiam in Lovan. Scalig. Leid. pr. Voss. qui Codd. non agnoscunt τὸ *vulgus* cum Petav. et Norv. sed pro eo *dubia* habent tres priores, at Vossianus *duabus.* Dein *accipiebantur* et *nonnulli* pro *nonnulla* est in iisdem, uti et Petav. Palat. Dorv. nisi quod Lovan. servet *nonnulli.* Non displicet autem Davisii conjectura. Ill. Heinsius legebat *in contubernio erant. Nonnulli graviore sermone militum durius dubia accipiebant.* At præfero Davisii lectionem, nec quam meliorem proponam habeo.

13 *Militum vulgo durius accipiebant*] *Militum dubii durius accipiebantur* Petavian. Palatinus vulgatam lectionem retinet, nisi quod *accipiebantur* quoque agnoscit. Hæc eo accuratius singula notare visum, ut siquis in alios incidat codices, ope omnium veram lectionem eruat: nam desperare me de loco hoc sanando ingenue fateor. Augustinus Urtica Italus interpres Cæsaris, ita totam hanc periodum vertit: *Ciascun di sio ragionava: et tali diceano: a che far guerravano Cittadini? seno tutti di una generation: et poi e in nostra liberta seguir chi ne place: altri dubbitavano che le leggioni state con gli aversari se movesseno piu per la antiqua practica, che per li benefitii di Cæsare: tanto piu che eran di diversi loghi: ne veramente vegniano solo dalli Marsi, et Peligni: et cosi se entendea per ogni parte cose dispiacevoli: et alcuni che volean parer piu accorti fingeano altre inventioni.* Sed videtur aut non assecutus mentem Cæsaris, aut nimium sibi in transferendo libertatis dare. *Vossius.*

XXX. 1 *Consilio convocato*] Editt. *concilio:* sed legendum, ut restituimus; Cæsar enim c. 32. ait ‘Dimisso consilio, concionem advocat militum:’ sic enim ibi scribendum, non *concilio,* nec enim concilium differt a concione; et ridiculus est, ut passim, Gigas iste Joan. Goduinus, qui *in concilium paucos convenire* affirmat: cum in *consilium* pauci, in *concilium* omnes coëant. *Davis.* *Consilio* habent Mss. omnes et Edd. primæ. Adi ad v. 28.

4 *Quod hujusmodi consiliis militum otium maxime contrarium esse arbitrarentur*] Miles Curionis prope seditionem venerat: certe jam fidei infirmior erat. Talibus consiliis otium maxime contrarium: ut mutilatus Cæsar ait. Atqui aliter Alexander ille Magnus, de quo Curtius ait, ‘non ignarus otii vitia negotio discuti.’

Nec quisquam aliud unquam sensit. Non tamen hæc verba quemquam Commentatorum offendere præter Hotomannum, cui tamen nihil in eo tentatum. Credo quia codices nihil mutabant. Ego inveteratum errorem tollo, et lego *hujusmodi militum consiliis negotium maxime contrarium esse.* Aut si non pateris addi aliquid, rescribo, *quod hujusmodi consilium, militum otio maxime contrarium esse arbitrarentur.* Nisi malis una tantum voce transposita, *quod hujusmodi consiliis, militum otium maxime contrarium esse arbitrarentur.* Et sane passim in Cæsaris codicibus videas transpositas voces. Sic infra ubi legitur: 'Multum ad hanc rem probandam adjuvat adolescentia, magnitudo animi, superioris temporis proventus,' &c. Corrupte in Petaviano *est magnitudo superioris animi, temporis proventus.* Sed jam et tertium succurrit, ut pro *otium* reponas *prælium.* Scripserat quis *prælium*, temporis tractu inferior pars literæ *p* evanuit: inde nobis *otium* illud negotium creavit. Certe eam in mentem ipse Curio apud Lucanum: 'variam semper dant otia mentem. Eripe consilium pugna: cum dira voluntas Ense subit prenso, galeæ texere pudorem, Quis conferre duces meminit? quis pendere causas?' *Vossius.* Locum hunc corruptum putavit Fr. Hotomannus, ei autem sanando solus operam dedit Dionys. Vossius, qui reponit *hujusmodi militum consiliis negotium maxime contrarium esse*, aut *quod hujusmodi consilium otio maxime contrarium*, aut *hujusmodi consiliis, militum otium maxime*, &c. aut denique, vulgata lectione in reliquis servata, loco *otii*, *prælium* rescribit. Tot conjecturæ ex eo sunt natæ, quod σύνταξιν non intellexerit, si enim vocem *consiliis* sexto casu accipiamus, nihil erit opus, ut Codicum scripturam sollicitemus. Sensus est, inter hæc militum consilia otium maxime nocere, ut recte etiam vidit Joan. Freinshemius ad Curtii VII. 1. *Davis.* Cum militum tumultuantium consiliis otium manifesto non contrarium, sed maxime opportunum sit; pro voce *otium*, reponendum existimat Vossius vel *negotium* vel *prælium.* Verum ego, unica tantum mutata literula, scripserim potius, *Quod* (scil. hostium castra oppugnandi propositum;) vel, *Quod id* (ex Ms. Reg. qui habet, *quod ii*,) *hujusmodi militum consiliis, omnium* (quæ vox in Mss. scribi solet *ōnium* et parum admodum differt ab *otium*) *maxime contrarium esse arbitrarentur.* Sed neque hac conjectura opus erit; et retineri poterit ipsa vulgata lectio; si, cum Freinshemio et Davisio, voces istas, *hujusmodi militum consiliis*, ita interpreteris, ut dicat Cæsar, *in hujusmodi consiliis* vel *inter hujusmodi consilia*, otium maxime noxium esse. Favet nonnihil id, quod in Ms. Eliens. forte repperi; nempe vocabulum *in* in superiore proxima linea ante vocem *castraque* loco alieno irrepsisse; adeo ut fingi queat initio scriptum fuisse, *in hujusmodi militum consiliis.* Judicet lector eruditus. *Clark.* Destinctione juvi locum, donec certius quid adferant Mss. *consiliis militum ot.* est in Lovan. Leid. sec. et Dorvill. Forsan quis quærat mendam in v. *contrarium*, si tamen quid mutandum est; et non potius *contrarium* explicandum per *infesto, noxio;* et *consiliis*, ut bene monent viri docti, in Ablativo sumendum. V. Cl. Burm. ad Phædr. F. 68. 'inveniri contrarios.' *Consiliis* dicitur sine præpositione, ut *imperio, defectione* et alia. Vide ad B. G. II. 1.

6 *Per virtutem belli fortunam experiri*] Male Brutus probat e Carrariensi *virtutem belli fortuna e. Experiri fortunam belli* locutio est optima et frequens. Vide ad B. G. III. 3. 'rei eventum experiri.' *Per virtutem* idem est, ac forti animo, pugnando, Hirt. B. Afric. c. 94. 'ut *per virtutem* interfecti esse viderentur.' Sallust. in Catil. c. 20. 'Nonne emori *per virtu-*

tem præstat?' ubi vide Comment. Deinceps vero in Petav. et Leid. pr. exaratur *subpl. perpeti. Erant*, omissa vocula *porro:* multo elegantius profecto. Item *Cornelia* Petav. Leid. pr. Scalig. Palat. Voss. et Dorvill. Rectius adi c. 24.

XXXI. 5 *Expugnari posse confidimus*] Mediam vocem omisit Jos. Scaliger, quam, omnium Codicum voluntate, revocavimus. *Davis.* et *Clark.* Abest tamen vox *posse* a Codd. Carr. Voss. et Ed. Flor. nec male. Vide præter alia nos ad B. Gall. III. 13.

12 *Nam neque prudentes suspicari oportet*] Reponunt nonnulli *pudentes:* ut notet ea vox militem, qui reverentiam sacramenti retinet. Ego etsi sciam pudentem et petulantem opponi: tamen emendationem eam probare nequeo. Ne vulgata quidem satis placent, habent tamen ita omnes codices. *Vossius.* Ex Msto Ursin. restitui *pudentes*, probante Pet. Ciacconio. In aliis nullo prorsus sensu legebatur *prudentes suspicari. Pudentes* interpreter modestos, imperatori morigeros, et sacramenti religionem servantes. E contrario eos paullo post vocat *improbos*, qui seditiones excitarunt, fidemque datam nihili fecere. *Davis.* Cum Davisio facit Ms. Regius. D. Vossius non approbat, quia in nullis codicibus reperiri existimavit. Sed in eo falsus est. Vulgg. habent *prudentes. Clark. Pudentes* confirmatur et a Palat. Cod. Cic. Fam. II. 6. 'Grave est homini pudenti.' Ceteri servant *prudentes* vel *prudentis*, ut est in Leid. pr. et Voss. quod notaret *probos;* ut observat Manutius. Idem error in Editis et Mss. quibusdam B. C. III. 26. 'Cujus animi aut cujus inpudentiæ est?'

13 *Quod illis licentiam timor augeat, nostris studia diminuat*] In v. c. nostro et manuscr. Cujac. ac Petav. qui omnes optimæ notæ codices, legitur: *quod his licentiam timor augeat noster: his studia diminuat.* Recte. Neque opus est scribere, *his suspicio studia diminuat*, quippe timoris vox ad utrosque refertur. Nota quoque τὸ *illis* ad proximum, *his* ad remotius referri, uti a veteribus aliquando factum. *Vossius.* Vulgg. invenuste repræsentant *illis licentiam timor augeat, nostris studia diminuat:* tam enim improbi, quam pudentes, Curioniani erant exercitus pars: lectionem vero a me receptam in Msto Norvic. reperi, eandemque, laudante D. Vossio, exhibebant Codd. Voss. Petav. et Cujac. *Illis* autem improbos, *his* pudentes significat, cum plerumque *hi* ad proximum referantur, *illi* ad remotius. Interdum tamen aliter se res habet. Plinius Ep. I. 20. p. 19. ed. Oxon. 'Sed non minus non servat modum, qui infra rem quam qui supra, qui *adstrictius* quam qui *effusius* dicit. Itaque audis frequenter ut *illud immodice et redundanter*, ita *hoc jejune et infirme.* Alius *excessisse* materiam, alius dicitur *non implesse.* Æque uterque, sed *ille imbecillitate, hic viribus* peccat.' Latinus Pacatus Pan. XII. 24. 5. 'Alta licet vulnera —proximus nobis *Italus*, et contiguus ostendat *Hispanus*—Tyrannidem *ille* non vidit, *hic* tyrannicidium vidit.' Plura congessit J. Fred. Gronovius Observ. III. 16. p. 576. seq. *Davis. Noster, his.* Ita pulcherrime restituerunt, ex tribus Mss. D. Vossius, et ex Ms. Eliensi Davisius. *Illis* nimirum improbis; *his*, pudentibus. Ut mirum sit, Cellarium, qui hujus lectionis vetustatem minus intellexit, eam tamen amplexum esse. *Illis* enim refert vir doctissimus ad *hostes; his* ad *nostros.* Quod valde languidum est, et sensum vix ullum exhibet; cum revera utraque et *pudentes* et *improbi* intelligantur *Curioniani* milites. Quam in sententiam si accipiatur, locutio erit venustissima. Scaliger, aliique ediderunt, *quod* illis *licentiam timor augeat; nostris studia diminuat;* qui sensus est nullus. *Clark. Noster, his* diserte scribitur etiam in Leidensi primo, Lovan. et Dorvill. *Hic*

sæpe ad remotius referri, potest videri quoque in notis Cel. Burm. ad Ovid. Met. III. 205. Vorst. et soceri mei ad Valer. Max. multis in locis; et sic B. C. III. 111. 'Quum ille celerem,' &c. Sed hoc jam tirones sciunt.

17 *Dissimulari et occultari*] Sic ex Mss. Reg. Eliens. et Vossii, restitui, postulante et ipsa linguæ Latinæ ratione, propter sequentem *confirmari*. In Editis est *dissimulare et occultare*. *Clark.* Petav. Norvic. habent *dissimulare ac occultari*. Ex Carrar. lege *dissimulari et occultari*, quod etiam ex suis Codd. animadvertit Clarkius. Sed et Beroaldus, Gryphius aliique sic ediderunt. *Davis.* cur. sec. Fateor etiam *dissimulari et occultari* exarari in Mss. Bong. Leid. sec. et Edd. Rom. Med. Ven. Vasc. Str. Steph. aliisque. Quod et placuit Brantio. Sed perperam, licet *occultari* sit etiam in Leid. pr. librariorum culpa, qui nesciebant, a Cæsare, ut et aliis auctoribus, amari hanc variationem. Vide omnino notata ad B. Civ. I. 32. Pro *præstat* vero elegantius dant *præstet* Petav. Palat. Lovan. Leid. pr. Voss. et Dorv.: quare et id reposui.

19 *An non uti corporis vulnera, &c.*] Hæc sane lectio me non offendit, si est a Mss. Omnes vero nostri aliter exhibent. Ms. Norvic. *An uti corporis vulnera*, omissa particula negante. Editt. Rom. Ven. Beroald. *An vero uti corporis vulnera.* Rescribendum puto *at vero uti corporis vulnera?* quod si probetur, delenda est interrogationis nota. *Davis.* Lectio elegans et bona, quam exhibent Scaliger, et Editt. Recentiores. Veruntamen, quoniam omnes fere Mss. habent *an vero, uti, &c.* non contemnenda videtur Davisii conjectura, qui scribit *at vero, uti, &c.* sine interrogationis nota. *Clark.* *An vero uti* ex meis soli habent Dorvill. et Leid. sec. recentissimi Codd. cum Ed. Med. Reliqui cum Edd. plerisque Vett. servant *an non, &c.*

26 *Ipse def.*] Laudabilis est emendatio Aldi Manutii et Ciacconii *ut spe, &c. Clark.* Non necessaria tamen. *Ipse* ego dux, nec solum illi, qui tam timoris plenum dent consilium. Vide ad I. 61. 'Constituunt ipsi, iis locis excedere.' Leid. sec. habet *ipse prius d.*

XXXII. 1 *Dimisso consilio*] In prioribus editt. contra rem ipsam legebatur *concilio*, nos autem veram lectionem ex Beroald. restituimus. Vide not. ad hujusce libri c. 30. *Davis.*

11 *Hortentur*] Norvic. *hortantur*: quod melius: id enim fecerat Quinctilius. *Davis.* cur. sec. *Hortantur* etiam Leid. sec. Verum tam adfirmative id dicere non potuit Curio.

20 *Quibus in conspectu adversariorum venerit*] Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. habent *in conspectum adversariorum*, quæ quidem loquendi ratio magis est pervulgata, cum tamen alterius exempla non desint, ut ostendimus ad B. G. VIII. 8. *Davis.* V. supra ad c. 27. *Conspectum* tamen est in Lov. Dorv. Voss. nec varietatis quid notavit Gruterus ad Ed. Gryph. in qua etiam ac Steph. Vasc. &c. est Accusativus.

23 *Victum*] *Pompeium.* Deinde *Desertos enim.* Est occupatio ejus quod objici posset: *At enim desertos, &c. Clark.*

26 *Vosne, &c.*] In Petaviano et Leid. pr. ac R. Stephani Ed. non comparet *ne*. Bene. Solet enim in dubiis prius *an* vel *ne* omitti. Vide Davis. ad fin. hujus cap. et plura ad VII. 5.

28 *Projecit ille? non sibi clam vobis salutem fuga petivit?*] Perplacet quod in Palatino legitur: *projecit? ille sibi clam non vobis salutem petivit? Vossius.* Non fugit Domitius, sed fugiendi consilium cepit; *fuga* igitur hoc in loco fugam destinatam significat, ut B. C. I. 20. 'Quæ ignorabant, de L. Domitii *fuga* cognoscunt.' Dionys. autem Vossio perplacet, quod in Palatino legitur *projecit? ille sibi clam*

non vobis salutem petivit. Hanc etiam scripturam in editt. Rom. Ven. Beroald. invenio, nisi quod illæ *salutem fuga petivit.* Ipse vulgatam lectionem non moveo, quam retinet Ms. Norvic. et, ut arbitror, nihil recepta venustius. *Davis. Projecit ille? non sibi, clam vobis, &c.?* Mirus profecto hic Vossius, cui perplacet quod in nonnullis Codicibus est; —*projecit? ille sibi clam, non vobis, &c.?* Qua lectione nec invenustius quidquam, nec vulgata potest quidquam esse elegantius. Vulgatam itaque, cum doctissimo Davisio, omnino retinendam censeo. *Clark. Sibi clam non vobis* reperi etiam in Lov. et Dorvill. in quo non comparet *fuga.* In Bong. et Leid. sec. *non sibi clam, non vobis salutem petivit.* Sed male.

36 *In me offenditis*] Hæc vera lectio ab Alest. Olim Editi et Mss. plerique *jam me off.* Unde Rivius conjecit *jam in me off.*: sed Brutus rectius probat *in me off.*: quod diserte confirmatur ab optimo Petaviano. *Offendo* sumitur passive, ut bene hic Aldus Manutius ostendit, ejusque pater Paulus ad Cicer. Ep. Fam. v. 14. 'in altera mihi velim obtemperes, in altera non offendas.' In Ms. Ursini simpliciter est *me off.*

41 *Processit*] Postulare videtur linguæ Latinæ ratio, ut legamus, *processerit. Clark.* Cave tamen, quid mutes: sæpe contra Grammaticorum regulam in his utuntur Auctores Indicativo. Quod plurimis exemplis docent doct. Wopkens Lect. Tull. II. 5. et Vir doctus in Miscell. Obs. Vol. III. T. I. p. 257. &c. Val. Max. v. 6. Ext. in f. 'patet, quam profusæ pietatis erga patriam homines extiterunt.' Sic Mss. Harl. et Leid. a me consulti. Vide eumdem VIII. 1. 1. et etiam B. Afric. c. 59. Cort. ad Plin. Ep. II. 10.

47 *Onerarias adduxerim*] Primo notandum in Petav. et Voss. atque Edd. Romana, Ven. et Med. scribi *oneratas.* Quasi vellet innuere, naves non tantum onerarias, sed copia rerum impletas fuisse, uti patet ex c. 25. Nam et *onerariæ naves* poterant esse inanes, quod etiam hic observat Gruterus. Nimis tamen acutum mihi videtur. Rectius Ciacconius e Msto Viterb. reposuit *abduxerim.* Id quod necessarium existimo, et sæpissime depravatum, ac jam olim restitutum B. C. III. 22. 'naves onerarias nactus incendit, unam frumento onustam abduxit.' Contra III. 40. 'Remulco navem abduxit,' Mss. *adduxit:* ubi vide: id enim rectius. Sed ibidem *naves* IV. *ex iis abduxit,* Edd. bene habent contra plerosque Codd. Vide etiam B. Civ. I. 15. 85. II. 9. Afr. c. 44.

50 *Corfiniensem ignominiam, an Italiæ fugam, an Hispaniarum deditionem, an Africi belli præjudicia sequimini?*] Variant Codices. In Edit. Rom. Ven. est *Corfiniensem ignominiam in Italiæ fuga, an in Hispaniarum deditione, an in Africi belli præjudicio sequimini?* Beroald. cum Mss. Ciacc. et Carr. exhibet *Corfiniensem ignominiam in Italiæ fuga, an Hispaniarum deditionem in Africi belli præjudicio sequimini?* Ms. Norv. a vulgata lectione non recedit, præterquam quod primam particulam interrogantem omittat; eas autem omnes delendas censuit Pet. Ciacconius, quem in sua editione secutus est Jos. Scaliger. Sana est lectio vulgata. Varro L. L. l. VIII. 'Quæ enim est pars mundi, quæ non innumerabiles habeat analogias? Cœlum, an mare, an terra, an aër, et cætera, quæ sunt in his?' Dictys Cretensis II. 31. 'Pertinacia animi, an ob amorem captivæ.' Vide et Jac. Perizonii Dissert. de eo scriptore § 40. *Davis.* Recte defendit vulgatam lectionem Davisius. In *Italiæ fuga* tamen scribitur in Mss. meis cunctis et Edd. Vasc. Steph. aliisque: dein *in H. deditione et in Africæ bellum p.* Leid. pr. plerique *an in H. deditione in* vel *an in Af. b. præ-*

judicio. Sed *deditionem* servant Petav. Scalig. ut et Leid. sec. Voss. qui duo habent cum Leid. pr. *præjudicia*, quibus intelligit adversa Pompeianorum cap. 25. et 26. prœlia. Si quis tamen malit *an* ubique ejicere, auctoribus Mss. plerisque non refragor: quia non opposita hæc sunt, sed exaggerantia; præterquam quod ex Accusativi littera *m*, natum videatur istud *an*. De usu vocis *militis* adi Spanhem. de Num. Diss. XI. p. 318. T. 2.

XXXIII. 6 *Consensu summo constituit Curio*] Ita vulgo edunt e conjectura Hotomanni. Faërnus vero e Msto legebat *C. suorum*, ut alibi sæpe. Verum Mss. omnes et Edd. Vett. habent *suo:* unde Glandorpius faciebat *cum sensu suo;* ut dicimus *mecum constituo*, *&c.* Verum nil mutandum. Curio ante non consenserat in prœlium; vide cap. præc. Jam vero videns præfectorum et militum mentes prœlii cupidine flagrare, mutavit sententiam, et constituit prœlio rem committere, *suum* dans *consensum:* nam et potuisset eorum desiderio obsequi, licet ipse aliud quid sensisset.

XXXIV. 2 *Magno, at difficili et a. adscensu*] Placet Ciacconii emendatio, quam tacitus in textum admisit Clarkius *magna* e c. 27. 'Una valle non magna interjecta.' Dein istud *at* e Vincentii Pinelli, et Faërni emendatione, probante Ciacconio, recte receperunt viri docti, confirmaturque Ms. Voss. Reliqui Codd. et Edd. Vett. *aut*. nisi quod in Bong. a m. sec. sit *ut;* quod Grutero magis adrisit.

10 *Relicti ab iis, qui una procurrerant, levis armaturæ*] Equites ad suos refugerant; qui igitur relicti, ex levi erant armatura. Scribe cum Ms. Norvic. *Relicti ab iis, qui una procurrerant, levis armatura;* et est σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον, velites enim intelliguntur. Non male etiam se habet vulgata lectio, si *levis armaturæ* nominativi pluralis esse statuantur, nam paucis latet, veteres in hujusce formæ adjectivis eum casum aliquando sic terminasse. *Leves armaturas* dixerunt Hirtius B. Afric. c. 59. et Livius XXI. 55. *Davis.* Sed neutro opus: subauditur enim, *milites*. Milites *levis armaturæ, &c. Clark.* Nequaquam placet *levis* sumi in numero plurali. Præstat, si quid mutandum, *armatura* per adpositionem, quod restat in Petav. Leid. pr. sec. Lovan. et Dorvill. nisi et hoc sit e præcedente scriptura codicum *levis armatura et interjecti.*

20 *Præoccupatus animus — cogitabat*] Edit. Rom. *præoccupatis animis — cogitabant* Ms. Reg. *præoccupati animi — cogitabant.* Quæ forte et verior lectio. *Clark.* Vulgatum restituit Ursinus e suo Codice, id quod confirmatur Mss. Brantii et meis omnibus præter Leid. sec. qui exhibet *præoccupati animis cogitabant.* Priorem tamen lectionem propugnat Hotomannus; et vide, quæ notavimus ad VII. 4. Sed Mstis cedendum.

XXXV. 6 *Humerum apertum gladio appetit*] Hoc est dextrum, qui scuto non tegebatur. Malo enim ita exponere, quam ut dicam *apertum* hic idem esse atque illud, quod de bello Gall. l. VII. ait Cæsar de Æduis, 'tametsi dextris humeris exertis animadvertebantur.' Neque puto quicquam huic loco commune cum illo fuisse: etsi id, ni fallor, existimabat doctissimus Janus Gruterus. *Vossius.* Lege *appetiit. Davis.* cur. sec. At vide ad c. 26.

10 *Ac fugientium multitudine ac turba*] Lego ex Cujaciano *hac fugientium mult. a. t. Voss.* Vulgg. *ac fugientium:* sed lectionem a me receptam in suo Codice invenit Fulv. Ursinus, in Msto Cuj. Vossius, ac ipse in Norv. et manifesto vera est. *Davis. Hac.* Suffragatur Ms. Regius. In nonnullis Codicibus est, *A fugientium, &c.* Quæ et ipsa Lectio non mala. Vulgg. habent, *Ac fugientium, &c.*

Clark. *Hac* etiam dat Pet. et Voss. et margo Gryph. *Af.* est in Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. quod sive *ab* mihi magis adrideret, si faverent Codd. Eo facit quod *a turba* sit in Mss. Lov. Dorv. Pal. Bong. Leid. sec.

15 *Tum munit. cast. aditum prohibebat; quod*] Sic vulgo hunc locum edi videas, satis inepte, ni fallor, cum Ms. Carrar. An enim ideo munitio castrorum aditum prohibuit, quia milites necessariis rebus ad obpugnationem carebant? Quis his ratiocinandi modus est? Optime ergo Mss. et Edd. Vascos. Gryph. Stephan. et aliæ *et m. cast. aditum prohib. tum quod.* Milites prohibebantur castrorum aditu *tum* propter naturam et munitionem loci, *tum* quod instrumentis obpugnandi castra indigebant. *Prohibebant* autem est in Mss. Pal. Carr. Bong. Leid. sec. Dorv. Edd. Rom. Ven. Med. et Steph. Verum optimi Mss. docent quid latere, quod tamen nondum eruere possum. Nam pro *aditum prohibebat, tum,* in Petaviano scribitur *adiri tunc non posset;* in Lovan. *adiri tum non poterat.* At vero in Cujaciano, Leid. Scalig. Voss. *adiri tunc* vel *tum.* Verius saltem videtur *aditu.* Vide ad B. Civ. I. 68. et sæpius: item ad Front. I. 6. § 2. Quamquam non nego ab aliis *prohibere et arcere transitum* vel *aditum,* usurpari. Sic enim Hirt. B. Afric. c. 31. 'Aditum adversariis prohibebant.' Adi insuper ad Front. I. 4. § 4. III. 7. § 2.

17 *Quæ res*] Sic Ms. Reg. In aliis deest vox *res. Clark.* Leid. etiam sec. sed recentissimus addit *res,* ut sexcenties loquitur auctor. Vide ad B. Gall. II. 18. 'Loci natura erat hæc, quem locum,' &c. ut e Mss. restitui.

20 *Ac* M *vulneratis*] In aliis omnibus legitur *atque vulneratis,* unde Fr. Hotomannus reponendum putavit *aut vulneratis,* ut vulnerati una cum interfectis numerum illum confecerint. Sed ejus conjecturam evertit Appianus, qui Bell. Civ. l. II. p. 455. D. Κουρίωνος μὲν, inquit, εἷς ἀνὴρ ἔπεσεν, Οὐάρου δὲ ἑξακόσιοι, καὶ κατετρώθησαν ἔτι πλείονες. Verissima igitur videtur Codicis Ursiniani scriptura. *Davis.* Mss. omnes *ac* v. nisi quod Voss. habeat *ac eo vuln.* corrupte sine dubio, ex nota millenaria. Edd. primæ et aliæ *atque.*

XXXVI. 1 *Circummunire*] In Leid. pr. legas *circummuniri.* Adi notata ad c. 31. At in Edd. Rom. Mediol. Ven. aliisque est *circumvenire,* quod e veteri codice probat Gifanius Observ. Ling. Lat. c. 32. et Hotom. Vide ad B. Civ. I. 18. 'oppidum vallo castellisque circumvenire instituit.' Pro *mœnire* vide Heins. ad Ovid. Met. IV. 645.

2 *Insolens belli*] Belli insueta. Cicero de Orat. I. 48. 'Ea requiruntur a me, quorum sum ignarus atque insolens.' Sallustius Proœm. Bell. Catil. 'Quæ tametsi animus aspernabatur insolens malarum artium.' Brant. Vide Lambinum ad Horatii od. I. 5. *Davis.* Insolenter Leid. pr. habet hic *insollers.*

4 *Amicissimi: conventus, qui ex variis generibus constaret*] Non peccavero in perspicuitatem et simplicitatem Cæsaris, si ex Cod. Cujac. Pet. Pal. et Bong. legam: *amicissimi erant, conventus is, qui ex variis, &c.* In codicibus quos dixi pro *is* erat *si,* haud dubie depravatum. Porro nota hic conventum ab Uticensibus ipsis distingui: ut credam conventum constitisse ex parte Uticensium, et civibus Romanis, quomodo Cæsar supra hoc libro dixit de Hispalensibus, 'quod factum adeo conventus ejus cives Romani probaverunt, erat.' Tales autem conventus fere in omnibus provinciis Romanorum fuerunt, Hispania, Gallia, Sicilia, Achaia. Et arbitror in illis conventibus plerumque multos cives Romanos habitasse, quia illud honorum civitati erat, quod in eam a prætoribus, aut aliis magistratibus convocarentur totius provin-

ciæ Senatores, ad jurisdictionem. *Vossius.* Ex *si*, quod etiam in Leid. pr. Lovan. Vossiano ac Scalig. invenitur, fecit jam dudum *is* Gruterus: quod merito probat Clarkius. Cujacius emendabat *ii, qui constarent.* Verbum sane in plurali est in Lovan. Edd. Vasc. Str. Steph. Gryph. post. Non autem Vossius inserere debuerat *erant*, quod non est nisi in Mss. recentioribus Palat. Bong. Leid. sec. Dorvill. Carrar. et Edd. primis; in quibus omnibus legas *amicissimi erant cum etiam ex v.* Verbum substantivum, ut sæpissime apud nostrum (Vide c. 29.) subintelligitur elegantius.

6 *Palam loquebantur*] In v. c. nostro, Pet. et Pal. est *omnes in palam.* Lego, *omnes jam palam. Voss.* Codd. Voss. Pet. Palat. et Norv. habent *inpalam*, unde Dionys. Vossius rescribit *jam palam.* At illorum Mstorum lectionem ferri posse arbitror. Glossarium Isidori, *Inpalam, aperte.* Hilarius adversus Constantium p. 199. 'Pugnaremus enim inpalam et cum fiducia contra negantes.' Non raro sane a veteribus præpositiones inter se componuntur. Cæsar hujusce libri c. 9. 'Hanc insuper contignationem.' Vide et G. J. Vossium de Anal. IV. 23. *Davis.* Codices nonnulli, *inpalam.* Quod probat Davisius, propter analogiam τοῦ *insuper*, et ex Auctoritate Recentiorum quorumdam Scriptorum. Sed vox ista nequaquam Cæsarem sapit. Quocirca D. Vossii conjecturæ assentior, qui scribit, *jam palam. Clark.* Non ausim ego proscribere *inpalam* tamquam minus Latinum, præsertim cum plura singularia habeat Cæsar. Adstipulantur etiam Mss. Leid. pr. Lovan. Dorvill. Scalig. Sic non raro occurrit *inibi, incoram, insimul.* Est vir doctus, qui conjecit *omnes clam, palam l.*

XXXVII. 7 *Longe ab Utica abesse*] Vox *longe* Pet. Ciacconio abundare videtur, cujus judicium secutus Jos. Scaliger, eam, utpote delendam, uncinis cinxit. Codices autem pertinaciter retinent: ac recte quidem. Hirtius Belli Alex. c. 36. 'Castra posuit *longe a Nicopoli* circiter millia passuum VII.' Et lib. de Bell. Afric. c. 67. '*Ab ejus castris* millia passuum VI *longe*, trinis castris dispartitis copiis consedit.' Vide et cap. 68. et 77. *Davis.* Vide ad B. G. V. 47. 'III milia longe a castris consedisse.'

10 *Reliquusque equitatus mitteretur*] In Bong. est *mitterent*, at in Palat. Leid. sec. et Dorv. *mitterentur.* Leid. vero primus dat *reliquique equitatus mitterentur.* Omnino bene. Adi notata ad B. G. VI. 6.

XXXVIII. 4 *Saburam*] In Petaviano ac Bongars. assidue est *Saburram.* Etiam in Appiano B. C. l. II. p. 455. Σαβούῤῥα. Quare licentia poëtica scripserit Lucanus IV. 722. 'Ut sibi commissi simulator Sabbura belli.' Non arbitror. Id scio talem formam שבור non admittere duplex R; itaque magis e corrupta locutione Romanorum alterum R est, et recta Lucani scriptura: etiam Cæsaris vulgata. *Voss.* *Saburram* Mss. omnes hic et infra, et B. Afric. c. 48. Sed vide ad Lucani locum.

12 *Sed Rex omnibus copiis insequebatur*] Lege *sed. Rex* cum *omnibus copiis, &c.* Sic certe Ms. Norvic. et sic Beroaldus, Gryphius et Ursinus ediderunt. *Davis.* cur. sec. Accedunt Leid. sec. Voss. Dorvill. et reliqui forsan præter Scalig. ac Leid. primum, uti et Editiones Romanæ, Ven. Med. Vasc. Steph. et aliæ: ut § 1. hujus Cap. et seq. ac sæpissime: sed et sæpe omittit præpositionem. Adi notata ad B. G. II. 7. 'Omnibus copiis ad castra contenderunt;' ubi mire variant docti.

XXXIX. 16 *Capti homines equitesque producebantur*] Pet. Ciacconius et Fr. Hotomannus ex conjectura reponebant *capti homines equique;* sed hoc ex eo evenit, quod *homines* de peditibus κατ' ἐξοχὴν dici non animadverterent. Livius XXI. 27. 'Omnem

ripam *equites virique* obtinentes.' Silius Italicus IX. 560. 'Magna voce trahens *equitemque, virosque,* feræque Turrigeræ molem.' Sic et *miles* crebro peditem denotat, et equiti opponitur, ut multis ostendit J. F. Gronovius ad Livii XXVIII. 1. *Davis.* Adde Vossium ad V. 10. et nos ad VIII. 36. 'Germani, equitesque.' Immo alioquin et *equites* pro *equis* possent sumi. Adi ad Frontin. II. 5. § 31. 'Equites, ne fremitu eorum,' &c. Paullo ante Hotomannus malit *proferebantur.* Sed non opus est. V. Misc. Observ. A. 1734. Jan. et Febr. p. 135.

23 *Ad spem morabatur*] Scaliger et Recentiores, *ab spe.* Sed Mss. Reg. Eliens. et Vossii habent, *ad spem:* quæ lectio omnino vera est. Est enim locutio Cæsari familiaris. *Quæ res,* ad *insequendum tardabat. Palus,* ad *insequendum tardabat.* Et similia passim. *Clark. Ad spem* optime post Hotomannum Clarkius, quod præter Carrar. et Edd. Vasc. Str. Steph. Gryphii post. exhibent Mss. et Editiones Vett. Vide ad lib. VI. 1. *Ad opinionem Galliæ* et alibi sæpius: et de confusione τῶν *ad* et *ab* ad VIII. 41. Male Ciacconio et Grutero pro more τὰ *ad spem* abundare videntur.

XL. 5 *Elephantisque* XL] Petav. Pal. et Bong. LX habent. *Vossius.* Nec secus Mss. Brant. Ursini et mei omnes, cum Edd. Beroaldi aliisque: quare reposui, ut et vocem *lentius,* quæ immerito exsulabat ab Edd. Lugd. et Amstel.

8 *Atque his imperat, ut simulatione timoris paullatim cedant*] Frontinus Strateg. II. 5. hoc consilium non Saburæ, sed regi Jubæ attribuit. *Davis.*

XLI. 4 *Peditatu utitur*] In Leid. sec. est *peditum,* at in Leid. pr. *peditatum.* Quasi verbum *utor* apud Cæsarem quoque jungeretur casui Accusandi: quod tamen non facile admitto. V. Cort. ad. Sall. Jug. c. 12. § 3.

9 *Ii erant numero* CC. *Reliqui in it. subst. Hi q.*] Ita e Ms. Ursini reposuerunt Scaliger et Recentiores, meique plurimi confirmant Codices. Antea edebatur *ii numero* CC (*rel. in it. subst.*) *quem c.* Et sane *erant* deest in Voss. quoque, ac Leid. pr. a m. pr. *ii* abest etiam a Voss. et Dorvill. pro eo est *qui* in Bong. Leid. sec. et Edd. Rom. Ven. Med. at in Lovan. *subst. L. Hi.* ex interpolatione.

20 *Nostris vires deficiebant*] Ita cum Edd. primis ediderunt Scaliger, et Davisius aliique. At Cellarius et Clarkius rescripserunt *nostros:* ut jam exhibent Vasc. Aldus, Steph. Strada, Gryphius aliique: et confirmatur is casus Mss. Scalig. Petav. Bong. et Voss. ac Leid. sec. qui dat *nostro.* Vide congesta ad B. Gall. III. 5. 'Vires nostris deficerent:' ut ibi mordicus retinent libri; quo modo hic cum aliis Leid. pr. et Lovan. servant.

XLII. 8 *Præfectus equitum*] In Ms. Pet. et Pal. *pr. eq.* (in Norvic. corrupte *pater eques*) in Cujac. *pr. eque.* id est, *præfectus equestris:* nam præfectus equitum in vet. inscript. semper legitur *præf. equit.* nec unquam aliter. *Vossius. Pr. eque* scribitur quoque in Scal. et Leid. pr. Absunt a Lovan. In Voss. *pr. huncque.* Nil muto. Vide tamen Varias Lect. III. 38. Asinio Pollioni hoc videtur tribuere Appianus B. Civ. II. p. 456.

XLIII. 3 *Reportentur*] In Leid. pr. exaratur *deportentur.* Vide ad B. G. V. 23. 'Duobus commeatibus exercitum deportare instituit.' Hoc tamen loco vulgatum retinere satius est; quia e Sicilia in Africam hi milites venerant. Vide c. 23. hujus libri. In Leid. sec. est *transportarentur.*

XLIV. 4 *Legatorum numero Centurionibus*] Pro legatis, legatorum loco, quod cum non intelligerent Librarii in editt. Rom. Ven. Beroald. aliisque nonnullis corrupte legitur *legatis cum centurionibus.* Noster de Bell. Gall.

v. 27. 'Quos Atuatici obsidum numero missos apud se in servitute et catenis tenuissent.' Corn. Nepos Epam. c. 7. 1. 'Erat enim ibi privatus numero militis.' Alia hanc in rem exempla peti possunt ex Joan. Frid. Gronovii Observ. I. 6. p. 59. *Davis.* *Legatis cum cent.* est etiam in Mss. Bong. Leid. sec. et Edd. Mediol. Vascos. Steph. aliisque. Sed perperam. Plura vide ad I. VI. 6. 'hostium numero.'

12 *Diebusque*] Sic ex Ms. Ursini repositum: cum Vett. Edd. exhiberent *diebusque æque.* Ursiniano libro suffragantur Dorvill. et Voss. At Reliqui et vetustiores mei *diebus æque post p.* Recte: nam respicit præcedens *paucis diebus.* Quare τὸ *æque* revocavi, auctoritate Mstorum. Vide etiam ad B. Alex. c. 56. Ceterum multa huic libro deesse videntur: de quibus adeas omnino Ciacconium et viros doctos ad III. 3.

DE BELLO CIVILI.

LIB. III.

CAP. I. 2 *Julius Cæsar*] Suspecta est hæc vox *Julius* Ursino, quia de se loquens auctor simpliciter scribere solet *Cæsar:* unde putat olim fuisse *creantur ipse et*, et a librario substitutum *Julius Cæsar.* Uncis etiam inclusit Scaliger. Vide, quæ dixi ad B. Civ. I. 1. 'litteris a Fabio C. Cæsaris redditis.'

3 *Ei Consulem fieri liceret*] In Dativo dixit auctor B. G. VI. 35. 'quibus licet esse fortunatissimis.' Sic enim ibi antiquissimi Codd. et passim optimi quique scriptores. Quare Nl. Heinsius opinatur, hic etiam scribendum esse *Consuli.* Verum constanter Mss. omnes retinent *Consulem:* quod non ausim de loco movere; nisi statuamus, veteres numquam in accusativo adhibuisse; omniaque loca, in quibus is casus occurrat, esse refingenda, etiam contra veterrimos Codices: qualia ipse Heinsius ad Ovidii Epist. XIV. 64. producit, et nihilominus Dativum reponit, etiam ubi non additur aliud nomen tertii casus, eumque sequitur Claris. Bronkhus. ad Propert. II. 7. 96. ubi codices, adhuc cogniti, dant 'Solus ero, quoniam non licet esse tuum.' Rectius ergo idem tuetur vulgatum apud Tibull. El. XI. 1. 43. 'liceatque caput caudescere canis, Temporis et prisci facta referre senem:' quam constructionem pluribus adsertam vide in Miscell. Observ. Vol. V. T. 1. p. 12. &c. Sine Mstorum ope ego mutare non ausim: at ubi illi addicunt, lubentissime amplector Dativum; nam a librariis facilius eum in quartum esse casum mutatum, quam contra, quivis Latinæ linguæ gnarus fateri cogitur. Sic ex Scholiaste Heinsius et Celeb. Bentleius emendant Horat. Serm. I. 4. 39. 'dederim quibus esse poëtis?' quum in Mss. tamen sit *poëtas;* at contuli antiquum optimæ notæ Codicem, amicissimi Dorvillii beneficio, in quo *i* diserte inveni suprascriptum: quod facit, ut de emenda-

tionis ejus veritate non dubitem. Verum Accusativum hic non proscribo; donec aliquis, ut dixi, Codex aliud suadeat. Vide, quos laudat Broukh. ad Tibull. Adde ad Lucan. III. 32. 'mihi genero non esse licebit.' Val. Max. IV. 75. Ext. 'cui securo vivere licebat;' quibus locis etiam variant Codd. V. 154. 'si tibi incolumem stare fas non erat,' in Mss. omnibus. Infra B. Hisp. c. 22. 'ut ei liceret legatum proficisci.'

5 *Per eos fierent æstimationes possessionum*] Suetonius in Julio: 'decrevit tandem, ut debitores creditoribus satisfacerent per æstimationem possessionum, quanti quasque ante civile bellum comparassent, deducta summa æris alieni, siquid usuræ nomine numeratum aut perscriptum fuisset.' Deducto eo ait quod usuræ nomine numeratum fuisset, aut perscriptum: nam versura primo unciaria (ut ex Tacito l. VI. Annalium discimus) permissa, deinde ad semuncias redacta, postremo vetita. Miror autem Scaligerum dicere incompertam sibi unciariam legem, cum præter Tacitum disertim ejus meminerit Livius, aliique. Porro addit Dio l. XLI. p. 159. hoc tempore Cæsarem legem tulisse, nequis in auro vel argento possideret plus quam LX. sestertium. Verba sunt: Ἐπειδή τε συχνοὶ πολλὰ χρήματά τε ἔχειν καὶ πάντα αὐτὰ ἀποκρύπτειν ἐλέγοντο, ἀπηγόρευσε, μηδένα πλεῖον πεντακισχιλίων καὶ μυρίων δραχμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἢ καὶ χρυσίῳ κεκτῆσθαι. Ait Hotomannus nequaquam se id intelligere: quod miror, cum disertim Tacitus sexto Annalium scribat: 'Interea magna vis accusatorum in eos irrupit, qui pecunias fœnore auctitabant, adversum legem dictatoris Cæsaris, qua de modo credendi possidendique intra Italiam cavetur; omissam olim, quia privato usui bonum publicum postponitur.' *D. Vossius.*

6 *Quæque fuissent*] Nomen *quisque* in singulari jungi cum verbo plurali notissimum est, et vidimus etiam in Cæsare ad I. 39. Immo et *quæque* potest esse pluralis: quare nihil innovo. Sed Codd. optimi Petav. Lovan. Leid. pr. sec. Pal. Bong. dant *fuisset.* Præfero id quoque: *quisque* quando plurali jungitur, notat plures simul: hic vero singulæ possessiones separatim æstimabantur, quanti quæque fuisset, et tunc eæ tradebantur creditoribus: dein in Petav. Pal. Bong. et Dorvill. cum Edd. primis scribitur *ea* in neutro. Pertinet enim tam ad *res,* quam *possessiones.* Nec raro in talibus amant scriptores subjungere genus neutrum. Vide ad B. Civ. I. 7. In Leid. sec. deest pronomen, in Lovan. est *ecce.*

8 *Timorem novarum tabularum*] Novas tabulas Græci χρεῶν ἀποκοπὴν vocant. Plutarchus σεισάχθειαν, quasi *oneris excussionem* dicas: quia prioribus debitis solvebantur debitores, et novæ conficiebantur tabulæ. *Voss.*

16 *Qui se etc.*] Emendat Ciacconius, *quod se,* &c. quia ratio redditur quare, &c. Sed et *qui se,* &c. in eandem sententiam accipi potest. *Clark.* Craterus e compendio scripturæ *quoniam* abiisse in *qui* conjicit. In Lovan. legas *quas illi;* quasi fuerit *quia se i.* Posset et scribi *quique se illi.* Paullo ante pro *in urbe* scribitur in Mss. Brantii, Scalig. Ed. Gryph. *in urbem* sive contra urbem. Alii ediderunt *ad Urbem.* Sed male. Intelligit enim annum, quo Pompeius solus Consul ob cædem Clodianam *in Urbe* milites armatos habuit, ut bene exponit Ciacconius, et res est notissima.

18 *Perinde*] Petav. Leid. pr. Lovan. et 4. alii ex meis dant *Proinde.* Quod idcirco non potui non recipere. Nepos in Lys. c. 2. 'Proinde ac si iidem solerent,' &c. In Alcib. c. 6. 'proinde ac si solus advenisset.' Sic enim Mss. quidam, et ibid. 'proinde ac si alius populus.' Et ita passim,

Vide Viros doctos, quos laudat Arntzen. ad Aurel. Vict. Ep. XIV. Infra etiam c. 60. ‘ proinde ac suis satisfacere’ in Mss. omnibus, uti et vulgo c. 72. ‘ proinde ac si vicissent.’ Variatur etiam in Valer. Max. v. 1. 5. ext. et Apul. Met. I. v. p. 95. ac p. 106. ‘ proinde ut merebantur.’ Liv. II. 58. III. 44. &c. Adi Cl. Drakenb.

21 *In præripiendo populi beneficio*] Editt. Rom. Ven. Beroald. habent *in præcipiendo populi beneficio*, quod idem valet ac præoccupando. Scriptor, qui sub Daretis Phrygii nomine circumfertur, c. 33. ‘ Eum continuo Troilus præcipit et sauciat.’ Ovidius Trist. El. III. 3. 14. ‘ Vel *præcepisset* mors properata fugam.’ Eandem vocem ita interpretatur Servius ad Virgilii Eclog. III. 98. *Davis. Præcipiendo* exhibent etiam Mss. Voss. Palat. Bong. Dorvill. a. m. pr. Edd. Med. Flor. aliæque: sic apud Hirtium VIII. 51. ‘ Ut vel exspectatissimi triumphi lætitia præcipi posset.’ Infra c. 31. ‘ pecuniam insequentis anni præceperat:’ ubi ibidem vide Davis. et me ad c. 13. Et ita ‘ præcipere animo’ h. l. c. 78. ‘ opinione’ VII. 9. ubi vide Manut. ac sæpe passimque cum verbo *præripere* confunditur. Adi not. ad Lucan. II. 106. et quæ congessit Arntzen. ad Aurel. Vict. Illust. c. 5. Nihilominus cum vetustissimis Codicibus *præripiendo* præfero. Id enim verbum simul nimiam in ea re cupiditatem, cujus a se suspicionem amoveri volebat Cæsar, ostendit: ut apud Cicer. pro Ligar. c. 1. ‘ non mediocri cupiditate arripuit imperium.’ Adposite idem de Off. III. 20. ‘ præripere collegis popularem gratiam,’ et passim. B. Alex. c. 27. ‘ præripere subsequentibus victoriæ societatem.’

II. 5 *Ut anguste* XX. *millia legionariorum militum et* DC *equites transportare possent*] In prioribus editionibus et Mstis omnibus erat XV *milia legionariorum.* Scaliger XX. edidit, an ex veteri codice ignarum mihi: illud credo non temere mutasse: præterquam quod historiæ hoc magis congruum videtur. Sed Ciacconio et Ursino assentiri nequeo, qui hic rescribebant VII *legiones:* Profecto audax emendatio illa est. Movit eos quod scribitur infra cap. 6. ‘ Impositis, ut supra demonstratum est, legionibus VII.’ Verum dicit Cæsar ipse has copias infrequentiores fuisse, quia et Gallicanis bellis, et itinere Hispanico, et valetudine in Italia attritæ erant. Ita ut facile potuerint VII legiones redigi ad millia XX. Imo dubitari possit, an infra, ubi VII legiones nominantur, non præstet reponere *quinque:* quia tot legiones a Cæsare transductas aiunt Appianus et Plutarchus. Et profecto quinque legiones minus absint XX millium numero, nam efficiunt millia XXX, si plenæ sint: at Cæsar dicit valde infrequentes fuisse; atque tunc tertia circiter pars desiderata fuerit. Sed nolo temere mutare; quia Appianus addit duas postea legiones supervenisse: et a Cæsare assumtas. *Vossius.* Primum e consensu omnium Mstorum reposui numerum XV, donec liquidius adpareat vera multitudo. Glandorp. ad c. 6. malit XXV *milia.* Dein *legionarium* contracte scribitur in Leid. pr. Lovan. et Dorvill. Tum copulam *et* delevi Mss. omnium auctoritate, qui cum Editis ante Scalig. tantum habent *D.* seu *quingentos.* Verum Mss. Pet. Leidd. Voss. non *equites* habent, at *milites.* Corrupte. Scaliger DC rescripsit cum Appiano et Plutarcho, ex Ciacconii correctione.

7 *Inopia navium*] Suspicatur Hotomannus nec inmerito, voces has e margine in textum inrepsisse. *Clark.* Idem censent Ciacconius, Scaliger, Gruterus. Ego me hinc non expedio, et majus ulcus latere puto. Nam simul queri de inopia navium, et de infrequentia militum absonum vide-

tur. *Tantum navium* hic, ut 'tantum præsidii' vi. 35. Ei majorem ipsi fuisse numerum, quam transportare poterat, patet e c. 6. et c. 8.

9 *Gallicis tot bellis*] Mss. mei omnes *Galli tot b.* Sed Cæsar loquitur de Romanis militibus legionariis. Adnotatum ad oram libri Fabriciani, H. (forsan Heinsium, nisi sit nota Lovaniensis Codicis ab eo collati,) legere *Galliæ.* Quod non displicet. V. ad l. viii. init. 'Rerum Gestarum Galliæ.'

iv. 2 *Ex Sicilia*] At c. 88. 'Ciliciensis legio conjuncta cum cohortibus Hispanis:' unde Ciacconius hic mallet *Cilicia;* vel illic *Siciliensis.* Verum eam *Ciliciensem* Scipio secum adduxit, qui hic non aderat adhuc. Lucan. vii. 223. 'Agmina quæ Cilicum terris deducta tenebat Scipio.' Intelligitur ergo hic legio a Catone ex Sicilia adducta.

6 *Quas Lentulus conscribendas curaverat*] Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. hunc locum paullo auctiorem exhibent: in iis enim est *quas Lentulus* Consul *conscribendas curaverat;* nec de nihilo est hoc additamentum; nam L. Lentulus A. U. C. DCCV. quo hæ legiones sunt conscriptæ, gerebat consulatum, ut ostendit Dion l. xii. p. 152. *Davis.* Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. aliquot Vett. exhibent *Lentulus* Consul *conscribendas.* Quæ fortasse verior lectio. Poterat enim media vox in aliis libris excidere, propter similitudinem initii vocis sequentis. *Clark.* In Lovan. Brant. et Dorvill. scribitur *Lentulus consul scribendas:* ut et habent Edd. Aldi, Gryphii, &c. in ceteris Mss. meis omnibus Edd. Med. Vasc. Steph. aliisque *consul conscribendas:* quod idcirco audenter reposui, invito licet Ciacconio; quia eo anno non erat Consul Lentulus. Sed significat *Lentulus, quum consul erat* i. e. anno superiore.

9 *Antonianos*] C. Antonii copias intelligit ad Corcyram opera T. Pulcionis proditas. Vide c. 10., et c. 67. ubi ait auctor *supra se id demonstrasse:* et hodie id nusquam reperitur. Quod indicio est, ut observant viri docti, qui adeantur, quædam ex libro secundo deesse.

11 *Sagittarios etc.* iii *milia*] Leid. sec. et Edd. Vas. Steph. Str. Gryph. post. *Sagittariorum.* Sed male: supra ii. 18. 'Tritici modios cxii milia polliceatur:' ubi etiam perperam quidam volunt *modium,* quæ variatio est quoque in B. Afric. c. 36. *tritici modium* vel *media milia* ccc. Plura vide ad Frontin. i. 6. § 1. sic statim Mss. et Edd. quædam *equites* vii *milia.* B. Hisp. c. 30. 'cum l. armatura milibus vi.' c. 41. 'vivos xiv. milia.' Livius xxii. 54. 'Tot milia pedites equitesque.' iii. 20. 3. 'x. milia coissent homines;' ubi V. Duk. atque ita Mss. 4. Leidd.

13 *Cohortes* vi, *mercenarias* ii] Ab Aldo et Venetis hæc lectio procusa est. Priores Edd. non habent illas voces *mercenarias* ii.; uti nec Mss. Palat. Bong. Dorvill. Leid. sec.: neque etiam habent locum. Si enim distinxit eas Cæsar a præcedentibus *funditorum cohortibus,* debuisset illis addere vel eas *imperio vel gratia* fuisse comparatas, ut facit mox: vel si *sex* omnino habuit, debuisset inseruisse *in his* vel simile. Verum non *sex,* multo minus *octo funditorum* habuit *cohortes* Pompeius: sed tantum *duas.* Optime enim Libri Hotomanni, Cujac. Scalig. Petav. Lovan. Leid. prim. Voss. et Edd. Vascos. Steph. Str. Gryph. posterior exhibent *coh. sexcenarias* ii. Ita apud Livium, Curtium, Vegetium, alios, occurrunt *quadragenariæ, quingenariæ cohortes,* in quibus sunt cd vel d milites. Sic *sexcenariæ,* in quibus sexcenti sunt. Hoc ergo composito augeantur Lexica. Librarii non ceperunt, quid vellet scriptura v*icenarias.* Adi Cl. Drakenb. ad Liv. vii. 7. et Vir. Doct.

in Misc. Observ. V. VII. ad Vegetii II. 7.

Equitum VII *milia*] Cum non intellexerunt librarii, ut dixi, quid velit vox *vicenarius*, vacuum locum reliquerunt. Hunc suppleruat alii per vocem *delectorum*, quam hic addunt Edd. primæ, item Vasc. Steph. Str. et Gryph. post. in Mss. Sambuci, Bong. Dorv. Leid. sec. est *et delectorum e.* In Palat. *et elect.* Verum non *delectos* nominat, sed totum recenset numerum auctor. Retinui autem *equitum*: quia hic ita scribunt Mss. et Edd. pp. præter Vossianum tamen, qui habet *equites* cum Edd. Ald. Venet. Man. Gryph. pr. Plant. Scalig. Cellar. et aliis. Bene, si modo ab optimis Mss. confirmaretur, ut paullo ante diximus.

14 DC *Gallos Dejotarus adduxerat*] Galatas seu Gallogræcos intelligit, quibus præerat Dejotarus. Eorum regionem Γαλατίαν τὴν ἑῴαν vocat Appianus B. C. l. II. p. 458. et incolas Γαλάτας τοὺς ἑῴους p. 472. Δηιόταρος μὲν, inquit, τετράρχης Γαλατῶν τῶν ἑῴων, Ἀριαράθης δὲ, Καππαδόκων βασιλεὺς, quem noster Ariobarzanem nominat. *Davis.* De Ariobarzane adi Ursin. et Ill. Spanhem. T. I. Præst. Num. pag. 476.

16 *Cotus*] Ita vulgo hoc nomen efferunt, quasi haberet in Genitivo *Coti.* Immo eam terminationem propugnat Davis. ad c. 36. ' equitatus regis Coti.' Verum illic esse scribendum *Cotyis* vel *Cotys* videbimus ex Mss. integerrimis. Hic ergo reposui *Cotys*: quamquam *u* Manutius et Ciaccon. retinere videantur antique pro *y*, ut in *Sulla*, *Suria*, *clupeus*, *inclutus*, et alia. At in barbara voce id factum vix credo; licet fatear, Mss. plerumque retinere *us*, et in Genitivo *i.* Vide Cl. Duk. ad Flor. IV. 2. 5. ac VV. DD. ad Val. Max. III. 7 Ext. 7. Liv. I. 31. et me ad Lucan. V. 54. ' Tunc Sadalem, fortemque Cotyn,' ubi multi Mss. *Sadalam* vel *Sadalan.* Hic autem omnes Codd. et Edd. pp. *Sasalam.* Ciacconius primus *Sadalem* e Lucano restituit, quod illic olim prætuli. Nunc malim ex Codd. auctoritate *Sadalam* cum N. Heinsio. Quia inveni apud Plutarch. in vita Anton. p. 944. Κομμαγήνης δὲ Μιθριδάτης, Ἀδάλλας δὲ Θρᾴκης: quo loco non dubitandum est, quin legi debeat Σάδαλας. Dio sæpius meminit, sed semper in Genitivo Σαδάλου: unde manet terminatio Nominativi apud eum incerta.

17 *Quibus Rascipolis præerat*] Ita et Lucanus. Velleius non multum recedens *Rascupolin* vocat. Dio Ῥασκύποριν. Tacitus *Rhescuporin. Vossius.* *Rhascypolis*, ut in Lucano, ita hic quoque edidi: quia Mss. omnino omnes consentiunt in littera *l* licet cuncti nummi *r* ostentent. Sic *Latialis* et *Latiaris*: adi ad Lucan. I. 198. *Palilia* et *Parilia.* V. Cl. Burman. ad Suet. Calig. c. 16. Ἀζίλις et Ἄζιρις, in Libya. Consule Comm. ad Callim. Apoll. 89. Quamquam *Rhascyporis* vel *Rhescyporis* multis viris doctis verius videtur. Vide quæ congessi ad poëtam v. 55. et in Add. Nec non Cl. Wesseling. in Chron. Sims. p. 1595. Spanh. de Præst. Num. T. I. p. 126. Vaillant. Hist. Achæm. p. 281, &c. In Sueton. Tiber. c. 37. Mstis est *Thrascupolim*: ubi adi Cel. Burm.

19 *A. Gabinius præsidii caussa apud regem Ptolemæum reliquerat*] Ptolemæum enim in regnum Ægypti reduxerat Gabinius, ejecto Archelao, quem sibi regem adsciverant, ut docet Epitome Liviana l. CV. Rem totam fuse narrat Dion l. XXXIX. p. 116. seq. *Davis.*

21 *Ex servis suis pastorumque suorum coëgerat*] Suspicantur Viri Docti, mendum latere; legendumque, *ex servis pastoribusque suis*, vel aliquid simile. Sic enim alibi Cæsar, *servos pastoresque* simul memorare solet. Fieri etiam potest, ut aliquod vocabulum

ut, *numero*, aut simile aliquid, exciderit: *Ex servis suis, pastorumque suorum**, coëgerat. Clark. Servis pastoribus suis* legit Ciaccon. Sed acutius Lipsius in Anal. de Mil. Rom. l. I. d. 11. 'ex servitiis, pastoribusque suorum.' Nam *servi pastoresque* jungit cum aliis sæpius auctor, ut I. 24. Et *pastores* fuisse *servos* nemo dubitat: vel ergo per *pastores* hic intelligere debet *pecoris magistros*, quibus ministrabant viliores servi pastores: vel locus est corruptus. In Leid. pr. est *suarum*. Abest id pronomen a Dorvill. Codd. Quid si simpliciter *numero* restituamus pro *suorum?* Sed id audax nimium. Perperam autem Ciacconius ex loco B.C. I. 24. ubi dicitur Pompeius e servis et pastoribus congessisse et effecisse CCC equites, hic CCC reponere, vel ibi DCCC rescribere tentat. Illic de patre, hic de filio loquitur Cæsar.

22 CCC *Tarcundarius Castor et Donilaus ex Gallogræcia dederant*] Edit. Rom. pro CCC, habet *Tantundem*. In Ms. Reg. pro, *dederant*, scriptum est, *Tantundem*. Unde fortasse legendum; CCC *Tarcundarius Castor, et Donilaus ex Gallogræcia* tantumdem, *dederant*. *Clark*. In Edd. Rom. Ven. et Mediol. est *coëg. Tarc. C. et D. ex G. tantundemd.* at in Mss. Lovan. Dorv. Leid. sec. *coëg.* CCC *Tarc. C. et D. ex Gallogræcia* (*Gallogræcis* Dorv.) *tantundem*. Sed meliores non variant, nisi quod Mss. tantum non omnes scribant *Tarcondarius C.* ut cum Edd. quibusdam reposui. Hic tamen idem non est, qui *Tarcondimotus* aliis vocatur. Ille enim regulus Ciliciæ erat. Nisi disjungamus *Tarcondimotus, Castor, &c.* Vide ad Flor. IV. 2. et Lucan. IX. 219. in Add. Verum recte se habere *Tarcondarius Castor* e sequentibus docemur, unde liquet de duobus tantum, non tribus hic loqui auctorem, uti et e Strabone, l. XII. p. 568. Ed. Par. τὸ τοῦ Κάστορος βασίλειον τοῦ Σαωκονδαρίου generi nempe Dejotari, qui *Tarcondarius* vel *Saocondarius Castor* filium habuit Castora, Dejotari nepotem; de quo apud Ciceronem pro Dejotaro, aliosque videri potest.

26 *In his plerique Hippotoxotæ*] Post ultimam vocem in ed. Veneta additur *id est, equestres sagittarii*, quæ glossa est, primum margini adscripta, dein, ut fieri solet, in orationis contextum illata; ἱπποτοξότης enim vocabulum est Græcum, quod *sagittarium equitem* significat, prout Latine reddidit Curtius V. 4. 14. Eo utitur et Hirtius Afric. c. 19. *Davis.*

V. 3 *Dyrrachii, Apolloniæ*] *Dyrrachium* est in Petav. et Leid. pr. In ceteris Mss. cunctis et Edd. primis exaratur *Dyrrachio, Apollonia.* Vide omnino ad VII. 32. 'Avarico commoratus.'

9 *Officio maritimo M. Bibulus præpositus*] Corrupta sunt Appiani exemplaria p. 459. A. ubi sic legitur καὶ ἐπ' αὐτοῖς (ναυάρχοις) Μάρχος Βουβῖνος. Rescribendum Μάρκος Βίβουλος, ut recte hunc nostrum vocat Dion l. XLI. p. 174. *Davis.* Appiani locum jam emendavit J. Rutgersius, Var. Lect. VI. 14.

VI. 9 *Impositis—legionibus* VII. *Postridie terram attigit Cerauniorum*] In Ms. Norvic. legitur *impositæ—legiones* VII. eandemque lectionem in optimo Codice reperit Pet. Victorius, ut ait Var. Lect. XIII. 1. ubi etiam mendum e Cæsare fœdissimum sustulit: cum enim in aliis Codd. legeretur *terram attigit Germaniorum*, vel *Germanorum*, in aliis *Græcorum*, vir ille doctissimus egregie reposuit *Cerauniorum*; nec tamen, nisi fallor, locum perpurgavit; nam mihi etiamnum ab interpunctione videtur laborare. Rescribo *terram attigit: Cerauniorum saxa, &c.* Mirum in modum firmat Appianus B. C. l. II. p. 461. Ὑπὸ δὲ χειμώνων, inquit, εἰς τὰ ΚΕΡΑΥΝΙΑ ὌΡΗ περιαχθείς. Sic et Dion l. XLI. p. 174. *Davis.* Cum his Mss. in *impositæ legiones* consentiunt Mss. Reg.

et Voss. *Clark.* In Nominativo non male quoque exhibent Leid. pr. Scalig. Hæc omnia, usque ad *postridie*, Glossam esse existimat Ald. Manutius: pro VII. ad c. sec. Vossius reponit v. dein *Germiniorum* Ms. Cuj. Brant. Scalig. Leid. pr. Lovan. *Germaniorum* Ms. Urs. Petav. et Voss. Reliqui cum Edd. Vett. *Græcorum* corruptissime.

10 *Terram attigit, &c.*] Variis modis interpungi potest hic locus, sententia non mala. Scribi enim potest, vel *Terram attigit: Cerauniorum saxa inter, &c.* vel *Terram attigit Cerauniorum: saxa inter, &c.* Vel denique, *Terram attigit Cerauniorum, saxa inter —nactus stationem: et portus, &c.* Prior est Davisii; proxima Scaligeri et plurimorum; postrema Jo. Goduini. *Clark.*

11 *Saxa inter et alia loca periculosa*] Quatuor voces ultimas expungit Janus Rutgersius Var. Lect. IV. 5. eas ex Glossemate natas arbitratus: cum enim imperitus quidam ad oram libri sui scripserat *Italiæ loca periculosa*, ea verba alius in textum recepit, *et alia* loco *Italiæ* substituit. Sed quæsiverim, unde factum, ut Librarii *Italiæ loca periculosa* oræ Codicum adscriberent; montes enim Ceraunii, ut notum est, in Epiro sunt siti. Eam igitur conjecturam rejicio, præsertim cum *alia loca periculosa* possint esse Syrtes et brevia. Vide Virgilium Æn. I. 115. *Davis.*

12 *Quos teneri*] Nil muto. Sed vetustissimi Codices Cujac. Petav. Leid. pr. item Victor. et Brantii habent *quod*, i. e. quia eos arbitrabatur teneri ab adversariis. Res eodem redit.

13 *Ad eum locum, qui appellatur Pharsalus*] Profecto etsi ita habent omnes Msti, quibus usi sumus, tamen vix crediderim sanum esse locum: cum Pharsali prope Ceraunios montes nullus meminerit. Ex Lucano sed in eo legimus hæc verba: 'atque æquora classem Curva sequi, quæ jam vento fluxuque secundo Lapsa Palæstinas uncis confixit arenas.' Sed et hic locus viris magnis suspicionem movit. Verum etsi fuerint, qui in Epiro locum fuisse dicant, cui Palæste nomen fuerit, vix tamen persuaserint mihi. Addunt, nescio quæ, de columbis ex Palæstina in Epirum transgressis, ac Dodonæo oraculo, et alia multa, quæ referre supersedeo, quia frivola videntur. Hugo Grotius sæculorum omnium Phœnix, ingeniosissime emendabat *Apamestinas;* quæ urbs sita est in prominente parte Italiæ; et, ni fallor, statuit huc Cæsarem tempestate rejectum, inde in Epirum pervenisse. Ego etsi decebat acquiescere tanti viri autoritate, cura tamen humani ingenii, cui sæpe ipsa veritas in dubium devocatur, rimando inquirebam, an nihil reperirem, quod pro vulgata Lucani lectione faceret. Nec tamen occurrit quidquam, nisi dicamus *Palæstinas arenas* Lucano ipsam Epiron vocari, ab urbe cui nomen *Phœnice:* memorat eam Polybius Liviusque, et in Chaonia sita est. Nam quod de Palæste urbe ad Lucanum, alii disserunt, ut dixi, nec asse emerim. Marsus tamen in Cæsaris codice, Chalcide Eubœæ a se emto, affirmat se legisse *Palæste*, eo loco, quo in vulgatis est *Pharsalus.* Verene an falso ille optime scivit: hoc ego adfirmare ausim, si fuit ea scriptura in codice Cæsariano, non ab alio profectam esse, quam qui Lucanum cum Cæsare contulit, et inde postea in contextum id nomen irrepsit. Causa autem, cur de illo *Apamestinas* dubitem, est, quod nullus autorum dicat Cæsarem in Italiam tempestate rejectum. Cæsaris vero hunc locum quod attinet nescio quid de eo dicturus sim. In Mstis plerisque lego *Pharsalia. Vossius.* Ms. Norvic. et editt. Rom.

lestina. Sic Lucanus v. 460. ubi de classe Cæsaris 'Lapsa *Palæstinas* uncis confixit arenas.' Paullus Marsus testatur se in Ms. Chalcidensi reperisse *qui appellatur Palæste*. Si de Marsi fide constaret, quin ea lectio esset recipienda, nullus dubitarem. *Davis*. Ex Lucani loco *Paleste* quoque corrigit Glandorpius, et Marsi fide id in textum recepit Cellarius. Vide quæ super hoc loco commentatus sum ad Lucanum. Interim restitui antiquam lectionem, *Pharsalia*, a Mss. omnibus, quantum scio, confirmatam, præter unicum, quem laudat Marsus. Eamque etiam Vascos. Steph. et alii retinuerunt. Ab Aldo est *Pharsalus*.

VII. 1 *Erat*] Quamvis lectionem hanc ferat alias linguæ Latinæ ratio, at non tamen (ut opinor) hoc in loco; propter vocem sequentem, *præerant*. Emenda igitur *erant*. *Clark*. Clarkii conjecturam vehementer confirmat Leid. pr. qui dat *erant*: contra *præerat* est in Mss. et Edd. Vett. quasi hoc ad solum pertineret Rufum. Sed contrarium patet e sequentibus, et mutatum hoc ob prius singulare *erat*. Vide ad B. Civ. I. 2. 'Intercedit Antonius et Cassius, Tribuni plebis.'

3 *Sed neque ii sibi confisi*] Sic recte est: in Petaviano erat *sed neque quatuor sibi*. Ortus error ex lineis: nam quia primo scriptum fuit *hii*, mutatum est in IIII. quomodo manifeste in Cujacio et v. c. nostro legitur: similis error infra erat, ubi nunc legitur *in quibus erant constratæ* IV.: nam imperitia librarii ex IIII. factum erat *illæ*, et legebatur in manuscr. Cujac. *constratæ illæ*. In Petaviano, Palatino, et Bongarsiano propius ad veterem scripturam, sed non minus corrupte, *constructæ illi*. At postea eo usque locus iste degeneraverat, ut nisi opem codices tulissent, desperatus futurus fuerit; nam *ille* in *ipse* mutatum erat: quod notare visum, ut caussam videamus cur sæpe corrupti sint codices. *Vossius*. Si sibi confiderent, e portu prodire ausi fuissent; quare vel *neque* ad utrumque pertinet, vel deest *non* aut simile quid. Kohlius in Comment. Criticis p. 43. legit *parum sibi c.* Mss. Sam. Bong. Leid. sec. et Edd. primæ *sed nequaquam hi sibi conf.* Leid. pr. et Voss. cum Scalig. *Sed neque* IIII *sibi c.* an fuit *sed neque ii, non sibi confisi?* an potius, ut dixi, *non* ἀπὸ κοινοῦ repetendum? Vide ad Lucan. III. 373.

6 *Constratæ* IV. *Bibulus*] Corruptus est locus. Editt. Rom. Ven. Beroald. habent *in quibus erat etiam ipse: illi neque Bibulus*. Ms. Norvic. *in quibus erant constructæ: illi neque Bibulus*. Loco *constructæ* in aliis Codd. est *constratæ*. Legendum *in quibus erant constratæ* IIII. *neque Bibulus*. Librariorum imperitia nota numeralis IIII facta est *illi*. In vulgata autem lectione particulam negantem deesse certo est certius, si enim *prius ad continentem visus est Cæsar, quam de ejus adventu fama in eas regiones perferretur*, quomodo fieri potest, ut illi Bibulus *satis mature* occurrerit? *Davis*. *Erat etiam ipse illi neque B.* est etiam in Mss. Palat. Bong. Leid. sec. Dorvill. et Edd. primis, at Vasc. Steph. Str. &c. *erat etiam ipse neque illi B.* Ald. Ven. Man. Gryph. *erat et ipse; neque B.* Sed Ursin. Petav. Scal. Leid. pr. Voss. *erant constructæ illi* (*ille* L. pr.) *neque B.* In Cujac. est *constructæ illæ neque B.* In Lovan. *erant illa neque B.* Unde patet verissime emendatum esse a Viris doctis, *erant constratæ* IIII. *Neque B.* quod merito in textum recepit Clarkius: *Neque* revocavit quoque Kohlius: idque tantum e recentioribus Edd. excidisse, e variis lectionibus videmus.

VIII. 3 *Fufius*] Ita cum Viris Doctis rescripsi, suffragantibus Ms. Urs. Scalig. Palat. Voss. Dorv. In Bong. et Leid. sec. est *Rufus*. Reliqui *Fusius*, et omnes *Cal.* Vide ad B. Civ. I. I. in fine.

9 *In eas indiligentiæ suæ*] Odi sane illam libidinem emendandi, qua multi æstuant, et sæpius optimos nobis auctores corrumpunt. Id huic loco accidit; nam Janus Rutgersius, vir alioqui doctus, Var. Lect. IV. 5. hæc verba depravata esse non dubitans emendat *bili gentis suæ*. Illam vocem *indiligentiæ* a viris doctis profectam ait. Imo in v. c. disertim ea legitur; et ex more Cæsaris, qui similiter alibi *inscientia* dixit. Ipseque locus evincit ita legendum esse; nam paullo post ait Cæsar, *custodiisque diligentius dispositis*. Nam quod ille ait Calpurniam gentem, ex qua erat Bibulus, iracundam fuisse, et multis id exemplis probatum eat, etiam ex loco quodam Cæsaris, esto illud: at quam valide illud probat hic scriptum fuisse *bili gentis suæ?* Ego sane vulgatam lectionem mordicus retineo. *Vossius*. *Indiligentiæ* e suo Cod. restituit Ursinus, et ante Scaligerum edidit R. Steph. Recte omnino. Adi Brant. et Davis. ad B. Alex. c. 65. 'Indiligentia Tribunorum.' Ita et VII. 71. 'indiligentiores.' B. G. II. 33. 'Indiligentius:' vide et III. 61. Reliqui Mss. et Edd. *diligentiæ*, unde Gruterus conjiciebat *liventiæ* vel *licentiæ*. Neutrum placet. Ceterum Ciacconius mox legi posse censet *dolor ac iracundia*: sic 'Indignatio civitatis erupit,' Val. Max. VI. 311. Verum quo tum pertinebit Nominativus *nactus?* *Iracundia* est ablativus. *Erumpere* vel *inrumpere*, quæ crebro mutantur (vide ad v. 44.) *in naves*, est de inproviso *eas invadere*. Adi notata ad Luc. III. 600. ubi vulgo legitur *in sociam erumpere puppim*. Sed male pro *erepere*; ut alibi multis monuimus. Non displicet tamen Faërni et Hotomanni emendatio *iracundiam*. Quam optime Davisius post Gronovium illustrat. Adde Casaub. ad Apol. Apuleii, Broukhus. ad Tibulli Paneg. in Mess. 86. *erumpat terra liquores;* et Misc. Obs. V. 5. T. 1. ad illa Aviani *vocem erupisse querelis*. Nam minus admittenda hic est Hotomanni conjectura *iracundiam exspuit*. Aliquid vitii latere, suspiceris quoque e Lovan. Codicis scriptura *suæ hoc d. iracundiæ erupit*.

10 *Iracundia er.*] Lege, prout Faërnus olim jussit, *iracundiam erupit*. Cicero ad Attic. l. XVI. Ep. 3. 'Ne in me *stomachum erumpant*, cum sint tibi irati.' Livius XXXVI. 7. 'Ut *erumpere* diu coërcitam *iram* in hostes possit.' Ubi vide J. F. Gronovium. Elegantissima locutio a Librariis est corrupta, quod eam non intellexerint. *Davis.* cur. sec.

15 *Excubabat*] Notari meretur, in Mss. omnibus meis, si Vossianum excipias, scribi *excubans*. An pro *excubavit?* V. ad B. Civ. III. 63. An potius latet aliquid, quod seq. corruptæ periodo medicinam facere possit?

16 *Neque subsidium exspectans, si in Cæsaris complexum venire posset. Sed post discessum Liburnarum*] Locus et aliis, et mihi corruptus, adeoque desperatus. Scaliger tamen, quod pace ejus dixerim, magis etiam, quam ante erat, depravatum exhibuit. Nam pro *conspectum*, quomodo codices editi habent, et in Bongarsiano est, edidit *complexum*. Ciacconius et Ursinus ita hunc locum restituebant; *ne quod subsidium exspectabat Cæsar inconspectum venire posset*. Ut *inconspectum* una voce notet ἀόρατον, sive *invisum*. Mihi emendatio illa displicet: nam illud *neque* mutandum non arbitror; quia eadem vox paullo ante ponitur, et ostendit hanc requiri. Cogitabam, an scribi posset; *neque prælium detrectans, si in Cæsaris conspectum venire posset*. Fateor audacem esse conjecturam: sed tales sæpe desperatio poscit: tamen ne usque adeo temere mutasse videar, addo scriptum primo, quantum arbitror, fuisse, *præsidium*, illud depravatum ex *prælium*: at *detrectans* potuit mutari in *exspectans*.

Si cui melius quid in mentem venerit, libens amplectar. Illud addo, non dubitare me, quin postrema verba, *venire posset. Sed post discessum Liburnicarum*, ita scribenda sint, *venire posset. Discessu Liburnicarum.* Certum est illa *Sed post*, facta ex transpositione vocis *posset:* nam omnes codices, in quibus est *Sed post*, non habent vocem *posset.* Contra in quibus est *posset*, in iis desiderantur illa *Sed post.* Atque ita ut rescripsi, etiam in Cujaciano codice et Ms. Norvic. legitur. *Vossius.* Codd. nihil mutant, nisi quod in nonnullis legatur *in Cæsaris conspectum veniret.* Ulcus est in verbis, cui medicinam invenire nequeo, nisi forte sit reponendum *ne qua subsidium exspectatum in Cæsaris complexum venire posset.* Bibulus ex iis, quæ ceperat, navigiis intellexit Cæsarem aliud subsidium exspectare, ejus intercipiendi caussa dies noctesque in navibus excubabat. Eodem sensu reponit Pet. Ciacconius, *ne quod subsidium exspectabat Cæsar, inconspectum* (hoc est, non conspectum) *venire posset.* Sed hæc emendatio nimium quantum a Codicum lectione recedit. Eodem vitio laborat Dionysii Vossii conjectura, *neque prælium detrectans si in Cæsaris conspectum, &c.* præterquam quod sensus communis expers fuerit Bibulus, oportet, si, cum Cæsare prœlium inire cupiens, in navibus excubaret, cum probe nosset, nullam huic fuisse navium facultatem. Locum mendi suspectum non habet Fr. Hotomannus; interpretatur autem Bibulum nullam misericordiam exspectasse, si in Cæsaris manus veniret: sed exemplum similis locutionis prolatum oportuit, quod ab Hotomanno non est factum, nec id, ut opinor, præstabit alius quispiam. *Davis. Neque—posset.* Hæc verba, quæ uncis inclusi, corrupta existimantur: et vix sine codicum meliorum ope restituenda. Notandum tantum, optimos Mstos pro *in Cæsaris complexum* habere *in Cæsaris conspectum.* Hocque dici videtur, Bibulum neque ullum laborem conditionemve unquam detrectare, neque ullum subsidium plurium navium expectare (ut postea Libo se ei conjunxisse narratur c. 15.) modo cum Cæsare ulla ratione congredi posset. *Clark.* In nullo Cod. præter Bong. et Palat. adparet τὸ *conspectum*, uti nec in Edd. si excipias Ald. Ven. et Manut. cum Plant. *Complexum* tamen pro congressu, prœlio accipi, non placet. An scripsit Auctor *ne quod s. exspectantis in Cæs. complexum venire posset?*

17 *Posset. Post* D.] Vulgg. *posset. Sed post*, de qua lectione ingeniosissime observat D. Vossius; certum esse illud *Sed post*, natum ex transpositione vocis præcedentis, *posset.* Quippe omnes Codices, in quibus est illud *Sed post*, carere altera illa *posset*: in quibus autem contra reperitur *posset*, in iis omnibus desiderari illud *Sed post.* Rescribit igitur, ex Ms. uno; *posset. Discessu, &c.* Quam Lectionem repperit quoque Davisius in Ms. Eliensi; et ipse deinceps inveni in Mss. Reg. et Is. Vossii. *Clark. Veniret, sed post d.* est in Bong. Leid. sec. Dorv. et Edd. primis aliisque. In Edd. Vasc. Steph. &c. est *veniret —discessu.* At Mss. optimi Petav. Cuj. Ursin. Leid. pr. Lovan. Voss. et aliorum *venire posset. Discessu:* quorum auctoritate id restitui. Sic statim *discessu eorum*, et sæpe. In Scalig. tamen videtur esse *venire posset. Post discessu:* unde plane non damno *post discessum*, omisso *sed*, quod et Ciacconio placebat.

IX. 4 *Conventum Salonas cum neque pollicitationibus*] Hæc Scaligeri emendatio est contra omnium vv. cc. fidem, in quibus legitur *conventum Salonis:* recte; nam conventus etsi subinde pro ipso oppido ponatur, diversus tamen est. Sic supra l. II. ubi de Uticensibus Cæsar loquitur, ma-

nifeste eos et conventum distinguit. Sic etiam infra hoc libro 'conventus civium Romanorum, qui Lyssum obtinebat.' Itaque *conventus Salonis*, sunt cives, qui Salonas obtinent. *Vossius*. *Salonas* forte in Scaligeri editione error erat typographicus; quem secuti deinceps sunt alii. *Clark*. Mss. et Edd. o. ante Scal. *Salonis*: nisi quod Vascos. Steph. Str. et Ed. Gryph. post. habeant *Salonarum*: uti et cum Edd. primis ac alia Gryph. *conventumque*.

6 *Loci natura et colle*] Quasi dixerit, *et in primis colle*. Sic II. 1. 'loci natura et valle altissima mun.' Vide Ciaccon. Sæpissime Cæsar per copulam *et*, vel Synonyma, explicat clarius prius effatum; ut aliquoties monuimus. Simile ad Melam observavit Cl. Jac. Gronovius in Prœmio.

7 *Sed celeriter—Et quum, &c.*] Si conjecturis indulgendum esset; legerem equidem, transpositis duabus voculis, Et *celeriter* ——: Sed *quum &c.* At sine Codicum auctoritate, nihil temere mutandum. *Clark*. Ciaccon. conjicit *eo cel.* sine *iis*, quæ scilicet vocula non erat in Edd. Vasc. Aldi, Steph. Gryph. et aliis, nec comparet in Palat. aut Dorvill. Verum eam agnoscunt ceteri Mss. mei aliorumque et Edd. primæ: atque ita passim loquitur Auctor, quamvis plane abundet. Alibi de eo pronomine plura.

10 *Ad extremum auxilium descenderunt, servosque omnes puberes liberaverunt*] Libertate donarunt; quod factitabant, quoties ad arma illos vocarent, quibus aliter militare non licebat. Exstat lex Gratiani, Valentiniani, Theodosii Imperatorum l. VII. Cod. Theod. tit. 2. 'Ad militiam nullus adspiret, nisi quem penitus liberum aut genere aut vitæ conditione inquisitio cauta deprehenderit.' Alia VII. tit. 13. 'Inter optimas lectissimorum militum turmas neminem e numero servorum dandum esse decernimus.' Florus II. 6. 'Arma,' inquit, 'non erant, detracta sunt templis: deerat juventus, in sacramentum militiæ liberata servitia.' Sic a Scipione Africano majore, ut in ejus vita scribit Plutarchus, post cladem Cannensem trecenti servi bello gerendo idonei manu missi sunt. Brantius. Vide Godesc. Stewechium ad Vegetii I. 7. *Davis*.

11 *Et præsectis mulierum crinibus*] In Capitolii obsidione idem factum narrat Vegetius IV. 9. 'Cum nervorum,' inquit, 'copia defecisset, matronæ abscissos crines viris suis obtulere pugnantibus, reparatisque machinis adversariorum impetum repulerunt. Maluerunt enim pudicissimæ fœminæ deformato ad tempus capite libere vivere cum maritis, quam hostibus integro decore servire.' L. Florus II. 15. de Carthaginensibus exire et finibus migrare jussis: 'Qui rebellantium,' inquit, 'fuerit furor, vel hinc intelligi potest, quod in usum novæ classis, tecta domusque resciderunt, in armorum officinis aurum et argentum pro ære ferroque conflatum est: in tormentorum vincula matronæ crines suos contulerunt.' Plura adhibet Lipsius l. III. Poliorcet. dial. 3. Brant. Vide sis et Is. Casaubonum ad Capitolini Maximinum c. 7. Idem Capitolinus in Maximo et Balbino c. 11. 'Non tacenda hoc loco devotio est Aquileiensium pro Romanis, qui etiam *crines mulierum* pro nervis ad sagittas emittendas totondisse dicuntur.' Eadem repetit c. 16. *Davis*. cur. sec. Vide Ursin. et Scip. Gent. ad Apul. Apol. p. 42. J. F. Gron. Obs. IV. 22. et ad Florum Comm. atque alibi sæpissime.

13 *Quinis castris oppidum circumdedit*] Rideo Philippum Rubenium, qui legit Elect. II. 7. 'quindenis castris.' Profecto aut immensus tunc Octavio exercitus; aut valde infirma præsidia. Movebat illum, quod infra scribitur 'castra altera sunt adorti,

inde tertia et quarta, et deinceps reliqua.' Ille reliqua castra putat complura fuisse: erant sola quinta, sed transeo. *Vossius.*

16 *Quare missis, &c.*] Sic non male rescripserunt Viri Docti. In Mss. tamen nullis aut Edd. primis ea lectio comparet. Habent enim *Qui remissis.* Vasc. Steph. quique eos secuti sunt *Qua de re missis.* At Mss. Brant. et Lov. dant *Cujus rei* scil. *caussa* vel *gratia:* de cujus ellipsi adi ad B. Gall. IV. 1.

20 *Nacti occasionem meridiani temporis*] A Cæsaris relatione diversus abit Dion l. XLII. p. 190. edit. Hanov. narrat enim, mulieres cum viris erupisse nigris vestibus indutas καὶ τὸ σύμπαν πρὸς τὸ φοβερώτατον σχηματισαμένας, τῷ στρατοπέδῳ τῷ πολιορκοῦντι σφᾶς ΝΥΚΤΟΣ ΜΕΣΗΣ προσμίξαι, cum hæc meridiano tempore accidisse, fæminis in muro dispositis, disertim testetur Imperator. *Davis.*

23 *Nuper manumissos liberaverant*] Suffecisset vel *manumiserant* vel *liberaverant.* Quamquam utrumque etiam pro Cæsaris genio ferri posset, si Mss. adstipularentur. At *manumissos* non inveni, nisi in recentissimis. Integriores et vetustiores libri Cujac. Scalig. Petav. Leid. pr. et Voss. habent *maxime.* Lovan. vero *maxime.* Quod probo. *Nuper maxime* notat nuperrime. Sic *quum maxime, tunc quum maxime,* non raro occurrere notum est.

25 *Et deinceps reliqua*] Castra scilicet *quinta* sive *ultima.* Et ridiculi plane sunt, qui de hac lectione dubitando, nodum in scirpo quærunt; ac si *plura* fuissent castra quam *quina,* (pag. præc.) quia post *quarta* memorat hic Cæsar deinceps et *reliqua.* Quasi vero *reliqua* illa *castra* non possint tam recte intelligi *una castra,* videlicet *quinta* illa et *ultima;* quam illud ipsum *una castra* vel *quinta castra,* recte dicitur de *unis* scilicet *castris,* non de *pluribus.* *Clark.*

28 *Jamque hiems appropinquabat*] Totum hoc caput alieno loco ponitur, ut aliquatenus etiam vidit Ph. Rubenius Elect. I. 20. Cæsar enim 'pridie Nonas Jan. naves solvit,' ut testatus est hujusce libri c. 6. quod tempus Dion l. XLI. p. 174. χειμῶνα vocat μεσοῦντα. Hæc igitur proximo Autumno sunt gesta, ac proinde, si temporis rationem habuit Cæsar, ad finem libri II. apponenda. *Davis.* Dele notam, proque ea hanc repone: *Jamque hiems appropinquabat.* Cæsar *pridie Nonas Januarii naves solvit,* ut hujusce libri c. 6. testatus est. Hoc tempus Dio libro XLI. p. 174. χειμῶνα vocat *μεσοῦντα, hiemem mediam* Florus IV. 2. 36: sic et alii. Qui fit igitur, ut hiems nunc tandem *appropinquare* dicatur? Joan. Rhellicanus, ut hunc nodum solvat, per *hiemem* non tempus hibernum, sed tempestatem intelligit. Sed absurdum prorsus est hoc commentum, ut animadvertit Phil. Rubenius Elect. I. 20. Is tamen caliginem hic sibi esse confitetur, et omnino putat vel male nec suo loco hæc inserta, vel mendose legi. Neutrum verum. Aqua viris doctis hæsit, quod, qui fuerit eo tempore anni Romani status, in animum non revocarent. Nimirum pro vitiosa, quam nunc sequebantur, ratione Kalendæ Jan. Octobris Juliani undecimo respondebant; adeoque, cum Cæsar 'pridie Nonas Januarii naves solverit;' id fecisse censendus est Octobris die decimo quarto, si tempus ad anni a Cæsare nostro reformati modum exigas. Vide doctissimum Usserium Annal. ad annum Mundi MMMDCCCCLVI. *Idem,* cur. sec.

29 *Detrimentis acceptis*] Ita Scaliger et post eum reliqui exhibent e Ms. Ursini: immo etiam R. Stephanus sic edidit. Nec male. Nam *accipere detrimentum* sexcenties, ut ita dicam, scripsit Cæsar. Reliqui tamen Mss. et Edd. habent *receptis,* Metaphora ducta a Gladiatoribus, qui re-

cipere ictum vel *ferrum* dicuntur. Consule summum Gronov. ad Senecæ Epist. 7. 'Ferrum nudis et obviis pectoribus recipiunt.' Verum tamen cum animositatem eorum hoc notet, vide an etiam fuerit *exceptis*, ut *excipiunt* in Mss. est apud Senecam. Ita *accipere* et *excipere vulnus* passim commutari vidimus ad Front. IV. 5. § 73. Adde Petron. c. 1. Liv. II. 4. 7. ubi vide Comm. Suet. Aug. c. 20. Val. Max. II. 7. 8. Curt. VIII. 7. 5. Sic enim Mss. Quinctil. l. VI. Inst. Orat. c. 3. Accedit lectio Mstorum 4 Leidd. et Nazar. aliorumque in Flori IV. 10. 'Nec minor ex aqua postea quam ex hostibus excepta clades:' vulgo penultimam vocem omittunt.

X. 11 *Ab Italia expulsum*] Non hanc lectionem proscriberem, si ex antiquis hausta sit Codicibus. Verum nec Mss. Ursini, neque Brantii, neque mei præter recentissimos Bong. et Leid. sec. nec Beroald. agnoscunt præpositionem. Quare exsulare jussi.

12 *In Italia atque in Hispania*] Rursus præpositiones hic frustra quæras in Mss. aut Edd. Vett. uti nec in Ed. Gryph. comparet. Ab Aldo vel Vascosano est, qui tamen cum Steph. et Scalig. semel modo habet. Glareanus conjecerat *ex Italia a. H.* Sed facile *ex* carere possumus: vel etiam legere *Italiæ atque Hispaniæ.* Adi congesta ad B. G. III. 7.

15 *Militumque deditione ad Corcyram*] Intelligit deditionem Antonii, qui, ut Florus disertim ait, Corcyræo littore castra posuerat. Sed ne erres, Corcyram non illam Epiro objectam hic accipe, sed aliam, quæ in sinu Illyrico jacet sub Pharo insula, haud procul Salonis: Μέλαιναν Græci vocant. Tangit eam rem Lucanus IV. 404. 'Qua maris Hadriaci longas ferit unda Salonas: Et tepidum in molles Zephyros excurrit Iader; Illic bellaci confisus gente Curetum, Quos alit Clauditur extrema residens Antonius ora.' Philipp. Rubenius in Electis corruptum Cæsaris locum existimans, emendat *Curictam,* quæ insula est in extremo mari Adriatico, jacetque in sinu eo, quem Flanaticum vocant. Mihi longe falli videtur; nam Curicta immani spatio ab Salonis distat. Quare ergo Lucanus propinquam diceret? quid Curictæ cum Jadro? Nugæ hæ sunt. At objiciat quis, illud Curetum quo tunc spectet? Dicam quod in mentem venit. Curetum prima, si veterum multis credimus, origo ex Creta fuit: ii etiam Ætoliam et Acarnaniam, teste Strabone l. VII. inhabitarunt: neque ego dubito eosdem in hanc Corcyram insulam venisse. Sed nequis temere dictum putet: est in eadem insula urbs Gnidos. Auctor Plin. III. 24. 'Ab his Corcyra, Melæna cognominata, cum Gnidiorum oppido.' Item Strabo l. VII. ὧν τοῖς μὲν πλησιάζει νῆσος ἡ Μέλαινα Κέρκυρα καλουμένη, καὶ πόλις Κνιδίων κτίσμα. Vides, ille a Cnidiis conditam dicit; Cnidii sunt Cretes: unde nihil mirum Lucanum quoque Curetes appellasse gentem Creticam. *Vossius.* V. etiam ad c. 4.

16 *Quantum*] Sic Mss. Reg. et Eliens. Al. *quantumque. Clark.* Copula *que* non comparet quoque in ullo meorum. Quare proscripsi. Pro *ipsi* vero Lovan. Brant. et Leid. sec. cum Edd. quibusdam dant *ipsis,* et Ed. Ven. 1517, *sibi.* Si per Mss. liceret, malim *ipsos esse*; ut jungatur sequentibus *hoc unum esse.* Vide ad B. Gall. I. 7. et 42. Ceterum nisi *dum* explices per *donec, quamdiu,* melius hic legeretur *quum.* Adi ad B. Afric. c. 61. 81.

24 *Romæ a senatu et a Populo*] Pet. Leid. pr. et Voss. *ab Sen a* cum *populo* non est in Lovan. contra *ab* etiam in Leid. pr. Sed amat *ab* et *a* jungere Cæsar, ut vidimus cum alibi, tum B. G. V. 32. 'ab duce et a fortuna.'

tere] Nihil variant Codd. nisi quod Ms. Norvic. priorem conjunctionem omittat, hic tamen locus viros eruditos offendit, et Fr. Hotomanno sine meliorum librorum ope non videtur sanabilis. Gabr. Faërnus reposuit *interea expedire et ipsis placere oportere;* qua conjectura repudiata Pet. Ciacconius substitûit *interea et Pompeio et ipsi sufficere oportere.* Ut verum fatear, nihil video, quod aures tam delicatas jure merito possit lædere: sensus enim est, par esse, ut tum Senatui populoque Romano, tum Pompeio et Cæsari æquum videatur; si uterque juret se ab armis triduo discessurum. *Davis.*

XI. 1 *His expositis a Cæsare*] Ms. Norvic. Brant. editt. Rom. Venet. Beroald. aliique Codd. exhibent *his expositis Corcyræ.* Ita etiam legit Jul. Celsus, ut patet ex eo quod p. 195. dicat 'hæc cum Vibullio ad Corcyram, ubi eum forte compererat, cum egisset,' &c. Vulgatam tamen lectionem retinendam puto, quod Cæsar, post Italiam relictam, Corcyræ non fuerit; certe nulla hujusce rei apud Historicos memoria. Scitu etiam est difficile, quomodo cum Vibullio data sit colloquendi facultas; cum enim dimiserat Cæsar, cum in ejus potestatem pervenisset, semel ad Corfinium, iterum in Hispania, ut testatus est hujusce libri c. 10. At fortasse tertium alicubi captus est; nam Plutarchus in Pompeio pag. 655. tradit Cæsarem, cum hæc agerentur, Ἰούβιον (sic Vibullium corrupte nominat) αἰχμάλωτον ἔχειν σὺν ἑαυτῷ. *Davis.* Mss. mei omnes quoque, item Edd. Steph. Gryph. aliæque *Corcyræ.* Quod exponunt viri docti, quasi mandata Cæsaris ibi Pompeius ducibus aperuisset. At id nequaquam verosimile, et bene suspectum habuit Glareanus. Videntur potius librarii *Corcyræ* scripsisse: quia pro *Vibullio*, *Bibulum* in Mss. legebant ubique, ut jam superimus: et hic est in omnibus codicibus. Adde c. 15. Nam Bibulus erat Corcyræ, ut docet c. 8., &c. *A Cæsare* tamen mera esse videtur Aldi conjectura. An ergo recipienda Ciacconii conjectura *Is* vel potius *Vibullius is expositus Corcyræ,* ut eo navi pervenerit? Id profecto mihi vero simillimum videtur. Præsertim si pro *ideo, inde* vel *indidem* recipias.

4 *Ideo*] Sic omnes Editi; at vero nullus liber scriptus habet. Msti enim constanter dant *eidem,* sine sensu, quem eliciemus, rescribentes *inde* vel potius *indidem:* a Corcyra. Vocula hæc aliquoties corrupta exsulat inmerito. Restituimus eam aliquando Frontino et ipsi Cæsari e Mss. VII. 62. 'Indidem cum omnibus copiis ad Cæsarem pervenit.'

5 *Atque mutatis, &c.*] Turbant hic rursus Mss. et Edd. Vett. sive primæ. Exaratur enim in illis *atque* vel *ac omnibus copiis m. ad. c. j. ad P. e. ut* (Leid. pr. *et*) *a. Cæsarem nunciaret.* Quæ trajectio vocum *omnibus copiis* facit, ut cum Grutero fere credam, e margine in textum inrepsisse *ut adesse Cæsarem omnibus copiis nunciaret.* Nam jam dixerat auctor, 'De repentino adventu Cæsaris,' &c.

16 *Jubet: Illi autem quum se, &c.*] Mss. Eliens. et Vossii, *quum Græcos—juberet; illi autem se, &c.* Quod eodem redit. *Clark.* Perinde esse fateor. Sed ideo sequendum id, quod optimi reliquerunt Codices. Ut autem Eliens. et Vossii, sic etiam Ursin. Petav. Cujac. Scal. Leid. pr. ut et Edd. Vascos. Steph. aliæque. Quare eum ordinem restitui.

17 *Oppidani autem*] Mss. Reg. et Eliens. *oppidani etiam:* Ms. Vossii *oppidani autem etiam.* Quæ elegans est lectio. *Clark.* *Etiam* est quoque in Lovan. Palat. Dorv. et Bongars. Leid. sec. Sed *autem etiam* in Petav. Cuj. Leid. primo et aliis. Quod idcirco edidi.

19 *Se atque oppidum Cæsari dedit*]

Sic legitur in Mstis; et recte quidem. Cicero de Or. II. 70. 'Id quoque toto capite annuit, ut se Crasso daret.' Sulpicius Severus Hist. Sacr. I. 23. 'Gabaonitæ — ultro se Hebræis dederunt.' Hoc cum non intelligerent editor Romanus et Ph. Beroaldus, in illis editionibus legas *se atque oppidum Cæsari dedidit*; quæ loquendi ratio magis est proletaria. *Davis.* Fallitur Davisius. Nam *dedidit* est in Mss. Cuj. Pet. Scal. Bong. Leid. Voss. Brantii, Ciaccon. et aliorum cum Edd. Mediol. Vascos. Steph. Gryph. post. Recte. Vide ad B. G. II. 15. 'se po. Ro. dedidissent.'

XII. 8 *Clam profugit. Apolloniates ad Cæsarem*] Mss. Brant. Norvic. editt. Rom. Ven. Beroald. aliæque repræsentant *clam profugit Apollonia*, vel *ab Apollonia, Straberius. Illi ad Cæsarem, &c.* Sed *Staberius* verum est nomen, ut ex antiquis lapidibus constat. Hunc Appianus B. C. II. p. 462. Σταμέριον vocat; Interpres Latinus *Tiberium*, qui ex *Cæsare* sunt emendandi. *Davis.* Quibuscum Mss. consentiunt Mss. Reg. et Voss. Quod eodem recidit. *Clark.* Rescripsi *prof. Apollonia Staberius. Illi* auctoritate Mstorum omnium tam meorum, quam quos reliqui Interpretes consuluerunt. *Ab Apoll.* Ms. Brant. Carr. Pal. Lov. Dorv. et Leid. sec. et Edd. Vasc. Steph. aliæque. De quo adi ad VI. 3.

12 *Facturos pollicentur*] Urs. Ciacc. Brant. e suis Codd. volunt addi *se*. Quæ particula invenitur quoque in Lov. Dorv. Leid. sec. et Edd. primis, ac Vasc. Steph. Str. Gr. post. Sed amat eam in hisce omittere Cæsar. Vide ad B. Gall. I. 31. 32.

XIII. 3 *Simul ac C.—tantus terror*] Nonnihil hiulca est hæc oratio. Legendum videtur, vel quod in Editione quadam antiqua reperi, *cont.* Quo *simul ac Cæsar adp. d. tantus, &c.* Vel, ex Ms. Regio tota Periodus hoc modo legenda et interstinguenda est: *At Pompeius, cognitis iis rebus, &c. contendit*, simul ac *Cæsar app. d.* tantusque *terror, &c. Clark.* *Quo* inserunt Vascos. Steph. Strada et Ed. Gryph. post. Uti in Regio est Cod., emendandum quoque censuerat Ursinus, et confirmatur optimo Petav. item Voss. Leid. sec. et Dorvill. qui duo posteriores pro *ac* dant *et* cum Palat. et Bong. Mihi scribendum esse videtur *contendit. Simul Cæsar adp. dicebatur. Tantusque t.* Vide I. 14. Hotomanno placet post *gestæ* inseri illa hoc modo *simul quod C. adp. d. Dyrracchio t. &c. Tantusque.* Grutero de more a *contendit* usque ad *tantusque* sunt suspecta. *Simul* pro eodem tempore sæpe occurrit. Nep. Hann. c. 2. 'simul me ad aram adducit.' Infra c. 28. 'parabat: simul de deditione agebat.' V. Cort. ad Sall. B. Cat. c. 43.

4 *Incidit exercitui*] Quia alibi solet Cæsar dicere *incessit*, dubitat Ciacconius, num et hoc loco id reponendum sit. Miro sane judicio. *Incidere* dicuntur mala omnia repentina: unde B. G. II. 14. 'Si qua bella inciderint.' Consule Cl. Burm. ad Ovid. Met. VII. 513. 'Dira lues ira populis Junonis iniquæ Incidit;' et quem ibi laudat, Broukh. ad Propert. I. 15. 'Si quid durius inciderit.' Liv. II. 27. 'Certamen consulibus inciderat.' Metaphora ducta a tempestate et vento, incidentibus in segetem, navem, &c. V. Cerd. ad Virg. Georg. II. 118. Cicer. pro Lig. cap. 6. 'fatalis quædam calamitas incidisse:' Fam. Ep. I. V. 17. 'Viris tales casus incidisse.' Notandum vero pro *exercitui* in integerrimis Codicibus Petavian. Lovan. et Leid. pr. relinqui *exercitus*. Fors, quia ipse Cæsar scripserit *exercitu*: de quo Dativo adi ad B. G. I. 16. Nisi velis cum *terror* jungere, ut *incidere* absolute ponatur; uti fit sæpissime. Quod vehementer confirmaret vulgatam lectionem II. 29. 'Magnus omnium incessit timor.'

14 *Præoccupato itinere*] Sic Aldus et Scaliger ac deinceps reliqui edide-

runt; et sic habet Cod. Scalig. si excerptis fides habenda. Quod decompositum sæpe usurpat cum Livio (V. Drak. ad IV. 30.) Noster pro *occupare*: immo B. G. VII. 26. 'Ne ab equitatu viæ præoccuparentur.' Verum Edd. primæ dant *profacto occup.* Vascos. et Steph. aliæque *perfecto occup.* aliæ multæ *profecto occup.* Unde Achilles Stat. *profectus occ.* probante Ursino. Hotomannus *profectionis occ.* Mss. quoque aliorum et mei habent vel *profecto o.* vel *perfecto o.* vel *præfecto oc.* quod est in Leid. pr. ac sec. Solus Petav. Codex exhibet *præfato occ. itinere.* Sed vereor, ut passivus ejus participii usus apud aurei ævi scriptores occurrat. Apud Jurisconsultos creber est. De nihilo tamen non videtur tam constans Mstorum additio. Si quid mutandum, cum Ciacconio putem legendum esse *præcepto itinere* vel *præcepto et occupato itinere*: ut suo more per posterius explicet prius. Vide ad B. G. II. 20. VII. 30. supra c. 9. et sæpissime. Nisi potius *præcepto occupato* in textum simul inmissum sit: cum tamen alterum alterius esset Glossa: de qua re dixi etiam ad B. G. VII. 28. et in Add. ad p. 201. 'proximis primis.' De verbo *præcipere* hoc sensu adi ad Liv. III. 46. § 7. et Lucan. VI. 15. 'Hoc iter æquoreo præcepit limite Magnus:' et supra cap. primo.

16 *Ut vigiliis castellisque benemeritæ civitates tutæ essent præsidio*] Ex his verbis sensum eruere nequierunt viri eruditi, ideoque ad conjecturas descendendum. Emendabat Gabr. Faërnus, *ut vigiliis castellisque bene meritæ civitati esset præsidio;* Ciacconius autem *ut vicis castellisque bene meritæ civitatis esset præsidio.* Uterque præter alias mutationes, vocem *tutæ* ejicit. Ms. Norvic. et edit. Beroald. transposita voce exhibent *ut castellis vigiliisque, &c.* Antiquissimi ex impressis Rom. Ven. repræsentant *ut tutæ essent præsidio.* Hi, nisi fallor, veræ lectionis servant vestigia. Rescribo *ut castella, vici, beneque meritæ civitates tutæ essent præsidio.* Hanc conjecturam unice firmat locus ex hujusce libri cap. 32; ubi ait noster, *non solum* urbibus, *sed pene* vicis castellisque *singulis cum imperio præficiebantur. Bene meritas* autem *civitates* vocat eas, quæ cis Apsum sitæ, se ei tradiderunt. Vide c. 12. *Davis.* Torsit hic locus interpretes. Mss. pleri que habent *ut vigiliis castellisque* (vel *ut castellis, vigiliisque) bene meritæ civitates tutæ essent præsidio.* Qui cum sensus vix esset ullus; emendavit Faërnus, *ut vigiliis castellisque bene meritæ civitati esset* (scil. *Cæsar) præsidio.* Ciacconius autem, *ut vicis castellisque bene meritæ civitatis esset præsidio:* uterque, omissa voce *tutæ:* Cellarius, *ut vigiliis castellisque bene meritæ civitates tutæ essent;* omissa voce *præsidio.* Sed retinent duas istas voces Mss. omnes. Rescribit itaque Davisius, *ut castella, vici, beneque meritæ civitates tutæ essent præsidio:* quam conjecturam mire firmari existimat altero illo loco hujus Libri, ubi ait *Cæsar*, 'non solum *urbibus*, sed pene *vicis castellisque* singulis,' &c. Verum neque hæc placet emendatio; quoniam, ut *civitates* intelligantur *urbes*, id demum non est Cæsareanæ locutionis. Quid si hoc tandem modo scribamus? *ut vicis castellisque bene meritæ civitatis*, TUTO *essent* (scil. Cæsaris castra) *præsidio.* Vel, *ut* (Cæsaris castra,) *castellis vigiliisque* (suis,) *bene meritæ civitati* TUTO *essent* (habent enim omnes Mss. *essent*, non *esset*,) *præsidio.* Certe hæc conjectura multo propius, quam aliorum omnium, a vestigiis Manuscriptorum abest: et vox *tutum* tam potest latine ad *præsidium* referri, quam ad *civitatem.* Sic enim infra in hoc ipso libro, *Portum* appellat Cæsar *tutissimum.* Judicet Lector Eruditus. *Clark.* Eruditissimo

arridet, quoniam, ut civitates intelligantur *urbes*, id demum non est Cæsareanæ locutionis. At Cæsar B. C. III. 20. ait, 'viris fortibus Tolosa, Carcasone, et Narbone, quæ sunt *Civitates* Galliæ Provinciæ, finitimæ his regionibus, nominatim evocatis.' Ubi per *civitates* necessario denotantur *urbes*. Iterum B. C. I. 1. 'Referunt consules de Republica in *Civitate*;' quod valet *in urbe Roma*, si modo locus sanus esset et integer. Sin corruptus statuatur; occurrit alter ejusdem libri c. 22. qui in clara luce rem ponet. '*Ut* tribunos,' inquit, 'ea re ex *Civitate* expulsos, in suam dignitatem restitueret.' Ex urbe scilicet Roma profugerant Tribuni timore perterriti, ut docuit noster prædicti libri c. 5. Quin *et civitatem* pro *loco* et *oppido* dici notavit Verrius Flaccus, Augustei sæculi Grammaticus apud Agellium N. A. XVIII. 7. Nihili igitur est ea ratio; emendationique nostræ nonnihil favet Capitolinus in Maximinis c. 15. 'S. P. Q. R.—*singulis Civitatibus*—et *Vicis* et *Castellis* salutem dicit.' Vide sis et Livium X. 12. Eam tamen rejicit etiam Cl. Burmannus ad Velleii Paterculi II. 115. 2. quasi licentius recedat a vestigiis scriptorum Codicum. 'Ego,' subjicit vir ille doctus, 'in vulgata lectione nihil incommodi video, nisi vocem *tutæ*: quæ si cum Faërno et aliis abjiciatur, optimo sensu legi posset, *ut vigiliis castellisque bene meritæ* civitati *essent præsidio*: et adscriptam illam puto a Glossatore, qui *ut essent præsidio* explicuit per *ut essent tutæ*. Vel, quia non de una Apollonia agitur, mallem, *ut vigiliis castellisque bene meritæ civitates tutæ essent* ut *præsidio*.' Hactenus celeberrimus Burmannus; nec intercedo, quin judicio suo fruatur; meum tamen mihi relinquatur integrum. Non autem video, qui Faërnus *optimo sensu* reposuerit *bene meritæ civitati*; cum de una Apollonia non agatur. Tum enim, Logicam perverse didici; menti Cæsaris omnino repugnat ista hariolatio. *Davis.* cur. sec. Nihil variant quoque Mss. mei, nisi quod omnes scribant *castellis, vigiliisque*, ut exhibui. Ed. Mediol. etiam *castellis beneficiisque emeritæ c.* Ex Virorum doctorum emendationibus eligat Lector pro suo quisque judicio. *Tutæ* facile potuit nata esse e Syllabis τοῦ *civitati* postremis: eademque vox intrusa fuit olim nostro in B. G. I. 2. 'loci natura Helvetii continentur:' ubi sine sensu in Mss. quibusdam et Edd. additur *tuti*. Sed et *præsidio* potest videri e Glossa natum; et sane, forsan e Mss. olim jam omiserunt eam vocem Aldus Manutius et Plantinus cum Lipsio. Maxime tamen arridet Cel. Burmanni conjectura *ut* i. e. quasi, tamquam *præsidio*. Edidit Clarkius *ut castella vicique bene m. civitatis tuti e. præsidio*. Quo facit, quod pæne oblitus eram, lectio Vossiani Codicis *ut cast. vig. bene meritæ tuti e. p.* sine voce *civit.*

20 *Facit*] Sic Scaliger, et Recentiores omnes. Sed ex Mss. Reg. et Eliens. et Editt. Vett. restituendum *fecit*: propter id, quod sequitur, *conduxit*. *Clark.* Lege *fecit* cum Patav. Pal. ac Lovan. *Davis.* cur. sec. Jam Aldus, Gryph. Plantin. &c. ediderunt *facit*. Vasc. autem, Stephan. et alii *facit* et *conducit*: ut tempora convenirent. At hoc non esse necessarium, innumeris locis vidimus. Adi Indicem de Temporum variatione. *Fecit* tamen hoc loco restitui, auctoritate meorum Codicum omnium et Edd. primarum.

XIV. 1 *In naves positis*] Lego ex Bongarsiano cod. *in naves impositis*, quæ phrasis Livio familiarissima. Imo jam idem reperio in v. c. nostro, et Petav. *Vossius.* Sic et Mss. Brant. et Norvic. ac editt. Rom. Ven. Beroald. *Davis. Impositis.* Ita restituit Vossius ex Mss. suis, et Davisius ex Mss. Brant. et Eliens. et Editt. Vett. Quibuscum facit et Ms. Regius. Scaliger

et Recentiores minus eleganter ediderunt, *positis. Clark.* *Impositis* est etiam in Mss. Scal. Palat. Bong. Leidensibus, Voss. Dorvill. Edd. Vasc. Steph. &c. Aldus, Gryph. aliique ante Scaligerum jam dederunt *positis:* frequenti confusione. Ut videre est in Miscell. Observ. Vol. III. p. 399. et notis Cl. Drakenb. ad Livium I. I. 18. 8. passim autem ibidem cognosces *imponere* cum Accusandi casu jungi: atque ita Mss. quidam habent B. G. I. 42. 'in eos (sc. equos) milites inponere:' ubi tamen *eo* retinendum censeo. Nonnulli illic minus bene *eis.* Liv. II. 64. 'Cornicines tubicinesque in equos inpositos:' ubi itidem consule Drakenb. Valer. Max. I. 1. § 10. 'In id (sc. plaustrum) virgines et sacra inposita.' Dicitur quidem *ponere in aliquid*, ut ostendimus ad Hirt. VIII. 46. Verum non inde sequitur, rectum esse *ponere milites in naves.* Proprium huic rei verbum est *inponere:* ut vel multis locis nostri Cæsaris patet. c. 62. 'Aggerem in scaphas inponit.' c. 103. 'æris pondere in naves inposito.' B. Alexand. c. 9. Afr. c. 2. 54.; ubi plura. Vide etiam Cuper. Obs. III. 3. et quæ disputabit Clar. Drakenb. ad Livii XXVI. 51. 'Senatoribus in navem inpositis.' Vellei. II. 19. 4. 'Instructum eum viatico in navem imposuerunt.' Vulgata lectio egregie firmari posset loco Catonis apud Nonium V. *Putidum.* 'Indu navis putidas atque senticosas commeatum ponere volebat.' Si vera est emendatio Lipsii sic legentis Epist. Quæst. V. 2. vulgo *inde ignavus* et *commeatu monere:* sed et illic *inponere* æque substitui posset.

2 *Quantum navium facultatem habebat, naves solvit*] Lego *quantum navium habebat, solvit.* Nam illud *naves* a glossemate esse certum habeo. Quod si *facultatis* vocem expungi non pateris, emendandum, *quantam navium facultatem habebat, solvit.* Ciacconius legebat, *quamprimum navigandi facultatem habuit, naves solvit.* Metuo ne ingeniose magis, quam vere. *Vossius.* Gabr. Faërnus reponit *quam tum navium, &c.* quam emendationem se intelligere negat Fr. Hotomannus. Legit autem Ciacconius, *quam primum navigandi facultatem habuit, naves solvit.* Jos. Scaliger delet *facultatem.* Dionys. Vossio placet *quantum navium habebat, solvit;* aut *quantum navium facultatem habebat, solvit.* Audacter nimis omnes. Lego, minima mutatione, *quarum navium facultatem habebat, naves solvit.* Vehementer fallor, nisi ii, quibus nota est Cæsaris ἀφελότης, hanc emendationem censeant amplectendam. *Davis.* Ego nullam omnino emendationem opus esse existimo; sed, mutata solummodo distinctione, totam periodum hoc modo scribendam: *Kalenus, legionibus—in naves impositis, (ut erat præceptum a Cæsare,) quantam* (vel *quantum*) *navium facultatem habebat; naves solvit.* Aptius enim cohærere videntur ista, *legiones in naves imposuit, quantam navium facultatem habebat;* quam ista, *quantum navium facultatem habebat, naves solvit. Clark.* Bene distinguit Clarkius. Nec mutatione opus est: nisi quod præferrem *quantam,* si addicerent Mss. Cæsarem malle addere *naves* verbo *solvit* diximus ad B. G. IV. 23. Neque eum anxie vitare crebram ejusdem vocis repetitionem patet ex congestis ad B. G. I. 44.

9 *A Bibulo expugnata est*] Ita edidimus ex Editt. Florent. et Gryphii. Sensusque est, cum esset *delata Oricum, a Bibulo expugnata est.* Locutio hujusmodi ἀσύνδετος, quam sit Cæsari familiaris, vide supra ad B. G. II. 16. Vulgg. *delata Oricum,* atque *a Bibulo expugnata est. Clark.* Ex variis lectionibus Bruti hoc hausit Clarkius. At in Edd. meis Gryphii *atque* additur. De Florentina nescio, sed antiquiores cum Mss. omnibus servant.

11 *Ita exiguo t., magno casu t. ex. salus constitit*] Codices nonnulli *mag-*

noque casu. Quod sententiam turbat. *Clark.* *Itaque* Leid. pr. et Edd. primæ. *Ita in exiguo t.* Brant. Palat. Bong. Lovan. Dorv. *magnoque casu* vero exhibent Mss. Urs. Carr. Brant. et mei ad unum omnes cum Edd. primis, uti et Vascos. Steph. aliisque. Quod non video, quomodo sententiam turbet. Ait Auctor salutem exercitus dependisse ab exiguo tempore, et magno casu. Sic enim loquitur alibi. B. Civ. II. 5. 'Qui non in ejus diei casu fortunarum eventum consistere existimabant.' *Magnum casum* ita adhibuit quoque auctor B. G. VI. 30. contra 'minimum casum' c. 42. Copulam itaque recepi; et post *ita* distinctionem sustuli. Num vero *in* sit addendum, dubito. Utrumque videtur dixisse Cæsar *consistere re* et *in re.* Vide ad VI. 22. 'Victus in lacte, carne, caseo consistit.'

XV. 5 *Neque aq.*] Lovan. Dorv. Palat. *aut a.* Sed Leid. pr. sec. Voss. *atque a.* Nec dubito de aliis. Et recte. Non enim tria varia narrat Cæsar, sed duo: *lignari et* sive *vel aquari,* immo ne quidem *naves ad terram alligare* poterant. Vide omnino ad B. G. III. 14.

11 *Ex pellibus, quibus erant tectæ naves*] Notabilis locus. Et forsan, quas alibi sæpe adeo *tectas* naves Cæsar vocat, solum pellibus tectæ erant; sub quibus miles ceu tentoriis agitabat. Atque ita *constratæ naves* a tectis distinguendæ sint, quas perperam confudit Bayfius: *constratæ,* sunt νῆες κατάφρακτοι, ut Græci vocant: *tectæ* erant revera ἄφρακτοι, sed pelles in iis pro tentoriis. Illæ enim erant constratæ assibus, et hoc vere consternere. Sed incerta hæc. Illud fortassis verum, *tectas* et *constratas naves* diversas esse, quod *tectæ pellibus* extrinsecus contectæ erant; *constratæ* non item. De pellibus docet nos Pollux, I. 9. Πρὸς δὲ τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, ἀντεσοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον, ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων: *Contra irruptiones vero fallaciis contendebant, coria affigentes parietibus navium, ut ferrum delaberetur, quando id quod ictum excipit, non recipit.* Tectarum quoque scapharum meminit Cæsar de bello Civili III. 100. 'Vatinius qui Brundisio præerat, tectis instratisque scaphis, elicuit naves Lælianas.' Ita Scal. edidit; in priorib. editt. erat *instructisque.* Vide, an non melius. Si recte Scaliger, diversa sunt genera *tectæ* et *instratæ:* nimirum illæ pellibus, hæ, ut puto, ligno. *Vossius.*

16 *Statio Murco*] Velleius II. 72. 'Staius Murcus, qui classi et custodiæ maris præfuerat.' Et postea iterum. c. 77. 'Staium autem Murcum, qui adventu suo classisque celeberrimæ, vires duplicaverat.' Miror, ne Lipsium quidem corruptum nomen advertisse: omnino lege *Statius,* non *Staius;* nam Murci ex Statia gente erant. Dion quoque et Appianus hunc Στάτιον Μοῦρκον vocant. Extat denarius, cujus uno latere tropæum erectum, et infra scriptum MURCUS IMP. altero latere effigies Statii addito tridente: nimirum quia classi præpositus fuit. *Idem.* V. et ad Vell. II. 69: et omnino Ill. Spanhem. de Præst. Num. T. II. p. 31, 32. cum Ursino autem rescripsi *M'.* pro *M.* Prænomen Aciliæ gentis est *Manius.* V. Famil. Rom. et Numos. Eadem corruptio ubique in Mss. præsertim in gente Curia. V. ad Front. I. 8. 4.

17 *Alter oppidi muris, alter præsidiis terrestribus præerat*] Præsidia hic proprie accipienda: nam non aliud intelligit Cæsar, quam unum legatorum castra et militem ante urbem habuisse, alterum murorum custodiæ præpositum. Simili modo supra locutus est Cæsar cum ait: 'omnes suas terrestres urbiumque copias dimissurum.' Ubi per *terrestres copias* intellige eas, quæ in hostem ducebantur, sive quæ apud nos dicuntur in campum ire, *te velde gaen:* at urbium copiæ sunt, quæ hodie *præsidia,* aut *garnisoenen* appellamus. *Vossius.*

19 *Addunt*] Manutius ait in Vett. quibusdam libris esse *adsunt*. Unde suspicatur legi posse *adsunt*. Ego tales libros non vidi: et simpliciter *addunt* in hisce semper, vel alio verbo non tam figurato utitur auctor. V. Ciaccon. Brantius tamen monet in Ed. Basil. esse *adsunt*.

22 *Quod afferebant*] Vox est nunciorum et legationum propria. Jos. Scaliger edidit *quod asserebant*; sed, præterquam quod dubium videatur, an hanc vocem in *affirmandi* significatione adhibuerint aureæ ætatis scriptores, Ms. Norvic. et edit. Rom. Ven. Beroald. lectionem a me retentam exhibent. Vide Christ. Cellarii cur. poster. p. 104. et Discussionem Append. Danicæ p. 32. seq. *Davis.* Longe præstat vulgata lectio: firmatque Ms. Regius. *Clark.* Putem typothetarum esse errorem, licet *asserebant* etiam sit in Vossiano, et sequantur id recentiores ad Davisium usque. Nam licet *adserere* usurparent aurei ævi scriptores pro *adseverare*, *adfirmare*, quod non faciunt, vel sic tamen istud hic locum habere non posset. Aiebant enim modo, se de magnis rebus cum Cæsare velle loqui.

23 *Profectum aliquid Bibuli mandatis existimabatur*] Locus depravatus, qui tamen levi mutatiuncula restitui potest: quantum enim discriminis inter nomen *Bibuli* et *Vibullii*, seu potius, ut in antiquis codicibus id nomen scribitur, *Bibullii*, aut *Bibulii*. Decepit librarium, quod hic sermo de Bibulo est: Cæsar vero respicit ad mandata illa, quæ Vibullio a se data supra memoravit. Viderunt hoc quoque, ne quem debita laude fraudem, Guilhelmus Canterus N. L. III. 24. et Ciacconius. Hotomannus tamen ambigit, an legere liceat *Vibullii*, et inquit, ambigere se, an mandata, quæ Cæsaris passim dicuntur, possint vocari mandata Vibullii. Sed possunt, quatenus ille eorum nuncius erat: addit Hotomannus videri exposita a Vibullio fuisse mandata: quod libenter fateor: neque Cæsar ait exposita fuisse: sed suos hoc putasse. Interea non omnino rejicio conjecturam Hotomanni, qui legebat, *profectum iri aliquid Bibuli mandatis existimabatur. Vossius.* Emendant Viri docti, Canterus, Ciacconius, Vossius, Cellarius, aliique, *Vibullii mandatis*, quæ mandata supra commemoraverat Cæsar, data Vibullio ad Pompeium perferenda. Hotomannus tamen mavult, *perfectum iri aliquid Bibuli mandatis*; et in Ms. Regio est *profecturum aliquid de Bibuli mandatis.* Sed hæc paullo languidiora sunt. Prior igitur recipienda est emendatio: nisi forte vulgata lectio eam in sententiam accipi possit, ut dicatur aliquid etiam *hoc* profectum existimari, quod Bibulus mandata omnino *haberet* ad Cæsarem perferenda. *Clark. Perfecturum de B.* est in Mss. Pal. Bong. Dorvill. et Edd. primis, vel *profecturum.* Sine præpositione est in Leid. sec. et aliis. *Perfectum* habet Ms. Brant. Nonnullæ Edd. *perfectum iri.* Leid. vero primus *profectum aliquem B. mandatis existimabant.* Ill. Heinsius voluit *profectum iri*, adscripto loco Dict. Cret. p. 12. *profecturus aliquid in oratione*; ubi in vulgatis *promoturus*, in Ms. *profuturus.* Verum Mss. optimi Petav. Cujac. Scalig. Voss. Lovan. et alii cum Edd. Vascos. Steph. &c. bene servant *profectum.* Putabant aliquid jam in pacis negotio profectum esse per mandata, quæ a Cæsare Rufus Vibullius (sic enim legendum cum viris doctis, quibus accedat Gruterus; vel potius antiquorum more *Vibulli*; ut alibi diximus, Genitivum a nominibus in *ius* tunc temporis desiisse in *i*,) ad Pompeium habebat, et hinc Libonem et Bibulum jam ulterius colloquium cum Cæsare petere. *Profectus* passive inlustravimus ad B. G. IV. 19. 'Satis profectum arbitratus.' Frustra movet scrupulum Hotomanus, quod non sint *mandata Vi-*

bullii, sed *Cæsaris*. Quasi vero non intelligi possint *Vibullio data*, ut *injuriæ populi Romani*, quæ populo inlatæ sunt, I. 30. ubi vide plura, et de similibus Perizon. ad Sanct. Min. II. 3. § 1. c. 13. § 2. aliosque: quibus innumera exempla addi possent. *Vibullius* autem in Mss. ubivis abiisse in *Bibulum* supra cap. undecimo et sæpius monitum.

XVI. 3 *Obpositum Corcyræ*] Sic optime restituit Hotomannus; ac jam ante receperat Stephanus, et ad marginem notaverat Vascosanus: atque ita diserte inveni in Leid. primo. Reliqui Mss. tam aliorum quam mei, et Edd. Vett. habent *B. oppidum Corc.* Falsissime. Sed scribi hinc posset *ad Buthrotum, oppidum obpositum Corcyræ*. In Scalig. est tantum *ad Buthrotum Corcyræ*.

7 *Atque excusat*] Sic est, nisi me fallo, in Leid. primo. Reliqui Mss. omnes et Brant. et Edd. primæ cum Beroald. habent *neque*. Quod probat Gruterus. Ut velit auctor, eum non excusasse absentiam Bibuli, sed potius indicasse rationem veram, quam neque ipsemet Bibulus dissimulaverit. Mihi potius viderentur quædam deesse, si *neque* a Cæsare credamus hic scriptum fuisse.

9 *Ex ædilitate et prætura conceptas*] In ædilitate et consulatu inter Cæsarem et Bibulum non bene convenisse, tradunt Suetonius in Jul. capp. 10. et 20. ac Dion l. XXXVIII. p. 60. Sed de jurgiis, dum una præturam gererent, ortis silent auctores. Edit. quidem Beroald. repræsentat *ex ædilitate et consulatu conceptas:* cum autem lectionem vulgatam omnes alii Codd. retineant, vereor, ne eam manus Critica temere mutaverit. *Davis.*

12 *Ut componeretur*] Lovan. Pal. Bongars. tert. Norvic. et Beroald. recte dant *componerentur;* res videlicet maximæ spei, quas iracundia Bibuli impedierat. *Davis.* cur. sec. *Componerentur* exstat etiam in Leid. pr. et sec. Petav. Pal. Bong. item Lovan. Dorvill. et Edd. primis, Aldi, Gryph. Plant. sine dubio vere. Non tantum dicitur *bellum, controversiæ, lites componi*, sed et *res*, de quibus agitur. Terent. Adelph. IV. 7. 17. 'Res composita est.' Phorm. IV. 3. 17. 'hæc cum bona componantur gratia.'

14 *Quod de consilii sententia*] Malo *concilii*. Sic et Norvic. *Concilium* hic Cæsar quasi per contemptum vocat Senatum Romanum: nam quia pars Senatorum Romæ manserat, hunc ille legitimum Senatum; Consules, Pompeiumque et qui in parte Reip. erant, turbidos et factiosos nuncupabat. *Vossius.* *Concilii* etiam est in Edd. Vasc. Gryphii, Steph. Plantin. et Clarkii; uti et Mss. a Grutero consultis; si fides excerptis sit: bene pro cœtu quovis. Vide Cerd. ad Virgil. Georg. I. 25. Gronov. ad Liv. XLIV. 2. Burm. ad Nemes. Ecl. I. 54. 'Concilioque deum.' Heins. ad Ovid. Art. III. 117. Semper hæ voces confunduntur ob vicinitatem sensus et litterarum, ut sæpe usui in Cæsare venit.

XVII. 2 *Memoriæ prodatur*] Legendum *prodantur*, ut ex Petav. et orationis nexu liquet, idque Ciacconius olim vidit. *Davis.* cur. sec. *Prodantur* jam edidit R. Stephanus; ut debuit. Ceterum in margine Leid. primi pro varia lectione est *memoria*. Adi omnino ad B. G. V. 12. 'Memoria proditum dicunt.'

8 *Et si hoc sibi*] Deleo particulam *et*, quæ in v. c. nostro et Palat. ac Pet. non desideratur, quia recte abest. *Vossius.* Delevi *et* jubentibus Mss. meis omnibus, et Ed. R. Stephani. Vossio obsecutus jam est Clarkius. Dein etiam Mss. cuncti et Edd. Vet. *si illud;* quod non mutari debuit in *sin*. Vide ad VII. 66.

10 *Nihilominus tamen agi posse*] Vir doctissimus Hotomannus secundam

particulam delendam censuit; quod miror: noster enim hujusce libri c. 18. dixit *conatus* tamen nihilominus *est*; et Cicero ad Fam. Epist. IV. 13. Tamen nihilominus *eis conficior curis*. Aliæ etiam ejusdem significationis particulæ conjunctim leguntur, ut ostendit Fr. Sanctius Min. III. 14. p. 572. seqq. *Davis*. Merito hic miratur Davisius inscitiam Hotomanni, qui vocem *tamen* contra omnium Mss. fidem delendam censuit; cum phrasis ista *nihilominus tamen* vel *nihilo tamen minus* et optimis sit auctoribus et Cæsari ipsi non inusitata. *Clark*. Abest male ab Edd. Rom. Med. Ven. &c. Vide Lexica.

11 *Hanc rem esse impedimenti loco*] Ms. Norv. edit. Rom. Ven. Beroald. habent *hanc rem illis esse impedimenti loco*. Legendum *hanc rem illi esse, &c.* nimirum compositioni, de qua agebatur. *Davis*. Cum in Ms. Eliensi, nec non in Ms. Reg. et in Editt. Vett. scriptum sit *neque hanc rem illis esse, &c.* legendum existimat Davisius (quomodo et in Ms. Vossii scriptum reperi) *neque hanc rem* illi, scil. *compositioni, esse impedimenti loco*. Qui quidem sensus satis est bonus. Cæterum attentius libros inspicienti occurrit; quibus in Codicibus scriptum est *rem* illis *esse*, vel *rem* illi *esse*, in eis omnibus statim, post duo sequentia vocabula, deesse vocem *Illi*, a qua proxima sententia exorditur. In istis igitur libris ea vox inde transposita solummodo videtur: et proinde quæri potest, annon lectio vulgata potius sit retinenda. *Clark*. *Illis e. inp. l. Neque* est in Mss. omnibus et Edd. primis: *loco* exsulat etiam a Bong. et Dorv. Aliud quid latere videtur: *ille* vero pro *illi* exhibuit Stephanus, et scribi etiam voluit Ciacconius, quia solus Libo erat in colloquio; et statim pro *quos* Ciacconius conjecit *Quod*: ut de B. G. III. 23. 'Quod ubi animadvertit, suas copias non diduci.' c. 68. 'Quod quum esset animadversum, conjunctum esse flumini.' B. Afric. c. 63. 'Quod postquam animadvertit, animis non resisti posse.' Adde B. Hisp. cap. 20. et sæpius alibi, ita ut abundet *quod*: simile est c. 63. 'Hoc enim,' &c. At vero Gruterus pronomen omnino deleri volebat. Stephanus edidit *Quem* cum Ed. Flor. Beroaldo et Vascos. atque ita inveni in Mss. Voss. et Bong. In ceteris omnibus Mss. et Edd. primis, item Ven. Bas. Gryph. est *quæ*. Ab Aldo profectum est illud *Quos*, non minus ac *Illi*: quod eo loco in Mss. non comparere vidimus. Judicet Lector, quid sequi velit. Facile enim pluralis servari potest: quia Libo communi utriusque loquebatur nomine.

XVIII. 5 *Redit*] Scribendum, *rediit* vel *redit*, propter sequentem *administrabat*. *Clark*. *Rediit* est in Leid. sec. sed nil mutandum patet ex sexcentis nostri locis: quæ temere Clarkius et Davisius ubique immutare conantur.

7 *Ubi primum rursus adhibito Libone*] Ursino illud *rursus* abundare videtur. Sed probum est: locus tamen non usquequaque sanus: nam nusquam supra dixit Cæsar Vibullium de mandatis suis cum Pompeio egisse. Quare una litera immutata ex Petav. codice lego *ibi primum*: sed commode distinguendum est, alioqui ne sic quidem sensus bonus erit: ita interpunge, *ibi primum, rursus adhibito Libone*; nam Libo paullo ante cum Cæsare de compositione locutus erat: porro pro *cum*, quod statim sequitur, in Pet. et Palat. est *quem*: et sic quoque in suo codice reperit Ursinus. *Vossius*. Ubi *primum, rursus adhibito Libone* — , *agere instituit*; *cum* — *Pompeius interpellavit*. Merito hic reprehendit Vossius Ursinum, qui vocem *Rursus* sine causa delendam voluit: nam et *prius* adhibitus fuerat *Libo*. V. supra. Sed et ipse Vossius in errorem incidit graviorem.

Nam voces illas, *ubi primum;* (tanquam si *ubi primum instituerat*, non *ubi primum instituit*, scriptum fuisset;) ita interpretatur, ac si significarent jam *ante* narratam fuisse aliquam Vibullii cum Pompeio de Cæsaris mandatis collocutionem. At vero voces istæ nihil tale præ se ferunt. Etenim idem plane sonant, ac *simul primum* vel *simul primum ac*. Neque locum hic habere potest, *ibi primum*, quod iste Vir doctissimus reponendum vellet. Neque enim quicquam est, quo illud *ibi* referatur; nisi *ibi primum* positum fingatur pro *tum primum:* quomodo si hoc in loco scriptum fuisset, tunc et in posteriori quidem parte sententiæ, pro *cum—Pompeius interpellarit*, scribendum fuisset, *Quem—Pompeius interpellarit;* id quod in duobus se Mss. repperisse testatur Vir doctissimus. Interim vero longe præstat et Latinitate et sensu lectio vulgata. *Clark.* *Quem* pro *cum* est etiam in Leid. pr. Lovan. Voss. Dorv. Brant. et Scalig. Non placet tamen: neque *cum* ad Vibullium, sed ad *sermonem* cum Ciacconio refero. Simul ac Vibullius de mandatis Cæsaris loqui instituebat, ingressum (sc. *Vibullium*) in eum sermonem interpellabat Pompeius. B. Civ. I. 2. 'Marcellus ingressus in eam orationem.' Et sic alii sæpius, quomodo et *ingredi in fines, in urbem.*

9 *Quibus communicare*] Aliquando sane huic verbo dandi casum adjungunt posterioris ætatis scriptores, ut ostendit Chr. Cellarius Antib. p. 231. Sæculum vero aureum semper aut absolute utitur, aut *cum his* vel *inter hos communicare* dicit. Repono itaque cum Joan. Frid. Gronovio Obs. II. 6. 'quibuscum communicare:' facile enim fit, ut, cum duæ syllabæ inter se non absimiles concurrant, earum una omittatur. Hujusce tamen lectionem vestigia servat Codex Ursinianus, in quo legitur *quibusque communicare. Davis.* *Quibuscum* Clarkius edidit: Mss. cuncti præpositionem omittunt, contra aurei seculi usum, et ipsum Cæsaris stylum, qui solet addere præpositionem cum ceteris: ut B. G. VI. 19. 20. VII. 37. et aliis locis: aliquando tamen absolute ponit, vel præmittit aliud verbum cum Dativo: unde decepti videntur librarii; nisi potius exciderit per seq. *com.* pro quo sæpe in Mss. *cum.* B. G. VI. 13. 'Neque iis petentibus jus redditur, neque honos communicatur.' c. 23. 'Iis omnium domus patent, victusque communicatur.' Forsan etiam scripserat Cæsar *quicum.* Sed Ursinus testatur in suo codice esse *Quibuscum commun.* ni fallit Ed. Plantin. A. 1574.

15 *Reductus existimabor. Bello perfecto, ab, &c.*] Duobus modis interpungi potest hic locus; scribi enim potest vel, *reductus existimabor. Bello perfecto, ab, &c.* vel, *reductus existimabor, bello perfecto. Ab, &c.* Neutrum male. Pro *priore* tamen interpungendi ratione facit similis locutio infra, c. 57. 'ut postea, confecto bello, reperiebamus;' et rursum c. 60. 'ut postea, bello confecto, cognitum est.' Pro *posteriore* facit illud, quod sequitur, *nihilo minus. Clark.* Cum Ursino, Ciacconio, Clarkio, ante *Bello* plenam distinctionem poni, rectius judicavi.

16 *Dicta*] Mss. Urs. Brant. Norvic. Petav. Lovan. Voss. habent *facta.* Non male pro rem ita actam esse. Atque sic citat Ciaccon. ad v. 6. 'Id factum Cæsar cognovit:' ubi itidem præcedit de sermone. Sæpe *facere* et *dicere* confunduntur; *Res* etiam de verbis et argumentis non raro apud nostrum occurrit; ut alibi vidimus. Et ita χρῆμα Græce.

XIX. 1 *Inter b. &c.*] Mss. Petav. Bong. Scalig. Voss. Leid. sec. et primus inter versus cum Edd. prim. addunt *Ut inter.* Non male si post *trajiciebatur* parva ponatur distinctio, et sensus fiat. *Mittit Vatinium* ad

ripas, *ut sive postquam prope accesserant, et unum tantum flumen intererat.*

4 *Transjiciebatur*] In Palatino est *jaciebatur*: quod non improbo. *Vossius.* Nec secus in Lovan. et Dorvill.

7 *De pace legatos mittere*] Constanter in Ms. nostro, Pet. Pal. Bong. est *duos legatos mittere.* Ita et editt. Rom. Ven. Beroald. Suspicor corruptum ex *suos legatos*; aut, quod malo, ex *tuto*: nam sic infra, *admodum tuto legati venire. Vossius.* Codices habent *de pace* duos *legatos mittere*; unde *suos legatos* fecit J. M. Brutus. Sic etiam Vossius; mavult tamen *de pace* tuto *legatos mittere.* Cum vero statim subjiciat Vatinius, *præsertim, ut id agerent, ne cives cum civibus armis decertarent*; supervacuis vocibus ejectis, reponendum videtur *liceretne civibus ad cives legatos mittere? Davis.* cur. sec. Mss. ad unum omnes inserunt *duos*, nec non Edd. primæ: unde jam conjecit *suos* etiam Gruterus, qui rogat, an non ex incepta interpretatione genuinæ vocis *utrimque*, quæ mox etiam sequitur, possit esse intrusa. Adscripsit Cl. Heinsius forte *quos* pro *aliquos.*

8 *Fugitivis ab saltu Pyrenæo prædonibusque licuisset*] Ineptit Joan. Rhellicanus, qui Afranianos et Petreianos denotari putat. Hæc autem verba mire illustrat Hieronymus contra Vigilantium l. II. fol. 55. B. edit. Froben. ubi sic loquitur: 'Qui de Latronum et convenarum natus est semine, quos Cn. Pompeius edomita Hispania ad triumphum adire festinans de Pyrenæi jugis deposuit, et in unum oppidum congregavit, unde et Convenarum urbs nomen accepit.' Hinc omissa conjunctione videtur scribendum *Fugitivis ab saltu Pyrenæo prædonibus licuisset*, nisi forte *prædonum* nomine Cilicas piratas intelligat, qui Pompeio se dediderunt; eos enim *latrones* vocat Florus, quem vide III. 6. *Davis.* De Fugitivis a saltu Pyrenæo et Convenarum urbe vide omnino H. Valesium Not. Gall. p. 157. Conjecturam autem Davisii optime confirmat Cod. Leid. pr. qui caret τῷ *que.* Ego tamen malim cum Celso retinere, et piratas Cilicas per *prædones* intelligere. Vide quæ notavi ad Lucan. II. 726. 'Quum super æquore toto Prædonem sequerere maris.' Immo ipse auctor c. 104. hoc vocat 'bellum prædonum.'

9 *Ut id agerent*] V. c. noster, Mss. Cujac. et Petav. ac Norvic. habent, *cum id agerent*: quod probo. *Vossius. Cum* inveni etiam in Leid. pr. et Voss. atque Ed. R. Stephani. *Ne* habet Bong. An Cæsar scripsit *ubi?*

10 *Multa suppliciter locutus— silentioque ab utrisque militibus auditus, responsum est ab altera parte*] Ab hac lectione non recedit Norvic. Nisi quod exhibeat *suppliciter locutus est.* At Beroald. Gryph. aliique plures editi dant, *multa suppliciter locutus— silentioque ab utrisque militibus* facto auditum *responsum est ab altera parte*; quod in suo Codice repertum probavit Fr. Hotomannus. Verum nec hoc nec illo recte procedit oratio. Legerim *multa suppliciter* locuto— *silentioque ab utrisque militibus* audito, (Vatinio scilicet) *responsum est ab altera parte.* Ita, minima mutatione, salva fit constructio. *Davis.* cur. sec. Ut Hotomannus legit *sil. ab ut. mil. facto, auditum responsum est*, ego quoque inveni in Leidens. sec. Dorv. Edd. primis et Vascos. ac Gr. poster. *facto* etiam addunt Pal. et Bong. *auditum* habet Voss. sed primo sequi præstat optimos Codd. qui *facto* non agnoscunt. *Silentio audiri*, id est per silentium, silenter. Sic sæpe cum aliis noster *silentio egredi, progredi.* v. ad cap. 50. Sic B. Civ. II. 23. *Contumelia* pro *per contumeliam*, ubi etiam videndum. Dein retineo cum iisdem Mss. et plerisque Edd. *Auditus*, sive posita plena distinctione, ut subintelligatur *est*, quod fecit R. Stepha-

nus, sive minore, quod præfero, ut sit Anacoluthon. 'Multa locutus et auditus, responsum est:' pro *locuto et audito*: quod perperam substituere conatur Davisius. Alioquin etiam facillimum foret, reponere *auditus est. Responsum ab alt.* vel *auditus responsum fert ab.* At mutatione contra Mstorum auctoritatem non opus est. De hoc Anacolutho sive Nominativo quasi absoluto, qui Græcis est familiarissimus, adi Periz. ad Sanctii Min. p. 725. 26. Cort. ad Sall. Jug. I. 4. 33. 2. ipsum Davis. ad B. Gall. I. 18. et ad Hirt. B. Afric. c. 25. 'Rex Juba, &c. non est visum:' quos aliosque jam laudavit Cl. Burm. ad Phædr. III. 20. 6. et v. 9. Adde Hirtium B. Afric. c. 19. 'Labienus, &c. his copiis est decertatum.' Cic. Act. in Verr. I. 18. 'Ut Siculi, quos, &c. eos tum lictores consulum vocent' pro *Siculos*. Lucan. IX. 777. ut illic monui, si locus sanus est. Certe pluribus confirmare conatur Doct. Arntzen. ad Aurel. Vict. de Cæs. c. 20. 'Qui quamquam exacta ætate mortuum,' &c. pro *quem*. Apulei. Flor. 14. 'Crates ille Diogenis sectator, &c. nulla domus ei clausa fuit.'

14 *Atque una etiam utrimque admodum tuto legati venire, et quæ vellent exponere possent*] Verba hæc integra esse nullus mihi persuaserit: in Petaviano pro *etiam* erat *ubi*: sed a manu emendatrice; ea tamen, quæ priora scripserat. In v. c. nostro et Palatino est *vis*. Sed nihil isti juvant. Fulvius pro *possent* reponebat *posse*, nec videt σολοικὸν esse hunc modum loquendi: tum *legatos*, non *legati* scribendum esset. Mihi legere placet, *utque una etiam*. Quod refero ad verba illa *responsum est*. *Varronem profiteri se ad colloquium venturum, utque una possent etiam tuto legati venire.* Mallem tamen aliam conjecturam, si succurreret. *Vossius.* D. Vossio nullus persuaserit, verba hæc integra esse. Reponit igitur *Utque una etiam*. Atqui id nihil mutat. Nam *Atque una etiam* (si subintelligatur *ut*, ut manifesto subintelligitur) idem plane est, quod *Utque una etiam*. Revera igitur integra sunt hæc verba. Nec durior est constructio *se venturum, atque etiam tuto legati venire possent*, quam, quod proxime præcessit *silentio auditus, responsum est, &c.* Cujusmodi locutiones apud Ciceronem aliosque optimos Authores interdum reperiuntur. Neque dissimilis constructio est, quæ occurrit infra c. 83. 'placere sibi, ternas tabulas dari,—sententiasque de singulis ferrent.' *Clark.* *Atque una* etiam *utrinque*. D. Vossius reponit *utque una etiam utrinque*. Clarkius autem vulgatam lectionem tuetur, quod *conjunctio perfectiva* subintelligi possit. Utraque sane ratio parum videtur Latina; nam nec *responsum ut possent*, nec *profiteri ut possent* in legitimis loquendi modis pono. Pal. Lovan. et Voss. habent *atque una* vis *utrimque*. Petav. autem ac Norvic. *atque una ubi*, vel, *ibi utrimque*. Forsan *daturumque uti utrimque, &c.* *Davis.* cur. sec. *Impetraturum* Hotomannus inserit. Magis simpliciter emendari posset *facturumque uti*. Manutius *Utque una etiam, &c. certum ei rei tempus*. Clarkio adstipulatur frequens apud nostrum variatio modorum infinitivi et subjunctivi: quam plurimis exemplis inlustravi ad B. Gall. II. 9. 'Constituerunt, optimum esse domum reverti, et quorum in fines, &c. ad eos defendendos, undique convenirent.' Verum aliud tamen hic velle Mss. videntur, et denotare locum, ubi convenire possent legati, ut ei respondeat sequens *quo*: nam audacter nimis *et locus* addit Davisius sequenti periodo. Leid. pr. et Dorvill. accedunt plerisque Mss. in *utque una vis utrimque* (vel *utrumque*: sic enim Mss.) *admodum, &c.* In Leid. sec. et alio est *atque una vis* vel *jus etiam utrumque adm.* Vocem *admodum*

terpolatione Petav. Codicis vererer, maxime ejus lectio simplicissima mihi adrideret *atque una*, sc. responsum est, *ubi utrimque, &c.* Tunc enim nullus scrupulus superfuerit, vel *atque una locus, ubi, &c. certumque ei rei tempus const.* prius amplexus est quoque Gruterus. Celsus plane conspirat cum vulgatis.

15 *Certumque ei rei tempus constituitur*] Sequitur, *quo cum esset postero die ventum.* Hic igitur legendum censuerim, *Certumque ei rei tempus, et* LOCUS *constituitur.* Livius I. 24. 'Tempus et locus convenit.' Vide sis et VII. 14. *Davis.* cur. sec.

19 *Prodit*] Ita scribendum; propter sequentem *incipit.* In Editis est *prodiit. Clark.* Lege *prodit*, ut Pet. Pal. Bong. tert. ac Norvic. et sic edidere Gryphius aliique. *Davis.* cur. sec. Ob consensum Codicum etiam meorum et Ursini, non aliam ob caussam, *prodit* recepi, ut jam est in Edd. Vascos. Stephani, &c.

Submissa oratione] Blanda, leni, sine arrogantia, sine contumelia, sed modeste ac pudice: quibus nempe sensibus, præter quod de supplici et humili passim dicatur, hoc Adjectivum adhibetur, si jungatur nominibus *vocem* denotantibus. Vide omnino Miscell. Obs. Vol. II. T. I. p. 35. 36. et Senec. Ep. XI. ac Rob. Tit. Controv. IV. 10. Liv. II. 6. 'ut nihil ex asperitate orationis leniret ac submitteret.' At quomodo hoc convenit cum seq. *Altercari*, et tam acerbo Labieni dicto in fine hujus Cap. ut bene observat Hotomannus, male tamen putans, *submissam orationem* dici minus claram, subpressa voce enunciatam? Mihi omnino *submissa* suspectum est. In Voss. et *summissima:* at in Leid. sec. et Var. Lect. Bruti legitur *summa:* quod vero similius videtur, et a Lipsio etiam adscriptum est suo libro. Verum aliam longe scripturam servavit hic Cod. Lovan. exhibens *summissa oratione de pace, altercari cum L. incipit:* unde non inconcinne conjecit idem Lipsius *sumta oratione, &c.* hoc sensu, cum post ingressum sermonis ad rem ipsam venit, et orationem de pace sumsit Labienus, tum altercari modo cœpit. Quid si legamus *sed omissa oratione de pace, altercari, &c.* ut contractio vocis *sed* in scribendo per characterem corruptionis fuerit caussa: passim *orationes* et *altercationes* opponuntur. Adi Cl. Drak. ad Liv. IV. 6. 'res a perpetuis orationibus in altercationes venisset.' Celsus habet 'cum Vatinio colloqui cœpit atque contendere, ut qui ingenti odio Cæsarem odisset.'

22 *Quæ ille obtectus armis*] Vatinium intelligit. Jul. Celsus p. 197. 'Vatinium armis milites protexerunt.' In edit. Rom. corrupte legitur *quæ ille objectis armis militum. Davis. Objectus* Ed. Med. *Obtectis* Bong. prave. At in Leid. pr. legitur *intectus:* quod notare potest *bene protectum.* De verbo *integere*, aliquoties a nostro adhibito, vidimus ad B. G. VII. 73. et B. Civ. I. 25. Participium *intectus* pro *tecto* sumi docet etiam Cl. Burm. ad Calpurn. Ecl. IV. 3. 'Intecta statione sedes.' Lucr. I. 405. 'intectas frunde quietes.' Sic etiam Apul. l. II. p. 33. Ed. Pric. *lecti aureis vestibus* INTECTI. Ita enim Mss. et Edd. Vett. vulgo *intexti.* p. 39. *Juvenem linteis amiculis* INTECTUM: pro quo sæpe apud Appulei. quoque *injectus.*

XX. 1 *Romæ*] Hæc vox non comparet in ullo Mstorum meorum numero decem; uti nec in Edd. primis. Suspicor, insertum ab iis, qui metuebant, ne, si *Romæ* mentio omitteretur, intelligeret quis hæc in castris vel provinciis acta esse. Sed nemo non per se videre facillime potest, a Cæsare hic res urbanas memorari: quare cum Grutero delendam omnino censeo.

2 *Initio magistratus*] An non præstet, *invito magistratu?* Nam consules

postea eum pepulerunt. Mss. tamen tres habent, ut in vulgata est. *Vossius.* Hotomannus legit *Inito magistratu.*

5 *Per arbitrum*] Sic quidem Mss. Ursini, Petav. Scalig. Leid. pr. et Edd. ante Beroaldum, qui et seqq. Edd. ad Scaligerum usque exhibuerunt *arbitrium,* plurium scil. arbitrorum, qui a debitore et creditore adhiberi debebant a prætore dati. Confer Cap. primum hujus libri, ' Constituit, ut arbitri darentur:' ubi adi Ursinum. Quare fere inducor, ut cum Mss. et Edd. reliquis *arbitrium* malim. Confer etiam locum Hirtii B. Afric. c. 96. ' Arbitrio a Senatu dato.' Eadem variatio in Apuleio Met. l. I. p. 11. ' Arbitro pepercit:' nam in Palat. Cod. *Arbitrio:* ut *arbitrium* pro ipso arbitro sumatur. Sic ut *ministerium, servitium* et sexcenta alia. Sed potuit auctor sing. numerum adhibuisse, licet plures intelligat, ut *miles, Romanus, civis,* et innumera similia.

14 *Itaque, hoc qui postularet, &c.*] Sic Mss. Reg. Eliens. et Vossii; concinnius quam quod in Editis est, *Itaque, qui hoc postularet, &c. Clark. Hoc qui* Mss. mei omnes et Edd. Vasc. Steph. Str. Gryph. post. Quare eum ordinem restitui.

16 *Et ab hoc profectus initio*] Pet. Ciacconius reponit *sed ab hoc, &c.* Malim *at ab hoc profectus initio;* hæ enim particulæ non raro confunduntur. Sic in præclara illa sententia apud Silium Italicum VII. 88. "Tanta adeo, cum res trepidæ, reverentia Divum Nascitur, et fumant raræ felicibus aræ:' Reponendum *at raræ, &c. Davis.* Sed nihil opus. Non enim oppositio est, sed continuata narratio factorum ejusdem generis: *Durior inventus est Cælius.* Et *ab hoc profectus initio;— legem promulgavit, &c. Clark.* Elegantius conjecit Gruterus *provectus;* sed Mss. refragantur, qui tamen sæpe in hoc participio peccant. Vide ad B. G. v. 8.

17 *Sexies seni dies sine usuris creditæ pecuniæ solvantur*] Locus tam certo corruptus, quam splendente sole diem esse constat. In codice suo, quem cum Ms. contulerat, hæc verba scripsit Cujacius, ' *Sexagies senis diebus:*' id est, anno, quem Cæsar instituere jam animo conceperat.' An illud *sexagies senis diebus* in manuscripto suo repererit, an ipsius emendatio sit, dicere mihi arduum. Hoc si verum est, improbo: quis enim ille modus loquendi, *sexagies senis diebus?* Si in vet. cod. invenit, ne sic quidem recipio. Sunt, qui rescribant, *ut sex pensionibus:* male: nam tempus tunc nullum additur, quod necessario faciendum. Manutius legebat, *ut sexenni die sine usuris persolvantur.* Mihi certe illud spatium perquam longum videtur: et in Tacito l. VI. Annal. habemus datum annum et sex menses, queis familiares quisque rationes componerent. Quare emendo ut *sex mensium die sine usuris creditæ pecuniæ solvantur.* Sic apud Ulpianum Tit. VI. Instit. ' Ita propter majores mores præsentem dotem reddit, propter minores senum mensium die.' *Vossius.* Glareanus monet τὸ *seni dies* abesse plerisque libris; reliqui sensum esse, ut sine usuris per sex partes solverentur: sed non fert sermo Latinus *sexies solvere debitum* pro sex æquis partibus. Camerarius suspicatur *sexies, senos in dies,* ut habuerint sex tempora solutionis, et singulis intervallis sex dierum spatium. Nihilo Latinius. Paullus Manutius, *sexenni die;* filius ejus Aldus, *sex pensionibus.* Hotomannus, *sexies senis Idibus,* quod sit triennio menstruis pensionibus. Præter illud, quod in duabus primis conjecturis notavimus, et istæ et omnes labuntur in idem vitium, ut parum juvent debitores, minus certe quam Cæsaris ratio, quæ dodrante creditores jubebat esse contentos. Ms. Lævini quondam Torrentii, *ut se exisseni die;* unde

horum, quæ proxime diximus, memori facile est facere *ut semisse in dies sine usuris creditæ pecuniæ solvantur;* hoc est, ut dimidio crediti restituto sine usuris (iis, quæ solutæ erant, sorti imputatis) satisfacerent debitores; eoque non præsenti, sed *in dies,* id est, pensionibus, quæ convenissent illis, quorum res agebatur; vel potius annua, bima, trima die, sive triennio æquis pensionibus: quoniam enim multis in contractibus utebantur illa triplici die, seu solutione in tres pensiones, breviter dixit *in dies,* eos scilicet, quos nemo ignorabat plurimum celebrari et destinari in solutione, quæ partibus sive pensionibus fieret. Hæc vir summus J. F. Gronovius de Pec. Vet. IV. 5. p. 635. seq. ex quibus patet frustra esse Jac. Cujacium, qui reponit *sexagies senis diebus,* id est, ut ipse explicat, *anno, quem Cæsar instituere jam animo conceperat;* nemo enim unquam ita locutus est. Nauci etiam est Vossii emendatio *ut sex mensium die;* nam, hac recepta, dici non potest, Rufum *debitorum caussam suscepisse,* quum iis potior fuerit Cæsaris ratio. *Davis.* Locus corruptus et plane desperatus. Vossius ex conjectura emendat, *ut sex* (potius *senum*) *mensium die.* J. F. Gronovius, *ut semisse in dies, &c.* Quæ quidem conjectura paullo melior videtur. Sed nihil incertius. *Clark.* *Se exissem d.* est quoque in Dorvill. Cod. *sexties semid.* Bong. *sex pensionibus,* quod voluit Manut. edidit R. Stephanus: *seni dies* absunt ab Edd. Mediol. et Ven. *sexies seni* a Leid. sec. Sed rectum videtur *semisse in dies;* quod et Lipsius libri sui oræ adscripserat.

XXI. 4 *Alteram*] Petav. Leid. pr. Lovan. Voss. et Edd. Scaligerana, quod sciam, priores habent *aliam.* Non male. Aliquoties enim *alius* pro *altero* ponitur, ut jam e Lexicis notum. Vide et B. G. I. 1. Cl. Burm. ad Phædr. F. IV. 4. et Scopp. ad F. 19. aliosque. Sæpius tamen solet noster *unus* et *alter* dicere: ubi de duobus agit. Confer notata ad VI. 9. ‘duabus de caussis, quarum erat una, &c. altera.’

7 *Deturbavit*] Sic Mss. meliores et plurimi. Adi ad VII. 81. ‘de vallo deturbare.’ Lovan. tamen hic quoque *proturb.* et Palat. cum Dorvill. *perturbavit,* quod placuit Ill. Heinsio.

13 *Atque eo evocato, &c. sibi conjunxit*] Hotomannus scripsisse Cæsarem arbitratur *cum evocatum,* nisi vocem *quod* tollamus, et, ut in suo libro est, legamus *Reliquias, quas habebat. Quas* a multis Mss. addi, videre lector potest in variis lectionibus. Sed intrusum a librariis, quia *reliquas* credebant jungendum esse verbo *conjunxit,* ex ignorantia styli Juliani, qui amat absoluto ablativo subjicere verbum, subintellecto suo casu. Ut sæpe ostendi. Vide ad VII. 4. ‘convocatis clientibus, facile incendit.’

15 *Turinum*] Cum Ursin. etiam mei, Petav. Scalig. Leid. pr. Lovan. Voss. et alii. *Thurinum,* et *Thurino* dein, ac *Thurios.* Bene: Græci enim vocant Θουρίους vel Θούριον; atque ita apud alios scriptores Latinos per *Th.* circumfertur; immo adspirationem jam addidit in sua editione Cellarius.

18 *Familia N. visa atque proditio oppidi adpareret*] Mss. omnes et Edd. Vett. addunt copulam *et f.* quam idcirco adposui: dein Faërnus legebat *visa de proditione opp.* In Edd. nonnullis est *visu, quæ proditione opp. adpar.* ex eo quod in Mss. optimis, ut Petav. Leid. pr. sec. Voss. et aliis nec non Edd. primis, ac Gryphii sit *visaque proditione.* In Scal. est *visa et proditione.* In Lovan. *proditione vici.* In Pal. Bong. Dorv. Beroald. cum Glandorp. *vis atque proditio.* Placet Faërni conjectura, ut *familia visa* sit ablativus: vel potius ad Mss. vestigia propius scribe *comprehensa, et familia Neapoli; visque proditiove oppidi adpareret.* Ut velit auctor Ca-

puæ arma, et Neapoli gladiatores esse comprehensos.

XXII. 2 *Quæ mandata ad se per Bibulum delata essent*] Lego *Vibullium:* uti scriptum est in v. c. nostro et Petav. nam Bibulus jam mortuus erat; præterea ille semper in mari. *Vossius.* Mire hic lapsus est Vir doctissimus Vossius; qui *Vibullium* reponit. Erat enim Vibullius missus a Cæsare ad Pompeium, non a Pompeio ad Milonem. Omnino igitur retinendum, *Bibulus.* Quod enim ait Vossius, 'Bibulum *jam* mortuum *esse, et præterea* semper in mari *fuisse;*' præoccupat recte Hotomannus; '*non hæc ad* Milonem *a* Pompeio *per* Bibulum *mandata*, paucis illis diebus *delata significari, sed* jam tum *cum per* Italiam Bibulus *copias cogebat.*' *Clark.* Non tantum Vossius, sed et Ursinus, Canterus, aliique, perperam *Vibullium* intrudere sunt conati. *Bibulum* bene defendit Hotomannus et Clarkius. Mss. autem a Vossio laudati non *Vibullium,* sed *Bibullium* vel *Bibullum* habent. In Leid. sec. est per *biduum Bibulum. Quæ* vero male tentant, et reponunt *a quo.* Ad sensum respicit suum Cæsar, non ad verba. Sic 'Luna plena: qui dies' B. G. IV. 29. ubi plura.

5 *Cosam in agro Turino*] Velleius l. II. ad Compsam Hirpinorum Milonem perisse ait. *Vossius.* Joan. Glandorpius emendat *Cosam in agro Hirpino,* quam conjecturam firmat Velleius Paterculus II. 68. ubi ait 'Milo Compsam in Hirpinis oppugnans, ictusque lapide, tum P. Clodio, tum patriæ, quam armis petebat, pœnas dedit.' Dubium sane non videtur, quin hæc urbs in Hirpinis fuerit posita, ut ostendit etiam Livius XXIII. 1. Nihil tamen in Cæsare mutarim, cum constet vicinarum gentium terminos sæpius esse confusos, unde factum, ut Ptolemæus etiam hanc civitatem Lucaniæ adscribat. *Compsam* vero melius repones, quod Cosa urbs fuerit Hetruriæ. *Davis.* Vide omnino ad Velleium G. Vossium. Dubium quoque, an *Cosa,* an *Compsa* scribi debeat in Obseq. c. 76.

6 *A. Q. Pædio prætore cum legione*] Cum Ursinus invenisset in libro Msto suo *a P. Pedio proditore cum leg.* conjicit de alio quodam Pedio quam *Quinto* esse sermonem, et legendum *a P. Pedio funditore legionis l. ictus esset.* Manutius vero e codice Pinelli, in quo erat *cum legione misso,* emendat *a Q. Pedio Tr. Militum;* sed vide Ciacconium. Sciendum autem in nullo meorum Codicum videri τὸ *esset:* unde bene illud verbum delevit Clarkius. Ni majus ulcus lateat, posset ex variis lectionibus Mstorum confici *Is* vel *eo tum a Q. Pædio prætore, cum legione misso, lapide ictus ex muro, periit.*

7 *Lapide ictus ex, &c.*] Sic Mss. Reg. et Eliensis. Vulgg. *Lapide ictus esset ex, &c.* Quæ vox *esset* ideo inserta videtur, ut referri posset ad præcedentem *Eo quum.* Id quod eadem de caussa mutatum est in *Is quum.* Sed videtur illud *eo quum* potius initium esse prioris sententiæ, cujus pars posterior interierit. *Clark.*

9 *Quosdam ejus municipii*] Pro his Palat. et Dorv. tantum habent *constantius. Ejus municipii* deest quoque Leid. sec. *quosque* est in Edd. primis. At in Lovan. legitur *cum Cosam ejus sollicitaret.* Quid lateat, inquirant, quibus plus otii est. Vellei. II. 68. 'In agris autem occulte bellicum tumultum movens circa Thurios oppressus est.' Sic enim cum Cel. Burm. legendum.

10 *Præsidii caussa*] Ita ex Manutii et Faërni conjectura receperunt Ald. Manut. ejus filius, Scaliger et reliqui deinceps. Sed constanter in Mss. omnibus et Edd. Vett. exhibetur *prædandi,* forte ex *præsidiandi:* quod verbum restat in Glossis, et adlevit hic Lipsius.

11 *Polliceretur*] Mss. Reg. et Voss. et Edit. Rom. *pollicitaretur*. Quod paullo majorem habet emphasin. *Clark.* Accedunt Dorv. Leid. sec. et Edd. Med. Ven. Vasc. Steph. Str. Gryph. post. B. G. III. 18. 'præmiis pollicitationibusque.'

12 *Itaque magnarum initia rerum, quæ occupatione magistratuum et temporum*] Lego *ita magnarum* ex v. c. nostro ac Palat. et Petaviano. Cætera mihi suspecta sunt. In veteri codice nostro est *præoccupatione magistratuum*, sed illa *et temporum*, vel corrupta videntur, vel deest vox aliqua. *Vossius.* Mss. Eliens. et Vossii *Ita*. Quod forte elegantius. Non contemnenda autem D. Vossii conjectura, qui suspicatur vocem aliquam intercidisse *occupatione magistratuum, et temporum* ** *Clark.* *Que* delendum esse, e suo Codice jam monuit Ursinus, nec agnoscunt Lovan. Dorvill. aut Leid. prim. Quare induxi.

XXIII. 5 *Omnium*] Nicas. Ciaccon. Hotom. Lips. volunt *omnia*, alii exponunt *omnium* sc. locorum. Ciaccon. insuper non aspernatur *custodia classium*: ut c. 25. Profecto sine necessitate.

6 *Teneri*] Hotomannus e suo libro mavult *tenere*. At in optimis Mss. Cujac. Petav. Leid. pr. Scalig. Lovan. et Edd. primis, item Vascos. Steph. Str. Gryph. post. legitur *tueri*; quod non inmerito placebat Grutero.

9 *In terram expositis*] Petav. Leid. pr. Lovan. Voss. habent *in terra*. Vide notata ad I. 31. 'exponere in terram patitur.'

XXIV. 1 *Virtuti militum confisus*] Ms. Norvic. habet *virtute militum confisus*, quod rectius est. Ita enim loqui amat Cæsar. Sic B. C. I. 58. 'Celeritate navium et scientia gubernatorum confisi.' Ac c. 75. 'Castrorum propinquitate confisi.' Hirtius B. G. VIII. 3. 'Aut privatis hospitiis Vide et c. 15. *Davis.* *Virtute*. In Editis *Virtuti*. Sed Mss. Reg. Eliens. et Vossii habent *virtute*. Quam constructionem et Cæsari familiarem esse, exemplis ostendit Davisius. *Clark.* His adde Mss. Scalig. Dorvill. Edd. Vasc. Steph. Str. Gryph. poster. III. 83. 'Adfinitate Pompeii confideret:' c. 106. 'Confisus fama rerum:' et sæpissime in libris de B. Gallico: et Hirt. B. Alex. c. 10. 13. 43. Atque ita alios auctores quoque locutos esse Viri docti sæpius docuerunt. Vide Cl. Burm. ad Sueton. Jul. c. 3. quod et e Mss. et præcipue optimo Bononiensi restituendum Lactant. III. 14. 'Quam confisus fueris philosophiæ veritate:' vulgo *veritatem confessus*. *Diffidere* cum sexto casu nostrum usurpasse quoque vidimus ad I. 12. Fatendum tamen hic in plurimis et vetustissimis Codd. esse *virtuti*, quare mutare id cum Clarkio nolui. Æque bonum enim est.

9 *Adpropinquassent*] Non damno id. Sæpissime enim hoc compositum occurrit apud Cæsarem. Monendum tamen in Mss. Petav. Leid. pr. Palat. Voss. Bongars. et Dorvill. scribi simplex *propinquassent*. Quod nihilo est deterius. In Leid. sec. *propugnassent*.

11 *Jam ex omnibus partibus*] Malim, *tum ex omnibus partibus*. *Vossius.* Sed Ms. Reg. et Edit. Rom. habent *Nam ex*, &c. Quæ demum vera fortasse poterit esse Lectio. Est enim Ratio connexa cum præcedente vocabulo, *incautius*. Quod cum non adverterint Librarii, nec illud *Nam* connectere potuerint cum præcedente *sequebantur*, mutarunt id in *Jam*. *Clark.* *Nam* confirmatur a Lovaniensi, Leid. sec. et Ed. Mediol. Quod sequor.

15 *Per oram m. Dispositis*] Petav. *per ora maritima*. Vossian. *ad oram m.* Sed Palat. Leid. pr. sec. Lovan. et Dorvill. *ora maritima*: quod eodem redit, et sæpe ita loquitur noster.

XXV. 1 *Multi jam menses transierant*] Cæsar ipse supra dixit, se pridie Non. Januar. Brundisio solvisse: hic ait, præcipitasse jam hyemem, et multos interea menses elapsos: quod quomodo fieri possit non video: nam Non. Januariis jam media hyems est, neque ejus mensis unus, aut summum sesquimensis superest. Animadverterat hoc Philippus Rubenius, Elect. I. 20. itaque rescribit, *multum jam mensis transierat:* sed repugnantibus codicibus. Ego firmum locum arbitror, et puto Cæsarem, non ut res erat, sed pro desiderio suo scripsisse; nam adventum Antonii ardentissimis votis expetebat: quod non mirum, quia inferior copiis, cum Pompeio confligere nequibat. Simile est illud Juvenalis Satyr. VI. 303. 'Cum bibitur concha, cum jam vertigine tectum Ambulat, et geminis exsurgit mensa lucernis.' Nimirum tectum non ambulat, sed ebriis videtur verti; unde dicit Juvenalis *cum bibitur concha:* nam id genus vasa solita inferri, ubi jam mero incaluerant convivæ, ut hodieque aureas pateras et similes adhibemus, postquam exemta fames est. Sic dico, et Cæsar scripsit multos menses transisse, quia illius impatienti desiderio multi videbantur. *Vossius.* Cum Cæsar Brundisio solverit pridie Non. Januarias; hic autem aiat præcipitasse jam hyemem, multosque interea menses transisse; id quod fieri non potest; existimat Vossius Cæsarem, non quod res erat, sed pro suo desiderio scripsisse; *multosque menses* scilicet *transisse* ideo dicere, quia suo impatienti desiderio multum videbatur id temporis, quod revera erat paullum. Sed præstat fortasse Cellarii explicatio; qui *multos* istos *menses* accipit, non a transitu Cæsaris, sed ab ineunte hyeme. Quanquam et erunt fortasse, quibus, ut duo tresve menses *multi* dicantur, non adeo dura esse videatur locutio. *Clark.* Quandoquidem Cæsar *prid. Nonas Januarii naves solverit*, ut docuit supra c. 6. eoque ipso tempore media fuerit hiems; quærunt interpretes, quomodo fieri possit, ut *multi* menses transierint, priusquam præcipitaverit hiems; nam solus, uti censent, supererat Februarius, ut ad ultimam hiemem veniretur. Phil. quidem Rubenius mendum suspicatur; ideoque rescribit, *multum jam mensis transierat.* D. autem Vossius sanum locum arbitratur, putatque, Cæsarem non, ut res erat, sed pro desiderio suo scripsisse. At *pridie Nonas Jan.* idem est ac *decimus quartus in anno Juliano dies Octobris*, adeoque *multi* revera *menses transierant*, si quidem hiems jam præcipitaverat. Vide nos ad hujusce libri c. 9. et doctissimum Clericum Bibl. Select. Tom. XI. p. 181. seq. *Davis.* cur. sec. Recte. Pro *transierant* autem scribitur *erant* in Petav. Leid. pr. et Voss. supple *a transitu.* Sic dicimus *a morte ejus tot anni sunt. Annus est, ex quo non viderim te, &c.* similia: simpliciter vero ita poni *erant* pro *dilapsi erant*, dubito: sed placuit Grutero.

4 *Certe sæpe fl. venti*] Sic habent Mss. omnes. Non spernenda tamen conjectura Gronovii *Certi:* quod notat, constantes, uno quasi tenore flantes: et ut Lucanus dicit v. 413. 'Fortius hiberni flatus cœlumque fretumque, Quum cepere, tenent, quam quos incumbere certos Perfida nubiferi vetat inconstantia veris.' Hirt. B. Afric. c. 2. 'Ita vento certo, celerique navigio vectus.' Sic 'certus aër' Ovid. Art. A II. 318. 'Incerti menses' Virgil. org. I. 315.

10 *Duriusque quotidie tempus ad transportandum lenioribus ventis exspectabant*] Videntur mihi valde errare, qui hoc *exspectabant* interpretantur *sperabant;* quia facilius scilicet fuerit vitare custodias sæva tempestate,

quam molliori. Illud potius mihi videtur dicere Cæsar; moram suorum idcirco justiorem habuisse reprehensionem, quod durius quotidie tempus, et quo venti ad transportandum leniores rarius flarent, esse jam pro anni tempestate exspectandum. *Clark.* Quasi diceret Cæsar: Dum exspectabant leniores ventos ad transportandum, exspectando accipiebant quotidie durius tempus. Male Ciacconius conjicit *exspectabatur* eodem sensu, quo alii per *sperabant* explicant.

14 *Si vel ad litora Apolloniatium cursum dirigerent, quod eo naves ejicere possent*] *Sive ad littora Apolloniatium cursum dirigere, atque eo naves digere possent:* sic Ms. Cujac. et cæteri omnes: nisi quod in Palat. est *dicere*, in Bong. *elicere*, in Petav. *eligere*, et sic quoque in nostro v. c. reperio. Vulgata præstat. *Vossius.* Edit. Aldin. habet *et ad Oricum sive ad littora Apolloniatium cursum, &c.* Sic et Amstelodamensis A. D. 1697. sed hanc lectionem rejicio, quia Oricum fere semper adversariorum classibus obsidebatur, præterquam quod eas voces non exhibeant Mss. et veteres cusi. Codex Bongars. et editt. Rom. Ven. Beroald. *Dimitterent, sive ad littora Apolloniatium* (vel *Apolloniatum*) *cursum dirigere atque eo naves elicere possent.* Sic et alii omnes, nisi, quod in Petav. Norvic. et Voss. sit *eligere*, in Cujac. *digere*, in Palat. *dicere possent.* Rescribendum credo *dimitterent, si vel ad littora Apolloniatium cursum dirigere, atque eo naves ejicere possent,* quam lectionem Fr. etiam Hotomannus in vetere suo inventam probavit. *Davis.* Si vel *ad littora Apolloniatium cursum dirigere*, atque *eo naves ejicere possent.* Hanc lectionem intulit Hotomannus et Davisius, ex Editt. Vett. et Mss. suis. Quibuscum consentiunt Mss. Reg. et Vossii. Nisi quod in Mss. corrupte sit *sive* pro *si vel;* et *elicere* vel *eligere,* pro *ejicere.* Edit. Aldina, et Amstelædamensis nupera, et Cellarii, exhibent; *ut—dimitterent;* et ad Oricum sive *ad littora—dirigerent,* quod *eo naves, &c.* Sed voces istæ, *et ad Oricum,* in Mss. non comparent; et præterea, (ut recte adnotat Davisius,) *Oricum* semper fere adversariorum classibus obsidebatur, ut nullo modo probabile sit portum illum appetituros. Scaliger et plerique ediderunt *ut dimitterent, si vel ad L. A. C. dirigerent; quod, &c.* qua in lectione vitiosum illud, *quod dirigerent* ponatur vix Latine pro *dirigere possent. Clark. Et ad Oricum* inserunt etiam Vascos. Steph. Str. Man. Gryph. scilicet quia supplere conati sunt, quæ credebant, præcedere debere illa *sive;* uti est quoque in Mss. meis omnibus. *Vel* quidem restituit non male Hotomannus. Quasi dicat, Si aliter non possent, *saltem, etiam ad litora, &c.* Vide Veget. I. 13. ad Front. II. 3. § 16: IV. 5. 6. Doctiss. Canneg. Dissert. de Aviano p. 263. Plura vide in Sanctii Min. IV. 7. et ibi Periz. § 15. 16. Quamquam ego potius *sive* cum Mss. et Edd. Vett. retineo, eodem fere sensu, et pro *etiam si.* Sic *seu* semel positum idem notat apud Propert. El. II. 20. 29. 'Seu mare per longum mea cogitet ire puella, Hanc sequar, et fidos una aget aura duos.' Nisi ex *atque*, quod, uti et *dirigere*, etiam est in meis Codicibus, velis refingere *aut.* Nam post *sive* secundo loco aliquando ponitur *aut* et *vel.* Adi Cel. Duker. ad Flor. IV. 2. § 79. Denique pro *ejicere* est quoque *elicere* in Lov. Leid. pr. sec. Dorv. et Edd. Mediol. ac Ven. *dirigere* Voss. sed prave. Vide hic Ciaccon. et v. 10. 'naves in litore ejecta esse.' Infra c. 28. 'navem in terram ejicere cogunt:' et Cl. Burm. ad Ovid. Epist. VII. 89. 'Fluctibus ejectum tuta statione recepi.' Belgice *ejicere navem* notaret *het schip op strand zetten:* ut vel sic milites possent exponi, si portum quemdam at-

tingere non possent: uti clare patet e seqq.

16 *Quod se longius portubus committere non auderent*] Contra rem et mentem Cæsaris hoc: qui ait litora ad Apolloniam vacavisse custodiis hostium, quod ii se procul a portubus committere non auderent. Itaque addita literula scribatur, *quod se longius a portubus.* Nisi forte, ut *procul oppido*, et *procul ab oppido* dicitur, ita et dixere veteres *longius urbe*, et *longius ab urbe.* Sane exemplum quæro nec reperio. *Vossius.* ; Addita literula, Vossius emendat *longius a portubus.* Recte quidem quoad sensum, sed nihil opus est ut quidquam mutemus. Statius Achilleid. I. 176. 'Par studiis ævique modis, sed robore longe.' Apuleius Metam. l. VIII. p. 169. edit. Pricæan. 'Longe quæsituris firmæ latebræ viderentur.' Editt. Rom. Ven. Beroald. apud nostrum *longis portibus* male exhibent. *Davis.* B. Afric. c. 59. 'longius ab adversariorum castris,' in uno Msto etiam deest *ab*, ut et facile hic excidisse potuerit. Cum Genitivo et Accusativo jungit quoque Apuleius. V. Elmenhorst. Indicem *longe radices.*

XXVI. 5 *Dyrrhachiumque prætervehuntur*] Edit. Rom. aliæque veteres exhibent *Dyrrhachiumque pervehuntur*, unde J. M. Brutus legit *D. provehuntur*, at Janus Rutgersius Ven. Lect. c. 14. p. 315. reponit *Dyrrhachiumque prævehuntur.* Retineo autem lectionem receptam, a Ms. Norvic. exhibitam: et illam varietatem ex compendiaria scriptura natam arbitror. Vide c. 30. *Davis.* Hoc Capite *prætervectosque Dyrrhachium.* At *pervehuntur* legas quoque in Edd. Mediol. Ven. et Flor. ac *prævehuntur* maluit etiam Heinsius, adscripto Flori loco III. 8. 3. *prænavigare* (ubi etiam comprobat Cl. Dukerus) et Dict. Cret. l. v. p. 139. 'Gentes barbaras prævectus,' ut est in Ms. At in Vulgg. *prætervectus.* Sane *prævehi* pro *prætervehi* sæpissime poni post alios docui etiam ad Lucan. VII. 342. et IX. 1003. 'Asiamque potentem Prævehitur.' Adde Gronov. ad Liv. XXIX. 32. et XLIV. 23. uti et Cel. Burm. ad Sueton. Jul. c. 37. 'Velabrum prævehens;' ubi vulgo *prætervehens.* Verum id ubique contra Mstos inculcare non ausim. Sic Hirt. B. Alex. c. 44. 'civitates prætervehitur.' B. Afr. c. 2. 'Clypeam prætervehitur.' Eadem varietas apud Melam II. 2. § 95. 'prætervectisque Mastusiam:' nam in Ms. quem contuli, et Edd. priscis *prævectisque:* mutavit Pintian. sed eidem solemne *prænavigare, prægredi* eo sensu. De verbo *pervehi* vide ad II. 3. 'freto Siciliæ pervehitur.'

8 *Nostri*] Hoc ex Urs. et Faërni Cod. recepit Scaliger et seqq. atque ita est quoque in Mss. nonnullis meorum et Edd. primis. Nihilominus perperam, ut puto. Naves Antonianæ non adpropinquabant, sed Coponii naves adpropinquabant Antonianis. Non enim opus est, cum Aldo Vascos. Steph. et aliis reponi *adpropinquasset;* licet legamus *nostris*, ut restitui e Cujac. Petav. et Voss. ac Lovan. quod et vidit Gruterus. Dein *nostrisque præsidium fuit* non inepte legitur in Lovan. Leid. sec. et Dorvill. Alterum tamen *præsidio* magis convenit cum Juliano genio. Quare nil illic mutandum temere.

16 *Qui portus ab Africo tegebatur, ab Austro non erat tutus*] At aliter prorsus Lucanus v. 729. 'Nymphæumque tenent: nudas aquilonibus undas, Succedens Boreæ jam portum fecerat Auster.' Nisi Lucani verba aliter ac Cæsariana accipiamus: et illud *nudas undas aquilonibus;* explicemus, portum, quo quis intrare nequit, flante aquilone. Nam ut nudus et apertus homo telis impeti, qui impeti quit, etiam prohiberi accessu potest; ita aquilonibus flantibus navibus ingredi non licet: nam aquilo ex Italia Illyricum petentibus ex

parte adversus est. Quid si etiam universe accipiamus de mari Adriatico, ut dicat Lucanus mare concitatum ab Aquilonibus, sed mox flantibus Austris placidum fuisse? Hunc tamen legere malim, 'motas aquilonibus undas Succedens Boreæ jam portum fecerat Auster.' Hæc fortassis ad excusandum Lucanum dici possint. At mihi, ut dicam quod sentio, parum accurate hæc scripsisse videtur, quod disertim ait Cæsar, suos levius tempestatis quam classis periculum æstimavisse. Ubi nota, per classis periculum velle Cæsarem periculum, quod suis ab hostili classe imminebat. *Voss.* De hac re ita Lucanus v. 720. 'Nymphæumque tenent, nudas Aquilonibus undas. Succedens Boreæ jam portum fecerat Auster.' Unde putat vir summus H. Grotius, aut, quos nos habemus, Cæsaris commentarios non legisse Poëtam, aut non intellexisse. Sed, ut videtur, Lucanus a nostro non abit diversus; nam *undas Aquilonibus nudas* dixit eas, in quas, flante Aquilone, non intrant naves; at *Auster portum facit Nymphæum*, quia tum temporis liber classi datur ingressus. Hinc liquet operam lusisse Vossium, cui placuit *motas Aquilonibus undas*. *Davis.*

18 *Quo simul atque intus est itum*] Primo notandum in Lovan. ac Dorvill. non reperiri vocem *atque*. Uti sæpe a nostro omittitur. Adi ad B. G. IV. 26. 'Simul in arido constiterunt.' Dein pro *intus*, quod est quoque in Edd. primis et Aldi, in Mss. Petav. Pal. Bong. Lovan. Dorv. Scalig. et Edd. Vasc. Steph. Gryph. aliisque, exhiberi *Intro*. De Leid. pr. sec. et Voss. quid dicam, nescio: saltem nihil varietatis enotavi, ut credam lectionem τοῦ *intus* vel *intro* illic mihi dubiam fuisse. Quare nil temere definio; præsertim quum *intus* pro *intro* ab aliis quoque sit adhibitum. Adi ad B. Civ. l. I. in f. *in jus adierunt.*

XXVII. 6 *Eliderentur*] Scilicet inter scopulos, et undarum inruentium molem. Quomodo ipsæ undæ possent dici *elisæ*, quæ alioquin sæpissime scopulis *inlisæ* dicuntur. Sed variant Mss. apud Lucan. VI. 691. et Claudian. l. I. In Rufin. vs. 274. 'Elisa montem circumtonat unda.' Ut *elisi ignes, elisæ herbæ*, et alia apud Poëtas. Consule Heins. ad Ovid. Metam. VIII. 339. Fast. IV. 371. et similia passim. Nequaquam ergo hic contra Mstos scribendum *adlid.* vel *inliderentur*: ut a viris doctis ad Codicum suorum marginem adlitum vidi.

8 *Pars a nostris distraheretur*] Locus a nemine tentatus, quem tamen sanum esse ne ipsa quidem Ὑγιεία persuaserit. Quærit solummodo Fr. Hotomannus, an verbum ultimum idem denotet, ac *sublevaretur, e naufragio eriperetur*, nec a quoquam responsum tulit. Sed in veteribus talem vocis notionem frustra indagabis. Codex Ursin. habet *a nostris detraheretur*; unde, littera mutata, rescripserim *a nostris extraheretur*, ex aqua scilicet, in quam fractis navibus deciderant. *Davis.* Hoc est, dispersi caperentur. Quare forte emendatione nihil opus. Si enim *distraheretur* in eam, quam dixi, sententiam accipi possit, sanus erit hic locus sine manu medica. *Clark.* *Detraher.* est etiam in Lovan. Palat. et Dorvill. Quod præfero; nempe a scopulis, quibus inlidebantur.

XXVIII. 8 *Ducentis se compleverat*] Duas quidem posteriores voces repræsentant editt. Rom. Ven. Beroald. omittunt autem Mss. Norvic. Brant. et Ciaccon. Integra profecta sententia, abesse possunt, ac inepti hominis additamentum videntur. Hac in opinione fuit vir maximus Jos. Scaliger, in cujus editione uncinis cinguntur. *Davis.* Voces *se compleverat* in quibusdam Codicibus desiderantur. Easque recte abesse, utpote inepti cujusdam hominis additamentum,

censuit, post Scaligerum, Davisius. Veruntamen in eam potius partem propendeo, ut eas retinendas existimem; quoniam, etsi ferri quodam modo posse videtur, ut illud *paullo minus ducentis* referatur ad præcedentem *sustulerat;* tamen, si id ita esset, crediderim potius scripturum fuisse Cæsarem, *paullo minus ducentos. Clark.* Ejeci audacter voces *se compleverat*, quæ non comparent in ullo meorum Codicum, ut in Cujac. Petav. Bong. ac Pal. membranis non repertas proscripsit etiam Gruterus. Nam scrupulus, quem injicit Clarkius, Cæsarem potius videri scripturum fuisse *ducentos*, nihil nos morari potest. Quis enim præstabit, ita eum non scripsisse? nam in Mss. cunctis præter Bong. per notas cc ea vox exaratur; fateorque auctorem ea solere efferre per ellipsin τοῦ *quam*. Vide ad VIII. 10. et Drak. ad Liv. III. 64. Non id tamen ei ita perpetuum est, ut non et Ablativum usurpet. Adi modo ad IV. 37. Quin potius Ablativus ille videtur ansam dedisse librariis, vel Editoribus primis, istas voces addendi. Immo Mss. apud Hirt. B. Alex. c. 69. habent *minus mille hominibus;* ubi vulgo *hominum.*

13 *Perducti*] Ursin. Petav. Leid. pr. Lovan. Voss. Dorvill. *producti.* Rectius. Adi ad VII. 13. 'ad Cæsarem produxerunt:' et alibi. Dein *in conspectum* etiam Petav. Palat. Scal. Voss. Lovan. et Dorv. Quod non displicet hoc loco, nec c. 71. 'Productos in omnium conspectum interfecit:' uti est in Petav. V. ad Front. l. I. 12. § 10. 'In conspectum omnium collisis lapidibus:' et passim apud nostrum hi casus confunduntur, uti et apud omnes Auctores. Vide Indicem.

15 *Item*] Sæpissime hæc vocula adhibetur a Cæsare, ut monendum habui ad B. G. I. 36. et statim c. 31. Quare nil temere muto. Hic tamen Mss. Petav. Scal. Leid. pr. Lovan. Palat. Dorv. dant *idem:* unde facile amplecti possemus Ill. Heinsii conjecturam *Itidem.* Nisi malis sumere pro *iidem.* Mox pro *non* in Cuj. Pet. Pal. Leid. pr. Lovan. Voss. Dorv. Ed. Florent. *neque* habetur. Optime pro *ne quidem.* Quod idcirco restitui. Flor. II. 2. § 2. 'Uti nec amplius eam insulam cogitarent.' Sic etiam 4 Mss. Leidd. II. 8. § 2. 'Rex prœlium nec spectare poterat:' ubi vide Cel. Duker. et infra c. 37. c. 74. 'Neque satis militibus confidebat, spatiumque,' &c. Apul. l. III. p. 48. 'nec adsistendi solatium perhibuit.' Sic etiam *nec ipse* et *ne* ponitur. Vide ad VII. 8.

Et tempestatis et sentinæ vitiis] *Sentinæ vitia* Latinissime vocaveris fætorem, qui ex ea oritur, sed *tempestatis vitia* nemo unquam dixit. Sana tamen est lectio vulgata; interdum enim veteres duobus pluribusve vocabulis vocem adjungunt, quæ uni tantum conveniat. Corn. Nepos Alcib. c. III. 'Non solum spem in eo habebant maximam, sed etiam timorem;' cum *timorem in aliquo habere* novum prorsus sit et inauditum. Florus III. 21. 'Oculis, manibus, cruribusque defossis:' at eruuntur oculi, non defodiuntur; quam ob causam hunc locum mendi suspectum habuere Lipsius, Freinshemius, alii; sed immerito, ut ostendit vir doctissimus Joan. Georg. Grævius. Adi etiam quæ notavit eruditissima matrona Anna Daceria ad Dictym Cretensem I. 9. *Davis.*

21 *Qui eam partem oræ maritimæ asservabant*] Editt. Rom. Ven. Beroald. exhibent *eam partem oræ maritimæ observabant;* cui lectioni firmandæ erunt, quæ ex Pet. Fabro notavit Joan. Brantius ad B. C. I. 21. Sic Sulpicius Sever. Hist. Sacr. I. 33. 7. 'Non imperia exequi, non ordines observare;' quem locum frustra sollicitat Joan. Vorstius, ut fidem faciet Eumenius, qui Paneg. VII. c. 4. 2.

sit; 'Tum demum irrumpendas rebellibus Gallicanis portas reliquerunt, quum fessi *observare non* possent.' Sic et 'observare ostium' dixit Plautus Mil. Glor. Act. II. Sc. 3. 81. *Davisius.* *Observabant* etiam confirmatur a Leidd. Voss. Bong. et Ed. Med. sed ego nil mutem temere. Vide loco laudato I. 11. 'Muros portasque adservarent.'

XXIX. 5 *Expositis copiis*] Ita restituendum vidit Faërnus. Vel forte, *Expositis* omnibus *copiis;* ut conjecit Ciacconius. Quod habent Mss. et Editi omnes, Ex *omnibus copiis;* sententia plane est nulla. *Clark.* *Ex* mordicus retinent sine sensu Mss. omnes. Quare cum Clarkio alterum reponere non ausus fui. Pŏtuit enim aliud quid excidisse.

6 *Veteranorum*] Petav. Leid. pr. sec. Lovan. Palat. Dorv. Vossian. dant *Veteranarum.* De qua lectione non est dubitandum. Cap. præc. 'Ex legione tironum et ex veterana;' ac 'veteranæ legionis.' c. 61. B. Alex. 'habebat veteranas legiones.' Et alibi passim, unde et sæpe *Veteranus exercitus.* Vide et ad VIII. 8. 'Veteranas legiones.'

9 *Pontones, quod est genus navium Gallicarum*] Nos hodieque et nomen et genus agnoscimus. Meminit Isidorus, emendandus nobis, XVIII. 1. 'Pontonium navigium fluminale tardum et grave, quod non nisi remigio progredi potest.' In v. c. nostro perantiquo, est *Poto.* Lego *Ponto.* Etiam apud Gellium X. 25. est *Pontones.* *Vossius.*

10 *Lissi relinquit*] Sic rescripsi ex Mss. Norvic. et Ciaccon. ac editt. Rom. Ven. Beroald. ob verba præsentis temporis, quæ antecedunt et sequuntur. In nuperius impressis erat *reliquit.* *Davis.* *Relinquit.* Ita reposuit Davisius (cum in Vulgatis sit *reliquit,*) ex Ms. Eliens. et Editt. Vett. Quibuscum faciunt Mss. Reg. temporum ratio, propter præcedentem *remittit,* et sequentem *mittit.* In eadem tamen periodo usurpantur *transjecisset* et *haberet,* quæ scribi potuissent *transjecerit* et *habeat:* quæ Temporum mutatio exinde est, quod tanquam præsens narretur res præterita. *Clark.* *Relinquit* retinui cum Mss. omnibus et Edd. primis. Aldin. Gryph. Scalig. *reliquit.*

XX. 4 *Quo essent eæ delatæ*] Edit. Ven. et Mediol. *quo essent eæ* quadringentæ *delatæ:* Rom. Beroald. *quo essent eæ* quattuorcentæ *delatæ:* quæ quidem vox est nihili, sed tamen veteris lectionis nisi fallor, vestigia retinet. Rescribo *vi venti.* Sic supra c. 26. de his ipsis dixit *prætervectosque Dyrrhachium magna* vi venti *nihilo secius sequebantur.* Primo scriptum fuit VI. postea, litteris transpositis, IV. quæ vox, pro nota numerali habita, integris tandem litteris descripta fuit, unde factum *quatuor,* sequente etiam ob hanc causam vocabulo mutato, quia librarii pro egregia sua peritia *quatuorcentos* idem ac *quadringentos* sunt arbitrati. *Davis.* *Vi venti* ingeniosissime Davisius rescribendum existimat. *Clark.*

7 *Et si*] Codices nonnulli *et sic;* sed verior est lectio *et si;* cujus vis ea est, ac dixisset, *et ut videret utrum,* &c. *Clark.* Beroald. Gryph. aliique nonnulli *et sic imprudentes.* Potius legerem, *opponeret, si imprudentes* quod et Lipsius suo Codici adleverat. Conjunctio copulans ex ultima syllaba vocis præcedentis videtur nata. *Davis.* cur. sec. *Et* retinent omnes libri. *Sic* est in Bong. Leid. sec. Voss. Dorv. Edd. Rom. Med. Vasc. Steph. Posses conjicere, *sicubi.* Sed *si* est servandum. Vide ad B. Gall. I. 8. 'si perrumpere possent conati.'

XXXI. 1 *Scipio detrimentis quibusdam circa montem Amanum acceptis, sese imperatorem appellaverat*] Testantur nummi quibus inscriptum Q. ME

torquet hic locus Ursinum, cui ridiculum videtur, Scipionem sese Imperatorem appellasse, quia detrimentum passus sit. Itaque mendum hic esse putat, et legit *emolumentis.* Non intellexit mentem Cæsaris, qui Scipionem deridet, quia non ob res præclare gestas, sed detrimenta provinciæ illata, ab exercitu Imperator appellatus sit. *Detrimentis acceptis,* scilicet a provincia. *Vossius.* Mendum suspicatur Pet. Ciacconius, unde Fulv. Ursino reponendum videtur *emolumentis quibusdam.* Sam. autem Petitus Observ. I. 6. emendat *petris mœnitis.* Hæ conjecturæ ex eo sunt ortæ, quod ridiculum putarint, ut Scipio ob detrimenta sese Imp. appellarit. Hoc quod attinet, recte quidem illi; sed propterea prisca lectio non erat sollicitanda: hostem enim infensissimum Cæsar deridendum propinat, quod sese ob detrimenta Imp. appellaverat, cum alii ob maximas res gestas et insignes victorias hoc nomine fuerint salutati. Sic fere se gessit Antonius, qui teste Velleio Paterculo II. 82. 'fugam suam, quia vivus exierat, victoriam vocabat.' Vulgatam scripturam retinet etiam Dionys. Vossius, sed male prorsus interpretatur, dum putat Scipionem a Cæsare derisum esse, quod ob detrimenta provinciæ illata imperator sit appellatus; quem sensum Latinitas non patitur, præterquam quod circa Amanum hostes erant Romanorum sempiterni, ut docet Cicero ad Attic. Ep. V. 20. et alibi. *Davis.*

6 *Præceperat*] Anteceperat. Noster c. 87. 'Jam animo victoriam præcipiebant.' Silius Italicus VI. 300. 'De sanguine pœnas. Præcepit Tyrio, et præsumta piacula mortis.' Alia hujusce significatus exempla suppeditabit vir elegantissimus Janus Broukhusius ad Propertii El. IV. 2. 11. *Davis.* Vide ad Cap. primum hujus libri.

Norv. habent *voces cum aud.* Lege *nonnullæ militum voces tum audirentur,* ut etiam Beroaldus et Gryphius edidere. *Davis.* cur. sec. Mediam voculam addidi propter perspicuitatem, quam adeo amat auctor, ex Edd. primis, Vascos. Steph. aliisque: quibus adstipulantur membranæ Scal. Leid. pr. et Voss. habentes *cum:* quod et ipsum retineri posset. Bene autem viri docti, *in provinciam* exponunt Asiam, per quam iter Scipioni e *sua provincia,* i. e. Syria, erat in Græciam ad Pompeium.

XXXII. 6 *Cujus modo rei nomen*] Sic edunt non male quidem, sed contra Mss. Urs. ac meos et Edd. primas, in quibus scribitur *cujus modi,* pro *cujusce modi.* In Petav. tamen et Bongars. *modi* non comparet: unde Gruterus haud inepte conjecit *cujuscujus rei nomen* pro cujuscumque: de priori *cujuscemodi* vide Duker. ad Flor. III. 4. 2. et Davis. ad Hirt. B. Afric. c. 19. 'Ex cujusque modi genere.' Apulei. Met. l. II. p. 38. 'Raptis cujusquemodi telis.' De posteriori *cujuscujus* Drak. ad Liv. II. 2. 'ubiubi regum desiderium esset:' et quos laudat, ac Pearce ad Cicer. de Orat. III. 24. 'Cuicuimodi essent:' nec non Stewech. ad Veget. II. 4. 'Cuicui bello:' ut legendum esse docent reliquiæ etiam nostrorum Codicum.

10 *Erat plena lictorum et imperiorum provincia*] Pro *imperantium.* Sic Spartianus *administrationes,* pro *administrantibus* dixit in Pescennio Nigro: 'cum videret provincias facili administrationum mutatione subverti.' Sic *pulsis regnis* pro *regibus* Florus I. 10. et *orationes* pro *oratoribus* apud Historiæ Augustæ scriptores: ut notatum a magno Salmasio. Idem quoque Græcis loquendi mos. Xenophon I. Cyripæd. p. 4. τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς: *præcepta a summo magistratu.* Denique ipsa vox *magistratus* eodem prorsus modo u-

bus. *Vossius.* Huc pertinere videtur Valer. Max. VI. 6. 4. 'Ut Romani imperii potius decepta fides.' Sic enim Mss. optimi pro *imperatoris.* Vide et V. 4. 2. et IX. 12. Ext. 1. 'In conspectu summi imperii.'

11 *Differta præfectis*] Primam vocem optimi Mss. præstant; sed altera nusquam, quod scio, in membranis comparet. Illi, tam Ursini, quam mei, nec non Edd. vetustissimæ exhibent *præceptis,* i. e. edictis, mandatis. De *præfectis* jam præcesserat. Quidquid sit, Mss. lectionem reducendam censui.

12 *Privato compendio*] Codices nonnulli, *imperio compendio.* Al. *imperio compendioque.* Sed præstat vulgata Lectio. *Clark.* In Bong. et Leid. sec. atque Edd. primis ad Beroaldum usque legitur *p. imperio compendioque,* probatque Hotomannus; at Dorv. et Edd. Bas. Aldi, &c. *imperio compendio.* In Voss. est *consilio impendio.* In Ciaccon. notis *imperio compendiose.* In Palat. tantum *pr. imperio serviebant.* Unde egregie videtur mihi hunc locum sanasse Gruterus, conjiciens in ἀνεκδότοις *privato impendio serv.* i. e. usuræ sive superpondio. Cicero ad Att. Ep. 1. l. VI. 'Fœnus et impendium recusare;' ubi itidem in nonnullis Mss. est *imperium.* Vide omnino summum J. F. Gron. de pec. Vet. Mantiss. p. 416.

22 *Illas ex S. C.*] Mss. Reg. Eliens. et Voss. et Edd. Vett. exhibent *ex illo S. C. Clark.* Immo habent Mss. et Edd. pp. *ex illo se consulto.* Bong. *ex illo a se cons.* ut millies *S. C.* in *se* corrumpi solet, et jam initio Lib. Gall. vidimus.

23 *Uti in sorte fecerant*] Gabr. Faërnus et Pet. Ciacconius reponunt *uti in Syria fecerant;* ac ita sane legitur in edit. Rob. Stephani A. D. 1544. sed contra Codicum manuariorum fidem, qui vulgatam lectionem constanter retinent. Forsan Cæsar Syriæ meminit, cujus sortito obvenerat. *Davis. In Syria* conjecit etiam Glandorpius et Lipsius, et iis adsentitur Cellarius ex c. 31. 'A publicanis pecuniam insequentis anni mutuam sumsit.' Davisium sequitur Clarkius. Sed vide, ne alius hic *sortis* sensus lateat, in notis DD. VV. ad Liv. VI. 36. 'Ni potius quam sortem creditum solvat.'

Promutuum] In Ms. Reg. et Edit. Rom. est *Vectigal pro mutuo,* Quod probat Cellarius, ut magis Cæsareanæ ætatis. *Clark.* In Antiquioribus Edd. uti et Vascos. Steph. et aliis, nec non Leid. sec. est quidem *promutuo.* Sed optimi quivis libri *promutuum* i. e. in antecessum repræsentatum, servant; nisi quod Lovan. Pal. et Dorvill. habeant *promotum.* Adi Cujac. Observ. VIII. 34. Mihi *promutuo* minus Latinum videtur. Ut dicitur *dare, accipere pecuniam mutuam,* sic etiam *promutuam.* Adi Gronov. de Pec. Vet. p. 115. 116. et alios.

XXXIII. 2 *Cæterasque ejus Deæ statuas*] In Ms. Cujacii et Pet. invenio: *cæteraque ejus diei constituta.* Unde Ursinus argute *certaque ei rei die constituta.* Sed non probo; quia opus non est: nam Dianæ templum plenum donariis pretiosis: vide Strabonem l. XIV. *Vossius.* Codices nonnulli, *cæteraque ejus diei constituta.* Unde Ursinus legendum conjecit, *certaque ei rei die constituta.* Sed acutum id magis quam verum. Hotomannus emendat, *certasque ejus Deæ statuas.* Sed neque id opus. *Cæteræ* enim *statuæ* intelligi possunt *cætera donaria pretiosa,* inter quæ erant *statuæ, &c.* Retinenda itaque videtur vulgata lectio. *Clark.* Norvic. Cujac. Petav. et Ursin. dant *ceteraque ejus diei constituta;* unde vir ille doctus rescribendum putavit, *certaque ejus rei die constituta.* Eodem sensu Achilles Statius malebat, *certaque ei rei die constituta:* Ciacconius

Cum vero plurimi Codd. vulgatam lectionem servent, Hotomannus legit *certasque ejus Deæ statuas*, ut intelligantur aureæ et argenteæ. Ipse totum locum sic refingo. *Præterea Ephesi e fano Dianæ depositas antiquitus pecunias Scipio tolli jubebat, aureasque ejus Deæ statuas.* Causa enim non erat, cur obscure loqueretur Cæsar, nec disertis verbis indicaret, cujus metalli statuas tolli Scipio jusserit. *Davis.* cur. sec. Lovan. Codex habet quoque cum Vossiano *ceteraque ejus diei constituta.* In Dorvill. etiam est *diei*, in Leid. sec. *dei.* In Leid. pr. hæc non legas. Notat Gruterus in Cujaciano esse *ceterasque ejus diei constituta.* An *constituta* potest notare ἀναθήματα, scribique *ceteraque ei deæ constituta*, scilicet quævis magni pretii donaria? Hæc *ornamenta* et *monumenta* alibi vocat Auctor. V. Voss. ad p. 1425. Sed mihi potius videtur Achillis Statii et Salmas. ad jus Attic. p. 565, vel Ursini emendatio esse verissima, hoc modo: *jubebat: certaque ejus rei die constituta, quum in fanum* est. *Constituere diem* cum Genitivo habuimus etiam B. Gall. I. 4. 'Die constituta caussæ dictionis:' et VII. 2. 'tempore ejus rei constituto.' Quare de hac correctione amplius non est dubitandum; nisi malit aliquis *die ei rei:* quod per me licet. De *statuis* vel *donariis* nihil locutum esse Cæsarem, e seqq. patet: ubi tantum *Ephesiæ pecuniæ*, non etiam aliarum rerum, (quod fecisset auctor, si de iis supra quid scripserat,) facit mentionem. *A* vero etiam non mutandum fuit in *e*. Millies *a* pro *e* sumitur, et hæ præpositiones passim confunduntur. Adi ad B. G. I. 53.

XXXIV. 8 *In Thessaliam*] Desunt hæc verba in Leid. pr. at Petavianus habet *in Thessalum ire.* Scalig. Vossian. *in Thessaliam ire.* Lovan. *in Th. jubet ire.* Dorvill. Palat. *in Thess.* ...... At Edd. Rom. et Mediol. *in Th. ire mandat et:* Ed. Ven. *in Th. ire mandaret, et:* legitur quoque *et* in Leid. sec. Videtur vera esse lectio *in Thessaliam ire*, sc. misit. Quod non capientes librarii, interpolarunt vel ejecerunt. *Mitto ire*, ut *mitto quærere, scitari* et alia: de quibus consule Ill. Heins. ad Ovid. Met. V. 660. 'Per aëra misit Mopsopium juvenem sacros agitare jugales.'

10 *Maximeque eos, &c.*] Sic Mss. Reg. Al. *Maxime eos, &c.* Quod hiulcum est. *Clark.* *Que* addunt etiam Leid. sec. et Dorv. cum Edd. Flor. Vascos. Steph. Str. Gryph. post. in Mss. illis, uti et in Voss. et Edd. Rom. Ven. Med. est *eo.* Malim cum Grutero *est* post *hortatus* delere, quam hic *que* inserere.

11 *Jussit*] Sic Mss. Reg. et Eliens. Quod et postulare videtur temporum ratio. Editi habent *jubet.* *Clark.* Hoc perinde esse, præteritumque et præsens tempus in narratione sexcenties jungi, crebro monere debui supra. Hic tamen et Petav. Pal. Lovan. Dorv. et Leid. sec. produnt etiam *jussit.*

Quæ Libera adpellabatur] Velim scire, quando et quidem ipsius Cæsaris tempore desiit *libera* vocari. Quarta Macedoniæ pars ex divisione Paulli apud Livium XLV. 29. quæ regionis caput *Pelagoniam* habebat, adhuc sub Tiberio vocabatur ἐλευθέρα. Cujus rei locupletes testes sunt Strabo, jam ab aliis adductus, l. VII. p. 326. Ed. Par. Τὰ περὶ Λυγκιστὸν καὶ Πελαγονίαν, καὶ Ὀρεστιάδα καὶ Αἰμίαν, τὴν ἄνω Μακεδονίαν ἐκάλουν, οἱ δ' ὕστερον καὶ ἘΛΕΥΘΕΡΑΝ: ac Plinius IV. 10. 'Et *liberi* Amantini atque Orestæ.' Solemus etiam describere regiones non a nomine, quod gesserunt, sed quod gerunt. Vel saltem hoc addi oportet. Ita certe semper agit Cæsar. Sic h. libro c. 6. 'locus qui adpellatur Pharsalia.' Ubi etiam in Mss. *adpellabatur.* cap. 26. 'portum, qui adpellatur Nymphæum.' c. 42.

'loco, qui adpellatur Petra.' Et sic in Bellis Gallicis I. 17. 'Ejus pagi, qui Urbigenus adpellatur.' V. 53. 'Civitates, quæ Armoricæ adpellantur.' Hirt. quoque B. Alex. c. 10. 'locum, qui adpellatur Chersonesus:' quo loco etiam librarius quidam dedit *adpellabatur*. Exstat tamen vulgo quoque B. G. I. 12. 'Is pagus adpellabatur Tigurinus.' Verum, præterquam quod illic etiam Mss. aliqui dent *adpellatur*, alia ratio ejus inperfecti dari potest, scilicet quia cum pagum isto prœlio ita conciderat, ut quasi *nomen* ejus deleverit Cæsar. Quidquid ejus loci sit, omnino malim hic *adpellatur:* quod retinuerunt Mss. Lov. Dorvill. et expressit Glandorpius, ac margini adlevit Aicardus. Videtur error librariorum natus ex præcedenti *cum legione Tironum, quæ adpellabatur vigesima septima:* quomodo observavi locutum auctorem quinquies. Sic B. G. IV. 32. 'legione, quæ adpellabatur VII.' B. Civ. II. 19. 'Cohortes II, quæ Colonicæ adpellabantur.' c. 20. 'altera ex duabus legionibus, quæ Vernacula adpellabatur:' quibus tamen locis tribus optimus Leid. pr. et alii dant *adpellatur* et *adpellantur:* atque ita magnus Lipsius omnino legendum locum hujus lib. c. 88. 'Quarum una prima, altera tertia adpellabatur,' vel delendum verbum censet in l. IV. De Mil. Rom. Dial. 8. ubi, uti hic, constanter Inperfectum servant Mss. Nil muto temere. Cæsar enim videtur hos Commentarios demum scripsisse post confectum hoc bellum, sive in ordinem disposuisse Ephemeridas, quas contexuerat in expeditionibus diversas a Commentariis, ut satis constat ex Vossii notis (in init. B. G. Cf. vero Davisii notam ad Fragm. ex Ephemer: ea tamen non obstat meæ sententiæ) et Polyæni, Frontini Strategematicis, ac Servii aliorumque Grammaticorum testimoniis. Interim existimo rationem et numerum legionum fuisse immutatum: quia veteranorum legiones jam emeritæ, et in promissos agros deductæ, nec non aliæ dimissæ, novæque conscriptæ erant. Confirmat meam sententiam locus III. 4. 'Veteranam, quam, factam ex duabus, Gemellam adpellabat.'

XXXV. 3 *Dejectis*] Ita Ciacconius ex antiquo Codice optime restituit. Sic enim et alibi loqui solet Cæsar. Mss. plerique et Editt. Vett. *relictis*. Scaliger et Recentiores, *rejectis*. *Clark.* Non ex antiquo libro, sed e conjectura, ita legit Ciacconius, quia Cæsar et alii passim dicunt *præsidia dejicere*, ut est notissimum. *Rejectis* primus dedit Vascos. quum antea esset *relictis;* quod etiam habent Mss. mei, ut et Ed. Gryph. sed tamen Lovan. præbet *receptis*. Cave, ne mutes *rejectis* i. e. dejectis ex illis urbibus retrorsus ad Pompeiana castra. Infra c. 46. 'Ne non reducti, sed rejecti viderentur:' ubi tamen *dejecti* non male Msti plurimi exhibent. Sed sic B. G. I. 24. 'Rejecto nostro equitatu.' II. 33. 'In oppidum rejecti sunt;' i. e. in fugam et ad oppidum conjecti sunt tergis versis. Apposite Cicero Ep. ad Fam. II. 10. 'feliciter ab Antiochia hostem rejecerat.'

7 *Petreius*] Nomen hoc Romanum minus convenire Thessalo, recte observatum puto a Ciacconio, in cujus libro est *Petreus:* non male Lovan. et Dorv. *Preteus*.

XXXVI. 6 *Contendit ad Domitium*] Leid. pr. Scal. Voss. Lovan. Dorvill. Palat. *tendit*. At Cujac. et Petav. *tetendit*. Recte. Vellei. II. 70. 'Agmen magno cursu ad eum tendentem.' Frontin. III. 17. § 6. 'præsumta jam victoria, velut ad prædam castrorum tendentes:' et passim apud poëtas.

13 *Equitatus regis Coti*] Pet. Ciacconius et Aldus Manutius reponunt *equitatus regis Cotys:* et sane hoc

nomen ita effert Velleius Paterculus II. 129. aliique. Sed nihil opus est, ut quidquam mutemus. Noster hujusce libri c. 4. 'Ad eundem numerum *Cotus* ex Thracia dederat;' quem etiam locum temere sollicitant viri eruditi. Cicero in Pisonem p. 2398. 'Cum tu trecentis talentis regi *Coto* vendidisses.' Et iterum: 'quorum omnium capita regi *Coto* vendidisti.' Sic Corn. Nepos in Iphicr. c. 3. 'Menesthea filium reliquit ex Thressa natum, *Coti* regis filia.' Idem tamen in Timoth. c. 1. *Cotym* dixit, adeo ut vel hoc vel illo modo scribi possit; licet in contraria opinione fuerit etiam Car. Sigonius ad Livii XLV. 42. *Davis.* Frustra *Coti* defendit Davisius. Adi tu potius lector, quæ adfert Cl. Burmannus ad Velleii locum, et diserte Petav. Scalig. Leid. pr. Voss. *Cottys* vel *Cottis* hic exhibent. Hic autem usque ad finem c. 87. deficit Ms. Dorvill.

23 *Auxilium ferre*] In Vossiano inveni *Aux. facere.* Quod dictum foret, ut *facere salutem, medicinam, opem,* &c. de quibus vide Misc. Observ. A. 1733. Mai. et Jun. p. 453. ad illa Apuleii *Opem facite.* Id tamen ego Cæsari non temere adscripserim.

26 *Cernerentur et viderentur*] Facile alicui unum ex his verbis delendum esse videretur. Sed cave, quid mutes; et vide ad I. 43. VII. 30. ac Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 12. 'haberi, et duci.' Ut hic, ita Lucan. v. 274. 'Jam *respice* canos, Invalidasque manus, et inanes *cerne* lacertos:' ubi olim conjeci *carne,* quod jam damno. Sic II. 429. 'Gallica rura *videt,* devexasque *adspicit* Alpes.'

XXXVII. 1 *In castris stativis*] Stativorum castrorum supra meminit Cæsar hujusce libri c. 30. Vide et Hirtium Bell. Afric. c. 26. Nomen habent ex eo, quod structa sint, ut in iis aliquamdiu maneretur, quemadmodum docet J. Lipsius Mil. Rom. lib. v. dial. 1. *Davis.* Beatius, ut puto, edidi e Leid. pr. Petav. Scalig. Lovan. *Biduum castris stativis m.* Abest quoque præpositio a Cujac. et Voss. in quo *biduo* cum Edd. pp. *statutis* autem pro *stativis,* ut supra, ita hic etiam in Leid. pr. et Scalig.

4 *Instruit*] Sic primus Scaliger cum Ciaccon. et Ursino ex ipsius codice ediderunt: iisque adstipulatur recentissimus Leid. sec. Sed reliqui Mss. omnes cum Edd. vetustis constanter habent *struit.* Bene omnino, ut ostendi ad B. Civ. I. 41. 'Acie instructa:' ibi enim alii quoque rectius *structa.*

8 *Castris Scipionis aciem suam subjecit*] In Msto Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. hic locus uno verbo auctior legitur: habent enim ii Codices, *Domitius castris Scipionis, &c.* Ac hæc est ipsius Cæsaris manus; vocem aut expunxerunt ii, qui nostri simplicitatem in animum non revocabant. *Davis.* Mss. Reg. et Eliens. et Editt. Vett. exhibent,—VI, Domitius *castris,* &c. unde, etsi vulgata lectio non est damnanda, tamen hoc modo totam periodum potius interpungendam existimaverim—*decertaret. Sed quum esset—passuum* VI; Domitius *castris Scipionis aciem suam subjecit; ille a vallo non discedere perseveravit. Clark.* Atque ita fide Mss. omnium et Edd. primarum, uti et Vascos. Steph. aliarumque, exhibui.

17 *Ne conc. quidem vasis*] Notandum est, in Mss. Petav. Palat. Lov. Leidd. Voss. et Edd. primis scribi *neque.* Ut suspiceris *quidem* fuisse intrusum. Nam *neque* pro *ne quidem* poni vidimus c. 29. Nisi forsan etiam dixerint *neque quidem,* et *nec quidem,* pro *et ne quidem.* V. ad B. G. v. 44.

Transit] Legendum *transiit;* quod sequentia docent. *Davis.* cur. sec. *Transiit* est in Leid. pr. Voss. Contra Mss. mei tantum non omnes et Edd. Vasc. Steph. Gr. post. *Redit.* Quod malim, si quid mutandum est...

XXXVIII. 6 *Levis armaturæ*] Lectionem hanc nequaquam damno. Sciendum tamen, has voces non reperiri in Petav. Leidd. Pal. Bong. Voss. adeoque in nullis, nam in Lovan. pro iis est *exercitus* i. e. peditum; ut præcedit *omnem exercitum equitatumque.* Plura de eo vide ad B. G. VII. 61. 'Exercitus equitatusque transmittitur.'

9 *Inlata suspicione*] Quum in Lovan. Cod. exaretur *in cassa*, facilis nascitur conjectura *incussa:* quod verbum Lipsius et Perizonius hic adscripserunt, imo Ursinus in suo Codice scribi testatur. Mihi vero videtur vox vehementior hoc loco: et *inferre spem, metum*, et similia, crebro adhibet noster. Adi ad II. 25. 'Spe inlata militibus.' Per *equos* intellige suos ipsorum.

11 *Nostri cognitis hostium insidiis*] Sic primus Scaliger ex v. c. edidit: de verbis Cæsaris, quod fugitivam vocem restituit, bene, (nam in prioribus editionibus vox *hostium* desiderabatur) de sensu pessime: nam Domitius posuerat insidias. Scipionis miles advertit, et vix effugit: quomodo ergo suos, sive Domitianos, ait Cæsar insidias hostium cognovisse? Nihil hic congrui sensus, et tamen sic quoque legitur in Pet. Palatin. et Bong. codice. Quare emendo: *Nostri, cognitis hosti insidiis, ne frustra reliquos exspectarent, duas turmas exceperunt.* Nihil certius, nihil clarius. Corruperat verba Cæsaris librarius, dum *hosti insidiis* scriptum inveniens, illud *in* voci *hosti* conjungit, ac *hostium* facit. Paullo post in vulgatis legitur *duas hostium turmas exceperunt.* Ubi omitte vocem *hostium*, quæ recte abest a v. c. nostro et Petaviano. *Vossius.* Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. exhibent, *Nostri cognitis hostium insidiis,—duas nacti turmas exceperunt;* nec ulli Cod. vocem *hostium* bis repræsentant, unde, nisi præplaceat Vossii conjectura, rescriberem *Nostri, cognitis insidiis* (quas ipsi hostibus struxerant)—*duas nacti hostium turmas*, adeo ut Mss. et veteres editi in eo solo fuerint corrupti, quod Librariorum incuria vocem *hostium* ex inferiore versu in superiorem transtulerat. *Davis.* Absurde prorsus Scaliger et Recentiores ediderunt, *cognitis* HOSTIUM *insidiis.* Non enim *hostium* erant insidiæ, sed *Cæsareanorum.* Omnino igitur, aut cum D. Vossio legendum, *cognitis* hosti *insidiis;—duas nacti turmas, &c.* aut cum Davisio, *cognitis insidiis* (quas NOSTRI scilicet collocarant;)—*duas nacti hostium turmas, &c.* Ut adeo vox *hostium*, (quod est in Mss. *cognitis* hostium *insidiis*,) aut corrupta sit Librariorum inscitia ex *hosti;* aut ex posteriori parte sententiæ irrepserit, transposita in priorem. *Clark.* Mss. cuncti et Edd. primæ exhibent, *N. cogn. hostium insidiis, n. f. r. e. d. nacti turmas excep.* Unde non dubito, quin *hostium* ante *insidiis* deleri debeat, ut bene exhibuerunt Vascos. Ald. Steph. Gryph. aliique, et poni ante *turmas*, nisi et ibi exterminandum censeas: *hosti* adscripsit etiam Lipsius. Sed *cognitis insidiis* bene dicitur scilicet *suis.*

XXXIX. 1 *Cæsar, ut supra demonstratum est,* III *cohortes Orici—reliquit*] Nullibi hoc supra est demonstratum, sed narrat Cæsar c. 34. 'Orico deductam *fuisse* legionem, quam tuendæ oræ maritimæ caussa posuerat;' quamobrem, voce transposita, hic legendum videtur *deductis oræ maritimæ præsidiis, ut supra demonstratum est, Cæsar* III *cohortes, &c.* Hanc emendationem res ipsa postulat. *Davis. Deductis oræ maritimæ* Cæsar *præsidiis, ut supra demonstratum est.* Ita ex Ms. Reg. restitui: (sic etiam Voss.) qui et concinnus est verborum ordo, (vide supra ad B. G. v. 49.) et sententia sine omni ambiguitate perspi-

cua. Editi omnes, una voce transposita, exhibent, *Deductis oræ maritimæ præsidiis, Cæsar, ut supra demonstratum est, &c.* Id quod, ambiguum cum esset, quo referretur vox *Cæsar*, doctissimum Davisium in errorem admodum lepidum induxit. Cum enim periodum hoc modo interstinctam edidisset, *Deductis oræ maritimæ præsidiis, Cæsar, ut supra demonstratum est, tres cohortes Orici—reliquit;* nullibi (subjicit deinceps in Notis suis) hoc *supra* est demonstratum, *Cæsarem tres cohortes Orici reliquisse:* ideoque, voce longius transposita, legendum existimat, *deductis oræ maritimæ præsidiis, ut supra demonstratum est; Cæsar tres cohortes, &c.* Quæ emendatio, ut veram quidem sententiam exhibet, ita quam non sit necessaria, (si modo recte interstinguatur periodus,) facile (ut opinor) vides; itemque quam exiguo ex errore quantæ non nunquam tenebræ oriantur. Vide supra ad v. 19. et infra, de bello Hisp. ad c. 4. *Clark.*

5 *Præerat Acilius legatus*] Sic ipsa poscit historia: testante Dione *Acilium*, sive ut ille vocat Ἀκούΐλιον, Orico præfuisse: idem supra Cæsar ait; nequeo tamen dissimulare in v. c. nostro legi *legatus Caninianus*, in Petav. et Bongars. *legatus Caninius. Vossius. Præerat* postposui cum Mss. et Edd. Vett. *Caninius leg.* est etiam in Lovan. Leid. sec. Palat. et Edd. pp. item Vasc. Steph. Gryph. &c. *Canianus leg.* est in Leid. sec. *Caninarius leg.* in Voss. sed Cap. seq. Mss. constanter servant *Acilio.* Sub littera C. ergo latet prænomen.

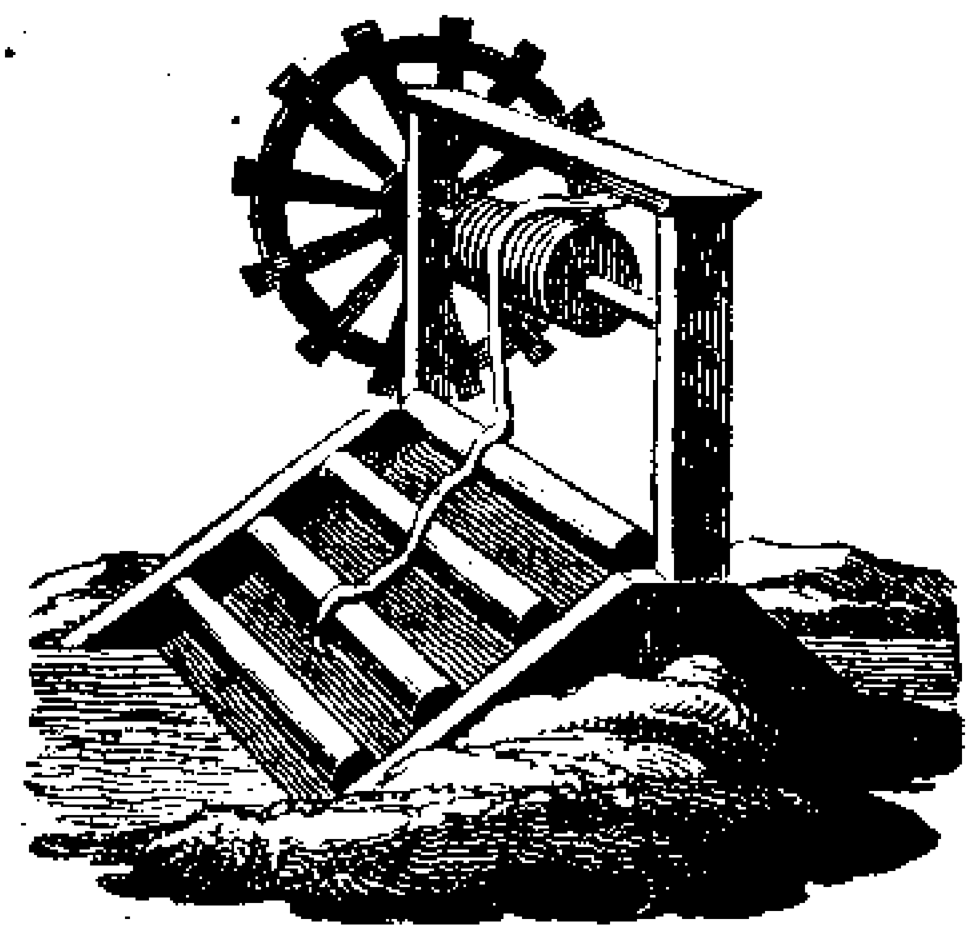
XL. 1 *Cn. Pomp. filius*] Ita Scaliger edidit; quia variabant codices, et ille *Pompeius*, hic *Pompeii*, habebat: et noluit credo subire aliena judicia, eodem modo, quo olim rogatus a Pompeio Tullius *tertium* an *tertio consul* scribendum esset; quia nonnullos hunc, alios illum loquendi modum præferre sciebat, scribi jussit III cos. Et Cicero quidem recte, non Scaliger: quia utrum Pompeii filius, an Pompeius filius, dicas, haud multum interest: at si *Pomp. filius* scribas, non *Pompeii*, verum et *Pomponii filius* valet. Quare hoc contra vetustatis morem, tu, ut libet, *Pompeii* vel *Pompeius* retine. Ego hoc malo. *Vossius.*

2 *Ad Oricum venit*] Sic recte Msti, licet reluctante Ciacconio, qui *ad* expungit. Sed distinguere oportet inter hæc, *ad Oricum venire*, et *Oricum venire.* Nam illud tantundem valet, ac si dicas, ad terram venit, in qua Oricum est. Hoc notat, Oricum ingressus est. Atque Pompeius non intravit, sed ad urbem constitit. *Idem.* Sunt qui præpositionem delendam velint. Sed male. Nam præterquam quod Cæsar locorum nominibus præpositionem sæpe præponat; illud porro notandum, aliud esse hoc in loco, *ad Oricum venire;* aliud, *Oricum venire.* Non enim *Oricum* venit *Pompeius* filius, sed *ad Oricum*, hoc est, ad littora et portum prope *Oricum*, ut recte observavit Vossius. *Clark.*

3 *Navim remulco, multisque contendens funibus abduxit*] De remulco multi disseruerunt et contenderunt. Alii funem, alii scapham, aut minus navigium esse volunt. Nomen ipsum a ῥυμουλκεῖν factum, quod est funibus trahere. Isidorus funem esse ait, et C. Valgii versus adducit hos: 'Hic mea me longo succedens prora remulco Lætantem gratis sistit in hospitiis.' Quibus ex verbis colligunt remulcum funem esse. At navem esse probatum eunt ex his Hygini verbis, quæ apud Carisium extant: 'Ibi solent itineris minuendi caussa, remulco, quem Græci πάκτωνα dicunt, navem traducere.' Est autem πάκτων navigium διὰ σκυταλίδων πεπηγὸς, sive ex virgis contextum, ut Strabo ait. Mihi *remulcus* et aliud quam funem notare videtur. An navigium notet

nec negare ausim nec dicere: de fune non dubito, quia clara res est, et multorum testimoniis comprobari potest. Sed arbitror remulcum notare etiam machinam, qua funibus attrahitur navis, et denique quicquid navem fune promovet, sive jumenta, seu naves, seu homines sint. Unde legas *remulco quadriremis* apud Livium l. v. decad. III. Inde videtur Ausonius dixisse in Mosella: 'Et quum per ripas nunquam cessante remulco, Intendunt collo malorum vincula nautæ.' Ubi quid aliud remulcus nunquam cessans, quam bestia, quæ per ripas decurrens fune attrahit navem? At de machina dicere me, fortasse magis quispiam miretur. Tamen videor id colligere ex veterum quibusdam locis. In his est ille Hygini, quem alii perperam cepisse mihi videntur. Expendamus verba: 'Ab Actio,' inquit, 'navigantes stadia XL, veniunt ad Isthmum Leucadiensium; ibi solent itineris minuendi caussa remulco, quem Græci πάκτωνα dicunt, navem traducere.' Solent remulco naves isthmum traducere, hoc est trochlea, quali hodieque videmus transduci naves; si injectus alveo agger cursum moretur.* Nos nautico vocabulo vocamus *over-winden*, aut *over-toomen*. Similitudine ab equis sumta, qui freno ducuntur, ubi sessor descendit; ita et navis velut freno proræ alligato protrahitur. Nam nisi machinationem talem intelligas, quæ manus navem moliri queat. Scutulis fortassis dicat aliquis: sed repugnant Hygini verba, qui addit: *quem Græci πάκτωνα dicunt.* Πάκτων est, exponente Strabone, navigii genus ex virgultis contextum. Sed hoc nullum hic usum habet: neque ullus unquam tam insanus, qui navigio navem per terram protrahi unquam dixerit aut cogitarit. Quare necessario aliud vult Hyginus: quod quale fuerit videor mihi observasse. Πακτοῦν Græcis est *contexere*, aut *compingere*, sed et κλεῖσαι *claudere*, ut Pollux explicat, et Suidas: unde Sophocles δῶμα πάκτου in Ajace dixit, h. e. *claude domum.* Item *obstruere*, unde Aristophanes dixit ὑδροῤῥόας et ὀπὰς πακτοῦν, hoc est injicere aggerem alveo, eumque obstruere. Amplius ab eodem πήγνυμι venit et πάγος, id est *collis*, vel *tumulus*, quod Eustathius ad ἰῶτα Iliadis p. 742. 42. exponit ὀξύτητα ὀρεινήν; et πάγη, quod *laqueum*, *tendiculam*, imo et *compedes* ac quasi *frenum* notat. Hinc ego illud πάκτων accipio pro tali machinatione, qualibus hodieque videmus naves traduci per isthmos aut aggeres. Primo enim ea in aggeribus hujusmodi collocatur, qui aquæ injecti sunt. Deinde tum ipsa, tum ille agger, cui imponitur, in altum adsurgit: denique et hic funes sunt, quasi retia, queis naves ducuntur, et trajiciuntur. Hoc nimirum est, quod voluit Hyginus, cum ait minuendi itineris caussa traduci remulco naves; quæ alioqui obstante isthmo, circumnavigare insulam Leucada debuissent: χαμουλκὸν Græci vocavere, ut me docuit Pollux, VII. 33. αἱ δὲ καλουμέναι χαμουλκοὶ, inquit, μηχαναὶ δι' ὧν εἵλκοντο scilicet αἱ νῆες. Adeo ut χαμουλκὸς sit remulci species: nam remulcus duplex est, terrestris, aut qui aqua fit: aqua navis attrahit, terra machina qualem dixi, vel jumentum, vel homo. Videtur potius χαμουλκὸς pars esse talis remulci qualem descripsi: nam scutulæ in remulco complures sunt; et scutula nihil aliud quam χαμουλκός. Quod vero ad hunc Cæsaris locum attinet, designat ille machinam non absimilem, quam tamen hodie paullo alia forma ædificari videmus. Nam nisi machinam intelligamus, quare hic Cæsar ait *remulco, multisque funibus contendens?* Vide ipse hujusmodi machinationes. Infiguntur in terra pali directi duo, quis tertium tignum

Forma remulci.

transversum incumbit, a quo dependens funis navi alligatur, dein trochlea ea attollitur. Sic etiam hic Pompeius remulcum in portum defixit, et multis contendens funibus demersam navem extraxit. Funium multitudo utilis, quia tanto major vis in attrahendo, quanto a pluribus partibus navis eodem tempore sublevatur. Sed, ut dixi, non solum tales machinas denotat *remulcus*, verum et omnia quæ fune navem protrahunt. Unde Ausonius alio loco dixit *celeris remulci cursum.* Sed hæc dicta sufficiant. *Vossius.* De Remulco vide, quæ notarunt M. Martinius in Lexico et Henr. Valesius ad Amm. Marcellini XVIII. 5. *Clark.* cur. sec. Adde Hotoman. ad II. 23. et notas ad B. Alex. c. 11. 'naves remulco (Mss. remulgo) victricibus navibus deduxit' i. e. fune adligatas ad naves victrices.

Funibus abduxit] Hoc si respectu hostilis portus capias, defendi posset ex § 5. et iis quæ notavi ad B. Civ. II. 32. 'Quod ex portu cc naves abduxerim,' quo loco uti et aliis male *addux.* editur. Verum hic Mss. Petav. Leid. pr. sec. Lovan. Voss. Bongars. cum Scaligerano præbent *adduxit.* Recte; scilicet ad se adtraxit. B. G. III. 4. 'Funes comprehensi adductique erant.' Vide omnino notas ad Lucan. III. 700. '*Adductum* quoties non senserat anchora funem.'

5 *In quibus ad libram fecerat turres*] Miror mutare Ursinum et Ciacconium *altiores fecerat turres.* Si uspiam, certe in nave ad libram erigendæ turres, ne in hoc vel illud latus inclinantes, totam navem subvertant. *Vossius.*

6 *Turres: et ex, &c.*] Mss. et Editi omnes, *turres; ut ex, &c.* Mirumque omnes Interpretes locum hunc intactum prætermisisse, cum illud *ut* sententiam manifesto turbet. Legendum videtur *turres: ex, &c.* vel *turres: et ex, &c.* Irrepsit fortasse *ut*, ex sequente *ut—diduceret. Clark. Et* jam olim legit Vincentius Pinellus. *Ut* cape pro *utpote*, ut supra sæpissime.

10 *Defectisque defensoribus*] Editt. nuperæ *dejectisque:* sed lectionem a me receptam exhibent Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. Sic et constanter alii Codices manu exarati, ut testatur vir eruditissimus Marquardus Gudius ad Phædri Fab. I. 21. quem vide. Apud Sulpicium Severum in eadem voce bis peccarunt Librarii: nam Hist. Sacr. I. 54. '*habemus* ita *defessis* inedia defensoribus;' et II. 30. 'Igitur *defessis* defensoribus, irrupere Romani.' Utrobique legendum *defectis*, ut ex ipso sensu liquet. Similiter in Vegetii I. 28. Codices vulgati repræsentant 'neque enim degeneravit in hominibus Martius calor, nec *effætæ* sunt terræ, quæ Lacedæmonios, &c. progenuere.' At ex Modesto p. 375. et Ms. Colon. reponendum, 'nec *defectæ* sunt terræ.' Denique Tibullus, poëta suavissimus, El. I. 5. 9. in editis ait: 'Cum tristi morbo *defessa* jaceres:' Lego *defecta.* Sic Gratius Cyneg. vs. 435. 'pecuaria tabe defecta,' et Vitruvius Archit. 1. 6. 'Defectis morbo viribus eorum' dixere. *Davis. Dejectisque* Mss. et Editt. Vett. *defectisque.* Quod probat Davisius. U-

trumque recte et Latine dicitur. Prius autem Cæsari magis consuetum. *Clark.* Mss. omnes constant sibi in voce *defectis* scilicet *animo, viribusque*: quæ substantiva præoptat tamen addere Cæsar. Alii tamen simpliciter *Defectus* hoc sensu non raro adhibent. Vide ad Lucan. II. 560. v. 333. vi. 84.

11 *Etiam navem*] Faërnus probante Ursino emendavit *eam n.* Et profecto id inveni in Scalig. Leid. pr. et Lovan. Bene, nisi malis *eam etiam nav. etiamque* est in Leid. sec.

Ex altera parte molem tenuit naturalem objectam, quæ pene insulam contra oppidum effecerat] Ursinus et Ciacconius, qui plurimum se fatigarunt, ut hunc locum emendarent, nihil intellexerunt. Nam naturalis moles objecta oppido, est Cæsari lingua, quæ in mare procurrit, et a natura, non humana arte, urbi objecta erat: addit autem illud *naturale* propter opera Acilii legati, qui, ut ante narravit, demersa nave portum obstruxerat; unde ne quis hanc quoque molem ab eodem putaret jactam, addidit *naturalem*: idque faciebat ad descriptionem loci, in qualibus non alius Cæsare est accuratior. Cæterum ut judicium quisque facere possit, adscribam ipsa verba, quomodo a Fulvio et Ciacconio emendata sunt. *Eodemque tempore exteriore parte molis, quæ tenui tramite objecta* (sive *injecta*) *peninsulam oppidum efficiebat, &c.* Ego certe illud objecta hoc pacto sumi posse nego. *Vossius.* *Naturalis moles,* ut *naturalis tumulus* Hirt. Bell. Alex. c. 72.

13 IV *Biremes*] Hiulca oratio: quam tamen nemo tetigit Interpretum. Legendum videtur, *et* IV *biremes*: vel potius, quod in uno Ms. repperi, *qua* IV *biremes. Clark.* Recte advertit Cl. Clarkius, hic deesse vel copulam, vel relativum. Quid reliquerit Cæsar, incertum; sed *qua biremis* habet Vossianus, et supra pro *quæ* Mss. *que*.

14 *Subjectis scutulis impulsas vectibus*] Magnus Turnebus (cui vereor, ne quis me arguendi magis quam veritatis studio contradicere putet) Advers. XXVII. 24. locum hunc varie tentans, tandem *rutulis* (id est *rotulis*) emendat, et adducit verba Maronis, qui ait, Æn. II. 235. 'pedibusque rotarum Subjiciunt lapsus.' Sed procul hoc a simplicitate Cæsaris, ut rotulas pro *palangis* usurpet. *Scutula* est virga, deductaque vox a Græco σκυτάλη. Unde in glossis Cyrilli σκυτάλη *scutula*. Alibi Cæsar *palangas* dixit. Et quia idem est σκυτάλη et φαλάγγη, ideo internodia digitorum, sive teretia illa ossa, quæ inter singulos digitorum nodos intercedunt, et Græcis vocantur σκυταλίδες, Aristophanes vocavit φαλάγγας, teste Polluce. Nimirum quia et φαλάγγη et σκυταλίδες teretes sunt. Quin et Suidas in Σκυτάλη inquit, non modo scuticæ corium ea voce designari, verum et lignum ejus oblongum et politum: quæ ferme rotunda sunt. Porro scutulas quoque χαμουλκοὺς vocat Pollux VII. 33. αἱ δὲ καλουμέναι χαμουλκοί, μηχαναὶ δι' ὧν εἵλκοντο scilicet αἱ νῆες. Meminit et Ammianus, l. XVII. p. 100. 'Chamulcis impositis (de obelisco loquitur) tractusque lenius per Ostiensem portam, piscinamque publicam, circo illatus est maximo:' in Glossis χαμουλκὸς *traha* reperio. Quin et Plauto scutula pro palanga ponitur. *Vossius.* Vir diligentissimus Joan. Schefferus Mil. Nav. III. 3. p. 193. dubitat, an non legendum sit *subjectis scutinis*, ut coria denotentur, quibus oleo inunctis ad hanc rem aliquando usos fuisse constat ex Dionis l. L. At, præterquam quod hoc ut singulare prorsus et inauditum notet Historicus, sana est lectio vulgata, ideoque conjecturis nihil opus. *Davis.*

15 — *transduxit. Ita — aggressus, quæ erant deligatæ ad terram, atque in-*

anes; IV ex his abduxit] Ms. Reg. et Edit. Rom. —*transduxit ; ita* ut—aggrederetur, *quæ erant deligatæ ad terram: atque* naves IV *ex his abduxit.*] Porro Mss. Eliens. et Vossii, pro *atque inanes,* habent itidem *Atque naves.* Sed præstare videtur vulgata lectio. *Clark.* *Ut* addit quoque Leid. pr. Voss. Carr. Edd. primæ, Vasc. Steph. aliæque. *Aggrederetur* Bong. Leid. sec. Carr. et Edd. eædem. *Naves* eædem Edd. et Voss. Leid. sec. *in naves* Lov.

XLI. 2 *Expugnato*] Ita ex Mss. Eliens. et Vossii edidi, omissa copula. Vide supra ad B. Gall. II. 13. Editi omnes, *et expugnato, &c.* *Clark.* Vel deleta copula, legendum, *profectus, expugnato,* ut ex duobus Codd. voluit Cl. Clarkius; vel addita vocula, rescribendum, *cum exercitu profectus* EST, *et expugnato, &c.* *Davis.* cur. sec. Ejeci τὸ *et* auctoritate Codicum etiam Petav. et Leid. pr. atque Edd. Florent.

4 *In Macedoniam*] Præpositionem non agnoscit Mstorum meorum, quod sciam, ullus, excepto recentissimo Bongars. Vide omnino B. G. III. 7.

6 *Decernendi potestatem*] Prœliandi. Hirtius Bell. Afric. c. 14. ‘ Artificio magis quam viribus decernendum videret.’ Auctor de B. Hisp. c. 41. ‘ Inter se decernere.’ Silius Italicus XVI. 531. ‘ Decrevere pares ferro.’ Corn. Nepos Hannib. c. 4. ‘ Cum hoc eodem de Clastidio apud Padum decernit.’ Ms. quidem Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. exhibent *decertandi potestatem:* quæ vox, explicationis causa, oræ Codicum adscripta, veram lectionem loco suo movit. Sic apud Corn. Nepotem Hannib. c. 10. 4. ubi nonnulli recte edunt *Classe paucis diebus erant decreturi,* in plurimas editt. *decertaturi* ex Glossemate irrepsit. *Davis.* *Decertandi* etiam Edd. Vascos. Steph. Strad. et aliæ. Vide ad Frontin. III. 6. 1. et Cl. Burm. ad Suet. Ner. c. 26.

20 *Dyrrachium venit*] Reponendum ex Msto Norvic. *ad Dyrrhachium venit;* oppidum enim Cæsar non est ingressus; præterquam quod urbium nominibus præpositiones frequenter adjungat Noster. *Davis.* Ad *Dyrrhachium.* Ita ex Ms. Eliensi recte restituit Davisius. Vide supra ad c. 40. ‘ Ad Oricum.’ Alii præpositionem omittunt. *Clark.* In nullo meorum reperitur hic præpositio. Vide ad B. Gall. I. 7. ‘ Ad Genevam pervenit.’ Dein *parvam partem* malit Hotomann. Sed adi notata ad VII. 68.

XLII. 12 *L. Canuleium legatum misit*] In manuscr. nostro et Petav. est *Q. Tillium et L. Canuleium legatum.* In Palat. et Bong. *Quintilium et L. Canuleium legatum.* In Cujaciano *Q. Titium.* Quod probo; nam Quintilius solum prænomen est. Tilliorum nulla gens aut familia; ut Titiorum nomen notum, et infra L. Titius ab Hirtio lib. de B. Alexand. nominatur Trib. milit. legionis Vernaculæ. Extant etiam denarii, in quibus reperias Q. TITIVS. Quare reddendum hoc nomen Cæsari, et scribendum: *rei frumentariæ caussa Q. Titium et L. Canuleium legatum misit.* *Vossius.* *Quintilium et L. C.* Leid. sec. Edd. primæ, Vascos. Steph. et aliæ: *Quintillum et* Lovan. sed Scal. Voss. *Q. Tillium et L.* quod præfert Gruterus. Malim ego *Q. Tullium et L. Can.* uti diserte exstat in Leid. primo. Qui enim vulgo *Tillius Cimber* audit, in emendatioribus libris, *Tullius Cimber* vocatur. Consule Torrent. et Casaub. ad Sueton. Cæs. c. 82. De *Tillio* vel *Tullio Cimbro,* sive potius *Atilio,* vide ibid. ad Suet. Cl. Burm. *Legatos* mallet etiam Gruterus.

17 *Inportato*] In Leidensi primo scribitur *inportatu.* An ergo et hic reponendum est *inportatitio?* Confer omnino dicta ad B. G. IV. 2. ‘ Jumentis inportatitiis.’

XLIII. 3 *Castellaque ibi communiit*] Sic reposui ex edit. Steph. atque ita

legendum conjecit Pet. Ciacconius. In Ms. Norvic. est *communivit*, quod eodem redit. Vulgg. *communit;* huic autem lectioni minus bene convenit cum verbis præteriti temporis, quæ sequuntur et antecedunt. *Davis.* Mei tamen Codd. habent *communit*, ut passim *iit* contracte scribitur per *it:* atque id amarunt Veteres, uti ex poëtis liquet.

6 *Quod—posset*] Tribus hisce lineis *Parenthesi* inclusis, quod neglexerunt Editores; mira accedit Orationi perspicuitas. *Clark.*

12 *Niti*] Mss. Reg. et Eliens. *uti.* Quæ si vera esset lectio; scribendum foret *qua ille maxima uti. Clark. Uti* invenitur quoque in Petav. Palat. et Leid. sec. Sed frustra, et ex frequenti confusione. Vide ad B. G. IV. 24.

XLIV. 9 *Idque accidit*] Ms. Norvic. habet *id quod accidit.* Rectius. Scriptor de B. Hisp. c. 15. 'Id quod in hoc accidit certamine.' Ac c. 29. 'Id quod adversarios existimabamus esse facturos.' Vide et c. 36. *Davis.* Quæ elegantior locutio. *Clark.* Immo nostro familiaris; quare auctoritate Cod. Petaviani *quod* reposui. B. G. IV. 29. 'Id quod necesse erat accidere.' VII. 66. 'Id quod magis futurum confidat.' Hirt. VIII. 10. 'Id quod accidere erat necesse.' Vide etiam ad c. 86. 'Id quod facturi confirmaverunt.' B. Afric. c. 44. 'Id quod facere debetis.' c. 51. 'Id quod antea sæpe acciderat.' B. Hispan. c. 8. 'Id quod in hoc contigit bello.' Sic enim Mss. et c. 15. 'Id quod in hoc accidit certamine.' Et ita apud alios. Confer Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 30. 'id quod in tali re solet.'

10 *Circuitu*] Lege, *in circuitu:* sicque dant Pal. et Bongars. tert. *Davis.* cur. sec. *In* addit quoque Leid. sec. Quomodo, vel *in circuitum*, amat sæpissime loqui auctor. Vide ad v. 43. VIII. 32.: at uti hic *amplecti circuitu*, ita cap. seq. 'occupare circuitu' occurrit. Mela I. 17. 'Majore circuitu plura complectitur.' De numero passuum adeas Glandorpium et Ciacconium.

12 *Intra*] Sic Mss. Scaliger et Recentiores ediderunt *inter*. Quod ferri quoque potest. *Clark. Intra* cum Edd. Vett. habent etiam omnes Mss. mei, quod ideo restitui.

13 *Qui perp. mun. habebant, perd. ex c. in pr. castella*] Hæc lectio a Scaligero intrusa est sine ulla Codicum ope, nisi quod Hotomannus dicat in suo antiquo esse *habebant*. Nam Edd. Vett. et Mss. ad unum omnes exhibent *nostri perp. munit. videbant;* quasi intelligerentur Pompeianæ munitiones. *Qui* primus jam inculcavit Vascos. eumque secutus Stephanus aliique. Sed contra Mss. Totam hanc periodum ut supervacuam deleri volebat Gruterus: at mihi probabilis maxime videtur Faërni conjectura *nostri perp. mun. jungebant*, deleto verbo *timebant:* quod sane abundat, ut e toto contextu liquet. Pro *videbant* scribi posset quoque *agebant, tuebantur*, vel simile quid. *Perducebant* incidit Ciacconio.

21 *Totis copiis*] Videri posset nata esse vox *copiis* e Glossa τοῦ *viribus*, quod restat in Ms. Vossii, et sæpe de copiis adhiberi notum est. Adi ad Front. IV. 7. § 6. quo tamen loco cave, Vlamingio credas in Petronio propugnanti veterem lectionem, 'Danai relaxant claustra et effundunt vires' pro *viros:* nam repugnat lex pedia, quæ Iambum postulat. Hic autem *Copiis* retineo: nam librarius potius videtur offensus voce *totis* pro *omnibus:* id quod tamen non minus, quam in aliis auctoribus, in hisce quoque commentariis occurrit. B. C. I. 50. 'Ex totis ripis tela jaciebantur.' Hirt. B. Alex. cap. 76. 'Totæ profligantur copiæ regis.'

25 *Aut ex coactis, aut ex centonibus, aut ex coriis tunicas fecerant*] Tria ait, coacta, centones, et corium. Co-

acta haud dubie sunt *cilicia*, quorum in bello usus ad tegendas etiam turres. Servius in III. Georg. ad versum 313. 'setasque comantes Usum in castrorum et miseris velamina nautis' ait: 'de ciliciis poliuntur loricæ, et teguntur tabulata turrium; ne jactis facibus ignis possit adhærere.' Ubi confundit centones et cilicia, quæ disertim distinguuntur a Sisenna apud Nonium. Ciliciø quoque postera ætas usa, et vestem talem vocarunt cilicinam. Unde Theobaldus in vita S. Wilhelmi Eremitæ, c. 24. 'Cilicinis super loricam vestibus diebus et noctibus utebantur.' Et eodem modo hactenus in Solino legebatur. Mutat tamen magnus Salmasius ex v. c. et pro *cilicina* rescribit *cilicia*. Ait autem Solinus cilicia vocari ab Arabibus *velamenta e caprarum pilis texta*. Quod negat verum esse Salmasius, quando κιλίκια Græca vox est, et vesti huic nomen ab hircis Cilicibus, qui maxime villosi. Secutus Solinum Isidorus XIX. 26. ait: 'Cilicia Arabes nuncupant velamenta pilis caprarum contexta, ex quibus sibi tentoria faciunt.' Neque profecto vel hic vel ille usque adeo accusandus, quod id dicat. Nam Hebræis קלעים *kelagnim*, quod a *kelag* (nam ע litera mixta ex *g* et *n* est, adeo ut pro *g* quoque a Judæorum nonnullis subinde ponatur) notat cortinas, imo et tentoria ac vela: ut exponit doctissimus David de Pomis in צמח דיד. Etsi talibus nomen R. Selomoh putaverit ita esse vocatas, qui perforatæ essent in modum cribri. Sed potius accesserim R. David Kimchi qui vocem מקלעת ab eadem radice venientem exponit, צורות שדה היינו עשבים וסעיפים שיכשיטו הסדה *figuras campi, cujusmodi sunt herbæ et ramusculi, qui campum ornant*. Quod verum putaverim, præsertim cum hodieque obtinere morem videam pingendi id genus figuris tentoria. Certe ut *cilicia* magnam cum hac voce similitudinem habent; ita in Polluce legimus: Βαίτη προμήκης χιτών· οὕτω δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς σκηνὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ. Βαίτη, inquit, *promissa est tunica: et sic quoque Sophocles tentoria barbarica vocat*. Nihil manifestius quam illud Βαίτη esse ab Hebræo בית *baith*, quod *domum* illis denotat. Centonum in bello usum demonstrat Vegetius IV. 15. cum ait 'crudis ac recentibus coriis, vel centonibus *operiri vinearum latera*.' Etiam naves tegi istis docet disertim Sisenna apud Nonium: 'Puppes aceto madefactis centonibus integuntur, quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur.' Ubi egregie emendat magnus Salmasius, *perpetua ac laxe suspensa*. Quam conjecturam confirmo Ammiani verbis l. XXIV. p. 287. 'Per propugnacula ciliciis undique laxius pansis, quæ telorum impetus cohiberent.' Centones autem sunt ῥαπτοὶ, seu vestes ex variis lanis aut pannis consutæ. De coriis nota res est. *Vossius*. Adi etiam Lips. lib. III. Mil. Dial. 6. et Cujac. Observ. V. 11. Qui e suo Codice *coactis* restituit, cum vulgo exhiberetur *Subcoactis*, quod male Cellarius retinuit: vel *subactis*, ut est in Ms. Ciaccon. Palat. Leid. sec. At in reliquis Mss. meis, item Ursini, legitur *ex coactis*. In Leid. pr. minus bene *excoactis centonibus*. Dein exhibui rursus *tegimenta* auctoritate Mss. Cujac. Petav. Voss. Leid. In tribus aliis erat *tegumenta*, vulgo *tegmenta*. Vide ad B. Gall. II. 21. 'Scutisque tegimenta detrahenda.'

XLV. 1 *Vi uterque utebatur. Cæsar*] Scribo ex Mss. Petav. Bong. Cujacii, *magna vi uterque nitebatur, Cæsar ut, &c. Vossius. Nitebatur*. Ita ex Mss. suis optime restituit Vossius. Quomodo et in Ms. Eliensi scriptum est. Al. *utebatur*. Quod hoc in loco longe minus est elegans. *Clark. Videbatur* vitiose scribitur in Leid. pr. Recte

jam Brutus viderat et Ciacconius corrigendum esse *nitebatur:* et viris doctis merito suffragatur Schelius ad Hygin. p. 296. Vide plura ad B. Gall. IV. 24. 'Eadem alacritate ac studio nitebantur;' vulgo *utebantur.*

5 *Præsidium quoddam occupavisset*] Præsidium pro castello seu loco munito hic ponitur. Sic apud Livium XXI. 57. 'Pavore hostibus injecto, defensum egregie præsidium est.' Et paullo post: 'fama impigre defensi ad Placentiam præsidii.' Petr. Ciacconius reposuit *præsidio collem occupavisset,* quod hanc *præsidii* significationem in animum non revocaret. *Davis.* Adi omnino notas ad VI. 33. 34. 'Non oppidum, non præsidium.'

13 *Recipere se statuit*] Ita quidem Petr. Ciacconius in duobus Mstis reperit, sic edidit Phil. Beroaldus, et sic lectum voluit Gabr. Faërnus; quos secutus est Jos. Scaliger. Sed omnino reponendum, *recipere se jussit,* ut diserte Norvic. Sic etiam Gryphius et Ursinus edidere. Merito sane; nam pro recepta scribendi ratione Cæsar suæ tantum saluti, neglectis suis, consulere videretur; quod et imperatoris fortissimi moribus et ipsi rei contrarium. *Davis.* cur. sec. Recte judicat Cl. Davisius. Non tantum statuit Cæsar, *se recipere,* sed jussit, *suos se recipere,* quibus timebat. *Jussit* vero, non *statuit,* exaratur in Mss. optimis Petav. Cujac. Scal. Leid. pr. Voss. et Edd. Vasc. Basil. Steph. Aldi, Stradæ et aliorum.

19 *Legiones*] In Leid. pr. est *legionum:* unde facilis esset emendatio *legio nona* seu IX. C. *sese recepisset:* de qua maxime agitur. Vide § 2. et cap. seq. § 4. Sed ibidem § 2. *legiones reduci:* ubi Faërnus malebat quoque *legionem.*

XLVI. 9 *Propulerunt, ut fossas transcenderent*] Sana est hæc lectio, et nihil opus, ut cum Pet. Ciacconio rescribatur *propulerunt et fossas transcenderunt;* crates enim eum in finem dejecere, ut iis fossas insternerent æquarentque. Sic de Bell. Gall. VII. 79. 'Proximam fossam cratibus integunt.' Vide et ejusdem libri cap. 86. *Davis.*

10 *Rejecti*] Nil muto. Vide enim, quæ notavimus ad c. 35. Verum quum in Ms. Ciacconii, Petav. Palat. Leid. pr. et sec. exaretur *dejecti,* id damnare non ausim: colle scilicet, quem occupaverant.

14 *Constipati pila conjecerunt*] Ms. Pal. *complicati.* Sed noster et Cujacianus ac Pet. *conspirati, συνεσπειραμένοι:* seu *conglobati.* Nam σπεῖρα, ut Hesychius exponit, quoque est πλῆθος, τάγμα, et Suidas πλῆθος στρατευμάτων, et φάλαγγα explicat, unde σπεῖρα στρατηγὶς *cohors prætoria* Appiano; proprie si vertas *globus* erit: eaque propria Romanis vox, unde Annalium scriptor lib. 14. 'Donec Carrhenem integer a tergo globus circumvenit.' Vere hoc σπεῖρα. Ennius tamen, ut ex Festo discimus, hominum multitudinem ita appellavit, unde hemistichium hoc ejus, 'Spiras legionibus nexunt.' Quod idem quam si dicas *conspirati.* Plinius de viris illustribus eam vocem proprie usurpavit de serpente, 'Anguis e sedibus ejus elapsus, venerabilis, non horribilis, per mediam urbem cum admiratione omnium perrexit, et, se in Volumnii tabernaculo conspiravit.' Quomodo Maro de Laocoonte, 'Corripiunt, spirisque ligant ingentibus.' *Vossius.* Sic edidere Just. Lipsius et Jos. Scaliger ex conjectura Paulli Manutii. Codex Palat. *complicati;* editt. Rom. Ven. Beroald. *conspicati;* Mss. Voss. Petav. Cujac. et Norvic. *conspirati,* quæ recta est scriptura, ac idem denotat, quod condensati, in globum collecti. Vide Marqu. Gudium ad Phædri Fab. I. 2. 4. *Davis.* *Conspicati* etiam est in Mss. Leidd. et Voss. aliisque et Edd. Med. Vascos. Steph. &c. Ego *conspirati,* quod et restat in Ursini Codice, recipere non

dubitavi, secutus judicium plurimorum virorum doctorum, uti et Gruteri, aliorumque ad Aurelii locum de Vir. Ill. c. 22. Nec non Ill. Heinsii, qui adscripsit locum Dict. Cret. l. VI. p. 142. 'Itaque conspirati inter se cum magna manu Mycenas veniunt.' Ita Ms. vulgo *conspirato.* Adde Cl. Burm. ad Phædri locum. *Constipati* Faërnus quoque voluit; quia veram e Mss. lectionem non viderat, et *conspicati* vitiosum esse, recte intelligebat. Pro *nonæ* vir doctus conjecit *sono.*

15 *Adversus clivum*] Hoc quoque a Manutio est emendatum; Faërnus legebat *adv. tumulum:* cum in Mss. omnibus et Edd. pp. sit *a. pilum.* Sub quo aliud quid latere videtur: *adversum* Leid. sec.

XLVII. 13 *Secundum cursum haberet*] Licet hæc lectio non sit prorsus solœca, malim tamen *secundum cursum haberent*, quod in Ms. Norvic. et edit. Steph. reperi. *Davis.* Vocabulum *haberent* restituit Davisius ex Ms. Eliensi. Scaliger et Recentiores ediderant, *haberet;* quod cum præcedente *supportarent*, minus apte cohæret. Erat autem incaute ex iis desumptum Manuscriptis, e quibus si totam periodum desumsissent, nihil fuisset solœcum futurum. Sic enim in Ms. Reg. scriptum est: *magnus—navium numerus—*, qui *commeatum* supportaret; *neque ullus flare ventus poterat, quin—secundum cursum* haberet. *Clark.* *Haberent* prætuli cum Leid. pr. et Edd. Vasc. Steph. Str. Gryph. post.

16 *Eadem se superiore anno in Hispania perpessos*] Ms. Petav. *eandem se superiore anno in Hispania inopiam perpessos.* *Vossius.*

18 *Magnam se inopiam perpessos, multo etiam majorem ad Avaricum, maximarum se gentium victores discessisse*] Licenter, ut solet, Petr. Ciaconius scribendum conjicit, *meminerant ad Alesiam* magna usos inopia, *multo etiam* majore *ad Avaricum, maximarum se gentium victores discessisse:* nam si, deleto *se*, legas *maximarum gentium victores discessisse;* locus sanus erit et integer. *Davis.* cur. sec. Immo ne opus quidem esse, ut abjiciatur semel τὸ *se*, patet ex notatis ad B. Gall. I. 35. 'sese, quoniam, &c. se Æduorum injurias non neglecturum.'

20 *Non, illis hordeum quum, &c.*] Siquis faveret Ms. legerim equidem, *Non* illi, *hordeum quum, &c.* vel, *Non* illi *hordeum, quum, &c.* Sed leviculum hoc. *Clark.*

21 *Pecus vero*] Parum huic loco facere videtur illud *pecus*, quod tamen mordicus retinent Msti. Mihi vero longe magis adridet lectio Ed. R. Stephani Panicum B. Civ. II. 22. 'Panico enim vetere et hordeo corrupto omnes alebantur:' ubi vide Vossium. Nil muto tamen propter § 6. c. 49.

XLVIII. 1 *Ab iis qui fuerant cum Valerio*] Legionem designat XX. Nam illa cum Valerio Flacco in Asia adversas Mithridatem missa: ab eo Valerio, nomen accepit *Valerianæ;* sed et altera fuit legio vicesima, cui nomen *Victricis:* nam in vet. lap. quo recensentur nomina legionum, invenio scriptum XX *Victrix.* Egregius est hac de re locus Dionis l. LV. p. 564. Οἱ εἰκοστοὶ, οἱ καὶ Οὐαλερίειοι, καὶ νικήτορες ὠνομασμένοι, καὶ ἐν Βρεττανίᾳ τῇ ἄνω ὄντες, οὕστινας αὐτοὺς, ἐμοὶ δοκεῖν, μετὰ τῶν τήν τε τοῦ εἰκοστοῦ ἐπωνυμίαν ἐχόντων, καὶ ἐν τῇ Γερμανίᾳ τῇ ἄνω χειμασόντων, εἰ καὶ τὰ μάλιστα μήθ' ὑφ' ἁπάντων Οὐαλερίειοι ἐπεκλήθησαν, μήτε νῦν ἔτι ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ χρῶνται, παραλαβὼν ἐτήρησε. Loquitur autem de Augusto atque illud nomen *Valeria*, jam sua ætate periisse, ut mirum non sit eum in lapp. non memorari. Fuit autem iste L. Valerius Flaccus in Asia anno U. C. DCLXVIII. a legato suo C. Fimbria interfectus. Atque quia ex eo Fimbria ipse exer-

citum tenuit, ideo milites eos, qui Dioni Valeriani sunt, Plutarchus Fimbrianos vocat in vita Luculli. Meminit ejus Valerii ipse Cæsar infra, cum ait, c. 53. in eo fuit numero Valerius Flaccus L. filius ejus, *qui prætor Asiam obtinuerat. Vossius.* Vide etiam Cellar. utroque loco. At Mss. Cujac. Petavian. Leid. pr. Scalig. et Voss. habent *qui fuerant Valeribus.* Unde non temere Cl. Gruterus judicat hic latere loci nomen. *Valeria* certe Hispani oppidi nomen est.

2 *Quod appellatur chara*] Disputant docti, quæ hæc* radix sit. Plinio *Lapsana* vocatur XIX. 8. 'Nec non olus quoque sylvestre est trium foliorum' (*triumphorum* alii legunt) 'Divi Julii carminibus præcipue jocisque militaribus celebratum. Alternis quippe versibus exprobravere, lapsana se vixisse apud Dyrrhachium, præmiorum parsimoniam cavillantes.' Sed alio loco XIX. 5. de generibus brassicarum loquens ait: 'Etiam unum sylvestre Græci cheram vocant, Pontici armon, alii leucen, nostri armoraciam, fronde copiosius quam corpore.' Armoraciam Isidorus XVII. 10. exponit *lapsanam.* Theophrastus l. IX. φύεται δὲ παρ' αὐτοῖς (de Arcadibus loquitur) ὅ τε ἐλλέβορος ἀμφότερος, καὶ ὁ λευκὸς καὶ ὁ μέλας, ἔτι δὲ δαῦκον δαφνοειδὲς κροκόεν, καὶ ἣν ἐκεῖνοι μὲν ῥάφανον ἀγρίαν καλοῦσι, τῶν δ' ἰατρῶν τινὲς κέραν. Hic quoque brassicæ sylvestris nomen facit *ceram:* quantillum hoc abest a *chera?* Quare illa *chara* Cæsaris, et *chera* ac *lapsana* Plinii, deinde et *cera* Theophrasti eadem radix esse videtur. Carolus Clusius ambigebat, an Tataria Hungarica ea esset herba, de qua loquitur Cæsar: an vere, judicare non est meum. Illud dicere audeo, Plinium et *armoraciam*, et *lapsanam*, et *cheram* pro eodem sumsisse. Alii vero, qui ad Dioscoridis κᾶρον nos remittunt, multum falli videntur. *Vossius.*

R. Steph. *lacti:* frustra. Nemes. Cyneg. vs. 206. 'Bacchi latices Tritonide oliva Admiscere.' Plura vide ad B. Alex. c. 56. 'Mixtam dolore voluptatem,' uti est in Mss.

4 *Ex hoc effectos panes cum in colloquiis Pompeiani, &c.*] Contra ea tradit Appianus Bell. Civ. l. II. p. 465. seq. Ὅτι αὐτόμολοι Πομπηΐῳ τοιούσδε ἄρτους (τὴν πόαν ἀρτοποιηθεῖσαν) προσήνεγκαν, ὡς εὐφρανοῦντες ἰδόντα· ὁ δὲ οὐχ ἥσθη, ἀλλ' εἶπεν, Οἵοις θηρίοις μαχόμεθα. Vide et Suetonium in Julio c. 68. At a Cæsaris narratione stat Plutarchus in Cæsare p. 726. *Davis.*

XLIX. 5 *Frequenter etiam*] Sic Scaliger Aldum secutus, et reliqui deinceps ediderunt: bene, si ex Mss. auctoritate dignis. Certe mei omnes, et Edd. Vett. reliquæ dant *Libenter:* quod non video, cur mutari debuerit. Præterea in iis dein scriptis et excusis non comparet τὸ *etiam:* quod tamen ejici temere nolim.

8 *Odore tetro ex multitudine cadaverum*] Sic reposui ex Mss. Ciaccon. et Norvic. ac ita laudat J. F. Gronovius Observ. IV. 17. cum in vulgatis edatur *odore tetro, et multitudine cadaverum;* inepte prorsus: unde enim teter odor nisi ex multitudine cadaverum? aut cur ob multitudinem cadaverum mala valetudine uterentur Pompeiani, si fœtorem non emittebant mortuorum corpora? *Odor ex multitudine cadaverum* idem est ac odor multitudinis cadaverum, ut paullo ante *corticem ex arboribus* pro arborum cortice posuit; nec aliter hujusce libri c. 58. *frondem ex arboribus* dixit. *Davis.* *Ex* est in Mss. cunctis, quos vidi, et Edd. Vascos. Steph. Stradæ, Gryphii post. aliisque: sic 'vulnera ex prœliis' c. 106.

10 *Aquæ summa inopia affectos*] In Ms. quidem Ciaccon. est *afficeret;* at reliqui omnes vulgatam lectionem constanter retinent. Hoc tamen non impediit, quo minus Pet. Ciacconius

cludendam censerent, quibus succinit J. F. Gronovius Observ. IV. 17. Non accedo; simili enim modo Vitruvius Archit. I. 1. 'Hostes horrescerent timore eorum fortitudinis affecti.' Locutio sane carpi non potest; nam *malo affici* dixit etiam Phædrus Fab. I. 5. 10. *Davis.* *Afficeret* etiam Leidens. sec. Reliqui omnes *affectos* retinent, et Cæsarem præcipue sapit istiusmodi plenior constructio, ut bene hic notat Clarkius. De ipsa phrasi adi notata ad B. G. VII. 17. 'summa difficultate rei frumentariæ adfectus exercitus.'

21 *Melius succedere tempus*] V. c. noster *subtrere*, Ms. Cujac. et Norvic. *subterere*, Pet. *subterire*. An corruptum est ex *subvenire? Vossius.* Sed præstat vulgata lectio. Quam et in Ms. Regio reperi. *Clark.* *Subterere* invenitur quoque in Lovan. at *subterrere* in Leid. pr. et Vossiano. An *succurrere? Tempus* male Ciacconius tentat delere, uti et legere *videbatur*. Pompeiani videbant, Cæsarianis quotidie tempus melius succurrere, iisque spem majorem maturitate frumentorum proponi.

L. 3 *Silentio adversi universas intra multitudinem sagittas conjiciebant*] In aliis codd. erat *silentio adgressi*. Sed *adversi* in v. c. nostro et Ms. Cujaciano legitur; qui et pro *intra* habet *inter*: et sic quoque Pet. at pro *universas* in Pal. et Bong. scribitur *universam*. *Vossius.* Sic edidit Jos. Scaliger; ac ita sane scribitur in Mss. Voss. Cujac. Petav. et Norvic. nisi quod illi *inter multitudinem* exhibeant. Ex hac tamen lectione nihil sani possum exsculpere. Editt. Rom. Ven. Beroald. *Silentio aggressi universam intra multitudinem;* unde rescribendum crediderim *silentio egressi universam intra multitudinem, &c.* Sic B. G. VII. 11. 'Silentio ex oppido egressi.' Ac cap. 36. 'Silentio noctis Cæsar ex castris egressus.' Vide et ejusdem *universas intra multitudinem sagittas conjiciebant.* Locus manifesto corruptus. Ms. Reg. et Editt. aliquot veteres, pro *adversi*, habent *adgressi;* unde Davisius optima conjectura rescribit, *egressi.* Hæret tamen sequens vocabulum, *universas.* Davisius ex Codicibus quibusdam reponit, *universam.* Sed et etiamnum paullo languidior erit sententia. Ego, si conjecturæ indulgere liceret, scriberem equidem *innumeras. Silentio egressi,* innumeras *intra* (vel *inter*, ut in quibusdam Codicibus est,) *multitudinem sagittas conjiciebant. Clark.* *Adgressi* etiam est in Codd. Voss. Petav. Palat. Bong. item Edd. Med. Vascos. Aldi, Steph. Gryph. &c. in quibus præter Mediol. est *in mult.* ut habent quoque Palat. et Leid. sec. qui dant etiam *universam* cum Bong. *Adgressi universas* possent jungi, scilicet *cohortes* vel *munitiones*. Sic certe sensus constabit: quare ejeci illud *adversi*. *Universam in multitudinem* non dubitat esse verissimum Hotomannus.

6 *Ut alio loco ignes facerent, alio excubarent*] Postremæ duæ voces ab omnibus Mstis absunt. In v. c. nostro quoque est signum hiatus. Et nihil certius est quam deesse complura. Desideratur autem, quo abierit Cæsar; et initium irruptionis Pompeianorum: an plura non facile dixerim. *Vossius.* Verba hæc *alio excubarent*, uncis inclusi, diversisque characteribus expressi, quia neque in ullo Codice Msto reperiuntur, neque etiam in Edd. primis, uti nec Ven. Vascos. Steph. aliisque. Ab Aldo videntur adtexta, ut lacunam ex parte suppleret.

LI. 9 *Aliæ enim sunt legati partes, atque imperatoris*] Hanc quidem lectionem retinent editt. vett. præplacet tamen ea, quam in Ms. Norvic. reperi; hic enim habet *aliæ sunt legati partes, aliæ imperatoris.* Sic etiam in

sua p. 198. editt. Londin. *Davis.* *Aliæ imperatoris* omnino præfero cum Davisio: præsertim cum accedat auctoritas Petaviani Codicis. Ineptissime est in Leid. sec. *Non sunt legati partes, atque i.*

10 *Omnia*] Uncis hanc vocem inclusit Scaliger, ut suspectam. Certe abest a Lovan. Palat. Leid. sec. ac Ciacconii.

Alter libere ad summam rerum consulere debet] Nihil agunt Ursinus et Ciacconius, cum locum sanum corrigere nituntur. *Ad summam rerum consulere* est *consulere rebus* secundum τὰς περιστάσεις, quod imperatoris est. At *consulere de summa rerum,* quomodo emendatum frustra volebat Ciacconius, est *cum aliis communicare consilium de summa rerum.* Unde ipse Cæsar, ‘neque de summa belli suum judicium, sed imperatoris esse existimat.’ Hic judicare de summa belli, et consulere ad summam rerum, unius viri sunt, nimirum solius imperatoris. Miror doctos adeo viros in tam facili re cœcutire et errare potuisse. *Vossius.* Lipsius margini adleverat frustra *ac summæ rerum.* Melius tamen quam *de summa.*

13 *Quæ res tamen fortasse aliquem casum*] Ciacconius conjicit *cum res tanta,* vel *si res tanta.* Sed illud *tamen* suspectissimum mihi, in Petaviano non reperiri gaudeo. *Vossius.* Abest etiam a Ms. Norvic. *Davis.* Editi omnes *quæ res* tamen *fortasse, &c.* Sed perperam. Jam enim mens authoris fuisset *quæ res tamen fortasse bene cecidisset.* At vero illud *fortasse aliquem reciperet casum* neque de *felici* eventu, potest satis Latine dici; neque, si posset ita accipi, non esset languide admodum dictum; cum jam supra dixisset Cæsar, (quod erat multo fidentius,) *plerosque existimare bellum eo die potuisse finiri.* Omnino igitur, omissa voce *tamen,* recipienda ea est lectio, quam in Codice Petaviano Vossius, et in Eliensi Davisius repperunt, *Quæ res fortasse aliquem reciperet casum.* Ut adeo dicat Cæsar, in excusationem Sullæ; quamvis plerique existimarent bellum eo die potuisse finiri, tamen sine imperatore Sullam sapienter noluisse prælio decertare, quod ea res fortasse aliter, quam existimatum est, cadere potuisset. Veruntamen, cum plerique Mss. retineant *tamen;* idque in plerisque eorum scriptum sit *tñ;* quæri potest, annon legi queat, *Quæ res* tum *fortasse, &c.* vel, cum in Vossii Ms. uno, pro *tamen,* scriptum sit *ante;* suspicetur quis legi posse, *quæ res* tanta *fortasse, &c.* Sed præstat ea, quam edidimus, lectio. *Clark. Tanta* conjecit etiam Ciacconius. Placet mihi *tum fortasse.* In Leid. sec. et Palat. est *q. tamen res.*

20 *Duxerant*] Ita ex Mss. Reg. et Vossii et Edit. Rom. restitui. Al. *deduxerant. Clark.* Optime reposuit simplex verbum Cl. Clarkius; atque ita inveni in Carrar. Leidensibus, Lov. et Edd. Ven. Flor. Med. Nec dubito, quin sit in aliis. *Ducere rem* est prolongare, extendere, ut *ducere bellum, &c.* Vide ad B. G. I. 16. *Deducere* hic locum non habet.

22 *Ut telum tormentumve missum adjici non posset*] An tormentum quoque mittitur? Contra mentem Cæsaris hoc, et contra rationem ipsam. Lego ex v. c. nostro et Palat. ac Bongars. *telum tormento missum.* Nisi malis, ne illud *ve* penitus pereat, legere *tormento emissum.* Parum certe refert. *Vossius.* Editt. nullo sensu habent *telum tormentumve missum:* sed lectionem, quam recepi, diserte exhibet Ms. Norvic. eamque in aliis Codd. inventam probarunt Vossius et Marquard. Gudius ad Phædri Fab. IV. 3. Sic ‘tormento missa tela’ apud Hirtium B. G. VIII. 14. Seneca de ira I. 9. ‘Tormentis exprimuntur tela;’ nemo autem fando accepit, tormenta cum telis simul esse missa. *Davis. Ut telum tormento missum adigi*

non posset. Ediderat Scaliger, (quod in plerisque Mss. et Editt. veteribus est,) *ut telum tormentumve missum, &c.* Ad quod D. Vossius, An tormentum, inquit, quoque mittitur? Contra mentem Cæsaris hoc, et contra rationem ipsam. Davisius autem, Editi, inquit, nullo sensu habent, *telum tormentumve missum*: neminem enim fando accepisse, tormenta cum telis simul esse missa. Itaque emendant, *telum tormento missum.* Non infeliciter sane, neque sine auctoritate. Sic enim Vossius scriptum in tribus Mss. Davisius in Eliensi repperit. Addo, in omnibus fere Mss. et Editt. veteribus alterum illum locum, (infra c. 56. l. hujus) scriptum esse, *telo tormentove adigi;* quod Scaliger et Recentiores ediderunt, *telum tormentumve adjici.* Id quod eam, quam et in priore loco intulerunt Vossius et Davisius lectionem, haud parum firmat. Nihilo tamen minus, siquis rem attentius perpenderit, videbit (opinor) neque veterem illam, quam secutus est Scaliger, lectionem adeo absonam esse prorsus atque absurdam. Etenim primo, creditu multo facilius est, Librarios ex inusitatiore illa, *telum tormentumve missum*, usitatiorem excudisse locutionem, *telum tormento emissum;* quam ut, e contrario, usitatiorem inusitatiore mutaverint. Deinde; quum et Plinio, *tormenta* dicantur *missilia;* et apud Ciceronem, *emissiones* legantur *balistarum:* quidni et Cæsari *tormentum* recte dicatur *missum?* Ut adeo, *telum tormentumve missum adigi non posse*, ita accipiatur, ut dicat, *telum* neque *Manu* neque *Tormento* missum eo adigi posse. Judicet Lector eruditus. *Clark.* Nemo negare potest; quin *telum tormento missum* Latinissime dicatur: eoque facit Lovan. Cod. *tormentove m.* et Leid. pr. *tormentorum m.* Nihilominus putem ego *telum tormentumve* sana esse, et a librariis ... tata. Optime jam olim Gruterus, qui prius conjecerat quoque *tormento emissum*, distinxit, *telum* a Cæsare vocari missile manu, at *tormentum* machina excussum: adeo ut *tormentum* apud nostrum non solum machinam, sed etiam telum ea excussum significet, quod idem bene advertit Clarkius. Ex qua observatione patet non esse mutandum quoque c. 56. 'Uti ne in eam telum tormentumve adigi possit.' B. Gall. IV. 25. 'Atque inde fundis, sagittis, tormentis hostes propelli.' B. Civ. II. 11. 'Musculus a nostris ex turri telis tormentisve defenditur.' c. 14. 'E muro sagittis tormentisve fugientes persequi.' Clarius infra c. 63. 'tormentis cujusque generis, telisque terrebant:' et Hirt. B. Alex. c. 19. 'Eos tormentis ex navibus, sagittisque depulerant' Immo ipsum *tormenta mittere* adhibet auctor, nec interpretum quisquam scrupulum movet II. 9. 'Fenestrasque ad tormenta mittenda in struendo reliquerunt.' Immo et aliis auctoribus *tormentum* hoc sensu in usu fuit. Clar. Wasse in notulis ad me missis notavit Statii locum Theb. IX. 145. 'Non illum inpacta moverent Tormenta:' nec non X. 859. 'Nam jaculis, cœloque vagis spes unde sagittis? Verum avidi et tormenta rotant, et molibus urgent.' Uti et Curt. IV. 2. § 9. 'Non tormenta, nisi e navibus procul excussa, mitti.' At summus Gronovius, invitis licet Mss. legit ibi *tormento:* et apud Livium XXIV. 34. 'Ut non solum missa tormento, sed etiam quæ pondere suo provoluta essent, graviter in hostem inciderent:' ubi olim perperam etiam *tormenta* edebatur. Rectius e Plinio adfertur *missile tormentum*, ut loquitur de *jaculo* serpente VIII. 23. Eodem sensu Hispan. B. Auct. c. 13. 'balista missa turrem dejecit.' Dein *adigi* tam hic, quam infra constanter exhibent Mss. cuncti

cui ad B. G. IV. 24. 'In litus telum adjici posset.'

24 *Communit*] Ob verba præteriti temporis, quibuscum hoc committitur, lege ex editt. Ven. Steph. *communiit*, vel ex Ms. Norvic. et impressis Rom. Beroald. *communivit*. Utrum eligas, nihil refert. *Davis*. Optime postulante ipsa Temporum ratione, et adsentientibus Mss. Reg. et Vossii. Al. *communit*. *Clark*. *Communiit* hic prætuli quoque cum Ms. Lovan. aliisque et Edd. Vascos. Gryph., &c. *Communivit* est in Leidd. Voss. et Ed. Med.

LII. 2 *Pariter—tentaverat*] Simul, eodem tempore. Justinus XVII. 11. 'Regnum Macedoniæ cum vita *pariter* amittit.' Sallustius Jug., c. 68. 'Pariter cum occasu solis.' Abest sane vox a Ms. Norvic. quod hanc ejus potestatem non caperet Librarius. *Davis*.

LIII. 3 *Ad* II *milium numero*] Locum hunc non esse corruptum ostendit similis locutio supra, B. G. II. 33. 'Occisis ad hominum milibus IV.' Cujusmodi constructionis exempla et ex aliis bonis auctoribus affert Cellarius. Aut igitur usurpatur *ad* adverbialiter; sicuti *circiter*; aut potius subest Ellipsis *ad summam* hoc in loco; *ad numerum* in priore illo. *Clark*. Lovan. Bongars. tert. et Norvic. habent *ad duo millia numero*, quemadmodum Faërnus etiam reponendum censuit. Carrar. autem, *ad duorum millium numerum*, nec aliter Gryphius ac Stephanus ediderunt. Movendam tamen haud puto receptam lectionem, nam præter Sicennæ locum, qui legitur apud Nonium in *binum millium numero*, quemque Ciacconius adduxit; Suetonius in Julio c. 20. 'ad viginti millibus civium' dixit, et 'occisis ad hominum millibus IV,' noster de B. G. II. 33. Ac 'ad viginti matronis per victorem accitis' Livius VIII. 18. *Davis*. cur. sec. *Numerum* est etiam in novitiis nonnullis Edd. Rectius Mss. plerique habent *ad duo milia numero*. B. Afric. c. 79. 'vim hostium ad IV milia numero sustinere.' Sed Petavianus cum Edd. Vetustissimis servat *ad* II *milium numero*. Palat. *ad eorum mil. numero*. Plura si vis exempla, vide de præpos. *ad* et *numero* ad VIII. 4. 'ad II milia nummum:' et B. G. I. 49. 'hominum numero XVI milia:' vel etiam ad Hirt. B. Afric. c. 23. 'numero ad II milium,' vel *ad numerum*. Pro *haberetur* Ciacconius volebat *iniretur*. Sed vide ad VII. 75. 'frumenti rationem habere possent.' *Iniretur* si in Mss. esset, sequerer: vide ibid. c. 71.

13 *Inventa sunt in eo foramina* CCXXX] Sic vulgati et Petavian. codex. Sed Pal. CXX. et Bong. *centum* XX. Et sic quoque Suetonius *centum viginti ictibus*, item Celsus. Quare ita emendo, nec sola Plutarchi auctoritas mihi tanti est, ut ideo et Suetonium et Celsum in mendi suspicionem trahi velim. *Vossius*. Cellarius quoque e Suetonio et Val. Max. III. 2. reposuit CXX. qui cum Manutio docet, a Plutarcho numerari tantum *centum et triginta;* atque ita esse in Ms. Regio testatur Clarkius. Nec aliter Leid. sec. Verum Scal. et Leid. pr. dant CCXX. Sed hæc incerta. Adi viros doctos ad Suet. c. 68. item Flor. IV. 2. 41. Barth. ad Stat. Theb. II. 606. Nam et de sagittarum numero intra vallum invento non constant. Suetonius CXXX *milia* dicit: unde pro *circiter* Manutius, Ursinus, et alii hic *centum* reponunt, vel contra *circiter* in Suetonio.

14 *Donatum m. d. ab oct.*] Editi habent *donatum millibus ducentis* æris; sed vocem illam *æris* suspectam habent viri docti. Testatur Ciacconius eam ex Codice suo abesse, et Davisius abesse eam ex Codice Eliensi; sed falluntur. Non enim prorsus abest. Sed in istis Codicibus scriptum est *atque:* id quod alii mutarunt in *æris*. Ms. Regius plane exhibet *donavit*

millibus ducentis, atque *ab octavis, &c.* Quam demum veram esse existimo lectionem. *Clark.* Cum Regio facit Leid. sec. sed, ut opinor, interpolate. Edd. Vett. usque ad Scaligeranam exhibent *donavit milibus ducentis æris* (vel *ær. duc.*) *atque ab.* Ursinus testatur in suo Codice esse *donatum M. ducentis ab oct.* ut edidit Clarkius. Sed reliqui Mss. mei præbent *donatum m. duc.* (solus *æris* addit Bong.) *atque ab oct. ord.* An *donatum iri* reliquit Cæsar? An vero constructio est *pronunciavit donatum*, ut et scilicet pronunciavit, *se transducere, &c.?* sed potius ulcus latere puto in τῷ *atque.* Videant acutiores.

15 *Primipilum*] Cum *Primus pilus* ordo sit, *Primipilus* is qui ordinem ducit; sermo autem hic sit, non de homine, sed de ordine; merito existimant viri doctissimi Aldus Manutius, et Cellarius, rescribendum hic ex antiquo Codice *ad primum pilum. Clark.* Sic et Ciacon. Ipse Centurio vocatur *primus pilus*, *primi pilus*, et *primipili.* Vide ad B. G. II. 25. Sed an Ordo vocari possit *primipilus* pro *primuspilus*, dubito. Mei tamen Codices mordicus id retinent. Posset conjici legendum *ad primi pili* sc. ordinem. Sed fors *primipilus* pro ipso ordine ponitur, ut *princeps* et *hastatus* pro illis ordinibus sumuntur: unde *ducere principem* apud Ciceronem. Adi Lips. de Mil. l. II. dial. 8.

18 *Frumento, vel speciariis militaribusque donis amplissime donavit*] Locum depravatum jampridem ingens criticorum turba infeliciter tentavit: Victorius *frumento, veste diariis.* Cujacius *frumento veste cibariis.* Ellebodius *frumento, vestiariis.* Alii, *frumento, speciosisque aliis militaribus donis.* Omnes tantundem dixere, et Cæsarem ex eorum mente scripsisse nullus affirmare, quod sciam, ausit, certe probare nequibit. Ego primo legebam: *frumento, hastis puris, militaribus donis amplissime donavit.* Ubi ne id quidem satis placebat, reposui, *frumento, veste, armillis, militar. donis.* Nam armillas etiam datas totis cohortibus ex Livio probari potest, qui ait l. x. 'quatuor centuriones, manipulumque hastatorum, armillis aureisque coronis donat.' Sed egregia sunt Zonaræ verba Tom. II. Annal. qui percursis omnibus militaribus donis, tandem ait, καὶ οὐ κατ' ἄνδρα μόνον ἀριστεύσαντα ταῦτα ἐδίδοτο, ἀλλὰ καὶ λόχοις, καὶ στρατοπέδοις ὅλοις παρείχετο: *Atque hæc non uni tantum militi, qui strenue se gessisset, dabantur, verum et manipulis, ac totis legionibus.* Sed jam ne ipse quidem arbitror ita Cæsarem scripsisse: et succurrit conjectura, quam adeo probo, ut non dubitem ipsum Cæsarem ita scripsisse. Ea est: *frumento, veste, et aliis militaribus donis amplissime donavit.* Pretium autem est literas literis conferre, ne quis audaciæ hic locum esse putet: in vv. cc. erat *frumento vespe ciariis militaribusque.* Nos mutamus: *frumento, veste, et aliis militaribus donis.* Nam τὸ *que* quod voci *militaribus* adhæret, ortum est ex perturbatione sensus. Ita habemus hic duplex stipendium: et frumentum, haud dubie etiam duplex: nam id solitum arguit vetus lapis extra Eboram, cui inscriptum:

D. M. S.
C. ANTONIO. C. F. FLA
VINO. VI. VIRO. IVN.
HAST. LEG. II. AVG. TORQ.
AVR. ET. AN. DVPL. OB. VIRT
DONATO. IVN. VERECVN
DA. FLAM. PERP. MVN. EBOR
MATER. P. C.

Ubi vides torque aureo et annona duplici donatum ob virtutem: et idem est annona duplex, ac frumentum. Veste etiam Cæsar cohortem donavit; nimirum *pura.* Exempla obvia sunt: inter cætera hoc Livii lib. VII. 'Milites, qui in præsidio simul fuerant, duplici frumento in perpetuum; in præsentia singulis bobus binisque

tunicis donati.' Per alia militaria dona, intellige armillas, hastas puras, aut, quæ similia, obsidionales coronas, aut torques. *Vossius.* Locus in Mss. corruptus. Codices antiquissimi habent, *frumento, vespe, ciariis, militaribusque donis.* Unde Vossius felicissima conjectura extudit, *frumento,* VESTE, ET ALIIS *militaribus donis.* Nam illud *que*, quod voci *militaribus* adhæsit, ex sententiæ perturbatione ortum non dubitat. Mire firmat Viri doctissimi conjecturam, quod in Ms. Regio repperi; nempe voculam illam *que* post *militaribus* abesse; alteram autem voculam *et*, quam interposuit Vir doctissimus, item in Ms. post *frumentove* comparere. *Clark. Frumentove et speciariis.* Sic quidem exhibui, secutus Editiones primas, item Basil. Vascos. Steph. aliasque: quæ lectio invenitur etiam in Lovan. et Leid. sec. ac vindicatur a Jac. Durant. Casellio l. II. Variar. c. 15. Ut *speciaria dona* sint triticum, lardum, oleum, vinum, &c. quæ a JCtis *species* dicuntur. Mihi commentum non placet. Potius enim dixisset *frumentoque:* licet non negem, *ve* aliquando conjungere, non vero disjungere. Turnebus Advers. XXVII. 24. emendat *Veste, pecuniariis militaribus.* Ant. August. *fr. veste, pecunia aliisque militaribus d.* Victorio adsentitur Stewechius ad Veget. II. 7. 'Qui binas consequebantur annonas.' Vossio proxime accedit Faërnus *fr. veste, vel aliis militaribus donis.* De *pecunia* et *veste* et *aliis* donis vide ad Frontin. IV. 7. § 36. Etiam Mss. mei cum Edd. Beroald. Ven. &c. habent *frumentove speciariis militaribusque d.* Nisi quod *et sp.* sit in Lov. ac *que* absit a Voss. Immo conjectura *veste et aliis militaribus donis* egregie confirmatur a codice Leid. sec. qui dat *frumentove et specialiis militaribus donis.* In Leid. pr. est *militibusque donis amplissimis. Veste* placet: sed insuper videtur Cæsar dicere, se universam cohortem stipendio frumento vesteque duplici, sed speciatim aliquos ex cohorte singularibus donis militaribus donasse. Nec videntur librarii vulgarem vocem *aliis* tam mire corrupturi fuisse.

LIV. 4 *Alteram noctem subnubilam nactus*] Ait Ciacconius et Fulvius: 'vel illud *alteram* abundat, vel aliquid deest, quod de Pompeio dictum sit, qui subnubila nocte aut castra movisset, aut ad munitiones accessisset.' Falsum: nec abundat, nec deest quidquam. Statim enim præmisit Cæsar: 'Pompeius noctu magnis additis munitionibus.' *Vossius.*

5 *Exstructis o. castrorum portis, et ad impediendum objectis*] Deesse videtur *cratibus* aut aliquid simile: *et cratibus ad impediendum objectis, &c. Clark.* Non magis ego capio, quid sit *exstructis portis.* Ciaccon. conjicit *obstructis o. c. portis et fossis ad imp. objectis* ex B. Gall. v. 51. 'obstructis in speciem portis.' ac B. Civ. I. 27. 'portas obstruit, fossas transversas viis præducit.' *Obstructis* etiam margini adscripserant Lipsius et Perizon. immo ediderunt jam ita Vascos. Steph. Strada, Gryph. post. et liquido inveni in Scalig. ac Leidensi primo 'portasque obstrui' v. 50. et passim apud alios. Ill. Heins. excidisse putabat *terra*, ut fuerit *exstructis portis* et *obtectis terra.* Verum non potuit Pompeius tum demum exstruxisse portas. Non enim habuit castra sine portis. Nec videtur tunc eas obstruxisse: unde enim tunc egressus est et eduxit exercitum? Forte scribendum *destructis portis, et ad inpediendum objectis,* sensu clarissimo: et non comparet in Bong. Voss. nec Edd. primis.

LV. 2 *Et Q. Sabinum*] Non mala videtur Ciacconii conjectura qui rescribit *et C.* (scil. *Calvisium*) *Sabinum* jam supra memoratum. *Clark.* At melior est Glandorpii conjectura *eique Sab.* quam et oræ libri sui adlevit Lipsius. *Caius* ab Appiano vocatur et a nostro hujus libri c. 34. Numerum

autem *cohortium* excidisse non inmerito suspicatur Glareanus.

5 *Adjungit*] Videri possit legendum, *adjunxit*; propter præcedentem, *misit*. Sed hoc (ut dixi) non prorsus necessarium, cum tanquam præsens narretur res præterita. *Clark.* V. ad II. 26.

7 *Isthmum præmunire instituit, ut Achaia Fusium prohiberet*] Isthmum Achaicum, hic Corinthiacum intellige. Nam Achaiam temporibus hisce totam Græciam fere vocaverunt, quia cum ea a Romanis vinceretur, principatus Græciæ penes Achæos erat. At quærat quispiam, cur Lupus, Calenum Achaia prohibere cupiens, Isthmum præmuniverit. Nimirum ne in Peloponnesum penetraret: nam et hæc Achaia est: adeoque in illa est etiam Achaia, quam propriam vocat Ptolemæus. Etsi non illuc respexerit Cæsar: sed locutus sit more Romanorum, quibus in Achaia quoque Corinthus et aliæ Peloponnesi urbes censebantur. Absque hoc historiam intelligere nequeas. *Vossius.*

10 *Nonnullas per vim expugnavit*] Mss. et impressi vett. exhibent *nonnullas* urbes *per vim expugnavit;* sed eam vocem, jubente Pet. Ciacconio, omisit Jos. Scaliger; quod nollem factum: hic enim aliud est *urbs*, aliud *civitas;* illa vox ipsum oppidum denotat, hæc urbium incolas. *Davis.* *Nonnullas per vim expugnavit ; reliquas civitates, &c.* Ita ediderunt Scaliger et Recentiores. Davisius ex Mss. et Editt. Vett. omnino restituendum existimat, *nonnullas* urbes *per vim, &c.* propterea quod aliud sit *urbs*, aliud *civitas.* Quod quidem verissimum est. Et Mss. optimorum lectio sequenda. Defendi tamen potest Scaligerana lectio, quia tam queat *civitas* (hoc est, tota regio) expugnari, quam *urbs;* meliusque etiam cohærebit sequens illud *reliquas civitates*, si præcedens *nonnullas*, *civitates* itidem intelligatur, non *urbes.* *Clark.* *Urbes* e Glossa fuisse natum, suspicari posses e Lovan. qui habet *civitates.* Immo abest omnino a Leid. sec. Mihi tamen nequaquam abundare videtur. Civitatum sive civium voluntate nonnullas urbes recepit, nonnullas per vim expugnavit. Reliquas civitates sive regiones per amicitiam Cæsari conciliavit.

*11 *Amicitiæ Cæsaris conciliare studebat*] Ita primus Scaliger edidit, repugnantibus Mstis, in quibus est *amicitia.* Ego vero veterem lectionem repono, levi correctiuncula ex Petav. et vet. cod. nostro: *amicitia Cæsari conciliare studebat.* Opponit Cæsar, quod antea dixit, *per vim*, et *amicitiam.* Nobis usitatissimus mos loquendi, *met goeden wille ende vriendschap:* etiam, *met goedlyke onderhandelinge:* idem hic vult Cæsar. *Vossius.* Cum in plerisque Mss. sit *amicitia*, non *amicitiæ ;* mire placet D. Vossii conjectura, qui ex duobus Mss. quibuscum facit et Ms. Eliensis, reponit *Amicitia Cæsari conciliare;* ut scilicet illud *amicitia* opponatur præcedenti τῷ *per vim.* *Clark.* *Amicitia* Ciacconii et Faërni est conjectura, contra Mss. ni forte excipias Leid. pr. Rectum est *Amicitia*, i. e. per amicitiam, ut II. 28. *Contumelia*, i. e. per contumeliam: ubi vide plura. Cæsari itaque merito jam olim conjecit Hotomannus. Sic V. 4. 'eos Cingetorigi conciliavit.' VII. 15. 'Eam civitatem Arvernis conciliat.'

LVI. 4 *Uti ne in eum telum tormentum adigi posset*] Emendo ut supra ex Bongars. *telum tormento.* *Vossius.* Sic edidit Jos. Scaliger; at Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. repræsentant *telo tormentore adigi posset*, unde reponit Pet. Ciacconius, *tela tormentave adigi possent.* Sed rescribendum *telum tormento adigi posset*, ut habet Ms. Bong. probante D. Vossio. Hanc sane veram esse lectionem res ipsa clamat. Vide notat. ad hujusce libri cap. LII. *Davis.* *Telum tormento adigi*, edidit quoque

Clarkius. Nimis temere, ut vidimus supra. Mss. tamen omnes reliqui, etiam Ursini et Edd. primitus cusæ habent *telo tormentove adigi;* nisi quod in Palat. sit *telo tormentorio.* Quid si hic legamus? *uti ne telo tormentove adjici* scilicet acies *posset.* Ut dicatur *adjicere* vel *adigere telum* in aliquid et *adjicere telo:* i. e. tangere et ferire telo. Ampliandum censeo.

7. *Omnisque ejus exercitus*] Multo elegantius Petav. Scal. Lovan. Pal. et Voss. *omnis quidem exerc.* quasi dicat *at vero omnis.* In Leid. sec. est *omnis exerc.* Leid. pr. hæc a voce *Pompeius* usque ad finem capitis non agnoscit. Hæc vis voculæ *quidem* jam in Lexicis notata est.

8 *Telis ex vallo adjectis*] Sic vulgo e conjectura Manutii nunc edi videas: cum Brutus conjecerit *objectis,* et in Edd. Vasc. Steph. Gr. post. sit *injectis.* Frustra *Abjectis* habent Mss. omnes et Edd. principes. Optime, quod et bene retinuit Cellarius. Dicit auctor totum exercitum potuisse protegi a telis, quæ temere e vallo jacerentur, si hostis invadere voluisset. Vide ad v. 48. 'Ut tragulam intra munitiones castrorum abjiciat.' Non vult, tela adjici potuisse usque ad exercitum, sed potuisse mitti supra caput militum in quoscumque aggressores.

LVII. 18 *Non admittitur. Castigato Scipione a Favonio*] Sic quidem interpungunt editt. veteres; quas secuti sunt Just. Lipsius, et Jos. Scaliger, quod mihi sane mirum videtur, cum ipse sensus ostendat eam distinctionem esse vitiosam. Emenda *ad colloquium non admittitur, castigato Scipione a Favonio, &c.* Objurgarat Scipionem Favonius, quod mandata Cæsaris libenter audiisset: quam ob caussam postea Clodius in colloquium non admittitur. Si vulgatam interpunctionem serves, hiulca erit oratio. Mss. et Editt. Vett. est *fructus:* corrupte. Ciacconius emendat, *strictus:* Quod durum est. Davisius edidit, *Frons—deficiebat. Clark.* Nimis audacter Cellarius, Amstel. Lugd. et Davis. ediderunt *frons deficiebat,* conjecturam sequentes Faërni, qui volebat *frondes deficiebant.* Quum in Vett. Edd. sit *fructus deficiebant:* quomodo item habent Cujac. Pet. Bong. Leid. sec. Voss. Lovan. et alii. Quod mutare non ausus sum, licet *deficiebat* sit in Scalig. et Palat. In Leid. pr. tantum legas *herbæque deficiebant. Fructus* Corruptum esse divinaveram ex antiquo *fruns.* Hanc conjecturam dein confirmatam deprehendi a Magno Vossio, de Anal. I. 33. legenti *frus deficiebat:* cui accedo.

15 *Corruptis equis macie*] Non multo aliter cap. 64. *corruptum timore* dixit. Sed et auctores *corruptum* pro macilento usurpant. Plautus Amphit. Act. V. Sc. I. 6. 'Corrupta sum, atque absumta sum.' Phædrus Fab. II. 8. 21. 'Et quia corruptos nuper viderat boves.' Similis est verbi ratio apud Propertium El. III. 13. 20. *Davis.*

LIX. 2 *Principatum in civitate*] Lov. Leid. pr. Scal. Palat. Bong. *in civitatem.* Quod non haberi debet pro nihilo. Auctor tamen B. G. I. 3. 'Principatum in civitate obtinebat.' De hoc casu alibi multa congessimus.

12 *Stipendiumque equitum fraudabant*] Usitatior est loquendi formula *stipendio equites fraudabant,* at hujusce non desunt exempla. Hyginus Fab. LXXXIX. p. 144. 'Quod et ipsum Laomedon fraudavit;' ubi vide Th. Munckerum. Eodem modo locutus est idem scriptor Fab. CCXXIX. *Davis.* Vide Cl. Drak. ad Liv. IV. 12. § 10.

LX. 2 *Rem distulit*] In Ciaccon. Ms. est *dispulit:* unde conjicit *rem palam dispulit:* quasi non crederet veram, se simulans vulgo. Frustra.

4 *Ex sua amicitia omnia exspecta-*

bigam delevit Pet. Ciacconius, cujus judicium secutus Jos. Scaliger, eas voces in sua editione uncinis cinxit. Mihi quidem stat, locum esse corruptum, sed qui leniore medicina sanari possit, si legamus *ex sua amicitia omnia sperarent, et ex præteritis suis officiis reliqua spectarent.* Elegans hicce *spectandi* usus videtur in caussa fuisse, cur imperiti Librarii *nostrum* corruperint. Alioquin hæc verba passim inter se confunduntur. *Davis.* Ciacconius et Scaliger delent *reliqua sperarent.* Sed isto modo hiulca fit et inelegans oratio. Davisius emendat, *omnia sperarent ;—reliqua spectarent.* Sed nec hoc Cæsarem sapit. Ego, siquid mutandum, scriberem potius ; *omnia sperarent,—reliqua exspectarent.* Nam licet *spectarent* idem nonnunquam sit ac *exspectarent ;* at non tamen hic videtur satis eleganter convenire. Sed præstat omnibus vulgata Lectio. Nisi hujusmodi forte magis placeat transpositio ; *ut ex præteritis suis officiis omnia exspectarent, et ex sua amicitia reliqua sperarent.* Sed sine Codicibus nihil audendum. *Clark.*

6 *Illis offensionem et contemptionem ad omnes attulit*] Editi male distinguunt, *illis offensionem, et contemptionem ad omnes ;* quasi inter se opponerentur *illis* et *omnes.* Cum sensus sit, *attulit offensionem et contemptionem illis ad omnes.* *Idem.*

16 *Id difficilius v.*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii *id* facinus *visum est.* Ut forte legi debeat *id* facinus difficilius *visum est.* *Clark.* *Facinus* est quoque in Petav. *facilius* in Leid. pr. et Scalig. a m. pr.

18 *Perinde ac satisfacere*] Sic Ciacconii liber, cujus fidem secutus est Jos. Scaliger. Reliqui omnes *perinde ac* suis *satisfacere ;* quorum consensus non est spernendus, cum huic verbo *Dativum casum* alibi Cæsar adjunxerit. Sic B. G. I. 14. ‘Si Allobrogibus satisfaciant, sese cum iis pacem facturum.’ Et c. 41. ‘Egerunt, uti Cæsari satisfacerent.’ Ac iterum B. G. VII. 89. ‘Morte sua Romanis satisfacere, seu vivum transdere velint.’ Vide et scriptorem de Bello Hisp. c. 22. *Davis.* Reperitur *suis* in omnibus codicibus. Et in Ciacconii si defuit, Librarii id incuriæ tribuendum. *Clark.* Etiam cuncti mei tum Edd. Vett. agnoscunt *suis,* ut debent, nisi quod in Lovan. sit *iis.* V. Tenn. ad Front. I. 9. in f. *satisfacere imperatori.* Sed et constanter exhibent omnes *proinde.* Vide ad c. 1. hujus Lib. ‘proinde æstimans, ac si usus esset.’

LXI. 5 *Omnia s. præsidia circumduxit*] Bene Scaliger cum Ursino ejecerunt *per,* quod addiderant Vascos. Steph. Gryph. Aldus, aliique. Sed in nullo Ms. nec Edd. vetustissimis comparet. Frontin. III. 15. 5. ‘Horrea circumduxerunt captivos.’ Sæpe præpositionem verbo loco nominis jungi observarunt viri docti. Infra B. Afric. c. 78. ‘turmas circumfundi.’

8 *Vulgo vero in Ep.*] Mss. nonnulli *vulgo vero* universi *in Epiro.* Quam vocem *universi* existimant viri docti interpretamentum esse τοῦ *vulgo,* et e margine irrepsisse. *Clark.* *Vulgo vero universi* exstat in optimis libris Petav. Scalig. Lovan. Leid. pr. sec. Palat. et Edd. Ald. Vasc. Steph. Gryph. aliisque ; eamque vocem contra Mss. suos male Manutius et Ciacconius proscripserunt. *Vulgo universi* dictum, ut *plerique omnes, deinceps reliquis diebus :* de queis vide ad B. G. II. 30. v. 40. ‘paullatim spatio temporis,’ in B. Alex. c. 5. *hercule certe,* Ter. And. II. 2. 10. *universi omnes* apud Plant. et Apul. V. Voss. de Constr. c. 59. et 63. *curiose sedulo, undique omnifariam,* &c. *totus universus, totus integer* Plauto et Gellio. Vide Gronov. ad XIII. 30. et similia multa apud Cæsarem aliosque. Adi Cort. ad Plin. Ep. II. 17. p. 163.

et Comm. ad Apul. Met. l. I. p. 13. Ed. Pric.

13 *Et custodiarum varia diligentia animadversa*] Hæc Scaligeri lectio, quæ in Palat. quoque ac Bong. reperitur. In prioribus editt. erat *vera diligentia;* pessime. Vera est *custodiarum viribus ac diligentia*, quomodo disertim in Petaviano, optimo codice (et Msto Norvic.) legitur. V. c. noster *viria diligentiæ;* Cujacianus *viria diligentia;* nimirum *viribus ac* primo depravatum in *viria*, postea in *vera*. *Vossius.* *Viria diligentia* exstat quoque in Leid. pr. In reliquis *varia* præter Lovan. qui habet *vera*. *Viribus ac* e Petav. recepit cum Cellario Clarkius. Forsan tamen aliud quid latet; nam pro *et cust.* in Cujac. Scalig. Lovan. Leid. pr. et Voss. scribitur *in custod.* quasi fuerit *et custodiarum vicibus indiligentia an.* Vide ad II. 7. 'Indiligentiæ iracundia:' ubi Mss. plerique etiam perperam *diligentiæ*. *Tempora rerum* sunt obportunitates, occasiones. Mire interpolat Ciacconius *et sp. locorum a custodia vacuis diligenter animadversis: præterea ut.*

LXIII. 1 *Vallus contra hostem in altitudinem pedum* X] Vallus proprie est Stipes. Servius ad illud Virgilii Georg. II. 25. 'Quadrifidasque sudes, et acuto robore vallos,' ait 'Bis idem dixit; nam et valli et sudes idem sunt.' Vide et eundem Grammaticum ad Æn. IX. 146. ac X. 120. Vegetius III. 8. 'Supra quem (*aggerem*) valli, id est, sudes, vel tribuli lignei per ordinem digeruntur.' Hic autem et sæpius hoc in capite munitionem ex stipitibus concinnatam denotat. *Davis.* Hoc tamen non impedit, quo minus valli pars interior fuerit terra, quam ex fossa eruerant, repleta. Vide Bedam H. E. I. 5. *Idem*, cur sec. *Vallus* hic ponitur pro tota munitione, e vallis constante, quæ aliter *vallum* dicitur: quomodo hic est in Leid. pr. sec. Lovan. Cujac. Palat. Bong. et Edd. ante Aldum. Sed statim sequitur 'conversus vallus, duplicem vallum' et' in exteriorem vallum,' &c. Adi Gronov. Obs. III. 18. et Hirt. Bell. Alex. c. 2. 'triplicem vallum obduxerat. Erat exstructus saxo.'

9 *Millia passuum—XIIX munitiones erat complexus*] Sic quidem Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. At ex Codice Ciacconiano rescribendum arbitror *munitionibus erat complexus;* id quod Latinitas videtur postulare. *Davis.* *Munitiones* ferri non potest. Ego minori mutatione scribo *munitione*. *Clark.* Mihi tota vox suspecta est irrepsisse e margine vel sequentibus: præsertim cum in Mss. plerisque scribatur *munitiones* XVII. quem numerum interim reposui auctoritate Codicum Ciaccon. Petav. Scalig. Pal. Leidensium, et Voss. Quamquam puto scribendum esse XXXVII cum Lipsio de Mil. l. V. d. 13. ubi vide rationes, et confer etiam c. 44. hujus libri: unde saltem patet, numerum in Mss. et Edd. hic et in Floro nimis parvum exhiberi. Posset et scribi *milium:* nam in nonnullis Mss. ut solet, exaratur tantum *mil. pas.* Immo sic alibi loquitur noster. Vide ad V. 42. 'milium X in circuitu munitionem perfecerunt.'

15 *Nostræ cohortes*] Mss. Ciaccon. et Vossii habent *inter c.* Scalig. *n. coh.* Non male conjicit Ciacconius *tres.* Certe numerum excidisse opinor. *Nonæ legiones* est in Leid. pr. *nova lege* in Leid. sec.

16 *Excubuerant*] Mss. Petav. Leid. pr. sec. Lov. et Ciaccon. *Excubaverant.* Quod recipiendum arbitror. Adi Cel. Burm. ad Ovidium Art. Am. II. 319. 'si male firma cubarit:' et supra B. Civ. II. 7.

Pompeiani exercitus: novusque eorum adventus e.] Uncis Scaliger inclusit vocem *exercitus*, ut suspectam. Certe de uno exercitu non solet ita

ad c. 97. Verum alibi latere ulcus puto. Nam illa *novusque eorum*, quæ non satis capio, absunt a codicibus Petav. Cujac. Lovan. Leid. pr. et Voss. Forte *Pompeiani; exercitusque inopinus adventus exstitit*, vel simile quid. De vi verbi *exsistere* in subita et inopinata re vide ad VI. 5. Dein *simul* pro *simulque* exhibui eorumdem Codicum, uti et Palat. Leid. sec. et aliorum auctoritate.

18 *In anteriorem vallum tela jaciebant*] Alii legunt *in interiorem vallum*: ego emendaveram *exteriorem*, quod statim interioris munitionis fit mentio. Postea ita omnino reperi scriptum in meo veteri libro, ait Ciaccon. Hanc lectionem confirmat Joan. Fr. Gronovius Observat. III. 18. *Davis. Anteriorem* est a conjectura Faërni contra ejus ævi Latinitatem. Vett. Edd. *inter*, cum Voss. Petav. Bong. sed *exteriorem* scribendum, res ipsa docet, et confirmant Mss. Leid. pr. sec. Lovan. Palat. et Scaligeranus: uti bene jam recepit Cellarius.

19 *Legionarii, interioris munitionis defensores, &c.*] Hoc est, legionarii *Pompeiani*, defensores *Cæsareanos, &c.* Pessime profecto de Cæsare meriti sunt, qui sine distinctione ediderunt, *legionarii interioris munitionis defensores, &c.* Unde Rhellicanus aliique munitionem *Pompeianam*, nescio quam, ineptissime somniarunt. *Tormentis.* Ex Mss. Reg. et Eliensi. Al. *tormentisque. Clark.*

LXIV. 8 *A viribus deficeretur*] Editt. Rom. Ven. Beroald. repræsentant *viribus deficeret;* sed lectionem a me receptam disertim exhibent Mss. Norvic. et Ursin. eamque in Codice Petav. reperit Marq. Gudius. In eo tamen falsus est vir doctissimus, quod ad Phædri Fab. I. 21. tradiderit, omnes editiones habere *viribus deficeret*, cum Jos. Scaliger imprimendum curaverit *viribus deficeretur. Davis.* Præpositionem addunt etiam Mss. Pal. Bong. Leid. sec. qui habent *deficeret* male. Vide ad VIII. 3. Diserte præter Petav. *a viribus deficeretur* dant Ursin. Lovan. Scalig. Leid. pr. et Voss. Optime Cellarius adduxit Ovidii locum, ut restituit Ill. Heins. ex Epist. Her. v. 150. 'Deficior prudens artis ab arte mea.'

12 *Ut rei militaris dedecus admittatur*] Non damno lectionem. Sed quid, si scribatur, *ut rei militaris decus amittatur.* Ut decus rei militaris appelletur vexillum. Sane *admittatur* facile ex *amittatur* fieri potuit: nam in Mstis hæc promiscue scribuntur *admittatur, ammittatur, amittatur.* Sed, ut dixi, non muto vulgata: nam et in Celso invenio: 'cavete dedecus Cæsarianis castris indignum.' *Vossius.* Vossius mavult *decus amittatur*, ut *decus rei militaris* appelletur vexillum. Eam quidem lectionem exhibet Ms. Norvic. nec tamen probo; vulgatam enim scripturam in suo Codice invenit Jul. Celsus, qui p. 201. de hac re ait 'cavete dedecus Cæsaris castris insolitum, ne forte hostium in manus veniat tanti ducis signum;' præterea, quod rem extra omnem dubitandi ansam ponit, aquila amissa maximæ erat ignominiæ, quippe apud Romanos sacra fuit habita, ideoque delictum mors sequebatur. Adi, si nescis, Just. Lipsium Mil. Rom. l. IV. d. 5. *Davis.*

LXVI. 4 *Castrorum—omnes erant*] Ad perspicuitatem *parenthesi* includendæ erant lineæ istæ. Quod neglexerunt Editores. *Clark.*

5 *Pompeianis copiis atque opere**] Dubitem desint aliqua, an depravata, an denique transposita tantum verba sint. In manuscriptis nullum lacunæ vestigium reperitur. *Vossius. Ut demonstravimus* supra c. 45. 46. Unde fortasse restitui poterit hic locus *collem* (vel *collem quidem*) *circummuniret. Clark.* Cur ergo non simpliciter *opera?* quod in Edd. ante Faërnum et Ursinum legebatur, et confirmatur a Petavian. Bong. Lovan.

et Voss. Codicibus: quem Accusativum restitui deletis stellulis. Mire hæc interpolat Ciacconius, qui videri potest.

LXVII. 1 *Signo legionis inlato*] Ciacconius putat legendum *signa inlata*. Tu vero, mi Lector, nil muta. Solet Cæsar Ablativum absolutum ponere, subintellecto casu sub verbo addito. Ut hic *signo illato, renunciarunt eo* sc. *signum inlatum*. Consule omnino notata ad VII. 4. 'convocatis suis clientibus, facile incendit.' Vide etiam Varias LL. c. 69.

15 *Erat objectus portis ericius*] Est trabs, cui infixæ pinnæ ferreæ; et sæpe versatilis. Hodie quoque utimur iis nonnunquam ad obstruendas aquas, nisi quod nunc superne tantum aculei infigantur: in illo vetere ex omnibus lateribus. Meminit machinæ Sisenna apud Nonium in Verutum: 'Saxaque ingentia et axe junctæ trabes, per pronum incitabantur: axibusque eminebant, in modum critii militaris, veruta binum pedum.' Certum est locum corruptum esse. In veteri Veneta editione legebatur; 'Saxaque ingentia, evincti trabe per pronum mutabantur.' Unde faciebam: 'Saxaque ingentia, revincta trabe per pronum incitabantur.' Nam illa violenta vere machina si in lateribus molares, in medio axis verutis confixus. Turnebus scribebat: 'Saxaque ingentia, et orbes axe juncti.' Non damno: si per orbes, ut dixi, intelligas saxa: nam de rotis ligneis si accipias, videtur non magnus impetus esse potuisse. Nomen machinæ ab ericio, seu erinaceo animali. In Pet. et Pal. constanter utroque loco scribitur *ericius*. In Bongars. bis *erycius*, quod addo, quia de literis hujus vocis disputare doctos viros video. *Vossius*. Vide etiam Ciaccon. et Hotom. Per *c* etiam scribitur in Leid. pr. sec. Lovan. Scalig. et Edd. pri- [illegible]

16 *Pugnatum; quum, &c.*] Scaliger, errore (ut opinor) typographico, edidit: *pugnatum. Quum, &c.* Quem absurde secuti sunt Recentiores, sententia plane nulla. *Clark.*

17 *Pulcione*] In Mss. Petav. Pal. Ciaccon. et Edd. Rom. Med. scribitur *Pulejone* vel *Puleone*. In Leid. pr. *Pulione*. *Pulfione* faciunt Ciacc. et Gruterus. Vide ad v. 44. Narratio autem de proditione exercitus Antoniani, ut supra diximus, periit.

18 *E loco*] Ms. Eliens. et Edit. Rom. *eo loco*. Quæ lectio æque bona. *Clark.* *Eo loco* habent omnes Editi ante Ursinum, qui *e loco* e Ms. suo reponi jussit: eique adstipulantur Petav. Leid. pr. Voss. et alii: *et loco* est in Palat. V. ad VIII. 19. 'prœliante Corbeo ex silvis.'

21 *Et, quod eo pulsa legio sese receperat*] In Petaviano τὸ *et* desideratur. Palatinus habet *et quo pulsa legio sese receperat*. Legendum aio, *quo pulsa legio sese receperat*. *Vossius.* Perinde esse ait Clarkius. Melioribus tamen Mss. obsequendum. Conjecturam Vossii omnino confirmat Lovaniensis *irruperunt, quo pulsa*, ut majorem distinctionem ponamus post *receperat*. *Et* etiam non comparet in Leid. pr. et Voss.

LXVIII. 3 *Munitionem enim*] Sic Ms. Reg. et Edit. Rom. In aliis deest *enim*. *Clark.* *Enim* addunt quoque Edd. Med. Ven. Flor. Vascos. Steph. Strad. Gryph. post. Sed non comparet in meorum ullo codice.

4 *Pertingere*] Rescribendum puto *pertinere;* altera enim voce nusquam alibi usus est Cæsar, perpetuo autem ea quam dixi. *Davis.* Recte Davisius suspicatur; confirmantque Codices optimi Leid. pr. et Lovan. qui dant *pertinere*. Quod et alibi, ut B. Alex. c. 5. 35. in *pertingere*, quod ne quidem sat bene Latine dicitur, commutatum est. Adi omnino Cl. Burmannum ad Quinctil. Instit. Orat. II. 4. et quos laudat.

7 *Quod, &c.*] Lege *quam quum esset, &c.* nempe *munitionem. Davis.* cur. sec. Perperam et contra Auctoris stylum. III. 23. 'Quod ubi animadvertit, suas copias non diduci,' et sæpissime. Adi c. 17.

8 *Protinus his munitionibus*] Cum in aliis Codicibus scriptum sit, *positis;* in aliis, *prout iis;* existimo equidem cum Ciacconio, legendum *prorutis*, vel *proruptis*, vel *perruptis his munitionibus.* Firmat hanc conjecturam id, quod mox sequitur, *ea parte, qua* proruerat. *Clark.* *Prorutis* unice verum esse existimo, et favent quoque Lovan. ac Leid. sec. in quibus *positis.* In Scalig. *pro ut.* In Petav. abest *protinus:* rectius defuissent *his munitionibus.* Vide ad G. B. II. 26. 'Munitionibus his prorutis.'

LXIX. 12 *Ex parte, qua proruebat*] Vett. editt. *ex parte, ex qua proruebat.* Ms. Ciaccon. *ex parte, quam proruebat;* unde vir ille doctissimus reponit *ex parte, quam proruerat.* Ms. Norvic. vulgatam lectionem servat, ex qua tamen sensum congruum exsculpere nequeo. Credo *ea parte* (munitionis scilicet) *qua proruebat;* ut sit Hellenismus, quales in bonis auctoribus non desunt. Hirtius Bell. Afric. cap. 41. 'In eo loco, *quo* paullo ante commemoravi, ante oppidum constitit,' ubi nos plura. Adi et virum clarissimum Jac. Gronovium ad Ciceronis de Fin. l. I. num. 29. *Davis.* Ea *parte, qua proruerat.* Ita recte restituendum vidit Davisius. Editi omnes; ex *parte, qua, &c.* vel, ex *parte,* ex *qua, &c.* Ciacconius emendavit, *ex parte,* quam *proruebat.* Sed perperam. Recte enim dicitur, *qua proruebat* vel *proruerat*: non quidem Hellenismo, uti existimavit Davisius; (is enim in hujusmodi verbis locum non habet: vide infra de Bello Africano ad c. 41.) sed subintellecta voce *munitionem: Ea parte, qua parte* munitionem *proruerat.* Vel forte, *proruperat,* aut *perruperat.* *Clark.* Mei Codices mordicus vulgatum retinent, nisi quod *ex qua* det unus cum Edd. Vetustis. Faërnus jam conjecit *ea parte, qua perruperat.* De *perrumpere* et *prorumpere* vide ad B. G. V. 25. 'Per medios audacissime proruperunt.' An leg. *ex p. ea, qua proruperat* vel *perruperat?* *Quam proruerat* firmari posset ex notatis ad B. G. III. 26. 'Munitionibus prorutis.'

18 *Eodem quo venerant, receptui consulebant*] In Mss. Cujac. v. c. nostro, Pet. Palat. ac Bong. est *receptui sibi consulebant.* Emendo, *receptu sibi consulebant.* Nam quod ab Scaligero editum *receptui consulebant* non probo: nec sic locutum quemquam scio. *Vossius.* *Receptu sibi.* Ita emendavit Vossius. Scaliger et Recentiores, omissa voce *sibi,* ediderunt, *receptui consulebant.* Quæri potest, annon retineri queat id, quod in omnibus fere Mss. reperitur, *Eodem, quo venerant,* receptui sibi *consulebant. Clark.* P. Manut. legebat *Eodem, qua ven. receptui cons.* Aldus Manut. malebat *concinebant.* Faërnus emendabat *Eadem, qua venerant, receptui cons.* Adeo ut omnes ejecerint voculam *sibi:* quam nihilominus constantissime agnoscunt Mss. et Edd. Vett. omnes. *Recessu* est in Ms. Ciacconii et Edd. primis. *Receptu,* quo modo emendavit Vossius, jam ediderunt Vascos. Steph. aliique et in antiquo Pinelli libro reperit Manutius. *Receptui,* vel si vis *receptu* in Dativo non ausim damnare; ut *sibi* pleonastice ponatur.

21 *Dimissis e. e. c. conficerent*] *Dimissis* retinent Mss. omnes. Adridet tamen magis Faërni, Ciaccon. et Hotomanni lectio *admissis:* quo facilius eumdem cursum conficere poterant, calcaribus equo subditis, quam si eum dimitterent, et ipsi pedibus fugerent. Præterea pro *conficerent* in Mss. Ursin. Petav. Palat. Leidensibus, Voss. scribitur *confugerent:* quod notan-

dum. Interpolate in Lovan. *eodem cursu confugerent.*, Latere quid videtur. Dein non male Manutius conjicit *quisquam omnium:* ut cum aliis auctor noster loquitur sæpissime.

LXX. 3 *Præter spem acciderant, ejus*] Deleta virgula, quæ in Lipsii, Scaligeri, nuperisque editt. obtinuit, rescribendum *præter spem acciderant ejus*, nisi cum Rom. Med. Ven. Beroald. Steph. malis, ordine verborum mutato, *præter spem ejus acciderant*. *Davis.*

5 *Equitesque ejus, angustiis, portisque a Cæsaris militibus occupatis*] In Ms. Cujac. v. c. nostro, Pet. Palat. ac Bong. reperio, *angustis portis, atque his a Cæsaris militibus occupatis.* Sed non damno vulgata, quia infra dicit Cæsar: 'non illi angustias præoccupatis castris.' *Vossius.* *Angustis portis atque his a C.* inveni etiam in Leidd. Lov. et Voss. atque Edd. primis, Vasc. Steph. aliisque. Vide etiam Manut. In Leid. sec. est *angustis p. atque aliis.*

10 *Propriam et expeditam Cæsaris victoriam*] In Petav. *propriam expeditam.* Mihi illud *propriam* aures offendit. Scio quidem dicere Hirtium de Bello Alexandr. 'victoriam sibi propriam a diis immortalibus portendi:' et de Bello Africano: 'victoriam propriam se eis brevi daturum pollicetur.' Sed alia ibi res est. Ego hic multo malim legere: *victoriam prope jam expeditam.* Certe si propria jam erat victoria, nihil opus addere expedita: si expedita tantum, nondum propria. Sed judicium aliorum esto. *Vossius.* *Victoria propria* est perpetua, qua locutione usus est Hirtius Bell. Afric. capp. 32. et 72. At mirum sane esset, si Cæsar ex victa hostium legione tantum commodum sperasset. Omnino itaque reponendum *prope jam expeditam*, ut diserte exhibet Ms. Norvic. Livius XLV. 41. 'Ad alterum *prope jam* exspirantem veni.' Hilarius ad Constant. p. 211. edit. Basil. 'Prope jam nemo Christi est.' Terentius Heaut. act. I. sc. 1. 46. 'Prope jam ut pro uxore haberet.' Vide et vs. 52. *Davis.* *Et* abest quoque a Lovan. In Leid. pr. Scalig. et Voss. exaratur *propriam expeditamque;* certo indicio, mendam subesse. Quare omnino accedo viris doctis scribentibus *prope jam.* cap. 81. 'Quæ prope jam matura erat.' B. Alex. c. 64. 'prope jam instituta opera.'

LXXI. 1 *Desideravit milites* DCCCCLX] Plutarchus de duobus millibus, Orosius de quaternis ait. In Celso nihil hac de re invenio. *Vossius.*

2 *Equites R. * Felginatem, Tuticanum, &c.*] Etsi non probo vv. cc. lectionem, non dubito tamen adscribere, quia immane quantum a vulgata abit: *Equites Ro.* CCCC *et Tuticanum Gallum, Senatoris filium, et a Placentia* C, *et a Puteolis* C, *et a Capua* X *sacrati viri et* X *Trib. militum, et centuriones* XXX. Sic Palatin. et Bong. nisi quod hic pro *Tuticanum* depravate habet *Tutianum:* et pro XXX. XXXII. Qui numerus et in Mss. Cujacii, ac Pet. et v. c. nostro reperitur. Orosius habet *centuriones* XXII. Sed pro *Felginatem* Petav. et v. c. noster constanter habent utroque loco *Fleginatem.* *Vossius.* Variant Mss. Codices nonnulli veteres habent, *Cæsar desideravit — notos equites Rom.* CCCC, (Al. CCC) *et Tuticanum* (Al. *Felginatem Tuticanum*) *Gallum, Senatoris filium, &c.* Ms. Reg. et Edit. Rom. habent, *Cæsari desiderati sunt — noti equites — et Tuticanus Gallus, Senatoris filius; et a Placentia* C; *et a Puteolis* C; *et a Capua* X *sacrati viri, et* X *Tribuni militum, et Centuriones* XXX. (Al. XXXII.) *Clark.* Sine dubio locus hic in mendo cubat. Nam pro *Cæsar* habent Mss. mei omnes *Cæsaris.* *Desiderati sunt m.* CMLX *et noti equites R.* CCCC. ac cetera in nominativo legas etiam in Carr. Palat. Bong. Leid. sec. Edd. Med. Ven.

Flor. Vascos. Steph. Gryph. post. aliisque. Glandorpius legebat CMLX, *equites* CD *et notos equites Romanos.* Mihi etiam omnino videtur numerus *equitum* excidisse, quorum notissimos tantum nomine signaverit Cæsar. *Fleginatem* habet quoque Leid. pr. *Flennat.* Vossianus, utroque loco: primo *Fl.* seu *Flavium* legit Manutius: dein C. non est in Voss. Inepte autem additur in nonnullis præpositio *a Plac.* et *a Puteolis.* Vide ad I. 24. 'Cn. Magius Cremona.'

4 *Gravium*] Manutius notavit, in aliis libris legi *Granium.* Hoc ego cum invenerim in Leid. pr. Vossiano, Scalig. et Lovaniensi, recipere non dubitavi. Est enim notissimum *Graniorum* nomen in litteris et monumentis veterum: quamquam et *Gravii* occurrant. Sed Mss. sequendi sunt. *M. Sacrativirum* retinent Cujac. Petav. Scalig. Leid. pr. Voss. et Lovan. cum Edd. Ber. Man. Gryph. *et Sacrativirum* Plantin.

Tr. Mil. et Cent. XXX] Male habent Edd. Aldi et aliæ *Tr. Mil.* L, pro quibus X nonnulli, vel *et* X. *Trib. mil.* Manutius III subponit: sed numerum nullum habent recte Mss. quem bene sustulit Ciaccon. sub uno numero comprehendit Tribunos et Centuriones. Verum et ille numerus XXX est contra fidem Mstorum. Illi enim, mei certe, numero novem (nam in Palat. XXX) et Edd. principes, item Vascos. Steph. et aliæ habent XXXII. Quod idcirco revocare non dubitavi.

7 *Suorum terrore*] Elegantius multo Petav. Leid. pr. Vossian. *s. in terrore et fuga:* sensu clarissimo; nisi malis mecum *suorum vi*, a quibus præ terrore et fuga trudebantur. *Vi* sæpissime abiisse in τὸ *in* monuerunt docti, et vidimus ad B. Gall. IV. 15. 'timore, lassitudine, vi fluminis obpressi.'

9 *Hoc nomen obtinuit*] Male hæc verba suspecta sunt Ciacconio et Grutero: sequentia magis olerent Glossam. Sed ea sunt pro Cæsaris more interpretamentum priorum. *Obtinuit* est *ex eo tempore retinuit*, non deposuit. Vide omnino Gronovium et alios viros doctos ad Liv. III. 36. 'Perpetuoque decemviratu possessum semel obtinerent imperium.' Hinc apud Comicos *antiquum obtinere, antiquam rationem obtinere.*

10 *Sed neque in litteris neque in fascibus*] Petav. Palat. Lovan. Leid. pr. sec. Voss. (nec dubito de aliis) exhibent *sed in litteris, neque in fascibus.* Eleganter; quod non ceperunt editores. *Neque* aliquando in priori loco omitti solet. Confer Cel. Burm. ad Vellei. Paterc. II. 45. 'Quique dicendi neque faciendi ullum nosset modum.'

14 *Caussa*] In Voss. *cum.* In Leid. pr. non comparet; nisi inter versus. Quid si deleatur? *Ostentationis ἕνεκα.* Vide ad B. G. IV. 1.

Quo major perfugæ fides haberetur] Noli cum Ursino aut Ciacconio putare hunc esse corruptum locum: sanissimus est. Perfugam Cæsar per contumeliam vocat ipsum Labienum. Eundem errorem Rubenius Elect. I. 35. erravit: quod tamen in Cæsare illi novum non est. *Vossius. Ipsi* scil. *Labieno*, ut recte notavit D. Vossius; meritoque ridet Ursinum, Ciacconium, et Rubenium, qui nescio quid de hujus loci corruptione ineptiunt. *Clark.*

LXXII. 6 *Alter alteri*] Placet, quod in Msto Norvic. legere est, *altera alteri*, nimirum pars exercitus. *Davis.* *Altera.* Ita emendavit Davisius ex Ms. Eliensi; ut sit *altera* scilicet *pars exercitus.* Sed et ferri posset vulgata lectio, *alter;* ut sit *alter* videlicet *exercitus* vel *miles. Clark.* Eliensi codici accedunt Petav. et Lovan. *altera.* Quare id hic loci prætuli: *a* excidit ob seq. *alteri.*

LXXIII. 13 *Qua facilitate inter medias hostium classes*] Sic solus Bongars. at Ms. Cujac. et Petav. ac Pa-

lat. *qua felicitate,* quare sic rescribo. *Vossius.* Supra in hac eadem re *Incredibili felicitate.* Quod et monuit Ciacconius; quare omnino *felicitate* reposui, confirmantibus id insuper Leid. pr. et Edd. Vasc. Stephani, Gr. post. aliisque, neque aliter exhibuit jam Clarkius.

17 *Ejus juri potius*] Fortunam intelligit, quæ, ut queritur Pedo Albinovanus Eleg. I. 54. ‘Injustum jus sibi ubique facit.’ Editt. Rom. Ven. Beroald. hic exhibent *exercitus potius;* Ms. autem Norvic. *cujusvis potius.* Sic et alii Codd. Sed hæc varietas ex eo est orta, quod vim Cæsareæ locutionis non caperent Librarii. *Davis.* Ciacconiano codici concinit solus Leidensis sec. *ejus juri.* Quod sane eleganter dictum merito a Scaligero in textum receptum est. Sic Cicero pro Marc. c. 2. ‘Maximam vero partem quasi suo jure Fortuna sibi vindicat.’ *Exercitus* cum Edd. primis habent Carr. et Bong. *cuivis* Bas. Vasc. Steph. sed *cujusvis* est in Mss. ceteris omnibus, ut et Edd. Aldi, Gryphii, Manutii: quod nequaquam tamen spernendum videtur. Sequitur enim statim, ‘sive ipsorum perturbatio sive error aliquis, sive etiam Fortuna.’

18 *Locum se tum ad dimicandum dedisse*] Ita Scaliger, qui textum corrupit magis, quam emendavit. Antea scriptum in editis codicibus erat *securum.* Sed in vv. cc. duobus erat *secum,* unde ille fecit *se tum.* Nihil minus potuit ad mentem Cæsaris dici: illud *securum,* quod in duobus manuscriptis Palat. et Petav. reperitur, multo ad veram lectionem propius accedit. Ego scribo *locum se tutum ad dimicandum dedisse.* Nam hoc imperatoris est, præstare, ut æquo et tuto loco pugnam milites capessant. At locum qualemcunque dare pugnaturis; id vero etiam possit, qui bella nunquam vidit. Quare ergo ad sui commendationem hoc Cæsar dicat? Jam vero video in alio quoque codice, quem Brutus contulit, legi *se tantum,* pro *se securum,* quare certissima est conjectura nostra. *Vossius.* Editt. vett. *locum securum:* Jos. Scaliger edidit *locum se tum,* ex nonnullis Codd. qui *secum* exhibebant. Joan. Freinshemius ad Curtii IV. 14. 12. conjecit *locum se aptum* vel *tutum,* quæ quidem emendatio Vossio in mentem venerat. Pet. Victorius Var. Lect. XXX. 22. et Ald. Manutius reponunt *locum se æquum;* sed lancem deprimit Ms. Norvic. quem in hac editione sum secutus; pronomen enim reciprocum subaudiri posse, sexcentis exemplis constat. *Davis.* Quod edidit Scaliger, abjectum est et languidum. Quod voluit Vossius, quodque habent Editt. Vett. nimium est et insolens. *Opportunus* enim ad dimicandum potest esse locus aliquis, *tutus* et *securus* non potest. Vera lectio manifesto est vel Davisii *locum æquum,* vel Manutii, qui eodem redit, et paullo est plenior, paulloque propius ad plurium Codicum scripturam accedit, *Locum* se *æquum. Clark.* Non dubitandum est de emendatione Victorii *se æquum:* nam in Pal. et Bong. ac Leid. sec. reperitur *securum,* ut in Edd. priscis; *secundum* in Voss. at *secum* in Scalig. Pet. Cujac. Lovan. et Leid. pr. *se tutum* placebat quoque Ciacconio.

22 *Interpellasset*] Sic ex Mss. et editt. Vett. restitui. Recentiores, Scaligeri errorem (ut opinor) typographicum fideliter secuti, ediderunt *interpellassent. Clark.* Atqui *interpellassent* inveni jam in Edd. Gryph. Manut. Plant. male: *interpolasset* Edd. primæ et aliæ. Rescripsi *interpellavisset* auctoribus Cujac. Scal. Petav. Leid. pr. Lovan. et Edd. Vascos. Steph. Gryph. post. Reliqui *interpellasset.*

23 *Quod si esset factum, detrimentum in bonum verteret*] Gryphii editio: *quod si esset factum, et detrimentum in*

bonum verteret. Palatinus codex: *ut detrimentum in bonum verteret.* Ne hoc quidem recte. Rescribo, *quod si esset factum, fore ut detrimentum in bonum verteret. Vossius.* Edit. Gryph. habet *factum et detrimentum,* unde rescribit D. Vossius, *factum, fore ut detrimentum.* Mihi placet *quod si esset, futurum ut detrimentum, &c.* Phrasis est elegantissima, cujus exempla suppeditabit vir doctissimus Joan. Clericus ad Corn. Severi Ætn. vs. 504. *Davis. Factum; detrimentum in bonum verteret.* Sic Mss. Reg. Eliens. et Is. Vossii, aliique; nisi quod nonnulli habeant corrupte, *verterent;* nonnulli, ut *detrimentum, &c.* D. Vossius (ex Mss. qui habent, *ut detrimentum, &c.* reponendum existimat *Quod si esset factum,* fore ut *detrimentum, &c.* Davisius paullo aliter; *Quod si esset,* futurum ut *detrimentum, &c.* Manutius et Cellarius, ex Carrariensi codice, *Quod esset factum detrimentum, in bonum verteret.* Ego in vulgata lectione, quæ ad Mss. proxime omnium accedit, nihil mutandum censeo. Quod habent Editt. et Mss. nonnulli, *verterent,* manifesto corruptum est. Nam ut exemplis allatis ostendit Davisius; verbum illud *vertere* sæpissime apud optimos Auctores usurpatur tamquam neutro-passivum, vel potius elliptice pro *se vertere. Clark. Ut* minus bene addunt etiam Leid. pr. Lovan. et Palat. Vulgata lectio omnium est optima. In Leid. pr. est *verteretur.* Sed sæpe Terent. *Res tibi vertat male* vel *bene:* et ita passim. V. etiam Ciaccon.

21 *In bonum verteret*] Editt. Vett. *verterent.* Male. Livius II. 27. 'Periculum libertatis——in creditores a debitoribus verterat.' Et c. 52. 'Ea (mulcta) in caput vertit.' Dictys Cretensis II. 3. 'Propere ad eum convertit.' Et c. 28. 'Cum magna præda ad suos convertit.' Vide etiam not. ad B. G. V. 49. *Davis.*

LXXIV. 1 *Nonnullos signiferos ignominia notavit ac loco movit*] Hoc pro clementia Cæsaris, non more Romano. Nam qui signa amiserant, ignominiosa peribant morte. Unde apud Livium l. II. 'Inermes milites, signo amisso signiferos, duplicariosque, qui reliquerant ordines, virgis cæsos securi percussit.' Obvia sunt exempla. *Vossius.*

7 *Superioris ordinis nonnulli*] Malim, si per Mss. liceret, *superiores ordines,* i. e. centuriones primorum ordinum et tribuni. Vide omnino ad B. G. VI. 7. 'Tribunis mil. primisque ordinibus coactis.' 'Superiores ordines' dixit etiam Cæsar VI. 40.

10 *Spatiumque interponendum ad recreandos animos putabat: relictisque munitionibus magnopere rei frumentariæ timebat*] Nunquam ita scripserat Cæsar; nam certum est ad Dyrrhachium manenti metuendam fuisse famem. Ideoque alia loca petenda erant. Non ignoravit hoc Celsus, in quo legitur: 'Nam neque victis tam cito in aciem reversurus sat fidebat, et reparandis animis spatio opus esse; neque præterea tam hostem, quam frumenti inopiam metuendam eo loci manentibus judicabat.' Fulvius pro *relictisque* legebat *retentisque:* audaci conjectura, et phrasi, quam certum mihi nunquam a Cæsare manasse. Codicum plerique pro vulgata stant, præter Palatinum, in quo itidem male est *reliquisque munitionibus.* Sed optimi duo, Vetus noster et Petavianus codex habent *relictis.* Haurio inde veram lectionem, certe sensum bonum, et distinguo: *Spatiumque interponendum ad recreandos animos putabat relictis munitionibus. Magnopere rei frumentariæ timebat: itaque, &c.* Ne ipsa quidem invidia negabit commodiorem hic sensum esse: quare neminis censuram defugio. Non repugnem tamen, siquis inserto *et* legat, *et magnopere rei frumentariæ timebat.* Qualia a librariis sæpe omitti quo-

tidie in codicibus antiquis video. Sic omnia erunt multo clariora. *Vossius.* Cum manifestum sit Cæsarem non propterea rei frumentariæ timere, quod munitiones suas reliquisset; sed e contrario tum maxime rei frumentariæ timere, si ibidem locorum permansisset; emendandum existimat Vossius: *putabat*, relictis *munitionibus:* et *magnopere rei frumentariæ timebat.* Favet, quod in duobus Vir doctissimus Mss. et ipse itidem in Ms. Eliensi scriptum repppererim *relictis*, non *relictisque.* Nihilo tamen minus defendi posse videtur etiam vulgata lectio, si illud *relictisque munitionibus magnopere rei frumentariæ timebat*, ita accipiatur, ut dicat Cæsar, non *propterea quod*, sed *quo tempore* munitiones suas relinqueret, timere se rei frumentariæ; eamque ob causam, inter alias, castra alio movendum existimare. *Clark.* Ulcus est latens; nam rei certe frumentariæ potius erat timendum, si Cæsar milites in castris contineret. Hac de causa Petr. Ciacconius legendum putat *retentisque munitionibus.* Dionys. autem Vossius interpungit: *spatium interponendum ad recreandos animos putabat, relictis munitionibus; et magnopere rei frumentariæ timebat.* Et sane Voss. Petav. ac Norvic. *relictis*, non *relictisque*, *munitionibus* exhibent. Hæ tamen conjecturæ prorsus inanes videntur: minima mutatione rescribo, *relictisque* in *munitionibus magnopere rei frumentariæ timebat.* Cæsar interponendum spatium putabat, ut animi militum recrearentur, adeoque intra munitiones eos cohibere cupiebat, si tamen id faceret, famem timebat; qua de causa e castris occultissime discessit, ac inde factum, ut et Pompeianorum peditum congressum et cibariorum inopiam vitaverit. *Davis.* cur. sec. *Que* abest quoque a Leid. pr. et Vossiano. Vide num *relictis munitionibus* significet idem, quod retentis, et quasi reliquis manentibus. Sic certe *relictus* passim a nostro adhibetur, et in *retentis* plus semel corruptum est. Adi notas ad B. G. v. 19. 'Dimissis copiis, IV. millibus essedariorum relictis.'

LXXV. 8 *Et quam serissime ejus profectio cognosceretur*] Codices veteres quamplurimi, '*et* ne citissima *ejus profectio*' &c. Clark. *Quam serissime* primus edidit Scaliger, ut apud Plin. xv. 17. cum antea legeretur *ne citissima*, ut est in Bong. et Palat. Faërnus corrigebat *ne citissime;* atque ita inveni in Leid. sec. Verum Mss. Ursin. Cujac. Petav. Scalig. Lovan. Leid. pr. et Voss. habent *quam suetissime.* Quod non capio. An fuit *et ne quam citissime?* Ceterum de militari hoc instituto vide eruditissimos commentarios Ill. Schelii ad Hygin. p. 272. &c.

13 *Impeditos et perterritos*] Cum in Pet. Scalig. Palat. Leid. pr. et Voss. non sit copula, non displicet Lovaniensis Cod. lectio *itinere inpedito perterritos.* Statim contra *expedito itinere*, et *ripis inpeditis*, uti et c. 88. Vide etiam ad VII. 8. 'inpedito et iniquo loco.' De *Genuso* adi sis Cellarium.

LXXVI. 4 *Intra vallum continuit*] Edit. Rob. Stephani A. D. 1544. exhibet *intra castrorum munitionem*, quam lectionem ab emendatorculo profectam arbitror, nam reliqui omnes Codd. repræsentant *intra vallum castrorum.* Sic Cæsar B. G. III. 17. 'Ut jam ad vallum castrorum hostes accedere auderent.' Ita igitur et hic repone. *Davis.* Nam Scaliger, Ursiniani Codicis auctoritate motus, illam vocem temere delevit: cum quo tamen facit Pal. *Idem.* cur. sec. Quod exhibet R. Stephanus, inveni in Leid. pr. et Scalig. a manu prima. *Castrorum* addunt etiam mei, nec omiserunt Cellarius aut Clarkius.

17 *Millia procedit*] Ita ex Ms. Regio restituo. Editi omnes VIII. *millibus procedit.* Minus recte. *Clark.*

Milia exhibent quoque Mss. Ciaccon. Leid. sec. et Pal. cum Edd. Vascos. Steph. Gryph. post. Stradæ. *milium* Lovan. Al. *mil.*

LXXVII. 9 *Progressos consequi*] Plus adridet mihi, quod est in Lovaniensi *prægressos*, ut et sensus postulare videtur. Ut ubique *pro* et *præ*, ita in hoc composito turbantur. Sic in Front. II. 7. § 20. 'Ipse prægressus cum copiis, quas habebat,' in nonnullis est *progr.* Alibi *præcedere* et *antecedere* dicit. Vide ad VII. 54.

LXXVIII. 13 *Obpugnaret—conaretur*] Sic Mss. Reg. Eliens. et Edit. Rom. Recte. Scaliger et Recentiores omnes *oppugnare—conaretur.* Quod minus apte convenit. Dicendum enim potius fuisset *expugnare — conaretur. Clark. Obpugnaret* quidem exaratur in Carr. Lovan. ac Leid. sec. cum Edd. Med. Ven. et Flor. Sed reliqui et antiquiores cum ceteris Edd. jam ante Scalig. habent *obpugnare*, nisi quod in Leid. pr. sit *expugnare*, e Glossa. Non video, quid obstare possit in locutione *obpugnare—conaretur*, i. e. si tentaret, earum urbium oppugnationem. Unde contra *desperare obpugnationem*, quando obsidere urbem quis prohibetur, legitur c. 10. Immo plane, ut hic, ita apud Hirtium B. Afric. c. 29. 'oppidum *obpugnare*, ac vi inrumpere *conabatur.*'

17 *Et, quid fieri vellet, ostendit*] Vulgg. *ecquid fieri vellet, ostendit.* Sed omnes Codd. repugnant, quorum auctoritatem sum secutus. *Davis. Et, quid, &c.* Ita restituit Davisius, consentientibus Mss. omnibus et Editt. plerisque veteribus. Vocem miram, et Cæsari prorsus ignotam, *ecquid*, intulit hic nescio quis: quem secuti Scaliger et Recentiores. *Clark.* Istud *ecquid* ab Aldo profectum, quod Manutius, Scaligerque contra reliquas Edd. et Mss. omnes ac sanum sensum, et frequentem Cæsaris locutionem secuti sunt. Sexcenties dicit auctor *et, quid fieri vellet*, aut *velit*, *ostendit.*

22 *Si Cæsar iter illo haberet, ut subsidium Scipioni ferret; si ab ora maritima*] Lege, sin *ab ora maritima, &c.* Sic paulo ante, '*si* in Italiam transiret, *sin* Apolloniam,' &c. ita semper loquuntur optimi scriptores, ut sæpe monuimus. *Davis.* cur. sec. Hoc adeo perpetuum non est, ut non etiam *si* in disjunctione repetant: præcessit, *si Pompeius eodem contenderet, si in Italiam transiret, sin Apoll.* ubi plerique et optimi etiam Codices *si.* Immo vide ad VII. 66. et alibi sæpius. Pro *haberet* Ciaccon. conjicit frustra *habeat*, quia in suo invenit *habebat.*

LXXIX. 1 *Et suis ut esset auxilio*] Sic Mss. Reg. Eliens. et Vossii. Eleganter. Editi *studebat*, ut suis *esset auxilio. Clark. Et suis ut* reposui auctoritate Mstorum meorum omnium, Petav. Pal. Bong. Leidd. Scal. Lovan. et Vossii.

3 *Cæsarem Apollonia directo it. averterat*] Variant Mss. et Editi. Vulgata profluxit a Beroaldo, quem Aldus, Basil. Manut. Scaliger, et reliqui secuti sunt. Sed contra Mss. auctoritatem. R. Stephanus edidit *Cæsar Apolloniam a dir.* atque ita exstat in Bongars. Minus bene, licet *Apolloniam* sit quoque in tribus meorum. *A recto it.* est in Palat. Brant. et Leid. sec. *Recto itin.* simpliciter Lovan. unde Ill. Heinsius adscripsit *de recto itin.* quod et Ciacconio in mentem venerat, qui etiam, quia in Codice Achillis Statii erat *adverterat*, conjiciebat *Cæsar Apolloniam recto itin. diverterat.* Rectus fuisset *devert.* Vide ad Luc. II. 470. 'devertitque acies.' Audacius idem conjicit *Cæsar ab Apollonia rectum iter av.* quia I. 14. 'iter ab Arare Helvetii averterant.' Verum Mss. meliores et plerique retinent, *Cæsarem Apollonia:* et *a dir.* vel *a derecto itinere* restat in Mss. Ciacc. Petav. Cuj. Leid. pr. Voss. et Edd. primis, Vascos. Steph. Gryphii aliisque: quod mutatum

non oportuit. II. 24. ‘ directo itinere abest.’ B. Alex. c. 2. ‘ directæ plateæ.’ *Averterat* autem est, fecerat, ut a recto itinere se versus viam flecteret. Supra B. G. VI. 42. ‘ quod ab ipso vallo barbaros avertisset Fortuna :’ vulgo ibi *avertissent*. Vide quæ adtuli ad Lucan. VIII. 857. ‘ Quem non cinis avertet :’ ubi tamen *advertet* defendi potest ex iis, quæ notat Cl. Drakenb. ad Liv. I. 12. ‘ adverteratque ea res Sabinos.’

5 *Inproviso*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, *ex improviso*. *Clark.* Præpositionem addidi auctoritate Mstorum Ursini et meorum omnium : et Edd. Vascos. ac Steph. Plerumque *ex* vel *de* addit auctor, licet etiam exempla apud eum uti et alios dentur, ubi subintelligatur.

8 *Heracleam Senticam*] Sic in omnibus codicibus legitur. Ptolemæo tamen Heraclea est urbs Σιντικῆς : et Plinius IV. 10. *Heracleam Sinticam* vocat. Sed facile potuit *i* in *e* mutari : sic in vet. cod. *Heraclia* pro *Heraclea* scribitur ; et in multis libris non raro reperias *Mauretania*, pro *Mauritania*. Quod perperam Fulvius inde probabat rectum esse, quia Græcis Μαυρετανία dicitur. Nam si id verum, quare non æque *Bretania* dicere liceat, quando Græcis Βρετανία est? *Vossius.* *Heracliam* est etiam in Vossiano Lov. Pet. Palat. et Bong. Sed *Senticam* mordicus retinent omnes ; cum *Sinticam* fuisse dictam e Plinio et Livio LV. 19. et Thucyd. l. II. Σίντοι, etiam docuerunt Glandorpius, Ursinus, et Cellarius, quorum ultimus optime conjecit hanc vocem a mala manu scioli esse additam. Quia Heraclea Sintica nimium a Candavia remota, quantum spatii est ab Illyrico monte ad Bisaltas in Thraciæ confinio : propior Candaviæ aut contigua *Heraclea Lyncestidis* regionis, quam non dubitat, Cæsarem vel scripsisse, vel in animo habuisse : nec credibile est, vacasse Pompeio ad Sintos, Bisaltas, et Strymonem usque excurrere, sed belli rationes eum in citerioribus detinuisse. Quid multis? Ipsa seqq. verba ostendunt, Cæsarem non potuisse loqui de *Heraclea Sintica*, sed *Paphlagoniæ*, quæ subjecta est Candaviæ. Pluribus hoc docet Cl. Wesseling. ad Anton. Itiner. p. 607. Uncis itaque inclusi hanc vocem.

12 *De prælio*] Sic prius, quod sciam, edidit Scaliger, nec male, si e Mss. ut cap. seq. Antea exhibebatur sine *de:* quomodo etiam est in optimo Petav. Scal. et Vossiano. In Leid. sec. Pal. Bong. Carr. et Edd. pp. *Quibus prælio*, &c. In Lovan. *ac prælio*. At in Leid. pr. *prælium factum*. Forte fuit *prælii facti fama*.

Elatius inflatiusque] Ταυτότης ista placuit Scaligero. In Mss. omnibus est *latius inflatiusque*. *Vossius.* Miror Davisium et Clarkium retinuisse *elatius:* cum illa lectio sit e sola Ciacconii conjectura. Cellarius bene dat *latius*, volentibus id Mss. omnibus, et Edd. antiquis, et sano sensu. Dixi pluribus supra ad B. Civ. II. 17. ‘ atque hæc ad eum latius atque inflatius Afranius perscribebat.’

14 *Hæc itinera infesta reddiderant: hæc civitates nonnullas ab ejus amicitia averterant*] Ms. Norvic. exhibet *hæc itinera infesta reddiderat, hæc civitates nonnullas, &c. avertebat ;* unde rescripserim *hæc itinera infesta reddiderat, hæc civitates nonnullas ab ejus amicitia averterat*, ut ad *famam* hæc referantur. *Davis.* *Reddiderat* etiam est in Petav. Lovan. et Vossiano : et *averterat* quoque in Lovan. *Avertebat* in Petav. Leid. pr. Voss. *Reddebant* et *avertebant* in Leid. sec. Palat. et Edd. Vascos. Steph. aliisque. Sed prætuli *averterat* et *reddiderat ;* præsertim si addas e Lovan. *hæc res:* ut amat Cæsar sexcenties loqui : quod sæpe monendum fuit.

LXXXI. 3 *Civitatis Gomphensis ex captivis cognito*] Nomen proprium, ut fit, in omnibus Codd. erat corruptum ;

illi enim *civitatis* comprehensis ex *captivis cognito;* sed locum hunc egregie sanarunt doctissimi viri Fr. Hotomannus et Pet. Ciacconius, quorum conjecturam recepit Jos. Scaliger. Hunc autem Gomphensium casum, præter Historicos, memorat etiam auctor Panegyr. VIII. 6. I. *Davis. Comprehensis* vel *comprensis cogn. ex capt.* habent etiam Mss. mei: nisi quod in Leid. pr. sit *compressæ.* Non sane ineleganter. Est enim idem, quod *obpressæ overrompelt.* Adi Cel. Scheff. et Burm. ad Phæd. F. IV. 1. 'compressus occubuit neci.' et Clar. Duker. ad Flor. II. 6. § 2. 'Inopinanterque hostem conlatis signis compresserint.'

5 *Collata fortuna Metropolitum*] 'Ἑλληνισμός. *Metropolitum* Μητροπολιτῶν, pro Metropolitanorum. *Vossius.*

8 *Parerent atque imperata facerent*] In vulgg. erat *pareret atque imperata faceret;* sed lectionem a me receptam exhibent Mss. Voss. et Norvic. quam mutarunt Librarii; quippe nescierunt verbum *plurale* nomini multitudinis *singulari* sæpius esse conjunctum. Vide notat. ad B. C. II. 6. *Davis. Nulla fuit civitas, quin Cæsari* parerent *atque imperata* facerent. Ita edidit Davisius, ex Mss. Vossii et Eliens. Al. *pareret,—faceret.* Quod idem est. Cellarius, ex nuperis quibusdam Editionibus, probat *pateret.* Quod mirum. Neque enim ex Mss. est, neque Cæsari usitata, licet alioqui proba locutio. Quodque affert Vir doctissimus de *ταυτότητι τοῦ pareret* atque *imperata faceret*, plane nihili est. *Clark.* Optime Davisius ad B. Civ. II. 6. § 2. restituit pluralem, quem agnoscunt Mss. Scalig. Petav. Leid. pr. Lov. Bong. et Voss. Cives enim intelliguntur. Adi omnino ad B. Gall. III. 9. *Parere* autem et *imperata facere* passim jungit Cæsar.

9 *Segetis id. loc. in agris n. quæ prope jam m. erat*] Videtur hic e Mss. aliquid mendi subesse. Nam vox *Segetis* non comparet in Pet. Scalig. Lovan. Leid. pr. Voss. et *erant* legitur in Pet. Scal. Lovan. Leid. pr. ac sec. uti et Palat. quasi pro *segetis* olim fuisset *frumentorum:* vel *segetum* et *maturæ:* ut Lucanus in hac ipsa re VII. 236. 'Ad segetum raptus moturus signa.'

LXXXII. 2 *Fidem implorarent p. ut præstaret*] Mss. Ursini, Petav. Scalig. Lov. Leid. pr. Voss. et Ed. Scaligeri non agnoscunt voculam *ut;* eleganter mehercule ac vere: quare delevi. Vide cum alibi, tum VIII. 20. 'Conclamant, legati mittantur.' *Recepisset* autem dant Ciaccon. Petav. Cujac. Scalig. Leid. pr. sec. et Edd. R. Steph. cum Scal. et seqq. *Præcepisset* Voss. *promiserat* Edd. Vascos. Gryph. post. *promisisset* Pal. Bong. et Edd. primæ, Beroaldi, Man. Gryph. At in Lovan. et Brant. Mss. *repromisisset.* Non male quidem. Videtur tamen et hæc Glossa esse *τοῦ recepisset:* quod idcirco cum optimis Codicibus retinui.

LXXXIII. 11 *Domitius*] 'L. Domitius Ahenobarbus' c. 78. 99. Erat alter *Cn. Domitius Calvinus,* Cæsareanus c. 78. *Clark.* et *Cellar.*

3 *Descenderunt*] Malim *descenderant. Vossius.* Perperam. Non enim tum—*descenderant, quum Lentulus ætatis honorem ostentaret, &c.;* sed—*descenderunt, ostentando, &c. Clark.* Grutero placebat *descendere* pro *descendebant.*

7 *Quod gestum in Hispania diceret*] Merito mendi suspecta hæc habuit verba Ciacconius, vel Glossam esse judicavit Gruterus. Vitiosi quid latere potius suspicer: *Videretur* est in Voss.

9 *Iis, qui—interfuissent*] Codices nonnulli, de *iis, qui*—non *interfuissent.* Sed longe præstat vulgata lectio. Tabellæ enim ad judicandum datæ narrantur iis, qui interfuissent; ut sententias ferrent de iis, qui abfuissent, vel qui præsentes operam

Pompeio non præstitissent. *Clark.*

16 *De persequendis inimicis agebant*] Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. miro consensu repræsentant *de persequendis* inimicitiis *agebant*; nec quidquam est causæ, cur hæc lectio rejiciatur: *abstractum* enim pro *concreto*, ut loquuntur Scholastici, eleganter usurpatur. Justinus XXXI. 6. 'Omnia igitur variis *assentantum* generibus corrumpebantur.' Sic ex Pelerini Codice edidit J. G. Grævius, probante Bongarsio; ut alii Msti *assentationum*, quomodo legendum arbitror. Dictys Cretensis II. 42. 'Graii infrequentes incuriosique ab armis turbati,' hoc est, ab armatis militibus. Alia exempla huc conferre nihil attinet, cum eorum affatim suppeditabunt not. ad B. G. VII. 78. VIII. 19. *Davis. Inimicitiis:* ita optime restituit Davisius ex Ms. Eliensi et Editt. veteribus. Quibuscum consentit Ms. Regius. Vulgg. *inimicis. Clark.* Ex meis accedunt Scalig. et Leid. sec. Quod secutus sum. Exempla ubivis sunt obvia, et sæpissime in his commentariis id monitum.

LXXXIV. 1 *Re frumentaria præparata*] A re sane frumentaria mediocriter instructus erat Cæsar, si verum est, quod tradit Appianus B. G. II. p. 466. ideoque Pompeius τρίβειν τὸν πόλεμον ἐγνώκει, καὶ ἐς λιμὸν ἐκ λιμοῦ τοὺς πολεμίους περιφέρειν. Lego ἐς λοιμὸν ἐκ λιμοῦ, *in pestilentiam ex fame*, quod solenne est. Justinus II. 13. 'Multorum deinde dierum inopia contraxerat et pestem.' Cl. Mamertinus Pan. I. 5. 2. 'Ire passus est in profundam famem, et ex fame in pestilentiam.' Vide et Florum III. 5. 17. *Davis. Præparata.* Dubito an alibi sic loquatur auctor. Solet sæpius certe *provisa* adhibere, vel *comparata*, uti est hoc etiam loco in Leidensi primo. Vide ad B. G. II. 2. Idque convenientius videtur.

3 *Quum satis, &c.*] Sic ex Ursini Cod. edidit Scaliger: quum antea exhiberetur *quod*. Sed omnes mei Codd. habent *quo*. Recte sc. spatio temporis. *Militum animum habere* ex eodem Cod. restituit Scaliger: nam in plerisque Edd. deerat *militum animum*, uti et in nonnullis Codicibus. Sed jam recte Glandorp. item Vasc. Stephanus aliique legerunt *habere militum animum*: atque eo ordine est in Mss. meis: nisi quod *animum* desit in tribus. *Perspicuum habere* est in Leid. sec.

14 *Armis*] Vehementer hæc vox suspecta est, et vitiosam arbitror, vel adjectivum excidisse, quo pertineat; nec enim placet *armatos* rescribi cum Freinsh. ad Curt. VII. 32. De hoc instituto vide ad VIII. 13. et I. 48.

16 *Equites mile sustinere auderent*] Mss. Petav. Lovan. Leid. pr. sec. Palat. præbent *equitum*. Quod doctius videtur, quam ut a librariis proficisci potuerit. Nepos in Dat. c. 8. 'Non amplius hominum mile cecidissent;' ubi in multis Mss. tamen est *cecidisset*. Ut ad *amplius* referatur. Liv. XXIII. 44. 'Mile fere passuum erant.' Apulei. Met. l. II. 'mille nummum deponentur:' ut bene e Mss. edidit Scriverius. Adde Gronov. de pec. Vet. p. 77. Plura eorumque rationem vide apud Cl. Perizon. ad Sanct. Min. IV. 4. p. 611, &c.

20 *Atque unum Allobrogem*] Petav. *Egum Allobrogem. Vossius.* Mss. Petav. et Norvic. exhibent *Ægum Allobrogem ex duobus;* ac hoc quidem nomine insignitus erat Allobrogum unus, qui ad Pompeium perfugerat. Adi hujusce libri c. 79. Ita igitur reponendum arbitror; non enim temere fit, ut Librarii nomina propria in contextum intruserint; quin potius ea, utpote rariora, corruperunt mutaruntque. Vocem partitivam *unum* subaudiri posse docebit G. J. Vossius de Construct. c. 10. p. 41. *Davis.* Adde quæ notavi ad Frontin. II. 9. § 5. 'In Adduum ex Megistanis:' ubi

vulgo *in quendam.* Infra c. 19. 'Ex suis necessariis legatos.'

LXXXV. 3 *Spectans*] De more hic rursus Mss. et Edd. Vett. habent *exspectans.* Sed c. 75. 'Eadem spectans, si itinere impeditos et perterritos deprehendere posset.' Hirt. B. Alexand. c. 1. 'Illud spectans, ut,' &c. ubi itidem Mss. *exspectans:* vulgo *sperans.* V. ad v. 44. 'Quem locum probandæ virtutis tutæ spectas.'

12 *Tabernaculisque detensis*] Pal. et Bong. *tabernaculisque incensis.* Edd. primæ, Beroaldi (Vascos. Margo) Male. *Tendere tabernacula,* est *erigere:* unde tentoria, ut Maro Æn. VIII. 605. 'omnis legio tendebat in arvis.' *Detendere* est oppositum. Livius XLI. 3. 'Nautici tabernacula detendunt.' Adde, quod Tabernacula nunquam quisquam incendi dixit, sed tuguria. Quia tabernacula ex pellibus, illa ex straminibus fieri solita. *Vossius.*

17 *Sicut semper dep. animo simus*] Codices nonnulli *cogitandum.* Si enim, ut *semper depoposcimus, animo* sumus *ad dimicandum parati, non facile, &c.* Sed præstat vulgata Lectio. Ea tamen, quæ in Ms. Regio Eliens. et Vossii reperitur (nisi quod in horum primo et tertio, pro *si ut,* corrupte scriptum sit *sicut,*) vulgata non multo est inferior :—*cogitandum; si, ut semper depoposcimus, animo* sumus *ad dimicandum parati. Non facile, &c. Clark. Si enim ut* et *sumus* est in Carr. et Edd. Beroaldi, Vascos. Stradæ, Gryph. post. Non autem, quod putabat Ciacconius, deest in illis *animo: si ut,* et *sumus* confirmatur Mss. Scalig. et Leid. prim. cum Edd. Gryphii et Stephani. *Sumus* est insuper in Lovan. Leid. sec. In Cod. Brant. *sic semp.* et *sitis.* De locutione *animo paratus* quam adhibet etiam Cap. seq. vide ad B. Alex. c. 45. 'paratior militum animis.'

LXXXVI. 3 *In Consilio*] Omnino legendum, ut curavi *consilio* auctoritate Mss. meorum septem et Edd. primarum. Vide ad v. 28. 'Rem ad consilium deferunt,' et alibi. Etiam c. 87. est in Mss. octo (nam ibi rursus incipit Dorv.) et Edd. primis.

7 *Persuasi equitibus nostris, idque mihi se facturos confirmaverunt, ut—aggrederentur*] Scribendum est cum parenthesi: *Persuasi equitibus nostris, (idque mihi se facturos confirmaverunt,) ut—aggrederentur.* Rectius enim dicitur, *Persuasi ut aggrederentur;* quam, *confirmaverunt id se facturos, ut aggrederentur.* Sed leviculum hoc. Dein pro *in posterum;* Editio vetus Romana, *in prælium.* Forte, *ad prælium.* Quanquam enim ferri potest, suspectum tamen videtur illud *in posterum. Clark. In prælium* exstat in Lov. Leid. sec. ac Mediol. Flor. Venet. Edd. Nil muto. *Superioribus diebus* hoc jam dixerat Pompeius.

8 *Se facturos confirmaverunt*] Vocula *se* non comparet in Petav. Lovan. pr. Voss. Bong. et aliis; non male per ellipsin, ut vidimus sæpius. Verum amplius habet Lovan. *mihi facturi confirmaverunt,* per Græcismum. Quod non temere spernendum videtur. Propert. II. 7. 45. 'Visura et quamvis numquam speraret Ulixen.' Sed notum hoc. Vide Sanctii Min. III. 7. Passer. ad Propert. III. 4. in fine. Voss. ad Vellei. II. 76. N. Heins. ad Ovid. Met. XI. 786. XIII. 135. Pricæum ad Apul. l. VII. p. 142. 'Quoad summos illi promitterent honores habituri mihi:' ubi in Mss. nonnullis *habituros:* aliosque. Præterea pro *idque* in Ms. Palat. Carrar. Flor. et Edd. Vascos. Gryph. post. ac Stradæ Edd. legitur *id quod.* Non ineleganter. Adi ad c. 44. 'Id quod accidit.' B. Alex. c. 24. 'Id quod magis conveniebat.'

16 *Ut sæpe cogitavissent, ne usu manuque reliquorum opinionem fallerent*] Suspectus mihi locus: in Cujaciano codice erat *ne usu manuum. Vossius.* Reponendum puto *ut sæpe optavissent;* Pompeium enim tarditatis insi-

mulaverant milites, ut supra notavit Cæsar c. 82.: nec sane video, quem locum hic habere poterit vox altera. Vossio sequentia etiam sunt suspecta, qui notat Codicem Cujac. habere *ne usu manuum;* et ipse testor *ne usu manus* in Msto Norvic. reperiri. *Davis. Optavissent.* Ita emendavit Davisius, ingeniosissime. Al. *cogitavissent.* Quod valde languidum. Dein *Usu manuque,* præstat vulgata Lectio, quanquam Vossio suspecta. *Usu manuque,* est, *peritia et virtute. Clark.* Vir doctus etiam margini adleverat: *vovissent* vel *optavissent.* Propius ad litterarum ductum Gruterus *agitavissent.* Quod non inprobo. Vide ad B. Hisp. c. 25. Sensus erit idem, ac in Lucani VII. 25. 'Miles, adest toties optatæ copia pugnæ, Nil opus est votis, jam fatum arcessite ferro.' In Mss. Bong. et Voss. est *cogitavisset* sc. Pompeius. Quo timor ejus indicetur, ne eluderent promissam fortitudinem, et vanam probarent ipsa re suam fuisse jactantiam. Quod certe Pompeius metuit, ut docet multis ibidem Lucanus. Id tamen huic orationi, quam Cæsar ei dat, minus convenire videtur. *Usu manus* est in Petav. *manu* est in Leid. pr. et Voss. sine *que.* Sed recte vulgatum defendit Clarkius. Sexcenties auctor cum aliis *usum* et *usum rei militaris* de peritia et experientia in re bellica adhibet.

LXXXVII. 1 *Ut quum*] Non bene cohærent, *Excepit ut efferret inquit.* Quare rescripsi auctoritate Mstorum Cujac. Petav. Scalig. Leid. pr. Lov. et Palat. ac Gryph. Marg. et Ed. R. Stephani *et:* quod referendum ad *inquit.* Fraudi fuit editoribus et librariis, quod *despiceret* et *efferret* sine disjunctiva copula junxerit Cæsar: quod tamen frequens ei est: *et* quia non caperet librarius codicis Lovan. scripsit *effert.*

9 *An non audistis*] Mss. Petav. Leid. pr. Lov. Voss. Palat. *exaudistis.* Quod recipere non hæsitavi. B. G. v. 30. 'Ut magna pars exaudiret.' Infra c. 94. 'etiam ut milites exaudirent:' item c. 105. Hirt. B. Alexand. c. 20. Liv. II. 59. 'Imperia exaudiri.' Drak. ad III. 36. 'Vox exaudiebatur.'

10 *Cohortes*] Quæri hic potest, annon nota numeralis forte exciderit. Quanquam id non prorsus necessarium. *Clark.*

13 *Plerique sunt*] Editi recentiores omnes, *pleræque.* Sed præstare videtur (quod in Mss. Reg. et Eliensi et Edit. Rom. repperi) *plerique.* Ut *milites* intelligantur potius, quam copiæ. *Idem.* Optime Clarkius restituit *plerique,* quod exaratur in Mss. meis ad unum omnibus et Ed. Mediol. Frequens hæc synthesis generis est in Cæsare. Vide, quæ congessi ad B. G. III. 9. IV. 36. VII. 20. Cel. Burm. ad Sueton. Calig. 48. Claud. 25. Dein malim quoque *ex coloniis;* quod habent Leidenses, Palat. et Edd. Vasc. Aldi, Gryphii aliæque.

20 *Quod de re tanta, et a tam perito Imperatore nihil frustra confirmari videbatur*] Pal. et Norvic. exhibent, *quod de re tanta et tam perito.* Lege *quod de re tanta a tam perito, &c.:* nam particula copulans videtur sententiam turbare. Mihi favet *Pseudocelsus.* Vide eum p. 205. *Davis.* cur. sec. *et de tam p.* Lovan. et Dorvill. Nil mutandum vel ejiciendum censeo. Suam venerem et vim habet copula.

LXXXVIII. 2 *Animum advertit*] Vulgg. *animadvertit;* sed lectionem, quam e Msto Norvic. recepimus, longe esse elegantiorem aliquoties monuimus. Vide notat. B. G. I. 24. *Davis.* Accedit Petav.

4 *Quarum una prima, altera tertia appellabatur*] Magnus Lipsius Mil. Rom. Dialog. IV. 8. illud *appellabatur* omnino a Cæsare esse negat, putatque a librario substitutum. Ego etsi non dubito, audaciæ plerosque judicaturos, quod refragari ausim, attendere tamen eum voluissem ad

verba, quæ hoc libro supra leguntur: 'L. Cassium Longinum cum legione Tyronum, quæ appellabatur XXVII,' &c. Ubi similis prorsus loquendi modus. Alibi etiam dixit, 'legio, quæ vernacula appellabatur.' Sed hoc loco monendum præterea, pro *tertia* legione legendum alios putasse *quarta*, ex Lucano: qui ait 'cornu tibi cura sinistri, Lentule, cum prima, quæ tum fuit optima bello Et quarta legione datur.' Nisi ipsum Lucanum erravisse dicamus: aut, quod malim, non convenisse inter auctores: nam Lucanus in dextro cornu Domitium, in sinistro Lentulum: contra Appianus illum in lævo, hunc in dextro collocat. Cæsar ipse Pompeium in sinistro, ait fuisse, Plutarchus in dextro, et Domitium in lævo. Sed de Pompeio movere non debet, nisi quatenus dicitur hic fuisse in dextro, illic in sinistro cornu: nam etsi ille in sinistro, tamen præposuerat quoque huic peculiarem legatum. Ut Cæsar ipse dicit dextro cornu præfuisse Syllam, et tamen se contra Pompeium constitisse ait, h. e. dextro cornu suo, quod opponebatur sinistro hostium, in quo Pompeius erat. Ut profecto credere debeam etiam hunc locum de numero legionum in antiquissimis codicibus diverse scriptum fuisse. *Vossius.* De numero legionum vide etiam Ursinum, aliosque et ad VIII. 54. Recte vero Vossius defendit *adpellabatur:* quod tempus in hac designatione nominis ubique adhibet Cæsar, licet omnibus illis locis in uno alteroque Codice scribatur *adpellatur*. Cur hoc tempus adhibuerit Cæsar, latius docui supra ad c. 34. Adde Hirt. B. Alex. c. 42. 53. et alia loca.

11 *Cohortes* CX *expleverat; hæc erant millia* XLV] Ita in omnibus codicibus. Tradunt quoque Plutarchus, et Appianus Cæsari millia XXII. Pompeio numerum altera parte majorem fuisse. Tamen cohortes eæ faciunt millia LV. quomodo in editis libris nonnullis legere est. Et fortasse ita Cæsar scripsit. Scio quidem potuisse atteri bello cohortes, ut CX non plures quam XLV. mille milites continerent: sed non videtur Cæsar id sincere expressurus fuisse: quia quo major hostium numerus, eo illustrior ejus victoria. Florus IV. 2. 'trecenta hinc illinc millia fuisse præter auxilia Regum et Senatus' ait. Vereor multum, ne mendosus locus sit, et scribendum *centena*. Alioqui vanissimus jactator est. *Vossius.* Dubium quidem non est, quin mendosus sit Flori locus, non tamen in ea re, quam voluit Dionys. Vossius: nam tradit Appianus B. C. l. II. p. 471. nonnullos esse, qui scripserunt, in utroque exercitu fuisse ἀνδρῶν Ἰταλῶν τεσσαράκοντα μυριάδας, ideoque, cum vanissimus jactator fuerit Florus, non mirum est, eum cum iis auctoribus fecisse, qui multitudinem exaggerabant. Sed bene se gessisset vir eruditus, si perpendisset *auxilia Regum et Senatus;* ultima enim vox omni procul dubio est vitiata. Post ea Joan. Freinshemius substituit *nationum.* Anna Daceria et J. G. Grævius malunt *sociorum;* sed utraque conjectura nimium abit a Codicum Mss. lectione. Si mihi fas sit post tanta nomina emendationem tentare, reponerem *auxilia Regum et Dynastum,* eodem modo quo *Metropolitum* dixit Cæsar supra c. 81. Sic noster hujusce libri c. 3. 'Regibusque omnibus et *Dynastis* et tetrarchis.' Hirt. Bell. Alex. c. 65. 'Reges, Tyrannos, *Dynastas*, provinciæ —— dimittit.' Sed et Βασιλέας καὶ Δυνάστας in recensendis Pompeii copiis jungit Appianus B. C. l. II. p. 472. *Davis.* *Senatus* retinent in Floro omnes Mss. Vide ibi Cl. Duk. Ceterum hic Cicaconius pro CX reponere tentat XC; quia tantum habuit IX legiones. Sed et aderant cohortes sociales et auxilia præter legiones ipsas. Orosius

tamen habet modo LXXXVIII. Dein XLV vero est in Mss. tum aliorum, tum meis, præter Bong. qui cum Edd. Vetustis dat LV, male. Non enim verisimile cohortes Pompeii plenas fuisse; licet non ita adtenuatæ essent ac Cæsarianæ, de quibus c. seq. Vide de hoc loco etiam Lipsium l. IV. de Mil. Dial. 8.

14 *Duæ —— quæ t. a. dispersæ erant*] Codices plurimi, duo *scil.* millia, *quæ t. a. disperserat. Clark.* Vulgatam lectionem a Faërni et Hotom. libris *duo* recepit Scaliger. Et certe inveni quoque in Voss. et Dorv. ac *dispersæ erant* in Bongars. Leid. sec. Voss. et Dorv. ac Ciac. Verum optimi libri Leid. pr. Petav. Scalig. et Brant. retinent *disperserat*, uti et longe plurimi τὸ *duo* cum Edd. Vetustis. Rectius. Quo modo enim duæ tantum cohortes tota acie dispergi potuerunt? Quare revocavi veterem lectionem.

17 *Cunctum equitatum*] Si Frontinum audimus, Strateg. II. 3. sexcenti in dextro cornu equites fuere. Sed monere visum in eodem autore, quod paullo ante ait: 'Cn. Pompeius adversus C. Cæsarem palustri prœlio Pharsaliæ, triplicem instruxit aciem.' Moneo, inquam, non intellexisse Stewechium, quid vox *palustre* hic vellet, ideoque corruptam putasse. Sed explicat ipse Frontinus, et paullo post ait: 'Sinistrum latus, ne circuiri posset, admovit paludibus.' *Vossius.*

LXXXIX. 6 *Quæ summa erat millium* XXII] Mss. Reg. et Edit. Rom. *quæ summa erat* hominum (quomodo et alibi loquitur Cæsar) *millium* XXII. Cellarius edidit XXXII. *Clark. Hominum* adest etiam Leid. sec. et Edd. Venet. Med. ac Flor. bene, et quidem de peditibus. Adi ad II. 39. *Omnium* est in Bong. Ceterum male Cellarius reposuit XXXII contra Plutarchi, Dionys. et Appiani testimonium; et ipsum Cæsarem, qui adtenuatas maxime suas copias dixit. Adde Labieni orationem, c. 87. Cur enim non potuerunt in singulis pauciores, quam quadringenti fuisse milites? Infra c. 106. in II legionibus sunt modo III *milia et* CC. B. Alex. c. 96. 'minus mille hominum in legione.' Pejus etiam Freinshem. ad Flor. IV. 2. § 48. reponit XL *cohortes:* et Hotomann. XLIV. Tunc enim plenissimæ fuissent. Cum Cellario consentit Orosius VI. 15. 'Cæsar similiter LXXX cohortes triplici ordine disposuit, cui fuerunt non minus quam XXX milia peditum, equites mille.'

12 *Ex tertia acie singulas cohortes detraxit*] Expone ex quaque legione tertiæ aciei: nam cohortes detractæ sex fuerunt, et totidem legiones in eadem acie. Docent veteres, docuitque olim Frontinus, sed nunc mire depravatus. Verba sunt: 'In dextro cornu Cæsar posuit equitem, cui velocissimos miscuit peditum, et ad morem equestris pugnæ exercitatos. Sed deinde cohortes in subsidio retinuit ad res subitas; sed dextro latere conversas in obliquum, unde equitatum hostium expectabat, collocavit.' Lege: 'Sex deinde cohortes in subsidio retinuit, ad res subitas; et dextro latere.' *Vossius.* Dura videtur Vossii expositio; malim igitur *senas cohortes, detraxit.* Plutarchus cum alibi tum Vit. Cæs. p. 728. Ἀπὸ τῆς ἐσχάτης τάξεως ἀδήλως ἐκέλευσε περιελθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἓξ σπείρας, &c. Vide et c. 93. Ac ita sane reposuerunt Pet. Ciacconius et Just. Lipsius Mil. Rom. l. IV. Dial. 8. Latinus Latinius conjecit *extrema acie sex cohortes.* Sic et Fr. Hotomannus, nisi quod *extrema acie* malit. Sed placet conjectura, quam dixi, quia minus recedit a receptæ lectionis vestigiis. *Davis.* Hoc est, ut recte explicavit Vossius, *ex quaque legione* tertiæ aciei *cohortem unam;* quæ *proinde* detractæ erant cohortes *sex*, ut Cæsar ipse

mox ait, c. 93. Ut mirum sit Virum doctissimum J. Davisium duram appellare hanc expositionem: quæ revera adeo perspicua est et naturalis, ut aliam in sententiam ne possint quidem accipi Cæsaris verba. Quam autem ipse affert ex Ciacconio et Lipsio conjecturam, *ex tertia acie* senas *cohortes detraxit*; ea vix ac ne vix quidem Latina est. Non enim *senas* detraxit, (quæ ex sex legionibus essent futura *triginta sex*,) sed tantum *sex cohortes*. Quamque adducit Ciacconius ex libro primo de bello civili similem locutionem, *primam aciem* quaternæ *cohortes ex quinque legionibus tenebant*, ea ipsa contra eum maxime facit: *quaternæ* enim cohortes illæ, non *quatuor* scilicet fuerunt, sed *viginti*. Quod cum non intelligerent Librarii et Editores plerique, locum ipsum turpissime corruptum exhibuerunt, *quaternæ cohortes ex* quinta legione. Sed Ciacconio ignoscendum. Ipse enim conjecturam suam mox retrahit; veramque lectionem *ex tertia acie* singulas *cohortes*, vidit et recte explicavit. *Clark*. *Senas* etiam voluere Freinsh. ad Flor. et G. Canterus Nov. Lect. III. 24. Sed non opus esse bene viderunt Ciacconius et Vossius; retinentque Mss. omnes *singulas*.

17 *Vexillo*] Quia statim Cæsar dixit se *tuba signum dedisse*, et *vexillum*, solenne signum erat, cum ad arma concurri deberet, ut videri potest ex Comment. ad B. G. II. 20. putat Ciacconius, hanc vocem hic esse corruptam, sed perperam: licet vexillum purpureum proponeret Imperator, tamen tuba etiam classicum canebat. Hic vero non solitum illud vexillum, quod ante prœlium tollebatur, intelligit Cæsar, sed extraordinarium, quod in ipso prœlio et illo momento temporis, quo eos consurgere volebat, tolleret: uti etiam fecit. Vide § 4. c. 93.

XCI. 8. *Faciam hodie, Imperator*] Hujusce dicti meminit Plutarchus in Pompeio p. 656, 657. et in Cæsare p. 729. Hic vero Κρασσίνιον, illic Κρασσίανον hunc evocatum nuncupat. Utrobique legas oportet Κράστινον. Vide Celsum p. 236. *Davis*. cur. sec. V. etiam Ciaccon. ac de verbis, *qui fuistis*, adi Lips. Mil. Rom. l. 1. D. 8. Non enim jam Crastinus, sed alius primum pilum ducebat.

XCII. 3 *Ut C. imp. excip.*] In Mss. Cujac. Pet. est *ne*; at in Bong. Leid. sec. Voss. Edd. Venet. Beroaldi, Vasc. Marg. *neu*: contra Cæsaris mentem. Forsan sine τῷ *ut* scripserat auctor, ut supra c. 82. ubi vide.

10 *Exanimarentur*] Non male ita Aldus exhibuit, quem secuti sunt seqq. Vide ad Cæsar. B. G. III. 19. 'Exanimatique pervenerunt.' Verum tamen est in Mstorum meorum nullo. At in Leid. sec. et Bong. a m. sec. ac Florent. Ed. aliisque *exinanirentur*: 'exinanita provincia' B. Alex. c. 43. B. Civ. I, 48. B. Afric. 20. Sed Leid. pr. Scal. Pal. Bong. a m. pr. Lovan. Voss. Dorvill. Edd. primæ dant *existimarentur*. Optimus vero Pet. *Æstuarent*. Immo in Scal. suprascriptum erat *Exæstuarent*. Quod sane nequaquam spernendum videtur. Justin. II. 1. 'Torrente calore solis exæstuet.' 'Æstuare cursu' Claudian. etiam dicit in Rufin. vers. 354. 'loricaque cursu Æstuat.'

XCIII. 3 *Usu periti*] Proba, licet rarior, est hæc constructio. Hirtius B. Afric. c. 31. 'Mirabili peritus scientia bellandi,' ubi frustra est Just. Lipsius, qui Elect. II. 22. reponit *penitus scientia*. Vitruvius Archit. I. 1. 'Architectus, qui pluribus artibus debet esse peritus.' Arnobius l. II. p. 53. ed Plant. 'Non quo illos (Philosophos) negemus——omni genere studiorum et disciplinarum peritos.' Lactantius Div. Instit. V. 1. 'Septimius quoque Tertullianus fuit omni genere litterarum peritus.' Eadem vox, ut et σύνταξις, restituenda est Martiali,

qui in Vulgg. Spectac. Epigr. 19. sic loquitur: 'Occubuit tandem cornuto ardore petitus, Dum facilem tolli sic elephanta putat.' Ramiresius ex v. c. legit *cornuto ardore potitus*, alii vulgatam lectionem retinent, mireque interpretantur. Rescribendum puto *cornuto ardore peritus*, quod elegantissime dicitur de tauro exercitatis cornibus instructo. *Davis.* Dele hanc notam, quæ nihil huc facit. *Idem.* cur. sec. Notat enim, per usum seu experientiam edocti et prudentes facti, sive *ex usu*. Didicisse hoc videtur Davisius ex animadversione Cl. Bosii in Cæsarem c. 5.; quem laudasse debuerat: sed et per se ipse errorem deprehendere potuit. Vide etiam viros doctos ad Phædr. F. 42. 'usu peritus.'

5 *Ne*] In Bong. Voss. Leid. sec. Reg. Eliens. et Edd. primis est *ut non*. Edd. Vascos. Strad. Gryph. post *ut ne*. Quod rectum puto. Sic enim alibi quoque cum ceteris auctoribus loquitur Cæsar.

18 *Sex coh. numero*] Sic quidem Faërn. Ursin. Hotom. et seqq. e conjectura et c. 89. ediderunt: constanter tamen Mss. et Edd. Vett. habent *ex coh. num.* nisi quod in Leid. sec. sit *et*, atque in Scal. Leid. pr. *ex cohortibus*.

19 *Illi*] Pet. Lov. Leid. pr. *Ille*. Pal. Leid. sec. et Dorv. *illa procurrit*. Ultimus etiam *fecit*. *procucurrit* etiam Lovan. Sed cave, quid mutes. Adi collectanea ad B. G. II. 2. 'Equitatum. His Q. Pedium præfecit.'

XCIV. 4 *Sustinere Pompeiani non potuerunt*] Ait Frontinus Strateg. IV. 7. 'C. Cæsar, cum in partibus Pompeianis magna equitum Romanorum esset manus, eaque armorum scientia milites conficeret, ora oculosque eorum gladiis peti jussit, et sic adversam faciem cædere coëgit.' Corrupta verba emendo, *adversam aciem cedere coëgit:* Stewechii conjectura est, *aversa facie cedere coëgit*. Neque hanc improbo. *Vossius.*

9 *Facta cædes*] Mss. tantum non omnes et Edd. primæ reliquerunt *factæ cædes*. Quod nescio, cur mutatum sit a recentioribus: præsertim cum Cæsar amet pluralem numerum, ut vidimus aliquoties. Luc. VIII. 447. 'Spectabit ab alto Æthere Thessalicas teneat cum fulmina, cædes.' Et ita ille et alii passim. In Apuleio etiam Met. l. III. p. 46. 'per totam domum cædes ambulent.' Sic Mss. non *ambulet:* præcesserat ibidem *cædibus operantem, impiatum*.

11 *Circumventa*] Sic Ms. Reg. Alii omnes, *erat circumventa*. Sed elegantius multo omittitur illud *erat*. Ut periodus una sit *ab his primum equitatus est pulsus: Ab iisdem facta cædes sag. atque fund. Ab iisdem acies Pomp. a sin. parte circumventa, atque initium fugæ factum. Clark.* *Erat* Ursino quoque et Grutero fuit suspectum; nec inmerito. Agnoscunt tamen Mss. mei. Sed pro *circumventa* in Palat. Lovan. Dorvill. Leid. sec. est *circuita;* in Voss. *circumunita*, at in Petav. Scalig. Leid. pr. et Edd. Vascos. Steph. Gr. post. Str. exaratur *circumita*. Quod perperam mutarunt alii. *Circumiri* passive non raro occurrit. Nep. in Them. c. 3. 'Ne multitudine circumiretur,' ubi vide Gebhard. Immo hoc ipsum participium adhibuit noster B. G. III. 25. 'Circumitis hostium castris.' B. Afric. c. 84. 'Celeriter bestiis circumitis.' B. Afric. c. 14. 'ad circumeundum equitatum,' in Leid. pr. *circumveniendum*. Vide etiam ad c. 18. Eadem confusio apud Val. Max. v. 2. Ext. 2.

14 *Aliis diffisus*] Mss. Carr. Norvic. aliique omnes repræsentant *aliis quam maxime diffisus acie excessit:* et sic edidere Beroaldus ac Gryphius; nec sane video, cur eas voces expunxerint nuperi. Restituantur igitur, et ex Petav. præterea reponatur *animum advertit*. *Davis.* cur sec. Sic post Manut. ex Ursini Cod. edidit Scali-

ger, et post eum ceteri. Antea edebatur *aliis quam maxime diffisus*. In Mss. meis sex et Edd. primis legitur *aliisque quam maxime d.* At in Scal. Lov. et Leid. pr. et Ed. Ven. *aliisque d.* Forsan *quam* supra excidit *cui quam maxime confidebat*. Vide ad B. G. I. 42. 'legionis, cui quam maxime confidebat.'

17 *Tueamini*] Mss. *Tuemini*; quod rectius. *Clark.* *Tuemini* certe est in Pet. Lov. Leid. pr. Voss. Bong. Quare id Cæsari reddidi.

XCV. 2 *Dare oportere æstimans*] Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. habent *dare oportere existimans*; proprie quidem: nihil tamen opus est, ut quidquam mutemus, simili enim modo hanc vocem usurpant probi auctores. Sallustius Hist. I. 'Ne aut ipsi, nefanda quæ æstimatis, ea parum credendo de aliis circumveniamini.' Phædrus Fab. III. 4. 5. 'Ridicule magis hoc dictum, quam vere æstimo.' Et IV. 17. 15. 'Turpe æstimantes aliquid commissum a suis.' Sic etiam persæpe loquitur Hyginus. Vide Fabb. 104, et 106. *Davis.* At vero Mss. ad unum omnes, et Edd. Scaligeriana priores habent *existimans*. Quare revocavi. De *æstimare* adi ad B. G. II. 17. 'non omittendum sibi consilium Nervii æstimaverunt.' Statim recte c. 96. 'ut facile æstimari posset:' ubi itidem turbant Mss. et Edd.

XCVI. 1 *Triclinia strata, magnum argenti pondus expositum*] In VV. CC. est *trichilas stratas*. Quod Scaligero in notis ad Catalecta placet. Ego damno: neque enim sternuntur trichilæ; vidit hoc quoque magnus Salmasius, et ingeniose restituit *structas*. Si *trichilas* admitterem illud, *structas* recipere non dubitarem. Sed non dubito vulgatam lectionem veram esse. Habemus apud Spartianum in Hadriano: *Triclinia de castris, et porticus, et cryptas, et topia dirueret*. Vides hic quoque *triclinia* in luxu castrorum. Quid mirum? cum illud procul sit a veteri Romanorum simplicitate, procul a more Græcorum, de quibus Curtius, 'cibus, quem occupant, satiat, fessis humus cubile est.' Præterea si hic *trichilas* legas, quid volunt sibi verba sequentia, 'magnum argenti pondus expositum?' Denique et illa, 'L. Lentuli et nonnullorum tabernacula protecta hedera.' Topia hic designat Cæsar, atqui illa nihil aliud quam trichilæ: itaque ταυτολόγος fit, quod non fero. Quare expono Cæsaris verba *triclinia strata*, scilicet ad mollitiem, ut recubantes cibum caperent. Idem in Hadriano Spartianus. Et Lucanus de hac ipsa re, 'capit improba plebes Cespite patricio somnos.' *Magnum argenti pondus expositum* exponit Plutarchus, καὶ τράπεζαι ἐκπωμάτων μεσταὶ, καὶ κρατῆρες οἴνου προὔκειντο. Nimirum vasa argentea Cæsar intelligit. Locutus sic quoque Tullius Verr. VI. 'cum essent triclinia strata, argentumque expositum in ædibus.' Nihil clarius. Denique, 'tabernacula protecta hedera,' sunt topia, quorum et in Spartiano mentio. Ut nullus ambigam et Cæsaris et Spartiani locum sanissimum esse. *Vossius.* Fateor optime jungi *triclinia strata et argentum expositum*, quæ sæpissime simul reperiuntur apud Ciceronem, ut docuit multis exemplis Hotomanus. Adde Val. Max. VII. 5. § 1. 'Rogatus ut triclinium sterneret, lectulos punicanos pellibus hœdinis stravit, et pro argenteis vasis Samia exposuit.' Quare omnino accederem Hotomanno, Vossio aliisque viris doctis *triclinia* retinentibus, si vel unus addiceret vetus liber, licet sequatur etiam *constrata*. Verum cum hæc vox demum profluxerit ex Aldi officina, et Mss. quotquot ab aliis vel me visi sunt, nec non Edd. Vett. habeant *Trichilas stratas*, (quod exponunt quidam per *abacos mensasque potorias tria labra habentes*: de quibus consule Salmas. ad Jus Attic. p. 493. &c.) non possum non summi Salmasii conjecturam amplecti *Trichilas struc-*

tas, i. σκιάδας, umbracula luxuriosa, quibuscumque frondibus ad cœnationem contexta, a quibus facile discerni possunt *tabernacula edera protecta*, ut tamen non sit ταυτολόγος Cæsar. Male Hotomannus tales trichilas confundit cum casis ex arundine aut vili fronde contextis, si tabernacula desint. Immo ex eodem Plutarchi loco, quem adducunt viri docti, patet *trichilas structas* veram esse lectionem. Ait enim in Pompeio p. 657. πᾶσα γὰρ σκηνὴ μυρσίναις κατέστεπτο, καὶ στρωμναῖς ἀνθιναῖς ἤσκητο, καὶ τραπέζαις ἐκπωμάτων μεσταῖς, καὶ κρατῆρες οἴνου προὔκειντο, &c.: quem locum sine dubio ex ipso Cæsare hausit. Quin et addit Plutarchus adparatum fuisse magis τῶν τεθυκότων καὶ πανηγυριζόντων, i. e. sacrificantium et festos dies agentium, quam ad pugnam euntium. Adeo ut optime huc pertineat locus Tibulli l. II. El. 5. 95. 'Tunc operata Deo pubes discumbet in herba, Arboris antiquæ qua levis umbra cadit. Aut e veste sua tendent umbracula sertis Vincta: coronatus stabit et ante calix. At sibi quisque dapes, et festas exstruet alte Cespitibus mensas, cespitibusque torum.' Ubi videmus juncta quoque *trichilas* et *vasa* et *cespites*. Et quæso, unde librarii somniare potuerunt de *trichilis;* si in antiquioribus Codicibus *triclinia* invenissent? Non alienus etiam ab hac lectione fuit Lipsius l. v. Mil. Rom. d. 16. Ill. Heinsius margini adlevit *triclinia trichila instrata*. *Structas* autem in *stratas* abiisse, et contra, sollemne est. Sic passim in nostro et aliis *naves constratæ, equi instrati,* corrupte in Mss. leguntur *constructæ* et *instructi:* cap. 100. 'tectis instratisque navibus' pro *instructis:* c. 8. in f. 'tricliniis stratis' in Mss. aliquot *structis*. *Thericlia* vero, ut conjecit Beroaldus, pro poculis pretiosis, non admittenda videntur. Vide eum T. I. Thes. Crit. p. 310.

8. *Patientissimo exercitui*] Recte.

uno quidem excepto, scribi *potentissimo;* quomodo exhibent etiam Edd. primæ, ut forsan aliud quid lateat. *Exercitu* vero est in Leid. pr. sec. et Scalig. ut voluit in Analogicis scribi Cæsar. Vide ad B. G. I. 16.

9 *Necessarium usum*] Palat. *ad necessarium victum*. Recte. *Vossius*. Ego vulgatam lectionem retinendam existimo. *Clark.* Perperam *victum* præfert Vossius. Consule omnino Cl. Burm. ad Rutilii Itiner. I. 152. 'usibus aptet aquas.' Cort. ad Sall. B. Cat. 46. 'In usu quotidiano et cultu corporis.' In Dorv. etiam est *victum*.

13 *Eadem celeritate*] Vir doctus margini adscripsit *ad Celendras*, e Flor. IV. 2. Sed *Syedris* ibi legendum esse et in Lucano VIII. 259. jam dudum docuerunt viri eruditi. Male vulgo jungebantur *celeritate paucos, &c.* Post *celeritate* distinxi: non enim eadem celeritate est nactus suos ex fuga, sed eadem celeritate non intermisit iter et pervenit ad mare, interim offendens suos fugientes. Præterea reddidi Cæsari *paucos suos*, quod est in Mss. omnibus et Edd. ante Ald. Manut., qui cur id mutaverit, nescio. Bene, si e Mss.

XCVII. 3 *Circummunire*] Sic Mss. Reg. et Eliens. et Edit. Rom. Quæ vox Cæsari usitata. Scaliger et Recentiores, *circumvenire*. *Clark.* *Circumvenire* non a Scaligero, sed Aldo editum est: quod et inveni in Edd. Ven. 1517. Manut. Gryph. et Plantin. Item in Ms. Ciacconii ac Lovan. Quare nil muta; licet reliqui mei etiam *circummunire* præferant: nam contra iidem et alii Codices habent B. Civ. I. 18. 'Oppidum vallo castellisque circumvenire:' ubi vide. Ceterum in Leidensibus exaratur *diffisi eo loco*. Quod nihilo est deterius. Consule notata ad B. C. I. 12. 'diffisus municipii voluntate:' ut illic est in Mss. plerisque.

5. *Universi juris ejus Larissam versus*

quod *se* in eo absit. Palatinus τὰ *juris ejus* omittit. Locus a multis tentatus. Manutius *viris equis* legebat. Victorius per *juris ejus* intelligit victos, ego Pompeianos. Dixit initio l. I. de Bello civili Cæsar: 'universi ordinis ejus a Pompeio evocantur;' ubi Pompeianos intelligit, nam cave ne de toto Senatu id dictum putes. Etsi exponere possis, universi qui in ordine Senatorio faverent Pompeio. Et hoc cæteris præfero. *Vossius.* Locus sine dubio corruptus. Ms. Reg. et Edit. Rom. habent, *universi* simul *Larissam, &c.* Quod a manu emendatrice est. Puteanus et Manutius conjecerunt *universi*, viris, equis, *Larissam, &c.* Infeliciter, nec satis Latine. Victorius, Vossius, et Cellarius, vulgatam retinent: illudque *juris ejus*, interpretantur; hic, *victos;* ille, *Pompeianos;* tertius, *sortis vel conditionis ejus:* nullo fere discrimine. Vir Doctissimus Jos. Wasse, in Notis suis ad Sallustium p. 134. locum hunc jam satis corruptum, vero corruptiorem repræsentat; referendo illud *universi*, non ad *cœperunt*, sed ad *juris.* Ego jam olim emendaveram, JUGIS *ejus;* quod postea a viro Doctissimo Jos. Wasse, in loco jam laudato, occupatum repperi. Verum ille *jugis ejus*, interpretatur *ex jugis ejus;* quod ταυτότης est cum verbis præcedentibus, *relicto monte:* nec cum iis, quæ mox sequuntur, satis convenit. Non enim, ante deditionem, *e montibus* descenderunt Pompeiani; sed, relicto isto monte, *per alios montes* Larissam versus se recipere cœperunt. Ego itaque *jugis ejus* ita accipiendum volueram, ut significaret PER JUGA *montis* ejus, *inde ad Larissam usque pertinentia.* Nunc, re penitius explorata, eodem sensu reponendum existimo, *jugis* EIS vel *jugis* illis; hoc est, *per juga illa.* De *Re ipsa*, aperte testatur infra Cæsar, eos 'in monte quodam constitisse;' se autem 'commodiore itinere (*scil.* per valles,) eis occurrere cœpisse.' Ubi notandum, illud *commodiore itinere* nihil habere, quo possit referri in comparationem, nisi nostra admittatur verborum præcedentium emendatio. De *Locutione;* qua scilicet Latinitate *jugis eis* scribi possit pro eo, quod est *per juga ea;* videas similem constructionem infra, de bello Alexandrino c. 35; locisque superioribus 'iter facere instituit.' Et supra VII. 45. 'Legionem unam *eodem jugo* mittit.' Maxime autem, B. Civ. I. 70. 'Et, mutato itinere, *Jugis* Octogesam perveniret.' *Clark.* V. C. Jos. Wassius ad Salustii Bell. Catil. c. 44. p. 184. reponit *universi* jugis *ejus*, quod interpretatur *ex jugis ejus montis;* at ita fit ταυτότης cum *relicto monte*, quemadmodum censet acutissimus Clarkius. Is tamen διόρθωσιν *Wassii* nostri probat, ἐξήγησιν non item; mavult tantum *jugis eis*, quod idem valere putat ac *per juga ea.* Nescio tamen, quomodo montem reliquisse statuantur Pompeiani, cum per *juga* ejus sive cacumina transierint. Itaque cum Ms. Palat. voces *juris ejus* haud agnoscat, eas cum Jos. Scaligero delendas arbitror. Nihilominus, aliorum omnium codicum ductu, legi queat, *universi* exercitus *Larissam versus se recipere cœperunt.* Certe confundi solent hæc vocabula. Sic supra c. 73. recte legitur '*Ejus juri* potius quam suæ culpæ debere tribui:' at Carrar. et editi plures habent *exercitus potius quam suæ, &c.* Loquendi vero rationem præstant ea cap. 63. 'Accessere subito prima luce Pompeiani *exercitus.*' Nam Jos. Scaligero non assentior, qui vocem ultimam in eo loco censuit inducendam. *Davis.* cur. sec. At vide eo loci. Scripsit ad me Cl. Wasse, *se universi* non retulisse ad *juris.* Jam vero malle *jugis aliis* e Celso, qui ait *illi in montem alium conscenderunt.* Clarkii emendatio mihi videtur verisimillima. In Leid. pr. est *vires ejus:* in Lov. *Viris ejus. Universi simul* est quoque in Palat. Leid. sec. et Edd. Beroald.

Vasc. Steph. Gryph. post. aliisque: sine dubio ab Interpolatore, licet et C. Sigonio probetur Emend I. 34. *Juris ejus* ut corrupta a Librariis e voce *Larissa* ejiciebat Fr. Robortell. Ann. II. 48. *Viris, equis* adridebat Cujacio. Sed tum malim *viri, equi.* Dein *Larissam usque* est in Voss. *se* abest a Mss. Brant. Leid. prim. Voss. et Dorv. ut sæpissime in hac locutione *se recipere* animadverti, in Mss. *se* non comparere.

6 *Qua re animadversa*] Mss. Norvic. et Brant. repræsentant *qua spe animadversa;* eandemque lectionem in optimo Codice invenit, receptaque multo elegantiorem judicavit Pet. Victorius Var. Lect. IX. 24. Illi quippe videtur esse ἀντίθετον superioris vocis *diffisi*, eique verbo, a contrario, respondere. *Davis.* Mss. plerique, *Qua* spe *animadversa.* Quam lectionem probat, elegantioremque existimat Victorius, ut scilicet illud *spe* opponatur præcedenti *diffisi*. Sed argutum hoc nimis et evanidum. Ego vulgatam retineo lectionem. *Clark.* E solo Carrar. producunt *re.* Reliqui et mei omnes Mss. habent *spe.* Forsan *specie,* sive *spectaculo.* B. G. II. 31. 'Nova atque inusitata specie permoti:' et passim *specie* in Mss. contracte scribitur *spe.*

XCVIII. 7 *Militibusque suis jussit, ne qui eorum violarentur*] Ἑλληνίζει, ut κελεύω τινὶ, nam *jubeo* apud Latinos nullum casum regit, nisi cognatæ significationis nomen addatur, ut si dicas *jubeo jussionem.* Sed in Ms. Cujac. et Petavii pro *jussit*, est *commendavit.* An ita Cæsar scripsit? profecto vereor ne verum sit. *Vossius.* Mss. Norvic. Pet. Cujac. et Ursin. exhibent *militibusque suis commendavit.* Sed vulgatam lectionem non desero, quæ proba est et Latina. Dictys Cretensis II. 35. 'Militibus, ut apud arma essent, jubet.' Fictleius Abdias Hist. Apost. III. 29. 'Jussit fratribus, ut unusquisque tenens mortuum, diceret,' &c. tores, ut agnoscit G. J. Vossius de Construct. c. 36. qui tamen falsus est in eo, quod confirmarit nec Livium nec illius seculi quenquam sic locutum esse. En ipsa Livii verba XXVII. 24. 'Inde portas custodire jussit tribunis militum, præfectisque socium et centurionibus;' sic omnes Msti, fatente viro summo J. F. Gronovio, qui tamen aliter ex conjectura edidit, quod hanc locutionem solœcam esse perperam existimaret, ut pluribus ostendere viri doctissimi Casp. Scioppius et Jac. Perizonius ad Sanctii Minerv. l. II. cap. 4. *Davis.* *Militibusque suis* commendavit. Sic Mss. Reg. Eliens. Vossii, Carrariensis, Ursini, Petav. et Cujacii, et Edit. Rom. Vulgg. *militibusque suis* jussit. Quod probat Davisius, et allatis etiam bonorum Auctorum exemplis defendit. Sed nusquam alibi ita locutus est Cæsar. *Clark.* *Commendavit* scribitur quoque in Leid. pr. et Edd. antiquis ante Aldum. Quare id recipere cum Clarkio non hæsitavi. *Mandavit* placebat Bruto. *Jubeo tibi* non dicunt nisi depravatæ jam Latinitatis scriptores. Tale mendum e Mss. sustuli Frontino IV. 1. § 43. 'legiones eduxit armatas et consistere ordinibus jussit,' vulgo *omnibus.* Adde Cel. Burm. ad Ovid. Met. VIII. 752. et Sueton. Vespas. c. 23: 'legatos jussit ponere.' Dein Mss. sex *ne quis violaretur,* quare malo *ne qui violaretur,* ut est in Cuj. Pet. et Voss. nisi quod male lineam transversam habeant super *e.* Vide ad B. G. I. 48.

C. 1 *Ad Brundisium*] Læva mens Pet. Ciacconium urgebat, cum hanc præpositionem delendam esse censeret; nam c. 101. legitur *Cassius ad Messanam navibus advolavit.* Et c. 11. 'Cn. Pompeius filius ad Oricum venit.' Sic et innumeris in locis Cæsar aliique boni auctores. *Davis.* *Ad* non comparet tamen in optimo Petav. nec Bong. neque Voss. Sed vide ad VI. 3. Verum in Pet. exara-

B. Civ. II. 19. 'Cordubæ mittere.'

4 *Tectis instratisque scaphis*] Sic quidem Scaliger edidit; quasi *tectæ* et *instratæ* differrent *ligno* nempe *et pellibus*. Sed recte Vossius ad c. 15. judicat meliorem esse lectionem *instructisque:* quam præbent Mss. ad unum omnes et Edd. Vett. adeo ut fere putem, operarum esse mendum, temere deinceps propagatum, præterquam in Ed. Cellarii. Quid sint *instructæ naves* sive armamentis ornatæ, vidimus ad B. G. v. 2. Infra c. 3. 'Quinqueremes aptæ instructæque ad navigandum.'

CI. 4 *Liboque ad fretum*] Libo, a quo paullo ante memoravit insulam contra portum Brundisinum fuisse occupatam, Pompeianarum erat partium. Vide hujusce libri c. 23. De alio itaque hic loquitur Cæsar, cujus tamen auctores non meminerunt, adeo ut locum mendi suspectum habeam. Ms. Norvic. et editt. Rom. exhibent *Jubone ad fretum;* Beroald. *Vibone ad fretum:* et sic legendum arbitror; Vibo enim oppidum erat Bruttiorum, a freto Siculo non longe dissitum. Vide Christ. Cellarium Geogr. Antiq. II. 9. p. 584. ed. Cantabr. *Davis.* Vibone *ad fretum.* Ita pulcherrime restituit Davisius ex Edit. Beroaldi. Qua cum consentiunt Mss. Eliens. et Vossii, qui habent *vibone* vel *jubone*. *Clark.* Ineptus sit, qui non amplectatur correctionem *Vibone*, ut legerunt jam Rhellic. Glareanus, Aldus, Vasc. Steph. Gryph. Ciaccon. (qui monuit in suo libro esse *Liboque*,) et alii plures exhibuerunt. *Vibonem* etiam est in Pet. Cuj. Leid. pr. Voss. Lov. *Libo* simpliciter in Edd. Mediol. ac Ven.

10 *Sunt ad incendia*] Sic etiam Leid. pr. Palat. Carr. et Dorvill. cum Edd. Aldi, Venet. Manutii, Scal. &c. In reliquis scriptis et Edd. *quæ sunt aptæ ad incendia.* Quos tamen non audio. Vide, quæ notavi cum alibi, tum ad B. G. v. 50.

12 *Constratæ*] Pal. Pet. et Bong. *rostratæ*. Idem in codice Florentino et Carrariensi reperit Brutus. *Vossius.* *Rostratæ* est etiam in Voss. Dorv. et Edd. primis. In Vasc. Marg. legitur *e quibus* XXXV *erant apertæ*, XX *constratæ*, vel *e quibus* XXX *erant rostratæ*. *Rostratæ* prætulit Cellarius. Verum cum Lov. Leid. pr. sec. Scal. et Ciacc. aliique *constratæ* servant, alterum potius interpolatorem sapere censeo. Eadem confusio occurrit c. 111. et B. Al. c. 11. Luc. I. 426.

18 *Profectus est et Libonem*] Particula copulans non est in Codd. Ms. Norvic. et editt. Rom. A. D. 1472. *Profectus est Jubonem*, Ven. *Profectus est Libonem.* Beroald. *Profectus est Vibonem*, quæ vera est lectio, ut paullo ante comprobatum dedi. *Davis.* *Vibonem.* Vide supra, *Vibone ad fretum.* Vulgg. *et Libonem.* Ut forte legi possit *ad Vibonem.* Vide supra ad c. 100. Sed hoc perinde est. *Clark.* *Vibonem* diserte exaratur in Petav. Leid. pr. Scal. Lovan. et Edd. ante nominatis. *Vibonam* Voss. *Libonem* sine *et* in Ed. Med. Desunt *et Libon.* in Pal. et Dorv. Sed unice verum est *Vibonem.*

20 *Egit: secundum nactus ventum*] Sic quidem e Codice Ursini reposuit Scaliger: cum vulgo ederetur *egerunt. Cassius sec. n. v.* Codicum mira est discrepantia. *Egit Cassius* est in Pal. Bong. et Edd. primis: *egit. Cassiusque* Leid. sec. Lovan. Dorv. Sed *egerunt* præbent vetustissimi Petav. Scalig. Leid. pr. sine voce *Cassius:* at Vossian. *egerunt. Cassius.* Forsan scripserat auctor *adpl. nostri ad t. n. egerunt. Cassius, &c.* Verba enim illa 'propter eundem timorem' videntur id postulare.

30 *Depressæ triremes*] Codices plerique *deprehensæ*. Utraque lectio proba. *Clark.* Mei omnes servant *deprehensæ*. In Brant. et Lovan. ac Dorv. Cod. *captæ*. Vascos. *reprehensæ*. Malim ego quoque *depressæ*, quia præcedit *ceperunt*, si per Mss. liceret. B. Alex. c. 11. 'Capta est

una quadriremis, depressa altera,' et c. 16. V. notas doctorum ad Nep. Con. c. 4. 'Nullas naves capit, complures deprimit.' B. Civ. I. 58. 'partem navium deprimunt, nonnullas capiunt,' non *deprehendunt*. Inveni id tamen in Marg. Vascos. et Ed. R. Stephani. Mire legit Leid. pr. *de presente tirones.*

CII. 4 *Quantum itineris*] Non potui non obsequi Mss. omnibus meis, item Ursin. Carrar. et Edd. primis, jubentibus rescribi *quantumcumque itineris.*

12 *Existimari non poterat*] Lego *æstimari*, ut plerumque in Mstis hæc duo confunduntur. Nisi *existimari* pro *æstimari* ponatur. *Vossius.* Dionys. Vossio legendum videtur *æstimari non poterat;* sed nihil opus est manu medica, nam in optimis scriptoribus hæ voces confunduntur. Terentius Heaut. Act. II. Sc. 3. 41. 'Nam ea res dedit tum existumandi copiam Cotidianæ vitæ consuetudinem.' Idem Phorm. Act. I. Sc. 1. 11. 'Haud existimans Quanto labore partum.' Ubi Donatus, pro *æstimans* inquit. Sallustius, 'Si, Quirites, pacem existimaretis.' Livius XXIII. 15. 'Inde existimatu facile esse.' Vide et J. F. Gronovium ad XXIV. 2. *Davis.* Adde Cort. ad Sallust. Jug. 31. § 19. 'Scilicet existimabitis, qualis illa pax,' Comm. ad Nep. Cat. c. 1. 'magnique ejus opera existimata est,' aliosque sæpius.

15 *Et ad Mitylenas*] Sic Mss. Vide supra ad c. 100. Vulgg. *et Mitylenas. Clark.* In nullo meorum aut aliorum adest præpositio; ut nec in Edd. Ubique illam intrudere, ineptum est. *Mithilas* est in Mss. plerisque, et vetustioribus. *Mytilenas* Pal. Bong. Vide Voss. ad Mel. II. 7. J. Gronov. ad Herod. I. 160. atque ita e nummis exhibuit etiam Cellarius. Græce etiam Μυτιλήνη. Inscriptio vetus: 'Cives Romani, qui Mutilenis negotiantur.' Reposui itaque etiam *Mytil.*

17 *In Cyprum*] Sic Mss. Editi præpositionem omittunt. *Clark.* Neque hic in meis, aut aliorum, quod sciam, præpositio comparet: sed in Edd. Rom. Ven. et Mediol. additam video.

20 *Arcem ante captam*] Sic ex Glandorpii monitu et Ursini libro edidit Scaliger, et olim etiam Edd. primæ Vulgo erat *arcem Antiochiam c.* unde Glareanus vel *Antiochiæ* vel *Antiochenam* emendabat. Ultimum reperitur in Edd. Vascos. Str. Steph. Gryph. post. *Arcem ante c.* confirmatur a Bong. In Voss. est *arcem aram captam.* In Lovan. *aram ante capt.* at in Cujac. Scalig. et Leid. pr. *aram captam.* In Petav. vero, Palat. Leid. sec. et Dorvill. *arcem captam esse.* Nec video, quid valeat hic τὸ *ante*, quod cum Grutero et Mss. optimis idcirco ejeci. *Antiochiam* et hinc *ante* ex abbrevatione τοῦ *Ant.* mera est Glossa.

25 *Qui, quum*] Codices alii habent *quicunque*, alii *Nam quicumque.* Unde legendum vel *qui quum, &c.* quod ex Ursini Codice secutus est Scaliger. Vel, quod conjecit Davisius *Namque quum, &c. Clark.* Ciacconium debuit laudare pro Davisio Clarkius. Ursiniano codici accedit Scaliger. Petav. etiam, Lovan. Leid. pr. Voss. tantum habent *Quicumque.* Adeo ut in recentioribus modo restet illud *Nam quicumque.* Alioquin facile amplecterer Ciacconii conjecturam *Namque quum.*

28 *Naves solverunt*] Sic ex Ursini Cod. et Edd. primis restituit Scaliger, quibus accedit Petav. Vulgo edebatur *n. solvere jubebantur:* uti est quoque in Ms. Brant. Leid. sec. et Lovan. Ciacconius conjecerat *cogebantur. S. jubebant* Bong. et Dorv. *jubebat* Palat. sed Scalig. Leid. pr. et Voss. *naves solverent:* unde magis placet, quod jam expresserunt Vascos. Steph. Gryph. post. Str. *solverant;* ut conveniat præced. *recepti non erant.*

CIII. 5 *Partim quos*] Transponit Ciacconius, *quos partim, &c.* Sed nihil opus. *Clark.* Idem male *quisque* abundare censet.

CIV. 9 *Septimium tribunum militum*]

In vulgatis Appiani exemplaribus B. C. l. II. p. 480. legere est Σεμπρώνιος ἀνὴρ Ῥωμαῖος, τότε μὲν τῷ Βασιλεῖ, πάλαι δὲ αὐτῷ Πομπηΐῳ στρατευσάμενος. Et p. 481. Τὸν Σεμπρώνιον εἴτε ἐπιγινώσκων Ῥωμαῖον ὄντα, &c. sed utrobique reponendum est Σεπτιμίου nomen. Vide Plutarchum in Pomp. pagg. 660. 661. et Dionem l. XLII. pagg. 186. 187. *Davis.* Lucan. VIII. 597.

12 *Bello prædonum*] Id bellum intelligit, quod contra piratas Cilicas gessit Pompeius. Vide, præter alios Historicos, Florum III. 6. *Davis.*

13 *Naviculam parvulam conscendit cum paucis suis, atque ibi ab Achilla et Septimio interficitur*] Sic quidem omnes Historici. Adi Plutarchum in Pompeio p. 661. Appianum B. C. l. II. p. 481. et Dionem l. XLII. p. 187. At Cicero de Divin. II. 9. 'An,' inquit, 'Cn. Pompeium censes tribus suis consulatibus, tribus triumphis, maximarum rerum gloria lætaturum fuisse, si scisset *se in solitudine Ægyptiorum trucidatum iri*, amisso exercitu:' quæ si vera lectio, cum ab aliis omnibus, tum ab se ipso diversus abit vir præstantissimus. Vide Tusc. Quæst. l. III. p. 145. ed. Fabric. Unde mendosum esse locum crediderim. Repono *si scisset se in* celone (vel potius *celoce;* hoc enim navigium a plerisque *celox* dicitur. Vide Nonium Marcellum p. 557.) *Ægyptiorum trucidatum iri.* Celo navis est biremis, vel triremis, ut testatur Isidorus Hispalensis XIX. 1. quod pulcre convenit cum Lucano; qui VIII. 662. seqq. auctor est interfectores Pompeii *biremi* vectos fuisse. Imperiti Monachi, cum non intelligerent quid sit *Celo*, *solitudinem*, notius vocabulum, substituere. Tan. quidem Faber Epist. Crit. I. 4. 'se a satellite Ægyptio contrucidatum iri' conjecit, quæ sane hariolatio nimium abit a receptæ lectionis vestigiis, ideoque non temere est admittenda. *Davis.* Dele a *repono* ad *substituere* et eorum loco substitue: legerim *si scisset se in* celoce Ægyptia tandem *trucidatum iri*, vel *a* spadone Ægyptio demum *trucidatum iri*, ut ad ipsum Tullii locum monuimus. Auctoribus ibi laudatis adde Fulgentium in Expos. serm. Antiqui p. 180. et Senecam Epist. 4. *Idem*, cur. sec. Illustriss. Bouhier. locum Ciceronis emendat ingeniose *in solitudine Ægyptio ferro.* Adi illum ad Tusc. Disputat. c. 25. 'Exercitu amisso nudus in servorum ferrum incidisset.'

CV. 3 *Evocasse*] Sic Mss. in Editis fuerat *vocasse*. *Clark.* *Evocasse*, quod habent cum aliorum, tum mei omnes præter Dorvill. et Palat. jam exhibent Vasc. Steph. aliique. *Evocavisse* Gryph. cum Ms. Scalig. Ciaccon. malebat *advocasse.* Rectius fuisset tum *ad se evoc.* Vide ad VI. 34. 'Omnes ad se evocat spe prædæ.' Sed non opus est. Adi ad IV. 20. 57.

4 *Ut iis testibus in summa pecuniæ uteretur*] Codex Brant. et editt. Rom. Ven. omissa præpositione, habent *ut iis testibus summa pecuniæ uteretur*, unde rescribit Ph. Rubenius Elect. I. 35. 'ut iis testibus summa pecuniæ iniretur.' Ms. Ciaccon. et editt. Beroald. repræsentant *ea summa pecuniæ*, at lib. Ursin. *in summam pecuniæ uteretur*, unde conjecit Ciacconius legendum *in sumenda pecunia uteretur.* Sed memores esse deberent viri eruditi, Criticen jubere, ne vulgata lectio sollicitetur, cum sana sit et sincera. *Davis.* *In* abest etiam ab Ed. Mediol. et pluribus: *ea summa* Leid. sec. Dorv. Pal. Bong. et Edd. Vasc. Steph. aliæque: *ex s.* Lov. *in summam* Pet. et Voss. sed nil mutandum. *In summa* tuentur Scalig. et Leid. primus: quamquam *in summam* nequaquam displicet. Ut finis et scopus significetur, cur eos testes adhiberet. De qua locutione alibi post multos viros doctos pluribus egimus. Sic malo cum aliis apud Ovid. Met. XIII. 38. '*in caussam* prosit, Achivi.'

7 *Elide in templo simulacrum Victo-*

riæ, &c.] Non Elide tantum hoc accidit, sed 'plerisque locis signa sua sponte conversa,' si Jul. Obsequenti c. 63. fides sit adhibenda. Quin et Valerius Maximus I. 6. 12. 'in delubris Deum sua sponte signa conversa' tradit. *Davis.*

14 *Pergami in occultis ac remotis templi—quæ Græci ἄδυτα appellant*] In fano Bacchi accidisse auctor est Dio l. XLI. p. 182. Ἔν τε Περγάμῳ τυμπάνων τέ τινα καὶ κυμβάλων ψόφον ἐκ τοῦ Διονυσίου ἀρθέντα, διὰ πάσης τῆς πόλεως χωρῆσαι. Porro quæ Cæsari hic remota et occulta templi, Valerius Maximus I. 6. *abdita* nuncupat, nisi locus corruptus est: ait, 'Sonum tympanorum Pergami abditis delubris editum.' Illud certum, non hic *delubris*, sed *delubri* scribendum; facileque adducor, ut credam Valerium scripsisse *adytis templi*: cum illud *abditis* de hac re inusitatius sit. Sane Cæsar cum diceret *occultis templi*, addendum sibi putavit, quæ Græci ἄδυτα appellant. Sed, quod monendum, putavi in Ms. Cojac. pro *remotis* est *conditis*. In Palat. Petav. et Bong. *reconditis*. Quæ fortasse vera lectio est. *Vossius.* Bene Lambinus ad Horat. I. 16. et IV. 4. *templi* correxit, licet in Mss. plerisque etiam meis, sit *templis*. Sed *templi* habent Palat. Bong. Leid. sec. et Dorvill. Verum in nullo est *remotis*. *Conditis* habet Leidens. sec. at Voss. et Dorv. *reconditis*. Leid. pr. *recognitis*. E Lovan. et Scalig. nihil varietatis tamen enotatum est. Sed et *reconditis* est in Mss. Ursini et Ed. Beroaldi. *Conditis* etiam in alio Ursin. et Ciaccon. Quare omnino putem *reconditis* esse restituendum; uti etiam id recepit Cellarius. Male autem *templis* propugnabat Hotomannus, quia in Valer. *abditis delubris* legitur. Sed vide ibi Viros doctos § 13. *Abdita* pro ἄδυτα hic etiam exaratur in Voss. Sed *adita* Latinis litteris Petav. Leid. pr. Scal. et reliqui fere. De his vide etiam Ill. Spanhem. T. I. Præst. Num. p. 718.

18 *Palma per eos dies in tecto inter coagmenta lapidum ex pavimento exstitisse ostendebatur*] Plutarchus vit. Cæs. p. 730. ait παρὰ τὴν βάσιν τοῦ ἀνδριάντος exstitisse φοίνικα. Etiam Valerius Maxim. I. 6. affirmat, 'palmam viridem Trallibus in æde Victoriæ, sub Cæsaris statua, inter coagmenta lapidum justæ magnitudinis enatam:' (sic et Jul. Obseq. de prod. c. 63. qui sua ex Valerio hausit.) Unde Ursinus hic legebat *intecto* una voce. Sed non video, quæ tunc mens verborum esse possit. *In tecto* Cæsari est ἐπὶ δώματος. Credo movit Ursinum, quod postea Cæsar ait *ex pavimento*: nam *tectum* et *pavimentum* duo opposita sunt. Verum nescivit paviri etiam tectum posse, ideoque pavimenti vocem de tecto recte usurpari, qui mos hodieque apud gentes orientes viget. Certe Hirtius quoque initio libri de bello Alex. ait: 'sine contignatione ac materia sunt ædificia, et structuris ac fornicibus continentur, tectaque sunt rudere, aut pavimentis.' Quod vero ad Valerii ac Plutarchi loca attinet, potuerunt ii alios auctores secuti esse; vel etiam ipse Cæsar ab assentatoribus perperam edoctus: ut ut est, verba ejus clara sunt, et vult palmam in tecto templi exstitisse; quod majoris miraculi quam alterum, ut ex pavimento enata sit. *Davis.* Adsensum Vossio præbet Clarkius. Me vero nondum pœnitet conjecturæ, quam proposui ad Obseq. c. 125. 'Trallibus in æde victoriæ sub Cæsaris statua inter coagmenta lapidum magnitudine matura enata:' scil. *integra*, quo facit verbum *exstitisse*: quo subitus ortus designatur. Vide ad VII. 35. et alibi. Cum Vossio tamen facit etiam Gruterus, eodem adducto Hirtii loco.

CVI. 2 *In Ægyptum iter habere*] Mss. mei ad unum omnes, miro con-

sensu, non agnoscunt præpositionem *in*. Quod nequaquam spernendum est. Consule congesta ad B. G. III. 7. 'In Illyricum profectus est.'

6 *A Fufio*] Mss. et Edd. quidam rursus *Fusio*. Sed prænomen Q. addunt Leidenses, Scalig. Palat. Lovan. Bongars. Dorvill. et Edd. Vascos. Steph. Gryph. post. Strad. Quare id reposui. In Petav. et Voss. scribitur *atque F.* forte *ab Q. F.* De eo vide ad B. Civ. l. I. in f. 'Q. Fufium Kalenum legatum.'

8 *In his erant legionibus hominum* III *millia*] Malo legere, *in his erant legionariorum* III *millia*. Quam vocem in Palat. et Bong. invenio, qui habent *legionariorum hominum*. Sed puto illud *hominum* eradendum: ex *legionariorum*, quod primo erat factum *legion. hominum*. *Vossius*. *Legionibus, hominum, &c.* Codices nonnulli, *legionariorum hominum*. Quod probat Vossius; nisi quod vocem *hominum* delendam existimet. Quo tamen facto nil opus. Nam et alibi phrasi simili, *militum legionariorum*, sæpius utitur Cæsar. Neque vero reprehendi potest etiam lectio vulgata. *Clark*. *Legionarium h.* est in Palat. Leid. sec. ac Dorvill. et *Legionariorum hominum* jam exhibuerunt Vascos. Steph. Gryph. post. Strada. *Legionarii homines* in nostro ita nunquam junguntur, sed quidem *leg. milites*. Quamvis alibi *homines* de peditibus dicat. Vide ad B. Civ. II. 32. Optimi etiam quivis libri habent *legionibus*: quod temere mutandum non esse opinor. In legionibus an alii sunt milites, quam legionarii? B. Alex. c. 69. 'ut minus mille hominibus in ea legione esset.'

CVIII. 1 *Propter ætatem pueri*] Erat tantum annos tredecim natus, testante Appiano B. C. l. II. p. 480. *Davis*.

4 *Adjutores quosdam conscios sui*] Qui simul cum eo conscii erant hujus consilii. Sallust. Catil. c. 22. 'Alios alii tant. facinoris conscii.' Rectius ergo videtur *sibi*; vel *consilii* adesse. Certe Aicardus et Lipsius adscripsere *adjutores q. consilii sui*: quorum ultimus Lovaniensi Codice inductus videtur; in quo *consciis suis*. In Leid. pr. *conscii sui*. In Voss. *Conscis sui*.

5 *Regis amicis*] Sic Mss. Reg. et Eliensis. Editi *regiis*. *Clark*. *Regis* reposui quoque auctoritate Petav. Leid. pr. Lovan. et 4 aliorum. *Regis nunciis* Lovan. Dorv. et Palat.

10 *Ex duabus*] Addit Librarius Leid. primi *filiabus*. Quam vocem non nemo hic omissam existimabat. Sed *filiis* pro *filiabus* etiam dici, notissimum est. Adi notas ad Frontin. IV. 3. 5. *Præstiterunt filiis* pro *filiabus Aristidis*: et Priscian. l. VII. Cap. de Dat. et Abl. Plur. 1. Declin. Eadem confusio infra B. Alex. c. 33. 'Majorique ex II. filiis Cleopatræ.'

14 *Romam allatæ*] Petav. Palatin. Leidenses, Lovan. Voss. Dorvill. rursus dant *Romæ*. Vide ad B. Civ. II. 19. 'Cordubæ mitteret.'

Ut in ærario ponerentur] Quod in æde Saturni. Notum est solitos Romanos, fœdera, pactiones, testamenta in templis reponere, tanquam custodia tutissima. Forsan et quod hac re pactorum aut supremæ voluntatis violatoribus imprecarentur iram Deorum. Sic apud Tacitum I. Annal. 'Augusti testamentum inlatum per virgines Vestæ:' quibus sæpe talia committi solita. Memini quoque in Sallustio legere me, in fano repositas fuisse tabulas fœderis. Et exempla alia congessit Lipsius. *Vossius*.

CIX. 16 *Alter accepto vulnere occupatus*] Ultima vox huc non convenit, cum ipsa etiam *interfectum* denotet. Velleius Paterculus II. 57. ubi de Cæsaris morte loquitur: 'Dum clementiam, quam præstiterat, exspectat, incautus ab ingratis occupatus est.' Justinus VII. 4. 'Insidiis autem Eurydices uxoris —— occupatus fuisset,'

&c. Hoc sensit J. F. Gronovius, qua de causa rescribit *alter accepto vulnere sopitus;* dicuntur enim *sopiri*, qui aut icti aut aliunde mente consternati deliquium patiuntur et pro mortuis concidunt, ut plurimis ostendit vir doctissimus Observ. IV. 8. p. 120. Mihi tamen hic præplacet *alter accepto vulnere obsopitus:* hæc enim conjectura proxime Codicum scripturam accedit, eaque voce usus est Solinus, cum alibi, tum c. 12. editt. Salmas. *Davis.* Gronovio adsensum præbet Cellarius. In Leid. pr. modo legitur, *quorum alter interfectus est.* Non ausim ego proscribere *occupatus*, sive obpressus, perculsus, licet non ad mortem usque: nam et sic apud nostrum plus semel *exanimatus* dicitur pro defatigato; et *confectus vulnere* non modo, qui per illud interiit, sed etiam qui modo gravissime vulneratus est, ut hoc ipso libro c. 9. et 95. ac passim. Hinc *occupari* sexcenties dicitur homo iis animi affectionibus, quæ percellunt ita, ut nesciat quid agat. Livius I. 59. 'illis luctu occupatis.' Vellei. II. 6. 'Caium Gracchum occupavit furor:' quod non mutarem in *occæcavit.* 'Timore occupari' in Cæsare aliquoties B. G. I. 39. VI. 40. Male autem quidam exponunt hic *occupatus* quasi esset *prius*, quam alter vulneratus.

19 *Magnam*] Sic Ms. Reg. Al. *Magnamque. Clark.* Copulam omiserunt quoque Vascos. Steph. Gryph. post. et Strada. Sed male. Duas rationes dat, cur regem voluerit in potestate habere: *et* quia existimabat, Regium nomen magnam auctoritatem habere; *et* ut privatorum bellum, non regis videretur. In hisce enim cum ceteris auctoribus solet Cæsar ad emphasin geminare conjunctionem.

20 *Ut privato p. et lat. potius, quam regio consilio*] Sic Ms. Regius; elegantiori paullo verborum ordine, quam est in vulgatis, *ut potius privato paucorum, et latronum consilio, quam regio susceptum, &c. Clark.* Eo, quo Clarkius ordine, disposuerunt jam cædem Edd., quas modo nominavi, et ita reperi in Bong. Ceteri retinent vulgatum ordinem, nisi quod *potius* desit in Voss. et Petav. Leid. pr. Voss. dent *latronum, quam regio consilio;* quod amplexus sum.

CX. 3 *Hæ constabant*] Ms. Eliensis *Hæc.* Ms. Reg. et Edit. Rom. *Hi.* Quarum lectionum quævis ferri possit. *Clark. Hæc* est in Petav. Leid. pr. et duobus aliis. *Hi* habent Lovan. Palat. Dorv. Leid. sec. qui codices solent consentire, et Edd. primæ. De qua synthesi supra diximus aliquoties.

13 *Qui vim suorum defendebant*] Insolens loquendi genus, *vim suorum*, pro *vim suis inlatam.* Non absimili modo libro de bello Africano, ni fallor, legitur 'Scipio multa de terrore suo,' id est, quem hostibus incussisset ipse. *Vossius.* Propulsabant vim suis illatam. Dictys Cretensis I. 4. 'Ob *injuriam affinium*, quas supra memoravimus, consternabatur.' Sic et II. 30. *Injuria sacerdotis* est injuria sacerdoti illata. Simili modo apud Apuleium Metam. l. I. p. 9. 'Impune se relaturum *meas contumelias* putat.' De hujusmodi vocibus reciprocis vide A. Gellium Noct. Attic. IX. 12. ac intt. ad Phædri Fab. II. 8. *Davis.* Et passim. Adde nos ad B. Gall. I. 30.

17 *Expellere, alios, alios arcessere*] Semel *alios* expungi malebat, auctoritate codicis sui Ursinus; cui adstipulantur Petav. Bong. et Leid. sec. Recte. Vide ad B. G. I. 8.

19 *Qui invet. compl. Al. bellis. Hi Ptol.*] Sic primus, quantum scio, edidit Scaliger ex Ursini libro. Ante eum in plerisque Edd. omittebatur vocula *hi.* Verum Mss. Pal. Bong. Leid. sec. Dorv. et Edd. primæ *Qui invet. Hi omnes c. Al. b. Ptol.* Sed Pet. Scal. Leid. pr. Voss. Carr. Edd. Vasc. Steph. Gryph. post. Str. exhibent optime, ut restitui, *[illegible]lia* II. *In-*

veteraverant hi omnes (*homines* Leid. pr. Scal.) *comp. Al. bellis; Ptolem.*

CXI. 2 *Præterea oppidi partem, quam Cæsar*] Locus literula corrigendus, quamvis libri vett. repugnent. Scribo *oppidi parte*. Manuscriptus noster non incommode habet, *præter eam oppidi partem. Vossius. Præterea oppidi* parte. Ita emendavit D. Vossius ex conjectura; atque ita in Ms. Reg. scriptum repperi. Nihilo tamen minus proba est vulgata lectio, *Præterea oppidi* partem; quemadmodum *maxima parte*, et, *maximam partem*, dicitur. Si qua emendatione opus, conjecerim equidem legendum, *Præterea* EAM *oppidi partem*, vel, *præterea* EA *oppidi parte;* ut vox *ea* in præcedentem *præterea* fuisse absorpta fingatur. Sed sine Codicibus nihil muto. Quanquam favet nonnihil Codex antiquus Vossii, qui habet, *præter eam oppidi partem.* Quam quidem ipsam lectionem non incommodam existimavit Vir ille doctissimus: ut adeo tota periodus hoc modo scribatur; *occupat Alexandriam;* præter eam *oppidi partem, quam Cæsar cum militibus tenebat. Primo impetu domum ejus irrumpere conatus est, &c.* Sed in ea lectione hoc est incommodi, quod pars posterior *Primo impetu, &c.* valde hiulca est. Nisi forte legi posset, *Primoque impetu.* Sed ne sic quidem lectioni vulgatæ præstabit. *Clark.* Legerim *præterea* in *oppidi* parte. Cum tamen D. Vossii Mstus habeat *præter* eam *oppidi partem*, ac Gryphius ediderit *tenebat:* ET *primo impetu;* totus locus ita queat distingui, *occupat Alexandriam præter* eam *oppidi partem, quam Cæsar cum militibus tenebat. Et primo impetu domum ejus*, &c. *Davis.* cur. sec. *Et* non comparet in prima Gryph. editione, sed secunda, quæ, ut sæpe patuit, ad exemplum Vascosanæ est procurata. In ea enim, ut et R. Steph. ac Stradæ *et* additur. Sed optime D. Vossii Codex habet *præter eam.* Nam idem non agnoscit τὸ *est*, quod neque conspicitur in Petaviano nec Leid. primo. Quo omnia bene procedunt, *occupabat Alexandriam præter eam o. partem, quam C. c. m. tenebat, primo impetu domum ej. inrumpere conatus.*

4 *Domum ejus*] ‘Partem Regiæ exiguam, in quam ipse habitandi caussa initio erat inductus;’ infra c. 112. *Clark.*

CXII. 3 *Sed a superioribus regionibus —— in mare jactis molibus*] Joan. Brodæus Miscell. III. 5. reponit *a superioribus regibus*, quia *in mare moles jacere*, non regionum est, sed hominum. Et hanc quidem conjecturam occupaverat Ph. Beroaldus: ita enim legitur in edit. quam procuravit A. D. 1508. Verum, ut opinor, sana est lectio a Mss. Codd. et antiquissimis editt. constanter repræsentata: nam vult Cæsar, in mare jactas fuisse moles, quas e superioribus regionibus convexerant. *Superiores regiones* sunt montuosæ, aliisque, minus depressæ. Eodem sensu *superiora loca* sæpe dixit noster. Vide B. G. III. 3. et 14. *Davis.* Emendant Viri doctissimi, Brodæus, Beroaldus, Scaliger, Valesius, Hodius, aliique, *a superioribus* REGIBUS. Quod et Cellarius probasset; nisi verbum præsentis Temporis *conjungitur* ab adjecto *superioribus* abhorreret. At non abhorret sane. Neque enim omnino refertur illud *superioribus* ad verbum præsens *conjungitur;* sed ad præteritum *jactis Molibus in mare* olim *jactis a superioribus Regibus*, etiamnum *cum oppido conjungitur.* Nihilo tamen minus, quoniam consentiunt Mss. omnes, lectionem vulgatam cum Davisio retinendam censeo. Ut hoc dicat Cæsar, *in mare jactas fuisse moles, quas a superioribus* (scil. montuosis) *regionibus convexerant. Clark.* At quis ita loquitur? *moles jactæ in mare a superioribus regionibus* per ellipsin τοῦ *convectæ* vel similis verbi. Potius explicuissent Viri docti, *a* notare locum,

unde hæ moles jaci cœptæ sint; ut initium ceperint a superioribus regionibus, et ita in mare longius extensæ fuerint. Quo sensu facile lectio vulgata se tueri potest. Ut verum tamen fatear, malim ego quoque *Regibus*, præsertim cum hoc confirmetur a Codice Vossiano, in quo clare ita inveni. *A sup. iis regionibus* Lov. De his molibus adi Amm. Marcell. XXII. 16. et ibi Vales.

10 *Pharos*] Sic bene Petav. pro *Pharus;* ut mox in Lov. Pet. et Dorvill. ac primis editionibus, uti et Aldi et aliis est *Pharon:* quod reposui. *Pharus* quidem et ad *Pharum* supra retinent Mss. omnes. Verum non dubito, quin et illic scribi debeat *Pharos* et *Pharon*. Quod est in Mss. et Edd. B. Alexand. c. 14: sic *Thapson* Mss. B. Afric. c. 44. *Comprehendit* est in Carr. Leid. sec. et Voss. Ed. Flor. Sed Pet. Scalig. Leid. prim. *prehendit*. Vere, ut puto. Virg. Æn. II. 322. 'Quam prendimus arcem?' Lucan. v. 575. 'liceat vexata litora puppe Prendere.'

15 *Dimisit*] Sic melius edidit Scaliger, quam quod in prioribus erat Edd. *demisit*. Sed in plerisque, uti et Edd. primis, erat *deduxit:* atque ita Pal. Bong. Voss. Leid. sec. Dorvill. Lovan. Ciacc. Aliud quid latere docent Scal. Leid. pr. Cujac. et Petav. *deauxit* habentes. Quo quid extricandum sit, nescio. Pro Var. lect. in Cuj. et Pet. erat *misit*. Sine adjuncto casu poni id vidimus ad B. G. I. 34. Pro *regiones* vero *provincias* exaratur in Pet. Scal. Bong. Leidensibus, Voss. In Palat. et Dorv. *o. provincias propinquas circum*. Adeo ut forsan in solis Cuj. et Lov. sit *regiones*.

20 *Hoc tractu*] Sic exstat in Edd. Roseti, Plantini et seqq. Juvatque Bong. Cod. *hæc*. At in prioribus et Mss. meis aliorumque, quantum scio, scribitur *nec*, sine sensu. Faërnus *in hoc tractu:* quo faciunt variæ lectiones Leidens. pr. et Lovan. in voce præcedenti. Videtur etiam verior, et ex *in oc* factum esse vitiosum *nec*.

30 *Magnis enim jacturis*] Codex Brant. (et Lov.) perperam exhibet *aucturis*. Jacturæ sunt dona sive munera. Vide notat. ad B. G. VI. 12. Simili fere modo hujusmodi largitiones *damna* nuncupavit Plinius in Pan. c. 12. *Davis*.

32 *In parte Cæsaris*] Leid. pr. *in partem:* at Nicasius legebat *in potestate*. Male, Pothinus simulabat, se contra Achillan et Arsinoën in partibus esse Cæsarianis. Quare ejus perfidia deprehensa, occidit eum Cæsar. Bene id monuit quoque Ciaccon. addens locum Hirtii de B. Alex. c. 7. 'Erat magna multitudo oppidanorum in parte Cæsaris.' Terent. Andr. II. 5. 8. 'Nostræ timeo parti:' et passim.

DE BELLO ALEXANDRINO

LIBER.

A. Hirtii Pansæ] Inepte ita inscribi docui ad initium l. VIII.: cum Hirtius et Pansa diversi fuerint homines. *Oppii* sive *Hirtii* Edd. Vett. Sed *A. Hirtii* simpliciter Bongars. et Leid. sec. bene. Alii *Cæsaris*, *Celsi*,

Suetonii nomen inscribunt, ridicule: immo in nonnullis est *J. Constantini Cæsaris.*

Cap. i. 2 *Ex Creta sagittarios*] In nullo meorum codicum, uti nec in Edit. Romana comparet Præpositio: quare eam jussi deleri. *Creta evocat*, ut *Rhodo arcessit:* nisi jungere velles *sagittarios Creta* i. e. Cretenses, vel legere *Cretas*, quia in Mss. Lov. et Bongars. exaratur *Certos.* Sed mutatione nequaquam est opus.

3 *Ab rege Nabatæorum Malcho*] Ipsa vox ultima *Regem* significat, et ab Hebraica מלך ortum ducit. Porphyrius in vita Plotini. Βασιλεὺς δὲ τοὔνομα τῷ Πορφυρίῳ ἐμοὶ προσῆν, κατὰ μὲν πάτριον διάλεκτον Μάλχῳ κεκλημένῳ. Vide et Luc. Holstenium de vit. et script. Porphyrii c. 2. *Davis.* Vide etiam Cellar. et Salm. Plin. Exerc. pag. 892.

7 *Test. atque musculis aptantur*] Lipsius l. i. Pol. D. 9. emendat *quatiuntur, captantur*, aut aliquid simile. Sed nihil opus. Id enim vult Hirtius: quæ partes minus firmæ essent, in iis testudines atque musculos, ad tegendos milites, fuisse collocatos. *Clark.* Lipsius margini adlevit quoque *laxantur, grassantur.* Gruterus exponit, loca infirmiora, quibus hostes invasuri erant partes urbis infirmiores, accommodata, quo instrumentis talibus sine inpedimento uti possent.

10 *Incendio fere tuta*] Ita exhibent Mss. omnes constanter. Lipsius tamen oræ codicis sui adscripsit *ab incendio*, atque ita edidit R. Stephanus. Sine præpositione invenies quoque apud Seren. Sammon. de Medic. c. 61. 'Ut tutus fias infestæ fraude novercæ:' ubi vide Clar. Burm. Variatur apud Liv. iii. 44. Sed et *incendio* exponi potest, *in incendio, dum est incendium.* Similia multa vide ad B. G. ii. 1. 'Imperio nostro.'

12 *Structuris*] Notandum, in optimo Leid. pr. legi *instructuris.* Quam

currere, monui ad Front. ii. 3. 17. Adde Salmas. Plin. Exerc. p. 268. 852.

16 *Illud sperans*] Fulv. Ursinus ex conjectura reponit *illud spectans*, et sane sic exhibent editt. Beroald. Vasc. eoque alludunt Mss. Brant. Norvic. ac editt. Rom. Ven. in quibus est *illud exspectans*, præterquam quod eo modo sæpius loquatur Cæsar: interdum tamen aliter. Sic B. C. i. 43. 'Hoc *sperans*, legiones tres ex castris educit.' Et B. C. iii. 85. 'Hoc *sperans*, ut, movendis castris pluribusque adeundis locis, commodiore frumentaria re uteretur.' Manifestum igitur est, lectionem vulgatam ferri posse, quam tamen, vir erroribus exscribendis natus, Joan. Goduinus ejiciendam censet. *Davis.* *Spectans.* Sic reponendum ex iis codicibus, qui habent *exspectans.* Editi *sperans.* Neutrum tamen male. *Clark.* Quum in Mss. Thuaneis ac meis omnibus et Edd. primis sit *exspectans*, cum R. Stephan. Ursino, Brantio, et Clarkio *spectans* prætuli. Vide ad B. Civ. iii. 85. 'semper, ut videbatur spectans, si iniquis locis se subjiceret.'

20 *Quarum alterius rei copiam exiguam*] Lepidus profecto hoc in loco est Rhellicanus; qui, 'Ex sequentibus,' inquit, (scilicet ex eo, quod una alterave infra pagina dicat Hirtius, 'nullum omnino Alexandriæ Fontem fuisse; flumen autem Nilum in ea parte Urbis fuisse, quam adversarii obtinebant;') 'ex his,' inquit, 'intelligi potest Cæsarem, per (*Alterius rei* copiam exiguam,) *aquam* innuere.' Quasi vero non in hac ipsa sententia, *aquam* plane nominasset: *ut* AQUA *pabuloque abundaret; quarum* alterius rei *copiam exiguam, alterius nullam, &c. Clark.*

ii. 2 *Per quas fines Ægyptii, regnumque pertinet*] Turbant hic Mss. nam *per quas* non est in Dorv. *quas*

Voss. *finis* Bong. Leid. sec. *Ægypti* habent Mss. tantum non omnes et Edd. primæ. *Regnum* sine *que* est in Leid. pr. Quasi fuerit tantum *per quas Ægypti regnum pertinet.* Sed videntur librarii decepti esse singulari numero verbi *pertinet.* At consule dicta ad B. G. IV. 11. ' principes ac senatus fecisset.' Ciacconius autem pro *per quas* nimis temere conjecit scribendum *qua.*

5 *Convexerant et innumerabilem multitudinem adduxerant*] Lege *et innumerabilem* militum *multitudinem adduxerant.* N. B. Editionem nostram quatuor ultimis vocibus privavit error Typographicus. *Davis.* cur. sec. Ciacconio videtur deesse vox *hominum,* quia sequitur, *Hac multitudine disposita:* sed cur non inde patet *militum* vel *hominum* subintelligi?

13 *Obportunæ essent*] Ursin. Petav. Cujac. Scalig. Bongars. Leid. pr. Voss. Reg. Eliens. et Edd. primæ, item Vasc. Steph. aliæque dant *opponi possent.* Quare recipienda videtur lectio Lovan. Pal. Leid. sec. Dorvill. et Edd. Venet. 1517. Gryphii, &c. *obportuni,* per Synthesin relato ad milites, non ad *cohortes.* Quod sæpissime usu venit in his commentariis. Confer loca ad quæ lectorem misi B. Civ. III. 87. ' Copiæ, &c.' ' et plerique.' B. Civ. II. 32. ' Municipia, illi.' B. Alex. c. 9. ' naves, Hi.'

17 *Tabulatorum confixerant*] Nescio quem locum hic habere poterit vox ultima. Lego *confinxerant.* Sic Plinius H. N. X. 33. dixit ' nidos confingere.' *Davis.* Nescit Davisius quem locum hic habere possit vox *confixerant:* ideoque rescribit, *confinxerant.* Sed nihil opus. Nam quemadmodum dicunt Latini Scriptores, *tabulas inter se configere;* ita similiter recte dicitur, *turres totidem tabulatorum configere.' Clark.* Idem XI. 5. ' *Apes* favos *confingunt* et ceras.' Pari modo ' deorum simulacra confingere' est apud Lactantium Div. Instit. I. 11. *Davis.* cur. sec. *Confinxerant* invenio in Ed. Elzev. et *confecerant* in Leid. pr. Sed cave quid mutes. Adludit Hirtius ad vocem *πῆγμα.* Glossæ *Configit συνπήσσει, πῆγμα confixum.* Adposite, ut legi debet, Apul. Metam. l. IV. p. 72. Ed. Pric. ' confixilis machinæ subliciæ turres tabularum nexibus ad instar circumforaneæ domus:' ubi vulgo male: ' sublicæ: turres tabularum nexibus.' V. Comment.

19 *Funibus jumentisque objectis, directis plateis*] In eo solo variant Codd. quod Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. cum aliis nonnullis exhibeant *directis pluteis,* unde Pet. Ciacconius, omissa voce et mutata distinctione, rescribit *funibus jumentisque objectis pluteis,* ut velit Hirtius, jumenta objectu pluteorum fuisse protecta; nec ab hac sententia abhorrere videtur Just. Lipsius, qui Poliorc. l. II. Dial. 4. pro *objectis* præterea legit *obtectis;* absque causa quidem sontica, etiamsi priorem emendationem recipiamus, cum Cæsar B. C. II. 15. dixerit ' adversus plutei objectu.' Sana est, ut arbitror, lectio vulgata. Sic hujusce libri c. 36. ' Montibus tamen altis ab duobus lateribus *objectis.*' Hoc certe præstat Scaligeranæ rationi, pro qua vox *objectis* tota est eliminanda. Turres procul dubio aliaque omnia iis plateis facilius aguntur, quæ rectæ sunt et sine multis flexibus. *Davis. Jumentisque objectis,* hoc est, *jumentis junctis.* Sollicitant hanc lectionem Viri docti, et emendationes nescio quas comminiscuntur. Sed quemadmodum dixit Livius, *fores portæ objicere,* et *munitiones vallo objectæ,* hoc est, *adjunctæ;* ita recte quoque dici videtur, *funibus jumentisque objectis,* hoc est, *junctis.* Probam esse vulgatam lectionem, vidit et Davisius: verum quam affert similem locutionem, *Montibus altis ab duobus lateribus objectis,* ea non videtur satis ad auctoritatem habere similitudinis. *Clark.* Pro vulgata lec-

tione stant etiam Codices nostri meliores. Nam *pluteis* non comparet nisi in recentissimis Bong. Palat. Leid. sec. et Edd. pp. *objectisque* Voss. *direptis* Palat. et Dorv. Sed *directæ* seu *derectæ*, ut est in Petav. et aliis, *plateæ* sunt *rectæ*, ut *directum iter* alibi. Vide ad B. Civ. III. 75. *Objectis* ejici vellet quoque Gruterus. An *objectas directis plateis*, sive obpositas? Quo sensu *objectæ insulæ*, *loca*, *&c.* passim in his commentariis occurrit. Cum Bruto tamen *pluteos* præfero: quia videntur contraria esse *directæ plateæ*, et *in quamcumque partem.*

III. 1 *Fertilissima*] In Lovan. Codice corrupte legitur *feralissima.* Unde Heinsius conjecit *feracissima.* Bene, nisi magis verisimile videretur, esse modo aberrationem librarii, retinentibus ceteris *fertilissima*: quod nemo sanus damnare possit.

9 *Gabinium cum exercitu fuisse in Ægypto*] Eo missus est Gabinius, ut Ptolemæum, ejecto Archelao, reduceret. Vide notat. ad B. Civ. III. 5. Huc respicit Valerius Maximus IX. 1. ex ext. 6. *Davis.*

14 *Tempestatibus propter anni tempus*] Ultima tria verba videri possent alicui esse Glossema; præsertim cum in Mss. Lovan. Palat. et Dorv. exaretur *Tempestatibus anni.* Quod non displicuit Grutero. Sed Heinsius conjiciebat *intercluso tempestatibus mari*: uti scribit auctor c. 43. Sed cave quid mutes. *Tempestates* passim vocantur cœli turbidæ constitutiones, per quas minus navigabile est mare. Vide præter alia loca B. Gall. III. 12. IV. 3. et sæpissime. Hæ vero accidunt plerumque *per tempus anni hibernum*, seu tempus maris clausi. *Anni tempus* frequens est in his commentariis. Adi notas ad VII. 16. 'per singula diei tempora.' Ipse Hirt. B. G. VIII. 7. pabulatio propter anni tempus exigua.' et infra c. 43. 'hiberno tempore anni et difficili.' B. Afric. c. 24. 'per anni tempus.'

IV. 8 *In milites*] Scalig. Leidenses, Lov. Pal. et Dorv. dant *militem.* Bene, pro militibus et omni exercitu; ut innumeris apud auctores locis sumitur. Nil tamen mutare placuit tum propter Petav. et alios codices, tum propter præcedens *largitionem*: nisi ibi velles *largitiones.*

V. 7 *Plebes*] Ita bene ediderunt Vasc. Steph. Strad. Gryph. post. Plant. Scalig. et seqq. ut exhibent Codd. Scal. Leid. prim. et Petavii, in quo non est *plebis*, ut videtur scribere Gudius ad Phædr. Fab. IV. 5., sed *plebes*, si recte excerpsit Gruterus. Reliqui habent *plebs.* At vide ad VI. 13.

VII. 2 *Ad extremum casum omnes deducti viderentur*] Ms. Norvic. et nonnullæ editt. *ad extremum casum periculi*, *&c.* Sic Curtius IV. 10. 2. 'Sollicitisque sub ipsum tanti *discriminis casum* ingens religio — incussa est.' Non multo aliter Livius IV. 27. 'casum ancipitis eventus' dixit, et 'casum fortunæ' Justinus XXVII. 1. *Davis.* Adde: Catullus Carm. XXIII. 11. 'Non *casus* alios *periculorum.*' Livius II. 13. 'Adeo moverat eum et primi *periculi casus.*' Igitur eorum Codd. lectio videtur reducenda. *Idem*, cur. sec. Mss. Reg. Eliens. et Vossii, *casum periculi.* Quam lectionem et exemplis allatis erudite tuetur Davisius. *Clark.* *Periculi* addunt Mss. Pet. Scal. Leid. pr. Cujac. Bong. cum Ursin. et Edd. Vasc. Steph. aliisque. Sine dubio vere, licet vulgata lectio utique sit proba, et ita occurrat B. G. III. 5. et alibi: similia vide apud Cort. in Sallust. B. Jug. c. 25. 'casum victoriæ;' et c. 56. 'facinoris casum.'

4 *Graviorem extimescerent casum*] Sic Aldus, eumque secuti ediderunt. At Mss. constanter omnes, item Edd. primæ, Vasc. Steph. Gryph. et aliæ *Gravius.* Quod non videtur mutandum fuisse: casum illum, scilicet

'aquam salsam factam, &c., extimescebant multo *gravius:*' quia tuto recedere non posse se credebant.

5 *Celari Alexandrinos possent*] Ita vulgo hodie exhibent, quod a Scaligerana Ed. profectum videtur; sed in Ed. Elzev. a. 1675. inveni *celare. Alexandrinos* est quoque in Edd. Ven. et Florent. In reliquis omnibus et Mss. scribitur *celari Alexandrinis.* Quod idcirco restitui, ut apud Nepot. in Alcibiade c. 5. 'Id Alcibiadi diutius celari non potuit.' Verum tamen Mss. Scalig. et Voss. habent *Alexandrini.* Quod præferrem, ut usitatius. Cicero Fam. v. 2. 'te a fratre de re celatum esse.' Frontin. II. 7. 6. 'celatis et hostibus et militibus.' Plura vide apud Broukh. ad Tibull. I. 91. 'Non ego celari possim.' Recte ergo dicitur *Alexandrini celantur,* et illi *celantur Alexandrinis,* i. e. latent iis: non vero *illi celantur Alexandrinos.* Dari debebat exemplum: ubi *res celatur me* pro *ego celor illam rem* vel *de illa re* occurrat. Reposui igitur *Alexandrinis;* non ausus recedere a plerisque Mss. favente Heinsio ad Ovid. Fast. IV. 149. sed inclino magis in *Alexandrini.* Vide ibidem Cel. Burm. et ad Quinctil. Decl. IX. 2. 'Quod ipse celatus sit.' Dein *hi* delevi auctoritate Petav. Scal. Leid. pr. Bong. a m. pr. Voss. quæ vox turbat sensum: quia sequitur *illis,* sc. Alexandrinis.

11 *Ut, si mihi defendendi essent Alexandrini, quod neque fallaces essent, neque temerarii*] Editi veteres, *Ut tum mihi, &c.* Ms. Reg. *cum ut non, &c.* Mss. Eliens. et Vossii, *ut mihi — Alexandrini, neque fallaces essent, — ; multaque oratio, &c.* Corrupte omnes. Exhibendæ tamen variæ lectiones, siquis inde meliorem vulgata forte extundere possit. Interim vulgata non multum videtur reprehendenda. *Clark.* Cum Ms. Reg. consentit Voss. in *cum ut non.* Bong. *ut quum mihi: tum* Edd. Med. Venet. Flor. Reliqui *ut mihi* cum Edd. Vascos. Steph. Gryph. &c. *Quod* abest ab Mss. omnibus et iisdem Edd. *multaque oratio* est in Pet. Scalig. Leid. pr. Voss. Pal. Lov. Dorv. et Edd. iisdem. Quod si *si* deleas, eumdem sensum vulgato efficit. Quare in re lubrica conjecturis indulgere nolo. Omnia usque ad finem capitis de Glossemate suspecta sunt Grutero.

Ut, si mihi, &c.] Edit. Rom. Venet. Beroald. habent *ut tum mihi, &c.* Ms. autem Norvic. *ut mihi defendendi essent Alexandrini, neque fallaces essent neque temerarii.* Testatur quidem Joan. Goduinus, locum esse corruptum, et Codices Mstos variare, quorum utinam diversas lectiones exhibuisset. Loquendi sane modus vituperari non potest: eandem enim phrasin adhibet Cicero Offic. III. 7. ubi ait: 'Primum Panætius in hoc *defendendus est, quod* non utilia cum honestis pugnare aliquando posse dixerit.' Attamen, nisi fallor, latens est mendum: nam licet *temeritatis* vitio laborassent Alexandrini, de eo agendi hic non erat locus. Rescribo itaque *quod neque fallaces essent, neque* VETERATORII. Hujusce libri c. 24. 'Etsi fallacem gentem (de Alexandrinis loquitur) semperque alia cogitantem, alia simulantem, bene cognitam habebat.' Propertius Eleg. III. 9. 33. 'Noxia Alexandrea, dolis aptissima tellus.' Quin et tota Ægyptiorum natio fraudibus et versutiis adeo erat dedita, ut Etymologici Magni scriptor Αἰγυπτιάζειν interpretetur πανουργεύειν. *Davis.* Ingeniose admodum; sed exspectandi codices. *Clark.* At vide cum Cl. Wassio, num *temerarii* iidem sint, qui falsarii, qui fidem temerant et violant. Passim *temerare sacra, leges,* et similia, quod a *temeritate* dictum est, teste Festo. Vide omnino Ill. Heins. ad Vell. II. 60. Ovid. Am. I. 8. ex Ponto II. 2 et Broukh. ad Prop. II. 15. 21. Hinc, 'intemerata fides,' Virgilio et aliis.

VIII. 3 *Omnia enim littora naturaliter aquæ dulcis venas habere*] Si hoc sit perpetuum, ratio est, quia particulæ aquæ per terræ poros ferantur, dum salinæ, ob figuram, in arctioribus meatibus hæreant, unde nonnulli Philosophi fontium a mari longissime dissitorum originem duxere. Vide Ren. Cartesium Princ. Philos. Part. IV. § 64. seqq. *Davis.*

11 *Qui primam dignitatem haberent*] Hoc est, qui honorem suum et existimationem rebus aliis omnibus sibi *chariorem* et *antiquiorem* haberent. *Clark.*

13 *Impetus hostium adversos*] Hoc est impetus hostium, in adversos et fortiter repugnantes. Phrasis inusitata, sed elegans valde et concinna. Hoc enim ait Cæsar: Si impetus hostium *adversi* ex munitionibus vix sustinetis, quanto minus eosdem *aversi et fugientes* sustinebitis? *Clark.*

IX. 2 *Operibus intermissis*] Latinam esse hanc locutionem, nemo dubitare potest. Nihilominus quia sequitur statim *intermittunt*, non displicet lectio Edd. Rom. Venet. et Mediol. *omissis:* ut notavi ad Frontin. I. 4. § 13. 'Omnibus omissis.' B. G. VII. 34. 'Omnibus omissis rebus.' *Omittere* et *prætermittere* confunduntur B. G. VI. 34. Ceterum *ad fodiendum puteos* exaratur in recentissimis Mss. Palat. Dorvill. Leid. sec. et Edd. iisdem, quod temere ubique viris quibusdam doctis placet. Ego antiquissimos Codices malim sequi. Adi notata ad B. G. III. 14.

X. 4 *Nudari*] Mss. Reg. et Vossii et Edit. Rom. *nudare. Clark.* Editiones, quas ego vidi, præter Clark. habent *nudare.* Quamquam non damno *nudari;* ut est in Urs. Cuj. Pet. et Gryph. Marg. Utrumque probum.

7 *Ex eo numero*] Sic reposui ex Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. cum recentiores pronomen omittant, quod omnino videtur desifaciunt Mss. Reg. et Vossii. Ceterum in Ms. Regio ita scriptus est hic locus, *et nonnulli ex* eo *numero* non longe—*processissent;* Edit. Rom. Ven. et Med. *concessissent, &c.* Quæ lectio itidem ferri possit. *Clark. Et nonn.* etiam est in Leidens. sec. male. *Eo* vero addi necesse fuit, jubentibus et Mss. omnibus, atque Edd. Med. Vasc. Steph. et aliis, nec non sano sensu.

18 *Sibi etiam*] Ms. Reg. *Sibique etiam, &c.* Quæ lectio non mala. Conjunctum est enim cum eo, quod præcessit: *Nox autem—illis, &c.* Sibique *etiam hortandi suos* (noctu) *auxilium defuturum. Clark.* Accedunt Leid. sec. et Bongars. recentissimi Codices.

XI. 5 *Turpiter in conspectu contumeliam*] Ms. Eliensis *turpem.* Mss. Reg. et Vossii, turpem *in conspectu* hostium *contumeliam, &c. Clark. Turpem* rescripsi fide Mss. Petav. Palatin. Bong. Scalig. Leidensium, Voss. Dorv. et Edd. Vasc. Steph. Gryph. post. *Hostium* addunt quoque Pal. Bong. Leid. sec. Voss. Dorvill. recentiores omnes. *Omnium* mallet Gruterus. Ceterum pro *illi*, quod abest a nonnullis Edd., in Petav. Scalig. Leidensibus, Voss. Dorvill. exaratur *illis.* Optime scil. Rhodiis, licet *navis* præcesserit, synthesi frequentissima. Adi ad B. G. II. 11. 'Equitatum. His Q. Pedium præfecit:' atque ita vitabitur ambiguitas, ne *illi* ad Cæsarem referas: quod videntur fecisse nonnulli Glossatores: unde in Mss. Lov. Palat. et Dorv. inepte legitur *acc. merito ad Cæsarem respiciebat.* Rhellic. et Cellarius ad navem referunt: quia nimis longe a reliquis provecta erat.

13 *Depressa est altera, deinde omnes*] Editt. Rom. Ven. Beroald. aliæque nonnullæ exhibent *depressa est altera,* alteraque perturbata, *deinde, &c.* unde rescribit J. Fr. Gronovius Obs.

citer, ut opinor, sic enim, inter alios, locutus est noster hujusce libri c. 25. *Davis.* *Depressa est altera;* alteraque perforata; *deinde* omnes *epibatis* nudatæ. Voces istæ, *alteraque perforata*, desunt in Recentioribus. Ms. Reg. et Editt. Vett. exhibent, *alteraque* perturbata: unde J. F. Gronovius ex conjectura restituit, *alteraque* perforata. Feliciter. Sic enim infra Hirtius, c. 24. 'triremem hostium *perforasset* et demersisset;' et c. 46. '*perforatæ* merguntur.' Quod sequitur, *deinde omnes epibatis nudatæ*, manifesto corruptum est. Si enim OMNES epibatis nudatæ; quorsum subjungit statim, 'magna præterea multitudo in RELIQUIS navibus propugnatorum esset interfecta?' Mss. plerique habent, *Deinde* omnibus *epibatis nudatæ:* unde Glandorpius scribendum existimavit, *Deinde* nonnullæ *epibatis nudatæ;* Turnebus, Duæ omnibus *epibatis nudatæ:* Davisius autem optime: dein duæ omnibus *epibatis nudatæ.* Nisi forte etiam adhuc propius a Mss. vestigiis, unica tantum literula mutata, legi possit; *alteraque perforata; deinde* omnibus *epibatis* NUDATA. *Clark.* *Est* non invenuste abest a Leid. pr. *Altera perturbata* addunt ex meis recentiores Leid. sec. Dorv. Palat. et Edd. Med. Flor. Vascos. Stephan. Str. Gryph. post. At Lovan. et Dorvill. *est alteraque perturbata.* Dubitare possis, an illud *perturbata* seu *perforata* non potius sit Glossa τοῦ *depressa*, aut contra, ut fuerit *quadriremis, alteraque perforata;* ubi aliquis adscripserit *depressa:* licet et hoc verbum in hac re sit proprium apud omnes historicos, et nostrum. Nil definio. Vetustissimi certe Mss. quique agnoscunt tantum *depressa est altera.* Verum ego quoque malim amplecti Gronovii emendationem, et cum Clarkio etiam rescribere *omnibus ep. nudata*, ut ad *perforatam* navem hoc referatur, et *deinde*, pro quo *duæ* vel *quinque* margini adlevit Lipsius, retineatur. *Omnes* autem est ineptissimum, et *omnibus* exhibent Petav. Leidens. pr. Bongars. ac Voss. et Edd. Aldi, Gryph. Plantini, et alii.

Deinde omnes epibatis nudatæ] Mss. Norvic. et Thuan. cum editt. vett. repræsentant *deinde omnibus*, ex qua varietate Joan. Glandorpius scribendum putavit *deinde nonnullæ omnibus:* Hadr. autem Turnebus Advers. XIV. 16. 'duæ omnibus,' &c. Lubens rescripserim *dein duæ omnibus epibatis nudatæ*, quæ quidem minima est mutatio, multoque minus, quam reliquæ conjecturæ, abit a Codicum lectione. *Davis.*

14 *Epibatis nudatæ*] Sunt *Epibatæ*, qui navalibus operis æs merent, non aliter atque in castris milites; *Classiarios* vocat postea Hirtius. Sic et passim Cæsar. Brant. Vide Joan. Schefferum Mil. Nav. II. 3. *Davis.*

18 *Remigio*] Sic Ms. Regius. Al. *remulco. Clark.* Perperam Clarkius *remulco* mutavit; licet sit *remigio* etiam in Lovan. Palat. Dorvill. Leid. sec. corrupte ex scriptura Codd. veterrimorum *remulgo*, ut est hic quoque in Petavian. Leid. pr. et Voss. vel ex Glossa. Vult auctor fune alligatas navibus victricibus, ab iis remigantibus protractas fuisse. Male enim Davisius quoque *cum* addi voluit. *Navibus* inserui etiam e tribus meis et Edd. Vasc. Steph. Gryph. post. &c.

Suis] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, *suis navibus.* Quæ loquendi ratio Cæsari et Hirtio non infrequens. *Clark.* Carrar. Petav. Norv. aliique codices, addita voce, dant *victricibus suis* NAVIBUS *Alexandriam, &c.* Ac sic edidere Beroaldus, Gryphius, atque Stephanus. Legerim *remulco* cum *victricibus suis* NAVIBUS *Alexandriam deducit.* De remulco vide Interpretes ad Cæsaris B. G. III. 40. et Jos. Scaligerum ad Festum in *remulco.*

XII. 3 *Quibus et superioribus locis sublevabantur, ut ex ædificiis defendi*

possent] Ante hæc verba manifestissimus est hiatus, quem intulit vetustas, unde apparet temere se gessisse Pet. Ciacconium, qui reposuit *ut vix ædificia defendi possent*, cum de locis tam mutilis nihil certo possit definiri. Hujus tamen lacunæ in Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. nullum est indicium. *Davis.* Neque in nostris Mss. qui constanter habent *ex æd.* in Edd. quibusdam *ut vix* vel *ut et*, sine hiatu. Rhellic. capit pro a *quibus* Sc. Classiariis Cæsarianis. Cellarius reponit *qui*, retento *ut vix*, quod ab Aldo originem habet.

16 *Naturale—bonum*] Sic ex Mss. quibusdam rescripsit Victorius Var. Lect. x. 24.; quem secuti sunt Scaliger et Recentiores. Al. *naturalem—usum.* Vide quæ infra ad c. 60. ubi similis (in plerisque Editis) occurrit locutio. *Clark.* Accedunt Mss. Ursini, Petav. Leidenses, Pal. Bongars. Voss. Vulgatæ antea lectioni adhærent Ms. Brant. Lovan. et Dorvill. quam ante Scaligerum jam abrogavit Plantinus.

XIII. 1 *Erant omnibus ostiis Nili*] Scribe ex Lovan. et Palat. *erant in omnibus ostiis Nili*, quemadmodum Beroaldus et Gryphius olim dederunt. *Davis.* cur. sec. *In* addunt quoque Dorv. Pal. et Edd. primæ, Vascos. Steph. aliæque. Quod male præfert Cl. Davisius. In hisce enim amant auctores, Cæsar certe et Hirtius, subintelligere præpositionem, quam sexcentis et pluribus locis omitti singulæ fere paginæ docent, sæpeque a librariis temere intrusam esse docuerunt dudum viri docti. Vide Artzen. ad Epit. Aur. Vict. c. 135. et indicem nostrum V. *in.* Standum in hisce a Mss. vetustioribus. Eodem modo, ac hic c. 26. 'locis idoneis ad Canopum in statione dispositis navibus.'

Ostiis Nili] Cod. Lovan. et Edd. Rom. Med. Ven. *ostiis portuum Nili.*

portus Livius aliique dixerunt, ut ad Lucanum vidimus x. 515. Sed et *ostium portus* aliquoties habet Livius. Consule Gronovium ad xxxv. 39. 'Ad ostium portus est invectus.'

2 *Regiæ navalibus*] Editt. Rom. Ven. Beroald. *in occultis regionis navalibus;* quæ lectio non placet, cum liqueat hæc navalia Alexandriæ fuisse sita. An scribendum *in occultis regis navalibus?* Ea certe in palatio regio fuisse, vix crediderim. *Davis.* Regiæ *navalibus.* Editi Vett. et Mss. nonnulli habent corrupte, regionis *navalibus.* Davisius emendandum censet, regis *navalibus;* quia navalia in *palatio regio* fuisse vix crediderit. Sed proba est vulgata lectio. Supra B. Civ. III. 112. 'Pars erat *regiæ* exigua,—et theatrum conjunctum domui, quod arcis tenebat locum, aditusque habebat ad portum, et ad reliqua Navalia.' *Clark.* Bene vulgatum defendit Clarkius, licet Mss. Brantii, Lovan. Leidens. sec. Edd. Mediol. Flor. et margo Vasc. *regionis* exhibeant.

16 *Una in cursu littore Ægyptio defecerat*] Pet. Ciacconius reponendum putat *littore Ægyptio decesserat:* quia sub finem l. III. de Bell. Civil. dixerit Cæsar, 'naves imprudentia aut tempestate paullulum suo cursu decesserint.' Argumentum sane prorsus est ficulneum, cum illic de aberratione fiant verba; hic autem de navis interitione. *Davis.*

XIV. 18 *Eo qui intrassent*] *Eo* licet præcedat pluralis *vada*, defendi omnino potest ex notatis ad B. G. I. 6. et V. 14. Verum id in nullo inveni Codice aut Editione ante R. Steph. et Plantin. Ante eas vulgo legitur *ei* vel *ii*. *Ei* est quoque in Cujac. Petav. Scalig. et Leid. prim. Sed in Lov. Pal. Dorv. Leid. sec. Voss. Brant. et Edd. primis, item Ven. Beroaldi et aliis reperi *eis*. Recte omnino. *Intrare* enim cum Ablativo

Quod non ceperunt librarii: unde et pro *intrassent* scripserunt *transissent* vel *transirent*, uti in Lovan. Pal. Brant. et Edd. primis ac Ven. Beroaldi et Vasc. exstat, perperam. Adi viros doctos, quos laudavi ad Lucanum II. 555. et Markl. in Addendis ad Stat. Silv. III. 3. 61. 'Hermique *vadum*, *quo* Lydius *intrat* Bacchus.' Infra c. 32. in Mss. quibusdam, *ea parte oppidi intrare*.

XV. 6 *Primus navibus*] Ms. Reg. primis *navibus:* cui lectioni favet, quod sequitur, *reliquam classem*. Nec tamen ideo rejicienda vulgata lectio. *Clark.* *Primis* confirmatur a Scalig. Leidensibus, Lovan. Voss. Dorvill. et forsan reliquis, ut et Ed. R. Stephani: quorum auctoritati cessi; præsertim cum soleat hæc vox jungi substantivo rei pro personæ. Adi omnino Cel. Gronov. Obs. I. 7. et quæ notavi ad Front. I. 6. 1. Cicero Epist. ad Fam. II. 13. 'Cum prima æstiva adtigissem.' Vulgatis favet Celsus, 'si hæc vada primi ingredimur.'

10 *Hos quidem diutius*] Ms. Norvic. exhibet *hos enim diutius*, quod æque placet. *Davis.*

17 *Nullius remi d.*] Ms. Vossii *nulli.* Ms. Reg. *nullæque* antique pro *nulli.* *Clark.* *Nullis* est in Voss. et Edd. Flor. Sed *nullæque* habent Bongars. et Edd. Vascos. Gryph. post. ac Stradæ. Vide congesta ad VI. 12. 'nullo adhibetur consilio.'

25 *Suis ab Diis immortalibus exposceret*] Hic admodum facetus est Joan. Goduinus, nam ait, 'non ut supra de Massiliensibus l. II. de bello civili *ab diis exposceret*, sed *ab suis:* nam Ægyptiis sui erant Dii, non aliis tantum gentibus communes, sed aliis etiam gentibus exosi.' At præterquam quod hic tam de Romanis, quam Alexandrinis agatur, bonos certe auctores parum trivit, qui non statim videt *suos* idem denotare ac *suas partes.* Sic B. C. III. 100. 'Corcyra Dyrrachioque aquam *suis* supportabat.' Et hujusce libri c. 16. 'Sæpenumero Cæsar *suis* exposuerat.' Sed quid opus exemplis? Talia in Cæsare et aliis μυριάκις occurrunt. *Davis.*

XVI. 2 *Prorsus—effugium dabatur victis*] Mss. plerique habent corrupte, *pulsis—effugium dabatur victis.* Ms. Reg. *pulsis dabatur effugium*—ullum. Quod ferri posset. Sed præstat vulgata Lectio, propter elegantiorem ἀντίθεσιν, *victis* et *victoribus*. *Clark.* Cum Reg. faciunt Palat. Leid. sec. et Edd. Vascos. Gryph. post. Str. In Bong. est *n. en. pulsis n. t. n. m. ullum d. refugium.* In reliquis Mss. et Edd. omnibus ante R. Stephanum, quem Scaliger videtur secutus esse, est *pulsis* et *victis*. Verba *dabatur victis* ab interpolatore addita censet Gruterus. *Prorsus* non displicet, si modo reperiatur in aliquo Codice.

3 *Illi—omnia tenerent*] Nulli Editorum animadverterunt, non cohærere hæc cum præcedentibus *dabatur* et *erant*. Legendum aut, *omnia tenebant;* et deinceps, *periclitabantur:* aut, addita vocula, Cum *illi—omnia* tenerent, &c. *Clark.* Sed illud *cum* vel *nam* satis subintelligi potest.

6 *Perpaucos de summa rerum ac de salute omnium decertare*] Mirum, quam ad lucem hic excutierint Viri doctissimi. '*Perpaucos*,' inquit Cellarius; 'quia, propter loci angustiam, classis explicari non potuit.' Quasi vero non jam antea diserte narrasset Hirtius, postquam Rhodiæ naves vada et angustias pertransissent, *reliquas* etiam, adeoque totam classem, *esse subsecutas.* Rhellicanus autem multo adhuc pejus: 'Hoc,' inquit, 'inde fortassis eveniebat, quod viderent cum gloriam, tum victoriæ commodum, non ad singulos, sed ad unum Cæsarem pervenire; ad hæc, quod non pro patria, sed aliena et externa terra et regno adipiscendo decertarent: quum e contra Alexandrino-

rum quisque pro focis et aris, liberis et uxoribus suis pugnaret.' Quasi vero Cæsareani non pugnarent *serio; 'quibus* victis,' jam dixerat Hirtius, 'neque mari neque terra perfugium dabatur ullum.' Aut quasi *Perpaucos* ideo diceret Hirtius, quia plures scilicet *Noluerant* decertare: Quo nihil potest a vero longius abesse. Mens Autoris manifesta est: *Perpaucos de salute omnium* necessario *decertare,* propterea quod salus totius exercitus penderet ex victoria NAVALI; quæ naves parvam tantum exercitus partem, pro sua et reliquorum omnium salute dimicaturam, continere poterant. *Clark.*

8 *Cavendum*] Sunt qui emendent, *cadendum.* Ego, quin scribi debeat, CEDENDUM, nullus dubito. *Siquis*—cessisset, *reliquis etiam esset* cedendum. Quam conjecturam a Jo. Rosseto jam ante occupatam video. *Clark. Cavendum:* si sana sit prima sententiæ pars, vix dubium videtur, quin legi debeat, *reliquis etiam esset* CEDENDUM; ut Rossetus et Clarkius statuerunt. At cum Gryphius aliique plures ediderint, *esset cadendum;* forte rectius legas *si quis aut animo aut virtute* cecidisset, *reliquis etiam esset* CADENDUM. Cicero Fam. Epist. VI. 1. 'Non debemus ita *cadere animis,* quasi aliquid evenerit, quod fieri posse nunquam putavimus.' Similiter *mente concidere* dixit idem Philip. III. 9. et *concidere animis* noster Hirtius B. G. VIII. 19. *Davis.* cur. sec. *Cessisset* valet idem, quod *succubuisset, defecisset.* Ut *cedere invidiæ.* V. Viros doctos ad Phædr. III. 9. 4. *labori* Claud. Ruf. I. 329. Ovid. Art. II. 229. 'Secum habet ingenium qui, cum libet, Accipe, dicit. Cedimus, inventis plus placet ille meis.' *Cavendum* etiam non mutem; quod retinent Mss. omnes, et Edd. primæ, licet *cadendum* exstet in Edd. Vascos. Stephan. Gryph. Manut. Plant. et aliis. Reliqui sibi con-

que alio modo quærere, ac sibi cavere deberent.

18 *Neque flexi ad virtutem ex tanta multitudine viri, virtuti nostrorum possent adæquari*] Edit. Beroald. *neque flexi ad virtutem ex tanta multitudine hostium viri, virtutes nostrorum possent adæquare.* Ms. Victor. *neque flecti ad virtutem ex tanta multitudine hostium, neque* pro voce *viri,* in reliquis autem eandem lectionem repræsentat ac Beroald. Alii Codd. a vulgata diversi non abeunt, nisi quod constanter exhibeant *ex tanta multitudine hostium viri.* Repono *neque electi ad virtutem ex tanta multitudine hostium viri,* ut partim ante me, viderat Pet. Ciacconius. *Electi ad virtutem* idem valet ac *lecti ob virtutem.* Cæsar B. G. VII. 85. 'Exiguum loci *ad declivitatem* fastigium, magnum habet momentum;' ubi Vossius frustra reponit *ob declivitatem.* B. C. III. 88. 'Quam ad causam *cunctum equitatum—in sinistro cornu objecerat.*' Livius III. 48. 'Decemvir alienato *ad libidinem* animo.' Alia suppeditabit Th. Munckerus ad Hygini Fab. XLV. p. 94. *Davis. Electi.* Ita pulcherrime restituit Davisius ex Ms. Victorii (adde et Regium et Vossii), ubi scriptum est *flecti ad virtutem.* Vulgati habent, flexi *ad virtutem.* Quæ est inepta locutio. *Electi* ad *virtutem* est *electi* ob *virtutem* et eleganter dictum. Ut, allatis ex aliis bonis auctoribus exemplis, ostendit Vir Doctissimus. Quibus tu adde ex ipso Cæsare supra de Bello Civili III. 84. 'electos milites *ad* pernicitatem.' Nam quod ex Cæsare adfert Davisius, 'Exiguum loci *ad* declivitatem fastigium magnum habet momentum' supra B. G. VII. 85. illud ad *declivitatem* non est ob *decliv.* sed quo ad *declivitatem.* Vocem *hostium* in Editis omissam ex Mss. restituit Davisius. *Clark. Flecti* etiam habent Bongars. Leidenses, quare omnino placet Ciacconii et Davisii conjectura *electi* seu *lecti.*

alibi: *flexi ad virtutem* posset exponi, *inducti ad virtutem* ostendendam scilicet et exserendam. *Hostium* vero, quod cum Davisio addidit Clarkius, reperi quidem in Leid. sec. Bong. Edd. Rom. Ven. Med. Beroaldi et aliis, sed sine dubio natum e Glossa, nam et præcedentia etiam ad *hostes* pertinent, et intelligitur satis ex oppositione nostrorum. Sic statim *quas protexerunt* Bong. addit *pr. hostes.* Non capio autem quid velit Brutus, legendo *flecti ad v. tanta m. hostium vires, virtutem nostr. p. adæquare. Viri* abest a Bong. et Leid. sec. quorum primus *virtutes*, alter *ut neque virtutis* habet: *virtutes* etiam Ed. Flor. et *adæquare* cum Voss. et Leid. sec. *adæquarent* Scalig. *Adæquare* neutraliter cum dativo alibi occurrit quoque, et apud ipsum Hirt. B. G. VIII. 41. 'Turris, quæ mœnibus adæquaret;' si Mss. fidendum.

22 *Propinquam fugam ad oppidum ceperunt*] Ad oppidum propinquum fugerunt. Livius XXI. 1. 'Fugam reliquæ ceperunt.' Dictys Cretensis II. 39. 'Neque diutius sustinere ausus Alexander, fugam capit.' Sic locutus est et Hirtius B. G. VIII. 26. *Davis.* *Capere fugam* vulgo erat quoque apud Ovid. Fast. III. 867. sed elegantius ibi Cl. Burm. restituit, 'Utque fugam rapiant.' Ceterum melius videtur Goduino Mss. Victor. et Thuan. lectio *propinquum.* Et sane ita ex meis quoque exhibent Pal. Bong. Voss. Leid. sec. in quo *fuga.*

XVII. 4 *In oppido et illam et urbem*] Sensus hujus loci satis clarus, si constaret, ita Hirtium locutum esse; sed nusquam liquet, Cæsarem voluisse uno tempore insulam et urbem tentare, et vehementer turbant Mss. et Edd. Vett. Pal. Bong. Leid. sec. habent *et oppidum et urbem:* at Carr. Edd. primæ, item Vasc. Steph. aliæque *et oppidum et illam et urbem.* Inepte: Mss. Urs. Petav. Voss. *in oppido et illam in urbe.* Cuj. Scal. Leid. pr. *In oppido et illa in urbem.* An *illam* sc. insulam, et *turrem* sc. molem, in qua erat turris, dixit? Non liquet, quare ἐπέχω.

8 *Alteram insulæ partem*] Ms. Eliensis, inde *alteram, &c.* Mss. Reg. et Voss. et Edit. Rom. neque *alteram, &c.* Ut forte legi debeat *atque alteram, &c.* Porro has voces *alteram insulæ partem* ita accipit Rhellicanus, ut significent *eam insulæ partem, quam adhuc tenebant Alexandrini;* quæ pars opponatur ei, quam *a se occupatam et præsidio munitam*, supra dixerat Cæsar in calce libri præcedentis. Mihi vero hoc ita potius accipiendum videtur, ut dicat Hirtius Cæsarem, *ejus loci*, quem tenebant Alexandrini, *alteram partem* in constratis navibus aggressum. Etenim *manus* hostium *distinendæ* causa hoc factum, narrat. *Clark.* *In alteram* habent quoque Lov. et Leid. pr. *Inque* Leid. sec. Palat. Bongars. et Edd. primæ, *alteramque* Edd. Vascos. Gryph. post. Steph. et aliæ; *atque in alteram* Ed. Flor. Sed verissime Pet. *Inde alteram:* quod et placuit Grutero. Dein *cum* ejeci auctoritate Mss. Urs. et meorum ad unum omnium. *Navibus* additum conjicit quoque Gruterus, quia in Bong. est *navigiis.* c. 19. 'ad incendia onerariarum.'

10 *Ac primo*] Ita ex Mss. et Editt. Vett. restitui, sententia ipsa postulante. Hinc enim mox ex adverso respondet, sed *ubi, &c.* Scaliger et recentiores ediderant, At *primo.* Quod sententiam prorsus turbat. *Clark.* Consentiunt cuncti Mss. Edd. Vett. in τῷ *ac*, ut et Ed. Elz. A. 1675.

16 *Pertentatis*] i. e. Bene et exacte tentatis, ut alibi apud auctores optimos. Si tamen Mss. addicerent, non displiceret *prætentatis*, quod exstat in Edd. Vasc. Steph. Gryph. post. et Stradæ. Adi ad v. 15. Cave vero cum iisdem Editis legas *constiterant* pro *institerant:* licet adstipu-

lentur Pet. Leid. pr. et Pal. B. Gall. IV. 33. 'In jugo insistere.'

20 *Ad littora et vicum applicaverunt*] Ex Mss. Reg. et Eliensi reponendum existimo, naves *ad littora et vicum applicaverunt.* Quanquam et subintelligi potest vox *naves. Clark. Naves* addunt quoque Mss. mei plerique si excerptis fides habenda; uti et Edd. Vasc. Gryph. Steph. et aliæ: et ita B. Civ. III. 101. et alii passim. Quia tamen in Leid. pr. nec Edd. primis ipse inveni, præstat id non intrudi, cum sæpe subintelligatur, ut apud Just. II. 4. 21. B. Hisp. c. 37. 'ad terram adplicant:' nisi velles *naves* sumere in nominativo, quanquam ego mallem intelligere ipsos nautas, qui *pulsis Pharitis* (male enim Mss. et Edd. quidam *Hi pulsi*) id fecerint. *Navis adplicat* est apud Prop. I. 20. 20. 'Mysorum scopulis adplicuisse ratem.' 'Naves proximo litori adplicuisse.' Front. III. 16. 5. Aliquis me audacior conjiceret, *hostes* vel *reliqui* excidisse. Durius esset, ut *his pulsis, adplicaverunt* positum sit pro *hi cum pulsi essent, adplicaverunt:* ut iidem intelligantur. Adi tamen ad B. Afric. c. 10. 'Omnibus insciis, sollicitabantur.'

XVIII. 1 *Ipsi*] Deest hæc vox in Mss. Reg. et Eliensi. Et deesse debere videtur: nullam enim hoc in loco emphasin habet. *Clark.*

Ex munitione se continere] Primam voculam delevit Jos. Scaliger: Fulv. autem Ursinus, notante Ciacconio, reponit *in munitione.* At a Codicum scriptura quam minime recedendum; quare placeat *ea munitione. Davis.* Ea *munitione.* Ita restituit Davisius, conjecturâ felici. Mss. et Editi habent, ex *munitione.* Ursinus conjecit; in *munitione.* Sed Davisii emendatio melior, et a Codicum scriptura propior. *Clark.* Pro *ipsi ex* malim ego scribere conjectura, ni fallor verissima, *Pharitæ. Ipsi* abest quoque a Pet. Scal. Leid. pr. Voss. et Bong. qui non habet etiam *ex.*

11 DCCC *p. intervallo enataverunt*] Non possum non amplectendam censere scripturam Mss. Urs. Pet. Leid. pr. et Vossiani, et Ed. Scal. *intervallum.* Sive Accusativum hunc cum Grammaticis per ellipsin præpositionis capias, quia spatium denotatur, uti B. Afric. c. 37. 'Parvulam proclivitatem digressus,' ubi Lipsius codici adleverat *parvula proclivitate:* sive jungas verbo *enataverunt:* ut apud Valerium Flacc. v. 319. 'tantumque fretis enavimus orbem.' Ceterum a mole ad mare Cæsar B. Civ. III. c. ult. dixit longitudinem esse passuum DCCCC: atque ita exhibet nobis hic Codex Vossianus.

14 DC] Sic vel *sexcenti* constanter habent Editi, at vero nullus Ms. In iis enim scribitur VI, superducta virgula; id est *sex milia,* uti diserte est in Petaviano, vel *sex mil.* seu *milium,* ut dat Cujacianus.

XIX. 2 *Ad pontem, qui propior erat Pharo*] Quoniam in fine libri præcedentis dixerat Cæsar, 'Pharon *ponte* cum oppido conjungi;' ideo Viri doctissimi, Rhellicanus et Cellarius, *Unum* solummodo pontem existimantes, hoc ita accipiunt, ut dicat Hirtius PARTEM *eam* pontis, quæ propior erat *Pharo.* Id quod Latinitas quidem patitur. Sex ex sequentibus manifestum est *duos* fuisse *pontes;* quorum *altero,* conjuncta erat moles cum Pharo; *altero,* moles eadem iterque angustum, opposita sui parte, conjunctum erat cum *oppido.* Infra *His obtentis duobus,* scil. *pontibus:* et dein, per *pontes.* Quod igitur dixerat Cæsar in fine libri præcedentis, intelligendum est de horum Pontium *altero;* ubi nihil erat opus, ut *utrumque* memoraret. *Clark.*

10 *Cohortium trium instar*] Circiter tres cohortes. Columella de re Rust. II. 5. 'Acervi stercoris instar quinque modiorum disponentur.' Sic etiam Livius, aliique sunt locuti, adeo

ut non esset, cur Joan. Rhellicanus de hujusce locutionis infrequentia quereretur. *Davis.*

13 *Erat, fornice exstructo*] Sic vulgo hunc locum distinguunt; quasi Cæsar fornicem exstruxisset: perperam. Exitus navibus erat fornice sive per fornicem, quo pons sustinebatur. Ibi lapidibus oppleri pontem jussit. Delevi itaque distinctionis notam; uti est in Edd. primis et Gryphii, nec enim contra Mss. opus puto, cum R. Stephano scribere *fornicem exstructum:* quamquam nonnihil clarior foret oratio.

15 *Effecto, nulla omnino s. eg. posset; altero instituto, &c. ejecere*] Non cohærent hæc. Optime Msti et Edd. Veteres, si omnium primas excipias, habent *effecto, ut n. o. s. egredi posset, altero inst. ejecere.* Quum pons obstructus erat ita, ut nulla scapha egredi posset, et prævallari adversus Alexandrinos inciperet, Alexandrini se ex oppido ejecerunt. Ellipsis particulæ *ita* vel *adeo* non percepta videtur corruptioni ansam dedisse. At vide de ea ad B. G. III. 14. *Ejecerunt* etiam rescripsi fide Mstorum Pet. Leidd. Pal. Voss. Boug. et aliorum.

XX. 10 *Alexandrini ex navibus egrediebantur*] Reponendum ex Ms. Norv. ac editt. Rom. Ven. Beroald. *Alexandrini* plures *ex navibus egrediebantur:* illa enim vox *paucis* Alexandrinis opponitur, qui ante navibus sunt egressi. *Davis.* Aut cum Davisio ex Ms. Eliensi (adde et Ms. Regium) et Ed. Vett. omnino rescribendum, PLURES *ex navibus egrediebantur,* ut respondeat præcedenti *paucis.* Aut illud *egrediebantur,* intelligendum erit, *egredi pergebant. Clark.* Inserui, quod et olim jam Grutero placuit, vocem *plures,* fide Mstorum Cujac. Petav. Ursin. Leid. pr. Scalig. et sec. Item Pal. Boug. et Edd. Mediol. Vascos. Steph. et aliorum.

12 *Simul qui*] Turpiter hic dormitavit Rhellicanus, qui hæc de *Alexandrinis* absurde accipit; cum mens authoris, longe alia, admodum perspicua sit. Hoc nimirum ait Hirtius: Quo tempore *Cæsareanorum* illi, qui *ex longis navibus se ejecerant,* temere in naves refugere cœpissent, insequentibus *Alexandrinis;* eodem tempore reliquos, qui *in longis navibus remanserant,* timore itidem correptos, *scalas rapere, nevesque suas a terra repellere;* ne, repulsis militibus, etiam *navium ipsarum* potirentur Alexandrini. *Clark.*

19 *Munitionem, &c.*] Neque minus mire hoc in loco ad lucem cæcutivit idem Vir doctissimus, quum *castellum in ponte eo, qui* Pharo *propior erat, a Cæsare munitum* supra c. præc. hic somniavit. Nihil enim manifestius, quam munitionem hic intelligi *eam,* quam instituerat Cæsar 'ad prævallandum (c. præc.) alterum illum pontem, qui *Oppido* propior erat, et contra quam munitionem, omnes Alexandrinorum copiæ ex oppido se ejecerant.' *Idem.*

26 *Adlevati scutis*] Ut scutis, quasi utribus innixi natarint, in Edd. primis exhibetur *elevati:* sed Mss. Ursini, Petavii, Scalig. et Leid. pr. dant *adlevatis.* Quod non inmerito placuit Ursino, et Grutero. Ut scuta elata super caput habuerint ad se contra telorum ictus protegendos: quales figuræ in multis reperiuntur marmoribus, ac sæpe in periculo a a Romanis factum legimus. Antiquitas etiam et integritas eorum Codicum postulare nostrum adsensum videntur.

XXI. 12 *Paulo ultra eum numerum*] Beroaldus, Gryphius, et Ursinus exhibent *paullo* post *eum numerum.* Parum quidem Latine. Petav. autem et Norvic. dant *et* prope *eum numerum.* Hoc equidem propter Codicis Petaviani præstantiam lubens reciperem. *Davis.* cur. sec. Adsentior Grutero et Davisio, *prope* recipientibus; ita tamen ut retinere malim *paullo,* ut scrip-

serit *paullo prope eum numerum.* Quod non ceperunt librarii; unde *prope* ejecerunt quidam; alii *paullo*, alii *post* substituerunt. Nam *paullo post eum n.* est etiam in Lovan. Palat. Bong. Leid. sec. et Edd. Vett. præter R. Steph., quem secutus est primus Scaliger, qui habet *ultra*, et si excerptis fides est, confirmatur a Cod. Scalig. vel D. Vossii. At Leid. pr. et Voss. modo exhibent *paullo eum numerum. Paullo prope* dici videtur, ut *paullo ante*, *post*, *prius*, &c.

XXII. 1 *Tantum abfuerunt*] Nonnulli Mss. *absunt*. Unde legendum conjecerim *tantum* abfuit, &c. Quod elegantius est, quam *abfuerunt*. *Clark.* Quinam hi codices sint, in quibus *absunt* exaretur, nescio: *fuerunt* est in Scal. et Leid. pr. *Abfuerunt ut perturbarentur* posset dictum esse pro *abfuerunt a perturbatione.* Quomodo *abesse a metu, dolore, a sententia*, et similia dicuntur. Just. II. 5. 'Pisistratus parum a capienda urbe abfuit.' Ceterum Mss. hic amplius turbant: nam in Leid. sec. et Pal. scribitur *tantum modo sunt perturbati sed incensi, atque m. a. fecerunt* sine participio *incitati*, quod abest etiam a Voss. Pro *ut* etiam *sed* exstat in Edd. antiquissimis. Dein *potius* non comparet in Pet. Leidensibus, Palat. Bong. uti nec in Edd. primis aut Beroaldi. Recte. Brutus apud Ciceron. Epist. ad Fam. XI. 10. 'Tantum abest, ut meæ rei familiaris liberum sit quidquam, ut meos jam omnes amicos ære alieno obstrinxerim.' Cicero tamen Tusc. Quæst. I. 31. addidit: 'Tantum abest ab eo, ut malum mors sit, quod tibi dudum videbatur, ut verear, ne homini nihil sit, non malum aliud certe, sed nihil bonum aliud potius.'

3 *In præliisque*] Sic Ms. Reg. Quæ et verior videtur lectio. Al. *in præliis. Clark.* Accedunt Petav. Bong. Leid. sec. et Edd. Vascos. Gryph. post. et Stradæ. Videtur enim ad sequentia pertinere, quæ mutilata sunt.

5 *Manum comprehendi m. operibus et ardentibus*] Editt. Rom. Ven. habent *manum comprehendendi:* Beroald. autem *manibus comprehendendi*; at a Vascos. omnes hæ voces absunt, unde factum, ut Joan. Brantius Glossematis suspectas habuerit. Concedo potius in sententiam Rob. Stephani, Jos. Scaligeri, et aliorum, qui lacunam hic esse contendunt, licet in Mstis nullum ejus sit indicium. *Davis.* *Comprehendendi* etiam Med. Tarvis. et aliæ: *erumpentibus studiis militum* resectis ceteris, est etiam in Palat, Leid. sec. et Edd. Stradæ, Gryph. post. Pro *multum* Leid. pr. dat *militum.* An voluit auctor dicere, milites manu fuisse comprehendendos, ne se temere immiscerent periculosis dimicationibus, neve nimis accederent hostium operibus? Mihi non liquet. Fateor etiam, me non assequi verum sensum verbi *subsequi* hic loci, nisi eo sensu sumatur, quo c. 44. 'vix corporis viribus animum sequebatur;' i. e. animus ad pugnandum major erat, quam fere vires corporis ferrent. Ceterum *hortatio* reposui, jubentibus Mss. omnibus et Edd. antiquissimis, item Vascos. Gryph. Steph. aliorumque. Post *deterrendi* addidi quoque *et continendi*, quæ, voces exciderant typothetarum culpa ex Edd. Amstelæd. Davis. et Lugdun.

XXIII. 4 *Aut admoniti a regis amicis*] Ms. Norvic. *aut incitati a regis amicis:* quod vehementius est, ideoque ea lectio mihi probatur, licet vulgatam retineant editt. veteres. *Davis.* Eliensis codicis lectionem confirmat Petavianus. Mihi vulgatum magis placet.

5 *Suo priore consilio*] Hoc est consilio, cujus ipsi aliis *primi* Authores essent, non alii ipsis. *Clark.* *Suo priore* ex Ursin. Cod. recepit Scaliger, et agnoscunt Mss. mei omnes. Non inepte tamen Edd. Vett. exhibent, *suopte*, quod optimis quibusvis

auctoribus in usu est, eo sensu, quo Clarkius *prius* exponit; et sæpe corruptum. Adi ad Liv. I. 18. 25.

6 *Regi*] Lege *regis probato*, quod præ se ferunt omnes Mss. *Davis.* cur. sec. Constanter mei quoque habent cum Edd. priscis *regis.* Nihilominus Ursino et Scaligero adsentiri malo, e Ms. rescribentibus *regi.* Nam ille adprobare tale consilium et a Cæsare velle dimitti debuit.

9 *Tædio puellæ, fiduc. regno*] Edd. quædam interpungunt *tædio, puellæ fid regno.* Hotom. vero rescribit *et puellæ fid. r. dominationeque* ad B. Civ. II. 17. 'Qui fiduciariam operam obtineret.' Non video, cur a vulgata recedendum sit; nam *tædium* æque pertinet ad *puellam* ac *regnum.* Ideo tædebat eos puellæ, quia ejus erat modo fiduciarium regnum, et quia interim dominabatur Ganymedes.

11 *Venturi essent*] Editt. Rom. (Med.) Ven. repræsentant *ventum essent*, unde rescribendum puto *ventum esset*, quemadmodum legitur in edit. Beroald. A. D. 1508. *Davis.* Sed præstat vulgata lectio; quia melius convenit cum sequentibus *se dederent. Clark.*

XXIV. 16 *Regis animus*] Sic Mss. Reg. et Vossii. Quod melius est, quam ut in vulgatis, *regius animus. Clark.* Mihi secus videtur; licet etiam Bong. et Leid. sec. cum Edd. Vascos. Steph. et Gryph. post. habeant *regis.* Certe antiquissimi codices Cujac. Petav. Leid. pr. Lovan. et reliqui præter nominatos *regius* servant. De qua variatione vide notas ad Nep. Dat. c. 5. 'Consuetudinem regiam,' non *regum.*

XXV. 7 *Interea commeatum*] Prima vox ab Aldo intrusa est, quem secuti sunt Man. Plant. Scaliger et recentiores. At in nullo Msto, neque Edd. ceteris comparet: quare ut supervacuam vocem delevi.

11 *Classem jubet, &c.*] Petav. Scalig. Leid. pr. Voss. *unam classem.* Forsan scribendum *una* i. e. simul, eodem quasi momento. Hinc junctim *una pariterque* i. e. eodem tempore, et *simul* c. 69.

12 *Præficitur Ti. Nero. Proficiscuntur*] Nescio unde factum, ut hæc lectio in recentioribus editt. compareat, cum, quantum constat, ne unus quidem Codex ei faveat. Ms. Norv. et edit. Venet. *præfecit huic Tib. Neronem;* Beroald. autem in præsenti tempore *præficit huic Tib. Neronem:* et sic legendum. Mire vero corruptus est hic locus in editt. Rom. A. D. 1472. quæ eum sic exhibet: *perfecit huic Tiberium, ne rationem proficiscuntur.* Huic mendæ ortum dedit nomen proprium: ejusmodi sane nomina ab imperitis Librariis sæpissime temerantur. *Davis.* Cum Clarkio reposui *præficit huic Tib. Neronem:* uti est in Scalig. Leid. pr. Palat. Lovan. et Edd. Med. Vascos. Steph. aliisque. *Præfecit huic Tib. Neronem* dant Voss. Petav. Bong. Leid. sec. et Edd. Florent. Gryph. aliæque. Vulgata est ab Aldo, quem Manut. Scaliger et reliqui sunt secuti.

14 *Nulla etiam parum*] Sic Ursinus e suo Codice restituit, et confirmant mei omnes præter Lovan. qui cum ante Editis sine *nulla* habet *parum etiam,* quarum ultimam voculam non agnoscit etiam R. Steph. Sensus erit: *Nulla erat dimicatio feliciter, immo nulla parum feliciter confecta.* Alioquin *nulla* secundo loco abundaret. Si enim nulla dimicatio sine eo confecta erat, certe etiam nulla parum feliciter erat facta. Dein *prosequebatur,* ut primus edidit Scaliger, est in Petav. Scal. et Voss. Reliqui *persequebatur* cum Edd. Vett. exhibent, quippe Fortuna jam inimica erat. Vide tamen ad v. 9.

20 *Illic tr. h. perforasset ac demersisset*] Mss. Petav. Scal. Palat. Lovan. Leid. pr. Voss. et Ursin. dant *illi perforassent ac demersissent.* At Leid. sec. *Illi perforasset ac demersisset.* Optime, ni fallor. *Illi* adverbium est pro illic, illa parte; ut

sæpissime Plautus ac Terentius sunt locuti. Vide eorum Commentatores, ac Victor. ad Cicer. ad Fam. Ep. VI. 20. Apul. IV. p. 72. ubi male Florid. edi curavit *istic* et *illic*.

XXVI. 1 *Magnæ nobilitatis domi*] Aldus Manutius confidenter admodum reponit *magnæ nobilitatis homo*, aitque *non enim tantum nobilitas nobiscum domi est*. Ita tamen loquuntur præstantissimi scriptores. Cæsar B. C. I. 34. 'Præmissos etiam legatos Massilienses, domi nobiles adolescentes.' Sic quidem editt. nuperæ, at contra Codicum manuariorum fidem, ut illic monui; quare hoc contra Manutium testimonio non nitar. At firmum erit illud Sallustii Catil. c. 17. 'Ad hoc, multi ex coloniis et municipiis, domi nobiles.' Sic et Justinus V. 9. 6. 'Erat inter exules Thrasybulus, vir strenuus et domi nobilis.' Quis igitur non videt sanam esse lectionem receptam? *Davis.* *Magnæ nobilitatis domi.* Aldus Manutius emendat, *magnæ nobilitatis* homo. Sed Davisius, allatis exemplis, probam esse istam locutionem, *magnæ nobilitatis* domi, ostendit. Verum et alia ratio est, quamobrem vulgata lectio mutari omnino non debeat: ex ea nimirum pendet elegantissima Antithesis: *Magnæ nobilitatis* domi, *scientiæ et virtutis* in bello, *fidei dignitatisque* in amicitia Cæsaris, &c. *Clark.*

5 *Magnas copias —— adduxit*] Ita ex Ms. Regio restitui. Al. *cum magnis copiis —— adduxit.* Quam lectionem (quod mirum Editores omnes prætermisisse) neque Latinitas patitur, neque sensus. *Clark.* *Cum magnis copiis — Pelusium adduxit.* Hoc ne Latinum quidem est, ut recte monuit Clarkius; quapropter vir ille doctus ex Msto Regio correxit, *magnas copias — Pelusium adduxit*; nec aliter emendavit Lipsius. Quin et Gryphius olim repræsentarat, *magnas copias — Pelusium adduxit.* Attamen tam nota deerrarint, ac Lovan. Norvic. Beroald. aliique Codd. exhibeant, *cum magnis copiis — Pelusium adducit*, Hirtium reliquisse censeo, *cum magnis copiis — Pelusium advenit. Davis.* cur. sec. Jam olim Vascos. et R. Stephanus ediderunt *magnas copias adducit*: idque Ciacconius testatur esse in suo codice. Glandorpius contra conjecit legendum *contendit* seu *pervenit*. Certe ego quoque malim in verbo quærere correctionem, cum voces *cum magnis copiis* sanæ videantur; licet etiam in Leid. sec. sit *cum magnas copias*. Sed Mss. omnes et Edd. Veteres habent *adducit*: unde, nisi potius sit ipsius Auctoris Anacoluthon, aptius verbum exsculpendum videtur, quam fecerunt adhuc viri docti. *Adivit, occlusit* nondum placent.

8 *Occupatum ab Achilla*] Mss. Eliens. et Vossii, *occupatum Achillæ. Clark.* Ita restitui Hirtio; cum *Achillæ* exhibeant quoque Petav. Scalig. et Leid. pr. At Leid. sec. cum Palat. *occupaverat Achillas*: quod ex interpretatione natum. *Achillæ* tamen sumo in Genitivo, ut a *præsidio* regatur.

9 *Maritimo accessu Pharo, pedestri Pelusio*] *Pedestre* hic *maritimo* opponitur, et idem notat ac *terrestre*. Sic Cæsar B. C. II. 32. 'Ut neque *pedestri* itinere, neque *navibus* commeatu juvari possent.' Corn. Nepos Ages. c. 2. 1. 'Fama exierat Artaxerxem comparare classem pedestresque exercitus, quos in Græciam mitteret.' Vide et Hannib. c. 11. 6. ac J. F. Gronovium ad Livii XXXVII. 52. *Davis.* Consule Clark. ad B. Civ. II. 21. et infra ad c. 33.

18 *Adest victori, pacarat*] Acute, nec inepte Ms. Brantii, Lovan. et Leid. sec. habent *victoriæ*. Dein *pacarat* inveni in solo Ms. Vossiano, quod ante Scaligerum jam exhibuerant Vascos. Steph. Gryph. post. Stradæ. Ceteri Mss. tam aliorum

Quod malit Gruterus. Sed frequenter *pacare* in Mss. abiit in *τὸ placare*. Adi Cel. Drak. ad Silium l. II. vs. 483. et alios.

XXVII. 4 *Mire derivata inter se*] In sua editione primam vocem uncinis cinxit Jos. Scaliger. Et sane quid miri est insulas in mediis fluminibus comparere? Cum igitur ea vox a Msto Norvic. et editt. Rom. Venet. Beroald. exsulet, ego plane delendam censeo, ut inepti hominis additamentum. *Davis.* Mire *derivata:* Vocem *mire*, in quibusdam Codicibus omissam, delendam existimant Scaliger et Davisius, ut *inepti hominis additamentum.* 'Quid enim' (inquit hic) '*miri* est, insulas in mediis fluminibus comparere?' Ego, retinendam omnino existimo: non enim *id* Hirtio mirum, *insulam in medio flumine comparere;* sed flumen ita *derivatum inter se duobus itineribus paullatim*, ut *similitudinem litteræ* Δ accurate efficiat. *Clark.* Vocem *mire* non agnoscunt Pet. Palat. Leid. pr. Scal. Lov. Edd. primæ, Vasc. Gryph. Steph. Aldus tamen jam habet eam, et exstat in Bong. Voss. Leid. sec. et aliis. Suspecta tamen mihi est, immo puto optime emendasse doctiss. Wassium ad Sallust. B. Jug. p. 448. a *Myride* seu *Mœride*, lacu; vel, minore mutatione, *Myrie* seu *Mœrie.* Inde enim incipit fissura Nili. Consule omnino Geographos. Plin. v. 9. Herod. II. 13. ubi olim Μῦρις. At Μοῖρις e Mediceo Codice restituit Gronovius: sed Μῦρις scribitur apud Diodor. Sicul. l. I. p. 46. Ed. Rhodom. pro frequenti permutatione τῶν οι et υ. Et hinc forsan præpositio *a* decidit ad inferius *a mari;* ubi bene Glandorpius et Ciacconius abundare eam viderunt, et Clarkius eam cum Ms. Eliensi ex Davisii monito ejecit. *A* superfluum illic esse adverterat quoque Gruterus, et uncis incluserat Scaliger. Immo abest quoque ab optimo Cod. Leid. pr.

6 *Mari conjungitur*] Ita Ciacconius recte, ex conjectura; et Davisius ex Ms. Eliens. Vulgg. *a mari.* *Clark.*

15 *Magna cum prudentia*] Codex Ciaccon. post has voces addit *constantiaque militum;* Ms. autem Norvic. cum aliis nonnullis, *constantiaque virtutum, et Alexandrinorum imprudentia.* Illa quidem verba, ut opinor, e margine in textum sunt adscita, quorum Glossematum exempla suppeditabunt not. ad B. G. II. 33. et B. C. III. 1. *Davis.* Mss. Reg. Eliens. et Vossii addunt *m. c. pr. constantiaque virtutum.* Ut forte legi possit, *magna cum prudentia constantiaque* MILITUM. *Clark.* Non solum *constantiaque virtutum*, sed etiam *et Alexandrinorum imprudentia* addunt Mss. Cujac. Petav. Leidd. Scalig. et omnes, præter Lov. si excerptis credendum: uti et Codices a Vascosano inspecti. Nisi Glossam credas, quod ego nequaquam ausim pro certo statuere, malim potius emendare *constantiaque virium*, quamquam *militum* sit in Ciacconii Ms.

18 *Interfecit*] Ita ex Mss. Reg. et Eliens. et Edit. Rom. restitui, postulante Temporum ratione. Al. minus recte *interficit.* *Clark.* Legendum *interfecit*, ut ex suis Codicibus monuit Clarkius, nec aliter olim Gryphius ediderat. Quin et Pet. ac Bongars. tert. ita repræsentant. *Davis.* cur. sec. Mstorum auctoritas magis me movit, ut *interfecit* rescripserim, quam temporum ratio; de qua supra sæpius monui. *Interfecit* etiam dant Scal. Leidenses, Edd. primæ Vasc. Steph. et aliæ.

XXVIII. 5 *In qua magnam et paratam*] Sic edidit Jos. Scaliger, quem secuti sunt recentiores, ac ita sane exhibent editt. Rom. Venet. Beroald. At Ms. Norvic. et editt. Steph. *in quo magnam et paratam.* Atque ita sine dubio legendum: pronomen enim ad voces *fluminis Nili* est referendum. *Davis. In quo.* Sic restituendum vi-

dit Davisius ex Ms. Eliensi, quocum facit Ms. Regius. Editi perperam habent *in qua*. Non enim *in navigatione*, sed *flumine* paratam habebat classem rex. *Clark. In quo* etiam est in Palat. et Leid. sec. ac Vascos. Steph. et Gryph. post. Edd. Non ausus sum tamen mutare. Si enim *paratam* capias pro *bene instructam* ad pugnandum, *qua* facile retineri potest. In qua navigatione seu expeditione habebat rex classem magnam et pugnæ paratam.

11 *Consederat*] Bene Vossian. et Leid. pr. a manu prima *considerat*. Vide ad VIII. 32. Dein *planitie* reposui, auctoribus Mss. meis omnibus aliorumque, nisi quod in Lovan. Leid. sec. et Palat. cum Edd. plerisque vett. sit *planities*: sed *planitie* jam habent Vasc. Steph. Gryph. poster. et alii: *planitia* Scaliger cum Ursino ex ejus codice recepit, et post eum reliqui. Adi ad B. Civ. I. 43. Paullo post pro *genere* in Cujac. Petav. Scalig. Leid. pr. et Voss. est *generum*: unde videtur aliud quid latere; nisi velis ad Hypallagen recurrere pro *variis generibus munitionum*: de qua vide ad IV. 25.

XXIX. 12 *Partim, &c.*] Manutius legendum contendit *raptim*. Forsan quia credidit, hanc voculam semel poni non posse, sed iterum subjungi debere *partim*. Verum hoc non opus est. Vult, Germanorum partem aliquam per vada flumen transisse, partem tranasse, ubi demissiores erant ripæ: nec obstet, quod semel modo ponatur *partim*. Vide quæ notavimus ad VIII. 5. 'In tecta partim Gallorum, partim quæ conjectis stramentis,' &c. ubi in Mss. nonnullis etiam primo loco deest *partim*. Cicero in Verr. II. 65. 'Statuæ in locis publicis positæ, partim etiam in ædibus sacris.' Vide ibi Lambinum; Cort. ad Sall. B. Cat. 50. 'partim exquirebant duces:' et Cel. Burm. ad Quinctil. Decl. X. 17. 'partim aut doloribus affici aut senectute dissolvi.' Adde Hirtium rursus B. Afric. c. 62. 'militibus, passimque in litore vagantibus, partim in oppidum progressis.' Adde B. Hispan c. 3. 34. 37.

13 *Magnis arboribus, excisis —— projectis*] Codices nonnulli *et projectis*. Sed minus eleganter. Usurpatur enim præcedens *excisis*, non ut Participium, sed ut Adjectivum. Similis constructio supra III. 10. 'Neque ante prœlium, in Thessalia factum, cognitum,' &c. *Clark.* Hoc eodem Capite: 'Expeditos delectos pedites:' et ita sæpe Hirtius. V. c. 74. 75. Nihilominus, si Mss. addicerent, mallem hoc loco cum Ciacconio delere vocem *excisis*: quod certe satis subintelligitur: quum arbores super flumine projicere non potuerunt, nisi prius excidissent. Alioqui lectio *et projectis*, quam propugnat Brant. e suo codice, et confirmant Lovan. Palat. ac Leid. sec. magis placet, si *excisis* post *contingerent* poneretur. B. Civ. II. 15. 'Omnibus arboribus longe lateque in finibus M. excisis et convectis.'

XXX. 4 *Adverteret*] Pet. Palat. Bong. Leid. sec. Voss. Ed. Beroaldi *animadverteret*. Rectius Scal. *animum adverteret*: quod et hic fere reposuissem, ut innumeris horum commentariorum locis: et statim c. seq. Consule ad B. G. I. 23. Sed cum Leid. pr. et Lovan. retineant simplex *adverteret*, cautius esse duxi, vulgato, quod æque probum est, acquiescere. Vide ad B. G. IV. 26. Præsertim cum *advertere* amasse videatur Hirtius. Adi etiam ad VIII. 16. 'Vix partes adverterent equorum:' ubi vulgo etiam *animad.*

10 *Brachiisque cum opere castrorum conjunxerat*] *Brachia* hic μεταφορικῶς, pro curvis munitionibus in brachiorum humanorum similitudinem formatis accipi videntur, ut in illo Virgilii Æn. III. vs. 535. 'gemino demit-

tunt brachia muro Turriti scopuli.' Quod Donatus ita exponit, 'cautes sunt in formam brachiorum.' Rhellican. Vide Broukhusium ad Propertii Eleg. III. 20. 24. et J. Lipsium Pol. l. II. dial. 2. *Davis.* Adde Cellar. et notata ad Front. III. 17. 5. 'brachiis ab latere ductis.' Sic et B. Afric. c. 38. 49. 51. Davis. ad B. Hisp. c. 13. Porro pro *conjunxerat* Codex Bong. habet *commiserat*: cujus verbi vulgatum videtur Glossa. *Committere* pro *conjungere* propria et elegans est locutio; ut notum, præsertim apud poëtas, sed et alios. Frontin. III. 13. § 6. 'Utres duabus regulis inter se distantibus commiserat.' Paullo post *quo* in *quod* tacite rursus in sua editione mutavit Clarkius: atque ita fateor esse tum in aliorum, tum in Mss. meis, vel *quod min.* et Edd. Vett. præter Aldin. quam Manut. Plantin. Scaliger et ceteri sequuti sunt. Solus tamen, qui instar omnium est, Petavianus exhibet *quo*, i. e. quia, quod; unde id ubivis fere substitutum est. Adi ad B. G. I. 51. 'Quo minus valebat.'

17 *Aditus oppugnationibus nostris dabatur*] Ms. Norvic. repræsentat *aditus expugnationis*: editt. Rom. et Ven. *aditus oppugnationis*, et sic legendum arbitror. Eodem modo Cæsar B. G. v. 41. 'sermonis aditum,' et B. C. I. 74. 'aditum commendationis' dicit. *Davis.* *Oppugnationis nostris dabatur.* Edidit Davisius, *aditus* oppugnationibus *nostris dabatur*: annotat autem, ex Mss. et Editt. Vett. legi debere, *oppugnationis.* In Editione nimirum Jungermanni, errore typographico impressum fuit, *oppugnationibus*: Scaliger autem, quem secutus est Jungermannus, ediderat, *oppugnationis*; quod et in aliis, tam recens quam olim editis, reperire est. *Clark.*

22 *Proficiebant hostes*] Ultima vox deest in Petav. Scalig. Leid. pr. Voss. Bong. ac Lov. qui habet *proficiebat.* Ex qua scriptura patet, cur *hostes* inculcarint librarii, quia putarunt vocibus *multitudo defendebat* non convenire pluralem numerum. At vide tu dicta ad VI. 11. 'Quisque patitur; neque aliter si faciant.' Vide etiam statim c. 32. et B. Afric. c. 6. 'erupit multitudo, et castra occupant: et insequi cœperunt.' Ovid. Met. v. 307. 'turba venit, et committunt.' Ceterum in iisdem Mss. non comparet vocula *autem*; quæ etiam non multum facit ad sensus claritatem.

23 *In regione fluminis Nili*] In Lovan. ac Palat. exaratur *qui regionem.* Sed Petav. Scalig. Bong. Leid. pr. Voss. habent *qui regione*, i. e. parte; bene omnino. Sic sine præpositione amant dicere *regione.* Vide Barth. ad Claudian. in Rufin. vs. 241. Burm. ad Suet. Jul. c. 39. 'regione Martii campi;' et Drak. ad Liv. III. 66. 'Regione portæ Esquilinæ accessere.' Apulei. Met. l. III. p. 49. 'manum regione lateris tendentes,' ut legendum est. Melius esset hoc sensu *a reg.*, quam *in reg.* *Recta regione* pro recto tramite, recto ductu, sæpe occurrit. Vide Ursin. et Ciacc. ad VI. 25.

XXXI. 8 *Carsulenum*] Sic quidem Aldus, Manut. Plantin. Scalig. et seqq. ediderunt: at vero priores habent, et alii *Carfulenum*, quod confirmatum a Mss. meis omnibus adeo restitui: sic enim alibi hic homo vocatur. Consule Glanl.

12 *In omnes partes discurrere cœperunt*] Repono, *in omnes partes* castrorum *discurrere cœperunt*, non solum ex editt. Rom. Ven. Beroald. verum etiam ex Manuscripto Norv. aliisque: Hirtius enim, non minus ac Cæsar, perspicuitatis est studiosus. *Davis.* Bene eam vocem jam restituit Clarkius: quippe agnoscunt Mss. ad unum omnes, et Edd. primæ. Paullo post *in castris* aberat ab iisdem editis, nempe Aldi, Vascos. Gryph. Steph. Plantin. immo etiam a primis Edd.

Sed Ursinus *in castris* e suo restituit Codice: atque exaratur in meis omnibus.

20 *Magna vi oppressis*] Mss. Ciacc. et Norvic. habent *magna ruina oppressis*; et eo sane probabilior est hæc lectio, quod noster hujusce libri cap. 76. eodem loquendi modo sit usus. Proprie; siquidem 'ruere est toto corpore uti ad impellendum; quod faciunt, qui ipsi præcipites alios prosternunt,' ut testatur Donatus ad Terentii Adelph. act. III. sc. 2. 21. *Davis.* *Ruina.* Ita Davisius ex Mss. Ciacconii et Eliensi (quibus suffragantur Mss. Reg. et Voss.) reponendum vidit. Sic enim et infra c. 76. 'Partim suorum *ruina* oppressis.' In vulgatis est *magna vi oppr. Clark.* Nihil verius est, quam rescribendum *ruina*; sic enim exhibent 4. Codices Goduini, et mei ad unum omnes, cum Vasc. margine et Ed. R. Stephan. Adposite Liv. IV. 46. 'in ruina majore quam fuga obpressi sunt.' Dictys Cret. II. 43. 'Quum super alium alius ruinæ modo præcipitarentur.' Statim item delevi *et* ante *multitudine*, auctoribus Mss. Eliensi, Petav. Scal. Leidens. pr. Voss. et Edd. Vascos. Steph. Strad. Gryph. post. Frustra ergo eam copulam defendit Clarkius. *Multitudineque* Bong. et Leid. sec. habent.

22 *Et multitudine eorum*] Prima vocula sensum turbat, quapropter ex fide Msti Norv. omnino est delenda. *Davis.* Fallitur Davisius. Æque enim Latine dicitur *receptumque in navem — perisse* vel *receptumque* (subintell. *esse*) *in navem, et perisse. Clark.* Copulam etiam nescit Petav., eamque Gryphius in sua editione merito prætermisit. *Davis.* cur. sec.

XXXII. 3 *Introiit*] Variant libri. *Introit* Pet. Voss. *introierit* Leid. sec. Sed *intrat* Bong. et Leid. pr. *intravit* Lovan. Non male, nam cum sexto casu *intrare* construi vidimus ad cap. 11. 'eis qui intrassent.'

9 *Veste ea sumpta, qua supplices dominantes deprecari consueverunt*] Sordidatas vestes intelligit, quales erant reorum; alias enim Romani albo vestimento sunt usi, ut monet J. Lipsius Elect. I. 13. licet ea de re nonnullæ occurrant difficultates, quas vide apud Oct. Ferrarium de re vest. I. 21. et 22. Hoc eo melius convenit Alexandrinis, quod etiam Ægyptiorum indumenta fuerint alba. Adiri poterit Herodotus II. 81. *Davis.*

10 *Prolatis*] Edd. Rom. Med. Ven. *prælatis.* Recte. Vide in Obs. Miscell. ad Apuleii Metam. l. XI. p. 245. 'potentissimorum deum proferebant insignes exuvias:' ubi Mss. meliores *præferebant.* Adde B. Civ. II. 39. et passim: sed etiam *pro* in Compositis aliquando sensum habet τοῦ *præ:* consule Sciopp. in Susp. Lect. IV. 14. Ceterum facile accederem Manutio rescribenti *placare* pro *precari*, si Mss. addicerent. Nunc vulgatum retineo.

XXXIII. 9 *Confirmarentur regis imperia*] In Msto Norvic. et editt. Beroald. est *confirmaretur regis imperium.* Sed hoc parum refert. Illud quærendum superest, quomodo *regis* diceret *imperia*, cum Ægypti regnum minori Ptolemæi filio et Cleopatræ tradiderit. Omnino scribendum crediderim *confirmarentur regum imperia.* Sic paullo post: 'Quo firmius esset eorum *regum* imperium;' licet editt. Rom. Ven. Beroald. ibi corrupte habeant *eorum regnum et imperium;* quippe editoribus latuit, *reges* de rege et regina posse usurpari. Iterum: 'Paucis diebus reges constituti.' Cæsar B. C. III. 107. 'Interim controversias *regum* ad P. R. et ad se, quod esset consul, pertinere existimans.' Vide et ejusdem libri c. 109. *Davis.* Existimo, cum doctissimo Davisio, legendum *confirmarentur* regum *imperia*, scilicet Cleopatræ fratrisque ejus. Sic enim infra, 'quo firmius esset eorum *regum* imperium;'

et paulo post; 'si permanerent in fide *reges.*' Vel, quoniam in nonnullis Mss. scriptum est, *confirmaretur regis imperium;* fortasse legi poterit, *confirmaretur regum imperium. Clark.* Meam conjecturam Pal. Codex firmat. *Davis.* cur. sec. *Regum* jam edidit olim R. Stephanus. Ut passim regem et reginam vocari notissimum est. Verum majus ulcus latere puto. *Confirmaretur imperium* est in Leid. sec. Edd. Vascos. Gryph. post. Str. *confirmarentur regis imperium* Bong. Voss. *Regi* Leid. pr. et Lovan. *Regni* Leid. sec. At Petav. *regis imperio.* Puto scribendum *confirmarentur reges imperio,* sive *in imperio. Regia imperia* conjecit Lipsius.

11 *Relinquit*] Ex Mss. Reg. Eliens. et Vossii, legendum videtur *reliquit. Clark.* Ita reposui, jubentibus Mss. omnibus et Edd. primis, item Vas. Gryph. post. Steph. aliisque. Verum amplius turbant Mss. Nam Petav. Bong. Voss. habent *legione ibi veterana — ceteras reliquit:* at Leidenses, Palat. Lov. *legiones ibi. Veterana* (*veteranas* Lov. Pal. Bong.) *ceteras reliquit.* Nec male. Omnes vero, quod sciam, ut et Edd. Vascos. Gryph. post. Stradæ, dant *Reducta.* Quod cur mutarint primi editores, nescio. Præsertim cum *deducere* præcedat. Dein *regnum et imperium* etiam est in Ms. Lovan. et Edd. Mediol. Florent. at R. Stephanus tantum edidit *eorum regnum,* scilicet ut vitaretur, credo, repetitio vocum *regum imperium.*

13 *Permanserant*] Mss. Reg. et Vossii *permanerent.* Neutra Lectio mala. *Clark.* Sed vulgata nititur Mss. vetustioribus, et sequitur *si permanerent. Permanerent* etiam Palat. Bong. Leid. sec. *permanserunt* Lovan.

19 *Collocatis, ipse itinere terrestri*] Ms. Norvic. *Sic rebus omnibus confectis et collocatis penitus, itinere terrestri:* editt. autem Beroald. *collocatis, ipse itinere pedestri,* quæ vera est lectio, altera autem ex Glossemate est nata. Infra cap. 44. 'Partim classe per se, partim *pedestribus* copiis per barbaros.' Corn. Nepos, Alcib. c. 8. 2. 'Quod *pedestribus* copiis plus quam navibus valerent;' ubi vide quæ notavit Chr. Cellarius. Sic etiam Frontinus Strateg. I. 3. 6. *prælium pedestre* navali opponit. Adi etiam notata ad hujusce libri c. 26. *Davis.* Recte vidit Davisius ex Edit. Beroaldi legendum, *itinere* pedestri. Etenim in Ms. Vossii, ita plane scriptum est. Et, (uti supra est annotatum ad c. 26.) 'iter pedestre est profectio Terra, tam equitum quam peditum.' Neque enim tantum *pedestres copiæ,* apud bonos auctores, *classi* opponuntur, (quod annotavit Davisius;) sed et *pedibus* eo quis ire dicitur, quo *terra* scilicet, non *mari* proficiscitur. Supra, ad B. Civ. II. 21.; 'Cæsar, *postquam* navibus *profectus fuisset* Tarraconem, PEDIBUS *deinceps* (scil. terrestri itinere) Narbonem *atque inde* Massiliam *pervenisse se narrat.*' *Clark.* Vide etiam c. 32. 44. B. Civ. l. II. § 12. 'Ut neque pedestri itinere, neque navibus commeatu juvari possint.' Et passim tam apud Græcos quam Latinos.

XXXIV. 11 *Imperata sibi facere, pecuniamque promissam Cæsari non posse se persolvere*] Hunc locum ita repræsentant Ms. Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. 'Imperata se facere, pecuniamque promissam Cæsari non posse persolvere,' quod ut brevius est, sic æque commodum videtur. *Davis.* Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et Editt. Vett. *imperata se facere, pecuniamque —— non posse persolvere.* Quod idem est: præcipue si, transposito vocabulo, legatur *persolvere non posse. Clark.* Rescripsi pro *sibi,* quod est in solo Palat. *se,* et dein *se,* quod ibi nullus habet Codex, ejeci. Vulgatum primus invexit Aldus. Sed Vascos. quoque, Gryph. post. et Stephanus secuti sunt lectionem Mstorum.

13 *Domitius,—quum—judicaret;—statueret*] Ms. Reg. *statuens.* Ut forte tota ista periodus hoc modo scripta esse potuerit: *Domitius, non tantum ad explicandos sumptus rei militaris pecuniam necessarium esse* judicans; *sed etiam turpe — esse* statuens, &c. *Clark.* Licet admittas *statuens,* quod inveni quoque in Pal. Leid. sec., non opus tamen quidquam in præcedentibus mutare. Tutius est nihil innovari, nec etiam opus. *Statuerat* Leid. pr. Bong. et Voss.

30 *Ex tumultuariis militibus*] Tumultuarii milites dicuntur ii, qui ob tumultum, vel inopinum aliud periculum raptim sunt conscripti. Livius xxxv. 2. 'Si tumultus in Hispania esset, placere tumultuarios milites extra Italiam scribi a Prætore. Mens ea Senatui fuit, ut in Hispania tumultuarii milites legerentur.' Vide et Godesc. Stewechium ad Vegetii III. 8. *Davis.*

31 *Patisium*] Ita ex Ursin. Cod. recepit Scaliger, et confirmatur a Mss. meis, Ciaccon. et Brant. nisi quod *Pansium* det Bong. In Edd. Vett. erat *Pacisciam* vel *Patiscum,* quod est in Aldinis et Plantinianis. At *Patiscus* erat Pompeianus: nisi partes dein mutaverit. Vide Cic. Epist. Fam. II. 2. VIII. 9. XII. 13. 15. Πετίσκος male Appiano B. Civ. II. 503. *Petissii Urbinatis* alibi meminit Cicero. Vide Ciaccon.

33 *Comana*] Ita scribendum, in Accusativo plurali. Editi nonnulli *Comanæ*: sed perperam. Semper enim utitur Cæsar hoc nomine in numero plurali. *Clark.* Male Cellarius defendit *Comanæ;* quod solum typothetarum vitio in Ed. Elzev. inrepsit. Statim 'a Comanis.' c. 60. 'Venit Comana;' ubi vide Ciaccon.: uti et c. 66. 'Venit Comana.'

XXXV. 5 *Cn. Domitius*] Delendum censeo prænomen cum Leid. pr. Nam in Leid. sec. est C. in Voss. et Edd. Vascos. Gryph. Stephan. *P. Dom.* Quod mirum cum c. præc. *Cn.* audit. Paullo ante ob eamdem varietatem suspecta est vox *responsa* Grutero mihique. Vide varias lectiones.

11 *Audaciusque in Armenia substitisset*] Sensus postulat, ut legamus *audacius in Armenia substitisset,* deleta particula copulante, licet eam omnes Codd. exhibeant præter editt. Rob. Stephani A. D. 1544. *Davis. Audacius.* Ita optime restituit Davisius ex Editione Stephani, quacum consentit Ms. Vossii. Reliqui omnes Mss. et Editi corruptissime habent *audaciusque;* quod sententiam adeo perturbat penitus, et plane nullam efficit, ut mirum sit valde, fugisse hoc omnes editores. Efficit enim ista corruptio, ut sequens *perseverare cœpit,* qui intelligitur *Domitius,* dictum videatur de *Pharnace.* Quod est absurdissimum. Nam hoc ait Hirtius: *Quod Pharnaces audacius in Armenia substitisset,* ideo *perseverare cœpisse* Domitium, *ut eo quoque decederet* Pharnaces, &c. *Clark.* Ejeci copulam *que,* non sensu modo postulante, sed suffragantibus quoque Petav. Leid. pr. Scalig. et Palat. ut et Edd. Vascos. Gryph. post. ac Stradæ. Librarios non percepisse loci sententiam, patet quod *et* addiderint ante *persev.*: uti est in Leidensibus, Lov. et Pal. Jungenda *Domitius perseverare cœpit.*

20 *Cujus itineris has esse certas opportunitates*] Commoda non dubia; haud enim est, cur penultimam vocem cum Jos. Scaligero deleamus. Mss. autem nonnulli cum editt. Rom. Ven. Beroald. habent, *cujus itineris hæ erant certæ opportunitates,* quæ quidem lectio vulgatæ Syntaxeωs rationi melius convenit; licet, servata ea, quæ repræsentant editt. nuperæ, verbum aliquod *noscendi* vel similis significatus possit subintelligi. Vide Fr. Sanctii Minerv. IV. 5. cum Jac. Perizonii additamentis. *Davis.* Infinitivum primus Scaliger ex Ursini

Codice admisit; quam veram esse docent Petav. Leid. pr. Scalig. Voss. ut et Bong. qui subdit *constat.* Reliqui olim vulgatis consentiunt, id quod inepte probat e duobus regiis Codd. Goduinus. De absolutis his infinitivis multi egerunt viri docti, et præ ceteris J. F. Gronovius Obs. II. 14.

XXXVI. 6 *Adventaret ad Nicopolim*] Editt. nuperæ omitunt præpositionem, quam restitui ex Msto Norv. et editt. Rom. Ven. Beroald. Sic B. G. I. 7. 'Ad Genevam pervenit.' Et B. C. III. 40. 'Ad Oricum venit.' Ita etiam persæpe loquuntur boni auctores. *Davis.* *Adventaret ad Nicopolim.* Ita restituit Davisius ex Editt. Vett. et Ms. Eliens. Quibuscum consentiunt Mss. Reg. et Vossii. Recte. Nam, præterquam quod locorum nominibus præpositionem sæpissime præponant Cæsar et Hirtius; non venit *Nicopolim* Pharnaces, sed *prope ad Nicopolim,* interjectis aliquot passuum millibus. Vide supra ad B. Civ. III. 40. Male Editt. Recentiores et Ms. Bong. *adventaret Nicopolim.* *Clark.*

15 *Si amicus Domitius*] Auctiorem hunc locum exhibet Ms. Norvic. aliique plurimi Codd. cum editt. Rom. Ven. Beroald. In illis enim est *sive amicus sive inimicus Domitius.* Hoc sane adsumendum probat Joan. Goduinus; in cujus sententiam pauci, nisi fallor, pedibus ibunt; nam si *inimici* antea mentionem fecerat noster, nihil opus erat, ut postea adjiceret *sin vero ut in hostium fines veniret,* quibus ex verbis luce fit clarius, ineptum esse illud additamentum. *Davis.* et *Clark.* Nihilominus constanter habent omnes Mss. et primitus cusi *sive amicus sive inimicus.* Illa quoque *tamquam amicorum adventu,* merito suspecta sunt Grutero. Nam plane abundant, et corrupte exhibent Codd. *Adventus* enim est in Lovan. Pet. Pal. Leid. sec. ac Scal. Voss. Leid. pr. qui tres non habent *sin vero. Amic. adventu greges* Bong. et Edd. Rom. Ven. ac Mediol. *exspectaretur* etiam addit Pet. excludens *vero.*

XXXVII. 14 *Instructa*] Cujac. Pet. Leidenses, Scal. Lov. Voss. et pro varia lectione Bong. *Instituta.* Verissime. Vide ad B. G. III. 24. 'duplici acie instituta:' quod male Clarkius mutat in *instructa.*

XXXVIII. 3 *Flagitareque*] Ita ex Ms. Reg. et Edit. Rom. restitui. Scaliger et recentiores omnes, *flagitarique.* Quæ Syntaxis est nulla: sequitur enim, *ut quamprimum sibi subsidia mitteret.* *Clark.* Omnino legendum *flagitareque* quod ex Reg. et Rom. observavit etiam Clarkius. Ac ita Beroaldus, Gryphius et Ursinus olim dederunt. *Davis.* cur. sec. Ediderunt *flagitareque* etiam Vascos. Stephanus et alii cum Edd. primis. Verum Mss. constanter servant *flagitarique.* Quare non ausim mutare: *sibi* ponitur pro *ipsi.* Quod offendit adeo librarios quosdam, ut pro eo substituerint *Cæsari,* quod est in Pet. Pal. et Lovan. Hinc alii *flagitare* reposuerunt. Sed videtur in primis Hirtius *sibi* pro *ipsi* amasse. Adi omnino ad VIII. 50. 'Quod sibi conjunctus,' et B. Afric. c. 49. 'Adversarii longius sibi (Cæsari) progrediendi facultatem eripuerunt.'

4 *Propiusque ipse Alexandriam*] Ms. Norvic. *propiusque ipsam;* receptam autem lectionem tuentur editt. Rom. Venet. Beroald. Ut verum fatear, non intelligo, qui juvari potuerit Cæsar, si Domitius solummodo *propius* Alexandriam adventaret, cum in eo ipso oppido periculum subiret imperator. Repono itaque, *protinusque ipse Alexandriam,* hoc est, statim, nulla mora interposita. *Davis.* *Propiusque—Alexandriam, &c.* Cum Cæsar *intra ipsum oppidum* in periculo versaretur, existimat Davisius emendandum, *protinusque—— Alexandriam, &c.* Ingeniose; sed nihil opus. Satis enim erat, si Domitius Cæsari quam-

primum subsidia Alexandriam mitteret; ipse interim cum toto exercitu PROPIUS accederet, ad distinendas regis copias. *Clark.* In Marg. Vascos. invenitur *priusquam.* Hinc Ill. Heins. conjecit *priusque.* Nil muta.

XXXIX. 8 *In subsidiis collocatis*] Sic recte Ms. Norv. atque ita edidit Jos. Scaliger: in editt. autem Rom. Ven. Beroald. aliisque legitur *in insidiis collocatis:* absurde prorsus; nullum enim locum hic habere possunt insidiæ. *Davis.* Ex Glandorpii conjectura hoc jam receperat Ursinus. Mss. omnes habent *insidiis.*

XL. 5 *Adversosque*] Legendum existimat Ciacconius *adversosque hostes:* ut habent Ms. Norv. et Editt. Beroaldi: at Rom. et Ven. *adversusque h. Davis.* Mirum est Scaligerum et Recentiores, nullo sensu edidisse, *adversosque.* Etenim perspicuum est Domitianos transisse fossam, non *primam* istam, quæ esset *adversis* hostibus, sed *posteriorem* illam, quæ esset *a tergo* hostibus, adeoque hostes AVERSOS esse aggressos. *Clark.* Verissime emendavit Ciacconius, et in textum recepit Clarkius *aversosque*, uti est in Pet. Leid. pr. sensu id flagitante. Omnes tamen Edd. Vett. præter Beroald. retinent *adv.*

6 *Aversa, &c.*] Totum locum Ciacconius sic emendandum conjicit: *cum paululum* aversus hostis *cessisset, fossam autem* transire ut secunda acies *conata esset.* Hæc vero nimia est licentia. Locum tamen haud intelligo, nisi sit medica manu sanatus. Qui enim, quæso, in *transitu* fossæ oppressa fuisset Pontica legio, si fossam non *transire*, sed *circumire* conata est? Nec cum Clarkio reponas, eam in *secundæ fossæ transitu* confixam fuisse: nam inter duas fossas aciem semper instruebat Pharnaces, adeoque non erat, cur ulteriorem fossam transiret, ut aperto latere hostem aggrederetur. Nostrum hoc modo scripsisse suspicor: *quum paullulum aversa hostibus cessisset, fossam autem circuire conata est, ut aperto latere aggrederetur hostem; in ipso* CIRCUITU *fossæ confixa, et oppressa est.* Pro *transitu* ex re ipsa *circuitum* repono; sed *acies secundo* mihi, tanquam Glossa *secundi prœlii*, videtur expungenda. *Davis.* cur. sec.

7 *Fossam*] *Priorem* illam, quæ esset *adversis* hostibus. Nullum autem hic locum habet vox *acies;* nisi legio illa Pontica, quæ erat cornu sinistrum, inusitato modo hic appellata sit *acies.* Alioqui scribendum erat fortasse *acie*, aut potius ex toto delenda ea vox. *Transitu fossæ* posterioris scilicet, postquam circuierant *priorem. Clark.* Fingit ergo vir doctus, fossam a fronte et a tergo fuisse copiis Pharnacis. Quod ego non percipio: mihi videntur fossæ fuisse directæ ab utroque latere ab oppido versus Romanos, ne sui circumirentur et aversi cæderentur ab iis. Equites vero in lateribus extra fossas posuit, ut prohiberent Romanos earum transitu, credens illos sic coactum iri secum certare a fronte sola. Ni ita intelligamus fossas fuisse ductas, debuisset clarius loqui Hirtius, et *priorem* ac *posteriorem* addere. Illa verba *acies secundo* procul dubio corrupta sunt; sed quomodo corrigi debeant, cum ignarissimis nescio. *Acies* delendum censuit Scaliger et Gruterus: *secunda* margini adlevit Lipsius.

8 *Magnis copiis hostium circumdata*] Lege *magnisque copiis*, ut habent Gryphius et Lugdunenses 1576. Hoc ni fiat, hiulca est oratio. Quin et Clarkius, licet aliam rationem sit secutus, sic legi posse vidit. *Davis.* cur. sec.

9 *Præsentissimo a.*] Sic Editi omnes, quo pacto oratio est imperfecta. Rescribendum ex Ms. Regio *præsentissimoque an.* Aut ex conjectura legendum *magnisque copiis—circumdata*, præsentissimo *animo, &c. Clark.* Vel *et magnis.* Vascos. jam, Gryph. post. et Steph. *magnisque* exhibent. In Mss.

Pal. Bong. Leid. sec. *præsentissimoque.*

* *In orbem se recepit*] Hoc in summo periculo fieri solitum. Cæsar B. G. v. 33. 'Ut impedimenta relinquerent, atque in orbem consisterent—non sine summo timore et desperatione id factum videbatur.' Adi et Joan. Brantium ad B. G. iv. 37. *Davis.* B. Afric. c. 15. 'Copiis in orbem compulsis.'

xli. 3 *Sibi fortunam paternam feliciore eventu destinaret*] Et pater erat Mithridates, qui, maximis rebus gestis, tandem a Pompeio debellatus, 'male tentatum veneno spiritum ferro expulit;' ut loquitur Florus iii. 5. 26. *Davis.*

xlii. 27 *In Macedoniam legiones adduceret*] Sic legendum ex Msto Norvic. et edit. Steph. edidit enim Jos. Scaliger, *in Macedoniam legiones adducerent*, ac ita sane exhibent antiquissimi ex impressis Codd. Rom. Ven. Beroald. *Davis. Adduceret.* Editi fere omnes, *adducerent.* Sed Davisius ex Edit. Steph. et Ms. Eliensi, (quibuscum faciunt Mss. Reg. et Vossii,) restituit *adduceret.* Quæ et verior videtur lectio. Non enim Cornificius, relicta sua provincia, sed Gabinius solus, in Macedoniam videtur fuisse iturus. *Clark. Adduceret* Mss. omnes et Edd. Aldi, Gryphii, Vascos. Stephani, aliæque.

xliii. 4 *Qua sæpe in bellis periclitatus*] Sic ex Mss. Reg. Eliens. et Vossii restitui. Editi, *quam sæpe, &c.* neque Latinitate neque sensu satis commodo. *Clark.* Cl. Clarkius ex nonnullis libris reponit, *qua sæpe periclitatus,* additque vulgatæ lectionis neque Latinitatem neque sensum satis esse commodum. Quod παρόραμα quidem est; nam *periclitari* valet periculum facere, experiri, tentare; quapropter *accusativum casum* prorsus flagitat. Forte tamen rescribendum, QUÆ *sæpe periclitatus;* ut tam ad virtutem quam ad scientiam pronomen referatur. *Davis.* cur. sec. Mss. mei et Edd. Vascos. Gryphii, Stephani; *qua,* Cod. Lovan. cum Edd. primis *quibus* exhibent. *Quam* nihilominus cum Aldo, Plant. Scalig. et seqq. malim. *Periclitari virtutem* est experiri per pericula, quid virtus et scientia possint. Nec video, cur minus Latinum sit, quam quod adhibet alibi *periclitari fortunam.* Defendi quidem aliquo modo posset Mstorum lectio ex c. 13. 'periclitati remigio;' sed ibi additur 'quid quæque possit.' Adi notata ad vii. 36.

5 *Ausuque suo*] Ita Mss. constanter: at rarissime *ausu* pro *auso* est apud aurei ævi scriptores. In nonnullis tamen Mss. Ovidii reperit Cl. Burm. quem vide ad Met. xi. 242. Verum insolens est conjunctio quoque *ductu ausuque.* Quare omnino accedo Lipsio, qui margini adlevit *ductu auspicioque,* ex solemni formula. Vide ipsum de Mil. ii. 12. Proconsul enim fuerat Gabinius, et Syriam cum exercitu obtinuerat, quo anno Ptolemæus in regnum reductus est. Confer Fastos.

14 *In agmine dimicare sit coactus*] Joan. Goduinus ad hunc locum ait, 'id est, tanto cum periculo, ut, expletis imperatoris officiis, coactus sit militis partes suscipere, manu ipse pugnando, quod alienum ab imperatore.' Sed misere fallitur interpres ille Gallicanus. Agmen est exercitus ambulans; qui igitur *in agmine dimicat,* in itinere, priusquam instructa sit acies, prœliatur. Isidorus Orig. ix. 3. 'Agmen dicitur, cum exercitus iter facit, ab *agendo* vocatum, id est, eundo. Plautus: *Quo te agis?* Ipse est enim exercitus ambulans:' (Lege, ne solœca sit oratio, *quo te agis ipse? est enim, &c.*) 'nam agmen dicitur quod in longitudinem directum est; quale solet esse, cum exercitus portis procedit.' Servius ad Virgilii Æn. i. 190. 'Agmen proprie dicitur ordinata multitudo, ut est ambulantis

exercitus, neque enim in uno loco stans agmen vocatur:—unde bene adjecit *longum*, ut incedentium ostenderet significationem.' Vide et eundem ad Æn. I. 86. *Davis*. Vide ad B. G. III. 24. 'Inpeditos in agmine adoriri.'

XLIV. 2 *In Illyrico*] Notandum est Mss. Leidenses, Petav. Lovan. Voss. habere *Illyricum*, et adi B. G. v. 24. 'In Galliam morari.'

10 *Litteras in Achaiam ad Q. Kalenum misit*] Nonnulli Codd. *litteras ad Achaiam*, alii *in Achaiam atque Kalenum*, unde conjectura ductus Fulv. Ursinus lectionem a nuperis editoribus receptam substituit. Eam etiam repræsentant Ms. Norv. et editt. Rom. Ven. Ber. (Vasc. Gryph. post. Str.) omisso tantum prænomine, quod ex Codicum consensu deleatur. *Davis*. Nequaquam delendum est cum Ursino et Davisio prænomen. Hinc enim illud *atque*, quod in Lov. Voss. et Leid. sec. restat. Sed *ad Q. Kalenum* exhibent Scal. Petav. Leid. pr. in quo est *ad Q. Kalenum in Ach.*, ac R. Steph.

15 *His adjunctis*] Hæc Ciacconii conjectura, a Scaligero in textum recepta, quam firmant editt. Beroald. et Stephan. Alii omnes repræsentant *has adjunctas. Davis*. Præter antiquissimum Carrariensem, qui stat a vera lectione. *Idem*, cur. sec. Mss. plerique et Editt. Vett. *has adjunctas;* quod Latinum non est. Ms. Reg. *et adjunctis his:* quæ lectio eadem ac vulgata. Quid si legamus, *ad has adjunctis, &c.?* Nam in omnibus fere Mss. est, *has;* et inde ex *adjunctis* fecit Librariorum imperitia *adjunctas*. *Clark*. *Et adjunctis his* etiam Leid. sec. *His adjunctis* ediderunt quoque Vascos. et Gryph. post. Ed. cujus nota *G* a Davisio male accepta est pro *C*. Ceteri certe Mss. mei *has adjunctas*. Unde omnino placet Clarkii conjectura *ad has adjunctis;* ut passim c. 49. 'sollicitudo ad jacturas adjungebatur.' Et ita *addere, adjicere ad aliquid:* de quibus vide Cl. Burm. ad Suet. Aug. c. 32. Cort. ad Sall. B. Cat. c. 51.

6 *Militibus*] Mss. nonnulli, (in his Leid. sec.) *militibusque*. Sed perperam. Vide supra ad B. G. II. 13. *Clark*.

XLV. 1 *Octavius, quum, &c.*] Ms. Reg. *et quum, &c.* Ut forte legi possit, *is quum, &c.* Sed præstare videtur vulgata lectio. *Clark*.

9 *Instructam propugnatoribus animum advertit*] Editt. *instructam propugnatoribus animadvertit:* sed lectionem a me receptam suppeditavit Ms. Norv. quæ vulgata multis parasangis est elegantior. Vide notat. ad B. G. I. 24. *Davis*. Hoc loco mihi magis adridet lectio Pet. et Leid. pr. *advertit*. Vide omnino ad VIII. 16. 'Partes adverterent equorum.' Sequenti vero capite e Leidensi primo reposui confidenter *animum adverteret*.

16 *Paratior militum animis*] Cave, cum Viro docto hic Græcismum secteris, legente *p. m. magis*. Frequens enim in his commentariis est locutio *paratus animo*. Ipse Hirt. B. G. VIII. 18. 'Animo atque armis parati.' B. Afr. c. 4. 'paratum ad se certo animo venire.' Veget. III. 6. 'Ad pugnandum animo veniunt præparati.' Consule Ciaccon. ad B. Civ. III. 85. 'Animo simus ad dimicandum parati:' et ita *parato animo*. Vide Davis. ad Hirt. B. Afric. c. 33.

XLVI. 2 *Parem esse futuræ dimicationi, fortunæ*] Sic optime repræsentat edit. Ven. A. D. 1482. cum in Ms. Norvic. legere sit *parem esse, fortuitæ dimicationis, fortunæ;* in editt. vero Rom. et Beroald. *parem esse fortuitæ dimicationi, fortunæ*. Hæc equidem lectio F. Ursino placuit: attamen recepta nihil melius. *Davis*. Mss. pro *futuræ*, habent *fortuitæ*. Et Ursini codex, pro *maluit*, habet *noluit*.

istimat, *neque numero parem esse fortuitæ dimicationi; fortunæ rem committere* noluit. *Itaque, &c.* Non infeliciter. *Clark.* Ursinus ex suo codice legit *neque numero parem esse fortuitæ dimicationi, fortunæ rem committere* noluit. Non infeliciter, ut putat Cl. Clarkius. Ego contra censeo: *nam si fortunæ rem committere noluit*, qui quæso factum, ut impetum primus in Octavii quadriremem faceret Vatinius? si in ea fuisset sententia, fugere potius ac terga dare, vel quodam modo pugnam vitare debuit. Itaque recepta lectio stet immota. *Davis.* cur. sec. Atqui si per *fortunam* intelligamus ipsum prœlii discrimen, qui quæso factum, ut se committeret ei, cum animadverteret, se neque numero neque magnitudine navium parem esse. Debebat tum saltem esse *voluit* vel additum fuisse *tamen*, vel *nihilominus*, ut c. 58. ubi vide. *Futuræ* quidem est in Edd. plerisque primis, et Petav. si non fallunt excerpta: at *fortuitæ* habent Mss. mei omnes cum Ed. Flor. nisi quod Scalig. et Leid. pr. non agnoscant *futuræ dimicationi*: at illi cum Ursiniano dant *noluit;* et Pet. accedit Eliensi in *dimicationis.* Unde omnino legendum puto, *fortuitæ dimicationis fortunæ rem c. noluit.* Non vagum scilicet et incertum prœlium inire voluit, sed stabile et consertum, ut in sola virtute, non in fortuna certamen consisteret. Vide Lucan. III. 556. et quæ ibi notantur, ac supra B. Civ. I. in pugna cum Massiliensibus. Id satis patet e seqq. 'Quantoque conjunctis,' *&c.* *Fortuna dimicationis fortuitæ* est alea et dubium discrimen prœlii, in quod fortuito inciderat. Sic Hirtius *fortuito casu* dixit B. Afric. c. 3. ut est in Mss. melioribus.

6 *Concurrunt*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii; *concurrerunt.* Quod et melius hoc in loco convenit. *Clark.* *Cucurrerunt* est in Voss. Si quid mutandum, mallem *occurrerunt*, ut est in Leid. pr.

21 *Velis profugit*] Mss. nonnulli *Vix profugit.* Alii *Velis vix profugit.* Quarum trium lectionum utravis ferri potest. *Clark.* *Vix profugit* est in uno Regio Paris. Leid. sec. ac R. Stephani. *Velis* et *vix* absunt a Voss. Contra utrumque admisit cum Cod. Victorii Vascos. et Gryph. post. cum Ed. Stradæ. Et hoc malim.

XLVII. 4 *Penterem*] Ita recte cum R. Stephano edidit Scaliger et sequentes; exstatque in Scalig. Cod. et accedit Leid. sec. *pentirem.* Videtur enim hic uti voluisse Græca terminatione Hirtius, nam alioquin potius tota Latina voce scripsisset *quinqueremem*, ut supra: quin et forsan etiam dixit *trieres*, ut *dicrotas, catascopum.* Quare non possum veram credere lectionem ceterarum Edd. et Mss. *pentiremem* vel potius *pentereмem* cum Ursin. Brantii et Voss. Idem dicendum de c. 62. B. Afric. *Penteres duas vacuas a defensoribus:* licet ibi quoque Mss. et Edd. Vett. *pentiremes* vel *penteremes.* Mox *dicrotas* non habent Mss. et Edd. omnes, ut censebat Brant. Nam *dicrotas* exstat in Edd. Aldin. Steph. aliisque, ut et Mss. Cujac. Petav. Scalig. Leid. pr. et aliis. *Dirotas* Voss. *Dejotari* Leid. sec. *dicrota* cum Baifio præfert Scheffer. Mil. Nav. p. 100. Sed naves seu νῆας subintelligit. Ita *speculatoria navis* Cæsari, Livio, &c. dicta, ab Hirtio vocatur 'Catascopus' B. Afric. c. 26. et Isidor. XIX. 1. Male *exploratorem* exponit Cellar. *Dicros* vel *dicres* hic alii male.

5 *Posteroque ibi die fuit, dum suas captivasque naves reficeret. Post diem* III *contendit*] Hanc quidem lectionem retinent editt. Rom. Ven. Beroald. at Ms. Norvic. exhibet *posteroque ibi die, dum suas captivasque naves reficeret, consumpto:* cujus sane Codicis scripturam præfero, distincta hoc modo oratione: *posteroque ibi die, dum suas captivasque naves reficeret, consumpto, post diem* III *contendit.* Sic

Phædrus F. IV. 4. 18. 'Postquam *consumpta* est temporis longi mora. Cæsar B. G. V. 11. 'In his rebus dies circiter X *consumit*.' Vide et ejusdem libri c. 58. *Davis.* Mss. Reg. Eliens. et Vossii *posteroque ibi die, dum—reficeret, consumto; post diem tertium, &c.* Quæ lectio æque proba. *Clark.* De veritate hujus lectionis non ambigendum est: nam plane ita reliquit Petavian. et τὸ *fuit* non est in Scalig. Leidd. Dorvill. et aliis. Id inculcatum est, cum *consumto* exciderat. Hirt. VIII. 26. 'Complures dies consumsisset:' ubi vide plura: et B. Afric. c. 5. 11.

3 *Erat nobilissimum regionum earum oppidum*] Ms. Brant. et editt. Beroald. ac Steph. *erat in ea nobilissimum, &c.* ac ita legendum conjecit Pet. Ciacconius. Edit. Vascos. *Erat in ea regione nobilissimum oppidum*, quæ quidem lectio Codicibus Mss. non nititur, præterquam quod tam in hac quam in priore manifesto deest oppidi nomen, quod tamen, nisi fallor, repræsentant Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven.; hi enim Codices exhibent *erat Mæum nobilissimum, &c.* Haud equidem diffiteor hanc urbem a Geographis non memorari, quæ si causa erit idonea, cur ea lectio prorsus rejiciatur, pari ratione deleatur etiam insula *Tauris*, cujus noster hujusce libri c. 45. mentionem facit, aut cum Pet. Ciacconio in *Tragurium* mutetur; id enim non insula, sed oppidum fuit Dalmatiæ. Vide Chr. Cellarium Geogr. Ant. II. 8. p. 389. *Davis.* *Erat in ea regione nobilissimum oppidum.* Sic Ms. Regius et Edit. Vascosani. Editi nuperi, *Erat nobilissimum regionum earum oppidum.* Ms. Vossii, *Erat* in ea *nob. reg. earum opp.* Voces istæ *in ea* corruptæ videntur ex *Mæum.* Sic enim Ms. Eliens. et Editt. Rom. et Ven. *Erat* Mæum *nobilissimum reg. earum oppidum.* Quam demum cum doctissimo Davisio veram esse posse existimo lectionem. *Clark.* Perperam interpolatissimam lectionem exhibuit Clarkius, licet adjuvet Leid. sec. in quo *Erat* in ea *regione nob. earum oppidum. In ea* inserui simpliciter sc. insula: ut est quoque in Mss. aliorum et meis, nisi quod Lovan. habeat *in eam* et *meum* Scalig. quo confirmatur valde nomen *Mæum.* Sed videtur tantum dicere auctor, in ea insula Issa fuisse nobilissimum oppidum, dictum nempe ab insula, *Issam.*

11 *Paucis parvisque*] Editi *parvis paucisque:* qui minus elegans videtur verborum ordo. *Clark.* Non editi solum, sed manu exarati habent *parvis paucisque.* In quo ordine non minus elegantiæ video, quam in substituto, 'Magni multique,' c. 72.

XLVIII. 2 *Palæpharsali*] Vel *Palæopharsali*, ut habet Ms. Ursin. ac ita Beroaldus aliique nonnulli ediderunt. *Davis. cur. sec.* *Palæopharsali* est etiam in Edd. primis et Vascos.; unde natum *prælio Pharsali* in Ed. prima Gryphii, et pejus *prælio Pharsalico* in Plantin. et Raphel. Verum Cuj. Petav. Scalig. Leid. pr. Ciacc. Brant. et alii cum Steph. servant *Palæpharsali:* quam verissimam esse lectionem vidimus ad Frontin. II. 3. 22. 'Palæpharsali triplicem instruxit aciem.' Adde Cellarium.

5 *Proprætor provinciæ ulterioris*] Ms. Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. habent *pro Prætore provinciæ ulterioris*, quæ antiqua est et vera scribendi ratio. *Davis.* Restitui *Proprætore*, auctoribus Mss. meis omnibus, et Edd. primis, item Vascos. Gryphii, et Stephani. c. 42. eodem modo *Quæstor Proprætore* occurrit: alibi *Legatus Proprætore.* Præterea ex Mss. Cuj. Petav. Lovan. Leidd. et Edd. Vasc. Gryph. Stephani addidi prænomen *Q.* Quo adludunt etiam Scal. *quæ Cass.* et Voss. *qua Cass.*

10 *Multis signis*] Ita Scaliger reposuit, cum vulgo in Ald. Gryph. Plant. Edd. scriberetur *initis signis.*

In τῷ *multis* consentiunt Petav. Scalig. Leidenses cum Ed. R. Steph.; at Lovan. Dorv. Voss. Ciacc. Brant. et Edd. Vett. *mutuis* habent. Cujacianus vero cum Faërno *mutis signis*. Quod valde arridet. Per *muta signa* intelligit eorum gestus, et actiones tacitas, licet odium non testarentur, ut per *testimonia* apertiores odii denunciationes significat. *Muta suspiria*, *muti questus*, *muti adfectus*, et similia alibi, quæ sæpe abiere in *multa*. Vide ad Frontin. I. 6. 2.

11 *Dissimulabant*] Sic Ms. Reg. Quæ et vera lectio. Alii omnes *dissimulant*. *Clark.* Lege *dissimulabant*, quod etiam Clarkius ex Msto Regio monuit. Ita recte dant Gryphius et Lugdunenses 1576. *Davis.* cur. sec. Accedunt Codex Dorvillii, Scalig. item Edd. Vascos. Stephani, et Stradæ, cum Gryph. Ed. posteriore, non prima. Præterea ex Leid. primo et Lovan. scripsi *animum animadvertere*. Adi ad B. G. I. 24.

14 *HS. centenos*] Recte Ciacconius notavit in Mss. plerisque et Edd. Vett. male scribi *sestertia centena*. Singulis enim militibus, nimium foret, universis parum. In Voss. Cod. est *Sestertium centies*. Scalig. et Leid. pr. *Se R. c.* bene infra 'sestertiis centenis,' et c. 52. 'sestertios c.' diserte Cujac. Leid. pr. et Scalig. cum Vasc. Steph. Scal. &c. et B. G. VIII. 4. 'Militibus ducenos sestertios pollicetur,' et de Bello Africo c. 88. 'singulis HS. c. divisit.'

15 *Medobregam*] In Inscript. *Medubriga* et Plinio *Medubricenses* vocantur, ut Ciacconius et Cellarius adnotant. Huc accedunt Mss. Dorv. Leid. sec. Voss. Lovan. qui habent *Medobrigam* et *Medobrigenses*.

17 *Iterum donavit*] Paullo ante dixit eum, exercitu in unum locum conducto, *pollicitum* esse c. *sestertios*; non vero eum *donasse*. Jam vero, re bene gesta, donavit eos sestertios: non *iterum* donavit: quare confiden-ter ejeci hanc vocem, auctoritate Mss. Cujac. Petav. Scal. Leid. pr. Voss.

XLIX. 8 *Simultatum*] Sic quidem constanter omnes Codd. Ph. tamen Rubenius Elect. I. 32. hanc lectionem rejicit: dictio quippe *simultatum* huic sententiæ non satis apposita videtur, ideoque reponit *mulctarum*. At vero *simultates* primum quærebantur, propterea quod divites eo, quo par est, modo se non gessisse autumabat Longinus; dein iis mulctæ sunt impositæ. Antecedens est pro consequente. Sic apud Corn. Nepotem Thrasyb. c. 11. 5. 'Hanc (Munichiam) bis Tyranni *oppugnare* sunt adorti;' cum revera *oppugnarint*, non autem expugnaverint. Vide etiam B. G. V. 12. et ibi notata. *Davis.* *Causa* est in Leid. pr. Lat. Latinius legebat *simul et caussæ*. Sed vulgata mihi etiam sincera videtur. *Simultatium* autem est in Scalig. Lovan. et Voss. Vide ad B. G. IV. 3. 'Civitatium.'

12 *Inter reos referretur*] Sic quidem recentiores exhibent una cum Edd. antiquissimis et Mss. Dorv. ac Leid. sec. At vero Mss. Petav. Scalig. Lovan. Leid. pr. Voss. et aliorum, item Edd. Aldi, Vascos. Gryph. Steph. Plant. Scalig. Cellar. et plures dant *in reos ref.* quod idcirco secutus sum.

L. 5 *Nihilominus tamen*] Sic Mss. Reg. et Edit. Romana. In aliis deest *tamen*. *Clark.* Ego contra censeo, librarii alicujus esse additamentum, qui tali fulcro orationi opus esse putabat. Verum elegantius multo omittitur; nec quoque comparet, nisi in recentissimis Leid. sec. Dorvill. et Edd. Med. Ven. Vascos. Gryph. post. ac Steph. sæpe etiam *tamen* omittitur post *quamquam*, *etsi*, et similia. Adi, quos laudat Cort. ad Sallust. B. Jug. c. 35. et Stewech. ad Veget. I. 20. 'Nam, licet, &c. pedites constat esse nudatos.' Sic etiam Mss. mei omnes:

vulgo inserunt *tamen*. Vide etiam Var. Lect. B. G. VIII. 50.

6 *Acceptum ferebat*] Ut hoc ferri queat, et locis Valerii Maximi, Plinii, Senecæ ac JCtis defendatur, satagente Borichio Cogit. de Ling. Lat. p. 270. exprimendum tamen est, quod in antiquioribus est libris. Petav. autem, Leidenses, Voss. et Aicardi cum aliis habent *referebant*. Quod passim in his commentariis occurrit, ut apud aurei ævi scriptores semper. In aliorum locis, ubi vulgo *ferri* circumfertur, Mss. fere habent *fieri*. Vide Cort. ad Plin. Ep. II. 4. 'Acceptum tibi fieri jubebo.'

10 *Ornantur*] Sic Mss. plurimi, et Editt. Vett. nonnullæ. Scaliger et Recentiores; *onerantur*. Minus recte. *Clark.* Optime cum Goduino ex 6. Mss. Gallicis ita restituit Clarkius; quod confirmant Cujac. Petav. Leid. pr. Voss. Lovan. Dorvill. et Edd. primæ. *Ornantur* sive armantur equites inpensis provincialium. *Ornare* et *onerare* in his crebro permutatum est. Adi Cl. Burm. ad Ovid. Epist. IX. 103. 'Se quoque Nymphatius ornavit Jardanis armis.' B. Afric. c. 72. 'Ornatus loricatusque elephantus:' ubi eadem confusio. Apud c. 86. 'elephantos ornatos armatosque.'

LI. 10 *Atque imperarentur*] Hasce voces, quæ in omnibus Mstis et antiquitus excusis comparent, temere prorsus omisit Jos. Scaliger; describuntur enim pecuniæ, cum certa unicuique summa imponitur solvenda, imperantur autem, cum eas postulat exactor. *Davis.* Non *temere prorsus* omisit has voces Jos. Scaliger, ut existimavit Davisius; expressit enim eas Scaliger in sua Editione: sed in Editione Jungermanni, qui Scaligerum secutus est, omissæ sunt errore typographico. *Clark.*

LII. 6 *Meridiana hora*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii *postmeridiano tempore. Clark.* *Tempore pomeridiano* est in Edd. Flor. Vascos. Gryph. post. Steph. et Stradæ. Sed *tempore postmeridiano* Mss. Ursin. Cujac. Scalig. Petav. et Leid. pr. cum Ed. Beroald. quod rescripsi. Passim ita Cicero et alii. Desunt hæ voces in Lovan.

9 *Nam is latus Cassii tegebat*] Hoc loco *latus tegere* est latus sinistrum alterius, qui vel ætate vel honore superior est, claudere: quod qui facit, tanquam pro scuto sit, quo latus, præsertimque sinistrum, tegitur, *latus tegere* dicitur, ut docet Adrianus Turnebus Advers. XIV. 24. adhibito Horatii loco Sat. II. 5. 18. 'Visne tegam spurco Damæ latus?' *Brant.* Vide Juvenalem Sat. III. 131.: et ibi vet. Scholia. *Davis.* Notat Goduinus in Ms. Regio scribi *per Racilium;* ut ipse Racilius cædis particeps (V. c. 53. 55.) locum percussori dederit corripiendi aversum. Qui tamen sensus satis e vulgatis quoque exsculpi potest.

11 *Sinistra corripit eum*] Locum hunc de menda suspectum non haberem, nisi Mss. me ejus admonuissent: nam pro *eum* in Voss. est *versus*, in Cujac. Petav. Scalig. Lovan. *versum*. Amplius mutat Leid. pr. dans *in sinistram partem insinuasset corripit versum.* Unde videtur scribendum esse *sinistra corripit aversum*, i. e. a tergo: nisi *versum* sit pro *conversum*, ut se converterit Longinus, Minutio post Racilium se insinuante inter eos, ut 'conversum amplexus' Apuleii Met. l. II. p. 29. Sed prius aptius et magis Latinum videtur.

13 *Munatius Plancus*] Mss. quotquot scio, omnes præter Bruti codicem, ut et Edd. primæ, item Vasc. Gryph. Steph. habent *Flaccus:* et statim *Flaccum*. *Munatiæ* tamen gentis vulgare cognomen est *Plancus;* unde illud Aldus videtur substituisse. *Munitius* est in Edd. Mediol. ac Ven. *Munitius* Flor. Forsan ratio horum nominum in provinciis aliquantum confusa fuit. Subdit enim Auctor,

fuisse conjuratos omnes *Italicenses*, sive *Italicæ*, quæ est urbs Hispaniæ Bæticæ, natos, sed ex Romanis ortos, et municipes. Immo diserte *Munatii Flacci* mentio fit in B. Hispan. Vide omnino Cel. Periz. T. iv. Epist. ab Cl. Burm. editarum p. 788. cum quo hic *Flaccus* restitui.

17 *Ad ipsum involat*] Lovan. Cod. *At*: ut *involare* sine præpositione ponatur. Idque mihi hic magis adridet; licet sæpe *in aliquem involare* occurrat. Vulgatum omnino proscripsit Ill. Heinsius ad Ovid. Met. xiii. 560. 'Correptum captivarum agmine matrum Involat.'

LIII. 2 *Berones*] Editt. Rom. Ven. exhibent *Verrones*, quæ quidem lectio favere videtur Hadr. Valesii conjecturæ; is enim in animadv. ad Ducangii Glossar. p. 221. reponit *Betones* vel *Vettones*, qui sunt Hispaniæ citerioris populus. Quæ sane emendatio melior est Turnebiana; Adr. enim Turnebus Advers. xiv. 16. *Bigerones* rescribit. Alii codices repræsentant *Varrones* vel *Barones*, ac procul dubio falsus est doctissimus Valesius, dum audacter asserat, vocem illam ultimam ne Cassiodori quidem ævo fuisse notam, cum eam adhibeat Cicero Fam. Epist. ix. 21. 'Ille,' inquit, 'baro te putabat quæsiturum, unum cœlum esset an innumerabilia.' Sed ibi hominem stultum et fatuum denotat, hic alia sit oportet ejus significatio. Persius Satir. v. 138. 'Baro, regustatum digito terebrare salinum Contentus perages.' Ubi vetus Scholiastes sic ait: 'Lingua Gallorum *barones* vel *varones* dicuntur servi militum, qui utique stultissimi sunt, servi videlicet stultorum.' Eadem vox legitur apud *Petronium* in fragment. Tragur. p. 131. editt. Amstel. 1700. Defendit hanc lectionem Pet. Pithœus Advers. i. 8. Vide et Jani Rutgersii Ven. Lect. c. 23. *Davis.* *Berones* est in quoque. *Barones* edidit Stephanus. Vide etiam Gyrald. dial. 12. T. 2. Th. Crit. et Viros doctos ad Ciceron. ad Att. Ep. v. 11. 'Apud Patronem et reliquos barones te in maxima gratia posui.'

6 *Quæ jaciebant in itinere, fugiens opprimitur*] Ms. Norvic. *jacebant*; editt. autem Rom. Ven. Beroald. Stephan. *quæ jaciebantur, in itinere fugiens opprimitur*, quæ quidem lectio et interpunctio mihi valde arrident. *Davis.* Mss. Eliens. et Vossii corrupte *jacebant.* Edd. aliquot Veteres, jaciebantur, *in itinere fugiens opprimitur.* Quam lectionem et interpunctionem probat Davisius. Favet Ms. Regius, qui habet itidem *jaciebantur. Clark.* et *Lovan.* At vero quid est *opprimi inter saxa, quæ jaciuntur? Saxis* debuit dici vel *per saxa*, sed errant viri docti. *Jacebant* est in Petav. a m. pr. Scalig. Leidensibus, Voss. et Dorvill. atque ita Goduinus in Mss. Gallicis inventum probavit. Omnino bene. Inpeditus saxis, quæ in itinere jacebant, et inter illa dum fugit, vacillans opprimitur. *Jaciebantur, in it.* habent etiam Vascos. Aldus, Gryph. Plantin. ita ut ante Scalig. in nullo sit *jaciebant.* Mox *ad domum*, quod extabat ante Ursinum in Edd. Aldi, Gryphii, Plant. et aliis, confirmatur a Lovaniensi; uti et alibi additur præpositio. Verum cum a reliquis Mss. absit, et subdat *ad eum*, rectius ego quoque subintelligi puto.

13 *Nemo enim in provincia natus*] In Msto Norvic. est *nemo autem in provincia natus*; editt. Rom. Ven. Beroald. *nemo enim aut in provincia natus*, nec scio, quare vocula illa contra earum fidem rejiciatur. *Davis.* *Aut in prov.* Sic Mss. Reg. et Vossii, et Edd. Vett. Vulgati minus eleganter omittunt *aut. Clark.* *Aut* agnoscunt Mss. omnes et Edd. Vett. præter Ald. Manut. Plantin. et seqq.

hunc locum Rhellicanus; ac proinde emendat *Nemo enim* (scil. *erat*) qui *non cum omni, &c.* Sed non hic opus. Æque enim Latina est, ac plane idem sonat, vulgata lectio. *Clark.*

LV. 12 *Affectus L. Mergilio. Squillus nominat plures*] Ms. Reg. *affecit. A Lucio Mergilio Squillo nominati sunt plures.* Mss. Eliens. et Vossii *Affecit. L. Mergilio Squillus nominat plures.* Si illud *affecit* probum sit, legendum erit, mutata interpunctione *item Calpurnium Salvianum (qui—coactus) iisdem cruciatibus affecit.* A L. Licinio Squillo *nominati sunt plures.* Vel *item Calpurnium Salvianum, (qui—coactus,) iisdem cruciatibus* affecit. L. Mergilio et Squillus *nominant plures.* Sed præstare videtur vulgata lectio. *Clark.* Pro *Iisdem* in nonnullis, ut solet, *isdem*, at in Leidd. *Idem. Affecit* etiam Petav. Ciaccon. et Cujac. pro Var. Lect. *A L. Mergilio* est in Edd. primis, Vascos. Steph. et aliis, seu *Mercilio:* quod habent multi Mss. Si quid mutandum, ut videtur, recipienda omnino est Ciacconii emendatio *affecti L. Mergilio et Squillus nominant*, quam lectionem in plerisque exemplaribus esse ait Glandorpius. Uterque erant conjurati, ut patet e c. 52.

14 *HS.* X.] Sic Ursinus docuit reponendum, i. e. Sestertium decies. Inepte olim edebatur et in plerisque Mss. scribitur *Sestertiis decem* vel CCIↃↃ: et statim L notat *quinquagies*, non *quinquaginta.* Pro X vero seu *decies*, LXI. Sexagies legendum videtur e Valer. Max. IX. 4. et Saresber. Policr. VIII. 15. Uti Glandorpius, Ciacconius, et Gronov. de Pec. Vet. IV. 4. jam monuerunt.

15 *Qui etsi maxime nocentes*] Ms. Norvic. *Qui se maxime innocentes*, contra rem ipsam: at alii ac edit. Rom. Ven. Beroald. habent *qui si maxime nocentes;* quæ quidem proba est locutio et hic ex Codicum fide repo- de Pec. Vet. IV. 4. pag. 617. *Davis. Qui si, &c.* Ita restituit Davisius ex Mss. et Editt. Vett. Quibus suffragantur Mss. Reg. et Vossii. Vulgg. *Qui etsi, &c. Clark. Si* exhibent Mss. omnes et Edd. Med. Vascos. Gryph. Steph. aliæque. Vide Acid. ad Vellei. II. 99. Cort. ad Sall. B. Jug. 85. in fine, et alios.

16 *Pecunia remissus*] Sic quidem habent Edd. omnes. At vero Mss. Petav. Scalig. Lovan. Leidenses, Voss. dant *pecuniæ.* Eleganter mehercule, et acute. Remisit seu *donavit*, ut solent sæpissime etiam loqui veteres, iis dolorem vulnerum, respectu pecuniæ, sive propter pecuniam. Passim *remitto tibi illam rem* est in usu. Sed et cum Dativo rei, quæ notat caussam, cur alicui remittatur, quod et usu venit in τῷ *donare.* Adi omnino Cel. Gronov. Obs. IV. 2. Lucan. IX. 1059. 'quam magna remisit Crimina Romano tristis Fortuna pudori.'

LVI. 3 *Mixtam dolori voluptatem*] Non male. Sed Mss. meliores, ut 4 Gallici, a Godnino visi, et Petav. Lovan. Scalig. Leidenses, Dorv. Regius Angl. Edd. primæ, Vasc. Gryph. post. Steph. et aliæ habent *dolore.* Ut Ciceroni 'Mixtus candore nitor.' Sallustio B. Jug. c. 57. 'Picem sulphure mixtam:' ubi in Excursu V. vide Cortium: ac Celeb. Burm. ad Ovid. Fast. VI. 170. 'Mixtaque cur calido sit faba farre rogas.' Cæs. B. Civ. III. 48. 'herbam admixtam lacte:' ubi vide alia. Apul. Met. l. III. p. 58. 'Anethi modicum cum lauri foliis immixtum rore fontano;' ut bene legit Wouwerius. Ante erat *inmissum.* Liv. II. 53. 'clamor mixtus ploratu.'

6 *Dubius animi*] Sic optime Scaliger e suo, ut videtur, codice, et Edd. Venet. Florentina, aliisque primis restituit. Nam in reliquis Mss. et Edd. inveni *animus*, 'Dubius consilii' Just.

'salutis,' Apul. l. v. p. 107. Vide ad Luc. I. 506. similiter 'animi incertus.' Adi Ill. Heins. ad Valer. Flacc. I. 79.: et talia innumera occurrunt. Vide etiam ad VII. 80.

10 *Quem autem Romanorum delectum instituit; quosque ex omnibus conventibus—conscriptos habebat transmarina, &c.*] Scaliger et Recentiores istum locum hoc modo ediderunt: Æqua *autem* ratione *delectum instituit;* quos *ex—conscriptos, transmarina, &c.* Corrupte. Codices Goduini, alii habent, Equitum *autem Romanorum, &c.* alii, Æque *autem* Romæ, &c. Edit. Steph. Paris. Æque *autem Romanorum, &c.* Mss. Eliens. et Vossii, Æque *autem* Romæ, &c. Hi autem omnes Codices in posteriori parte consentiunt, quos *ex—conscriptos, transmarina, &c.* Verum in Edit. Rom. est, QUEM *autem* Romæ, (et deinceps,) quosque *ex omnibus conventibus—conscriptos, transmarina, &c.* In Ms. autem Regio, quem *autem* Romæ; deinde, quosque *ex—conscriptos,* HABEBAT, *transmarina, &c.* Desumptis igitur, ex Ms. Reg. et Edit. Romana, vocibus *Quem autem;* ex Ms. Goduini et Edit. Stephan. Parisiis, voce *Romanorum;* ex Ms. Reg. et Editione Romana, voce *quosque;* ex Ms. autem Regio, voce illa *habebat,* quæ erat in aliis omnibus Codicibus desiderata; edidi tandem, *Quem autem Romanorum delectum instituit; quosque ex omnibus conventibus—conscriptos habebat; transmarina, &c.* Totam hanc lectionem exhibet Ms. Regius; nisi quod ibi, pro *Romanorum,* scriptum sit *Romæ.* Et sane, cum *Romani* essent etiam, qui *ex conventibus* conscripti erant; probassem equidem istam lectionem, *Romæ;* si modo, pro *instituit,* scriptum fuisset *instituerat.* Sed et isto modo forte huic difficultati occurri poterit, si, omissa vocula, *que,* scribatur tandem: *Quem autem Romanorum delectum instituit,* quos *ex—conscriptos* habebat, *trans-*

Lectio Codicis Goduini: Equitum *autem Romanorum delectum instituit;* quos *ex — conscriptos, transmarina, &c.* Judicet Lector Eruditus. *Clark.* Codices nonnulli dant *æque,* vel *equitum,* vel denique; quem autem Romanorum *dilectum instituit.* Facili conjectura lego QUIN ITEM ROMANORUM *dilectum instituit.* Quæ sane minima est mutatio sensuique facit satis. *Davis.* cur. sec. Lectionem, quam intrusit Clarkius, confirmant plane Leid. sec. et Dorv. ac Ciacconii, qui habent *quem a. Romæ d. i. quosque ex o. c. c. c. habebat.* Sine dubio tamen interpolate; ut sunt illi recentissimi Codices. Pro *Æqua ratione* etiam *quem Romæ* habent Edd. primæ et Beroaldi ac Vascos. aliæque; *Romæ* quoque Petav. et Voss. *Quosque* item Edd. primæ. *Equitum* etiam conjecit Lipsius; sed verissima videtur esse lectio R. Stephani, quam etiam adprobat Brutus. *Æque a. Romanorum dilectum instituit, quos, &c.* Nam *æque* diserte exaratur in Codicibus Cujac. Petav. Scalig. Lovan. Voss. et Brantii. *Romanorum* habent Cujac. Scalig. et Brant. Rom. Leid. pr. Lov. Quare eam in textum recepi. *Æque* valet idem, ac Davisii lectio *quin item. Itidem, similiter.* Sic Mss. B. Civ. II. 44. 'Diebusque æque post paucis:' ubi itidem exsulabat. Sall. Jug. c. 101. 'Æque aliquos a tergo hostibus venturos.' Si tamen *equitum* quis præferat, non multum refragarer: nam et in Leid. pr. est *eq.* Nescio autem quid velit Ciacconius, legens *qui aut Romanorum civium d.* et reliqua, ut sunt in suo codice: *dilectum* rursus scripsi ex optimis Codicibus.

14 *Totum exercitum*] Ursin. conjecit, *novum,* quia in Cod. suo invenit *notum.* Quod etiam comparet in Leid. pr. Scal. et Lovan. et Voss. Immo diserte *novum* exstare in Petav. docent excerpta Gruteri.

19 *Ut se adirent*] Elegantius puto

Scalig. Lovan. et Dorv. Vide omnino ad Hirtil B. G. VIII. 20. 'Conclamant, legati mittantur.'

20 *Perturbavit*] Sic Ms. Reg. Al. *turbavit*. *Clark.* *Turbavit* in meis omnibus est.

LVII. 2 *Nunciat fama legionem*] Locum hunc suspectum habuere viri eruditi. Joan. Glandorpius reponit *nunciat famam esse*, aut *fama divulgatum*: Pet. autem Ciacconius vocem *fama* prorsus delendam arbitratur. Miror equidem eos hic hæsisse, patet enim *famam* hic opponi certæ auctoritati, eique, quod per nosmet ipsi novimus. *Davis.* Tertullianus Apol. c. 7. '*Fama* nomen incerti; locum non habet, ubi certum est.' Ibi legas hanc in rem plura. *Idem*, cur. sec.

3 *Ilurgim ad oppidum*] Omnes Codd. *ad oppidum Leptim*, præter Beroald. qui *Leptum* exhibet; sed cum ea sit Africæ urbs, locum hic habere non potest, aut igitur probanda est Jos. Scaligeri conjectura, aut scribendum *ad oppidum Ilipam*, quæ Joan. Glandorpii est emendatio. *Davis.* Mss. *Leptim.* Quæ quoniam Africæ urbs est, non Hispaniæ; reposuerunt ex conjectura Glandorpius *Ilipam*, Scaliger *Ilurgim*. Fieri tamen potest, ut fuerit etiam in Hispania urbs nomine *Leptis*, licet Geographis non memorata. *Clark.* Scaliger non primus edidit *Ilurgim*, sed Aldus, quem Manutius, Plantinus, et alii pro more secuti sunt. Mss. omnes et reliqui Edd. *ad opp. Leptim*; quod reposui, quia, ut cum Clarkio censet Rhellicanus, potuit *Leptis* quædam fuisse in Hispania. Magis tamen inclino in *Ilipam*, quæ, ut Hispalis, Bæti quoque adjacet; præsertim cum in Leidensi primo sit *lepum*. *Ilurgim* etiam Ciacconio videtur placuisse, quia ad verba *mane pervenit* excidisse putat *Ilurgim*: ubi Leidens. pr. et Voss. habent *m. perv. noctu*: at Lovan. Dorvill. Leid. sec. *manus perv.* *Ilipam* placet etiam Cl. Wesselingo, putatque hanc esse Ptolemæi Λαῖπαν ad Anton. itiner. p. 411. Quid si ergo ex vestigiis Codicum legamus *Lepam*?

7 *Cum* V *cohortibus undevicesimanorum*] Ciaccon. legit VI *coh. uno et vices.* et statim legio XIII *et vigesimæ primæ cohortes* IV. Certe vitiosa est lectio *undevices.* nam legio XIX non adfuit. Sed XXX, XXI et V, cum II, ut patet clare ex c. 53. et seqq. Scribe itaque cum Lipsio *Un. et vicesimanorum*: uti apud Tacit. Ann. I. 37. Similem mendam idem sustulit in Tac. Ann. I. 45. 64. *Egreditur* autem de *Cassio Longino* intelligendum est.

10 *Carmonam*] Ita ex Rhellicani, Glandorpii, Ciacconii emendatione recepit Scaliger, uti et c. 64. Mss. vero et Edd. Vett. habent *Carbonam*, seu *Carbonem*, vel *Narbonem*. Male. Proxime verum *Carnionam* in editione Manutii. Urbis hujus cives *Carmonenses*: vide B. Civ. II. 19. Præferrem tamen *Carmona*. Græce Κάρμων apud Strabon. et *Carmo* in nummis. V. Surit. ad Anton. Itiner. p. 414. Adi tamen ad B. Gall. III. 20.

11 *Et cohortes* IV, *et* V *legio*] Sana non est hæc lectio, neque enim moris est scriptorum, ut cohortium mentionem faciant, nomine legionis non addito, cum accurate copias numerent. Rescribit itaque Pet. Ciacconius, *cum legio* XXX, *et vicesimæ primæ cohortes* IV: cui emendationi fulciendæ paullo ante legit *cum* VI *cohortibus uno et vicesimanorum egreditur.* Tam vero huic, quam illi conjecturæ deest Mstorum auctoritas, e quibus Norvic. aliique repræsentant *et cohortes* IV *ex quinta legione*, ac ita plane reponendum. Huic lectioni succinunt edit. Rom. Beroald. nisi quod iis sit *et tres cohortes ex secunda legione*. In Ven. autem *et secunda legione*. *Davis.* *Cohortes* IV *ex* V *legione*. Scaliger et Recentiores ediderunt; *et cohortes* IV, et V legio. Quod vel mancum, vel corruptum. Edit. Rom. *et* tres *cohortes ex* secunda *legione*, et V legio.

Ms. Reg. *et cohortes* IV *ex* XI legione, et v legio. Ms. Eliens. *et cohortes* IV *ex* v *legione. Clark.* Non hæsitavi recipere lectionem Ms. Eliensis: quam omnino confirmat Petav. et Margo Ed. Gryphii. Leid. pr. *cohortium et* v *legione. coh.* IV *ex* II *legione* Leid. sec. et Dorv. Sed addit Leid. sec. *et* v *legiones. et* v *legiones* Voss. *coh. tres ex* v *legione* etiam Margo Vasc. Cum Romana Ed. consentit Mediol. habens *tres ex secunda legione et quinta legio.* Ed. Venet. *tres coh. et sec. legio et quinta legio.* Quæ nata esse ex varia lectione, clarissime liquet. Ceterum de *Obucula* adi Casaub. ad Strabon. p. 208. Ed. Amst. et Wesseling. ad Anton. Itin. p. 413.

15 *Habito concilio*] Ex Msto Norvic. et antiquis editt. reponendum arbitror *habito consilio;* non enim omnes milites, sed tribunos tantum, aliosque id genus videtur convocasse. *Davis. Consilio* rescripsi jubentibus Mss. omnibus, item Edd. Vett. et sano sensu. Vide ad B. G. v. 28. : et sæpius.

23 *Segoviam ad flumen Silicense venit*] In hisce locis nulla memoratur Segovia, nullum flumen Silicense. Seguntia vero, quam Ptolemæus vocat Σαγουντίαν, urbs et Bæticæ et Singulis ejus Provinciæ fluvius, sed a Seguntia paullo remotior, si Chartis Geographicis fides. Norvic. habet *ad flumen Silicense.* Si legas *Sacilim ad flumen Singulin devenit*, pulchre quidem conveniet loci situs; ita tamen Hirtium scripsisse pro certo non affirmarim. *Davis.* cur. sec.

LVIII. 1 *Veteres legiones*] In Lovan. *veterem:* at in Leidens. pr. *veteranas leg.* Utrumque bene. Hinc nil muta. Adi ad Hirtii nostri B. G. VIII. 8. 'Veterrimas legiones.'

4 *Viribus uti*] Sive majorem vim adhibere, et imperium vehementissime exercere, confisus nomine Cæsaris. Quare retineri potest vulgata lectio. Ciacconio tamen hic quoque placet contra Mss. *niti.* Vide ad B. G. IV. 24. 'Studio nitebantur.' Liv. II. 14. 'arte adversus vim usæ:' et ibi Rhenanus mavult contra Mss. *nisæ.* Post *odio Cæsaris* in Mss. Lovan. Dorv. et Leid. sec. additur *nominis majoribus viribus* corrupte repetitis his verbis.

9 *Id qua mente commotus fecerit, conjectura sciri non potest*] Unde hæc lectio nata sit, haud facile dixerim. Primus Aldus *non* addidit, quem de more suo Manutius, Plantinus, Scaliger et reliqui sequuntur. Ceteræ Edd. Veteres *conjectura sciri potest*, plane contrario sensu. At vero Codd. Ursini, Ciacconii, et omnes omnino mei exhibent *id qua mente, communis erat conjectura.* Ut suspicer, *fecerit* a Glossatore saltem additum fuisse. Num scripsit *sed id qua mente; non una erat conjectura?* Plures conjecturas adscribere possem; sed eæ cum mihi non satisfaciant, lectori minus placituras arbitrans, nolo. B. Afric. c. 59. 86. 'Id hoc consilio' sc. *fecit.* V. et c. 96. B. Hisp. c. 5. 'Idem Pompeius.'

11 *Cn. Pompeii nomen in scutis inscriptum haberent*] Moris enim erat, ut milites nomen Imperatoris, sub quo merebant, scutis inscriberent. Vide Just. Lipsii Anal. ad Mil. Rom. l. III. Dial. 2. pag. 436. *Davis.*

12 *Legionibus*] Ursinus emendat *legionariorum.* Sed perperam: ut recte notavit Ciacconius. Conventus enim, non erat ipse *legionariorum*, sed conventus *civium* prodibat ad *legiones. Clark.* Ursinus ait, Latinum Latinium ita legere.

13 *Matrum familias*] Lovan. *m. fidelium:* fors *m. familiarum.* Passim in his commentariis *Mater, pater familiæ.* V. Ind. notarum. Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 45. 'filii familiarum.'

LIX. 6 *Nomen Pompeii ex scutis detraxerunt; Marcellum, qui se Cæsaris caussam defensurum profitebatur, ducem adsciverunt*] Contra ea tradit Dion l. XLII. p. 192. non modo Marcellum utriusque partis gratiam captasse, sed

et ipsum, ὄνομα τὸ τοῦ Πομπηΐου τῶν στρατιωτῶν ταῖς ἀσπίσιν ἐπιγραψάντων, ἀπολεῖψαι. *Davis.*

LX. 2 *Ad eum concurrerunt; ut in aciem educerentur, orant*] Melius hic convenit, *concurrunt*; propter sequentem, *orant*. Cum tamen in omnibus Codicibus scriptum sit, *concurrerunt;* in multis omissum istud, *orant;* illam demum veriorem esse lectionem existimo; *ad eum concurrerunt, ut in aciem educerentur* subintellecta voce *orabant. Clark.* Ultimam vocem prætermittunt Petav. et Norvic. eamque cum Clarkio delendam censeo. Locus modo sic distinguatur; *ad eum cucurrerunt, ut in aciem educerentur, priusquam confligendi, &c.* similium locutionum exempla dedimus ad B. G. II. 3. *Davis.* cur. sec. Recte viri docti *orant* pro subposititio habent. Non agnoscunt eam quoque Codices Scalig. Leid. pr. et Voss. quare delevi: similia plura loco indicato videri possunt, et ad B. Civ. I. 69. et aliis locis.

8 *Suæ potestatis esse*] Ciacconio videtur deesse *vetare* vel *prohibere:* At intelligit Hirtius, Marcellum putasse, suæ potestatis non esse, *confligere*, absente et inscio Imperatore Cæsare. Ceterum *esse* a Scaligero, quod sciam, primo expressum est, et confirmatur a Leid. pr. In ceteris Mss. et Edd. exaratur *esset*. Sed perperam, ut opinor, licet facile defendi possit, et utramque bonam esse lectionem, eandemque sententiam, pronunciet Goduinus.

10 *Quum Cassium—aciem instruxisse loco superiore videret; caussa, &c.*] Mss. Reg. et Edit. Rom. *Quum* Cassius—*aciem* instruxisset *loco superiore; caussa, &c.* In Ms. Vossii etiam deest vox, *videret;* et, in Ms. Eliensi, pro ea scriptum est, *conspiceret*. Sed parum interest. *Clark.* Cum Ms. Regio faciunt etiam Edd. Mediol. Ven. et Flor. *Videret* exsulat quoque a Petav. latere videatur. Excidit forsan *adverteret*.

14 *Quo bene valebat*] Sic Ms. Reg. et Editt. Rom. et Ven. Cellarius rescribit, qui *bene valebat*. Quod mirum valde. Non enim hic de Cassii ipsius valetudine agitur; sed de equitatus ejus numero et viribus, præ Marcelli. Scaliger et Recentiorum plerique ediderunt; *quo Bono valebat*. Quomodo in Mss. Eliens. et Vossii scriptum est. Similisque plane locutio est, qua *Equitatus* hic intelligatur; atque illa supra, c. 12. qua *Classis* appellata est Alexandrinorum *naturale ac domesticum Bonum*. Aut igitur retinenda Scaligerana ista lectio; aut scribendum, sicuti nos edidimus, Quo (scil. equitatu) *bene valebat*. *Clark.* *Bene* est in Recentissimis Leid. sec. atque Dorvill. et Edd. Med. Ven. Reliqui omnes cum Edd. ceteris *bono*. Quod omnino retinendum est.

17 *Vitii difficultatisque*] Cujac. habet *utilitatis difficultatisque*. Petav. et Voss. *usus diffic.* Leid. pr. *uti* cum Scalig. cui supra scriptum *litatis*. Quæ sic satis explicari possent. Ex corrupto *vitii* tamen nata mihi videtur varia lectio.

LXI. 4 *Castra castris conlata essent*] Mss. mei habent *collocata:* quod defendi posset VII. 35. 'Castra castris poneret:' si tamen is locus sanus est. Ego *conlata* præfero, ut apud Liv. IV. 17. Ipse Hirt. VIII. 9. 'Castra castris confert:' supra c. 37. 'Castraque oppido contulit;' i. e. conjuncta mœnibus posuit, ut statim subdit. Immo et hic sequitur 'castra castris confert:' item B. Afric. c. 48. 'castra castris contulit:' ut et B. Hisp. c. 20. 23. *Conlatis* in *conlocatis* sic abiit quoque cap. 68. B. Afric.

9 *Ullam*] In Ptolemæo, Antonino, aliisque, item nummis, et inscriptionibus, *Ulia*, *Ulienses:* quare cum Ciacconio, et Spanhemio ita ubique edi-

Hisp. c. 3. consule, quosque secutus sum. Adi etiam Surit. ad Anton. p. 412. *Ullam* tamen ubique servant Mss. *Ulam* Edd. pp.

10 *Ut et loci Natura*, —— *et ipsa munitione*] Mss. et Editt. Vett. *ut* est *loci natura*,—ut *ipsa munitione*, *&c*. Sed præstat vulgata lectio. *Clark*. Etiam mei omnes. Male a Recentioribus quibusdam et Davis. Edd. exsulat *et* ante *loci*.

11 *In edito loco*] Sic Ms. Reg. Al. *in edito* monte. Quod idem est. Sed interpretamentum plus sapit. *Clark*. Hæc innovandi est prurigo. *Edito monte* servant mei omnes. c. 72. ‘ Editissimus collis.’

15 *Necessitate est adductus; ut* —— *Cordubenses. Castellis idoneis*, *&c*.] Cum illud *Castellis idoneis*, *&c*. nonnihil hiulcum videatur; concinnior forte et elegantior erit oratio, si, omissa voce *est*, et mutata interpunctione, hoc modo legamus: *necessitate adductus*, *ut* —— *Cordubenses; castellis idoneis*, *&c*. In Ms. Regio est, *necessitate* est *adductus*, *ut* —— *Cordubenses:* Castellisque, *&c*. *Clark*. Nihil hiulci hic video. Incipit enim nova oratio et periodus. Ut orationis nexus fieret, librarii nonnulli *que* inseruerunt. Quod inveni etiam in Leidens. sec. Sed non necessaria talia sunt fulcra.

LXII. 6 *Marcello favebant*] Non male. Sed Mss. aliorum lectio nequaquam est spernenda. Nam Cujac. Scalig. Lovan. Leidenses, Dorvill. dant *Marcellum fovebant*, i. e. colebant, et omni re *juvabant*. Cicero ad Q. Fratr. III. 1. § 3. ‘ scribis de Cæsaris summo erga nos amore. Hunc et tu fovebis, et nos, quibuscumque poterimus rebus, augebimus.’ Ovid. Met. XIV. 333. ‘ Ille fovet Nymphen;’ ut Cl. Burm. edidit: vulgo *colit*. Fast. II. 42. ‘ Credulus inmerita Phasida fovit ope.’ Verum ibi Mss. habent *juvit:* quod idem valet.

8 *Acriter crebroque, ut accidit, fortuna sæpe*, *&c*.] Miror, tam ineptam ταυτολογίαν a viris doctis non proscriptam fuisse; immo ab Edd. primis, Stephano et aliis pejus editum fuisse *acriter: crebroque ut accidit fortuna sæpe*. Quid enim huc faciunt *ut accidit* et *sæpe?* Lege et distingue *P. utr. acriter: Crebroque id accidit, fortuna sæpe ad utr. victoriam transferente*. Sic enim est in Petav. Scal. Leidensibus, Lovan. et Dorvill. vulgo etiam *transf. victoriam*.

LXIII. 14 *Permaneret*] Mire hic cæcutivit Rhellicanus, qui hæc ad Lepidum refert, *sententiamque* intelligit, ejus *propositum lites dirimendi:* cum manifesto dicatur *sententia* sive consilium Cassii ipsius de *bello continuando*. *Clark*.

16 *Constituta opera quum complanarent*] Non male Petav. dat *instituta*. Consule notata ad B. G. II. 30. ‘ Machinatio institueretur.’ Non sequor tamen. Dein *quum* abest a Mss. omnibus et Edd. primis, item Beroaldi, Vascos. Steph. Gryph. post. præter Petav. in quo *quum planarent*. Corippum usum esse simplici *planare*, Lexica docent.

LXIV. 3 *Cassius cum suis proficiscitur Carm.*] Sic reposui cum R. Steph. et Ms. Scalig. Quo faciunt Coj. Pet. Leid. pr. Voss. in quibus *cum suis Cassius prof.* *Cassii* nomen in multis deest. Vide Variantes.

Carmonam] Codices corrupte; *Narbonem*. Unde Glandorpius reposuit, *Bardonem* vel *Cardonem;* Scaliger, *Carmonam*. *Clark*. *Narbonam* Mss. vetustiores. Alii *Narbonem sub idem tempus*, sed *Carmonam*, ut supra c. 57. rectum videtur: quomodo ibidem etiam Rhellicanus conjecit. Idem vero hic loci *Norbam* mavult, ut intelligatur Norba Cæsarea in Lusitania. Sed nimium distat hæc a fluvio Bæti et *Corduba:* ubi hæc gesta sunt. Vide c. 59. *Norbam* tamen in textum recepit Stephanus. *Carmonam* Ciacconius jam vidit legendum esse: immo et Glandorpius. Qui etiam bene

Rhellicani errorem animadvertit, cum Surita ad Antonini Itiner. p. 414. Adde Roderici Cari Antiq. Hispal. I. 29. et III. 41. Ego tamen mallem *Carmona*.

20 *Directam tantis fluctibus tenere*] *Direptam* Voss. at Lovan. Cod. habet *in directum:* unde Ill. Heinsius adscripsit libri sui oræ *iter rectum*. Sed *in directum* Latine dici recte posse docui ad Front. I. 4. § 14. 'In diversum.' Quod etiam est apud Flor. II. 6. § 20. et Curt. IX. 7. § 11. *Directam* tamen seu *derectam* (ut est in Leid. pr.) retinent reliqui, quod non temere mutandum. *Directa navis* obponitur *obliquæ*, quæ naufragio facilius est exposita. Vide ad B. G. IV. 17.

LXV. 3 *Inutiliter administrari*] Noxie, ita ut ex ea administratione detrimentum capiat Resp. Hanc *inutilis* significationem, quoniam vulgo non est nota, aliquot exemplis firmabo. Scriptor ad Herennium l. IV. fol. 26. edit. Lamb. 'Ergo *inutile* est ei, qui discere vult, putare non unum omnia posse.' Hirtius B. Afric. c. LIV. 'Quod in Italia milites P. R. contra Remp. instigasti —— quodque mihi Reique publicæ *inutilis* fuisti.' Terentius Andr. Act. I. Sc. 5. 52. 'Illi utræque res (forma et ætas) inutiles Et ad pudicitiam et ad rem tutandam sient.' Ovidius Met. XIII. 38. 'Sed sibi *inutilior* timidi commenta retexit Naupliades animi.' Valerius Maximus VII. 2. ext. 'Cretenses—— ut mala consuetudine delectentur, optant —— *inutiliter* enim aliquid concupiscere —— exitio vicina dulcedo est.' Eandem hujusce vocis vim ex Lucilio et Corn. Nepote dudum illustravit Casp. Scioppius Veris. I. 20. *Davis.* V. Cel. Burm. ad Ovid. ex Ponto II. 8. 59. et Obs. Miscell. Vol. IV. p. 120.

6 *Indulgentia Tribunorum militum*] Optimus Ursini Codex, Mss. Brant. habent *indiligentia Tribunorum militum*, quam sane lectionem præfero, quia vox est rarior, ac proinde corruptioni magis obnoxia. Cæsar B. G. VII. 17. 'Tenuitate Boiorum, *indiligentia* Æduorum.' Vide et B. C. III. 8. *Davis. Indiligentia.* Ita Mss. plurimi et optimi, nec non Editiones aliquot veteres. Quin et hac voce, in libris de bello Gallico, ipse usus est Cæsar. Ut mirum sit Scaligerum et Recentiores, aliorum Codicum fidem secutos, reposuisse *indulgentiam*. Quam vocem Librarios usitatiorem ex altera illa inusitatiore confinxisse, multo verisimilius est, quam e contrario inusitatiorem permutasse. Ut recte adnotavit Davisius. *Clark.* Mss. mei quoque præter Leidens. primum, et Edd. Vascosani, Stephani, Gryphiana posterior habent *indiligentia*. Vide etiam Brant. et nos ad B. C. II. 8. 'Indiligentiæ ac doloris iracundia.' Hoc tamen loco *indulgentia* videtur magis convenire voce *ambitioni*. Ideo enim militibus indulgebant.

8 *Dissolvendæ disciplinæ severitatisque essent*] Ms. Norvic. *dissolvendæ disciplinæ severitatisque* caussa *essent;* sed vocem penultimam imperitus adjecit Librarius: ex Atticismo enim abesse potest, qua de re dudum monuit Priscianus l. XVIII. Terentius Adelph. Act. IV. Sc. 4. 6. 'Nec id *assentandi* magis, quam quod habeo gratum, facere existimes.' Virgilius Æn. XI. 126. 'Justitiæne prius mirer, belline laborum?' Sic sæpissime loquitur Sallustius. Adi quæ notavimus ab B. C. I. 82. *Davis.* Adde Rhellic. et nos ad B. G. IV. 1. Perperam *caussa* addit quoque Petavianus.

18 *Putabat*] Pet. Codex *sperabat:* cujus verbi Glossa potest esse *putabat*. Adi notas ad Fron. III. 9. § 7. 'Classe inexspectata;' ubi in Mediceo *insperata:* ut apud Claudian. I. in Rufin. 333. 'insperatique recursus.'

loqui solent veteres. In Edd. primis, Vasc. Steph. Gryph. post., &c. legitur *d. pr. finitimosque omnes qui.* Mihi videtur *que* esse delendum, ac distinguendum: *Dynastas, provinciæ finitimos, qui omnes.* Vide B. Civ. III. 3.: et sic sæpe Cicero aliique.

LXVI. 2 *Legionibus Syriæque*] Edd. ante Ursinum, qui e suo Codice *que* addi voluit, non agnoscunt encliticam: eamque lectionem præfert Cellarius; quia Tacit. Hist. I. 76. dixit *Syriæ* pro *Syriacas legiones.* Verum Mss. Cuj. Pet. Scal. et reliqui omnes addunt τὸ *que.*

3 *Eadem classe qua venerat*] Tradit etiam Josephus Antiq. XIV. 8. 3. Cæsarem εἰς Συρίαν ἀποπλεῦσαι. Diserte tamen noster supra c. 33. 'Ipse *Cæsar* itinere *pedestri* profectus est in Syriam.' Adeo ut in Hirtio manifesta sit ἐναντιολογία, quam observavit etiam vir summus Jac. Usserius. Vide ejus Annales ad annum mund. MMMDCCCCLVII. p. 474. edit. Gen. *Davis.* cur. sec.

14 *Lycomedi Bithynio*] Editi omnes ad Scaligerum usque Nicomedi Bithynio, sed vir ille summus ex Strabone, ut videtur, Hirtium emendavit; is enim l. XII. p. 558. hunc pontificem Lycomedem vocat. Verum alia correctione forsan magis est opus, Latini enim non Bithynium dicunt, sed Bithynum. Horatius Od. I. 35. 7. 'Quicunque *Bithyna* lacessit Carpathium pelagus carina.' Juvenalis Satir. VII. 15. 'Quanquam et Cappadoces faciant, equitesque *Bithyni.*' Ea igitur forma hic videtur reponenda. *Davis.* Dele a *verum alia correctione* ad finem notæ, et deletorum loco repone: In alia certe sententia fuit Ciacconius, qui Nicomeden Straboni restituendum censuit. Et merito quidem. Appianus Bell. Mithrid. p. 420 Ἦν (ἐν Κομάνοις ἱερωσύνην) εἰς ΝΙΚΟΜΗΔΗ μετήνεγκεν ἀπὸ Ἀρχελάου. Ut Cæsari quasi postliminen. Cæterum vocabulo *Bithynio* manus sunt abstinendæ. Nam licet *Bithyno* dent Pet. et Lovan. uti scribendum censueram; Varro tamen R. R. I. 9. ait: 'Diophanes *Bithynius* scribit signa sumi posse,' &c. similiter Prusiæ regis Bithyniorum filius memoratur Plinio H. N. l. VII. §. 15. Quin et apud Suetonium in Julio cap. 49. non *Bithynicam reginam*, sed *Bithyniam* præ se fert Codex Memmianus. *Davis.* cur. sec. Cellarius etiam cum Goduino *Nicomedi* prætulit; quin et Vallantius non solum in Bithynia sua p. 364. legit *Nicomedi,* sed facit eum Nicomedis Epiphanis, regis Bithyniæ, nepotem. Qua auctoritate, ipse viderit; eamque temeritatem in eo jam castigavit eruditiss. Auctor Diss. in Obs. Misc. Vol. VII. p. 54. Malim itaque ego quoque credere, Appianum esse corruptum, non Hirtium: nam *Lycomedi* exstat in integerrimis Codicibus Pet. Scal. Leid. pr. Lov. et Dorv.

Bithynio] Ita optime emendavit Davisius. Alii, minus Latine, *Bithyrio. Clark.* Videmus vero, ipsum Davisium a priore sententia recessisse, et *Bithynio* retinere, quod est in Mss. plerisque. Nam Petav. habet *Bithinio.* In Voss. est *Bithyno. Bithynius* dici potest, ut *Thessalius, Phrygius, Troius,* et innumera similia, quorum ultima syllaba sæpe abiit in *eus.*

20 *Ejus*] *Ariobarzanis.* Rhellicanus interpretatur, *Cæsaris.* Admodum inepte. *Clark.* Goduinum id jam monuisse notat Cellarius. Mihi locus intricatior videtur, quam ut de eo liquide pronunciare audeam. Nam *Fratri Ariob. Ariarathi* exhibent Mss. mei omnes præter recentissimos Leid. sec. et Dorv. Sed *Adtribuere aliquem alicui* Cæsari et in primis Hirtio significat aliquem alteri subjicere, ita tamen ut ipse aliquid imperii habeat. Vide ad VII. 90. 'Huic M. Sempronium adtribuit.'

diti: Mss. autem Reg. Eliens. et Vossii *iter inceptum.* Quod præferendum est, ne eadem vox statim repetatur. *Clark.* Adde Petav. Scalig. Leid. sec. Edd. Vasc. Steph. Gryph. post. et Stradæ. Ideoque reposui.

LXVII. 3 *Totius*] Mss. Lovan. Dorvill. Leid. sec. *tota provincia.* An error natus ex antiquo Genitivo *totæ?* Vide ad VII. 66.

9 *Exercitibus imperiisque*] Glandorpius emendat *imperiisque coactus.* Sed nihil opus. Melius enim subintelligitur istiusmodi vox aliqua. *Clark.* Inpense placet conjectura Cl. Marklandi in Epist. Crit. p. 129. 'excitusque imperiis' i. e. evocatus jussu Pompeii. *Excire* enim proprium in hac re verbum est; de B. Hisp. c. 4. 'litteris excitus:' ubi unus *exercitus.* Vide ad Lucan. VII. 361. 'quantas in prœlia numquam Excivere manus.'

LXVIII. 3 *Defectionem ejus, nullam posse excusationem imprudentiæ recipere*] Editi omnes *Defensionem:* quod cum idem sit plane ac *excusationem,* mirum Editores non esse mendi suspicatos. Lege omnino, ex Ms. Regio, *defectionem.* Porro Editi omnes et plerique Mss. exhibent; *defectionem ejus, nullam posse excusationem* ejus *imprudentiæ recipere.* Quod importunum est, et hoc in loco prorsus alienum. Ms. Reg. et Edit. Rom. melius, *suæ imprudentiæ.* Verum existimo equidem illud, sive *suæ,* sive *ejus,* irrepsisse ex præcedente, *ejus;* ideoque prorsus omittendum; legique oportere, *defectionem ejus, nullam posse excusationem imprudentiæ recipere. Clark.* Locus fœde maculatus, quod cum animadvertisset Msti Regii Librarius, non *defensionem,* sed *defectionem* scripsit. Hoc commento mire delectatus Clarkius reponit, *quumque* defectionem *ejus, nullam posse excusationem imprudentiæ recipere coarguisset.* At vero Dejotarus a Cæsare non *defecit,* sed a partibus Pompeianis initio stetit. Gryphius omissa voce *ejus,* edidit *excusationem imprudentiæ.* Lege *quumque nullam posse* SE *excusationem imprudentiæ recipere coarguisset;* nam *defensionem ejus* pro marginali nota habeo, quæ tandem Hirtii verba invasit. Quomodo contaminati sunt omne genus scriptores. Lactantius Div. Inst. II. 5. 33. 'Sed illi (*Stoici*) dum studeant id, quod falso susceperant confirmare, (et sensibilem esse mundum et Deum) argumentorum suorum consequentia non viderunt.' Ubi voces, quas uncinis cinxi, Glossæ loco ponendas arbitror. Apud eundem VI. 12. 30. Cellarius edidit, 'quamvis in homine ignoto necessariorum *sepulturam, nulli negandum* munus, implebimus.' Et *sepulturam nulli negandam* (sic enim plerique codices) exemplaris oræ studiosus quidam adleverat, ut ictu oculi, qua de re Lactantius ageret, sciretur. Pariter apud Mosem Gen. XXIII. 1. שני חיי שרה manifestarium sunt Glossema: nam licet eas voces agnoscat Codex Samariticus; tamen a plerisque LXX. Interpretum Mstis absunt ἔτη ζωῆς Σάῤῥας. Sed hæc obiter. In Hirtio vero nostram conjecturam firmat Celsus p. 211. *Davis.* cur. sec. *Defectionem* est etiam in Dorv. et Leid. sec. qui etiam cum Ed. Med. et Ven. habet *suæ inpr. Ejus* ibi non agnoscunt Vascos. Steph. Adridet omnino conjectura Davisii, sed *ejus inp.* tunc omnino retinerem. Cæsar sæpius dicit *accipere excusationem, satisfactionem.* Vide ad V. 1.

8 *Tamen se concedere*] Et hoc, ex Mss. Eliensi et Regio, ita omnino restituendum. Editi omnes habent, *sed tamen se concedere.* Quod hoc in loco ferri non potest. Haud enim Latine dicitur, *quum coarguisset,— sed tamen se concedere— dixit;* optime autem, *quum coarguisset;— tamen se concedere —dixit;* vel — *nihilominus tamen se concedere —dixit.* Videtur illud, *sed,* ab iis librariis adsutum, qui non intel-

ligerent hujus periodi longioris ἀπόδοσιν incipere a voce ista, *tamen, &c.* *Clark.* *Consul esset; sed tamen.* Lege *consul esset; tamen,* deleta voce penultima, quam unus Clarkii, quod et ipse vidit, tres vero nostri, Pet. scilicet, Lov. et Norv. merito prætermittunt. *Davis.* cur. sec. *Sed* itaque delevi, natum e corruptione præcedentium *consul esset:* unde factum *consules set*, quod plane restat in Lov. *Sed* non agnoscunt etiam Scal. Dorv. Voss. et Leid. sec. in quibus duobus *se tamen concedere.* Delerunt eam particulam olim jam Flor. Vascos. Gryph. post. Steph. et Strada.

Id factum] In Codice Lovan. scribitur *id facti.* Quod Hirtianum videtur. Passim *id loci, id mali, id negotii, id temporis, id nominis,* et similia occurrunt: ut notissimum est.

13 *Legionem autem, quam, &c.*] Sic Editi Recentiores. Editt. Vett. et Mss. Eliens. et Vossii, *Legionem autem* eam *quam, &c.* Ms. Reg. *Legionem autem* unam, *quam, &c.* Quæ forte vera est lectio. *Clark.* *Eam* etiam Ursin. Scal. Lov. Leid. sec. et Dorvill. cum Edd. Mediol. Ven. Flor. *Unam* Edd. Vascos. Gryph. post. Steph. Str. et Celsus. Quod et alibi pleonastice in his Commentariis adhibetur. Adi ad v. 44. Præfero tamen, si quid addendum esset, *eam,* ut c. 69. 'In eo prœlio quod.' Sed nec id opus est. Utroque modo passim occurrit. Verissime autem Manutius correxit pro *natura, armatura,* quod Ciacconius merito probavit, et Scaliger ac seqq. in textum receperunt. Idem Cujacio jam in mentem venerat: nam Codex ejus habet *matura.* V. c. 34. et plura ad v. 16.

LXIX. 7 *Minus mile hominum*] Non male, sed non ita meliores libri. Nam Cujac. Petav. Scal. Lovan. Leidenses, et Vossiani exhibent *hominibus.* Recte etiam. Vide ad B. Civ. III. 28. 'Paullo minus ducentis.' Eadem vajac. et Lov. *cum,* in Petav. et Scalig. CII. in Leid. pr. c. De adtenuatione legionum adi ad B. Civ. III. 89.

LXX. 2 *Repræsentaturus esset*] Statim executurus, et in effectum adducturus; nihil enim opus est, ut ex Cod. Ciacconii legamus *re præstaturus,* quomodo reponendum censuit Fr. Hotomannus. Cæsar B. G. I. 40. 'Itaque se, quod in longiorem diem collaturus esset, *repræsentaturum.*' Curtius VI. 11. 33. 'repræsentasse consilium' dixit, ubi vide Joan. Freinshemium, ac intt. ad Phædri Fab. III. 10. 32. *Davis.*

7 *Qui non fuissent in se officiosi*] Testatur Ciacconius particulam negantem a quibusdam libris abesse; et recte quidem, ut arbitror, quod et olim Joan. Rhellicano in mentem venerat. Jul. Celsus p. 212. de hac re sic loquitur: 'Ille quidem præstitit, ut—— publicas *(injurias)* libere ulcisci valeam, quod fortasse sic non possem, si in me fuisset obsequiosus,' &c. Sed vir ille bonus mentem Cæsaris non est assecutus; vult enim, se privatas injurias hosti facile condonare posse, publicas ne amico quidem: et hic sane sensus egregius et tanto Imp. dignus. Ut ut autem sit, certe falsus est Eutropius VI. 17. Tradit, 'Pharnacem—— Pompeio in auxilium apud Thessaliam fuisse,' ut ex diserto Hirtii testimonio constat. Vide et Dionem l. XLII. p. 207. *Davis.* Mera hic dormitatione Scaliger et Editorum plerique imperitissimo librariorum adsumento decepti ediderunt, *qui* NON *fuissent in se officiosi.* Quasi vero ineptius quicquam aut Cæsare indignius confingi posset, quam ut barbare adeo et arroganter responderet, se *provinciarum publicas injurias condonare iis non posse, qui non fuissent* scilicet *in* SE *officiosi.* Cum e contrario manifesta sit mens Hirtii, respondisse Cæsarem sapientissime, atque etiam *mitibus verbis* (supra) *se*

supplicibus ignoscere (quod erat nimirum super Deiotaro factum :) *neque* tamen *iis, qui in Se unum officiosi fuissent, posse condonare publicas provinciarum injurias;* (id quod ad Se videlicet pertinere intelligeret, oporteret Pharnaces, si cum auxilia Pompeio contra Cæsarem dare noluisset, idem tamen deinceps, jubente Cæsare et populo Romano, Ponto non decederet, neque injuriis publicis abstineret.) Viderunt hoc Rhellicanus, Ciacconius et Davisius, qui mentem Cæsaris sic paucis optime explicant. *Se* privatas *injurias* hosti *facile condonare posse*, publicas *ne* amico *quidem*. *Clark.* *Non* tamen retinent Mss. omnes. Sed omisit eam particulam bene, quod ad sensum, Vascos. item Gryph. post. Steph. et Stradæ: ut adprobavit jam Brutus. An sub voce *non* latet *animis*, vel tale quidquam?

8 *Id ipsum, &c.*] Hunc locum sic exhibet Ms. Reg. *Per id — utile* (Codices nonnulli *Id — perutile*) *Pharnaci fuisse, —— ne vinceretur* ea, *quam sibi Dii immortales, &c. Clark.* *Qui id ips.* Leidens. pr. Voss. Scalig. *Quod id ipsum* Petav. In reliquis Regio conspirat Leid. sec.

13 *Interfectis amissam vitam*] Phil. Rubenius Elect. I. 22. reponit, fluctuans licet, atque animi dubius, *interfectis Amisi vitam*, quia tradit Appianus B. C. l. II. p. 481. Ὅτι Ἀμισὸν πόλιν ἐν τῷ Πόντῳ Ῥωμαΐζουσαν ἐξηνδραπόδιστο, καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν τομίας ἐποιήσατο πάντας. Secundum Dionem etiam l. XLII. p. 206. Pharnaces Ἀμισον — — εἷλέ τε καὶ διήρπασε, τούς τε ἡβῶντας ἐν αὐτῇ πάντας ἀπέκτεινε. Sed hanc ob causam vulgata lectio non est sollicitanda; neque enim Hirtius Amisi solius direpti meminit, sed multorum oppidorum, et gravissima hæc supplicia in eos, qui formæ atque ætatis commendationem habebant, fuisse constituta narrat hujusce libri c. 41. *Davis.* Idem Rubenius vacuum ibi verbum est *amissam*? Mihi quidem videtur, et, si quid tale addendum, aptius fore *ereptam*.' Dubitavit nempe vir eruditus, num *interfectis* amissam *vitam restituere* Romana lingua pateretur. Absque causa quidem sontica. Juvencus Hist. Evang. l. II. p. 57. edit. Lugd. 1553. 'Redditur *amissæ* lethi post funera *vitæ*.' Sic enim ex Msto. C. C. C. C. legendum, non *amissa vita*. Idem l. III. p. 79. 'Gaudeat, *amissam* redimet cui gloria *vitam*.' *Amissam* tamen, ut ex Glossa natam vocem, Cl. etiam Gudius delevit. *Idem*, cur. sec. Recte vocem *amissam* defendit Davisius, quæ et subintelligi debet in *virilitatem*. Adi Cel. Burm. ad Phædr. F. 50. de Eunucho: 'Damnum insectatus est amissi corporis.'

LXXI. 1 *Festinantem ac properantem*] Codex Victor. *festinantem ac procurrentem*, Ms. Norvic. et alii *festinantem ac præcurrentem*, quam lectionem probat Joan. Goduinus: quoniam non intellexit, quænam inter *properantem* ac *festinantem* sit differentia: norunt tamen Grammatici, si iis fides sit adhibenda. A. Gellius Noct. Att. XVI. 14. '*Festinare* et *properare* idem significare atque in eandem rem dici videntur. Sed M. Cato id differre existimat, eaque hoc modo divisa. Verba sunt ipsius ex oratione quam de suis virtutibus habuit: *Aliud est properare, aliud festinare. Qui unum quid mature transigit, is properat: qui multa simul incipit, neque perficit, is festinat.* Quæ Catonis verba repetit Nonius Marcellus p. 468. edit. Plantin. dein addit: 'Verum utrorumque verborum ratio sub hac significatione proxima est veritati, ut sit sæpe animi *properare* studiose ad res aliquas contendentis, *festinare* corpore necessitatibus obsequendi.' Ego autem id pro certo habeo, has Grammaticorum distinctiones bonorum auctorum usu non comprobari:

tandam censeo; quis enim nescit, duo verba ejusdem plane potestatis non raro conjungi? Sic hujusce libri cap. 70. *munera ac dona* habet noster, et similia passim alii. *Davis.* De conjunctione Synonymorum sæpius monendum habui. Adi inter alia ad B. G. II. 20. 'Successus et incursus:' ad VIII. 30. 'patienda et perferenda.' Quare nil mutandum temere. In Mss. tamen Paris. et meis, si forte Scalig. et Cuj. excipias, omnibus exaratur *præcurrentem.* Unde sensum elicere non possum idoneum.

LXXII. 1 *Ziela*] Plinius VI. 3. 'Civitas Ziela intus, nobilis clade Triarii et victoriæ C. Cæsaris.' Stephanus de Urb. Ζίηλα τρισυλλάβως πόλις Καππαδοκίας, ἣν ἔκτισε Νικομήδης υἱὸς Ζιήλας, &c. Nam *Zelæ* urbis in Cappadocia eodem c. Plinius meminit, Ptolemæusque, et Strabo. Hæc *Ciaccon*: Ms. Norvic. et editt. vett. etiam in Hirtio *Zelam* exhibent. Sic et Plutarchus in Cæs. pag. 731. Περὶ πόλιν Ζῆλαν μάχην μεγάλην συνάψας. Dion l. XLII. p. 207. Κἀνταῦθα αὐτῷ περὶ Ζέλειαν συνέτυχεν. Utrobique repone Ζίηλαν. *Davis.* *Zela* Mss. et Edd. omnes ante Scaligerum. Sed e Plinii loco videtur patere *Ziela* esse legendum; nisi et ibi *Zeila*, ut Stephano Ζηίλα vocatur, reponendum. Certe Plinius a *Zela* alia distinguit. Cum Cellario autem scripturam Codicum prætuli *Zelam.* Quia ab iis recedere in re dubia, mihi religio est. Præsertim quum et alii Ζῆλαι vocent. Adi Cl. Wesseling. ad Hieraclis Synecdemon in Anton. Itiner. p. 701. *Zella* Voss. *Tela* Dorv. Ceterum Mss. omnes et Edd. primæ dant *in Ponto positum, ipsum ut in plano loco, satis m.* Quod et defendi posset. Sic 'Vicus positus in valle,' i. e. situs B. G. III. 1. 'Ponere urbem' passim. Sed vulgatum est elegantius.

5 *Quorum editissimus unus, qui* —— Potest enim intelligi, *quorum editissimus unus* est; *qui, &c.* Vel potest esse ea constructio, quam ἀνακόλουθον appellant; mutato nimirum, in ἀποδόσει sententiæ, constructionis Schemate; *quorum editissimus unus, qui* —; *hunc locum, &c.* Vel potest denique ita accipi, ac si scriptum fuisset, quorum qui *editissimus unus* —— *abest ab Ziela; hunc locum, &c. Clark.* Hoc est nodum in scirpo quærere. Verbum substantivum subauditur. *Unus* exsulat a Lov. et Edd. Rom. Ven. ac Med. Non puto *Scotium* scribere voluisse Hirtium, quomodo hic collis nominabatur, ut testatur Appian. in Mithrid. p. 254.

11 *Copiis omnibus suis*] Lege: *Copiis suis omnibus occupavit,* ut recte Petav. et Norv. *Davis.* cur. sec. *Suis omnibus* etiam Leidenses, Lov. Voss. quem ordinem exprimi curavi.

LXXIII. 10 *Huc omnem comportare aggerem servitia, quæ ageret, jussit*] Ms. Norvic. *Huc omnem comportatum aggerem servitia agerentur jussit*; et sic Codex Ciacconii; unde rescribit vir eruditus *huc omnem comportare aggerem, e castris servitia jussit.* Ms. Victor. *huc omnem comportari aggerem, servitiaque agi jussit*; et sic sane exhibent editt. Rom. Ven. Beroald. ex qua lectione Joan. Goduinus rescribendum conjecit: *Huc omnem comportare aggerem, servitiaque agere jussit.* Multo malim *huc omnem comportari aggerem, servitiaque agerent, jussit.* Hoc addidit noster, quia more Romano aggerem milites portabant. *Davis. Servitiaque quæ agerent.* Mire hic variant Codices. Editt. Vett. et Mss. Reg. et Victorii, —— *servitiaque agi jussit.* Scaliger, Recentiores, *Huc omnem comportare aggerem e castris servitia, quæ ageret, jussit.* Quæ cum nulla esset Latinitas, nulla sententia; Cellarius, omissis vocibus *quæ ageret,* rescribendum conjecit,

legendum existimaverat Ciacconius. Ms. Eliens. et Vossii, *Huc omnem* comportatum *aggerem ex castris* servitia agerentur *jussit*. Goduinus reponit, *Huc omnem comportare aggerem e castris*, servitiaque agere *jussit*. Davisius, *Huc omnem comportari aggerem e castris*, servitiaque agerent, *jussit*. Verum, utrum *agerent* isto modo satis Latine usurpetur dubitari potest. Ego, prope a Scaligeri lectione, edidi; *Huc omnem comportari aggerem e castris*, servitiaque quæ agerent *jussit*. Non tamen dissimulandum (si illud *agerent*, vel *agerentur* forte in Codicibus ex præcedenti *aggere*, irrepere potuerit) lectionem Ciacconii et Cellarii omnium maxime arridere, *Huc omnem comportare aggerem e castris* servitia *jussit*. Sic enim infra c. 74. 'Magnam illam servorum multitudinem, quæ aggerem portabat.' Vel denique, si illud *agerentur comportatum*, Latine dici queat, pro eo, quod est *cogerentur comportare*, ferri posse fortasse videretur etiam Mss. Eliens. et Vossiani lectio, *Huc omnem* comportatum *aggerem e castris* servitia agerentur *jussit*. Sed multo simplicior et facilior est lectio illa Ciacconii. Judicet Lector eruditus. *Clark*. Gryphius edidit *huc omnem comportari aggerem e castris* servitiaque *agi jussit*. Rescripserim *huc omnem comportari aggerem* e castris, aque servis id agi *jussit*. *Davis*. cur. sec. Cum Mss. Eliens. et Voss. consentiunt Scalig. Ursin. Leidenses, et Petav. nisi, quod in eo sit *agerent*. *Comportari agg. et ut e. servitia agerentur j.* Leid. sec. et Dorv. quibus accedit Lovan. *comportari a. et cast. servitia ut agerentur jussit*. *ex castris* Leid. pr. et Voss. *comportatum agg. e cast. servitiaque agi j.* Edd. cunctæ ante Scalig. Sed omnino ex Mss. consensu legendum, *Huc omnem comparatum aggerem e castris servitia agerent*, *jussit* vel *ut agerent*, sed malo sine *ut*, quæ est ipsa *portatus agger* erat in castra, sive *intra munitiones*, ut ante dixit; jam ex illis ad locum, quem ceperat, jussit *servitia* eum *agere*, ne milites ab opere discederent, sed ibi manerent, dum interim servitia aggerem adportabant. *Jussit servitia agerent* satis Latinum est; sive in Nominativo *servitia* sumas mecum, sive in Accusativo. Consule contra Vossium disputantem Cel. Perizon. ad Sanct. Min. II. 4. § 6. et Cl. Burm. ad Ovid. Met. VIII. 752. B. Hisp. c. 27. 'Ucubim jussit incenderent.' Sueton. Tib. 22. 'ut id faceret jubebatur.' *Agere aggerem* est *admovere* et dicitur ut 'agere vineas,' B. G. II. 12. 'turres' III. 21. et similia multa. B. Hispan. c. 7. 'Aggerem vineasque agere instituit: quod male mutat Davis. Vel potius simpliciter notat *cespites ad aggerem portare*, ut subditur c. seq. 'quæ aggerem portabat.' Hinc *agere prædas, agere et ferre*, de quibus adi J. F. Gron. Obs. III. 22. et Burm. ad Ovid. Trist. IV. 1. 80. Non cepit mentem Hirtii Ill. Heinsius, qui libri sui oræ adlevit *servitiaque ut viderent, jussit, ne quis*, *&c.*

LXXIV. 3 *Magis pervulgata, &c.*] Oratio est Elliptica. Consuetudine magis pervulgata militari, *quam quod revera prœlio decertare statuisset*, credebat instrui. *Clark*. Observat Cl. Clarkius orationem esse Ellipticam; cum subintelligi debeat, *quam quod re vera prœlio decertare statuisset*. Ego sane talem in scriptoribus Romanis infantiam non agnosco; nec, si vir doctissimus Anglice sic scriberet, multos credo lectores inveniret. Reponas oportet, *consuetudine* SATIS *pervolgata militari*; quæ mutatio, perparva licet, sanitati locum restituit. *Davis*. cur. sec. Sat frigidum est illud *satis*. Recte Clarkius explicat. Ita *primo* ponitur, licet non sequatur *dein* vel simile. V. ad Frontin. I. 5. 16. Immo sic clare noster B. Afric.

adventum jubæ commovebatur,' &c.

15 *Fiducia veterani exercitus*] Hoc ordine leguntur hæc in Mss. omnibus et Edd. nonnullis, non *veterani fid.* Sed Mss. mei omnes et Edd. primæ, item Beroaldi, Aldi, Gryph. et aliæ exhibent *fiducia veterana*, vel *veterana fiducia.* Quod non admittere tamen ausim.

Cum legione] Uncis hæc inclusit Jos. Scaliger, et sane manifestum est, ea verba prorsus abundare aut aliquid sub iis latere: legati enim procul dubio voluere Pharnacis exercitum XXII vicibus in acie conflixisse. *Davis.* Locus aut corruptus aut mancus. Scaliger voces istas *cum legione* delendas censet; ut adeo dicatur Pharnacis exercitus *vicies et bis* cum hoste conflixisse. Quæ emendatio non mala. Vel etiam fieri forte potuit; ut, quum scriptum esset breviter, *cum leg.* XXII, fecerint id librarii *cum legione vicesima secunda;* quod fuerat legendum *cum legionibus viginti duabus. Clark.* Voces *cum legione* spurias esse declarant Mss. Scalig. Leid. pr. et Lovan. in quibus non comparent; quapropter librariis redonentur. *Cum legionibus* locum non habet etiam: nam toties se conflixisse *cum Romanis*, eosque vicisse non gloriabantur; sed *cum quibusvis hostibus.*

22 *Quo præruptam descenderat in vallem*] Sic primus edidit Scaliger, cum antea vulgo legeretur *in prælium descenderat, vallem adscendere;* atque ita Mss. plerique habent; et ita *transcendere valles* B. Civ. I. 68. Verum Edd. Vascos. Gryph. post. Steph. Stradæ legunt *in præruptam descenderat vallem.* Scilicet deesse aliquid patet. Ms. Ursin. *præruptam in prælium descenderat vallem.* Petav. *præruptum in prælium desc. vallem.* Voss. *in prærupta descenderat valle.* Hinc scribendum omnino arbitror. *Quo prærupta in prælium descenderat valle,* silio dimicandi descendere prærupta valle cœpit.'

LXXV. 2 *Oppressus*] Mss. Eliens. et Vossii *obpressos*, ut forte legi possit, *neque* opinantes, imparatosque oppressos, *eodem tempore, &c. Clark. Obpressos* exaratur etiam in Petav. Urs. et Leid. sec. vitiose. Conjectura, quam proponit Clarkius, jam comparet in Marg. Edd. Vascosan. et Stradæ.

6 *Falcatæ regiæ quadrigæ*] Sic dictæ a falcibus, quæ ex variis partibus eminebant. Harum descriptionem suppeditabunt Livius XXXVII. 41. Diodorus Siculus Bibl. l. XVII. p. 530. et alii. *Davis.*

10 *Casibus belli*] Hoc primum inveni in Ed. Plant. In prioribus est *bellis:* nisi quod Stephan. ediderat *bellicis.* Forsan bene: nam *bellis* in Mss. meis cunctis comparet.

LXXVI. 1 *Dextro cornu, quo veterana legio* VI *erat collocata, initium victoriæ natum est ab ea parte, quum in proclive*] Ms. Norvic. *a dextro cornu.* Lego et distinguo *a dextro cornu, quo veterana legio* VI *erat collocata, initium victoriæ natum est: Ab ea parte quum in proclive, &c.* Quod conjecturam nostram non mediocriter firmat, hanc interpunctionem servant editt. Rom. Ven. Beroald. sed in iis male scribitur *ex ea parte. Davis.* A *dextro cornu, quo veterana legio* VI *erat collocata, initium victoriæ* natum est: ab ea *parte quum in proclive detruderentur* hostes, multo *tardius, &c.* Ita restituit Davisius ex Ms. Eliensi; qui codex et, *a dextra*, adjuncta præpositione, et totam periodum isto modo distinctam exhibet. Vulgati omnes: *Magno atque acri cominus prælio facto, dextro cornu, quo veterana legio* VI *erat collocata; initium victoriæ* natum est ab ea *parte quum in proclive detruderentur* hostes: multo *tardius, &c.* Quod est multo minus concinnum. *Clark.* Nullus meorum addit *a.* nec opus est, licet etiam

natum est: pro quo *factum est* exaratur in Leid. pr. et in sec. scribitur *quum ab ea parte. Ex ea* etiam Ms. Lovan. et Ed. Med.

10 *Inermes*] Mss. Scalig. Vossian. et Leid. pr. a manu prima *inermi*. Recte. Vide ad B. G. I. 40. 'Inermos sine caussa timuissent.'

LXXVII. 3 *Recordatione lætior*] Quanquam ferri potest vulgata lectio, melior tamen videtur, quæ in Ms. Reg. et Edit. Rom. est; *recordatio lætior. Clark. Recordatio est l.* editur quoque Ven. Med. Beroaldo et aliis. Sed ii pro *eratque* habent *quodque*, uti legi voluit Glandorpius. Et sane *quodque* scribitur in Mss. Petav. Leidensibus, Scalig. Voss. Lovan. Dorv. et Edd. Basil. Gryph. aliisque. Vascos. Steph. Gryph. post. exhibuerunt *eoque s. p. recordatione lætior*. Recepi *quodque recordatio est*. Paullo ante verba *toties victor* offendunt viros doctos; unde Manutius maluit *potius*. Gudius vero delenda censuit.

8 *Cum Cælio Vinciano*] Editt. Rom. Ven. Beroald. perperam exhibent *cum Cælio Minutio*. In Msto Norvic. est *cum Cælia Juniciano*. Adjuvat sane hæc lectio F. Ursini emendationem, qui reponit *cum Cælio Viniciano*. Ea tamen conjectura non est necessaria, veteres enim modo *Vincianos*, modo *Vinicianos* dixerunt, ut ostendit inscriptio, quam profert Ch. Ad. Rupertus in epist. XXXIV. inter Reines. p. 200. *Davis. Vincius* et *Vincia* licet in marmoribus, forsan operarum lapsu vel communi e pronunciatione, reperiatur, majorem tamen fidem habeo nummis et antiquissimis Codicibus. Quare *Viniciano* cum Glandorpio et Ursino rescripsi, adstipulantibus Cœlio ad Cic. Ep. VIII. 4. et Ursini vetustissimo Codice, nec non Leid. pr. ac Vossiano; in quibus *Vinitiano;* ut et Petaviano *Juniciano*. Ipsum illud *Minutio*, quod est quoque in Leid. sec. Dorv. Edd. primis. Beroaldi et Vascos. margine, hanc lectionem adjuvat.

In Ponto relinquit] Sic rescripsi ex Msto Norvic. et editt. Steph. ob verba præsentis temporis, quibuscum hoc conjungitur. In aliis est *in Ponto reliquit. Davis. Relinquit*. Ita restituit Davisius ex Ms. Eliens. et Edit. Steph. Quibuscum consentiunt Mss. Reg. et Vossii. Al. minus recte, *reliquit. Clark.* Vascosanus jam edidit *relinquit*. In reliquis Mss. et Edd. est *reliquit*. Qua temporum variatione nihil esse frequentius, monendum fuit sæpissime. V. Indicem. Sed parvi momenti res est. Adde B. Afr. c. 3.

LXXVIII. 4 *A quo rem gestam*] Mss. Petav. Scalig. Leidenses, Lovan. Voss. Dorvill. et Edd. primæ, item Gryphii, aliæque, non agnoscunt præpositionem, quæ a sciolis videtur addita, qui credebant *fieri eo* pro *ab eo* Latine dici non posse. Adi, si vis, Cortium ad Sallust. B. Jug. c. 21. ubi audacter satis edidit 'quos Adherbale missos audierat.' B. Afric. c. 61. 'levi armatura deserti.' Ovid. Ep. Her. XII. 105. 'Deseror conjuge:' ubi vide Burm.

9 *Quod*] Vir doctus margini adlevit *qua* vel *quæ*. Sed nil mutandum, invitis Mstis. *Quod* potest dependere a subintellecto *oppido:* nam urbs est *Bosporos:* Adi Steph. Byz. et Comment: vel *Regno*, ut indigitetur totus Bosporenus tractus, quem intelligit Cellarius. Fretum ipsum ad paludem Mæotim intelligit Goduinus.

11 *Eidem tetrarchiam legibus Gallogræcorum*] Vocem penultimam delendam censuere Pet. Ciacconius et Jos. Scaliger, quibus lubens admodum accedo; nam Dion l. XLII. p. 207. ait Μιθριδάτῃ τῷ Περγαμηνῷ τετραρχίαν τε ἐν Γαλατίᾳ, καὶ βασιλείας ἔδωκεν ὄνομα. Ea vox primum videtur margini adscripta, *juris* explicandi gratia. De Mithridatis Pergameni genere adiri poterit Pet. Victorius Var.

Lect. III. 23. *Davis.* Davisii conjectura admodum est verisimilis. Potuit tamen etiam e linea superiore, scil. ex voce *regibus,* huc irrepere. *Clark.* Adde Strab. l. XIII. et ibi Casaub. p. 927. Ed. Amst. Forsan 'jure gentis et legibus cognationis.'

DE BELLO AFRICANO

LIBER.

Pansæ] Ut supra, *Oppii vel Hirtii* Edd. Vett. habent. Nonnulli Mss. *Cæsaris* nomen præfigunt; alii nullum. *Pansæ* recte abest a Leid. sec. Vide ad initium l. VIII. B. Gall. De hoc autem libro, ut minus ceteris interpolato, et egregie Latino, adi Lips. in Elect. II. 22.

Africano] Ita Cujacii et Leid. sec. codex et ipse Hirtius præf. l. VIII. 'Ut Alexandrino atque Africano bello interessem.' At Scalig. et Leid. pr. *Africæ* exhibent; immo Petav. ad finem hujus libri, et Edd. antiquissimæ, item Gryphii, aliæque *Africo*, cum Suetonio in Vita Jul. c. 56. 'Nam Alexandrini Africique et Hispaniensis (belli) incertus auctor est:' quomodo etiam Cæsar B. Civ. II. 32; item Livius, et Silius Italicus loquuntur. V. Cl. Drak. ad eum XVI. 180. 'Atque animo jam tum Africa bella capessit.'

CAP. I. 2 *Ad XIV Kal. Jan. in Lilybæum pervenit*] Legas oportet *a. d. XIV Kal. Jan. Lilybæum pervenit:* nam Petav. Norv. Beroald. Gryph. (post. Ed.) aliique libri, præpositionem non admittunt. *Davis.* cur. sec. *In* abest Lovan. quoque, Scal. Leid. pr. Voss. Dorvill. et Edd. primis, Vascos. ac Stephani. Quare abesse jussi, licet post ejeci quoque τὸ *que* post *equites,* auctoribus Mss. Petav. Scalig. Leidensis primi, item sec. et Dorv. qui duo habent *equitum vir.*

6 *Fluctus verberaret*] Hypallagen his inesse fingit Vossius; et fluctus sumit in Accusativo. Sed subintelligendum *id* tabernaculum. V. eum et Clarkium ad B. G. IV. 25.

Quid — quisquam] Sic Ms. Reg. Ald. *quis quidquam.* Quod idem est. *Clark.* Ex unico et recenti Codice ergo non erat mutandum. *Quid* est ex meis in solo Leid. sec. Rectius deleremus *fore*, quod non desideratur, et abest ab optimo Leidens. pr. *fere* in Edd. Rom. et Med. *ferre* in Ven.

8 *Incidit per id tempus*] Si proba hæc est lectio, subaudiendum *hæc res.* Alioquin mallem, si per Mss. liceret, *Incidit in id tempus*, sc. Cæsar, ut alibi loquitur. 'Incidere in hiemem' Cicer. Ep. ad Fam. III. 7.; et alibi.

10 *Et nullam prætermittere occasionem profectionis*] Legendum credo *ut nullam prætermitteret occasionem profectionis.* Confirmat hanc conjecturam Jul. Celsus, qui p. 214. sic ait: 'remiges tamen in puppibus detinebat, ne more suo per licentiam vagarentur, sed dicto obaudientes, nec quærendi usquam essent.' *Davis.*

idem prorsus sonat, et (ni fallor) paullo etiam est elegantius. *Clark.*

18 *In his*] An igitur *veterana* hæc legio fuit e *tironum* legionibus? Absurdum. Lege CUM HIS *Veterana legio* v. *Davis.* cur. sec. Nil muta. Inter has legiones *tironum* erat etiam *Veterana* legio v., i. e. *cum his.*

II. 4 *Aponianam*] *Paconiam* legendum censent Rhellicanus et Glandorpius ac Ciacconius. Sed bene viri docti observant, eam videri nimis longe remotam a Lilybæo, et versus occidentem Siciliæ, minus opportunam fuisse Africano Itineri. Quare alii et in his N. Heinsius *Ægusam* ab Hirtio intelligi credunt. Vide Cluverium in Sicilia II. 15. Rhellicani tamen conjecturæ, quam in textum recepit Stephanus, favet Leidensis primi scriptura *Apononiam.*

Quæ non abest a Lilybæo] Abest particula negativa a Ms. Norvic. et aliis nonnullis; editt. autem Rom. Ven. exhibent *quæ est a Lilybæo.* Beroald. vulgatam lectionem servat, unde vocem deesse existimans Joan. Glandorpius, rescribit, *quæ non* longe *abest a Lilybæo.* Crediderim Aponianæ distantiam a Lilybæo sub ista vocula latere: repono itaque *quæ* duo millia *abest a Lilybæo.* Sic apud Celsum p. 214. legitur 'postquam vero sex integras legiones, *nonque* equitum advenisse cognovit,' ubi corrigendum *duo milliaque*, ut ex hoc capite liquet. Primo scriptum erat II *M.* quod facile in *non* mutarunt imperiti Librarii. Cum tamen inter Geographos non conveniat, quæ sit hæc Aponiana, res in incerto est relinquenda. *Davis. Quæ* non longe *abest a Lilybæo.* Primum, in omnibus Mss. deest vox illa, *longe;* quam ex conjectura adjecerunt Cluverius et Glandorpius. Proinde Scaliger et Recentiores ediderunt, quod est in Ms. Regio aliisque, *quæ* non *abest a Lilybæo:* qui tamen sensus est nullus. Alii itaque Codices, omissa particula negativa, exhibent; *quæ abest* (al. *quæ est*) *a Lilybæo.* Quod probat Rhellicanus: interpretatur, que, *quæ* (insula) *non conjuncta est cum* promontorio *Lilybæo.* Verum, præterquam quod inepte admodum id esset ab Hirtio adjectum, *insulam cum promontorio non esse conjunctam;* neque illud (opinor) persuaserit Vir doctissimus, vocem *abesse*, eo significatu, satis Latine usurpari. Omnino itaque pulcherrimam et plane veram tandem existimo Davisii conjecturam; qui, ex Mss. iis, qui exhibent *quæ* non *abest a Lilybæo;* initio scriptum putat, *quæ* II M. *abest a Lilybæo;* hoc est, *quæ Duo Millia* (vel *duobus Millibus*) *abest a Lilybæo.* Certe easdem voces, *duo millia*, IIM, et alibi eadem corruptione in vocem *non* mutatas, eruditissime ostendit. *Clark.* *Non* haud comparet in Mss. Petav. Scal. Voss. Leid. pr. Edd. primis (in quibus modo *quæ est*) item Vascos. Stephan. Gryph. post. Str. Sub vocula *non* tamen cum viris doctis, quos inter Ciacconius, omnino putem latere intervallum, quantum insula ista a Lilybæo distet. *IM.* vult Heinsius, innui credens Ægusam.

5 *Ibique commoratus*] Ms. Norvic. habet *ipse parum commoratus;* corrupte quidem, ita tamen, ut, nisi fallor, ex eo vox fugitiva Hirtio possit restitui. Emendo enim *ibique* parum *commoratus. Davis.* Ipse *parum commoratus.* Vocem *parum*, quæ in aliis defuerat, optime ex Ms. Eliensi restituit Davisius. Verum cum et reliquam et veram Lectionem, Ipse *parum commoratus*, exhiberet idem codex; cur hanc, tanquam corruptam, rejicere, et vulgatam illam *Ibique — commoratus.* retinere maluerit Vir doctissimus, equidem augurari nequeo. Nam et sensus admodum est manifestus, et Antithesis elegantissima. *Majorem partem navium antecedere* jussit, et insulam petere Aponianam; IPSE, Lilybæi *parum commoratus, &c.* Vulgatum autem illud, *Ibique,*

aut ambiguum est saltem; aut potius in eam partem vergit, ut falso dicat, Cæsarem, in insula commoratum *Aponiana;* cum e contrario id velit Hirtius, nondum eum in insulam istam transisse, sed, præmissis *Aponianam* navibus, IPSUM *Lilybæi* paullulum commoratum. *Clark.* Vulgatam scripturam vitiosam esse, satis docet varietas, quæ est in Mss. *Ibique comm.* exsulant a Leid. pr. *Ibique* deest Scalig. et Voss. *coque* Lovan. et Dorvill. donec certior adfulgeat lectio, Eliensis Cod. scripturam optimam sane recepi.

7 *De omnibus rebus præcipit: et, de reliquo exercitu celeriter imponendo datis mandatis, ipse, &c.*] Ita interpungendum existimo. Alii omnes: *De omnibus rebus præcipit, et de reliquo exercitu celeriter imponendo. Datis mandatis ipse, &c.* Quod minus videtur venustum. *Clark.* Vascos. et Steph. cum Clarkio jungunt *de reliquo e. c. imponendo datis mandatis,* quam distinctionem præferrem, nisi verba *datis mandatis* Glossæ suspecta mihi essent. Nam *mandatis* abest a Petav. Scalig. et Voss.; immo *datis mandatis* non comparent in Cujac. aut Leid. pr. Statim *naves* scribitur in Petav. et Leid. pr.: at vox ea deest Voss. Cod. ut et Edd. Rom. Ven. ac Mediol. Ut hoc loco *conscendere* simpliciter dicatur pro *navem conscendere:* ut non raro Cicero aliique scriptores loquuntur. Hirtius tamen et Cæsar solent plerumque plene efferre. Vide tamen, quæ dixi de τῷ *movere* pro *castra movere,* et τῷ *solvere* pro *navem solvere,* aliisque, ut *sustinere, submittere, exponere, &c.* ab B. G. I. 40. IV. 23. VII. 86. et alibi. Ita et hic potuisset uti *conscendere.* Nam et ipse Hirtius *movere* absolute sumit c. 7.

III. 1 *Ibi præsidium erat adversariorum, et a Clupeis*] Ex Msto Norvic. et editt. Rom. Ven. Beroald. lego *ubi præsidium erat adversariorum,* quod etiam Joan. Goduino ex Codd. Gallicanis placuit. Est autem aliud vitium, quod, licet manifestum, libri retinent, nec Interpretes notarunt; in sequentibus enim verbis abundat particula copulans, quare rescribendum *ubi præsidium erat adversariorum, a Clupeis,* vel *a Clupea,* quemadmodum est in editt. Rom. Ven. Beroald. Ita etiam hoc oppidum paullo ante vocavit noster, et alii omnes præter Cæsarem B. C. II. 23. *Davis.* '*Ubi* præsidium erat adversariorum, —— ; et a Clupea —— Cn. Piso —— apparuit; ibi paullisper Cæsar,' &c. Sic Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et editt. Vett. Vulgati habent *Postquam Adrumetum accessit;* ibi *præsidium erat adversariorum —— ; et a Clupea —— Cn. Piso —— apparuit. Ibi paullisper Cæsar, &c.* Vidit Davisius, pro isto, ibi *præsidium,* rectius reponi, ubi *præsidium.* Verum et aliud vitium, quod, licet manifestum, libri tamen retinuerint, nec interpretes notarint, deprehendisse se existimat: nempe copulam *et* supervacaneam esse: ideoque rescribit, *Postquam Adrumetum accessit, ubi præsidium erat adversariorum —— ; a Clupea —— Cn. Piso* apparuit. *Ibi, &c.* Sed nihil opus est ista emendatione. Nam, mutata solummodo distinctione, retineri potest illud *et,* quod in omnibus Codicibus reperitur. Ideoque edidi: *Postquam Adrumetum accessit, ubi præsidium erat adversariorum ——,* ET (postquam) *a Clupea —— Cn. Piso ——* apparuit; ibi, *&c. Clark. Ubi* restitui, quod est in Mss. omnibus et Edd. ante Plantin.; at *Clupeis* mutare ausus non sum in *Clupea,* licet ita exstet etiam in Dorvill., Leid. sec. Edd. Mediol. Ven. Vascos. Gryph. post. Steph. aliisque omnibus ante Ursin. (qui *Clupeis* in suo codice esse primus monuit) et statim præcesserit *Clupeam.* Nam reliqui Mss. retinent *Clupeis,* atque alibi in plurali occurrit, ut vidimus ad B. Civ. II. 23. *et* etiam servant cuncti Codd. quare

Clarkii distinctionem admisi. Antea pôst *adparuit* maxima distinctionis nota ponebatur.

3 *Cum equitatu Adrumeti Cn. Piso cum Maurorum c. in milibus*] Mihi nequaquam hæc sana videntur, licet taceant omnes Interpretes, et videantur intelligere, *Adrumeti* visum fuisse Pisonem (a Clupea scilicet *advenientem*) cum equitatu et Maurorum III milibus. Si hic loci sensus est, mire et perplexe satis disposuit verba Hirtius. Verum pro *Adrumeti*, in Mss. Leidd. Lovan. Voss. Dorvill. est *Adrumetum* seu *Adrumentum*. Pro *Cn.* in Leid. sec. *Considius*, in Voss. *C. cum.* Pro *Maurorum* Mss. omnes, nec non Edd. ante Scalig. *Mauris.* Quod cur mutatum sit nescio. Opinor scribendum esse *cui præerat C. Considius, et a Clupeis sec. or. mar- cum equitatu Adrumetino, Cn. Piso cum Mauris circiter* III *milibus adparuit. Cum equitatu* pertinet ad *Considium:* unde ejus nomen in Mstis additum; nisi legere velles *cum equit. Adrumetino Considius, Piso cum Mauris. Adrumetinus* rectum esse patet ex Inscriptionibus *Colonia Hadrumetina,* et notis ad cap. 97. *Adrumetinis.* Erat ergo ille equitatus, pars præsidii, cui Adrumeti præerat Considius. *Adrumetum* retinerem, si exempla darentur, ubi tale quid, quale *a Clupeis Adrumetum adparuit* pro *Adrumetum versus, Adrumetum petens* occurrat.

7 *Equitum* CL] Codices nonnulli *D. Clark.* In his Dorv. et Leid. sec. In Petav. et Voss. ac Leid. sec. male exaratur *equites.*

8 *Consedit*] Lege *considit. Davis.* cur. sec. Hoc rursus præfert Davisius, ut tempora conveniant. Vide B. Alex. c. 77. *considunt* mox sequitur: de quo verbo adi ad VIII. 32. Mss. tamen hic constanter edunt *consedit.* Quod nec mutari opus est. Contra in Scalig. Leid. sec. et Voss. exaratur *consident,* sed male. Ineptius etiam Mss. mei omnes dant *ante portum,* ex præc. Sed bene Ciacconius e suo Codice legit *ante portam.* Nam Cæsar jam exposuerat ante oppidum milites. *Portam* quoque servarunt Edd. Rom. Mediol. Ven. aliæque.

14 *Certum locum g. præfectisque quem peterent*] Mss. nostri ad unum omnes, item Edd. prim. *circum loca g. p. quid peterent.* Mss. Ursin. et Latini *circum loca g. profectis quid pet.* ut fere c. 9. 'proficiscitur circum villas frumentatum.' Edd. Vascos. Gryph. post. Str. *Certum locum g. p. quid peterent.* Gryphii prima *certum locum g. p. quid peterent.* An fuit *circum loca ea gubernatoribus provectis, quid p.? Profectus* enim in *provectus* abiit quoque supra B. G. V. 8. ubi vide. Vulgata lectio sine dubio interpolationis quid passa est: immo videor jam veram reperisse lectionem *certa loca gubernatoribus, præfectisque, quæ pet. circum* ortum est ex præc. *circum oppidum,* et *quæ* cum excidisset, ut patet ex Mss. Ursini, alii hoc, alii illud intruserunt.

15 *Mos ipsius consuetudoque*] Mss. Reg. Eliens. et Vossii, et editt. Vett. *more ipsius, consuetudo.* Quæ forte vera possit esse Lectio. *Clark.* Accedunt Scalig. Pet. Lovan. Dorvill. Leid. sec. Edd. Mediol. Ven. Gryph. aliæ. In Leid. pr. *mos ipsius consuetudo.* Sed Vascos. Aldus, Stephanus, et reliqui vulgatum jam exhibent. An fuit *mos et ipsius consuetudo?* vel *more ipsius consuetudo?* pro *de more:* nam et alii imperatores facere id soliti sunt. Adi ad Front. c. I.

21 *Fortuitu*] Nequaquam damno hanc lectionem, plerisque Mss. confirmatam. Nescio tamen, cur Scaliger hic retinuerit *fortuitu:* quum B. G. VII. 20. *fortuito* ediderit. R. Steph. hic quoque *fortuito,* uti et Mss. Scalig. Ursin. Latini Latinii, et alii. At Leid. pr. *fortuito casu.* Quod unice verum puto, i. e. *forte fortuna.* Ita plane Apul. l. IX. in f. *casu fortuito collineatis oculis.* Met. III. p. 46. Ed. Pric. *eventu fortuito. Casu et fortuito*

Cicero alibi quoque jungit. Supra in B. Alex. c. 46. ' fortuitæ dimicationis fortuna.'

IV. 5 *Simul atque capt. perv.*] In Mss. Leidensibus, Scalig. Voss. Lovan. Dorv. Edd. Vascos. Stephan. Gryphii legitur *simulatque captivus cum perv.* Quasi *simulatque cum* idem esset ac *simul* vel *simulac*. Quod vix puto. Potius credam excidisse *litteris*. V. c. 8. Sed tutius est, vulgato acquiescere, quod confirmatur a Petav. et Edd. primis.

8 *Venio a Cæsare*] Primam vocem, utpote quam delendam censebat, uncis inclusit Jos. Scaliger: sed multo melior est Petri Ciacconii animadversio, qui ex responso Considii notavit deesse vocem *Imperatore*, quare reposuit *venio a Cæsare Imperatore*, eamque conjecturam, suam fecerunt Just. Lipsius Elect. II. 22. et Joan. Goduinus. Mss. II. Thuanæi, repræsentant *immo a Cæsare*, Norvic. *ymo a Cæsare:* unde facili emendatione rescribo *Imp. a Cæsare;* Imperatorem enim ut plurimum compendiarie scribebant veteres, quod ex Mss. et Inscriptionibus abunde liquet. *Davis.* Certissima est emendatio *Imperatore a Cæsare:* quam jam protulit etiam Barth. Advers. XVI. 5. et in textum ante me recepit Clarkius. Nam pro *venio* etiam in Petav. Lovan. Scalig. Leid. pr. Voss. exaratur *Immo* vel *Ymo*. Celsus tamen simpliciter habet *a Cæsare:* et defendit Cellarius, fingens suspicatum fuisse Considium, litterarum argumentum esse Urbis traditionem.

11 *Sicut erant signata*] Ultimam vocem Barthius, ut Glossam delet; sufficere credens *sicut erant*. Sed male. Hac enim cum utuntur formula veteres, præmittunt tamen vel subjungunt, quo modo quid fuerit. Id hic non diceretur, si *signatæ* tollas. Vide ad Front. IV. 1. 28. ' Ut erat fœdato habitu.' Infra c. 17. 77. 78. ' Sicut erat instructus.' Sueton. in Claud. c. 34. ' sicut erat togatus.' Apulei. VII. 138. ' ut erat vinculis onusta.' Valer. Max. VI. 5. 6. ' Scrinium ejus, *ut erat signatum*, ad eum remisit.' Nepos Pelop. c. III. 2. ' Epistolam, *sicut erat signata*, sub pulvinum subjiciens.'

V. 6 *Difficilisque ad obpugn. erat accessus*] Primo in Mss. omnibus a me visis exaratur *et difficilis*. Quare ita reposui. In Voss. est *et difficiles erant*. *Adscensus* dein pro *accessus* exhibent Lov. Voss. Dorv. Leid. sec. et Edd. primæ ac Vasc. Marg. Quod non displicet, præsertim si in edito loco situm fuerit Adrumetum. Adi notata ad Front. III. 15. 5. ' Thraces in arduo monte obsessi, in quem hostibus accessus non erat.' Ubivis fere hæc mutantur. Sic et in Lucano II. 609. ' Brundisii tutas Magnus conscendit in arces:' ubi Grotius ediderat *concedit*. Apulei. l. IV. p. 42. ' Plateas proximam conscendimus civitatem.' Male Colv. *concedimus*, vel *contendimus:* Græce ἀναβαίνειν.

VI. 10 *Urguerentque in oppidum*] Hæc lectio confirmatur a Cod. Pet. Quare eam non temere sollicito. Sed Scalig. Leid. pr. et Reg. Gall. cum Ed. Steph. dant e Glossa *fugarentque*. Quod perverse probat Goduinus, *Fugarentur* Cujac. *fugerentque* Ms. Victor. et Thuan. Edd. Rom. Med. Ven. At Lovan. Voss. Dorv. Leid. sec., Edd. Florent. Vascos. Gryph. post. *Refugerentque*, et Reg. Gall. *refugarentque*. Non displiceret *rejicerentque:* nihil enim est frequentius permutatione litterarum *c* et *g:* unde facilis mutatio etiam ex *rejicerentque* in *urguerentque*. B. G. II. 5. ' Occisis ad hominum milibus IV, reliqui in oppidum rejecti sunt.'

VII. 1 *Inde movit*] In Edd. Vett. quibusdam junguntur *Kal. Jan. inde movit*. Sed male. Nam *seq. die* demum a Ruspina profectus est, ut patet ex c. 9. Item c. 2. 5. Forsan tale quid excidit.

Movit] Interdum fit, ut hanc vocem absolute ponant boni auctores, pro eo quod est, *castra movit*. Silius Italicus VII. 121. 'Irritus incœpti movet inde, atque Appula tardo Arva Libys passu legit.' Sic et 'audito Darium movisse ab Ecbatanis' dixit Curtius V. 13. 1. *Davis.* Vide B. G. I. 4. 'Castra moturum.'

11 *Equitatumque in navibus omnem contineri,—aquamque in naves jubet comportari*] Sic Ms. Reg. Quæ est constructio sui similis et una. Al. *continere: aquam comportari.* Quæ est variatio minus elegans. *Clark.* Illud *contineri* et *aquamque*, quod jam exhibent Vascos. Gryph. post. et Strada, est ab recentiore interpolatore. In meis omnibus est *continere*, ut debet: non enim hoc verbum dependet a τῷ *jubet*, sed ab intellecto *cœpit;* sive pro *continebat*, eodem modo ac *digredi* et *petere:* ideo etiam *aquamque* non placet, licet quoque invenerim in Dorv. et Leid. sec. novitiis Codicibus, uti et Ed. R. Stephani. Vide omnino ad c. 25.

16 *Et subito exsistunt*] Editt. Rom. Venet. Beroald. *et subito exeunt;* mendose: veram autem lectionem servat, ut opinor, Ms. Norvic.: is enim habet *et subito exiliunt*, vocabulo quidem ad celeritatem indicandam maxime apposito. Manilius l. I. p. 6. 'Emersere fretis montes orbisque per undas. *Exiliit*, vasto clausus tamen undique ponto.' Ovidius Art. Amat. I. 115. 'Protinus *exiliunt*, animum clamore fatentes.' Minutius Felix Oct. p. 23. ed. Oxon. *Vel* exiliunt *statim*. Si quis tamen vulgatæ lectioni patrocinatur, favebit Curtius VII. 10. 14. *Davis. Exiliunt*. Sic Ms. Eliensis; probatque Davisius. Mss. plerique et Editt. Vett. *exeunt*. Scaliger et Recentiores, *existunt*. Quæ et ipsa lectio non mala. Sic enim infra, c. 69. *atque ex collibus primis* existunt. *Clark.* Male Davisius et Clarkius *exsiliunt* præferunt τῷ *exsistunt*, quod bene Ursinus e suo Codice protulit, et recepit Scaliger, quodque confirmatur optimis Codicibus Cuj. Petav. Leid. pr. et Voss. et pluribus exemplis probaverunt Gland. c. 69. Cel. Burmannus ad Ovid. ac Wasse ad Sall. B. Jug. c. 53. p. 370. In aliis Codicibus et Edd. Vett. est *exeunt*. Plura vide ad VII. 35. 'Quum uterque utrique exisset in conspectu:' ubi legebam quoque *exstitisset*. Immo ipse Davisius sententiam mutavit ad Cicer. de Divin. I. 28. 'te subito lætum exstitisse.'

VIII. 6 *Interim cum* X *navibus longis —jubet proficisci*] In prima voce latet, ut opinor, hominis nomen, quem proficisci jussit Cæsar. Forsan legendum *Vatinium cum* X *navibus longis —jubet proficisci:* de ejus rebus gestis vide B. Alex. c. 44. seqq. *Davis.* cur. sec. Interim *cum* X *navibus*. Siquis hæc attentius perpenderit, suspicabitur (opinor) aut excidisse hoc in loco, aut forte in ipsa voce *Interim* corruptum latere proprium hominis alicujus nomen; quod præcedenti *Rabiria Postumo*, et sequenti *Sallustio Crispo*, respondeat. *Clark.*

12 *Hæc ita imperabat, itaque unicuique præcipiebat*] Edd. primæ, item Vasc. Steph. et aliæ habent *H. i. imp. unicuique præcipiebatque;* quomodo restat etiam in Leid. sec. *Itaque* etiam abest a Voss. In Dorv. est *unicuique, ita præcipiebatque.* Optime Leid. pr. et Lov. *Hæc ita imperabat, ita unicuique* (vel *unic. ita*) *præcipiebat.* Quod nemo non videt esse elegantius: quare id Hirtio reddidi.

Ut, fieri posset, nec ne, locum nullum excusatio haberet] Dura sane conditio. Ms. Norvic. *ut fieri posset, neve locum excusatio ullum haberet.* Editt. Rom. Ven. Beroald. *ut, si fieri posset, nec locum ullum excusatio haberet*, quomodo legendum arbitror. *Davis. Ut*, si *fieri posset*, ne *locum* ullum, &c. Hæc ex Editt. Vett. ita restituenda vidit Davisius. Atque ita plane scriptum est

in Ms. Regio. Quin et in Ms. Eliensi apparent satis manifesta veræ Lectionis vestigia; *Ut fieri posset*, neve *locum* ullum, &c. Nimirum vocula, *si*, in primam syllabam sequentis, *fieri*, absorpta. Scaliger et Recentiores ediderunt, invenuste admodum: *Ut, fieri posset* necne, *locum* nullum, &c. *Clark.* Lectionem a Davisio et Clarkio probatam exhibet etiam Cod. Leid. sec. imo etiam Lovan. et Dorvill. nec non Edd. cunctæ ante Scaligeri Ed. qui hodiernam lectionem, præeunte Ursino, ex ipsius Codice recepit. Quam et ego, confirmatam egregiis quibusvis Codicibus Cujac. Scalig. Petav. Leid. pr. et Voss. in quibus tamen est *uti* pro *ut*, et *excus. nullum*. In Dorv. et Lovan. *excus. ull.* quæ reposui. Fateor duram esse conditionem, *fieri posset nec ne*. Verum si legas *si fieri posset*, quid tum singulare hic in Cæsare notavit Hirtius? An apud ullum imperatorem excusatio legati vel minoris ducis, aut tergiversatio ejus caussando moram locum habet, si res fieri potest? Nequaquam. Præterea, quis litem inter Cæsarem et præfectos diremisset, num res fieri potuisset, nec ne? Cæsar enim sine dubio contendisset, rem fieri potuisse. Dicit ergo Hirtius: Eum tam vehementer hæc præcepisse, ut sibi obedire sine excusatione vel mora voluerit; dum minores duces non decet examinare, an res fieri posset, nec ne. Quæ de hisce Cæsaris fuerit sententia, videmus B. Gall. I. 40. Ubi tribunos et centuriones incusat: 'Quod aut quam in partem aut quo consilio ducerentur, sibi quærendum aut cogitandum putarent.' Similis huic locus est infra c. 26. 'Ut sine mora aut ulla excusatione hiemis ventorumque exercitus sibi quam celerrime transportaretur.' Ceterum *fieri posset nec ne* esse dictum pro *an fieri p. nec ne*, monitu opus esse non credo. Alioquin vide ad VII 5.

16 *Miserari,—tanta homines esse dementia*] Ita omnino interpungendum; quomodo edidit Jo. Goduinus. Scaliger (errore fortasse typographico) interpunxit; *miserari.—tanta homines esse dementia.* Unde Recentiorum plerique ediderunt; *miserari.—Tanta homines esse dementia.* Quod est hiulcum valde. Ms. Reg. et Edit. Rom. *miserari:—Tanta* hominum erat *dementia*, Ms. Eliens. *miserari,*—tantam *hominum esse* dementiam. *Clark.* Bene Clarkius et alii jungunt *miserari, tanta homines esse dementia.* Errore typographico aliam interpunctionem esse ortam facile credo, quia in aliquot Elz. editionibus editur, ut jam correximus. Infinitivus ille quidem per admirationem sæpe obvius est, ut in Justino docuit Grævius, aliique alibi. Sed hic *miserari* non haberet, quo referri posset. *Hominum erat* etiam Leid. sec. et Edd. Med. Ven. Vascos. Gryph. Steph. et aliis ante Ursinum. *Malint* vero pro *mallent* rescripsi fide meorum Codicum, tantum non omnium.

17 *In Provincia Africa*] Lovan. habet *et Provincia Africa;* Cujac. autem *ex provincia Africa.* Lege et distingue, *miserari* (*regium enim equitatum ex provincia Africa Scipio alebat*) *tanta homines, &c.* Eandem interpunctionem Goduinus et Clarkius merito sequuntur. Lege etiam *a. d.* III *Non. Jan. Davis.* cur. sec. *Scipio et prov. Africa* Voss. Lovan. et Ursin. Codd. Sed Cujac. Petav. Scalig. Leid. pr. et Dorv. *Scipio ex prov. Africa;* verissime. Quod idcirco exhibui. In aliis etiam et Edd. nonnullis *Scipio in prov. Afr.*

IX. 1 *Leptique*] In Petav. Scalig. Lovan. Leid. pr. Voss. et Dorv. *Leptim* vel *Leptimque.* Male. An *Leptinisque?* Sed et cap. seq. in iisdem Mss. pro *Lepti* vitiose est *Leptim.*

7 *Hoc cum iccirco existimo fecisse*] Ms. Norvic. *hoc cum iccirco existimo recepisse;* unde repono *huc cum iccirco existimo recepisse*, intellecto pronomine reciproco, ut fit lib. de B. Alex. c. 27. *Davis.* Lege *recepisse se.*

Cum Norv. faciunt Petav. Voss. et Lovan. Reliqua ad finem notæ dele. *idem*, cur. sec. *Recepisse* etiam Scalig. et Leid. pr. unde malim *repetisse hoc*, sc. oppidum: non sperno tamen omnino Davisii conjecturam *huc recepisse*, subintellecto *se*, ut sæpius in Mss. occurrit, vel *recepisse se*. Lipsius *ea re fecisse*, ejecto cum Lov. Cod. *idcirco*. Pro *ne vero* in Lovan. est *ut*: nec aliter in Scalig. Leid. pr. et sec. qui insuper addunt *ne* ante *vacua*. Omnino bene.

9 *Ad classem receptacula*] Probe legitur in Msto Norv. et editt. Rom. Venet. Beroald. *ad classis receptacula*, quod idem valet ac ad classem recipiendam, seu, quo se reciperet classis. *Davis.* Perinde est. *Clark.* *Ad classis receptacula* est in Edd. omnibus ante Scalig. qui primus edidit *ad classim recept.* unde recentiores *ad classem recerant.* In Lovan. Dorv. et Leid. sec. *ac classis rec.* Sed Scalig. Leid. pr. et Voss. *ad classim.* Quod idcirco mutare nolui, licet in Pet. quoque videatur esse *ad classis.* Quod e Cod. Victorino probat quoque Goduinus. Malim tamen *ad classium recept.* Ceterum *que* abest a Lov. et Leid. sec. *præsidiaque* Edd. Rom. Med. Ven. et Gryph. *Sed præsidiis firm. ad classis recept.* Glandorpius volebat.

x. 8 *Requirentibus*] Leid. sec. *inquirentibus.* Ill. Heinsius conjecit *exquirentibus*, adscripto Taciti loco Ann. vi. 8. 'Abditos principis sensus et si quid occultius parat exquirere.' Verum nulla est mutatione opus. Confer notas ad vii. 63. 'Cæsaris indulgentiam in se requirunt.'

9 *Magno metu ac tristitia sollicitabantur*] Deesse vocem animadvertit Joan. Glandorpius, cui supplendum placuit *proinde magno metu, &c.* Ipsam Hirtii manum exhibet Ms. Norv. e quo reponendum est *qui magno metu ac tristitia sollicitabantur.* *Davis.* *Qui, &c.* sic ex Ms. Elensi etiam restituit Davisius. Alii omnes omissa voce *qui*, ediderunt *conscendit, omnibus in exercitu insciis.——Magno metu, &c.* Quod valde hiulcum est. Nisi forte placeat Joannis Goduini et Cellarii interpunctio *conscendit. Omnibus in exercitu insciis, magno metu, &c.* Sed præstat Lectio Davisiana. *Clark.* Post *conscendit* plenam distinctionem posui cum Edd. Vasc. Gryph. post. Steph. aliisque. *Qui* a librario adjectum videtur, qui non capiebat Hirtii stylum. *Omnibus insciis, sollicitabantur;* dictum videtur, ac *omnes, cum inscii essent, sollicitabantur.* Sic B. Alex. c 15. 'His pulsis ad portum adplicaverunt:' ubi Mss. et Edd. nonnulli *Hi pulsi.* Vide ibi notas meas, et dubito adhuc, an malim explicare *Hi cum pulsi essent adplicaverunt.* Ita solent Cæsar et Hirtius Ablativum ponere absolutum, omisso verbi, quod subjungitur, casu proprio; ut pluribus docuimus ad vii. 4. 'Convocatis clientibus facile incendit.' Nec non alii. Sueton. in Tib. c. 31. 'Iterum censente, &c. obtinere non potuit.' Apul. Met. l. iii. p. 51. 'me loquente, &c. producit' sc. *me.* Adi viros doctos ad Just. ii. 3. viii. 5. xi. 7. 'Iterato quærentibus, &c. jubentur.' Apul. l. x. p. 218. Ed. Pric. 'seniore adorante placuit. et itur:' nisi malis *placuit, iretur.* Petron c. 113. 'Erubescente Tryphæna vultum, &c. posuit:' ubi vide Cl. Burm.

Tristitia] Voss. Cod. et Edd. Med. ac Ven. *tristi.* Leid sec. *testimonia.* At Scalig. Leid. pr. Lovan. et Dorvill. *tristimonia.* De cujus lectionis veritate non dubito; ut ab *acris* est *acrimonia*, sic a *tristis, tristimonia.* Nævius *Tristimoniam deturbat ex animo*, ut citat Scheffer. ad Petron. Satyr. c. 63. 'Et nos tum plures in tristimonio essemus:' ubi idem legit *tristimonia.*

11 *Copias, et ins. nat.*] Reponendum nisi fallor, *contra magnas copias insidiosæ nationis*, deleta copula. *Davis.* cur. sec. *Et notat et quidem*, *præcer-*